

காசிரகசியம்.

மதுரை டிஸ்திரிக்ட் போர்ட்.

1885-86.

நான். சி. சுவாமிநாதையர்

நான். சி. சுவாமிநாதையர்

நான். சி. சுவாமிநாதையர்

நான். சி. சுவாமிநாதையர்

நான். சி. சுவாமிநாதையர்

நான். சி. சுவாமிநாதையர்

நான். சி. சுவாமிநாதையர்

1885 }
வரு }
மார் }
ச் }

C. S. CROLE,
பிரசிடெண்டு அண்டு
செக்ரட்டரி.

A. S. Srinivasan

ஸ்கூல் டி. இன்ஸ்பெக்டர்.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காசிரகசியம்.

ஸ்ரீகைலாசபரம்பரைத் திருவாவடுதறை
ஆதினம் மஹாஸந்திதானத்துக்கு அடிமைபூண்டொழுகும்
ஸ்ரீசுப்பிரமணியத்தம்பிரான் சுவாமிகள் ஆஜனையின்படி
ஷை ஆதினத்து வித்வான்

ம - ன - ன - ஸ்ரீ

மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய மூலமும்,

கா.திருச்சிற்றம்பலஞானியாவர்கள்

இயற்றிய உரையும்,

இ ஃ து

ம்-ந-ந-ஸ்ரீ நேமத்தாம்பட்டி

மு. பெ. பெரியகறுப்பன்செட்டியார்வர்கள் கூட்டாளி

ம்-ந-ந-ஸ்ரீ இராமச்சந்திரபுரம்

மு. அ. ரு. அண்ணாமலைசெட்டியாவர்கள்

மு ய ந சி ய ல்

பா. சொக்கலிங்கம்பிள்ளையவர்களது

செவ்நீ

ஸி. பாஸ்டர் அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விஷ்ணு வையாபுரம்.

1881.

Copy Right.

2500

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காசிரகசியம்.

பாயிரம்.

துண்டிராசவிநாயகர்துதி.

பூமேவுகங்கைநதி யெடுத்தெறிகொக்கரை யெனவொண்
புனிற்றாலோனும்
தூமேவுமுத்தமென வதுகாலஞ்சுவையமுதத்
துளியும்வேணி
யோமேவுமெய்வயங்கக் காசியிலந்திக் கோட்டி
னொளிரமேவு
மாமேவுமொருகோட்டுத் துண்டிராசக்களிற்றை
வணக்கஞ்செய்வாம்.

இதன் பொருள்.

பெர்லிவுள்ள கங்காநதியானது, அலைகளால் வீசப்படுகின்ற சங்கத்தைப் போல, ஒளிபொருந்திய இளஞ்சந்திரனும், அச்சங்கம் பெறும் முத்துக்களைப் போல, அச்சந்திரன் பொழியும் மதுரம் வாய்ந்த அமுதத்துளிகளும், சடையிலும், பிரணவவடிவமான திருமேனியிலும் பிரகாசிக்கும்படி காசிப்பதியிலே அக்கங்கைக்கரைக்கண்ணே எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஒற்றைக் கொம்பையுடைய துண்டிராச விநாயகக் கடவுளை வணங்குவாம். எ-று. (க)

மங்கலம்படப் பூமேவுமென்றார். கங்கைநதியென்றது மூத்தபிள்ளையார் திருமுடிக் கண்ணதாகிய இன்ப அருட்பெருக்கினை கங்கையென்றொழியாது நதியெனமிகுத்துக் கூறினர். சத்தனுக்குள்ளன சத்திக்குமுள்ள ஒற்றுமையங்கருதி மூத்தபிள்ளையார் கிரியாசத்தி கூறாமாகலின். எடுத்தெறியென்றது ஒருசொன்னீரது. கொக்கரை உவமையப்பொருள். புனிற்றாலோன் என்றது இளம்பிறை. அது உவமிக்கப்படுபொருள். அது காலுமென்பதனை முத்தமென்பதனோடும், அமுதமென்பதனோடும் தாப்பிசைப்பொருள்கோளாகக்கூட்டினுமையும். சங்கைப்போலும், பிறைவேணிவயங்கவெனவும், அச்சங்கின்ற முத்துப்போலும் பிறையின்ற அமுதத்துளி மெய்வயங்க எனவும், உவமநிரனிரையாகக்கொள்க. ஓம்மேவும் மெய்யென்றது, மூலாதாரத்தின் கண்ணே பிரணவபீடத்திருந்து நால்வகை வாக்கின் சத்திக்கும் காரணமாயுள்ள மூத்தபிள்ளைப்

பெருமான் அம்புதத்திருவுருவை. அது இன்ப அருட்பெருக்கினால் செலுத்து
ண்ட மதிக்கொழுந்து ஒழுக்கிய அழுதத்துளியாற் புனைவுற்ற வண்ணம் தியா
னித்தார். இந்நூல் இடையூறின்றி இனிது முடிந்த சுத்தமுற்று நிலவுதல்
வேண்டி. இங்ஙனமன்றி எக்கலைக்கும் பரிணாம உபாதானகாரணமாகிய பிர
ணவமே திருமேனியெனவுங் கூறுப.

விசுவநாயகர்துதி.

சீர்பூத்தவிடப்பாலும் வலப்பாலும் பசிதாகஞ்செகத்திற்கோம்பும்
பார்பூத்த வன்னபூரணி மந்தாகினிதழுவப் பதமன்மாயோன்
ஞர்பூத்தபனிமலர் தூய்ப்போற்றெடுப்பக் காசிகரத்தழைப்பமேவு
மேர்பூத்தவிச்சுவ நாயகனடித்தாமரைமலர்க ளிறைஞ்சிவாழ்வாம்.

(இ - ள்.) சராசரப் பிரபஞ்சங்களாகிய ஆன்மகோடிகளின் பசியை நீக்கி
யருளும் அன்னபூரணியார், இடப்பக்கத்திலும், அவ்வுயிர்களின் தாகத்தை நீக்கி
யருளும் கங்காதேவியார், வலப்பக்கத்திலும் பொருந்த பிரமவிஷ்ணுக்கள் மல
ரால் அர்ச்சித்துத் துதிக்கக் காசித்தலமானது மேன்மேல் தழைக்கும்படி எழுந்த
ருளிய விசுவநாதர் திருவடித்தாமரைகளை வணங்கி வாழ்வாம். எ-று. (உ.).

தாரொன்பது—பூந்தாள். மாலையென்பாருமுளர். போற்றெடுப்ப என்
பது ஒரு சொன்னீரவாய்வந்த செயவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்
மேவும் என்பதனை, தழுவ, போற்றெடுப்ப, தழைப்ப என்பவற்றோடுங் கூட்டி
விச்சுவ நாயகன் என்னும் பெயரோடு முடித்துக்கொள்க.

உயிர்களுக்குப் போகமுட்டுவிக்கும் வள்ளற் றன்மைகுறிக்க அடித்தாமரை
மலரொன்றார்.

வாழ்வார் மலரைவெண்டுதல் ஒருதலையாதலின் ஈண்டு இறைஞ்சுதற்கு
இருபுடையும் இயைபுபெற்றவாறாயிற்று.

அன்னபூரணியார் துதி.

இறையவனில்வெண்ணிறஞ்செந்நிறமுளார் முகக்கண்ணு

யிருக்குஞ்சீரு

மறைதருத வளப்பிறைதாழ் தருகுழற்பின்

னலும்வன்னியமரங்கையு

மறைகெழுமு மேதகவும் வாய்ந்துமாதேவியென

மருவிநாளு

நிறைதருபே ரருள்கொழிக்கு மன்னபூ ரணிமலர்த்தா

ணினைந்துவாழ்வாம்.

(இ - ள்.) சிவபெருமானப்போலும், வெள்ளை நிறமும் செம்மைநிறமும்
உள்ளே நிரம்பி முகத்தினிடத்துக் கண்ணுக்க காட்டி நிற்கின்ற அழகும், சொல்
லப்படுகின்ற வெள்ளைப் பிறைசேர்ந்து நீண்ட குழற்பின்னலும் எரியழல் தங்

கியகையும் வேதத்தால் துதிக்கப்பட்ட பெருமையும் அமைந்து, மாதேவர் என்றதற்கேற்ப மாதேவி எனத் திருநாமமந்திரத்தாலும் ஒத்து நின்று, ஆன்மாக்களுக்கு என்றும் நிறைந்த பேரருளேச் செய்கின்ற அன்ன பூரணியாருடைய மலர்போலும் திருவடிகளைத் தியானித்துக் கெடாத நிலைமையைப்பெறுவாம். (எ-று.)

(௩)

பெருமான் திருமேனிக் கண்ணதாகிய திருநீற்றின் வெண்மையும் ஒளியின் செம்மையுமாகிய நிறமும் பிறையணிந்த சடையுந் திருக்கரத்தில் எரியழலும் வேதத்தாற் பரவப்படுதலும் மாதேவொன்னுந் திருநாமமுமுடையராய் அருள்செய்து நின்றவாறுபோல, அம்மையும் தமது திருவிழியில் வெண்மையுஞ் செவ்வரியுமாகிய அந்தச் செந்நிறமும் பிறைவடிவாகச் செய்யப்பட்ட தலைக்கோலமணிந்து பின்னப்பட்ட கூந்தலும் எரியழலேந்திய திருக்கரமும் வேதத்தாற் பரவப்படுதலும் மாதேவியென்ற திருநாமமும்கொண்டு அருள்செய்து நின்று வாழ்க்கைத்துணையாமாறு உலகுணர்த்தியவாறு காண்க. இது சிலேடை விசேடணம். பின்னல், சடைக்கும் மாதர் குழற்பின்னலுக்கும் பெயராம். மாதேவர் என்றசொல் அவாய்நிலையாக நின்றது. வாழ்க்கைத் துணையாமாறுலகுணர்த்தியதென்பது குறிப்பெச்சம். கெழுமுதல்—பரவுதல்.

சபாநாதர் துதி.

வில்லாருந்திருமேனிமுதலானாள் காண்பதன்றி

விளங்கம்மேனிக்

கெல்லாருமாதையாபரணமா யிருப்பவையோ

டெல்லாங்காணச்

செல்லாரும்பொழிற்றில்லைமணி மன்றுணடநவிலுந்

தேவதேவன்

சொல்லாருங்குஞ்சித்தா ணெஞ்சித்தாள்விதமுருகித்

துதித்துவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) ஒளிபொருந்திய திருமேனியை, யாவைக்கு முதற்காரணமாயுள்ள சிவகாம செளந்தரியார் நிரந்தரத் தரிசிப்பதன்றி, விளக்க விளங்கும் அத்திருமேனிக்குப் பிரகாசம்பொருந்திய வஸ்திராபரணங்களால் அலங்கரித்திருக்கும் காட்சியோடு கூடிய அகப்பாட்டுப் புறப்பாட்டுத் திருவடையாளங்களை யுலகுங் காணும்படி மேகந்தங்கிய சோலைகள் குழந்த சிதம்பரத்தின் கண் அழகிய கனகசபையிற் பஞ்சகிருத்திய நீடனஞ்செய்கின்ற சபாநாதரது புகழமைந்த குஞ்சிதபாதமானது நெஞ்சை இதம்படத்தன்வயப்படுத்த உருகித் துதித்துவாழ்வரும். எ-று.

(ச)

10. அகப்பாட்டுப் புறப்பாட்டுத் திருவடையாளங்களை ஆளுடையவரசர் அருளிய திருவதிகைத் திருத்தாண்டகத்திற் பரக்கக்காண்க, “எல்லாங்காண” என்பதற்கு உலகமெல்லாம் காணவெனப் பொருள்விரிப்பாருமுளர், உடை

யானுடைமை யொற்றுமை நயங்குறித்தற்கு “மணிமன்று” என்றார். திரோதித்தலை புணர்த்தற்பொருட்டு “எல்லாரு மாதையாபரணமாயிருப்பவையோ” டென்றபடி. வேதாந்தத்தின் முடிவிற்க ணுள்ளதாளென்பார் “சொல்லாருங் குஞ்சித்தா னென்றதென்க. உலகுசொல்லெச்சம், அவாயநிலையான் வந்தது; காட்டக்காணுந் தரத்ததாகலின். அறம்பொருளின்பம் வீடுஎன்னும் பொருட்பேற்றிற்குக் காரணமாதலுடைமையின் “செல்லாரும் பொழிற்றிலை” என்றார். உருகுதல் என்றது தத்துவங்ககாதலை. நெஞ்சென்ற திண்ணென்மென்னும் பொருட்டு. பஞ்சகிருத்தியம் என்பது சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகமென்பன. பிறவுமன்ன.

சிவகாமசவுந்தரியார் துதி.

யாதுபுரியினுந்தனக்கென்றொன்றும் வேண்டான்

புரியுமிறையேபோற்செந்

தாதுபுரிபொதுநடனங்காண்டல் புரிவதுமுயிர்க்

டமக்கேயாக்கிக்

கோதுபுரிபவந்தவிர்த்துகுலவு, சிவானந்த

வெள்ளங்குளிர்ப்பக்காணும்

போதுபுரிகருங்கூந்தற் சிவகாமசவுந்தரிதன்

பொற்றாள்போற்றி.

(இ-ள்.) எத்தொழிலைச் செய்யினுந் தனக்கொருபயன் கருதாது பிற்பயன் கருதிச் செய்கின்ற இறைவனைப்போலக் கனகசபையி னிடத்தானந்த நடனதரிசனஞ்செய்வது மவ்யுயிர்களின் பொருட்டேயாக்கிக் ‘குற்றத்தை யியற்றுகின்ற பிறப்பை நீங்கி அவ்யுயிர்கள் விளக்கமுற்ற ப்ரசிவானந்த வெள்ளத்திற்குளிரும்படி கிருபாநோக்கஞ் செய்கின்ற மலர்கள் விரும்பும் இயற்கை மணமமைந்தகரிய கூந்தலையுடைய செவ்வாமவல்லியாரது பொன்போலுந் திருவடிகளை நமஸ்கரிக்கின்றேன். எ-று.

(ரு)

இறைவன் அனாதிமல் முத்ததைலின் இடரின்மையனாகலானும் ஆனந்தமயனாகலின் சுகப்பேறு விழையானாகலானும் தனக்கொப்பாரு மிக்காருமின்மையனாகலின் புகழ்விரும்பானாகலானும் பிற்பயன் கருதியே அழகிய திருச்சிறிறம்பலமுடையார் புரியும் பஞ்சகிருத்தியமென்பது கருதி “யாதுபுரியினுந் தனக்கென்றொன்றும் வேண்டான்” என்றார். உயிர்களென்றுது விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், சகலரென்ற மூவகையனுக்களை. இவற்றை “மூவகையாருயிர்வர்க்க மலத்தார்க்கம் மூலமலத்தார் மூன்றுமுடையா” ரென்ற சிவபுரிகாசத் திருவிருத்தத்தாற் காண்க. கோதுபுரிபவமென்றுது பிறவிக் கேதுவாய காமம்வெகுளி மயக்கங்களை. “காமவெகுளி மயக்கமவைமூன்ற, மூமங்கெடக் கெடுநோய்” எனத் திருவள்ளுவர் கூறலுமிக்கருத்தேபற்றி என்க. இனி “கோது புரிபவந்தவிர்த்து குலவுசிவானந்த வெள்ளங் குளிர்ப்ப” என்றதற்கு “ஞாலத்தார்த்தகெட் மணிமன்றுளாடல் காணும்” என்ற சிவப்

பிரகாசத்திருவிருத்தத்திற் குரையானுமுணர்க, போது என்றது பொழுதென்ற தன் மருஉ. அஃதீண்டாகுபெயராய் மலரையுணர்த்தி நின்றது. புரிதல் விரு ம்புதல், போதுபுரிசுருங்கூந்தலென்றதில் போது புரியென வினைமுதலாக வைத் துரைக்கின் மலர்களுந் தம்மணத்தினுங்கு இறைவியார் கூந்தலினுமணமிறப் பக்கமழ்தலின் விழைதனோக்கிக் கூறியபடி. இங்ஙனமியற்கை மணமுடைத் தென்பதைப் “பரவி நீவழிபட்டேத்தும் பரஞ்சுடர் திருக்காளத்தி, யரவுநீர்ச்ச டையார் பாகத்தமர்ந்த ஞானப்பூங்கோதை, யிரவீனீர்ங்குழலுமற்றோ வென வஃது மற்றேயென்” என்ற திருவிளையாடற்புராணத்துத் தருமிக்குப்பொற் கிழியளித்த படலத்திருவிருத்தத் தானும் அத்தருமிக்கு இறைவனருளிய “கூந்த லினறியவுமுளவோ நீயறியும் பூவே” என்ற திருப்பாசுரத்தானு முணர்கூஇனி போதுபுரியென்பதை யிரண்டாவதன்றொகையாகக் கொண்டு மலரை லீரும்பி யணிகின்றவெனப் பொருள் கூறினுமிழக்காது, இது சத்தனுக்குஞ் சத்திக்கும் பேதம் கூறியபடி.

தகழிணாமூர்த்தி துதி.

வேறு.

மாலமராடிவாவெனநடுவன் வந்துகொண்டேகுமுன்பிரியுஞ்
சீலமராடிவாவினுந்திகழுந் திருமதிமுகமுதைச்சிப்
பாலமராடியாய்நிழல்பொருவப் பதிபெரும்பேறுளங்கொடுக
லாலமராடிவாழ்தருபெருமா னடிமலர்க்கன்புசெய்திடுவாம்.

(இ-ள்.) மயக்கமானது போர்செய்ய இயமன்வந்து வாவென்றுசொல்லி யழைத்துக்கொண்டி போமுன்னம், சொல்லளவில் பிரியேனென்று சொல்லி, பிரிதலாகிய ஒழுக்கத்துநின்றும் தவறாத மாதரது முகவழிகையே நினைத்தி ராது, உச்சிப்போதில் சூரியன் எதிரின்ற கண்ணடியின் நிழல்புறந்தோன் றுது தன்னிலை நின்றற்போல திருவருட் பிரகாசத்தின்முன் ஆன்மபோதந் தோன்றாது அருள் நிலையில்நிற்கச் சிவபோகத்தையேநாடிக் கல்லாலமரத் தடி யிலே குருமுகூர்த்தமாக எழுந்தருளிய பெரியபெருமான் திருவடிமலருக்கு அன்புசெய்வாம். எ-று.

(சு)

கோழிகூவிப்போது புலர்ந்தது என்றற்போல அமராட் வெனற் பாலது, அமராடி யெனத்திரிந்து நின்றது. இங்ஙனமன்றிப் பெரும்போர் செய்து வாவென்றெனநடுவன் விளையேயாக்கி, செய்து என்னுந் வாய்பாட் டாற் கூறுவாருமுளர். நடுவன்வந்து வாவெனக்கொண்டு ஏகுமுன், எனக் கூட்டுக. சொல்லளவிற பிரியேன் என்பது முன்னத்தினுணர் தலால் வந்தது. எனவே, சொல்வேறு செய்கவேறு என்பது கருத்து. சீலமரூள் எனற்பா லது எதுகைகோக்கித் திரிந்தது. சாதியொருமை முகத்தினது அழகை முகமென்றார். மருட்கைஎன்னும் மெய்ப்பாட்டு மிகுதி குறித்தற்கு. திரு மதி விருப்பத்தைத் தருகின்ற மதி. மதியாகிய முகமெனவிரிக்க. திவாவினுந் திகழும் மதியெனக் கூட்டுக. இது உருவக எதுத்தற்குறிப்பு. மதிபோலு

முகமென்பாருமுளர். அதுபொருந்தாது. உச்சிப்பால மராடி வாய்நிழல்பொருவ, என்பது ஒட்டணி. அமராட நடுவன்வந்துகொண்டு ஏகுமுன் முகம் உன்னாது நிழல்பொருவ உள்ளன்கொண்டு அன்புசெய்வாம் எனமுடிக்க. மர அடி மராடியெனத் திரிந்தது. பிரியுஞ் சீலமராடி என்பதற்கு பிரியுஞ் சீலத்தைப் பொருந்தாதவனென்று பொருள்கூறுவாருமுளர். (சு)

தண்டபாணிசுவாமிகள் துதி.

எண்டபாணியை நிறத்துறவமுத்தினுமீயங்
கொண்டபாணியை நிரப்பியுட்புகுத்தினுங்குறும்புள்
விண்டபாணியை பூம்பொழிற்காசியுண்மேய
தண்டபாணியை யன்றிமற்றாரையுந்தாமே.

(இ-ள்.) கணக்கில்லாத இருப்பாணிகளை மார்பிற்பொருந்த அறைந்தாலும் ஈயத்தை உருக்கி நீர்போல நிறைத்து அதனுள்ளே முழுகச்செய்தாலும் வண்டிகள் வெளிப்படுத்தும் சுரமமைந்த மலர்ச்சோலைகளையுடைய காசித்தலத்தில் எழுந்தருளி இருக்கும் தண்டபாணி சுவாமிகளை யல்லாமல் வேறொரு தெய்வத்தையும் வணங்கேரம். எ-று. (எ)

ஈயங்கொண்டபாணி, ஈயத்தையுருக்கிக்கொண்ட பாணி எனக்கொள்க. உருக்கி அவாயிலையால் வந்தது. ஈயமென்புழி ஈறு இரண்டனுருபு தொகையாகலின் இயல்பாயிற்று.

காலவயிரவர் துதி.

வேறு.

தளம்பொலிமலரோனாதி வானவர்தாழ்ந்துபோற்ற
வுளம்பொலிகாசிமேவு முயிர்கள்செய்பாவமெல்லாங்
களம்பொலியாதுதண்டங் கண்டறவொழித்து முத்தி
வளம்பொலிவகைசெய்கால வயிரவற்கன்புசெய்வாம்.

(இ - ள்.) இதழ்களோடுங்கூடிய தாமரைப்பூவையுடைய பிரமன்முதலிய தேவர்கள் வணங்கித் துதிக் காசிப்பதியை விரும்பியடைந்த உயிர்கள்செய்த பாவுத்தையெல்லாம் தண்டஞ்செய்து முற்றுமொழித்து முத்திச்செல்வத்தை யடையச்செய்கின்ற காலவயிரவக் கடவுளுக்கு கன்புசெய்வாம். எ-று. (அ)

தளம்பொலி மலர்என்பது இதழ்களோடுங் கூடிய தாமரைமலரென்க. உளம்பொலிகாசியென்பது உய்தலை விரும்பினவரது உள்ளத்தோறும் நிகழுங் காசியென்க. தியானிக்கத் தக்கதென்றபடி களம்பொலியாது என்பதுவேறு உடற்களத்தைச் சென்றடைந்து நுகராதென்க. விளைத்தவை நுகர்ந்து மேல்விளைவித்தலுக்கு வித்தாக வினைப்பயன் தொகுக்கப்பட்டு நின்றலென்பற்றி உடலைக்களமென்றது. உயிர்களென்பதனை முத்திவளம்பொலி என்றதனோடுங் கூட்டுக.

துர்க்காதேவி துதி.

நிறைகடலுடுத்தவைப்பி நிகரறமுழங்கிப்பாயு
மிறைகெழு கூற்றமுழும் வெந்தொழின்மகிடமஞ்சக்
கறைகெழுபிசிதவூண்கொள் கருமகிடஞ்சார்ப்த்தும்பர்
குறையறமுடித்ததெய்வக் கொற்றியைவணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) நீர்நிறைந்த கடலை ஆடையாக உடுத்த உலகின்கண் நிகரில்லா
மல் முழக்கம் கொண்டு பாய்கின்ற அச்சம்பொருந்திய இயமன் செலுத்தும் கொ
டுந்தொழிலையுடைய எருமைக்கடா அஞ்சும்படி உதிரங்கலந்த மாமிசத்தை
உணவாகக்கொள்ளும் கரிய மகிடாசூரனை வதைத்துத் தேவர்குறைகளை முற்
றுமொழித்த தெய்வத்தன்மைவாய்ந்த துர்க்காதேவியை வணங்குவாம். எ-று. கூ.

கூற்றுவினைக் கூற்றமென்றதும் மகிடாசூரனை மகிடமென்றதும் உயர்
துணை அஃறிணை மயக்கம். மிறையென்பது அச்சம்.

துண்டிவிநாயகர் துதி.

விண்டிராசதந்தரமதமொழி தரவிரும்புசத்துவமொன்றே
கொண்டிராசதந்தரம்தரமுத்திகை கூடினீர்மதுவுண்ட
வண்டிராசதந்தரதிதழுட்டுயின் மருவுதீம்புனற்காசித்
துண்டிராசதந்தராவனத்தினை யடிதொழினுலகுள்ளீரே.

(இ-ள்.) உலகத்தவரே தேனுண்டவண்டுகள் இராக்காலத்தில் படுக்
கையாகக்கொண்டு நித்தினாசெய்கின்ற நூற்றிதழ்த் தாமரைபூத்த மதுரம்
வாய்ந்த நீர்வளமுள்ள காசித்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் துண்டிராசரென்
னும் திருநாமத்தையுடைய யானையைத் திருவடிக்கண்ணே வணங்குவீர்களா
னால் இராசதந்தரமதகுணம் நீங்கி அறிவுடையோரால் விரும்பத்தக்க சத்துவகு
ணமொன்றுமே மேற்கொண்டு ஆணவக்குற்றம் விலகி முத்தியடைவீர்கள்
எ-று.

(க0)

கொண்டிரென்னும் வினைமுற்றை வினையெச்சமாக்கிக்கொள்க. வண்டு
இராத்துயில் தாது சதவிதழ் மருவுதீம்புனல், எனக்கூட்டுக. சததாதுசதந்
தாது எனவிரித்தல் விகாரமாயிற்று. சதவிதழ் உறுப்பாகுபெயர். முத
லை ஐயுறிக் கினையைக்கண்ணுறும் என்பதனால் தந்தாவனத்தினை. அடிதொ
ழின் என்புறி, ஏழனுருபு விரிக்கப்பட்டது. இஃது உருபுமயக்கம் ஆண்டுத்
தகரஒற்று மிகாமை புறனடையாற்கொள்க. துண்டிராச தந்தாவனம் என்பது
தற்குறிப்பணி. மூத்தபிள்ளையார்க்குத் துண்டிராசர் என்பது, காசிப்பதியை
கவரந்திருந்த துராசதன் என்னும் அசுரனை அழிக்கும்பொருட்டு உமாதேவி
மார்திருமுகத்து எழுந்த கோப்பிரசாதமே ஐந்து திருமுகமும் பத்துத் திருந்
தோருமுடைய வக்கிரதுண்ட மூர்த்தியாகத் திருக்கோலஞ்சாத்தி அவ்வசுர
னைத் திருவடிக்கீழ் அடக்கியகாலத்து அம்மூத்தபிள்ளைப்பெருமானே நோக்கி

தேவர் யாவரும் துதிப்பக்குறித்த திருநாம மந்திரமென்றுணர்க ளுக்கதையக லத்தினைப்பார்க்கவ புராணத்துட்காண்க, தந்தாவளமென்பது யானே, யானேமு கத்தினை யுடையாரை யானையென்றார், ஆர்வணிவிளங்க.

சுப்பிரமணியர் துதி.

இருகூட்டுவளர்பறவை யிரண்டுருமிருவருமுள்ளிடத்துநாண வொருகூட்டுவளர்பறவையிரண்டுளொன்றுதுவசமற்றொன்றாந்தியாக்கி யருகூட்டுபஞ்சடிமென்பிடியு மாணுந்தமூவவம்போரோற்றை வருகூட்டுநுழையாதுபோற்றுவா மிருவினையுமாற்றுவாமே.

(இ-ள்.) இரண்டுகூண்டில் வளரத்தக்க இருபட்சிகளாகிய அன்னத்தின் மீதும் கருடன்மீதும் ஏறுகின்ற பிரம விஷ்ணுக்களிருவரும் மனத்தில் நாணங் கொள்ளும்படி ஒருகூட்டில் வளர்ந்த சேவலு மயிலுமாகிய பறவைகள் இரண் டனுள் சேவலொன்றினையும் கொடியாக்கி மயிலொன்றினையும் வாகனமாக் கிக்கொண்டு பக்கத்துச் செம்பஞ்சு ஊட்டிய திருவடிகளையுடைய பிடியையும் மாணையுந் தழுவ வீற்றிருந்த தொருபோரிற் சிறந்த ஏற்றினை இனிவருங் கூட் டில் நுழையாதபடி போற்றிசெய்து இருவினையு மொழிப்பாம். ஏ-று, (க்க)

பறவைச்சாதி என்று குறித்தற்கு இருகூட்டுவளரென விசேடிக்கப் பட்டது. ஒருகூட்டுவளர் பறவை, சூரபன்மனென்னும் பெயருடைய தோர்யாக்கைக்கண்ணே வாழ்ந்திருந்த சூரன் பதுமனென்னும் ஈரறிவினையு டைய உயிர் சேவலு மயிலுமாகிய புள்வடிவோடு போரழிந்த ஞான்று வந்த னவற்றைக் குறித்தது. ஆக்கி என்பது மும்முதற்றொழிலில் படைப்புக் காப் பென்னும் இருதொழிற்கும் தலைமைபூண்ட பெருந்தேவராய் அப் பிரமவிஷ் ணுக்களிருவரும் வேறொன்று படைத்துக்கொள்வதற்கும் வளர்த்துக்கொள்வதற் கும் வல்லராயும் அங்ஙனஞ்செய்துக்கொள்ளும் உரிமையாற்றல் இல்லாராய் ஒவ்வொன்றினையே ஒவ்வொருவரும் ஊர்திக்கும் கொடிக்குமாகப் பெற்றமை யின், அவர்கண்டு நாண அவ்விரண்டிற்கும் வேறுவேறு அமையக்கடைக்கணித் துக் கொண்டருளிய இளையபிள்ளையார் அளவிலாற்றிலைக் குறித்தது. இது விபாவனையணி, ஊட்டுபஞ்சடி வீனைத்தொகை, பிடியுமானும் தழுவ அமர் ஏறு என்பது தொகை உவமம், பிடியும் மாணும் ஏற்றைக்கண்டஞ்சி அகல் வது இயற்கையாகவும் அதனைமறுத்து தழுவ அமர் ஏறு என்றார் இது விரோ தவிலக்கணி, வருகூடு, இனிவரும் பிறவிக்கண்ணதாகிய உடல், உயிர்க்கிழவ னும் பறவைபோல யாக்கைதோறும் திரிதலுண்மையின், சொற்பொருளின் பம்பெற 'கூட்டுநுழையாது' என்னப்பட்டது, "குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறந்தற்றே யுடம்போ டியிரிடைட்பு" என்ற தேவர் மறைமொழிநோ க்கி, போற்றுவாமென்ற வினைமுற்றை வினையெச்சமாக்கி இருவினையை மாற் றுதற்குக் காரணமாக்கிக்கொள்க, நல்வினையும் பிறவிக் கேதுவாகலின் இரு வினையு மாற்றுவாமென்றது, "இருள்சேரிருவினையுஞ் சேரா" என்ற தேவர் திருவானையுமது.

நந்திதேவர்வணக்கம்.

மறைமுழுதும்வருந்துணர்ந்த வாதராயணமுனிவன் மதிமாழாந்து
நிறையகிலநாதனெதிர் நாரணனேபிரமமென நிகழ்த்தலோடு
மறைதருமவ்வகிலேசன் முன்புநாட்டியசயத் தூணவனேயாக
முறைநிறுவியருள்கொழிக்குந்நிபிராநதக்கமலமுடிக்கொள்வாமே.

எ-து ;—எல்லாவேதங்களையும் வரம்பிற் படுத்து ஒருவரிடத்தன்றித் தாமே
யுணர்ந்தவராகிய வாதராயணரென்னும் பெயரையுடைய வியாதமுனிவர் அவ
த்தையுத்தானறிவுகலங்கிப் பூரணகர்த்தாவாகிய விசுவநாதர் திருமுன்னர்
நாராயணனே பரமபதியென்று கூறுதலும், மேல் பூரணகர்த்தாவாகச் சிசால்
ஸ்பட்ட விசுவநாதர் சந்திதிக்கு முன்பாக நாட்டியுள்ளதாகிய வெற்றிக்கொ
டித்தம்பம் அவ்வியாதனையாம்படி அவனைத் தமது ஆணையானிறுத்திப் பே
ரருள் புரிந்தவராகிய நந்திதேவருடைய பூரீபாதகமலங்களை யெமது முடியிற்
குஞ்சிப்பூவெனக் கொள்ளுவாம். எ-று. (கஉ)

ப-ம்.—வேதங்கள் நான்கேயன்றி அநந்தமென்பது அவ்வேதத்திற்குள்ளே
பெறப்படுதலால் மறைமுழுதும் என்று கூறினர். “ॐ நமோ பூதேவைய” என்
பது சுருதிப்பிரமாணம்.

அநந்தமாயுள்ள வேதங்களை யுணர்வது அநந்தமாகியகாலத்தை யாச்சிரயித்
துக் காலம் முடிவு பெறாத வுண்மையால் வேதமுன்னதேயாய் முடியும்.
பரிமிதத்தானுணர்ந்த பாலனவல்லாத வேதமடங்கலும் தமது தெய்வத்தன்மை
யா லொருங்குணர்ந்தமையால் வகுத்து என்று கூறினர். தெய்வத்தன்மை யெ
ன்பது விஷ்ணுவின்மையே அவதாரமாதல் பற்றி யென்க.

“ॐ நமோ பூதேவைய” எனவேதத்திற் புகழப்படுத் தன்மையுண்
மையால், உணர்ந்து என்பதற்குத்தாமேயுணர்ந்து என்று பொருள்கொள்ளப்
பட்டது.

சாட்சாத்விஷ்ணுவேயாயினும், மறைந்து வியர்சுருபங்கொண்டமையா
ல், அவ்வுண்மைதோன்ற வியாதமுனிவரென்னது மறைசொல்லாய்வாதரா
யணரென்று கூறினர்.

விஷ்ணுவே வியாதமுனிவராயினும், அவத்தை வயத்தானமுங்குமோர்
பசுவென்பது தோன்ற மதிமாழாந்து என்று கூறினர். வியாதர் பசுவானபோ
து அவர்க்கு மூலமாகிய விஷ்ணுவும் பசுவென்பதுதானே போதரும். “ॐ
ॐ நமோ பூதேவைய” என்னும் பிரமசுருத்தால் பிரம னிந்திரன்
முதலியவர்களோடு விஷ்ணுவே மோர்பசுவென்பது வெளிப்பட்டது. பசுத்
துவாயுள்ள விஷ்ணுவைத் தெய்வத்தன்மையுள்ளவராக மேற்கூறிய தென்னை
யெனின், சிவபெருமானே வழிபட்டு அவருடைய அதிகாரசத்திகளிற் பரிபால
ன சத்தி தம்மிடம் பதியப்பெற்றுக்கொண்டதனாலென்க. எனவே, அத்தெய்
வத்தன்மைஆகத்துகமெனக் கொள்ளப்பட்டது.

“வ்யாஸஸ்வஸுஸ்ய வ்யாஸஸ்வஸுஸ்ய வ்யாஸஸ்வஸுஸ்ய” ।

‘வ்யாஸஸ்வஸுஸ்ய வ்யாஸஸ்வஸுஸ்ய வ்யாஸஸ்வஸுஸ்ய’ ।

‘வ்யாஸஸ்வஸுஸ்ய வ்யாஸஸ்வஸுஸ்ய வ்யாஸஸ்வஸுஸ்ய’ ।

‘வ்யாஸஸ்வஸுஸ்ய வ்யாஸஸ்வஸுஸ்ய வ்யாஸஸ்வஸுஸ்ய’

என்னும் மச்சபுராணவாக்கியத்தால் நான் வியாசருபியாய்ப் பிரதி துவார பரயுகங்களினும் சதுர்லட்சப்பிரமாணங்களால் புராணங்களைச் சங்கிரகித்து அஷ்டாதசவிதமாய்ப் பூமியிற்பிரகாசிக்கச் செய்கின்றேனெனவும், இப்போ துந் தேவலோகத்தில் சதகோடி விஸ்தாரமாய்க் கிடக்கின்றனவெனவும் விஷ் ணுவரில் சொல்லப்பட்ட வுண்மை வெளியானதால், விஷ்ணுவே வியாசரென் பது துணியப்பட்டது. இன்னும் புராணங்கள் பதினெட்டேயன் றிச் சதகோடி விஸ்தாரமாய்க் கிடக்கின்றனவென்னுமுண்மையால் புராணத்தின் முதனூலாகிய வேதம் அந்தமென்று மேற்கூறின துந்தெள்ளிதின் விளங்கற்பாலதாயிற்று.

விசுவத்தையாளுந்தன்மையொன்றினானே வந்தவோர் பேரெனமயங்காதவ ழிவியாபகத்தன்மையானுமமைந்தவுண்மைதோன்ற ிறையகிலநாதனென்று கூ றினர்.

விசுவநாதரென்னுந் திருப்பெய ருடைமையால், அம்மூர்த்திக்குரிய காசி யென்னுமிடத்தோன்ற எதிர் என்று கூறினர்.

மண்முதனாத மீருகியு தத்துவங்கள் தாமேயாகியும், கடந்து மொப்புவமை யின்றி விளங்குமெய்ப்பதிக் கெதிரில் பரத்துவங் கூறப்போந்த வேற்றுப் பொருளின் சிறுமைதோன்ற நாரணனே பிரமமென நிகழ்த்தலோடு மென்று கூறினர். நாரணன் என்பது சலார்நவத்திற்கிடக்கு மொருவனென்று பொ ருள்படும். சலார்நவமெனவே, பிருதிவி கழிந்த விரண்டாவது தத்துவாதிக்கம் பெறப்படும். அதற்குமேலும் தத்துவங்களுளவாகவி னவற்றைநோக்குழி யவ்வவற்றிற்குரிய தெய்வங்களின் முன்னர்ச் சலார் நவதேவதை தலையெடுப் பது பரியாசமாய்முடியும். சலந்தியிற் சுவறுகையால், சலத்துக்காதிக்கம் வந் துழிமண்ணு மதன திட்டான தெய்வமுகெடுமாபோல், தீக்காதிக்கம்வந்துழிச் சலமுதன திட்டான தெய்வமுகெடுகும். மேல்தீயுங்காற்று மாகாயமுமாகிய பூ தங்களுந், அவ்வவற்றிற்குரிய தெய்வங்களு மொன்றி னென்றேற்றமுடைய னவாய் வெளிப்படுமாற்றால், சலமாகியதானம் அபாவத்தை யடைந்தபோ து அதனோடு நாசத்தையடைகிற தேவதையைப் பரம்பொருளாக மதித்தல் பேதமையிற் பேதமையென்க. ஆயின், வேதத்தில் நாராயணனே பரம்பொ ருளென்று கூறப்பட்டமையென்னை யெனின், அந்தவேதத்திற்குளே சந்திரன், இந்திரன் பிரமன் முதலியவர்களும் பரம்பொருள்களாகக் கூறப்படுதலின் அமைவுடைத்தன்றும், அப்படிக்கூறுவ தென்னை யெனின், அவரவர்களுக்குக் கீழிட்டவர்களை நோக்கியென்க. சந்திரனிந்திரன் முதலியவர்களை நோக்கப் பிரமனுக்காதிக்கமும், பிரமனைநோக்க விண்டுவுக் காதிக்கமுமுளவாகு முண் மையால், அன்றியு மன்றோர் சிவபெருமானுடைய தனுவாகுந்தன்மையால்,

[illegible]

விசுவநாதனாளுக்குச் சொல்லானே பூரண கர்த்தாவரம் தன்மைபெறப்படு
முண்மைதோன்ற அறைதருமென்று கூறினார்.

பிரமாணஞ்செய்யும்பொருட்டணுகிய வியாதமுனிவருக்குச் .சேய்மைப் பட்டவராகு முண்மைதோன்ற அவ்வகிலேசனென்று கூறினர். இன்னும், விசுவநாததொன்பதற்கு மேலிடத்தில் அசிலநாததொன்றபடி அவர்க்கே விசுவேசரென்னும் பேருண்டென்பதை விளக்கும் பொருட்டே அவ்வகிலேசரென்றொரெனினுமையும். சேய்மைப்பட்டவரப்படியே யரகாதபடி அவருக் கண்மையராய்த் துசத்தம்பமாகி வியாதமுனிவர் நிற்தல் தோன்றமுன்பு என்று கூறினர்.

நேர்த விவாதம் பரிஷ்காரப்பட்டுவேறு ஆசங்கைக்கிடம் பெருமை
தோன்ற நாட்டிய என்று கூறினர். எங்ஙனம் பரிஷ்கரிக்கப்பட்டதெனின்,
விளம்புதும். வியாதமுனிவர் பால் வேதங்களையும் புராணங்களையும் பிறகலைக
ளையு முணர்ந்த முனிவர்கள், அவற்றற்றெளிவு பெருராகி யோர்பகல்வியா
தரையடைந்து தேவாரிடங் கேட்ட வுபதேசங்களா லெமக்குச் சந்தேகமே
அதிகரிக்கின்றது. ஆகையால் தூன்முகமா யெங்களுக் குபதேசித்த லொழி
ந்து தேவாரூடைய வுள்ளத் துண்மைப்பொருளாகத் தெளிந்திருக்கும் பரம
பதியாவான் இவன் என்று பிரமாணித்துக் கூறல்வேண்டுமென்று கேட்டனர்.
அப்போதுவியாதமுனிவர் அவர்களைநோக்கி நாராயணனே பரமபதியென்று
பிரமணித்துக் கூறினர். அவர்கள் வியாதரை நோக்கித் தேவாரீர் காசியில்
விசுவநாதர் சந்திதியின்கண்வந்து இவ்வாறு சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்
ட்டனர். அதற்கிசைந்து அப்படியே சிவசந்தியில் நின்றுகொண்டு இரண்டு
கைகளையு முயரவெடுத்து நாராயணனே பரம் என்று கூறுதலு மிரண்டு
கரங்களுந் தம்பித்துத் தம்பமாய் நின்றனர். * உடனே நந்திபகவான் வெ
ளிப்பட்டுத் தம்பித்துநின்ற வவருடைய விரண்டுகரங்களையும் வாள் கொ
ண்டு சேதித்தனர். அப்போது விஷ்ணுமூர்த்தியு மங்குவந்து வியாதமுனி
வரைப்பார்த்து “*ॐ ஸ்ரீ ஸகஸ்யே நம: ॥ ॐ ஸ்ரீ ஸகஸ்யே நம: ॥ ॐ ஸ்ரீ ஸகஸ்யே நம: ॥*
ॐ ஸ்ரீ ஸகஸ்யே நம: ॥ ॐ ஸ்ரீ ஸகஸ்யே நம: ॥ ॐ ஸ்ரீ ஸகஸ்யே நம: ॥” என்று கூறினர்.
என்பது; மூடனாகியவியாசனே! சத்தியமாய்ச்சொல்லுகிறேன் கேள். உலகத்
துக்கெல்லாம் நானேபதியென்பதுண்மை. எனக்குப்பதியாவார் மஹேச
வரரென்றறிவாயாக. மகாதேவராகிய அவர்க்கு மேலொரு பதிப்பொருள்
கிடையாது என்று பெறப்படுதலறிக.—இவ்வுபதேசத்தை வியாதமுனிவரு
க்குச்செய்துவிட்டு விஷ்ணுபகவான் யதேச்சையாய்ச் சென்றனர். பின்னர்
முனிவர்கள் தம்மிருப்பிடஞ் சேர்ந்தனர். வியாதமுனிவர் நந்திபகவானை வ
ணங்கி அடியேன் பாலிரங்கி யிரண்டுகரங்களையு மருளல்வேண்டுமென்று
பிரார்த்தித்தபடியே அருளப் பெற்றுக்கொண்டனர். நந்திதேவர் தாம்செய்
தருளிய சிவபரத்துவதாபனம்யாண்டு மூலகி னிலைபெற்றிருக்கும்பொருட்டு
வியாதமுனிவரையே விசுவநாதர் சந்திதிக்கெதிரில் வெற்றிக்கொடித் தம்பமா
கரிந்துத்தினர். இவ்வுண்மை காசிமான்மிய முதலிய நூல்களிற்காண்க.

சிவபாரமய விடயத்தி னேர்ந்தவாதத்தில் வெற்றிநந்திபகவான் பக்கல்
சார்தலால் அவ்வெற்றியைக் காட்டும்புகுறியாக வவர் நிறுத்துமுறைமை
தோன்றச்* செய்த்துணென்று கூறினர்.

அவரங்ஙனநாட்டிய தூண் அவராற்கரங்களொழிந்து வாயடைந்து தம்பா
காரமாய்நின்ற வியாதரென்பது தோன்றவவனே யாகவென்று கூறினர். சிவ
பெருமானுக்கு வாகனமாகிய நந்திபகவான் தமக்குள்ளவன்பு மபிமானமுங்
கொடியாவாருக்குமுனவாதல் கருதியமைத்தாரென்பதுதோன்றக்கொள்ளு
மமையும். தானுமோர்வாகனமாதலா லபிமானம்பற்றி விஷ்ணுவே யாண்ட
டைந்து வியாதருக் கறிவுறுத்தியபடி. சிவநிந்தைசொல்வாரைத் தண்டித் தறி
வுறுத்தல் விகிதமென்பது தோன்றமுறை நிறுவியென்று கூறினர்.

அறிவுறுத்த வுணர்ந்து வழிபட்டார்க் கிரங்குதன் முறைமையென்பது தோன்றவருள் கொழிக்குமென்று கூறினர்.

பெருமானைத்தாங்கி வாழ்தன்மாத் திரமேயன்றிச் சைவத்துக்கு முதலாகிரியருமார் தன்மைதோன்ற நந்திபிரானென்று கூறினர்.

முடியிற் சூட்டிக்கொள்வது பூவென்பதுதோன்ற அடிக்கமல்மென்று கூறினர். இன்னும் அவரடியிற் சூடிய கமலமெனினு மொக்கும்.

மலரை முடிப்பது குஞ்சியிலென்பது தோன்ற முடிக்கொள்வாமென்று கூறினர். முடிவுத்தமாங்க மாதலறிக. இன்னும், அவர் திருவடியை முடிமேற்கொள்வாமென்பது முடிமேலிருக்கக்கொள்வாமென்று பொருள்கொண்டு அவர் திருவடிநீழலில் வசிக்கப்பெற்ற மெனினுமமையும். எம்முடைய தலையிற் பிரமனெழுதியவெழுத்தை அவர்காலாற்றுடைக்கப்பெற்றுக் கொண்டேமென்பதும் பொருந்தும். அவரிடமிருவடிதிணை யடையப்பெற்றே மென்பதுமொன்று. இன்னும், முடிக்கொள்வாமென்பது நந்திதேவர் தரும தேவதை யாதல்கண்டென்க. தருமம் என்பது யாவரானுஞ் சிரசாக வகித்தொழுக்கப் பாலதாகிய பதியினுடைய வாணையின் சொரூபம். அது அப்பதியின் காலின்கீழொதுங்கிக் கிடக்கும். அப்பதியொருவருடைய வாணையில் வசிக்க வுரியவனல்லாமையால், அவரானையில் யாவரும்வசிக்கவும், அவருருவருடைய வாணையில் வசிக்காமலிருக்கவுமுள்ள வாதிக்கத்தாற்பதியைச் சர்வவியந்தாவென்று வேதங்கூறும். தருமம் சிவன் காலின்கீழ்க்கிடப்பது தோன்றவாகனமாய்ச் சமைந்திருத்தல்சான்றும். அத்தருமத்தையனுட்டிப்பார் முடியிற்கொள்வதொன்றாகலானத்தருமவடிவமாகிய நந்தி தேவர் பாதங்கள் முடியிற் சேரும் பெற்றறிமைத்தாதலறிக. இதனால், வியாததைத் தருமமேதன் னடித்தது என்று கூறுவதும் பொருந்தும்.

இங்ஙனமிற்க, வியாதமுனிவர் வேதத்திற் புகழ்ப் பெற்றவரும், ஓதாமலுணர்ந்தவரு மாதலுண்மையாகியின்னர்மலைவற்றுக் கூறினமையாண்டமையுமெனின், வேதத்திற் புகழ்ப்பெற்றவரும், தெய்வத்தன்மை யுடையவருமாகிய விஷ்ணுபகவான் பொய்ச்சான்று கூறி மலைப்பாம்பாகச் சமைந்ததென்னை? வேதத்திற் புகழ்ப்பெற்றவரும், தெய்வத்தன்மையுடையவருமாகிய பிரமதேவர் விஷ்ணுவினிடம் பொய்யுரைத்துப் பூசையுங் கோயிலும் போக்கடித்துக்கொண்ட தென்னை? பசுக்களாதலுண்மையாகவின் மலைவற்றழங்கலிபல்பாம். (உத்தியாமரியா புணராமறவா, விகிமாலறியா விமலஃபுதல்வா) என்பது பிரமாணம். இதனால், மறப்புமாத் திரமேயன்றி நினைப்பு என்னுந் தெளிவுமுடையராதல் பெறப்பட்டமையின், வியாத முனிவர் நீரணனேபரமென்று கூறியதைமலைந்து கூறினாரென்னுது தெளிந்து கூறினாரெனினுமமையும். தெளிந்துகூறுங்கால் பொய்யுரைத்தல்யாண்டமையு மெனின், அதுபொய்யன்றும். எங்ஙனமெனின்; வியாதரையடைந்த முனிவர்கள் வேதங்கூறவும், பிறகலைகூறவும் பலகாலவரிடங் கேட்டுமையம் விலகாமையால், மீண்டு மவர்க்கு முற்படியே வுரையாராயினர். பிழைபடக்கூறின விஷ்ணுவேயாண்டடைந்துண்

மையுணர்த்துவா ரென்பதறிந்து, அவரால் முனிவர் சந்தேகத்தை யொழித் தற் பொருட்டேயவ்வாறு கூறியதாம். (பொய்மையும்வாய்மையிடத்த புரை தீர்ந்த நன் மையக்குமெனின்) என்னும் பிரமாணமே யீண்டுருத்தப்பால தென்க. விஷ்ணுவே வியாதராதலுண்மையாக, வியாதரை விஷ்ணு விகழ்ந்து புத்தி கூறல்யாண்டமையுமெனின், கருத்து வேறுபாடிண்மையால் பிழைபடா தென்க. வேறுபட்டகாலத்தும் பிழையுண்டாகாமையைப் பின்செய்யுளாற்கா ண்க. (அரியினாந்தவதாரச் செயலியாவுமரன்செயலா மாலறியாதகந்தைகூ றற், றிவாதமுடல் வாலதருணமுப்பின் செயலுயிரின்செயலாதஞ் செயதி போலும், விரிவாமைந்தொழிலையு மெம்மிறைவன்றுனே மிதபடர்க்கை முனிவிதைத் தன்மையிலுண்டாக்தற், தரியாதன்றிராமனுடன்பாகாமன் சமர் பொருதகதையுலகீற் சான்றுவினே) என்பது பிரமாணம். வியாதர்கூறினது பொய்யல்லாமையாகப் பெறப்பட்ட வோர்நியாயத்தால் அவர்க்குக் கரங்கள் தம்பித்ததும், அவரைத்தாணாகச் சிவசந்தியினிற்றுத்தியதும் யாண்டமையு மெ னின், அவ்வினையை யவரதுபவிக்க விருந்ததனாலென்க. அன்றியும், அவருடன் பாடுமப்படி யொத்திருந்தமைகாண்க. எங்ஙனமெனின், சிவபரத்துவதாபன ன்செய்வது சிவபுண்ணியத்திறற்லையாய வுண்மையால், அதுசெய்தலே பேரா கக்கொண்டிருந்தவராகலின், சிவநின்றையிற் றிலைப்படுவா ரடையுங்கதியை வி ளக்கவும் அது தம்பானிகழப்பெற்றுக் கொண்டன ரென்றறிக. (அன்பிலா ரெல்லார் தமக்குரியரன்புடையா ரென்புமுரியர்பிறர்க்கு)என்னும்பிரமாணத் தால் எலும்பையும் பிறர்க்குமேலோர் கொடுப்பரென்று வெளிப்படுமாற்றால் அவற்றைப் பெருமானுக்கென் றர்ப்பணஞ் செய்வதிலார்வங்கொண்டொழு கியவியாதர்தன்மை யிழுக்கடைவதெப்படி? (செயற்கரிய செய்வார்பெரி யர்) என்பதற்கினஞ்செய்தலால். மேதாவியரிது கொண்டே யின்னு மதந்தயத் திகளாவரித்து மேல்விஷயங்களைப் பரியாலோசிக்கக்கடவரென் றிவ்வளவினி றுத்தினம். இன்னும் விரிக்கிற்பெருகும்.

கா சி வ ண க் க ம்.

வேறு.

தானங்களுதுசொற்றாலுந்தனைமுதலெடுத்துக்கூறு
மாணங்களுடையதாகிமாதேவன்வடிவுற்றார்க்கு
ஞானங்களுர்நிலங்கிரலமுதவைகுமொண்பூங்
கானங்கள்பொலியுந்தெய்வக்காசியைவணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) எந்தத்தல மான்மியத்தையெடுத்துச் சொல்பவர்களும், அவற் றிற்கு மான்மியம் விளங்கும்பொருட்டுத் தன்னையே முதலிலெடுத்துக் கூறுஞ் சிறப்புடையதாகித் தன்பக்கல்சார்ந்து மகாதேவரைப் பதிட்டித்து வந்திபுடி வார்ப்கு ஞானமோட்சங்களை யளித்து எல்லாநலங்களு ளிறைந்து பிரகாசிக்கும் அழகிய பூஞ்சோலைகளால் விளங்குந் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய காசியென் னும் பதியைவணங்குவாம். என்று (கரு)

தெய்வக்காசியென்பதனால் தாரககேசுத்திரமென்பது பெற்றும், இந்தப் பதியில் தேகத்தை விடுமுயிர்கட்கு நிரியாணதையில் ஸ்ரீவிசுவேசர் அவர்கள் வலக்காகில் தாரகமந்திரத்தை யுபதேசித்தருள்வொன்று வேதமுதலிய கலைகள் சாற்றலால். தாரகமந்திரமென்பது உடனே பாசத்தினின்றும் தாண்ட்செய்யுமாற்றலுடைய மந்திரமென்றும், அது தசரதனுடைய மூத்தமகன் பென்று சிலர்சாற்றுவார். அவனுடையபேரை எல்லாமுடையானாகிய பெருமானுபதேசித்தல் அடாது. அவனே பாசத்தின்மூழ்கி யோனிவாய்ப்பட்டமுங்கியும், பெண்டைப் பறி கொடுத்து அசுரன்வாதையிற்பட்டு நொந்தும், பின்னர்ப் பலவவதிக்குள்ளாகிச் சரயுந்தியில் வீழ்ந்திற்று மொழிதலால். அப்பெயர் இராமனென்பதேயாக, அது தசரதன் மகன்பெரென்பதுமடாது. சமதக்கினிக்கும், வசுதேவனுக்கு மப்பேரையுடைய பிள்ளைகளுளவாதலால். தசரதன் மகனைப்போலவே யேனையவருவரும் விஷ்ணுவினுடைய அவதாரங்களாதலால். மூவரும் விஷ்ணுவினவதாரங்களேயாக, இருவரைக்கழித்துஒருவனைக் கொண்டது பிழையாம். சமதக்கினிமகன் விஷ்ணுவினம்பாமிசமாதலும், வசுதேவன் மகன் விஷ்ணுவின சுவேதரோமமொன்றாதலு லோக்கித் தசரதன்மகனைக்கொண்டதெனின், தசரதன் மகனுக்குப் பூர்வஞானமின்மையும், வசுதேவனினைய சேயாகிய கண்ணனுக்குப் பூர்வஞானமுடைமையும் பெறப்படுதலால் மூவரையும்விடுத்துக் கண்ணனையேன் கொள்ளக்கூடாது? கண்ணன் பூர்வஞானமுடையவனையிருப்பினும், அவன் விஷ்ணுவின கறுப்புமயிரொன்றாதனோக்கிக் கழித்தனர்போலும். மற்றை யவதாரங்கள் சிங்கம், ஆமை, மீன், பன்றி குதிரையாதிகளாய் முடிதலா லவற்றையறவே பொழித்தனர்போலும், இவ்வாபாசங்களாலேரவதாரமுஞ் சால்புடைத்தன்றும். இதனால் தசரதராமனை யிழுத்துவிடுத்தது தவறாய்முடிந்தது. அன்றியும், அவதாரபரமாகிய இராமமந்திரம் தாரகமாகிறபோது மூலமந்திரமாகிய தாராயணமந்திரம் தாரகமாகாததென்னை? மூலமந்திரத்துக்குத் தாரகத்துஞ் சித்தியாதபோது அவதாரமந்திரத்துக் கவ்வாதிக்கமுண்டாமென்பதெப்படி? மோக்ஷப்பிரதாயகமாகிய மூலமந்திரத்தைநோக்க இராமமந்திரத்துக்கு மோக்ஷப்பிரதானியத்து வமின்மையும், உடனே பாசவிச்சேதஞ் செய்யுந்தன்மையால் இராமதாரகத்தை நோக்க மூலமந்திரத்துக் கஃதின்மையும் வெளிப்படலால் ஒன்றைநோக்கவொன்றழிந்து இரண்மெந்திரங்களு மவலமாதல்சாலும். இவ்வுண்மை விசாரத்தால் மூலமந்திரமும் தாரகமந்திரமுமாகிய மோக்ஷமந்திரமொன்றே யுத்தல் பெறப்படும், அஃது ஏகாக்ஷரமாகிய பிரணவமென்று உண்மைநூலனைத்தற்கூறும். பிரணவம் தாரகமு மோக்ஷமந்திரமுமாயின், ஸ்ரீபஞ்சாட்சரம் மோட்சமந்திரமும் தாரகமுமாத விழுக்காமேயெனின், பிரணவமும், ஸ்ரீபஞ்சாட்சரமும் ஏகமேயாகிச் சூக்குமமும், தூலமுமாய் விளங்கிச் சூக்குமபஞ்சாக்கரம், தூலபஞ்சாக்கரம் என்று வெளிப்படலால் ஒன்றிலொன்று முரணவாம். இவ்வுண்மை சூதசங்கிதையிற்காண்க, ஆகவே, ஸ்ரீ விசுவேசரானுபதேசித்தருளுவது தமது ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரமாகிய பிரணவதாரகமென்பது நிச்சயிக்கப்பட்டது. இவ்வுபதேசத்தைப்பெற்று நீங்குமானமாகிவசாரூப்பியமெய்தல் காசிகண்டமுதலிய தூல்களுரைத்தலால், அச்சிஷுப்பேற்றை யுதவுமந்திரம் பாசுவ

சம்பந்தமொன்றையன்றி யிதரதேவதாசம்பந்தமொன்று மெய்தாமதெனிக. மாதேவன் வடிவுற்றார்க்கு ஞானங்களோடு டல்கியெனவிச்செய்யுளிற் போந்த மையு மிதினேவிளக்கும். எனவே தன்னிடத்தி னிரியர்ணத்தைப் பேற்ற பேர்க் குத்தாரகோபதேசத்துடன், அதன்பிரயோசனமாகிய மகாதேவருடைய சா ஞப்பியத்தையு மருளுந் தகைமைத்தென்பது வெளிப்படை. இன்னும் விரிச் சிற் பெருகும்.

கங்காதேவிவணக்கம்.

மாற்றவளிடப்பான்மேவிவாழ்வதையுனர்ந்துவள்ளல்
போற்றுதும்வலப்பான்மேவிப்புரிந்துவந்தாடாநின்றோர்
சாற்றருங்கொடியபாவத்தையுழித்தறங்களுெல்லா
மேற்றிகன்கருளுந்தெய்வக்கங்கையையிறைஞ்சல்செய்வாம்.

இ-ள். உமாதேவியார் சிவபெருமானுடைய இடதுபாகத்திற் பொருந்தி வாழ்வதையறிந்து அவருடைய வலப்பாகத்தையடைந்து சங்கற்பஞ்செய்து தன்பால்வந்து ழுழ்குகின்றவர்களுடைய சொல்லுதற்கரிய கொடுமையை. வி னைக்கும்பாவமாகிய விலங்கைத்தறித்துப் புண்ணியத்தில் விடுத்துச் சமஸ்த சிவ தருமங்களையும் அவர்கட்கு டன்மையுண்டாம்படி யறுக்கிரகிக்குந் தெய்வத்தன் மையுடைய கங்கைஎன்னும் டீரூபப்பிராப்தியை யடைந்திருக்கு மோர்பெண் கொடியைவணங்குவாம். எ-று. (௧௪)

கங்கையைப்பெண்ணென்ற தென்னையெனின், இமவானுக்கு மேனையென்னுந் தாய்வயிற்றில் குடினெனவும், உழையெனவு மிரண்டுபெண்கள் பிறந்தனரெனவும், அவர்களில் ஜ்யேஷ்டையாகிய குடினையைச் சிவபுத்தினி யாகத் தேவர்க்கள் பிரம்ஹலோகத்திற்கு வரித்தபோது அவள் பிரம்ஹதேவ ரால் சபிக்கப்பட்டு டீரூபப் பிராப்தியையடைந்து சத்தியலோகத்திலேதானே யிருந்தனளெனவும், பின்னர் பகீரதனால் வரிக்கப்பட்டுப் பூமியில்வந்தபோது சிவபெருமான் தரித்தருளினரெனவும் பாகவதம், பாரதம், இராமாயணமு தலியவற்றுள் கூறப்படுதல்காண்க. இவ்வுண்மையை யறியாதார் திரிவிக்கிர மனுடைய பாதரிஸ்ருதமாகிய சலத்தையே சிவந்தரித்தாரென்று கூறுவர். அது சமூத்திரகாமினியாய் விட்டமையும், சிவபெருமான் தரியாமையும் பாக வதம் பஞ்சமஸ்கந்தத்திற் பரக்கக்காணலாம். விரிவஞ்சிவிடுத்தாம். இவ்வுண் மை (கங்காதாரணப் பிரக்யானம்) என்னு நூலில் இனிது விளங்குமென்க.

அகத்தியர்வணக்கம்.

ஹ்ருமலைபிலத்துவீழவுரறிமிக்கார்த்துப்பொங்கி
வ்ருமலையவிறுச்செல்லமலர்க்கரங்கவித்திட்டேற்றுப்
ஹ்ருமலையொழிந்தோமென்றுபுவிமகளிகளிப்பத்தென்னந்
துருமலையமருந்தெய்வச்செம்மலையுணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) விந்தமென்னு மோர்மலையின் செருக்கழிந்து பாதுலத்திற் பதுங்கவும், மிக்ககோடங்கொண்டு பேரிரைச்சலோடு பொங்கிவருஞ் சமுத் திரமடங்கலுந் தமது திருவயிற்றுட்செல்லவும், முறையே தமது மலர்போ லுந்திருக்கரத்தேமேலேவைத்தும், ஆசமனத்தின்பொருட்டு ஏற்றும் பூமியின் தென்பாகம் பாரமின்றித் தூக்கிக்கொண்டபோது பூமிதேவிக்குண்டாகிய துன்பந்தணிந்து களிக்கும்பொருட்டித் தென்மலையென்னும் பொதிகையின் கண் ணெழுந்தருளியிருக்கும் தெய்வத்தன்மையுடைய அகஸ்தியமகாமுனி வரை வணங்குவாம். எ-று. (கடு)

திருஞான சம்பந்தசுவாமிகள் வணக்கம்.

திருமடத் தமணரிட்ட செய்யதீ வழுதிமேனி
யுருகிடப் பற்றியந்நின் றொல்லையவ் வமணரோடு
கருகிடப் பற்றியன்னார் வயிற்றுஞங் கலப்பச்செய்த
பொருவரு முத்தீச்செல்வர் பொன்னடி சென்னிசேர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) மதுராபுரியில் சைவமடாலயத்தில் திருக்கூட்டத்தோடெழுந் தருளியிருக்கும்போது, சமணர்கள் வஞ்சனையால் அம்மடத்தில்வைத்த செந்தீ அவ்விடத்தினின்று நீங்கி கூட்பாண்டியன் சரீரம் சூழையும்படி சுரநோ யாகப்பற்றச்செய்து அவன் வணங்கியபோது அவ்விடத்தினின்று நீங்கி அச் சமணர்கள் சபதங்கூறி நெருப்பிலிட்ட அவர்கள் சமயநூலெழுதிய ஏடு விரை விற்கருகி எரியும்படிசெய்து அவர் வயிற்றுள்ளும் பற்றச்செய்தருளிய சமான மில்லாத காருகபத்தியம், தக்ஷிணக்கினி, ஆகவனியம் என்கிற மூன்றக்கினி களையும் விதிப்படிவளர்க்கும் சிவஞானச்செல்வராகிய திருஞானசம்பந்த சுவா மிகள் பொன்போன்றதிருவடிகளைச் சிரசிந்தூட்டிக்கொள்வாம்.எ-று. (கசு)

மூன்று தீயைப் பாதுகாக்கின்ற பிராமணத்தூதலில் அவதரித்தவராகலின் அம்மடாலயத்தில்வைத்த நெருப்புவிடிக் மூன்றிடத்திற்பற்றச் செய்தருளினு றென்னும் விசித்திரந்தோன்றக்கூறினார்.

“திருமடத்தமணரிட்ட செய்யதீவழுதி மேனியுருகிடப்பற்றி”
என்பதற்குப் பிரமாணம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் தேவாரம்.

திருவாலவாய் பண் ளெளசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செய்யனே திருவாலவாய் மேவிய
ஐயனையஞ்சலென் றருள்செய்யெனைப்
பொய்யராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பையவேசென்று பாண்டியற்காகவே.

அப்பனாவா யாதியருளினால்
வெப்பன் தென்னவன் மேலுமேதினிக்
கொப்பனான சம்பந்தனுபாத்துஞ்
செப்பவல்லவர் தீதிலாச்செவ்வோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

“அந்நின்றொல்லையவ்வமணரோடு கருகிடப்பற்றி
யன்னூர்வயிற்றுளுங் கலப்பச்செய்த” வென்பதை

அஞ்சுமுள்ளத்தராகியு மறிவிலாவமணர்
வெஞ்சுடர்ப்பெருந்தீயினில் விழுத்தியவேடு
பஞ்சுதீயினிப்பட்டது படக்கண்பெயத்தால்
நெஞ்சசோரவும் பிலிகைசோர்ந்திலர்நின்றார்.

வேறு.

“அருகர்தாமிட்டவேடுவாங்கச் சென்றனையும்போதிற்
பெருகுதிக்கதுவவெந்து.”

என்று கூறிய பெரியபுராணத்திருவிருத்தங்களாவணர்க.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் வணக்கம்.

அருப்பினமுலையாள்பாகத் தண்ணலாரினிதுமேய
திருப்புகலாருகப்பேர்யோகமேயென்றுசெப்பப்
பொருப்புமுள்ளருகப்பாடிப் புகுந்துபேரின்பந்துய்த்த
விருப்புறுபுகழ்சர்னாவின் வேந்தர்தாள் வணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) தாமரை அரும்புபோலும் இளங்கொங்கைகளையுடைய பிரா
ட்டியாரை இடப்பாகத்திலமைத்த சிவபெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கும் சர
ணபுரம் என்னும் திருப்புகலாருக்குப் பிரதிநாமமானது சிவயோக புரமென்று
சொல்லும்படி மலைகளும் உள்ளருகத்தக்க திருத்தாண்டகத்தைத் திருவாய்
மலர்ந்து சிவலிங்கப் பெருமானிற் கலந்து சிவானந்தப்பெருவாழ் வெய்திய
மேலோர் விரும்பத்தக்க புகழையுடைய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருவடி
களை வணங்குவாம். எ-று. (கஎ)

இசைக்கு மலைகளு முருகுமென்பது புராணப்பிரசித்தமாகலின் தே
வாரப்பண்ணின் பெருமைதோன்றப் பொருப்பு முள்ளருகப்பாடியென்
றார்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் வணக்கம்.

போகமென்பனவருந்தல் பொருந்தன்மற்றவைகளுள்ள
வாகவோர்பகவினள்ளு மான்தோரிரவினள்ளும்
பாகமார்பகஞ்சென்றேற்றும் பரிந்துசென்றுடறிந்து
மேகநாயகனெயிற்றம் கிழைந்தவர்துணைத்தாள்போற்றி.

(இ-ள்.) சிவபோகமென்பவைகள் அருந்தலும் பொருந்தலும் அவற்றின் உபகரணங்களைத் தேடலுமே பென்று பொருள்படும்படி நடுப்பகலிலும், அர்த்தராத்திரியிலும் வீடுகடோறுஞ் சென்று அன்னப்பிச்சைவாங்கி வந்து உண்பிக்கவும் விருப்போடு பரவைநாச்சியார் மனையிற் சென்று அவருடலைத் தணியச்செய்து சேர்ப்பிக்கவும் ஒப்பற்றவராகிய சிவபெருமானே முன்னின்று ஏவல் செய்யும்படிக்கு இசைந்தவராகிய தம்பிரான் தோழரென்னுஞ் சுந்தரமூர்த்திகுவாமிகளிரண்டு திருவடிகளையும் நமஸ்கரிப்பாம். எ-று. (கஅ)

பொருந்தலாசைந்தோர்க்கே கடவுள் முன்னின்று அதுக்கிரகிப்பா ரென்பது வேதாகமத்துணிபாயிருக்க இவ்வாறு பெருமான் முன்னிற்றல் கூடுமோ வெனின் திருக்கயிலாயத்தில் பிராட்டியாருக்குப் பணிவிடைசெய்து வந்த அணிந்திதை கமலினியென்னும் மாதரிருவரையும் சுந்தரமூர்த்தியடிகள் கண்டு விரும்பியபோது அம்மாதரும் விரும்பினமையால் நீவிர் பூமியிற்றென் றிசையிற் பிறந்து கூடி இன்பமனுபவிப்பீர்களென்று சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்த கட்டளையைக்கேட்டு நடுங்கிய சுந்தரர் மனிதசரீரத்தை எடுத்து யான் மயங்கும்போது தேவரீரே எழுந்தருளி ஆட்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட் டுக்கொண்டபடி திருவாக்களித்தமையால் சிவபிரான் முன்னின்று முடித்தா ரென்றுணர்க.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் வணக்கம்.

இருபொருள்கல்வி செல்வ மென்பனவவ்விரண்டும்
பொருவருந் தம்பிராற்கே புணர்த்திமாலயன்முன்னோரு
ளொருவரும் புணர்த்தற்கொல்லா வுலப்பிலானந்தமுற்ற
வெருவரும் புகழ்சால் வாத ளூர் தாள்விரும்பிவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) கல்விப்பொருள் செல்வப்பொருள் என்னும் பொருள்களிரண் டினையும் சமானமில்லாதவராகிய சிவபிரானுக்கே அர்ப்பணஞ்செய்துவிட்டு திருமால் பிரமன்முதலிய தேவருள் ஒருவரும் அடைதற்கரியதும் அழியாத நிலைமையதுமாகிய சிவநந்தப் பெருவாழ்வனைப்பெற்று விரும்பத்தக்க புக ழிற் சிறந்த ஸ்ரீமந் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவடிகளை விரும்பி வாழ் வாம். எ-று. (கக)

திருவாசகமும் திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாரும் அழகிய திருச்சிற்றம் பலமுடையாரோ தமது அருமைத் திருக்கரத்தால் எழுதும்படிசெய்தலால் தம் பிராற்கே கல்வி புணர்த்தி என்றும் குதிரைவாங்கும்படி கொண்டுவந்த பொருள் முழுவதும் திருப்பெருந்துறையில் சிவாலயப்பணிமுதலிய சிவபுண் ணியங்கட்கே உபயோகித்தலால் தம்பிராற்கே செல்வம் புணர்த்தி என்றும் “பூமேலயனொடுமாலும் புகலிதென் றேமாநிநிற்ப வடியேனிறுமாக்க” என் னும் திருவாசகத்துண்மையாதலின், மாலயன் முன்னோருளொருவரும் புணர் தற்கொல்லாவுலப்பிலானந்த முற்றவென்றுந் கூறினார்.

தண்டிசர் வணக்கம்.

வேறு.

அன்பதற்கிடமா யவர்பின்னையா
 ரென்பதற்கியை யத்திருச்சேய்ஞலூர்
 முன்பதற்கணியா முளைத்தார்பதம்
 வன்பதற்கிட மாற்றியுள்வைகுமே.

(இ-ள்.) உலகத்தில் அடியார்கள் செய்யும் அன்புக்கு இடமாக எழுந்த ருளிய சிவபிரான், என்பொருட்டு உன் பிதாவின் கால்களை வெட்டினமை யால் இனி உனக்கு நான் பிதா நீ புத்திரனென்று திருவாய் மலர்ந்தருளிய தற்குப் பொருந்தும் வண்ணம் முன்னமே, முருகப்பெருமான் திருப்பெயரால் விளங்குந் திருச்சேய்ஞலூருக்கு அழகுண்டாகத் திருவவதாரஞ்செய்த சண்டேச்சுரநாயனார் திருவடிகள் கொடியகுணங்களை யொழித்து சற்குணங்களை வளர்த்து என்மனதில் வீற்றிருக்கும். என்று. (உய)

ஆன்மகோடிகள் மனம் வாக்குக்காயங்களால் செய்யும் அன்பை அவ்வவ் விடத்தறிந்து, அதுக்கிரகஞ்செய்ப்பவர் சிவபிரானாகவின் அச்சிவபிரானே “அன்ப தற்கிடமாயவ” றென்றும், சுப்பிரமணியக்கடவுள் சூரபன்மனைச் சங்கரிக்கும் பொருட்டு எழுந்தருளியபோது பூதகணங்களோடு வீற்றிருந்து சிவபூசை செய்து சிவாநுக்கிரகத்தைப்பெற்ற திருச்சேய்ஞலூரில் அவதரித்து சிவபூசை புரிந்து திருக்குமார பதத்தைப்பெற்றவர் சண்டேச்சுரநாதவின், “முன்பதற் கணியா முளைத்தா” ரென்றுங் கூறினார். சேய்நல்லூர் என்பது சேய்ஞலூர் ரெனப் போலியாயிற்று. சேய்=முருகக்கடவுள்=பின்னே.

அறுபத்துமூவர் வணக்கம்.

முறைகெழுதாதமார்க்க முதலியமார்க்க நான்கு
 ளிறையருடத் தமக்கொன் றேற்றமார்க்கங்கைக்கொண்டே
 கதைதருபிறவிமாய்த்துக் கருதுபேரின்பமுற்ற
 பொறைமலி யறுபான்மூவர் பொன்னடி சென்னிவைப்பாம்.

(இ-ள்.) வேதாகமங்களில் முறைமையாகக் கூறிய தாசமார்க்கம் சத்புத்ரமார்க்கம் சகமார்க்கம் சன்மார்க்கம் என்னும் நான்கு மார்க்கங்களுள் சிவக டாக்ஷத்தால் தங்கத்தங்களுக்குப் பொருந்திய மார்க்கங்களைத் தவறாது அது வுஷித்து களங்கத்தையுடைய பிறவியை யொழித்து சிந்திக்கத்தக்க சிவா னுபூதிப் பெருவாழ்வையடைந்த சாந்தலேராகிய அறுபத்து மூவரது பொன் போன்ற திருவடிகளைச்சிரசிற் சூட்டிக்கொள்வாம். என்று. (உக)

நமச்சிவாயமூர்த்தி வணக்கம்.

மறைமுகிவழும்வெள்ளி மால்வரைநந்திப்புத்தேள்
 விழைபாரம்பராயில்வந்த மெய்கண்டான்வழிமிகோங்கக்

கழைகமுடுகெனக்குலாவுங் கழனியந்துறைசைநாளுந்
தழைகுரு நமச்சிவாயன் சந்ததிவாழ்கமாடோ.

(இ-ள்.) வருஷிக்கும் பருவமுள்ள மேகங்கள் தவழப்பெற்ற பெருமை
யுள்ள ஸ்ரீகைலாசகிரியில் நந்தி யெய்ப்பெருமானால் விரும்பத்தக்க திருமரபில்
திருவவதாரஞ்செய்த மெய்கண்ட சிவாசாரியர் சந்ததி மேலுமேலும் வளர
கரும்புக்ள் கழுகுமரங்களைப்போல் வளர்த்த கிடமாகிய வயல்களையுடைய
அழகிய திருவாவடுதறையில் சார்வகாலமும் மெய்ஞ்ஞானத் தழைத்தோங்
கும் நமச்சிவாயதேசிகர் திருமரபு நீழிவாழ்க. எ-று. (உஉ.)

“ வெள்ளிமால்வரைநந்திப்புத்தேள் விழைபரம்பரை” என்பமத
தேவர்பிரான்வளர்கயிலேகாவல்பூண்ட திருநந்தியவர்கணத்தோர்செல்வர்
பாரிற், பாவியசத்தியஞானதரிசனைகளடிசேர் பரஞ்சோதிமாமுனிிகள்
பதிபாம்வெண்ணெய், மேவியசீர்மெய்கண்டதிறலான்மாறு விரவுபுகழரு
ணந்திவிறலார்செல்வத், தாவிலருண்மறைஞானசம்பந்தரிவரிச் சந்தானத்
தெமையாளுந்தன்மையோரோ.

என்று சந்தானஞ்சாரியர்களிலொருவராகிய உமாபதி சிவாசாரியர் திருவா
ய்மலர்ந்தருளிய சைவசித்தார்த்த நூல்களில் ஒன்றான சிவப்பிரகாசத் திருவிருத்
தத்தானுமுணர்க.

அம்பலவாணதேசிகர் வணக்கம்.

வேறு.

தூயவான்குணத்துப் பெரும்புகழமைந்த சுப்பிரமணியதேசிகனு
நேயமோடருகுநின் றுகண்வெப்பநிறைபெருங்கருணையாற்பொல்லாத்
தியனேன்சிரத்துந்திருவடிசூட்டிச் செயிர்முழுதொழுத்தினிதாண்ட
பாயசீர்த்துறைசையம்பலவாண பரசிவங்கியர்செய்குவனே.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமும் கெம்பீரமுமுள்ள சத்குணசம்பன்னரும் சர்வலோ
கங்களும் பரவிய கீர்த்தியையுடையவருமாகிய இளையபட்டத்திருக்கும் சுப்
பிரமணியதேசிகரும் அன்போடு சமீபத்திலிருந்து தரிசித்துக் களிப்படைய
நிறைந்த தயாவசேஷத்தால் தூர்க்குணம் நிறைந்த கொடியவனாகிய எளி
யேன் தலையிலும் திருவடி தீட்சைசெய்து குற்றமுமுதையும் நீக்கி, பட்சத்
துடன் ஆண்டருளிய திரிலோகங்களும் பரவிய சிறப்புள்ள திருவாவடுது
றையில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவசொரூபராகிய அம்பலவாண தேசிகரே
ன்னும் சுவாமிகளுக்கு என்ன கைம்மாறு செய்வேன். எ-று. (உங.)

கைம்மாறு=பிரதி உபகாரம்.

காசிரகசியம் செய்வித்த சுவாமிகள்..

வேறு.

ஆனதிருவாவடுதண்டுறை நமச்சிவாயனடிக்கடிம்பூண்டு, ஞான
நெறியடைந்தவனற் காசியர்த்திராபலகானயந்துசெய்தோ, வீன

மினற்குணமனைத்து மோருருக்கொண்டெனப்பொலிவோ நெண்ணி
லாத, மோனமுனிவார்புகழ்ப்பொலிதவச்சுப் பிரமணியமுனிவனென்
போன்.

(இ-ள்.) மேலானகுளிர்ந்த திருவாவடுதறையில் எழுந்தருளி யிருக்கும்
நமச்சிவாய தேவருக்கு அடிமைபூண்ட காரணத்தால் சிவஞானநிலையைப்
பெற்றவரும் உத்தமமாகிய காசியாத்திரையை விருப்பத்தோடு பலமுறை
செய்தவரும் உத்தமகுணங்கள் யாவும் சேர்ந்து ஒப்பற்ற திருவுருக்கொண்
டதென்று சொல்லும்படி விளங்குபவரும் ஞானனுஷ்டானத்தை யுடைய
அளவு கடந்தபெரியோர் புகழும்படி தவத்தால் விளங்குபவருமாகிய சுப்பிர
மணியத் தம்பிரானென்னும் திருநாமம்பெற்றவர். -எ-று. (உச)

உரவுமலிகருங்கடல் சூழலோகோபகாரமிதென்றுள்ளத்தோர்ந்து
விரவுவடமொழியைமொழி பெயர்த்தெடுத்துச் செந்தமிழால்விளங்கு
மாறு, கரவுத்விர்சிம்புடைத்தா யறமுதலுற்பயனளிக்குங்காட்சித்தாய,
பரவுபுகழ்த்திருக்காசி மான்மியமாமந்தணத்தைப்பாடுகென்ன.

(இ-ள்.) உறுதியுள்ள பெரியகடல் சூழ்ந்த பூவுலகத்தாருக்கு உபகா
மிது வாகுமென்று மனத்தினுணர்ந்து களங்கமில்லாத சிறப்பினையுடைய
தாய் தர்மார்த்த காம மோகக்ஷ மென்னும் நான்கு பிரயோசனத்தையும்
கொடுக்கும் காக்கியினையுடையதாய் வியாபித்த புகழினையுடைய மேலான
காசிமகிமையாகிய ரகசிபம் கீர்வாணபாஷையிலுள்ளதை மொழிபெயர்த்
தெடுத்துக்கொண்டு செவ்விய தமிழினல் யாவருக்கும் விளங்கும்படி பாடு
வாயென்று கட்டளையிட. -எ-று. (உரு)

அவையடக்கம்.

வேறு.

அனையவன்மொழிந்தவார்த்தை யாருயிர்க்குறுதியாகும்
எனையமதுணர்ந்துபாடும் விதஞ்சிறிதுணரேனென
தனையிப்பேராசைதூண்ட நானெனுந்தளையின்கிப்
புனைதருதமிழினலேபாடிடப் புகுந்தேன்மன்னே.

(இ-ள்.) அச்சுப்பிரமணிய முனிவர்கூறிய வார்த்தை நிறைந்த ஜீவகோ
டிகளுக்கு றோகூத்தையுண்டாக்குகிற விநயசம்பத்தையறிந்து பாடும்வகை
சிறிதும் அறியாதயானும் சமான்மில்லாத பேராசையினால் தூண்டப்பட்டு
நாணமென்னும் விலங்கை விடுவித்து அலங்கரிக்கும் செந்தமிழ்ப்பாவிலு
பாடத்தொடங்கினென். -எ-று. (உச)

இதுவுமது.

மறையவரன்றிமற்றை வருணருமாட்டியூட்ட
நிறையருள்கரந்துபெம்பா நிலவியகாசிகைப்பின்

முறைகெழும்ப்தணத்தை முதறிவினரோயன்றிக்
குறைபடுவுடையபுரானுங் கூறுதல்வழக்கான்மன்னே.

(இ-ள்.) பிரமண வருணத்தாரன்றி மற்றைச்சாதியாரும் அபிஷே-
கத்து நிவேதனஞ்செய்ய, பேதமின்றி அவர்களுக்கு நிறைந்தகிருபை கூர்ந்து
விசுவநாதர் விளங்குகின்ற காரணத்தால் காசித்தலத்தின் மகிமைதங்கிய ரக-
சியத்தை பேரறிவினையுடையரோ யல்லாமல் குணதோஷம் பல்வாயுள்ள
புரானும் பாடுதல் முறைமையாகும். எ-று, (௨௭)

இதுவுமது.

இலக்கணம்வகுத்தசான்றோர் விதிவிலக்கிரண்டனோடு
விலக்கறவமைதியொன்று வேண்டினு நொறுக்கென்னி
னலக்குணமில்லாத்திய நாயினேனவின்றிமீட்புன்
குலக்கவியெலாந்தள்ளாது கொள்ளுதற்பொருட்டேயன்றே.

(இ-ள்.) இலக்கணங்களை வரம்புசெய்த பெரியோர்கள் ஏற்படுத்திய விதி
விலக்கு இரண்டினோடு தள்ளக்கூடாத வழுபவையொன்றை ஏற்படுத்தி
னார்கள் யாதுக்கென்னில் நற்குணமில்லாத கொடிய ஞமலியையொத்த சிறி-
யேன் சொல்லுகின்ற அற்பமொழிகளமைந்த செய்யுள்களெல்லாம் விலக்-
கென்றுதள்ளாமல் விதியென்று ஒப்புக்கொள்ளுதற்பொருட்டேயாகும். (௨௮)

வேறு.

மொழிதருநையிசவனத்துச் சவுநகமாமுனிமுதலாமுனிவர்கேட்ப
வொழிதருநிங்குடைவாதராயணன்செய்புராணமீரோன்பாநுள்ளுங்
கழிதருமேன்மைப்பிரம கைவர்த்தமுன்றும்பாகத்துமேய
பொழிதருதன்புனற் காசி மந்தணத்தைச்சூழமுழிபுகன்றானன்றே.

(இ-ள்.) நற்குணமுள்ள வேதவியாசமகாமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்த பதி
னெண்புராணங்களுள் அதிக மேன்மையுள்ள பிரம கைவர்த்தமென்னும் புரா-
ணத்தில் மூன்றாங்காண்டத்தில் இருக்கின்ற பெருக்கமுள்ள குளிர்ந்தகங்கா
நதியை யுடைய காசிரகசியத்தை சூதமுனிவர் நைமிசாரணியத்தில் மகி-
மைதங்கிய சவுநகமுனிவர் முதலாகிய முனிகணங்கள் கேட்கும்படி கட்டினா-
யிட்டனர். எ-று. (௨௯)

அனையமுனிவரனுரைத்தவிருபத்தா தத்தியாயமுநர்காய்ந்து
நினையமிளிர்செந்தமிழாலுரைத்தனம்நற் றிதைபுணர்வோர்நெம்பார்
மீது, புனையமிகுசெவ்வொடு வாழ்ந்தயனாதிபர்பதத்தும்போகமார்ந்து
தனையலதொன்றெவ்வாத சிவபதம்பின் புகுந்தின்பஞ்சார்வரமாதோ.

(இ-ள்.) அச்சுதமகாமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்த இருபத்தாறு அத்தியா-
யங்களையும் செவ்வையாக ஆராய்ந்துணர்ந்து சிந்திக்குந்தோறும் அறிவை

விளக்குகின்ற செந்தமிழ்ப்பாவினால் கூறினேன் இதை ஒதல் கேட்டால் அறிபவர்கள் பெரிய பூவுலகத்தில் அகண்ட சம்பத்தோடு வாழ்ந்திருந்து மறுமையில் பிரம விஷ்ணு முதலாகிய தேவதங்களில் அளவிறந்தபோகங்களை யனுபவித்து பின்னர் தனக்குத்தானே சமமாகிய ஸ்ரீ கயிலாசபதத்தையடைந்து சிவாந்தானுபவத்தைப்பெறுவார்கள். எ - று. (நய)

இந்தூல் செய்தவர் மகிமையும் அவர்பெயரும்

கூறுகின்றது.

ஒதுபெரும்புகழ்க்காசிப் புராணமினிதுரைத்தா னுறையூர்வா ளொளிபுற்றார்குறுக்கைவிளத்தொட்டி, கோதுதவிர்தருமண்ணிப்ப டிக்கமாமயிலை கோயிலூராற்றாராருர்கண்டதேவி, போதுமலிபு னற்றனியூர்குரையிராமென்னப் புகலினைய தலப்புராணந் தமிழிற்பு னைந்தோன், மீதுபொலிதிரிசிராமலையமரும் பெரியோன் மீனாட்சிசுந்த ரநாவலன்புலவகேதே.

(இ-ள்.) சாதுக்கள் எடுத்தோதத்தக்க விசேஷ மகிமையுள்ள காசிர்சி யத்தை விருப்பத்தோடு தமிழ்ப்பாவாகச்செய்தவர் யாவொனில் உறையூர், வாலொளிபுற்றார், திருக்குறுக்கை, விளத்தொட்டி, மண்ணிப்படிக்கரை, திருமயிலாப்பூர், கோயிலூர், ஆற்றார், திருவாரூர், கண்டதேவி, தனியூர், குரை என்னும் பன்னிரண்டு திருப்பதிகளுக்கும் தலப்புராணங்களை, தமிழினற் செய்தவரும் திரிசிராப்பள்ளியில் விருப்போடுவசிக்கும் பெரியவரும் மீனாட்சி சுந்தரநாவலரென்னும் திருப்பெயர்பெற்று, புலவரேறுள்ளவருமாம், எ - று. (நக)

பா யி ர மு ற் று ம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதலாவது

குருபத்தி சொருப முரைத்த

அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நலமலி வளத்தான்மிக்க நைமிசவனமென்றோதுந்
தலமலிவாழ்க்கைபெற்ற சவுநகமுரிவராதிக்
குலமலிமுரிவரெல்லாங் குழீஇ யிருந்தருளினுய்க்கும்
புலமலிகுதமேலோற் பார்த்திதுபுகலலுற்றார்.

(இ-ள்.) இன்பமிருந்த வளப்பத்தில் மேலாகிய நைமிசாரணியமென்று சொல்லும் (பரிசுத்தமுள்ள) இடத்தில் நிறைந்த (சிவயோக) வாழ்வையடைந்த சவுநகமுரிவர்முதலிய ரிஷிகூட்டங்கள் யாவரும் கூடியிருந்து, அடுத்தவர்களைத் திருவருள் மார்க்கத்திற் செலுத்துகின்ற பூரண ஞானத்தையுடைய மஹாபுருஷரான குதமுரிவரைப் பார்த்து இதைச் சொல்லத் தொடங்கினர். எ-று. (க)

அராவணையவன் கூறென்னு முனிவானருளப்பெற்றுப்
புராணமென்றுள்ள யாவும் புகரத்தெளிந்த மேலோய்
கராசலத்துரிவைபோர்த்த கண்ணுந் பெருமான்மேய
தராசலப்பயஞ்ஞங்காசி மான்மியஞ் சாற்றல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) (ஆதி)சேஷ சயனத்தையுடைய விஷ்ணுதேவர் அம்சம் என்னும் வியாச மகாமுரிவரால் உபதேசிக்கப்பெற்று புராணங்கள் யாவையும் களங்கமறத் தெரிந்துள்ள பெரியோரோ (தாருகாவனத்து ரிஷிகளால் விடுத்த) யானைத்தோலைப் போர்வையாகக் கொண்ட நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவ பெருமான் வீற்றிருக்கப்பெற்ற பூமியிலுள்ள தலங்களுக்குப் பிரதேய்சனமான காசித்தலத்தின் மஹிமையைத் திருவாய்மலரவேண்டும். எ-று. (உ)

ப. ம. புராணமென்றுள்ள யாவுமென்றது பதினெண் புராணங்களையும் உபபுராணங்களையும்.

விதிமுதலெவர்க்கு மாதிரி டீடமாய் விளம்பினாலு
மதிசெயும் பரமஞானம் வயக்குகாரணமாய் மிக்குப்
பொதிதருபோகமெல்லாம் புணர்ப்பதாயுள்ளகாசிப்
பதியின்மான்மிய முகத்தின், நருமரும் பகருமென்பார்.

(இ-ள்.) பிரமாதி தேவர்களுக்கு முதற்பீடமாயுமீ, தன்பெயரைச் சொன்ன அளவினலும் யாவராலும் மதித்தலைச் செய்விக்கும் சிவஞானம், விளக்குதற்கு காரணமாகியும், அதிகமாக நிறைந்த இம்மை மறுமை வீடு என்னும் பேராகங் களை அதுபவிக்கச் செய்வதாயுமுள்ள காசித்தலத்தின் மான்மியம் வாயிலாகத் தருமங்களைக் கட்டலாயிடவேண்டுமென்றனர். எ-று. (ங)

பதிபசுபாசங்களை மதித்தலைச்செய்யும் பரமஞானமென்பதாம்.

அறத்தினுக்குறவாயுள்ள யுகமவற்றளவுசெய்கை
திறத்தின்முன்னுரைப்பயாங்க டெளிந்தனமதான்றுவெய்ய.

• மறத்தினுக்குறவாய்நன்குந் தீங்குஞ்செய்சலியின்மாண்பு
முறத்தெளிதரமுயன்றே முனைத்தருளையவென்றார்.

(இ-ள்.) தருமத்துக்குச் சிநேகமாயுள்ள யுகங்களையும் அவற்றினனவையும் அவற்றின் செய்கையையும் முறையாக தேவரீர் பூர்வத்தில் திருவாய் மலர பாங்கள் தெரிந்தோம். அதுவல்லாமல் கொடிய பாவத்துக்குச் சிநேக மாய் நன்மையுந் தீமையுந் செய்தற்கு இடமாயுள்ள கலியுகத்தினது இயல்பையும் உண்மையாகத் தெரிந்துகொள்ள முயற்சித்தோம் ஐயனே! உரைத்தருள வேண்டுமென்றனர். எ-று. (ச)

முனிவரர் வார்த்தைகேட்டு முகமிகமலர்ந்தானாகி
வனிதைமார்பினன் கூறென்னும் வாதராயணன்பாற்கேட்ட
புனிதமிக்காயகேள்விப் படியதுபுகல்வேனீவீர்
கனிவொடுகேண்மினென்று கட்டுரைத்திடுவான் குதன்.

(இ-ள்.) சவுரகாதிமுனிவர் வார்த்தைகளைக் கேட்டு (சூதமுனிவர்) முக மலர்ந்தவராகி இலக்குமியை மார்பிலுடைய விஷ்ணு அம்சமென்று சொல்லத்தரும் விபாசமுரிவரிடத்துக் கற்றுணர்ந்த பரிசுத்த மிகுந்த கேள்விப்படி தெரிவிக்கின்றேன் நீங்கள் அன்போடு கேளுங்களு என்று கட்டளை யிடுகின்றனர். எ-று. (ரு)

முன்னமோர் கற்பந்தன்னின் முதுதினாப் பரவையாவும்
பின்னமே வாமலொன்று பட்டெழீஇப் பெருகிற்றாக
*வன்னதனாப்பண்மாயோ னறிதுயிலமர்ந்தானன்னு
னின்னறிருந்திநின்று மெழுந்ததோர் தெய்வக்கஞ்சம்.

(இ-ள்.) பூர்வம் ஒரு கற்பத்தில் மிகுந்த அலைகளையுடைய சமுத்திரங்கள் யாவும் பின்னப்படாமல் ஒன்றாக மேலே யெழுந்து பெருகியது அதன் மத்தியில் விஷ்ணுதேவர் அறிதுயில் அமர்ந்தனர் அவரது இன்பமயமாகிய ராபியிலிருந்து ஓர் தெய்வத்தாமரை முளைத்தது. எ-று. (சு)

“அறிதுயில்” என்பது யோக நித்திரை.

அன்னகாரணத்தினாலே யக்கற்பப்பதுமகற்ப
மென்னவோர்நாமம்பூண்டன் மெழுந்தவப்பதுமகின்றும்

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுரைத்த அத்தியாயம். ௨௭

பொன்னவிற்கடுக்கைவேணிப் பூணனருளினாலே
நன்னவுத்துலகந்தோற்று நான்முகன்றோற்றினாலே.

(இ-ள்.) அந்தக் காரணத்தினால் அக்கற்பம் பதுமகற்ப மென்றோர் பெயர் பெற்றது. உண்டாகிய அத்தாமரை மலரிலிருந்து பொன்போலும் விளங்குகின்ற கொன்றைமாலிகை யணிந்த சடாபாரத்தையுடைய சிவபிரானது கருணையினாலே கெடாத வின்பத்தை யடைதற்குரிய பிரபஞ்சத்தை யுண்டு பண்ணும் பிரமன் பிறந்தனன். எ-று. (எ)

பொன்னையும்ருட்டுந்தேசிற் றோற்றியபுகழ்சரல்வேதன்
மன்னையுமேதுவான தலைவனையுந்தேரு
யென்னையுஞ்செயலென்றுன்னி யெழுந்துமால்பாதம்போற்ற
வன்னையேனையான்மைந்தற் கார்வமோடறையலுற்றான்.

(இ-ள்.) பொன்னையும் மயங்கத்தக்க பிரகாசத்தோடுண்டாகிய மிகுந்த புகழையுடைய பிரமன் தன்னையும் தானுண்டாதற்குக் காரணமாகிய சிவ பெருமானையுந் தெளிபாதவனாகி அடியேன் செய்யத் தக்கது யாதென்று சிந்தித்தெழுந்து விஷ்ணுமூர்த்தியின் பாதத்தை வணங்க தாயையொத்த விஷ்ணுமூர்த்தி தனது குமாரனாகிய பிரமனுக் கன்போடுஞ் சொல்லத் தொடங்கினான். எ-று. (அ)

மைந்தகேள் பிரமனென்று வழங்குவதுனக்குநாம
மைந்தலையரவம்பூண்ட வண்ணலே நினக்குமெற்கும்
பைந்தழைப்பொழில்சூழெல்லாப் பெர்ழிற்குங்காரணங்காண்பற்றி
நைந்தழியாமலெல்லாம் படையெனவின்றானன்றே.

(இ-ள்.) குமாரனே 'கேட்பாயாக' பிரமனென்றுனக்குப் பேர் வழங்கக் கடவது ஐந்துதலைகளையுடைய சரப்பாபரணத்திலும் சிவபிரானே? உனக்கு மெனக்கும் பசிய இலைகளையுடைய சோலை சூழ்ந்த எல்லா உலகங்களுக்குங் காரணராகும் இதைக் காண்பாயாக அதனால் நீ கர்த்தாவாக அபிமானித்து எண்ணி அழிந்துபோகாமல் யாவையுமுண்டாக்குவாயென்று விஷ்ணுமூர்த்தி கட்டளைப்பட்டனான். எ-று. (க)

பொழில் என்பதற்குல்கென்பதை.

“ஏழடையார் பொழில்” என்ற திருக்கோவையாருக்கு நச்சினர்க்கினியருரையா னுணர்க.

மர்யவனவின்மவார்த்தை மலர்மகன்விருப்பிற்கேட்டு,
நேயமிக்குடையதந்தாய் நீயுரைத்திட்டவாரே
யாயதோர்சிருட்டியெவ்வா ருக்குவனருடியென்னப்
பாயநீர்ப்படுக்கையன்னே னின்னதுபகர்தலுற்றான்.

(இ-ள்.) திருமால் சொன்னவார்த்தையைப் பிரமன் அன்புடன் கேட்டு என்னிடத் தன்பு மிகுந்த பிதாவே தேவரீர் மொழிந்தபடி யாகவேண்டிய

சிருட்டியை எவ்வண்ணமுண்டாக்குவேன் அருள்வாயென்று கேட்க திருப்
பாற்கடலில் பள்ளிகொள்ளும் விஷ்ணுதேவர் இதைச்சொல்லத் தொடங்
கினார். என்று. (க௦)

பிறைமுடிப்பெருமான்பர்தம் பேணியுட்கொண்டெண்ணில்லா
மறைகளுமுணர்ந்தாறாய வகைகொடுசிருட்டியசெய்தி
நிறைதரும்புவனமெல்லா நினைத்தனநினைக்குமுன்னங்
குறைவறமுற்றுமென்று கூறினன்கொண்டல்போல்வான்.

(இ-ள்.) சந்திரசடாதரரது திருவடிகளை விருப்போடு தியானித்துக்
கொண்டு அளவில்லாத வேதங்களை யறிந்து நால்வகையோனிபற்றிய எழு
வகைத்தோற்றத்தையும் பூர்வசிருட்டியில் சிருட்டித்தவாறையுணர்ந்து சிரு
ட்டியசெய்வாய் நீ நினைத்தவைகளாகிய அதிகரித்த புவனபேதங்களும் நீ நினை
த்த எல்லாப்பொருள்களும் நினைக்கு முன்னம் குறைவில்லாமல் முடியுமெ
ன்று நீலமேக வண்ணராகிய திருமால் கட்டளை யிட்டனார். என்று. (க௧)

“ஆறாயவகைகொடு” என்பதற்கு, மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி
என்னும் ஐயறிவோடு மனத்தறிவுஞ் சேர்ந்து ஆற்றிவளவுமுள்ள உயிர்களைக்
காரணமாகக் கொண்டென்று பொருள் கூறுவாரு முளர்.

நான்முகனதனையோர்ந்து நான்மறைத்தலைக்குமெட்டாக்
கூன்முகமதியமோலிக் கொற்றவன்பொற்றாளுன்னி
மான்முகங்கவியுமெல்லா மறைகளும்வடித்துணர்ந்து
தான்முகமலருமாறு தெளிந்துபின்சமைக்கலுற்றான்.

(இ-ள்.) பிரமதேவன், அதையறிந்து நான்குவேதங்களின் முடிபுக்கும்
எட்டாத வளைந்த பிறையணிந்த சடாங்குடத்தையுடைய சிவபிரானது பொன்
போன்ற திருவடிகளைச் சிட்டுத் து மயக்கங்கெட எல்லா வேதங்களையும் ஆராய்ந்
தறிந்து தெளிந்து முகமலர்ச்சிகொண்டு பின்பு சிருட்டியசெய்யத் தொடங்
கினார். என்று. (க௨)

சநகரோசநக்குமாரர் சனாதரர்சனார்த்தர்நாளு
மனககாசிபர்மரீச ரறுவருந்தோன்றத்தோற்றி
மனநலமுடையராய மற்றவர்தம்மைக்கொண்டே
தனகுருவமரர்மற்றைத் தானவர்முதலோர்த்தோற்றி.

(இ-ள்.) சநகர், சநக்குமாரர், சனாதரர், சனார்த்தர், காசிபர், மரீசர் என்
னும் ஆறு முனிவர்களை உண்டாக்கி சுத்தமனதுள்ள அம்முனிவரைக்கொண்டு
சிறுமைப்படாத தேவர்கள் அசுரர்கள் முதலானோரைச் சிருட்டித்து. (க௩)

மற்றையவுயிருந்தோற்றி வயங்குமூவிரண்டுகூறு
யற்றைநாளும்பியாவு மலர்விழிவிடுத்துநோக்கி
யொற்றைமாமேருவில்லி யுபயபாதத்துவைத்த
பற்றையேவியந்தானெல்லாம் பளகறப்படைத்தல்வல்லான்.

முதலாவது குருபத்தி. சொருபமுனைத்த அத்தியாயம். ௨௯

(இ-ள்.) மற்றையசீவர்களை யெல்லாஞ் சிருட்டித்து விளங்குகின்ற அறுவகைப்பட்ட இருவகைப் பிரபஞ்சங்களையும் அப்பொழுதே யாவும் மலர் போன்ற தனது கண்களால் பார்வையிட்டு, தனியான பெருமையுள்ள மேரு மலையை வில்லாகவுடைய மகாதேவர் இரண்டு பாதங்களில் வைத்த சிந்தனையின் வல்லபத்தை வியந்தனன். எவ்வகைச் சிருட்டிகளையும் குற்றமில்லாமல் சிருட்டிக்கவல்லவனாகிய பிரமதேவன். எ-று. (௧௪)

அறுவகைப்பட்ட இருவகைப்பிரபஞ்சமாவன :—

மந்திரம், பதம், வருணம் என்னும் மூன்றத்துவாவும் சத்தப்பிரபஞ்சமெனவும் தத்துவம், புவனம், கலை என்னும் மூன்றத்துவாவும் அர்த்தப்பிரபஞ்சமெனவுஞ் சொல்லப்படும்.

அறுவகைக்காலங்களோடு கூடிய நாள்முதலிய யாவும் மென்பாரும், ஐயறிவோடு மனத்தறிவுஞ் சேர்ந்து ஆற்றிவளவுமுள்ள உயிர்வர்க்க மென்பாரும்.

பின்னருமொருநான்கென்னப் பேசுகங்கனையுந்தந்தா
னன்னவற்றுட்கிரேத மடிபணிந்தெழுந்தவ்வேதன்
முன்னநின்றிடக்கண்டநான் முகனதன்வதனநோக்கிப்
பன்னருந்தொழினினக்குப் பலித்ததின்றாதிபென்றான்.

(இ-ள்.) பின்பு நான்கு யுகங்களையும் சிருட்டித்தனர் அவைகளுள் கிரேதாயுக தெய்வமானது பிரமதேவர் பாதத்தில் வணங்கி எழுந்து முன்னே நிற்க அப்பிரமன் அதன் முகத்தின்பார்த்து சொல்வதற்கரிய புண்ணியத் தொழில்கள் இன்றுமுதலாக உனக்குப் பலித்ததென்று கூறினார். எ-று. (௧௫)

முதலுகமதனைக்கேட்டு மொழிதருமலரின்மேய
சுதமிலர்யெனக்கெவ்வேலை தொடரினுமியற்றினிறேன்
பதனழியாவென்னுளிற் பலருநல்லவரோபத்தி
மதமலையுரித்தபெம்மான் மலரடியங்குவோரே.

(இ-ள்.) அதனைக் கிரேதாயுக தெய்வம் கேள்வியுற்றுச்சொல்லும் தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கின்ற அழிவில்லாத பிரமதேவரோ எனக்கு எத்தப்பணிவிடை நேரிடும் செய்கின்றேன். பரிபாகம் கெடாத எனது காலத்தில் பலபேர்களும் நல்லவராவர் யானையையுரித்தருளிய சிவபெருமானது தாமரைமலரையொத்த திருவடிகளுக்கு பத்தியை யாவரும் விளங்குச்செய்வார்கள். எ-று. (௧௬)

உடலபிமர்னரீத்தாருலப்பிலர் நன்மைபுண்டார்
மிடல்கெழுதூற்றின்றண்ட மேவுதலொழிந்தார்காம
மடல்புரிந்தெழுந்தசாந்த ரைந்தெழுத்தமைத்தநெஞ்சர்
கடல்புரண்டி னஞ்சற்றங் கலங்குறவுண்மையாளர்.

(இ-ள்.) தேகாபிமான மில்லாதவரும், கெடாத நன்மையுடையவரும் வலிமையுள்ள எமதண்டனை நீங்கினவரும், காமத்தைவென்ற சாந்தசீலரும் பஞ்சாக்கர செபமழுந்திய மனமுடையோரும், சமுத்திரம் புரண்டாலும் சிறிதுங்கலங்காத சத்தியஞானத்தை யுடையோரும். எ-று. (௧௭)

கனவினுநீறுகாணாக் கைதவக்கொடியோர்தம்மை
மனநெகச்சமுசாரத்தின் வாஞ்சையுற்றமுந்துவோரை
முனகர்மற்றையரைப்பற்றி முருக்கிடுங்கருமங்காலந்
* தனகமைகுணமீழ்முன்றுஞ் சார்தராச்சார்தசீலர்.

(இ-ள்.) சொப்பனத்திலும் விபூதியைக்கண்டறியாத வஞ்சகமுள்ள துஷ்டடர்களையும், மன்ற்தளரும்படி குடும்பப்பாதுகாப்பில் அபேகைவைத்து அமுத்திக்கிடப்பவர்களையும், மூடர்முதலாயினோரையும் சம்பந்தித்து காலதத்துவமும் தீவினையும் வருத்தஞ்செய்யும் அஞ்ஞானத்தால் உள்ளக்களிப்பையுடைய மேற் சொன்ன மூன்றுகுணங்களையும் பொருந்தாத உபசார்த சீலர்கள் எனது காலத்திலுண்டாவார்கள். எ-று. (௧௮)

என்றதும்ற்றமூன்று மியங்குதந்நாளுண்மேவு
கின்றமைதக்கவாறே கிளத்தலுமலரோனோர்ந்து
நன்றமையுங்காளுங்க னுளதிகாரந்தக்க
வென்றிடநடத்துமென்று வவ்வுகத்தியல்புங்கேண்மின்.

(இ-ள்.) கிரேதாயுத்தெய்வம். இவ்வாறு சொன்னது மற்றை மூன்றுயுகங்களும் தத்தங்காலங்களில் நடக்கின்றமையைத் தக்கபடி சொன்னபோது பிரம தேவன் ஆராய்ந்து நன்மையுள்ளயுகங்களே உங்களுடைய காலத்துக்குத் தக்க அதிகாரத்தை வெற்றிபெற நடத்துங்களென்றனர் அந்த யுகங்களின் இயற்கையைக் கேட்பீர்களாக. எ-று. (௧௯)

சத்தியஞ்செபவடங்குத் தாங்கிமெய்ஞ்ஞானமேனிப்
பத்திவைராக்கியச் ஠ சாலிகைபடிதரப்புனைந்து
நித்தியசுகுணமுங்க ணிமலனைத்தியானஞ்செப்து
மெத்தியவருளின்மேவும் விளம்பியகிரேதமாதோ.

(இ-ள்.) கிரேதாயுத்தெய்வமானது உண்மைப்பொருளை விளக்கும் செபமாலையைக் கையிலே கொண்டு பரஞானமயமான திருமேனியோடு பத்தி வைராக்கியமென்னுங் கவசம் பூண்டு நித்தியராகவும் சுகுணராகவும் மூன்று கண்களையுடையவராகவும் நிரம்மலராகவும் உள்ள சிவபெருமானைச் சிந்தித்து விரும்பத்தக்க திருவருளில் அடங்கி நிற்கும். எ-று. (௨௦)

சாதுநீர்மையோகொள்ளுஞ் செபவடஞ் ஠ சிருக்குத்தாங்கிக்
கோதுதீர்தருமமேனி குலவுறக்கொண்டுநாளு
மோதுபேரத்தின்சார்பே யுற்றினிதிருக்குளாளுந்
திதுதீர்தருமிரண்டா முகமெனுந்தெய்வம்மா.

* தனகு=உள்ளக்களிப்பு. ஠ சாலிகை=கவசம். ஠ சிருக்கு=செய்துபெறு.

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுரைத்த அத்தியாயம். ௩௧

(இ-ள்.) களங்கம் நீங்கிய இரண்டாவதென்னும் திரோதாயுக தெய்வமானது குற்றமில்லாத தருமத் திருமேனியை விளங்கும்படி கொண்டு சாதுத் தன்மை உடையோர்களால் கொள்ளப்படுகின்ற செபமாலிகையும் துடுவையையும் கையிற்கொண்டு பெரியோர்கள் எடுத்துரைக்கத்தக்க தருமசம்பந்தத்தை அடைந்து சந்தோஷங்கொண்டிருந்தது. எ-று. (௨௧)

வரிசிலைகொடுங்கூர்வாளி வயங்குவாள் கட்டுவாங்கம்

பரிவுறவேந்திச்சாந்தப் பற்றின் நியறம்பாவங்க

ஞரியமெய்வாய்ந்துதோன்றுங் குரோதமோடுமையாநிற்கு
மரியநூலுணர்ந்தோர்மூன்ற முகமெனுமண்ணற்றேவே.

(இ-ள்.) அருமையான கலைகளே அறிந்தோர்களுையுடைய மூன்றாவதென்னும் துவாபாயுக தெய்வமானது வரித்து கட்டிய வில்லையும் கூர்மையுள்ள கொடிய பாணங்களையும் ஒளிபொருந்திய வானையும் கட்டு வாங்கத்தையும் பிரியத்துடன் ஏந்திக்கொண்டு சாந்த சம்பந்தமில்லாமல் புண்ணிய பாவங்கலந்த சரீரத்தோடு மேலும் மேலும் தோன்றுகின்ற குரோதத்தையுடையதாகி இருந்தது. எ-று. (௨௨)

அறம்படுகுறிப்பொன்று மடைவதற்கரியதாய

மறம்படுமேனியாய்ந்து வலக்கையானுவற்றை

நிறம்படுமிடக்கையாற்றன் குறியையுரிசுழப்பற்றிப்

புறம்படுகொடியரேக்கும் பொங்குபேய்முக்குந்தாங்கி.

(இ-ள்.) நான்காவதென்னும் கலியுக தெய்வமானது தருமக் குறிப்பு ஒரு வகையிலும் காண்பதரியதாகிய பாவத்தையே உடம்பாக்குப்பெற்று வலதுகையால் நாக்கினையும் இடது கையால் ஆண்குறியையும் பிடித்துக்கொண்டு புறம்பே பார்க்கின்றகொடிய கண்களையும் பேய் முகத்தையுடையதாகி. எ-று. (௨௩)

சத்தியநூனந்த தற்பரசிவன்றூணித்துப்

பத்திமற்றுள்ளவாய பசுக்கள்பூல்வைத்தவித்தை

பொத்தியகவசத்தோடும் பொலியுநாலாவதென்று

புத்தியிக்கவருரைக்கப் பொலிகலியுகந்தான்மன்னே.

(இ-ள்.) பேரகராமிகளால் எடுத்துப் புகழத்தக்க மேற்சொல்லிய கலியானது சச்சிதானந்த சொரூபரும் சுயம்பிரகாசருமான சிவபிரானுடைய திருவடிகளில் அன்புமையாமல் பசுக்களாகிய மற்றையோரிடத்தில் அன்புவைத்து அஞ்ஞானமான கவசத்தைப் பூண்டு விளங்கிக்கொண்டிருக்கும். எ-று. (௨௪)

அன்னவெங்கலியெழுந்தாந் கறைந்தசின்னங்களோடும்

பன்னருமறைமுற்றோர்ந்த பனவன்முனடிக்குந்துள்ளு

மின்னலங்கடலுற்றென்ன வெய்துயிர்த்தெழுந்துவீழ்ந்

தன்னமுமுலகையின்றி யழுந்தழைதாரகைக்கும்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட கொடியகலியானது மேலே கூறிய அடையாளங்களைடு சொல்வதற்கரிய வேதங்கள் முழுவதும் அறிந்த பிரமதேவர்முன்பாகக் கூத்தாரும் துள்ளும் துன்பக்கடலில் விழுந்தது போன்று பெருமூச்சுவிட்டு எழுந்து கீழேவிழும் அற்பமுங் களிப்பில்லாமல் அழுதுகொண்டிருக்கும் பின்பு மிகவும் சிரிக்கும். எ-று. (௨௫)

கொடுங்கலியினையசெடியக் குருமலர்த்தவிசின்மேலா
நெடுங்கலிலதனைநோக்கி யுணாப்பநம்விகாரமேவிப்
பிடுங்கருநாணம்போக்கி யென்முனநடித்தல்பெட்டாய்
விடுங்குணத்தவவிநின்று வெளியிடம்போதியென்றான்.

(இ-ள்.) கொடுமையுள்ளகலி இவ்வாறுசெய்ய நிறம்பாருந்திய தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கின்ற பிரமதேவர் அடக்கமில்லாத அக்கலியினைப்பார்த்து சொல்லுதற்கரிய விகாரங்கொண்டு நீக்கப்படாத நாணத்தைவிட்டு என்முன்னே விரும்பி யாடுகின்றனை குணங்கெட்டவனே இவ்விடத்தில் நின்று வெளியே போவா யென்றனர். எ-று. (௨௬)

என்றலுமென்னையெண்ணு தென்சொனாய்யவென்றன்
பொன்றலில்குணத்தையின்னே புகலுவன்கேட்டியென்று
மன்றரித்தினைசெய்வோருங் கலகத்துமனமிக்கோருங்
கன்றலுற்றயலான்பன்னி கதிர்முலையவாவோருங்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று பிரமதேவர் சொன்னபோது எனது சுபாவத்தை யோசியாது ஐயமே யாது கூறினீர். கெடுதலில்லாத எனது குணத்தை இப்போது மொழிகின்றேன். கேட்பீரென்று கலிசொல்லுகின்றது அதிக நித்திரை செய்பவரும் கலகப்பிரியரும் காமவிகாரங்கொண்டு பிறன்புனையாளது பூரித்த ஜலங்களை விரும்புவோரும். எ-று. (௨௭)

பரதிரவியங்கொள்வோருந் துரோகமேபயிலுவோரும்
விரவியவஞ்சமாதி மித்திரபேதமீறா
வுரவிலித்தொழில்செய்வோரு முறவெனக்காவர்கண்டாய்
மாபிணச்சிரமமெல்லாம் வஞ்சமாயுறுமென்னுளில்.

(இ-ள்.) அன்னியர்பொருளை வஞ்சனையால் அபகரிப்பவரும் துரோகசிந்தையுடையவரும் பொருந்திய வஞ்சனை முதல் மித்திரபேத மீறுகவுள்ள அஞ்ஞான கிர்த்தியங்களைச் செய்வோர்களும் என்ரு இஷ்ட்டராவார்கள் மேலும் எனது நாளில் வருணச்சிரம நிலைகள் யாவும்படமாக முடியும். (௨௮)

அன்றியும்பரதகண்டத் தடியனேற்கிடமிலாமல்
வென்றியென்பகைவர்செய்வார்வெளிக்கொடெங்குறுவேனென்று
கன்றியகலியுணாப்பக் காஞ்சுத்தனுந்திவந்தோ
னென்றியபகைவரியாவ ருனாயெனக்கலியுணாக்கும்.

(இ-ள்.) அல்லாமலும் பரதகண்டத்தில் ஜெயமுள்ள எனது வீரோதிகன் அடியேன்வசிக்க யிடமில்லாமற் செய்வார்கள் வெளிப்பட்டு எவ்விடத்தே போவேனென்று கலிவருத்தத்தோடுசொல்ல திருமால் நாபிக்கமலத்திற் பிறந்த பிரமதேவர் உண்டாகிய வீரோதிகள் யாவர் சொல்வாயென்ன கலியுகதெய்வம் சொல்லுகின்றது. எ-று. (௨௯)

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுனர்த்த அத்தியாயம். ௩௩

பரவியகாலுபி பண்டிதராலுந்தேறு
வுறவியலெனக்குமாற்று நுறுபுகழ்க்காசிராமம்
வரமலிகநகைநாம் மாதேவநாமஞ்சொல்வோர்
விரவியசிவபுராணம் விருப்பொடு படிப்போர்கேட்போர்.

(இ-ள்.) எவ்விடத்திலும் விரிந்த காலதேவதையாலும் வித்துவான்களாலும் தெளியப்படாத வலிமையுள்ள எனக்கு விரோதிகள், மிகுபுகழையுடைய காசி யின் பெயரையும் சிரோஷ்ட்டம் நிறைந்த கங்காநதியின் பெயரையும் சிவநாமத் தையும் சொல்பவர்களும் வியாபகமுள்ள சிவபுராணங்களை விருப்போடு வாசிப் பவர்களும் கேட்பவர்களும். எ-று. (௩௩)

வீறுகொண்டெழுந்ததாய வேதாந்தசித்தாந்தத்து
மாறுகொண்டிடாமையுற்றோர் மனைமகவாஞ்சையற்றோர்
கூறுகொண்டெழுந்ததாய வறமெலாங்குலவச்செய்வோர்
வேறுகொண்டெழுந்தமற்றை விடயவாதனைகழிப்போர்.

(இ-ள்.) மேன்மையுள்ள வேதாந்தப் பொருளிலும் ஆகம் சித்தாந்தப் பொருளிலும் பேதபாவனை கொள்ளாதவர்களும் பெண்டிர் பிள்ளைகளிடத் து இச்சையில்லாதவர்களும் வெவ்வேறுகிய தருமங்களை எல்லாம் விளக்க முறச் செய்பவர்களும் நானுபேதமான விஷய வாதனையைக் கழிப்பவர்களும். எ-று. (௩௪)

இவரெலாம்பகைவரென்ன வின்னகைபுரிந்துவேத
னவரெலாம்பகைவரேயென் றறைந்ததுமெய்யாமேனும்
பவர்விராவியதுபேரிலும் படர்சடைப்பரன்சார்புற்ற
தவர்விராவுவரோரின்தம் செயப்படுதருப்பநாளும்.

(இ-ள்.) இவர்களெல்லாம் எனக்கு விரோதிகளென்று கவியுக் தெய்வஞ் சொல்ல பிரமதேவர் நகைத்து மேற்சொன்னவர்களெல்லாம் பகைவரென்று நீ சொல்லியது உண்மையாயினும், பிறவிச் சம்பந்தமுடையவர்களைப்போல விரிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானது திருவருட்சம்பந்தமுள்ள பெரியோர் அடைவார்களோ உன்னாற்செய்யப்பட்ட வீம்புச் செய்கைகளை. எ-று. (௩௫)

சிவனடிக்கன்புவைப்போர் சிவதருமங்கள்செய்வோர்
சிவனமர்காசிவாழ்வோர் தீர்த்தயாத்திரையுண்மேலாஞ்
சிவனருள்விராவுங்கங்கா தீர்த்தமரீடுவோர்போற்றிச்
சிவனடியருச்சிப்போர்கள் குருபணிவிடைசெய்வோர்கள்.

(இ-ள்.) சிவபெருமான் திருவடிக்கண்ணே அன்பு செய்பவர்களும் சிவ தருமங்களைச் செய்பவர்களும் சிவபிரான் விரும்பத்தக்க காசிப்பதியில் வசிப்பவர்களும் தீர்த்தயாத்திரைக்குள் மேலாகிய திருவருள் வடிவமுள்ள கங்கா தீர்த்

தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்பவர்களும் வணங்கி சிவபிரான் திருவடியில் பூஜைசெய்பவர்களும் குருபணிவிடை செய்பவர்களும். எ-று. (௩௩)

இன்னபஹிறத்தாரொல்லா மெய்துறார்சினதுதிமை
மன்னமற்றொருநீகால மவமென்பொலிதலாலே
வுன்னதிகாரத்தேனோ ருட்படல்சரதமேனு
மென்னருங்காசிவைப்பி லிருந்திடிற்றீமையிலே.

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பான பலவாயுள்ள புண்ணியஞ் செய்பவர்களெல்லாம் உனது தீமைக்குடன்பட மாட்டார்கள் நீ காலமலமென்று பெயர்பெற்று நிலையாக விளங்குதலால் மற்றவர்கள் உனது அதிகாரத்துக்குட்பட்டிருப்பது உண்மையாயினும் எனக்குப் பிரியமுள்ள அரிய காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்வார்களானால் அவர்களைத் தீமையனுகாது. எ-று. (௩௪)

காசியிலிருத்தன்முற்று தெனிலொருகணப்போதேனு
மாசிலாசிரியன்பூசை யாற்றின்கமர்தல்வேண்டும்
பேசியகூரவன்பூசை பெட்டலும்பன்னுள்செய்த
மாசில்புண்ணியத்தாலன்றி வருவதின்றறிதிமைந்த.

(இ-ள்.) காசிப்பதியில் நிரந்தரம் வசிக்கமுடியாதென்றால் களங்கமற்ற குரு பணிவிடைசெய்து ஒரு கணப்போதாயினும் பிரியத்துடனிருக்க வேண்டும். சொல்லுகின்ற அக்குரு பணிவிடையில் விருப்பம் வருதலும் பலகாலமுஞ் செய்த குற்றமற்ற சிவபுண்ணியத்தா லல்லாமல் வேறுவகையில் நேரிடாதென்று குமாரனே அறிவாயாக. எ-று. (௩௫)

குருபணிவிடையினாலே குவல்யத்தறமுன்முய
வொருவரும்பயன்கண்கு முறுவதற்கையமில்லை
யருவருப்பொழியுந் சான் பணிவிடையவாய்ச்செய்தோனே
பொருவருந்தருமெல்லாம் புரிந்தபுண்ணியரோயாவார்.

(இ-ள்.) குருபணிவிடை செய்தவினாலே உலகத்து நீங்குதற்கரிய அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் நான்கு பிரயோசனமும் கிடைப்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அருவருப்பில்லாமல் ஆசாரியர் பணிவிடையை விரும்பிச் செய்தவர்களே சமாமில்லாத எல்லாத்தருமங்களையுஞ் செய்த புண்ணியமுடைய நாவார்கள். எ-று. (௩௬)

என்றுமாமறையோன்கூறப் சலியினையடிதாழ்ந்தேத்தி
நன்றுநீயுரைத்தாய்ய குருவெனநவின்றநரம்
மொன்றுகாரணமோவிட்ட குறிகொலோவுணாத்தியென்ன
வன்றுநான்முகத்தோனாராய் ததுவிரித்துணாக்கலுற்றான்.

(இ-ள்.) இப்புடியென்று மகிமையுள்ள பிரமதேவர் சொல்ல சலிதேவன் பிரமனது இரண்டு பாதங்களையும் பணிந்து துதித்து ஐயரோ ! நல்லவார்த்தை

முதலாவது குருபத்தி சொகுபமுரைத்த அத்தியாயம். ௩௫

கட்டளையிட்டீர். குருவென்னும் நாமம் காரணப்பெயரோ ! இடுகுறிப்பெயரோ ! சொல்வீரென்று, கேட்க அப்போது பிரமதேவர் ஆராய்ந்து அதனை விரித்துக்கூறத் தொடங்கினர். எ-று. (௩௭)

கரைதரு ககரவன்னங் காரியசித்திசெய்யும்

புரைதரு பாவநாசம் புரிதரும் ரகரவன்னம்

விரைதரு கடுக்கைவேணி விமலனேயுகரவன்னம்

வரைதரு கணேசனிந்த மந்திரக்கதிதேவாவன்.

(இ-ள்.) அறிவுடையோரால் எடுத்துரைக்கத்தக்க குருவென்னும் பதத்து அமைந்த உயிர் மெய்யட்சரம் இரண்டனுள் ககரமெய்யானது எவ்வகைப்பட்ட காரியங்களையும் சித்திக்கச்செய்யும். ரகரமெய்யானது களங்கருபமான பாவங்களையொழிக்கும். இவ்விரண்டு மெய்யட்சரங்களில் ஏறிய உகர உயிரானது வாசனாவீசுகின்ற கொன்றைமாலையணிந்த சடையையுடைய நிரம்மலரான பரசிவ வடிவமாக விளங்கும் இம்மந்திரத்திற்கு அதிதேவதையானவர் தியானிக்கத்தக்க விநாயக்கடவுள். எ-று. (௩௮)

“ இந்த ரகசியானுபவங்களை உத்தமசிவராவணர்க்கு ”

குரவனையன்னைதந்தை குரவனெதெய்வமற்றுங்

குரவனையான்முன்னாகக் கூறுமைம்பகுப்பினுந்

குரவனெபொருளென்னுன்னுங் குணத்தினையாவனேனுங்

குரவனெருளாலெல்லார் தெரிந்தவன்குறிக்குங்காலே.

(இ-ள்.) மதிக்குமிடத்து ஆசாரியரோ ! மாதா, பிதா, குரு, தெய்வமாவார் ஆசாரியரோ யான்முதலிய பஞ்சகிருத்தியக் கடவுளரு மாவர். ஆசாரியரோ பரம் பொருளென்று தியானிக்கும் குணத்தினையுடையோன் யாவனாயினும், ஆராயுமிடத்து அவ்வாசிரியரது அழகியகருணையால் யாவையும் தெரிந்தவனாவன். எ-று.

ப. ம. யான்முன்னாகக் கூறுமைம்பகுப்பினுந் மென்றது சொல்பவனாகிய பிரமனோடு விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேச்சுரன், சதாசிவனென்னுங் கடவுளரை

பரமனுக்கிழைத்தகூற்ற மாரியன்பரிந்துதிர்க்குந்

குரவனுக்கிழைத்தகூற்றங் குரவனெதீர்ப்பதன்றி

யுரன்மிகுபரமனான மொழித்திடமுற்றுதென்று

கரவருமறையோன்குறிக்காதையொன்றுரைக்கலுற்றான். 1

(இ-ள்.) கடவுளுக்குச்செய்த பிழையை ஆசாரியர் விரும்பித்தீர்ப்பர். ஆசாரியருக்குச் செய்த பிழையை அவ்வாசாரியரோ தீர்ப்பதல்லாமல் பேரறிவினையுடைய கடவுளாலும் தீர்க்கமுடியாதென்று வஞ்சனையற்ற பிரமதேவர் சொல்லி ஒருகதை சொல்லத்தொடங்கினர். எ-று. (௪௦)

வேறு.

திபாபரப்பிப்பெருகிவரு தெண்புனற்கோ தாவரிநற்றிரந்தன்னி
ஹமைமறைமுற்றுணர்ந்தவனும் கிரகவள ராச்சிரமொன்றுண்டங்கட்

கரையிறுவமுனிவர் பல்ருளரவருட் பயிலமுனிகாதன்மைந்தன்
புரையில்குணத்தவன்வேததருமனெனவொருநாமம்பூண்டோனுள்ளான்

(இ-ள்.) அலைகள் பெருக்கெடுத்து வருகின்ற தெளிந்த தீர்த்தத்தையுடைய
கோதாவரி நதிக்கரையில் அத்தியயனஞ் செய்யத்தக்க வேதங்களை முழுதும்
உணர்ந்தவராகிய ஆங்கிரசமுனிவர் ஆச்சிரமம் ஒன்றுள்ளது. அவ்வாச்சிரமத்தில்
எல்லையில்லாத தவஞ்செய்கின்ற பல முனிவருண்டு, அவருள் பயில முனிவரு
டைய பிரியகுமாரரும் குற்றமீங்கிய குணத்தினையுடையவருமாகிய வேததரும
னென்னும் பெயருள்ளவர் ஒருவருண்டு. எ-று. (சக)

அன்னவன்பால்வேதவேதாந்தமுழுதையமுத்தமையக்கற்ற,ப
ன்னருஞ்சீடர்கள் பலருட்டபகனென் றொருவன் மிகுபத்திவாய்ந்தோ
னென்னருமுள்ளிறும்புதுகொளக்குரவன்பணிவிடையேயியற்றிவா
ழ்வா, என்னரவன்றனையொருநாள்வேததருமன் கூவி கவிலலுற்றான்.

(இ-ள்.) அவ்வேத தருமிடத்து வேதங்களையும் உபரிடதங்களையும் உற்
தேக(விபரித)மற முழுதும் பொருந்தக்கற்ற மாணக்கர் சொல்லுத்தகரிய புகழி
னையுடையோர் பலருண்டு. அவருள் தீபகனென்னும் பெயரையுடையவன்
யாருமிதென்ன வியப்பென்னும்படி மிகுந்த பக்தியுடன் ஆசாரியர் பணிவிடை
செய்து வாழ்பவனாகிய நற்குணமுடைய அச்சீடனை ஆசிரியராகிய வேததருமர்
அழைத்துச்சொல்லத் தொடங்கினார். எ-று. (சஉ)

பற்பலசீடருட்சிறந்ததீபகா யான்சொன்னபடிகேட்பாயோ,வற்
புறவேறொருசீடற்கூவவோ வுரைத்தியெனவடிகள் போற்றிப், பொற்
புறுமத்தீபகன்கட்டளையிட்ட படிநிற்பென்புத்தியென்னச், சொற்பபி
லம்மறைத்தருமனமக்கிருபத் தொருவருடந்தொழும்பாற்றென்றான்.

(இ-ள்.) பலமாணக்கரு சிறந்த தீபகனென்பவனை நான் சொல்லியவி
தங் கேட்பாயோ, அன்பாக வேறொரு சீடனை அழைக்கவோ சொல்லென்று
கேட்க ஆசிரியரது திருவடிகளை வணங்கி அழகியதீபகன், தேவரீர் எவிய எவ
ற்படி நிற்பேன் அதுவே எனக்குக்கடமை என்று சொல்ல. புகழையுடைய வேத
தருமர் இருபத்தொரு வருஷம் எனக்குத் தொண்டிசெய்ய வேண்டுமென்ற
னார். எ-று. (சக)

“ அடியனையுள்வனாரின்றொழும்பாற்று வன்புரிவதறைதியென்ன
நெடியமாமுனிமுன் செய்தீவினையாற் சூட்டமுடனிரம்பிற்றெங்கும்
படியவாவாதகொடுங்கொத்தையுமா னெனென்று பகர்தலோடு
முடியவோர்தீபகனு னைந்துருகியிரங்கியிது மொழியலுற்றான்.

(இ-ள்.) அடியேன் ஆயுள்பரியந்தம் தேவரீருக்குப் பணிவிடைசெய்வேன்.
செய்யத்தக்கது இதுவென்று அருள்செய்யவேண்டுமென்று கேட்க மிக்க பெரு
மையைடைய வேததருமமுனிவர் பூர்வகர்மத்தால் என்னுடல் முழுவதும்

முதலாவது குருபத்தி சேர்ருப்முறைத்த அத்தியாயம். ௩௭

பெருவியாதி நிறைந்தது, உலகம் விருப்பாத மிகவும் குறையுடம்பர்களுடன் என்று கட்டளையிடவும் முழுதுமுணர்ந்த தீபகனும் மனங்கனிந்துருகி கண்ணீர் விட்டமுது இதைச்சொல்லத் தொடங்கினான். எ-று. (௪௪)

ஐயநீமுன்புரிந்ததிவினையை யடியேனுக்களித்தியேற்று
வெய்யதோர்குட்டியாய்க் கொத்தையாயானிருப்பேன் மெலிவுதீர்ந்து
செய்யச் சுகத்திருத்தியென்றுதொழு திரந்தமுத்தேர்ந்தவாசான்
மொய்யதிவினையானேயனுபவித்துத் தொலைத்தவன்றி முருங்காதப்பா.

(இ-ள்.) ஐயமோ? தேவரீர் பூர்வஜென்மத்தில் செய்த தீவினையை அடியேனுக்குக் கொடுத்தருளும். நான் பெற்றுக்கொண்டு கொடியகுஷ்டரோகியாய் குறையுடலோடிருப்பேன் நன்னிலைமையுள்ள தேவரீர் தளர்ச்சிக் கிடைக்காமாக இருப்பீரென்று வணங்கி குறையிரந்து அழுதலையுடைய வேததருமர் சூழ்ந்து கொண்ட தீவினைப்பயனை நானேயனுபவித்துத் தொலைத்தாலல்லாமல் வேறு காரணத்தால் நீங்காது ஐயனே. எ-று. (௪௫)

அன்றியுந்தம் மடிப்பணிசெய்சீடருக்குப்பாதகமோ வருள்வாரான்றோ
ரொன்றியதிவினைப்பயனைத் துய்ப்பதினும்பயனைபுற்றார்மாட்டு
நன்றியிகுபணிபுரிதன் மிகுதுயராமதுநிற்க நல்லாயின்னே
யென்றிவினைமுழுதழிய வெனைச்சுமந்து காசிரகர்க்கெய்தல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) அல்லாமலும் தமக்கேவல் செய்கின்ற மாணக்கருக்கு சாதுக்கள் பாதகத்தையோ ஏற்றுக்கொள்ளும்படி செய்வார்கள். தொடர்ந்தகொடுவினைப் பயனை அனுபவிக்கும்துயரத்தைப் பார்க்கிலும் அதையனுபவிக்கின்றவர்களிடத்தில் நன்மைமிகுந்த பணிவிடைசெய்வது பெருந்துயரமாகும். அது நிற்க நற் குணமுடையோனே விளைவாக என்னுடைய தீவினைமுழுதும் போகும்படி என்னைத் தூக்கிக்கொண்டு காசித்தலத்துக்குப் போகக்கடவாய். எ-று. (௪௬)

பரமசிவன் தனக்காதி பீடமெனப்படுக்கிப் பதியைமேவும்
வரம்பிலும் புண்ணியத்தாற் றீவினைபோய்நல்வினையா மருவுமுத்தி
கிரமமிஃதெனமீட்டுமுறைப்பமிகு மகிழ்ச்சிபனாய்க்கெழுமுசீடன்
பிரமமுனிவனைவருத்தமறச்சுமந்து காசிரகர்பேணிப்புக்கான்.

(இ-ள்.) சிவபெருமானுக்கு ஆதிபீடமென்று சொல்லப்படும் காசிப்பதியை விரும்பியடையுஞ் சிறந்தபுண்ணியத்தினால் பாவம் போய்விடும் புண்ணிய முண்டாகும் முத்திசுத்திக்கும் முறைமை இதுவாமென்று மறுபடியும் எடுத்துச் சொல்ல அதிகசர்தோஷமுடையவனுக்கி வளங்குகின்ற தீபகன் பிரமஞான முடையவேததருமமுநிவரை வருத்தப்படாமல் தூக்கிக்கொண்டு காசித்தலத்துக்கு விருப்பத்தோடும் போனான். எ-று. (௪௭)

முத்திவளம்பலிகாசிரகர்மணிகள் நிகைவடபான்முகிழ்க்குமேன்மை
சித்திதருகம்பளேசுரர்பெருஞ்சந் நிதியிறக்கித்தீர்த்ததக்கங்கை, மெத்தி
யதண்புனன்மூழ்கிக் குரவனையுமாட்டியுயர்விசுவேசன்னுள், பத்தியுடன்
குருவொடும் போய்ச்சேவித்தப் பதியமர்வான் பணிமேற்கொண்டான்.

(இ-ள்.) மோக்ஷமாகிய செல்வத்தைத்தருகின்ற காதிரகரத்திலுள்ள மணி சுர்ணிகாகட்டத்தில் வடபாரிசத்திலிருக்கும் மேன்மைதங்கிய சித்திகளைத்தரும் கம்பளேச்சரமென்னும் ஆலயத்திலிறக்கி கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து ஆசாரியரையும் ஸ்நானஞ்செய்துவித்து மேன்மையுள்ள விசுவநாதரை தேசிகரோடுஞ் சென்றுவணங்கி அத்தலத்தில் விரும்பிவசிக்கின்றவன் குருபணிவிடையை மேற்கொண்டான். எ-று. (ச-அ)

வருத்துபிணியாலுடையுமாரியனா டையிற்பவ்விமயங்கும்போதுந், திருத்துதலின் முடைநாறு நீரல்லா வீரமளாய்ச்செறிந்தபோதுந், பொருத்துமுடம்பிடைப்புண்ணிர் வழிபோதுமருவருப்புபுணாணுகிச், கருத்துமகிழ்தலைசிறப்பச் சுசிபுரிந்து கரத்தோம்புங்கடன் மிக்கொண்டான்.

(இ-ள்.) துன்பப்படுத்துகின்ற குஷ்டரோகத்தினால் மெலிகின்ற ஆசாரியர் வஸ்திரத்தில் மலஞ்சேரும்போதும் சீழுதலியவைகளை மாற்றும்போதும் தூர்க்கந்தீர் தன்மேற்படுகிறபோதும் ஆசாரியரைத் தாங்கிச்செல்லும்போதும் தன்மேல் உதிரம் ஒழுகும்போதும் அருவநுப்படையாதவனாகி மனத்தில்சந்தோஷமதிகரிக்க பரிசுத்தஞ்செய்து திருமேனியை பாதுகாக்கும் கடமையை மேற்கொண்டான். எ-று. (ச-ஆ)

ஒருவேளைதீபகா வருகவரு கென்றழைக்குமுறுசிறந்தங்கொண்டொருவேளைமாராவிடியொழிக்கொழி கென்றுரைக்குமுதவுபிச்சையொருவேளைதுகருமொரு வேளைதுகராதொழிக்குமுப்பின்றென்னொவொருவேளைசிறிதுண்டுமறுக்கு மொருவேளைசினந்துடன்றுவையும்.

(இ-ள்.) ஒருசமயத்து தீபகனே வாவாவென்றழைப்பர் மிக்ககோபங்கொண்டு பெரும்பாதகனே எண்ணெவிட்டு நீங்கு நீங்கு என்று ஒருசமயத்திற்சொல்வர் அவனால்தரப்படும் பிச்சையை ஒருசமயத்திலுண்பர். ஒருசமயத்தில் உப்பில்லையென்றுசொல்லி உண்ணாதிருப்பர் ஒருசமயத்தில் கொஞ்சம் உண்டு மற்றதைவேண்டாமென்பர் ஒருசமயம் பெருங்கோபத்தால் அடித்துத் தூஷிப்பர். எ-று. (இ-ஓ)

ஓதுவித்தகுரவனெதுசெய்யினுநீங் காதுபணியுந்நிறிமேவுஞ்சாதுவித்தகத்திபகற்கிரங்கி விச்சுவநாதன்மாதோடுங், கோதுவித்தமுயலாத வவனெதிருண்மசிழ்ச்சியொடுகூடிக்கற்பப், போதுவித்தவாடைமரைய மலரெதுவேண்டினுந்தருதும் புகறியென்றான்.

(இ-ள்.) வேதபரடம் ஓதுவித்த ஆசாரியன் யாதுகட்டளை யிடினும் நீங்காது பணிவிடைசெய்து விரும்புகின்ற சாதுத்தன்மையுள்ள அறிவினையுடைய தீபகனிடத்துக் கருணைகூர்ந்து விசுவநாதர் அன்னபூரணியாரோடு குற்றமாகிய பொய்யறிவில்முயலாத அத்திபகன் எதிரில் மனமகிழ்ச்சியோடு எழுந்தருளி மலர்

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுனத்த அத்தியாயம். ௩௬

களையுடைய கற்பகத்தருவர்த்துக்கை பீதாம்பரத்தைத்தரித்த விஷ்ணு வாழ்க்கை தாமரைமலரிலிருக்கும், பிரமன் வாழ்க்கை இவைகளில் உனக்கு எதுவேண்டி னுத்தருவேன் சொல்வாயென்றனர். எ-று. (௫௧)

ப. ம் கற்பகம் இத்திரனது சிறந்த திருவாதலானும் வித்தவாடை திருமாலுக் கன்றி ஏனையோருக்குப் போர்வையன்றாகலானும் மராமலர் பிரமனுக்கு ஆச ன்மாதலானும் குறிப்பான் அவர்வாழ்க்கையை யுணர்த்திற்று. எப்புவனங்கருக் கும் இறைவராகலின் சிவாநுபூதிச்செல்வர் அடையும்வீடுபெற்றைக் குறிக்காது ஆசாரியத்தொண்டின் அருமைநோக்கி தமக்குக் கீழுள்ளதேவர்கள் பதத்தை விரும்புவாயேல் தருதுமென அவனை விளித்தாரென்றவாறாயிற்று.

“மரை. முதற்குறைவிகாரம்.”

என்றபரம்பரம்கெதிரென் குரவனனுமதிப்படிவந்திரப்பேனே ன்று, நன்றமையப்புசன்றகன்று போய்க்குரவனடிபணிந்து நாதன் றோன்றி, வென்றவரங் கோடியென்ற னின்பிணிதீர்த்தொழியும்வரம் வேண்டுகோவென், நன்றமைபவுரைத்திரந்தா னாரியனப்போது முளத்தமுன்றானன்றே.

(இ-ள்.) இப்படி திருவாய்மலர்ந்த விசுவேசர்முன்னே என் ஆசாரியர் கட்டளைப்படி கேட்டுவந்து யாசிப்பெனென்று திருவுளத்துக்கு மிகவும் பொருந்து ம்படி சொல்லிப்போய் ஆசாரியர் திருவடிவணங்கி விசுவநாதர் எழுந்தருளி வேண்டியவரங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளென்றனர். தேவரீருடைய வியாதிதீரத் தக்கவரம் கேட்கப்போகிறேனென்று திருவுளம்பொருந்தக் கூறி குறையிரத் தனன் அப்போதும் ஆசாரியர் மனதிற்கோபங்கொண்டனர். எ-று. (௫௨)

பந்தமுதலறுக்குமொரு பராபரன்பா னேய்தீரும்படிபோய்க் கேட்டல், சந்தமலவென்றுரைத்தா எனில நாயகனெதிர்போய்த்தாழ் ந்துபோற்றி, கந்தமலர்க்குழல்பாகா நினைவம்வேண்டிலனடியேன் கருதென்னசா, னந்தமரும் பணிவிடையேபோதுமென்றான் மறுக் கவுமிண்டடைந்தானன்றே.

(இ-ள்.) ஆணவமலத்தை ஒழித்தருளும் ஒப்பற்ற பரமசிவனிடத்து குட் டநோய் தீரும்படி வரங்கேட்குதல் முறையல்லவென்று வேததருமமுனிவர் சொல்லினர். தீபகன் விசுவேசருக்கு எதிரோபோய்வணங்கித் துதித்து இயற்கை மணம் விசுதலையுடைய கூந்தலையாய்ந்த அன்னபூரணியை இடப்பாக்முடைய வரோ தேவரீர் தந்தருளும் வரம் அடியேன் விரும்பேன் நான் சித்தித்தற்குரிய தேசிகரது அரிய பணிவிடையே போதுமென்றான் சிவபெருமான் தடுத்து வரங்கேள்ன்றருள ஆசாரியரிடம் மறுபடியும் வந்தனன். எ-று. (௫௩)

அதிசயமிக்கடைந்தானாய்நின்றுமுமையாளோடகிலநாதன், மதி யுமையுநிருவாண மண்டபஞ்சார்ந்தரியணை மேல்வைகியாங்குப், பொ திபலவானவருள் றுந் திருமாலேவிளிக்கவவன்புத்தியென்று, கதியமர் பொற்குழல்பணிந்தானிருத்தியென விருத்தினன் மேற்சமுற லுற்றான்,

(இ-ள்.) விசுவநாதர் திருவுளத்தில் மிக்க அதிசயங்கொண்டு அவ்விடத்தில் நின்று, உமாதேவியோடு புத்திக்கு வியப்பமைந்த முத்திமண்டபத்தைச் சேர்ந்து சிம்மாதனத்தின்மேல் எழுந்தருளி அம்மண்டபத்தில் நிறைந்த தேவர்களுக்குள் விஷ்ணுவையழைக்க அவ்விஷ்ணுதேவர் யாது புத்தி யென்று முத்தியை விருப்போடு தருகின்ற பொன்மயமான திருவடிகளில் நமஸ்கரித்தனர் இவ்விடத்திருப்பாயென்று கட்டளையிட்டு இருக்கச்செய்த மகாதேவர் இதைச்சொல்லத்தொடங்கினர். எ-று. (ருச)

திரையெறிகோதாவரிதீரத்தமர்வான் பெருந்தவத்தான்செயி
மொன்றில்லான், வரையனையதோற்றத்தான் மறைத்தருமனெனும்
பெயரான்வளமார்காசி, யுரைபெறுமான்மியந்தெளிந்தா னீங்கு
றைவானவன்பாலோத்துணர்ந்தபாலன், வினாகெழுதீபகனென்பா
னவன்பணியா னமைக்குழைத்தான் மேலு மேலும்.

(இ-ள்.) அலைகளே வீசுகின்ற கோதாவரி நதிக்கரையில் வசிப்பவனும் அதிக தவமுடையோனும் யாதொரு களங்கமில்லாதவனும் மலைபோலும் நெடுந்தூரம் காணும் கீர்த்தியுள்ளோனுமாகிய வேததருமனென்னும் பெயருடைய முனிவன், முத்திவளமமைந்த காசிப்பதியின் புகழ்பெற்ற மான்மியத்தை அறிந்தவனாகி இத்தலத்தில் வசிக்கின்றான் அவனிடத்து வேதமறிந்த மாணுக்கன் தீவரபக்குவமுள்ள தீபகனென்பவன் குருபணிவிடை செய்தலால் நமது (உள்ளத்தை) மிகவும் கனியச்செய்தனன். எ-று. (ருரு)

அனையனெதிர்யாந்தோன்றிக்கேட்டவர மெலாங்கொடுப்போம
றைதியென்றும், வினையமிகுமவன் குரவன்பணியொன்றேபோது
மென்றான்மீண்டுவந்தோ, நினையவரிதவன்செய்கை யென்றுதிரு
வாய்மலர்ந்தானெடியமாயோன், றுனையவவற்காண்பனெனத் தொ
ழுதெழுந்து தீபகன்முன்றோன்றிநின்றான்.

(இ-ள்.) அத்தீபகனெதிரே யாம், தெரிசனந்தந்து நீவேண்டியவரங்களை ல்லாம் பிரசாதிப்போம் செல்லென்று கேட்டோம் ஆசாரியபக்தியுடைய அத்தீபகன் குருபணிவிடையொன்றே போது மென்றனன் நாம் வந்துவிட்டோம் அவன் கருத்து அறிபத்தக்கதல்லவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர். திருமாலும் விராவாக அவனைக்காண்பேனென்று வணங்கிவிட்டு அத்தீபகன் முன்னே பிரசன்னமாகினர். எ-று. (ருசு)

தேபரியகுருபத்திசிரோமணியர்ந் தீபகன்முன் சென்றமாயோன்
வீடரியகுருபணிசெய் தகில்நாயகற்குவகை மிகுமாசெய்தாய்
நாடரியமூலநவில்குரவனிலும் பொருளுரைப்போனவில்விசேடங்
கூடரியவவனினுமெய்ச்சிவனைபுணர்த் திடுங்குரவன்குழகனேகான்.

(இ-ள்.) தேதெற்கரிய குருபத்திசிரோமணியாகிய தீபகன்முன்போன விஷ்ணுதேவர் நீங்குதற்கரிய குருபணிவிடையைச்செய்து விசுவநாதரைச் சந்தோஷமதிகரிக்கச்செய்தாய் நினைப்பதற்கரிய மூலபாடங்கற்பிக்கும் ஆசிரியனைப்பார்க்கிலும் பொருளுரைக்கு மாசிரியன்கிறந்தவனும் கிடைத்தற்கரிய அவ்வாசிரியனிலும் பரம்பொருளை யறிவிக்கும் தேசிகனே அச்சிவமுகூர்த்தமாகும் இதைக் காண்பாயாக. எ-று. (ருஎ)

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுரைத்த அத்தியாயம். சுக

வேததருமன்சிவனே யெனத்துணிந்து பணிபுரிந்தாய்விசுவநாதன், போதவரங்கேட்டியெனப் புகலவும்வேண் டாதிருந்தாய் புலமைநிக்காய், சாதநினைக்காண்பொருட்டேவந்தனன்யா நென்றுமகிழ்தழையக்கூறி, யோதநிறத்தவன்மறைந்தா எனகிலேசன்முன்முனம்போலுற்றானேறே.

(இ-ள்.) (மேலும்) வேததருமனைச் சிவயிரானேயென்று நிச்சயித்துப்பணிவிடைசெய்தாய் விசுவேசர் வேண்டிய வரங்களைக்கேளென்று திருவாய்மலரவும் (ஒன்றும்) விரும்பாதிருந்தாய் அறிவாலுயர்ந்தோனே உன்னைப்பார்க்கு நிமித்தமே உண்மையாக யான் வந்தேனென்று, (தீபகன்) பெருமகிழ்ச்சி கொள்ளும்படி சொல்லி சமுத்திரம்போலும் கரியதிருமேனி வாய்ந்த விஷ்ணு தேவர் மறைந்தவராகி விசுவநாதர் (எழுந்தருளி யிருக்கும்) சந்தியில் முன்போலடைந்தனர். எ-று. (ருஅ)

காசிவசித்திடுபேற்றாற்கொங்குட்ட மொழிந்தழகின்கதிர்ப்புவாய்ந்து, பேசியகண்ணிரண்டுமவிழித்தக்குரவன் தீபகனைப்பெட்பிளேங்கி, மாசிரியநீசெய்தசகாயத்தாலிக்காசி வசிக்கப்பெற்றேன் கூசியமெய்ப்பிணியொழிந்தேன் கண்விழித்தேனெனக்கினியோர்குறையுமின்றால்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்த நலத்தினால் கொடிய குஷ்டவியாதி நீங்கி அழகுமிகவிளங்கி கண்களிரண்டையும் விழித்தவேததருமர் தீபகனை யன்பாய்ப் பார்த்தருளிக் குற்றமற நீபண்ணிய உதவியினால் இந்தக் காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்யப்பெற்றேன் நாணத்தக்க குஷ்ட நோயை நீங்கினேன் கண்விழித்துப்பார்த்தேன் எனக்கு (இனிமேல்) ஒரு குறையுமில்லை. எ-று. (ருக)

ஒங்குபெருங்காசியெனுந்தீபத்தா லரித்தையிருளுடையும்யார்க்கும், பாங்குபெறுமித்தலவாசப்பலத்து மேலாயபலனென்றில்லை தூங்குசடைவிச்சுவநாயகனிவன்போ லெவணருள்வான்றுளைந்து தோன்றுந், தாங்குகுணத்தாயென்றுமகிழ்வித்தான் குருவேததருமன்மாதோ.

(இ-ள்.) மேன்மேலோங்கும் புகழையுடைய காசியென்கிற விளக்கினால் யாவர்க்கும் அஞ்ஞானமாகிய இருள்நீங்கும் நன்மையை விளைவிக்கும் இந்தக்ஷேத்திரவாசப்பலனுக்கு மேற்பட்டபலன் வேறேகிடையாது தாழ்கின்ற சடாபாரத்தையுடைய விசுவேசர் இவ்விடத்தைப்போல எவ்விடத்தில். அருள் செய்யும்படி விரைந்து தரிசனந்தருவர் காப்பாற்றத்தக்க குணத்தையுடைய தீபகனையென்று வேததருமமுனிவர் (மாணக்கனைச்) சந்தோஷிக்கச்செய்தனர். எ-று. (ருஉ)

குருபத்தி சொருபமுரைத்த அத்தியாயமுற்றியது.

ஆக பாயிரமுட்பட திருவிருத்தம் (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது

காசிமான்மியமுரைத்த

அத்தியாயம்.

மருவியபிணிபோய் மாசுதிர்ந்தொளிர் மணியெனப் பொலிதரும் வேத், தருமனுள்ளவந்துதிபகற்கூவித்தன்னருகிருத்தியெந்நாளு, மொரு வருஞ்சுபமு முண்மைஞானமும்க் குரைத்திடு சித்தியுமுறுக, பொருவரு நினக்கென் றுரைத்தனனையான் பொன்னடிபணிந்திஃதுரைப்பான்.

(இ-ள்.) வேததருமமுநிவர் தமக்குச் சரீரத்துண்டாகிய குஷ்டநோய் முழுவதும் நீங்க களங்கமில்லாமல் விளங்குகின்ற இரத்தத்தைப்போல் விளக்கமுற்று உள்ளவகளித்து தீபகனையழைத்து, தம்மருகிவிருக்கச் செய்து ஒப்பற்ற உனக்கு சுகதாகாலமும் நீங்காத மங்கலங்களும் மெய்ஞ்ஞானமும் மேலாகச் சொல்லத்தக்க சித்திகளும் உண்டாகவென்று ஆசீர்வதித்தனர்; அவ்வாசிரியர் அழகிய திருவடிகளை வணங்கி தீபகன் இதைச் சொல்லத்தொடங்கினன். எ-று. (க)

ஐயனையடியேற்கையமொன்றெழுந்த ததுவினாவுறுங்கருத்துடையேன், செய்யநீகருணையெனக்குரவன் சிறந்தமாணக்கருட் சிறந்தோய், பொய்யகனிந்து பத்திமைநோக்கிற் புகலுறப்பொருளு மொன்றுண்டோ, துய்யமந்தணமாவிருக்கினும் புகல்வேன் சொல்லுகவென வவன் சொல்லும்.

(இ-ள்.) சற்குருவே அடியேனுக்கு ஓர் சந்தேகமுண்டானது அதை வினவவேண்டிய எண்ணங்கொண்டேன் அருள்நிலைமாறாத தேவரீர் கிருபையெய்யவேண்டுமென்று கேட்க, வேததருமமுநிவர் சிறந்த மாணக்கருட் சிறந்த தீபகனே உண்மையான உனது பத்தியை நோக்குமிடத்து சொல்லக்கூடாத பொருளொன்றிருக்கின்றதோ மேலான இரகசியமாயிருக்கினும் சொல்லுகின்றேன் நீ சொல்வாயென்று கேட்கத் தீபகன் சொல்கின்றான். எ-று. (உ)

அண்ணலங்குரவ நீயமரிடமே ருந்தல நின்னடிதோய்ந்த தண்ணையெனலே யரும்பெற்றறித்தஞ் சத்தியமிங்ஙனயிருக்கக் கண்ணரும்பிற்போனியுமிக்காகிகலந்ததென்கங்கையாடுவதே குரவன். னுண்ணலம்பயப்ப வுரைத்தியென் நிரந்தர னுரைசெயத்துணிந்தனன்

(இ-ள்.) பெருமையிற்சிறந்த ஆசிரியரோ தேவரீர் வரும்பி எழுந்தருளிய விடமே அரியதலமாகும் தேவர் திருவடியிற்பட்ட குளிர்ச்சியுள்ள உதகமேபெறு தற்கரிய தீர்த்தமாகும் இங்ஙனம் சத்தியமாயிருக்க அன்னியரைப்போல நீனைத்

இரண்டாவது காசிமான்மியமுரைத்த அத்தியாயம் ௪௩

தற்கரிய தேவரீரும் இக்காசித்தலத்திற்கு வந்தகாரணம் யாது கங்காஸ்தானஞ் செய்த காரணம்யாது. எனதுள்ளம் நன்மையடையும்படி கட்டளையிடவேண்டுமென்று குறையிரந்தனன் வேததருமமுநிவர் சொல்லத்தொடங்கினர். எ-று, (௩) எண்ணருங்கால மெனக்குநீபணிசெய் திருந்தனை யத்தருநாளுட் கண்ணருநினக்கெத் தேவர்முன்னின்றார் கரிசிலித்தலத்திடைச்சிலநா ணண்ணரும்பணிசெய் தொழுகலாலகில நாதனே தோன்றினனென்றால் விண்ணருங்கருது மித்தலப் பெருமை விரித்துணாசெய்யவல்லவரார்.

(இ-ள்.) அநேககாலம் எனக்கு நீ பணிவிடை செய்திருந்தனை அக்காலத்தில் கிடைத்தற்கரிய உனக்கு எத்தத் தேவர்கள் பிரசன்னமாநார்கள் சூற்றமில்லாத இக்காசித்தலத்தில் சிலநாள் கிட்டிதற்கரிய பணிவிடைசெய்து நல்லொழுக்கம் புரிதலால் விசுவநாதரோ உனக்குக் காட்சித்தாரானால் தேவர்களும் சிந்திக்கத் தக்க இத்தலத்தின் பெருமையை விரித்துணாக்க வல்லவரியாவார். எ-று, (௪)

பிறதலத்தொருவனளவிலுள் வசித்துப் பெறுபலனொருகணமினைய வறமலிதலத்து வசித்திடினடைவா னரனருச்சனைபிறதலத்திற் றிற்ஹவநேகந் தினம்புரிபலனோர் தினத்திவண துபுரிந்தடையும் [வான். மறமிலித்தலத்தோ ரணுத்துணைதருமம் வயக்கினுஞ் சிவன்வெளிப்படு

(இ-ள்.) ஒருவன் அன்னியதலத்தில் அநேககாலம் வாசஞ்செய்து அடையும் பிரயோசனத்தை தருமம் நிறைந்த இத்தலத்தில் ஒருகணம் வசிப்பானாகில் பெற்றுக்கொள்வான். சிவபூசையை அன்னியதலத்தில் முறையோடு அநேக காலஞ்செய்த பலனை இக்காசித்தலத்து ஓர்நாள் செய்திடின அடைவன். கொடுமையில்லாத இத்தலத்தில் அணுவளவு தருமஞ்செய்தாலும் விசுவநாதர் பிரசன்ன மாவார். எ-று, (௫)

மற்றொருதலத்திற் பரசிவகாட்சி மருவுறவேண்டுவோர் விரத் துற்றொருமனமா யியமமுற்பலநா னுநற்றினு மதுபெறலரிதாங் கற்றொருமனமா யடங்குறாரேனுங் காசியில் வதிந்திறப்பார்க்குப் பற்றொருங்ககல வகிலநாயகனே பரையொடுதோன்றின்கருளும்.

(இ-ள்.) வேறொருதலத்தில் பரசிவதரிசனம் செய்யவேண்டினோர் விரதங் கொண்டு ஏகமனதோடு இயமம் முதலாக அஷ்டயோகங்களையும் பலநாள் செய்தாலும் அச்சிவதரிசனம் பெறுதற்கு அருமையாகும். வாசித்துணர்ந்து மனோலயம் பெறுதவராயினுங் காசிப்பதியில் வசித்து இறப்பவர்களுக்கு எல்லாப் பற்றுக்களும் நீங்கும்வண்ணம் விசுவநாதரோ அன்னபூரணியாரோடு தரிசனங் கொடுத்துத் திருவருள்பாலிப்பார். எ-று, (௬)

காசியின்யாவன் விருப்பம்வைத்திடினுங் கருதுபல்வானவர்குமாமு மாசியினவன்பால் விருப்பம்வைத்தடையு மானந்தநுடியாயடியார் பேசியின்புறவீர் றிருப்பவனமரும் பெற்றியாலானந்தவனப்பேர் நாசியின்விழிவைத் தவருநாணியரு நாடொறு மியம்புவததற்கே.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் எவன் விருப்பம்பவைப்பினும் சிந்திக்கத்தக்க பல தேவகூட்டங்களும் ஆசீர்வாதத்தோடு அவனிடத்து பட்சம்பவைத்துச் சேருவார்கள் அவன் ஆனந்தரூபியாய் அடியார்கள் யாவரும் அவன் மகிமையைப்பேசி இன்பமடையும்படி அத்தலத்தில் வீற்றிருப்பான் அத்தன்மையினால் அத்தலத்திற்கு ஆனந்தவனமென்று யோகிகளும் ஞானிகளும் தினந்தோறும் பெயர் சொல்லுவார்கள். எ-று. (எ)

மேவியகாசி நகர்த்தியானஞ்செய் விறலினன்கூற்றினைக் கடப்பான் பாவியவரங்கள் பற்பல நல்கும் படிபலதீர்த்தமுமுளவா லோவியமணிமாளிகையவிழுத்தத் துறைபவர் யாவரோயெனினுங் காவியங்கண்ணு ளொருபுறப்பொருமான் கழலிணைகலந்திடுந்தகையோர்.

(இ-ள்.) விருப்பத்தைத்தருகின்ற காசித்தலத்தைச் சிந்திக்கத்தக்க வல்ல மையுள்ளவன் இயமனைக்கடந்துவிடுவன் அதிகரித்தவரங்கள் பலவற்றைக்கொடுக்கத்தக்க அனேக தீர்த்தங்களும் அத்தலத்துள்ளன சித்திரங்களெழுதிய ரத்ந மாளிகைகளையுடைய காசிப்பதியில் வசிக்கின்றவர்கள் யாவராயினும் நீலோற் பலமலர்போலும் திருக்கண்களையுடைய அன்னபூரணியாரை வாமபாகத்திலுடைய விசுவநாதர் உபயபாதங்களிலும் கலக்குந்தன்மை யுடையோராவார்கள். எ-று. (அ)

அடைதரமுடியாதணித்தலத்தேசத் தமர்ந்துகாசியைநினைத்தாலு மிடைதருபலபாதகங்களினிங்கி விரும்புஞானத்தினராவர் தடையறநாருமித்தலத்தன்ன தானஞ்செய்பவர்பெறும்பேற்றை யுடையநாயகனு மொழிவனோமொழியா தொழிவனோயான நிகிலனால்.

(இ-ள்.) போகக்கூடாமல் அதிகதூரதேசத்திலிருந்து, காசிக்குப்போகவேண்டுமென்று சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தாலும் நெருங்கிய பலபாதகங்களினின்று விடுபட்டு யாவரும் விரும்பும் மெய்ஞ்ஞானத்தை யடைவார்கள். தடையில்லாமல் தினந்தோறு மித்தலத்தில் அன்னதானஞ் செய்பவர்களுக்கு உண்டாகும் பலனை சர்வவல்லமையையுடைய விசுவநாதரும் சொல்லுவாரோ சொல்லமுடியாமல் விடுவாரோ யானறிந்திலேன். எ-று. (க)

அன்னியதலத்திற் கோடிமாமறையோர்க் கனேகநாளன்னமிட்டதனான் மன்னியபலமிக் காசியிலொருவன் வயிற்றெழுபசிசிறிதவிய பன்னியபிச்சை யிடுதலினுண்டாம் பலத்தினைநிகர்தராதென்னின் முன்னியவிதற்கு நிகொனவொன்றை மொழிநருமடவரோயன்றோ.

(இ-ள்.) வேறுதலத்தில் பெருமைபொருந்திய வேதம் உணர்ந்தகோடி பிராமணர்களுக்கு அனேககாலம் அன்னதானஞ் செய்ததனாலே கிடைத்த நிலையுள்ள பலனானது இக்காசிப்பதியில் ஒருநாள் ஒருவன் வயிற்றினிடத்துண்டாகிய பசி சிறிது தனியும்பொருட்டு சொல்லுகின்ற ஒரு பிடி அன்னபிச்சையிடுவதானுண்டாகின்ற பலனுக்கு ஒவ்வாதிருக்குமானால் சிந்திக்கத்தக்க இக்காசித்தலத்திற்குச் சமமென்று வேறொரு தலத்தைச் சொல்பவர்களும் அறியாமையுடையோர்களல்லவா. எ-று. (க0)

இரண்டாவது காசிமான்மியமுறைத் த அத்தியாயம். ௪௫

ஆன்றவித்தலத்தில் வசித்திடவொருவ னவாவுறினதற்குவிக்கினஞ்செய்
மான்மநெஞ்சுடையோன்கிளையொடும்பிதிரர்வகுப்பொடென்றிதையமு
மேன்றவித்தலத்துக்கேத்திரசந்ரி யாசஞ்செய்திருப்பவர்பெறும்பே[ந்து
நூன்மற்றெவரான் மொழிதரமுடியு மும்பர்நயகனவான்றோ.

(இ-ள்.) மகிமை நிறைந்த இத்தலத்து வாசஞ்செய்யும்படி ஒருவன் அபேட்
சித்தாலதற்கு விரோதஞ்செய்யும்படி நிலைத்தமனமுடையவன் சுற்றத்தோடும்
பிதிர்க்களோடும் நரகத்தில் வீழ்வன் மேன்மைதங்கிய இத்தலத்தில் கேடத்திர சந்
ரியாசஞ்செய்து வசிக்கின்றவர்களடையும் பிரயோசனத்தை நிலைமையாகவே
மேயாவர்களால் எடுத்துரைக்கக்கூடும் அச்சந்ரியாசிகளே தேவதேவராகிய மகா
தேவரல்லவோ. எ-று. (கக)

அன்னியதலத்திற் கொலைகளவாதி யைம்பெரும் பாதகம்புரிந்தோர்
மன்னியகாசி யகத்தடைந்தொழிப்பர் மற்றிதி னிருந்தவைசெய்வோர்
துன்னியவெந்தத் தலங்கள்சென்றாலுந் தொலைதராதுமவளர்ந்தெழுந்து
பன்னியகொடிய நரகெலாம்புகுத்திப் பாரழியினுமழியாதால்.

(இ-ள்.) அன்னியதலத்தில் கொலை களவு முதலிய பஞ்சமகா பாசகங்கள்
செய்தவர்கள், நிலைபெற்ற காசித்தலத்தில் வந்து வசித்து நீக்கிக்கொள்வார்கள்.
இத்தலத்திலிருந்து அப்பாதகங்களைச் செய்வோர் மகிமைநிறைந்த எந்தத்தலங்
களுக்குப் போனாலும் நீங்காது. மேன்மேலும் வளர்ந்தெழுந்து சொல்லுகின்ற
மகாநரகங்களிலே புலிவித்து உலகம் அழிந்தாலும் அழியாமல் நிலைத்திருக்கு
மியல்புடையராவார்கள். எ-று. (கஉ)

பூதலத்துள்ள தீர்த்தங்களைத்தும் புகுஉத்துளைர் தாடலின்பேறு
காதலிண்மணிகன்னிகைப்புனலொருநாட் கலந்துமுழ்கிபெலனெவ்வா
வாதலிர்காசி யகத்தொருகணம்வா ளாவமர்நிலிவருபேற்றை
யோதலுற்றிபெல்லெலங்களும்பற்ப லுகம்வசிப்பினுமளியாவே.

(இ-ள்.) பூமண்டலத்திலுள்ள தீர்த்தங்களெல்லாவற்றினுக்குஞ் சென்று
ஸ்நானஞ்செய்தலின லுண்டாகும் பலன்கள் அன்புடன் மணிகன்னிகாகட்டத்
தில் ஒருநாளடைந்து தீர்த்தமாடுதலின் பலனுக்குச் சமமாகர் ஆதலினால் காசி
த்தலத்தில் ஒரு நிமிஷம் சம்மாவசித்தலினால் உண்டாகும் பிரயோசனத்தை
எடுத்துரைக்கத்தக்க பலதலங்களும் பலபலயுகங்கள் வாசஞ்செய்தாலும் தராத
னவாகும். எ-று. (கங)

கண்டமாத்திரத்தாற் சகலபாதகமுந் காற்றியிக்குயர்த்துதலித்வே
யண்டராதியரும் பொன்னுலகாதி யவாவுதலொழிந்திவணமர்வா
ரெண்டவாக்கலியிற் காசியின்வசிப்பா ரேயலாற்கதியெவரடைவார்
வண்டரூப்பொழில்சூழித்தலம்பாவ மலைக்கொரு வச்சிராயுதமே.

(இ-ள்.) தரிசித்தமாத்திரத்தில் சகலபாதகங்களையும் நீக்கி மிகவும் உயர்ந்த
நிலையைத்தருதலால் தேவர் முதலானவர்களும் சொர்க்கமுதலான இடங்களை

அபேக்ஷித்தலேவிட்டு இக்காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்வார்கள் மனோலயத்தைக் கொடுக்காத கலியுகத்தில் காசியில் வசிப்பவர்களை யல்லாமல் மோட்சத்தை யாவரடைவார்கள் வண்டுகள் நீங்காத சோலைக்குழந்த இக்காசித்தல்மானது பா வமாகியமலையைப் பிளப்பதற்கு ஒப்பற்ற வச்சிராயுதம்போலாகும். எ-று. (கசு)

முன்னேநாண்டந்த தொருகதையுண்டான் மொழிஞுவனதனையுங்கேட்டி யென்னேமற்றதுவென் றிடினொருகற்பத் திறுதியிற்பிரளையமெழுந்து பொன்னேநேர்நிறத்த புடவியைமுடப் புக்கரம் படிந்ததப்புடவி மின்னேநேர்சடைமா முனிவரராதி மேலுலகத்தவர்வெருண்டார்.

(இ-ள்.) முற்காலத்தில் நடந்ததோர்கதை யொன்றுண்டு. அக்கதையுள் சொல்லுகிறேன் தீபகனே கேட்பாயாக அதென்னவென்றால், ஓர் கற்பமுடிவில் பிரளயவெள்ள மெழுந்து பொன்போலும் நிறமுள்ளபூமியை மூடிக்கொள்ள; பூமி நீரால் நிறைவுற்றது, மின்போலும் பிரகாசிக்கின்ற சடையுடைய மகத்தான முகிவரர் முதலாகிய மேலுலகவாசிகள் பயந்தார்கள். எ-று. (கரு)

திருமறுமார்பனடியிணைவணங்கிச் சீதரந்தகோவிந்த, மருமலர்த் துளபமாலேதாழ்ப்புபத்த மாமகண் மனாளகூர்வாள, வெருவரும்புடவி முழுவதும்பிலத்து வீழ்ந்தது கண்டுங்காணுப்போற், பொருவரும்புகழ்நீ யிருத்தலென்னின்னே புக்கெழுப்புதியெனத்துதித்தார்.

(இ-ள்.) இலக்குமியை மார்பிலுடைய திருமால் பாதங்களை முகிவராதியர் வணங்கி சீதரனே நந்தகோவிந்தனே வாசனையுள்ள மலர்களையுடைய துளபமா லேதாழ்கின்ற புயங்களையுடையோனே இலக்குமிநாயகனே கூரியவாளாயுத த்தை யுடையோனே விரும்பத்தக்கபூமி முழுவதும் பாதலத்துப்போய்விட்டது சமானமில்லாத புகழையுடைய தேவரீர் பார்த்ததும் பாராதவரைப்போல் இருப் பது யாது இப்பொழுதே பாதலத்திற்கென்று பூமியை மேலெழுப்புவிடொன்று தோத்திரஞ்செய்தார்கள். எ-று. (கசு)

துதிமொழிேட்டு விச்சவநாதன் றுணையடித் தாமரைநினைந்து மதியமைநெடுமா லெழும்வலிபடைத்த வராகமாய்ப் பாதலம்புகுந்து திதியமைபுடவியொருமருப்பேற்றுத் திறலின்மேலெழுந்துமுன்போந்து பதிதரவைத்தான் வரர்க்கற்பப்பேர் பட்டதக் கற்பத்துக்கம்மா.

(இ-ள்.) முகிவராதியர் பயந்து துதித்த வாக்கியங்களை கருணாமதியமைந்த நெடுமாலானவர்கேட்டு விசுவநாதருடைய உபயபாததாமரைகளைச் சிந்தித்து மிகுந்த வலிமையுள்ள பன்றியாகத்திருவுருக்கொண்டு பாதலலோகத்தையடை ந்து காக்கப்படுதலையுடைய பூமியை ஒற்றைக்கொம்பால் தூக்கிக்கொண்டு சா மர்த்தியத்தால் மேலெழும்பி முன்னோலப் பகிந்திருக்கும் விதம் வைத்தனர் அக் கற்பத்திற்கு வராககற்பமென்னும் பெயருண்டாயிற்று. எ-று. (கஎ)

முடித்தற்கரிய காரியமாயினும் சிவத்தியானஞ் செய்பவர்கட்கு எளிதில் முடிபுமென்பது வேதாகமத்துணிபாதலின் விச்சவநாதன் றுணையடித்தாமரை நினைந்தென்று கூறினார்.

இரண்டாவது காசிமான்மியமுரைத்த அத்தியாயம். ௪௭

பண்டுபோற்புடவி நிநீஇயதுதெரிந்து பண்ணவர்முதலியோர்நூழும்புக்
கொண்டுதூர்ப்பணிந்து துதித்திடநெடுமால் குறுகிய வவர்முகநோக்கி
மணிகொதலினென் னிருதயத்தளியின் மகிழ்ந்தமரகிலநாயகற்கே
தொண்டுபூண்டியற்றுந் துதியவனருளாற் றென்னிலை நின்றதிப்புடவி.

(இ-ள்.) முன்போல் பூமி நிலத்திருப்பதைத் தேவர்முதலானவரறிந்து,
வாசனையுடைய மலர்களால் விஷ்ணுதேவனா அருச்சித்து வணங்கித்துதிக்க,
நெருங்கிய அவர் முகத்தைத் திருமால்பார்த்து என்னிருதயமாகிய ஆலயத்தில்
விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கின்ற விசுவநாதரை நிறைந்த அன்புடன் வழிபட்டுத்
தோத்திரஞ் செய்வீர்களாக அவர்கருணையினால் இப்பூமி பழையநிலையின்
றது. என்று. (௧௮)

நான் இடைவிடாது சிவபிரானே இருதயத்திருத்தித் தியானஞ்செய்கின்றமை
யால், எத்தனிக்குங்காரியம் என்தில் முடிக்கின்றது நீங்களும் அவ்வாறு சிந்திப்
பிராயின், உங்களெண்ணமும் நிறைவேறுமென்பார் “அகிலநாயகற்கே தொண்டு
பூண்டியற்றுந் துதி” யென்று கூறினார்.

செய்யபொற் றகட்டின் மணிபதித் தென்னத் திகழுமிப்புவிழிடைக்காசி
வெய்யவிப்பெருக்கு வெள்ளமிக்காசி வியனகருட்புகாதொழிந்த
தையமற்றதன லெறறைக்குங்காசி யழிவிலாதிருப்பது தோற்றம்
வையமுற்றுணர்ந்து காசியையடையின் மறுகுதல் சற்றுமின்றாமல்.

(இ-ள்.) செம்பொற்றகட்டின் (மேல்) இரத்தினம் பதித்தாற்போலும்,
இப்பூமியின்மேற் காசித்தலம் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் வேகமாகிய இப்பிர
ளயவெள்ளம் மேலாகிய கருசிப்பதியினுள்ளே பிரவேசியாமல் விலகியது ஆத்
லால் எக்காலத்தும் காசித்தலம் அழிவில்லா திருப்பது உண்மையாகும். உலகி
யல்பை முழுதுணர்ந்து காசித்தலத்தைச் சேர்ந்தால், கலக்கப்படுதல் லேசமுமில்
லையாகும். என்று. (௧௯)

ஆனந்தமயமா யானந்தகானத் தகிலநாயகன்பல் வுயிர்க்கு
மானந்தமுதவு மன்னபூரணியோ டமருவ னவன்றரிசனஞ்செய்
தானந்தமுனிவர் பற்பலவரங்க ளவாய்நிறீஇப் பூசனைபுரிந்த
வானந்தவிலிங்கம் பற்பலவுளவா லவற்றிய லுணாக்கமுற்றுதே.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் விசுவநாதர் ஆனந்தமே திருமேனியாக பலஆன்
மாக்களுக்கும் முத்தியின்பத்தையளிக்கின்ற, அன்னபூரணித் தேவியாரோடு எழு
ந்தருளி இருப்பார் அவரைத் தரிசித்துக்கொண்டு இன்பத்தோடு முநிவர்கள் அனே
கவரங்களை அபேக்ஷித்து பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்த ஆனந்தமயமான சிவலிங்
கங்கள் அனேகமுள்ளன அவைகளி னையல்பைச்சொல்ல முடியாது. என்று. (௨௦)

வேறு.

காசியின் பெருமையெல்லாங் கருதகி லேசன்றானே
பேசிட னன்றிமற்றோர் பேசிடந் தரத்தார்கொல்லோ

முசிலாக் காசுவைப்பின் வசித்திடும் வாஞ்சைநாள்
முகிய தெனக்குமென்றும் பிறர்க்கினி மொழிவதென்னே.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தின் மகிமைகள் யாவும் (அறிவுடையோரால்) சிந்தி
க்கத்தக்க விசுவநாயகர் திருவாய்மலர்ந்தாலல்லாமல், மற்றையோர் சொல்லத்
தகுந் தர்முடையவர்களோ களங்கமில்லாத காசித்தலத்தில் வசிக்கவேண்டிய
விரும்பத்தினந்தோறும் எனக்கு நினைந்திருக்குமானால் இனிபிறர்க்குச் சொல்ல
வேண்டியதாயிற்று. எ-று. (உக)

நிருமல நமரானின்ற நெடுமுகழ்த் தலங்களெல்லாம்
பொருமலற் றியானுங்கூடப் பொருந்தியே யமரானின்பே
னருமையிற் பிரிதலோர்கா லடுப்பினு மளவிலாத
பெருமையிற் சிறந்தகாசிப் பிரிவையா நென்றும்பேனேன்.

(இ-ள்.) அனாதையேமலரகிதராகிய சிவபெருமான், விரும்பி எழுந்தருளி
இருக்கின்ற பெரும்புகழையுடைய தலங்களெல்லாவற்றினும் சந்தோஷத்து
டன் யானுங்கூடவே நிலைத்துவாசஞ்செய்வேன். ஒவ்வோர் தலங்களில் அருமை
யாகப் பிரியத்தக்க சமயம்நேர்ந்தாலும், அளவுபடாத மகிமையாலுயர்ந்த காசித்
தலத்தைப் பிரிய ஒருக்காலும் விரும்பேனென்று, விஷ்ணுதேவர் மற்றைத்தே
வர்களுக்குக் கூறினார். எ-று. (உஉ)

என்னையா னுரையாநிற்ப தென்னையாண் டருளின்மேவு
மின்னேநேர் சடிவமோலி விச்சுவநாதன்றானு
மன்னேநே ருமையாளோடு மரும்பெறன் மகார்களோடுந்
தன்னேநேர் காசினீங்கான் கயிலையிற் றணந்தபோதும்.

(இ-ள்.) எனக்குக் காசித்தலத்திலுள்ள விரும்பத்தை யானே எடுத்துக்கூற
வேண்டியதாயிற்று என்னைப் புரிபாலனஞ்செய்து, திருவருள்மார்க்கத்திற் செலு
த்தி, நீங்காப்பிரியமுள்ளவரும், மின்னலைப்போலும் பிரகாசிக்கின்ற சடாமகுடத்
தையுடையவருமாகிய விசுவநாதரும் சர்வபுவனங்கட்குந் தாயாராகிய அன்ன
பூரணியாரோடும், பெறுதற்கரிய விநாயகக்கடவுள்முதலிய புத்திரர்களோடும்
கயிலாசுகிரியைப் பிரிந்தகாலத்தும், தனக்குத்தானே சமானமாகிய மகிமையுள்ள
காசித்தலத்தைப் பிரியமாட்டார். எ-று. (உங)

பற்பல வுரைப்பதென்னை பரகதி யடையவேண்டின்
வெற்பெனத் திரண்டபாவ மிக்கவரெனினும் யார்க்குஞ்
சொற்படு பழியேநல்குந் துணிபுடைக் கலியினெண்ணு
தம்புதத் காசிமேவி யமர்தலே வேண்டிமன்றோ.

(இ-ள்.) பலபலவிதமாக(எடுத்துக்)கூறவேண்டுவதாயிற்று மேலாகிய மோ
கூத்தையடைய வேண்டினால், மலைபோலுங்குவளித் பெரும்பாவமுடையவர்க
ளாயிருந்தாலும், யாவர்களுக்குஞ் சொல்லத்தக்க நிந்தையை வினை விக்குந்துணிபு
டைய கலியுகத்தில் (இப்பெரும்பாவம் எவ்வாறு நீங்குமென்று) ஆலோசியாது,
மென்மேலும் மனக்களிப்பையுண்டாக்குங் காசிப்பதியை யடைந்து வசித்திருக்க
வேண்டும். எ-று. (உச)

இரண்டாவது காசிமான்மியமுரைத்த அத்தியாயம். ௪௯

நரகவேதனைக்கடங்காத பாவமென்பார் “வெற்பெனத்திரண்டபாவி மிக்
கவரெனினு” டென்றும் பரிசுத்தமனமுடையோரையும் பாவஞ்செய்யும்படி பே
திப்பது கலியுகத்தினியற்கையென்பார் “யார்க்குஞ் சொற்படுபழியே நல்குந்
துணிபுடைக்கலிய” எனன்றும் மேற்பிறவி இல்லாமல் முத்திசித்திப்பது சத்திய
மென்பார் “பரகதியடையவேண்டினற்புதக்காசிமேவி யமிர்தலேவேண்டு” மெ
ன்றும் கூறினார்.

என்றுபண்ணவர்முன்னோருக் கியம்பிமாயவன்மறைந்தா
னன்றுதேர்ந்தனையோகாசி நலமெலா மின்னுங்கேட்டி
யொன்றுபற் பலரிவ்வாறே யுணர்த்தன ரென்றுதேற
வன்றுமெய்க் குரவன்சீடற் கன்னதே புகலலுற்றான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று தேவர்முதலாயினோருக்குக் கட்டளையிட்டு விஷ்
ணுதேவர் மறைந்தனர் (நீ) செவ்வையாகத்தெளிந்தனையோ இன்னமுங் கேட்பா
யாக. அனேகரும் இவ்வண்ணமாகவே காசித்தலத்தின் மகிமையைச் சொன்
னார்களென்று உண்மை ஞானத்தையுடைய வேததருமமுனிவர் (சீடனாகிய தீப
கன்) தெளியும்வண்ணம் அம்மகிமையைச் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (௨௫)

காசிமான்மியமுரைத்த

அத்தியாய முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் ௨-க்கு பாயிரம் உள்பட திருவிறுத்தம். (௪௯)

திருச்சிற்றம்பலம்.

மு ன் று வ து

திருமால் திருமகனாக் குபதேசித்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வீங்கிப்பணைத்துப்புடைத்தெழுந்து விம்மிப்பொருமிச்சுணங்கமைந்து
கோங்கிற்பொலியு முலைப்பாரங் கொண்டுதுடங்கு மிடைக்கமலை
பாங்கிற்பொலியு மணவாளன் பதுமமலர்த்தாள் பணிந்தெழுந்து
நீங்கிற்றிலளாயருகடைந்து நிறைபேருவப்பி னிதுவினவும்.

(இ-ள்.) பூரித்துப்பருமிதங்கொண்டு அடிபரந்தெழுந்து நான்குநாள் வளர்
ந்து கச்சினமோதி தேமல்படரப்பெற்று கோங்கரும்பைப்போலவளரும் குஜங்
களாகிய சுமையைச் சுமக்கலாற்றாது தளரும் இடையினையுடைய இலக்குமி தே
வியானவள் தனது பக்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற நாயகனாகிய விஷ்ணுதே
வர் தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்கியெழுந்து நீங்காமல் சப்பத்தி
விருந்து அதிகபிரியத்தோடு இதை வினாவுகின்றனள். எ-று. (க)

கெடியபுகழோயடியேற்கு நிகழாரின்றதோராயங்
கடியவேண்டுமென்னையென்ற கடியதாய் கலியுகத்திற்
படியவராவும்பல்லுயிரும் பந்தபாசமுழுதொழிந்து
முடியவெதனால்விடுபெறு மொழியவேண்டுமறாதினனே.

(இ-ள்.) பிரபல் கீர்த்தியுடையோரோ அடியேனுக்கு ஓர் சந்தேகம் உண்
டாயிருக்கின்றது (அதைத் தேவரீர்) நீக்கியருள வேண்டும் (அது) யாதெனில்
கொடுமையுள்ள கலியுகத்தில் பூமியின்கண் இச்சாசுகிராகிய பல ஜீவர்களும்
கட்டுப்பட்ட பாசங்கள்முழுதும் ஒழிந்து கெடும்வண்ணம் எந்தச் (சாதனத்
தால்) முத்தியை யடைவார்கள் தடையின்றி இப்பொழுதே (தேவரீர்) திரு
வாய்மவாவேண்டும். எ-று. (உ)

தானத்தாலோ தவத்தாலோ சமாதிதியான முதல்யோக
மோனத்தாலோ மகத்தாலோ முழங்கும்புனலாடுதலாலோ
மானத்தாலோ தரியசிவன் ம்ருவுந்தலவாசத்தாலோ
ஞானத்தாலோ பிறவாலோ நவிறல்வேண்டு நயந்தென்றாள்.

(இ-ள்.) உத்தமதானங்களைச் செய்தலினாலோ தவங்களைச்செய்தலினாலோ
சமாதிசூடுதலினாலோ தியானமுதலியவைகளாலோ யோகாப்பிபாசஞ்செய்தலி

௩-வது திருமால் திருமகளுக்குப்பதேசித்த அத்தியாயம். ௩௧

ஹலோ மவுனஞ்சாதித்தலினலோ யாகஞ்செய்தலினலோ ஒலிக்கும் அலைகளையுடைய தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் பண்ணுதலினலோ அளவைப்பிரமாணங்களால் இத்தன்மையென்று அளவிடக்கூடாத சிவபிரான் வீற்றிருக்குந் தலங்களில் வாசம்பண்ணுதலாலோ ஞானசாதகத்தாலோ பிறமார்க்கங்களாலோ பிரியத்துடன் கட்டினாயிடவேண்டுமென்றனர். எ-று. (௩)

என்றுகமலே வினவுதலு மிறும்புதுள்ளத் தெழுகிழந்து குன்றுகுடையாக் கொண்பொழி கொண்டறித்தகோபாலனின்னுதெளிய வினயதுமற் றெல்லாவுயிர்க்கு முறுதியென நன்றுதெரிந்து கேட்டிடம நங்காயென்று விடைகொடுப்பான்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு இலக்குமிதேவி வினாவியவளவில் கோவர்த்தன கிரிசைக்குடையாகக்கொண்டு சத்தமேகங்கள் மழைபொழிவதைத்தடுத்து பசுக்கூட்டங்களைக்காத்தருளிய விஷ்ணுமூர்த்தி தமதுள்ளத்தில் ஆச்சரியமுண்டாகக்களித்து. இப்பொழுது நீ தெளிவாகவினவியது எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் முத்தி மார்க்கமாகுமென்பதை செவ்வையாக வறிந்து கேட்டினை இளமை நீங்காத மாதே என்று உத்தரஞ்சொல்லுகின்றனர். எ-று. (௪)

முந்துகிரோத முதலாய மூன்றுந்தவிர நான்கதெனப் பிந்துகளியில் யாவோரும் பெருகுபாவத் தளைபூண்டு நந்துமெனையே பிரமமென்று நவிலும்பிறரைப் பிரமமென்று முந்துதமையே பிரமமென்று முரைத்துத்திரிவா ரொண்டொடியே.

(இ-ள்.) ஒளிபொருந்திய வளையல்களையணிந்த இலக்குமியே முந்திய கிரேதாயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம், என்னும் மூன்று யுகங்களுந்தவிர பிந்திய நான்காவது கலியுகத்தில் யாவர்களும் அதிகரித்த பாவமாகிய விலங்கை பூட்டிக்கொண்டு லயப்படுகின்ற என்னையே பிரமமென்றும் மற்றத்தேவர்களைப் பிரமமென்றும் போகங்களில் முற்படுகின்ற தங்களையே பிரமமென்றுஞ் சொல்லிக்கொண்டு காலங்கழிப்பார்கள். எ-று. (௫)

வேதநவிலு மைந்தெழுத்தும் விளம்பார்நீற்றுக் காப்பணியார் சாதமணிந்த பொழுதறமே தருகண்மணிமா லிகைபூண ரோதவுலவாப் பெருங்கீர்த்தி யும்பர்பெருமான் கூற்றுதைத்த பாதம்பணியார் வேறாகப் பகர்வார்புனைவார் பரவுவார்.

(இ-ள்.) வேதங்கள் மிகவுமெடுத்துணங்கின்ற, ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை யுச்சரிபார்கள் பிறவியற்புகாமல் காக்கத்தக்க விபூதியைத்தரிபார்கள். பூண்ட பொழுதே சத்தியமாகச் சிவபுண்ணியங்களைத் தரத்தக்க உருத்திராக்கமாலையையுத்தரிபார்கள். சொல்லுதற்கடங்காத பெருங்கீர்த்தியுள்ள தேவதேவராகிய மகாதேவருடைய இயமனை யுதைத்தருளிய திருவடிகளை வணங்கார்கள். வேறு மந்திரங்களைச் சொல்லுவார்கள் வேறு வேடங்களைப் பூணுவார்கள் வேறு தேவர்களைப்பணிவார்கள். எ-று. (௬)

பாவம் அதிகரித்தவர்களுக்கு மகாமந்திர செபமும் உருத்திராக்க தாரணமும் சிவத்தியானமும் வெறுக்குமாதலின், “வேறுகப் பகர்வார் புனைவார் பரவுவார் என்று” கூறினார்.

இதுவுமன்றி—“கனவினு நீறுகாணுக் கைதவர்” என்றும்.

“பிறவியந்தகர்க்குவெய்யோன் பேரொளிகாட்டலாமோ மறைகளால் ளவைதன்னாம் தேவரான்மனத்தால் வாக்கா லறிவருஞ்சோதியெங்கோ நவன்றிருநீற்றுத்தொண்டின் குறிவழிபன்றிக்காணுங் கொள்கையானல்லனென்றார்.”

“தேறலாதார் தமைக்காழிச் செம்மனோக்கியினிவம்மி நீறுபூசிக்கண்டிகையும் பூண்டுநிறுத்தரெழுத்தைந்து மூறவோதிப் பாசமொழித் துய்மினென்னாவறநோக்கிக் கூறினார்மற்றதுகேட்டுக் குண்டொரியிற் கொதித்துரைப்பார்.”

என்றுங்கூறிய திருவிளையாடற்றிருவிருத்தங்களாலு முணர்க.

வஞ்சமனத்திற் படிற்றொழுக்கின் வருணாச்சிரமநிலைநிப்பா ரஞ்சமனையமடடையா ராசைவலைப்பட் டெழிதருவார் நஞ்சநலங்கொள்ளார்வேத நிந்தைமொழிவார் குரவனடி தஞ்சமெனப்பற்றார்புறமாஞ் சார்பேதலைக்கொண்டொழுகுவார்.

(இ-ள்.) கபடமுள்ள மனத்துடன் கூடாவொழுக்க நடையுள்ளவர்களாய் வருணாச்சிரம நிலைகளில் நிப்பார்கள் அன்னம் போலும் மிருதுவான நடையை யுடைய மாதர்களுமேல் வைக்கின்ற ஆசையாகிய வலையிலகப்பட்டுத்திரிவார்கள். மனத்தில் நல்ல எண்ணங்கொள்ளார் வேதவாக்கிப்பங்களுக்கு நிந்தைசொல்வார்கள். அகச்சமயமாகிய சைவசமயாசாரங்களை உபதேசிக்கும் ஆசிரியருடைய திருவடிகளையே அடைக்கலமென்று பிடித்துக்கொள்ளார்கள் புறச்சமயமார்க்கங்களையே முதன்மையாகப் பற்றிக்கொண்டு நடப்பார்கள். எ-று. (எ)

“புறமாஞ்சார்பே”யென்று கூறினமையால் அகச்சமயம் வருவீக்கலாயிற்று.

பொய்யவாவினமயனெறி பூண்டு வருணாச்சிரமநிலை யையதவறியயிறோம்பு மதுவேபொருளென் றகன்கொண்டு செய்யமுடியாக்கொலைகளவு திறம்புமதுமாந்துதன்முதலா வெய்யவனைத்தும்புரிந்துழல்வார் விலக்காம்பவத்தநெறிநிப்பார்.

(இ-ள்.) பொய்த்தொழில்களை விரும்பி மயக்கமுள்ள பாபமார்க்கங்களை மேற்கொண்டு வருணாச்சிரம ஒழுக்கங்களை வழிவி டியிறை வளர்ப்பதே பொருளாக மனதிற்கொண்டு நல்லோர்களாலே செய்யப்படாத கொலை களவு மதுபானம் பண்ணுதல் முதலாகிய கொடுந்தொழில்கள் யாவுஞ்செய்து உழல்வார்கள் அறிவுடையோர்களாலே விலக்கத்தக்க புத்தசமய மார்க்கங்களிலே நிப்பார்கள். எ-று. (அ)

ந-வது திருமால் திருமகளுக்குப் தேசித்த அத்தியாயம். ௫௩

இனையகொடுமைபுரிந்துழலு மினையொளிதிற்கதியடையும்
வினையமுணர்ந்து நம்பெருமான் விதித்ததெய்வமாத் தலமொன்
றனையபெருமான் போலனவைக் கடங்காத்தகையதவனென்றே
புனையமிளிர்வதாழியினும் பொன்றாப்புகழ்மையுடையதால்.

(இ-ள்.) இத்தன்மையாகிய பாபங்களைச் செய்து உழலுகின்றவர்கள் எளி
தாக முத்தியடையத்தக்க நுட்பத்தை யறிந்து நமது கடவுளாகிய சிவபெருமான்
ஏற்படுத்திய தெய்வத்தன்மையுள்ள மகாத்தல மொன்றிருக்கின்றது. அக்கட
வுளைப்போல் பிரமாணங்களுக்கடங்காத மகிமையுடையது அக்கடவுள் வடிவ
மாகவே அலங்காரத்துடன் விளங்குவது ஊழிகாலத்திலும் கெடுதலில்லாத
புகழையுடையது. எ-று.

(௧)

வேதமுடியின்மந்தணமாய் விரவியிருப்பதென்றானும்
போதமுனிவரிதையமலர் புக்குமருவுவதுமுதுசீ
ராயபொலிவிற்பெருகியலை யறையும்ந்தாகினியுடைய
தேயவெவருந்தொழப்படுவ தெண்ணப்படுவதுயர்காசி.

(இ-ள்.) வேதாந்த மகாவாக்கியங்களுக்கு லக்ஷியார்த்த ரகசியமாயுள்ள
தும், ஞானத்தையுடைய முடிவர்கள் இருதயகமலங்களில் சதாகாலமும் தங்கியி
ருப்பதும், பிரபலமகிமைகொண்டு விளக்கத்தோடு பெருக்கெடுத்து அலைகள்
முழங்குகின்ற கங்காநதியையுடையதும், பெருமைவாய்ந்த எல்லோராலும் தொ
ழப்படுவதும், யாவராலும் சிந்திக்கப்படுவதுமாயுள்ளது காசிப்பதியாகும். எ-று.)

அந்தக்காசிவளம்பதியி னமர்வோர்வசிப்போருயிர் துறப்போர்
முந்தக்காணுமதனும் மொழிவோர் நினைப்போரொல்வாரும்
பந்தக்காடுமுழுதழித்துப் பரமானந்தக்கடற்படிவர்
சந்தக்காமர்மடவாயத்த லச்சீர்சிறிதுநாற்றக்கேள்.

(இ-ள்.) பலவளப்பங்களையுடைய அக்காசித்தலத்தில் இருக்கும்படி விரு
ம்புவோர்களும் வசிப்புவர்களும் இறந்துபோகின்றவர்களும் பெருமையில் மு
தன்மையாகத் தோற்றுகின்ற அப்பதியின் திருநாமங்களைச் சொல்பவர்களும்
அந்நாமங்களைச் சிந்திப்பவர்களும் ஆகிய எல்லோர்களும் பாசங்களாகிய அட
வியை முழுவது மழித்து சிவாநந்தசாகரத்தில் முழுகுவார்கள் பொன்னிறம்
வாய்ந்து அழகுதங்கிய இலக்குமியே அத்தலத்தின் சிறப்பை நாம் சிறிது தெரி
விக்கின்றோம் கேட்பாயாக. எ-று.

(௧௧)

காசிமரும்புன்முதற்றா பரங்கள்களையும்யோசுயிரோ
காசிமருமுயிரோதிரோ காலனணுகானென்றானும்
காசிமருமுயிர்களே கலிகாலத்துன்பகன்றிருப்ப
காசிவாணர்சிவலோக வாணரென்றுகரையுமறை.

(இ-ள்.) காசித்தலத்திலிருக்கின்ற புல்முதலாகிய தீபர உயிர்கள் முழு
வதும் சிவயோகத்தி லிருப்பவைகளாகும் காசிப்பதியில் வாசஞ்செய்யும் ஆன்

மாக்களுக்கு எதிராக இயமன் எக்காலத்திலும் வரமாட்டான் அக்காசித்தலத்திலுள்ள ஆன்மவர்க்கங்கள் கலிகாலத்தினால் உண்டாகிய துன்பங்களையுடைய மாட்டார்கள் அக்காசிப்பதியில் வாசஞ்செய்பவர்களை சிவலோகவாசிகளென்று வேதங்கள் சொல்லும். எ-று. (கஉ)

வாரணாசியுளநினைத்தோர் வளமார்கிவசாலோக்கியரே
வாரணாசிவாய்மொழிவோர் வளமார்கிவசாயீப்பியரே
வாரணாசிதரிசித்தோர் வளமார்கிவசாரூப்பியரே
வாரணாசிவசித்தமர்வோர் வளமார்கிவசாயுச்சியரே.

(இ-ள்.) காசிப்பதியை மனதில் நினைத்தவர்கள் எல்லாவளப்பங்களும் நிறைந்த சிவசாலோக்கியத்தைப் பெறுவார்கள். காசித்தலமென்று வாயினால் சொல்லுபவர்கள் எல்லாவளப்பங்களும் நிறைந்த சிவசாயீப்பியத்தைப் பெறுவார்கள் அக்காசிப்பதியைக் கண்களால் பார்த்தவர்கள் வளப்பங்கள் நிறைந்த சிவசாரூப்பியத்தைப் பெறுவார்கள் அக்காசிப்பதியில் பிரியத்தோடு வாசஞ்செய்பவர்கள் பலவளங்களும் மமைந்த சிவசாயுச்சியத்தைப் பெறுவார்கள். எ-று. (கங)

மதையாதரிக்கும்பவாநீச வளர்க்கேசவிசுவேச
நிறையாதரஞ்செய்மகேசஒளி நிலவாநந்தவனேசவென
முறையாந்துதிகள்புரிந்திடுவார் முழுமாமறையின்முடிநடுவுட்
பொறையாய்மருவுமொருகாசிப் புரிவாழ்பவர்களுயாவருமே.

(இ-ள்.) வேதங்களின் ஆதிமத்தியாந்தங்களில் பெரும்பிரயோசனமாகப் பிரதிபாதிக்கின்ற சமானமில்லாத காசித்தலத்தில் வாழ்கின்ற யாவர்களும் வேதங்கள் விரும்பத்தக்க பவானீசரோ மகிமையாலுயர்ந்த கங்காதோசரோ, விசுவநாதேசரோ பூரணநந்தத்தைச் செய்விக்கின்ற மகேசரோ ஞானப்பிரகாசம் விளங்குகின்ற ஆனந்தவனேசரோ என்று விதியானிறைந்த தோத்திரங்களைச் செய்வார்கள். எ-று. (கச)

அறத்தைவிரும்புமவரொருபா லரியயோகமெனப்புகலுந்
திறத்தைவிரும்புமவரொருபாற் றெய்வஞானமெனுங்கடிந்த
மறத்தைவிரும்புமவரொருபால் வாழ்க்கைபொருந்துங்கலவாத
புறத்தைவிரும்புமவரொருபா லமர்வார்நாளும்பொலிகாசி.

(இ-ள்.) எந்நாளும் மகிமையால் விளங்குகின்ற காசித்தலத்தில் சிவதருமத்தை விரும்புமவர்கள் ஒருபக்கத்திலும், அருமையாகிய சிவயோகமென்று சொல்லத்தக்க உண்மை மார்க்கத்தை விரும்புவோர்கள் ஒருபக்கத்திலும், கோபத்தை யொழித்து தெய்வத்தன்மையுள்ள சிவஞானத்தை விரும்புவோர்கள் ஒருபக்கத்திலும், மனையாளுடனிருந்தும் கூடாது புறம்பேயிருக்கும் வ்ரனப்பிரஸ்த ஆச்ரமத்தை, விரும்புவோர்கள் ஒரு பக்கத்திலும் வசிப்பார்கள். எ-று. (கரு)

அரியதவத்திலாவருந்துருக் கன்றிவெளியாகாப்பெருமான்
பிரியமிகுமானந்தவனம் பேணிவாழ்வார்யாவருக்கு

௩-வ அ திருமால் திருமகளுக்குப் தேசித்த அத்தியாயம். ௫௫

முரியகாட்சிவெளிப்படையி னுதவிப்புரத்தல்செயுமின் னுந்

தெரியவேறுமொழிவதெவன் செப்பிற்பொலிந்தபூண்முலையாய்.

(இ-ள்.) ஆபரணங்களை யணிந்து தங்கக்கண்ணம்போலும் பிரகாசிக் கின்ற தனபாரங்களுையுடைய இலக்குமியே அரிய தபோமார்க்கத்தால் சரீரோந் திரியகரணங்கள் வருத்தப்படுகின்ற தீவிரதரபக்குவர்களுக்கல்லாமல் மற்றையோ ருக்குப் பிரசன்னமாகாத சிவபெருமான் பெருங்களிப்பை யுண்டாக்குகிற காகி த்தலத்தில் விருப்போடு வாழ்கின்றவர்கள் யாவருக்கும் பிரசாதிப்பதற்குரிய திருவருட் காட்சியோடு தரிசனங்கொடுத்து அனுக்கிரகஞ் செய்தருளுவார். இன்னமும் காசிப்பதியின் மகிமை தெரியும்படி வேறொரு பிரமாணங்கூற வெ ண்டிவதென்னையுள். எ-று. (௧௬)

சேணையளக்கும்பெரும்புகழிற் சிறந்தகாலவயிரவரு

ராணையமைந்துபொலிகாசி யகத்துவாழ்வார்க்கணையவோ

கோணையெறிந்துசெவ்வையுறக் குயிற்றுதண்டம்புரிதக்கார்

பூணையெறிந்துபொருமாது பொருமானின் பூண்முலையாய்.

(இ-ள்.) ஆபரணங்களை மேலேயெழுப்பிப் பூரிக்காநின்ற குரூகும்பங்களை யுடைய இலக்குமியே நெடுந்தாரத்தைக் கடந்துசெல்லும் பெரும்புகழையுடை யகாலவயிரவர் தமது காவலிலடங்கி விளங்குகின்ற காகியினிடத்து வசிப்போர் யாவருக்கும் பாவங்களை யொழித்து அப்பாவத்துக்குத்தகுந்த தண்டனையைச் செய்பத்தக்கவர். எ-று. (௧௭)

ஐயமறையீறளப்பரியா னராயெனையாதியரணுகல்

செய்யவணுகானணுவுமக மேருவாகச்சிறிதாருந்

தையவொருபால்விச்சுவநா தன்மாப்புகழ்த்தலத்தெவரு

முய்யவாட்டியூட்டியுப சரித்துப்போற்றவுவந்தருளும்.

(இ-ள்.) முதன்மையான வேதமுடிவுகளால் அனுவபடாதவரும் ஆராயத் தக்க நான் முதலியதேவர்கள் சமீபிக்கக்கூடாதவரும் அணுவையும் மகம்மேருவெ ன்று சொல்லும்படி சூக்குமவடிவங்கொள்ளத்தக்க பார்வதிதேவியாரை யொரு பாகத்துடையவருமாகிய விசுவநாதப்பெருமான் பெரும்புகழமைந்த அக்காசிப் பதியி லெல்லோரும் கடைத்தேறும்வண்ணமவர்களபிஷேகித்து நிவேதித்து உபசரித்துத்ததிக்க விருப்பத்துடன் வீற்றிருந்தருளவர். எ-று. (௧௮)

வேறு.

தருமமுயிர்க்கருளுதலாற் தருமவன மிக்கபொருட்

பெருமைமிகக் கொடுத்திடலா லருத்தவனம் பெருங்காம

மருமையறக் கொடுத்திடலாற் காமவன மடைவரிய

ஒருமையருடருதிமத்தான் முத்திவன முயர்காசி.

(இ-ள்.) தருமத்தை யுயிர்களுக்குண்டுபண்ணுதலால் உயர்ந்த காசிப்பதிக் குத் தருமவனமென்றும் பெரும்பொருளைக் கொடுத்தலால் அர்த்தவனமென்றும் பிரபல சுகத்தையெளிதாகக் கொடுத்தலால் ஆனந்தவனமென்றும் கிட்டிதற் கரிய ஒற்றுமையோடு திருவருளையுதவுந்தன்மையால் முத்திவனமென்றும் பெய ராகும். எ-று. (௧௯)

ஆற்றரிய சிவதரும மளவில்பவத் தியற்றினரே
சாற்றரிய புகழ்க்காசித் தலத்தமராய் நராய்
மாற்றரிய வலிமாவாய் வண்சிறைப்புள் ளாய்ப்பிறவாய்த்
தோற்றரிய உருவமர்ந்து சுகத்தமர்வ ரொருகாசி.

(இ-ள்.) செய்தற்கரிய சிவதருமங்களை எண்ணில்லாத பிறவிகள் தோறும் செய்தவர்களே, சொல்லுதற்கரிய புகழையுடைய காசிப்பதியில் தேவர்களாகவும் நரராகவும் நீங்குதற்கரிய வலியுள்ள மிருகங்களாகவும் வலிய சிறகுகளையுடைய பட்சிகளாகவும் மற்றவுயிர்களாகவும் பிறந்து அரியவடிவங்கொண்டு சுக மடைவார்கள் (ஆதலால்) காசிப்பதியே ஒப்பற்றதாகும். எ-று. (20)

நரருநவ மெடுத்தமரி னாகெருமந்தவரு
விரதமரி யதுகருமம் வேண்டாத வுயிராகப்
பரவவமர் தலிற்பலிக்கும் பரமசுகமெனக்கருதி
புரவுமிகு மாவாதி யுருவாவர்க்காசி.

(இ-ள்.) காசிப்பதியில் பிறக்க விரும்புவோர் மாண்டவடிவங்கொண்டிருந்தால் குறிக்கத்தக்க சத்கருமங்களைத் தவறாது அதுஷ்டிப்பது அருமையாகும் ஆதலால் கருமத்தை விரும்பாத உயிர்களாகப் பிறந்திருந்தால் பரமசுகம் எனில் கிடைக்கும் என்று சிந்தித்து வலிமிகுந்த மிருகமாதிரிசீரத்தை அபேக்ஷிப்பார்கள். எ-று. (21)

வேறு.

வானமிசைவாழ்க் கையராணை வழுத்துதொறுமிப் பெருஞ்சுவர்க்கந்
தானமர்வாழ்க் கையைவேண்டோர் தவாதகாசிப் பெரும்பதியு
ஞானமரமா திகள்பலவு ளொன்றும்பெரும்பே நருடியெனின்
ஞானமயமாம் பெருங்காசி நலனமுரைத்தந் கடங்குமோ.

(இ-ள்.) சொர்க்கலோகத்தில் வசிக்குந் தேவர்கள் சிவபிரானைத் துதிக்குந் தோறும் பிரபலபோகங்களுக்கிடமாகிய வாழ்க்கை யெங்களுக்கு வேண்டுவதில்லை கெடுதலில்லாத காசித்தலத்தில் இழிந்த மரங்களாகப் பலவுயிர்களுள் ஒன்றாகப்பிறக்கத்தக்க பெரும் பிரயோசனத்தைக் கடைக்கித்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வார்களானால் ஞானவடிவாக விளங்கும் காசித்தலத்தின் மகிமையை நான் சொல்லக்கூடுமோ கூடாதென்று இலக்குமியே யறிவாயாக. (22)

கந்தமூல பலமருந்தித் காற்றாலுதிர்ந்த சருகருந்தி
முந்தவெழுதிர்ந்த துளியருந்தி முகிழ்க்கும்பசும்பொற் கொழுந்த
வந்ததருந்தி யதுவுரீத் தடர்வார்காசி மாதேவ [ருந்தி
னெந்தவுணவுண் டமர்ந்தாலு மெளிதினருளும் வகையுணரார்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் வசித்து எவ்வகையான சுகபோஜனங்களை உண்டிருந்தாலும், விசுவநாதர் எனிதாக அறுக்கிரகிக்கின்ற முறையைத் தெரியாதவர்கள் வேறுவேறிடங்களில் கிழங்குகளையும் பின்பு பழங்களையும் காற்றாலுதிர்ந்த சரகுகளையும் பசும்புற் கொழுந்திலுள்ள நீர்த்துளிகளையும் பின்னர் புற் கொழுந்துகளையும் பிரயத்தினமின்றி வந்தவைகளையும் உண்டும் பின்னர் உண்ணாதொழிந்தும் வசிப்பார்கள். எ-று. (23)

௩-திருமால் திருமகளுக்குப் தேசித்த அத்தியாயம். ௫௭

கொடியதொழிலு மிழ்தொழிலுங் குயிற்றுமிருகம் பறவைபெலா
நெடியதவயோ கியர்பொருவ நிகழுறஞ்சி நிலாயமர்வ
கடியமலர்கள் பலவீசிக் காமர்கொடியும் பாதவமு
முடியவினையா வைபுமுடித்து முடியாவின்பிற் றலைப்படுமே.

(இ-ள்.) கொடுத்தொழிலையும் இழிதொழிலையும் செய்யும் மிருகங்கள்
பறவைகள் யாவும் மேலான தபோநிஷ்டர்களைப்போல அன்னிய உயிர்களுக்கு
த்துன்பஞ்செய்த லொழிந்து ஜீவகருணையோடு விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்.
அழகிய கொடிகளும் சோலைகளும் காசித்தலத்தைக்குறித்து வாசனையுடைய
புஷ்பங்களைத்தூவி பந்தமுள்ள வினைகளை யொழித்து எப்பொழுதும் மூழ்காத
முத்தியிற் சேரும். எ-று. (உச)

கிருமிகீட முதலாகக் கெழுமுமுயிர்கள் பலவினுக்குச்
திருமியுருவொன் றடையாது செயிர்திரின்பற் தருங்கெடுத்த
கருமிகளும் குறிக்கலப்பர் கதிபற்பலவா வுணப்பதெவன்
பொருமியெழுந்த பூன்முலையா யென்றானுந்தி பூத்தபிரான்.

(இ-ள்.) புழு கோற்புழு முதலாகிய செத்துக்களையாவும் இறந்தால் திரும்
பவும் வேறுதேகம் பெறாமல் களங்கம் நீங்கிய சுகத்தை அக்காடுத்தலம் கொடுத்
தருளும். சற்கருமத்தில் வழுவின கீர்மிகளும் அத்தலத்தையடைந்தால் நற்கதிய
டைவார்கள் பலபலவிதமாகக் கூறுவதாயது பூரித்தெழுந்து ஆபரணங்களையணி
ந்த குழுகும்பங்களையுடைய இலக்குமியேயென்று திருமால்கூறினார். எ-று. (உரு)

உந்திபூத்தோன் வாய்மொழிகேட் டெவாவீன்ப மூற்றெடுப்பக்
கந்திபூத்த களத்தணங்கு கைகள்சூப்பிக் கடுந்தீமைப்
பந்திபூத்த கலியினுயிர் பலவுங்கதிசேர் தலங்கேட்டுப்
புந்திபூத்த பெருமகிழ்வீர் போதம்பூத்த திறத்தமர்ந்தாள்.

(இ-ள்.) நாபிக்கமலத்தையுடைய விஷ்ணுதேவர் திருவார்த்தையை கழுநு
போலுங் கண்டத்தையுடைய திருமகள் கேள்வியுற்று நீங்காச்சுகம் மேலுமேலு
மதிகரிக்க இருகரங்களுங் குவித்து கொடிய தீமைகள். விருத்தியாகின்ற கலி
யுகத்தில் பல சீவர்களும் முத்தியடையத்தக்க காசித்தலத்தின் மகிமையைக் கே
ட்டு மனதிலடங்காத மகிழ்ச்சியோடு ஞானேதையமான தன்மையைப்போல விரு
ம்பியிருந்தனர். எ-று. (உசு)

மன்னுங்காசித் தலப்பெருமை மாயோனுரைத்த படியிதுவான்
முன்னுமனைய தலத்தமரு முதலாகியபுண் ணியத்தோடு
மின்னுஞ்சுடிலத் திருமோலி விசுவநாதன் பூசனையும்
பன்னுமன்ன பூரணிபூ சனையும்பரிந்து செயல்வேண்டும்;

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற காசித்தலத்தின் பெருமையை விஷ்ணுதேவர் சொல்
லிய தன்மை யிதுவாகும். சிந்திக்கத்தக்க காசிப்பதியில் வசித்தல் முதலாகிய புண்
ணியத்தோடு பிரகாசிக்கின்ற சடாமகுடத்தையுடைய விசுவேசர் பூசையும் வே
தங்கள் எடுத்துரைக்கத்தக்க அன்னபூரணித்தாயார் பூசையும் விருப்பத்தோடு
செய்யவேண்டும். எ-று. (உஎ)

இனையபூசை புரிதலில்வர் தெய்தும்பேறில் வளவென்று
நினையுரைக்க யானேயோ வல்லேனிற்க நிகழ்மைந்தா
வனையர்தமக்கு மூத்தமக னாகியடைந்தார்க் கெவ்விடருந்
துனையவகற்றி யருள்கொழிக்கும் துண்டிராச கணபதியை.

(இ-ள்.) மேற்சொன்னவர்களுடைய பூசையைச் செய்தலால் வரும் பிர
யோசன மில்வளவென்று நினைக்கவும் சொல்லவும் நான் வல்லவனன்று அது
நிற்க அறிவுவிளங்குகின்ற தீபகனே அவ்விசுவநாதருக்கும் அன்ன பூரணியாருக்
கும் மூத்தகுமாரனாகி அடித்தவர்களுக்கு எவ்வித விக்கினங்களையும் விராவில்
நிவர்த்தித்து கிருபைபாலிக்கின்ற துண்டி விராயகரை. எ-று. (௨௮)

ஊட்டிநறிய மோதகங்கொண் வெப்பிற்பூசை புரிவாரும்
வாட்டியடைந்தார்க் கெவ்விடரு மன் னுகால் வயிரவரைப்
பூட்டிவடைமர் லிகையன்பிற் பூசிப்பாரும் புகரனைத்து
மாட்டியருளு மொருதண்ட மலர்க்கையானேத் தொழுவாரும்.

(இ-ள்.) விருப்போடு பூசைசெய்து மோதகமுதலியவை நிவேதிக்கின்ற
வர்களும் அடித்தவர்களுக்கு எவ்வகைக் கிடோசங்களையும் ஒழித்தருள்கின்ற தூல்
வைரவர்க்கு வடைமாலிகை தரித்து அன்போடு பூசைசெய்பவர்களும் குற்றங்
கள் முழுமையும் நீக்கித் திருவருள் பாலிக்கின்ற ஒப்பற்றிதண்டபாணியை வண
ங்குவோர்களும். எ-று. (௨௯)

அடையும்பேற்றை யினையதென வளவிட்டுரைக்கும் வல்லரைவர்
மிடையுங்கதிற்கால் பரிதியழல் விரிஞ்சன்மலர் தியரைத்தேர்ந்
தடையுங்காசிப் பதியகத்தே சார்ந்துபோற்றி லவரவர்தங்
குடையுநறீ ருலகடைந்து குலவிவாழ்ந்தின் புறுவரால்.

(இ-ள்.) அடையும்பலனை இவ்வளவென்று அளவிடக்கூடியவர் யாவர்
நெருங்கிய ரொணங்களை வீசும் சூரியமூர்த்தி அக்கினிதேவர் பிரமதேவர் விஷ்ணு
தேவர் மற்றைத்தேவர்களுடைய பதவிகளையும் விரும்புவோர்கள் காசித்தலத்தை
யடைந்து அவரவர்களைப் பூசிப்பாராயின் அந்தந்தத் தேவர்களுடைய பதவிகளைப்
பெற்று இன்புறுவார்கள். எ-று. (௩௦)

என்றுசூரவன் தீபகனுக் கிசைத்தான்கேட்டு மிகமகிழ்ந்தா
னன்றுகலியே நின்னற்ற லணுவுங்காசித் தலம்புகுதர
தொன்றுமற்றை யிடங்களினின் னுரிமைசெலுத்தி யமரென்று
துன்றுமலரோன் விடைகொடுத்தான் ரெழுதுபோய தக்கலியே.

(இ-ள்.) இவ்வண்ணமென்று வேததருமராகிய ஆசிரியர் தீபகனென்னும்
மாணக்கனுக்குக் கூறினார் அந்நான் தீபகன் கேட்டு களிகூர்ந்தனன் கலிபுருஷ
னே உனது வல்லமை அணுவளவினும் காசித்தலத்திற் செல்லாது மற்றை
யிடங்களில் உனதகிகாரத்தைச் செலுத்தி இருவென்று பிரமதேவர் விடைகொ
டுத்தனர் அக்கலிபுருஷன் பிரமதேவரை வணங்கிச் சென்றனன். எ-று. (௩௧)

திருமால் திருமகளுக்குபதேசித்த அத்தியாயம் முற்றியது
ஆக அத்தியாயம் ௩-க்கு திருவிருத்தம் ௧௪௭.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நால்காவது சோமசுந்தர முத்தியடைந்த

அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருமையாயமா தவத்துயர் தருள்கெழுவேத
தருமன்மாமல ரடியினை தீபகன்னுழந்து
பெருமைமேயவிக் காசிமான்மியமினும் பேசென்
றொருமையன்பினு விரப்பவம் முரிவரனுரைப்பான்.

(இ-ள்.) அருமையாகச் செய்யும் மகத்தான் தவத்தால் உயர்ந்து திருவருள் வல்லமைபெற்ற வேததருமமுனிவர் பாதங்களில் தீபகன்பணிந்து பெருமையு ள்ள-இக்காசித்தலமகிமையை இன்னமுத்தேவரீர் திருவாய்மலரவேண்டுமென்று வேறுபடாத அன்போடு பிரார்த்திக்க அவ்வேததருமமுனிவர் சொல்லத்தொ டங்கினர். எ-று. (க)

இழிந்தசாதிய ராயினும் புண்ணியமியற்றிற்
கழிந்தமேன்மைகூர் சாதியராகுவர் கடையா
யொழிந்தபாதக மியற்றாந் ருயர்ந்தவரெனினும்
பொழிந்ததிமைசால் புலைத்தொழிற் புன்மையராவார்.

(இ-ள்.) தாழ்ந்தஜாதியிற் பிறந்தவராயினும் புண்ணியஞ் செய்வார்களா னால் மிகவு முயர்ந்த மேலான ஜாதியிற் பிறந்தவராவார்கள். உயர்ந்தஜாதியிற் பிறந்தவராயினும், மிகவு மிழிந்தமஹாபாதகங்களைச் செய்வாராயின் தீமைநிறை ந்த புலைத்தொழிலைச் செய்கின்ற தாழ்ந்தஜாதியராவார்கள். எ-று. (உ)

ஞானஞ்சத்தியந் தவமெலா முதலுகண்ணு
மானமாரிரண் டாம்புகந் தருமமேவயங்கு
மானமூன்றெனப் படும்புகம் யாகமேயமையு
மீனமார்கலி வஞ்சமாதிகள்பல வியங்கும்.

(இ-ள்.) முதலாகிய கிரோதாயுகத்தில் ஞானம், சத்தியம், தவமுதலானவைகள் யாவும்வளரும். பெருமைதங்கிய இரண்டாவதாகிய கிரோதாயுகத்தில் சமஸ்த்த தருமங்களும் வளரும். மூன்றாவதாகிய துவாபாயுகத்தில் யாகங்களெல்லாம் வள ரும். நான்காவதாகிய கலியுகத்தில் இழிவுள்ள கபடமாதி பாபங்கள்யாவும் வள ரும். எ-று. (ஈ)

கலியின்மேயவ ரூடம்பையே யுயிரெனக்கண்டு
ஈலிவதாகிய போகமேயின்பென மதித்து

வலியசெய்கையிற் பரதிரவியங்கவர் வாராய்ப்
 'பொலிவர்வஞ்சனைக் கொள்கலமாகி யெப்போதும்.

(இ-ள்.) கலியுகத்திலிருப்பவர்கள் தேகத்தை ஆன்மாவாக்கக்கண்டு, இந்திரியகரணங்களால் அனுபவிக்கின்ற சிற்றின்பத்தையே முத்தியின்பமாகமதித்து, மித்திரபேதம் பொருமை வஞ்சனைமுதலிய கொடுந்தொழில்களாகிய சரக்கு கள்நிறையும் மரக்கலத்தையொத்து; எந்நாளும் பலாத்காரத்தால் அன்னியர் பொருளை அபகரிக்குந் தொழிலையுடையவராவார்கள். எ-று. (சு)

மறையுணர்ந்தவ ரவ்வழியொழுகிடல் வழுவி
 முறைதிறம்பிவன் புலையர்செய் தொழிற்றிறமுயன்று
 நிறையினெஞ்சராய் நிகழ்சிவ ஞானநீத்தவராய்ப்
 பொறையுடம்பையே யோம்பிவாழ் புன்மையாவார்.

(இ-ள்.) வேதார்த்தங்களை அறிந்த பிராமணர்கள் விதிவழிநடப்பதவறி நமதாசாரத்துக்கு மாறுபட்டு வலியசண்டாளர்கள் செய்யுந்தொழிலில் முயன்று, உண்மையில்லாதமனமுடையராய் விளக்கமுற்ற சிவஞான மில்லாதவராய் பாரமாயுள்ள உடம்பையே பாதுகாத்துவாழ்கின்ற இழிஞராவார்கள். எ-று. (ரு)

ஆதலாற்கலி யுகந்தனி லெவ்விடத்தடைந்து
 காதலாற்றவ முஞற்றினுஞ் சித்தியாகழிந்து
 போதலாற்புனற் காசியினின்னொடும் புருந்தே
 னீதலாற்கலி கொடுக்குமோர் வைப்புவேறின்றே.

(இ-ள்.) ஆதலினால் கலியுகத்தில் எந்தத்தலத்திற்குப்போய் ஆசையுடன் தவம் செய்தாலும் தவம் சித்தியாகாமற்கழிந்து விடுதலால், கங்காநதியையுடைய காசித்தலத்தில் உன்னுடன்வந்தேன். இதுவல்லாமல், முத்தியைத்தருகின்ற வேறுதலம் எங்குமில்லை. எ-று. (சு)

இன்ன்காசியின் மானியியம்புதற் கெளிதோ
 வன்னநாடரும் புனன்முடியண்ணலா ரருளான்
 முன்னமோர்மறை வேதியன் முத்தியையுற்றா
 னன்னர்மேயவக் காதையை நவிலுவன்கேட்டி.

(இ-ள்.) இவ்வண்ணமான காசிப்பதியின் மகிமை சொல்லுதற் கெளிதாருமோ அன்னப்பறவை வடிவங்கொண்ட பிரமதேவனால் தேடுதற்கரிய கங்கை தங்கிய சடாமகுடத்தையுடைய சிவபிரானது கருணையினால் பூர்வத்தில் வேதமுணர்ந்த ஓர் பிராமணன் முத்திபெற்றான் நலமுள்ள அக்கதையைச் சொல்லுகிறேன் கேட்பாயென்று(வேததருமஞ்ஞிவர்)தீபகனுக்குக்கூறுகின்றனர். எ-று. (ரு)

தினாகுலாநரு மதையெனுந் திருநகித்தீரத்
 தனாகுலாமோர்ரு வேதியன் விட்டுணுசரும
 னுனாகுலாமறை யுணர்ந்தவ னொழுக்கமிக்குள்ளான்
 * புனாகுலாநெறி யன்றிமற்றொன்றையும் புரியான்.

சு-வது சோமசன்மாழுத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௬௧

(இ-ள்.) அலைகளையுடைய நருமதையென்னு மஹாநதிக்களையில் வசிக்
கின்ற ஒருபிராமணன் விஷ்ணுசருமனென்னும் பெயர்பெற்றவன் புகழையு
டைய வேதங்களை யுணர்ந்தவன் நல்லொழுக்கத்திற் சிறந்தவன் சமான்மில்லாத
சுற்காரியங்களை யல்லாமல் வேறொருதொழிலையுஞ் செய்யாதவன். எ-று. (அ)

திருமன்மற்றவன் புத்திரர் திகழ்தருசோம
சருமனக்கினி சருமனென் நிருவர்கடயங்கு
மருமன்மாமல ரானினுமறைகண்முற் றுணர்ந்தார்
பொருமன் முற்றவுங் கடிந்தவர் புந்திகூர்ந்தவரால்.

(இ-ள்.) ஞானசம்பத்திற்சிறந்த அவ்விஷ்ணு சருமன் குமாரர்கள் சோம
சருமன் அக்கினிசருமன் என்று இருவர்கள் விளக்கமுற்ற வாசனையுள்ள தாமரை
மலரில் வசிக்கும் பிரமதேவனைப்பார்க்கிலும் வேதங்களைமுழுதும் அறிந்தவர்கள்
விரோதகுணங்கள் முழுதங்கடிந்தவர்கள் புத்திநுட்ப முள்ளவர்கள். எ-று. (ஆ)

தடையிலாச்சித்தி பெற்றன னக்கினிசருமன்
அடையமற்றது பெற்றிலன் மற்றையானவருண்
மிடையுஞ்சோமசன் மாமுகநோக்கிமிக் கின்பங்
குடையுமக்கினி சருமன்மிக் கன்பொடுகூறும்.

(இ-ள்.) இவருள் அக்கினிசருமன் அஷ்டமஹாசித்திகளையும் பூரணமா
கப் பெற்றுக்கொண்டான் சோமசருமன் அச்சித்திகளைப் பெறாதவனுண். சித்
திபெறாத சோமசருமன்முகத்தை மேலான இன்பத்தை. அனுபவிக்கின்ற அக்கி
னிசருமன்பார்த்து மிகமகிழ்ச்சியோடு சொல்லுகின்றனன். எ-று. (ப)

அஷ்டமஹாசித்திகளாவன, அணிமா, மகிமா, இலகிமா, கரிமா, பிராத்தி,
பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் என்பனவாம். இவைகளின் விரிவை திரு
விளையாடற் புராணத்தில் அஷ்டமாசித்தி உபதேசித்த படலத்தாலுணர்க.

• சிறியமாதவஞ் செய்யினும் பெரிதெனத்திகழு
நறியதேமலர்க் கொன்றையான் விச்சவநாத
னெறியபேரரு ளெண்மையிற் கிடைத்துந் திலவுங்
குறியகாசியை யடைதும்வர வெனவவன் கூறும்.

(இ-ள்.) அறிவுடையோரால் குறிக்கத்தக்க காசித்தலத்துக்கு நாரிநுவரும்
போவோம். அற்பதவஞ்செய்தாலும் மஹத்தாகவிளங்கும். தேன்றுளிக்கின்ற
கொன்றைமாலையணிந்த விசுவநாயகர் பெருங்கருணைகிடைக்கும் ஆதலால் நீரும்
வரவேண்டுமென்று அழைக்க சோமசருமன் சொல்லுகிறான். எ-று. (பக)

நம்பியித்தகு நருமதை தீரமே நயந்தேன்
நம்பிவேறொன்றுஞ் சிறந்ததாயுண்டென்று சாரேன் .
பம்பிநீர்வன மலியும்க் காசியிற்படர்நீ
கம்பியாதென வுரைத்தனன் வருவதுகருநான்.

(இ-ள்.) தக்கசிறப்புள்ள நருமதாதிரத்தில் வசிக்கும் வாழ்வையேவாழ்வென்று நம்பிவிரும்பினேன். தம்பி அக்கினிசருமனே வேறோரிடமுஞ் சிறப்புள்ள தாயிருக்குமென் றெண்ணிப் போகமாட்டேன் நிறைந்த நீர்வளமுள்ள காசித்தலத்தைச் சலனமில்லாமல் நீ அடைவாயாக என்றுகூறினான் பின்னால் தனக்கு வரும் தீமையை உணரமாட்டாத சோமசருமன். எ-று. (யஉ)

ஓங்குகாசிமந் தணமெலா முன்னேநாளுண்மை
தாங்குதெய்வமாரக் கண்டனாற் றெளிந்தவத் தவத்தோன்
வீங்குநீர்மலி யத்தலவெறுக்கைவைப் பவனோ
பாங்குசேர்தர மனத்தினும் விரைதரப்படர்ந்தான்.

(இ-ள்.) உயர்ந்த காசிரகசியங்கள் யாவும் பூர்வகாலத்தில் சத்தியநூனத் தையுடைய தெய்வத்தன்மைவாய்ந்த மார்க்கண்டேயமுனிவராலுணர்ந்த அவ்வக் கினிசருமன் அதிகரித்த கங்காப்பிரவாகத்தையுடைய அக்காசிப்பதியில் மென்மேலும் விருப்பமுடையவனாகி அத்தலத்தை அடையவேண்டுமென்று நினைக்கின்ற மனத்தினும் விரைவாகச் சென்றனன். எ-று. (யங)

தருமமுந்துறப் புரிந்ததா லக்கினிசருமன்
நருமமார்தரு காசியிற்றமியனாப் சார்ந்து
தருமநாதனைத் தருமகூப்பப்பின லாட்டித்
தருமவஞ்சையிற் போற்றியாங்கிருந்தனன் தவாதே.

(இ-ள்.) அவ்வக்கினிசருமன் பூர்வத்தில் தருமஞ்செய்திருத்தலால் தருமம் நிறைந்த காசிப்பதிக்குத் தனியனாகச்சென்று தருமவடிவாகிய சிவபிரானை அறக்கூடமென்னும் கிணற்றுநீரால் அபிஷேகித்து சிவதருமத்தில் விருப்புடையவனாகி அவ்விடம் நீங்காது பணிந்திருந்தனன். எ-று. (யச)

தருமதேவதை போற்றிய தருமநாயகன்மன்
நருமமார்தரு சரித்திரமுழுவதுங் கேட்பான்
நருமமால்விடை யகிலநாயகனெதிர் சார்ந்து
தருமமார்தரப் போற்றுவான் சாற்றுவான்னுதிமே.

(இ-ள்.) அறக்கடவுளால் துதிக்கத்தக்க சிவதருமவடிவான் விசுவநாதருடைய சரித்திரமுழுவதும் பெரியோர்களால் கேட்பவனாகி தருமவடிவமாகிய விஷ்ணுமூர்த்தியை இடபமாகக்கொண்ட விசுவநாதர் சந்நிதியடைந்து சிவதரும நிறையும்படி வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்பவனானான். எ-று. (யரு)

காமமீதிமுகுக் குற்றமுங் கடிந்தவனாகி
யேமமாரவ னிருப்புழி முடிவுவந்தெய்தச்
சோமசேகரன் றுரகமந்திரஞ் செற்றா
மாமோவிய முத்தியை நயந்துநண்ணினனே.

(இ-ள்.) காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னும் முக்குற்றத்தையும் நீக்கி இன்பவடிவாக அத்தலத்திலிருக்குங்காலத்து முடிவுகாலம்வந்து சம்பவிக்க, சந்திர

• சுவது சோமசன்மாமுத்தியடைந்த அத்தியாயம். கூங்

சூடனாகிய விசுவநாதர் தாரகமந்திரத்தை உபதேசித்தருளினர். ஆதலால், அச்ச மில்லாத முத்தியை மகிழ்ச்சியுடன் அடைந்தனன். எ-று. (யௌ)

இன்னவாறமர்ந் தழற்சுரு மன்கதியெய்த
வன்னசோமசன் மாவனாயாதிக ளுடுத்து
நன்னர்மேவிய வருந்தவம்பற்பக னடாத்தி
முன்னமேவருஞ் சித்திகண் முழுவதும் பெற்றான்.

(இ-ள்.) இவ்வண்ணமாகக் காசிப்பதியில் அக்கினிசுருமன் வாசஞ்செய்து முத்தியடைய அவன் தமையனாகிய சோமசுருமன் பெரியமலைமுதலான இடங்க ளுக்குப்போய் நன்மையோடு விரும்பத்தக்க அரியதவங்களைப் பலகாலஞ்செய்து சிந்தனைக்கடங்காத சித்திகள் முழுவதையும் பெற்றுக்கொண்டனன். எ-று. (யௌ)

சித்திபெற்றகா ரணத்தினுன் மிக்குளஞ்செருக்கி
முத்திபெற்றவர் தங்களைரிந்தனை மொழிவான்
பத்தியிற்சிவ பணிசெய்வார்க் கிடர்பலபடுப்பா
னத்தியிற்பெரி தவன்செயுங்கொடுமையா ரளப்பார்.

(இ-ள்.) சித்தியடைந்தகாரணத்தால் மிகவுஞ்செருக்கடைந்து முத்திபெற்ற மகான்மாக்களை நிந்தைசெய்வான். அன்போடு சிவபணிசெய்கின்றவர்களுக்கு பல விரோதங்களையுஞ் செய்வான். அச்சோமசுருமன் செய்யுங் கொடுமையை யாவர் அளவிடத்தக்கவர்கள் அவன் செய்யும் பாவம் சமுத்திரத்திலும் பெரிதாகும். எ-று. (யௌ)

சற்றுமோரப ராத்மில்லாரையுஞ் சபிப்பா
னன்றுநன்மைநேர் வந்திடுசிலர்தமை யருள்வான்
முற்றுநல்குர வின்ரிரு நிதிபெறமொழிவான்
பற்றுசெல்வத்தர் நல்குரவடைதரப் புகர்வான்.

(இ-ள்.) அபராதஞ் சற்றுமில்லாதவர்களுக்குச் சாபங்கொடுப்பான். திமை செய்பவர்களுக்கு அருள் செய்வான். மிகுந்தவறியவரை பெருஞ்செல்வமுடையோராகச்செய்வான் பெருஞ்செல்வமுடையோரைத்தரித்திரராக்குவான். எ-று. (யௌ)

தேடுபுத்திர றுளர்தமை யிலரென்ச்செய்வா
னடுமற்றவ ரிலர்தமை யுளரென நவில்வான்
பாடுபற்பல மாதர்தம்பெருநலம் படர்வான்
கூடுபெற்றியின் பெருமிதமுட்கொடு குளிர்வான்.

(இ-ள்.) அருமையாகத்தேடத்தக்க புத்திரசம்பத்துடையவரனை இல்லாத வர்களாகச்செய்வான். அப்புத்திரர்களில்லாதவர்களுக்குப் புத்திரருண்டாகும் படிசெய்வான். பேரழகுள்ள மாதர்களோடு கூடிச்சுகுட்பான் தனக்குள்ளசாமர் த்தியத்தால் பெருமிதங்கொண்டு களிப்பான். எ-று. (யௌ)

அரியமாதவ முயன்றுநான் சித்திகளைடைந்தே
ஹரியபோக மௌமுவப்பூற்றெழ வுறுவேன்

பெரியகாசியிற் றம்பிபோய்ப் பெற்றதென்னென்று
விரியவோதுவன் தன்னையேமதித்திடு * மிகையார்.

(இ-ள்.) அரியதவஞ்செய்து நான் கித்திகளையடைந்தேன். மகத்தானபோகங்
களையெல்லாம் சந்தோஷமேன்மேலு முண்டாகும்படி யனுபவிக்கின்றேன்.
பெரியகாசித்தலத்தைத் தம்பி அக்கினிசருமன் அடைந்து யாதுபெற்றா னென்று
தனது பெருமையை விரித்தோதுவன் தன்னைத்தானே மதிக்குங் கேடுடையவ
னானான். எ-று. (உக)

இனையனின்னனஞ் செருக்குழி முடிவுளாளெய்தத்
துனையவிட்டுடம் பொருகடற்கரையகந் தொடர்ந்து
நினையவாழ்தரு மிலேச்சருக்கதிபனய் நிகழ்ந்தான்
முனையகுவிபே ரருளுறர்க்கிதொன்றோ முற்றும்.

(இ-ள்.) இச்சோமசருமன் இவ்வாறு செருக்கடைந்தகர்த்து மரணகா
லம் சம்பவிக்க வருத்தத்தோடு உடம்பைவிட்டுப்பிரிந்து கடற்கரையோரத்திலு
ள்ள ஒரு நகரத்தில் மிலேச்ச அரசனாகப் பிறந்திருந்தனன். கூர்மயானசூலத்தை
த்தாங்கிய சிவபெருமான் கிருபையைப் பெறுதவர்களுக்கு ஈதொருதுன்பமோ
சூழும் (இன்னுமனந்த முண்டாகும்.) எ-று. (உஉ)

திரையுலாங்கடன் மிலேச்சனாய்ப் பிறந்தவன் றிரிந்து
புனையுலாந்தொழில் போக்கறப் பற்பகல்புரிந்து
நனையுலாந்தலை யாளனாயமர்ந்துபின் னகித்து
வனையுலாம்புயத் தியமனூர் புக்கனன்மறுகி.

(இ-ள்.) அலைகளையுடைய கடற்கரையில் மிலேச்சனாகப்பிறந்த சோமசரு
மன் பலவிடங்களிலேலந்து குற்றங்களையுடைய கொடுந்தொழில்களைத் தடைப்ப
டாது பலநாளுஞ்செய்து நரைத்தலையுள்ள கிழவனாகி மரணத்தையடைந்து மலை
போலும் புயங்களையுடைய எமதருமராஜன் வீற்றிருக்கும் எமபுரத்தை வருத்த
த்துடனடைந்தனன். எ-று. (உரு)

தண்டமெண்ணில நமன் நமர் புரிதரத்தாங்கிக்
கொண்டதுன்பொடு வெருஉக்கொடு குலைகுலைந்துடைந்து
கண்டகும்பியில் வீழ்ந்தனன் கற்றருந்தவஞ்செய்,
தண்டனயினுஞ் செருக்குற லெற்றைக்குமடாதால்.

(இ-ள்.) அளவில்லாததண்டங்களை நமன்றாதர்கள் செய்யப்பொறுத்துத்
துக்கத்தால் மிகப்பயந்து நடுநடுங்கி நைந்து நகரத்தில் வீழ்ந்தனன். வாசித்தறிந்து
செய்தற்கரிய தவங்களைச்செய்து தேவபதத்திருப்பவனாயினும் செருக்கடைதல்
என்றைக்குங் கூடாது. எ-று. (உசு)

வருத்துகும்பியி லமுந்திவேதனைப்படு மறையோன்
றிருத்துகாசியிற் றம்பிசென்றதுமுயர் தெய்வம்

சு-வது சோம்சன்மர் முத்தியிடைந்த அத்தியாயம். சுரு

பொருத்துமுத்தியிற் புகுந்தந் தம்பியின் பொலிவுங்
கருத்துநைந்துசற் மெண்ணினன் பண்டறக்கதிர்ப்பால்.

(இ-ள்.) வருத்துகின்ற நரகத்தில்முழுது வேதனைப்படுகின்ற சோமசருமன் திருத்தமான காசித்தலத்தைத் தம்பி அக்கினிசருமன் சேர்ந்ததும் உயர்ந்தவிசுவ நாதர் அருளப்பெற்று முத்தியிடைந்ததும் தம்பியினது விளக்கமும் பூர்வத்திற் செய்த தருமப்பலனால் மனங்ககிந்து சற்றுநேரஞ் சிந்தித்தனன். எ-று. (உரு)

காசியுண்ணினைத் தலும்பெருநரகெலாங் கழித்து
வீசிமேலெழிஇ மிக்கதோர் பொலிவின்வீற்றிருந்தா
ருசியாவருங் கூறினரடிதொழு தனைந்தார்
பேசியுயர்ந்தனங் காசியையெனப்பெரி துவந்தான்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தை உள்ளத்தில் நினைத்த அளவில் மகாநரகவேதனை கள் முழுதொழித்து மேலெழுந்து பிரபல விளக்கத்துடன் கெம்பீரமாக இருந்தனன். தேவர் முனிவர் முதலியோர் ஆசீர்வதித்தார்கள். மற்றையோர் அவன் பாதங்களில் பணிந்து சமீபித்தார்கள். காசித்தலத்தை நினைந்து பிழைத் தேனைன்று அச்சோமசருமன் மிகவுங் களிப்படைந்தனன். எ-று. (உசு)

தம்பிசொற்படி கேட்டொரு காசியைச்சார்ந்து
நம்பிரையிருந் தோமெனி னண்ணுமோநரகம்
வெம்பிவெய்திடர்ப் பட்டனமென்றுமெய் வெயர்த்தார்
கம்பியாவெழுந் தஞ்சலிமுகிழ்த்துளங் கரைந்தான்.

(இ-ள்.) தம்பி சொல்லியபடி கேட்டு ஒப்பற்ற காசித்தலத்திற்குப்பேர்ப் நம்பிக்கையுடன் வசித்திருப்பேனாயின் எனக்கு நரகம் வருமோ கேளாமையால் மிக்கொடிய துன்பத்தை யடைந்தேனென்று எண்ணி சரீரம் வெயர்த்து நடுங்கி எழுந்து இருகரங்களையும் அஞ்சலிசெய்து மனங்ககிந்துருகினன். எ-று. (உஎ)

நரகவர்தையு நன்னுதன் மடந்தையர் நல்கும்
விரகவாதையு மிக்கபாதகமென விளம்பு.
முரகவாதையு முறுகருக்குழியென வுரைக்கும்
கரகவாதையுங் கழிப்பது காசியென்பயரோ.

(இ-ள்.) நரகங்களால்வருகிற உபாதியையும், நல்ல நெற்றியையுடைய மா தர்களால் கொடுக்கப்படுகின்ற விரகதாப உபாதியையும், பெரும் பாதகமென்று சொல்லத்தக்க சர்ப்பத்தினுலுண்டாகின்ற உபாதியையும், கருப்பாசயப்பை யென்று சொல்லத்தக்க கரகத்தினுலுண்டாகின்ற உபாதியையும், நிவர்த்திசெய் தருளத்தக்கது காசியென்கிற திருநாமந்திரமாகும். எ-று. (உஅ)

நினைந்தகாலையிற் றுயர்கெடுத் தருஞ்சக நிரப்பிப்
புனைந்ததேலொரு காசியாங்குறுநர்க்கென் புணர்க்கு
மினைந்தபோதல் தொழித்திடுமெந்திர மியக்பிற்
புனைந்தகாசியென் றுரைசெயும் பொற்பின்மந்திரமே.

(இ-ள்.) நினைத்தமாத்நீரத்தில் அரிய துயரத்தை யொழித்து ஸுகபூர்த்தி யைச் செய்விக்குமானால், ஒப்பற்ற காசித்தலத்தை அடைந்தோர்க்கு யாது வந்தசம்பவிக்கும், ஆபத்துவந்தகாலத்து அவ்வாபத்தை யொழிக்குமந்திரம் இது வென்று சொல்லுமிடத்து அலங்காரமமைந்த காசியென்று சொல்லத்தக்க அழகு வாய்ந்த மந்திரமே மகாமந்திரமாகும். எ-று. (௨௯)

என்று கூறிவீற் றிருப்பவன் செய்கையை யியமன்
கன்று தூதர்க ணைக்கினர் கண்கிவந்தோடி
யன்றுமற்றவன் றிருமுனமுரைத்தலு மவனுங்
கொன்றுதின் றிடு தழலினும் பெருஞ்சினங்கொண்டான்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு சொல்லிச் சுகித்திருக்கின்ற சோமசுருமன் செய்கை யைக் காலதூதர்கள் பார்த்துக் கோபித்துக் கண்கள் கிவந்து ஓடிப்போய் இய மன் முன்னனுகிச்சொன்ன அளவில் எப்பொருளையும் பின்னப்படுத்திச் சாம் பலாக்குகின்ற நெருப்பைப்பார்க்கிலும் அவ்வியமன் கடுங்கோபங் கொண்ட னன். எ-று. (௩௦)

கொண் டிற்றவற் கூவுதியென்றலுங் குறுகி
மிண்டு தூதர்கள் வருகெனவழைத்தனர் வெருவான்
மண்கொசுநன் னுமமேவாயிடை யுரைத்துத்
தன் டிதாங்கிய கடவுண்முன் சார்ந்தனனன்றே.

(இ-ள்.) கோபங்கொண்டு இவ்விடத்தழையுங்க ளவனையென்ற அளவில் வலிய தூதர்கள் வந்து வாவென்றழைத்தார்கள். சோமசுருமன் பயப்படாதவ னாகி பெருமைநிறைந்த காசிகாசியென்கிற திருநாமத்தையே வாயினுற் சொல் லிக்கொண்டு தண்டமேந்திய கடவுளாகிய இடமனுக்கு முன்னே சென்ற னன். எ-று. (௩௧)

சார்ந்தவன்புனை நாகவாதனையெலாந்தள்ளிப்
பேர்ந்ததெவ்விதமுரையெனப் பெரிதவன்கேட்ப
வார்ந்தகாசியை முன்னிகழ்ந்தித்துய ரடைந்தேன்
வார்ந்தவிப்பொழு துன்னினேன் யாவையும்றுத்தேன்.

(இ-ள்.) எதிரோவந்த சோமசன்மனைப்பார்த்து நாகவாதனைகள் யாவும் கீழ்ப்படுத்தி மேலேவந்து சுகித்திருக்குங் காரணம் யாதென்று கெம்பீரமுள்ள இயமன்கேட்க மகிமை கிறைந்த காசித்தலத்தை முன்னே நிந்தித்து இவ்வண் ணமான துக்கத்தை யனுபவித்தேன். உயர்ச்சி நேரிட்ட இக்காலத்து காசிப் பதியைச் சிந்தித்தேன். எல்லாத்துயர்ங்களையும் தடுத்துக்கொண்டேன். எ-று. (32)

வார்தல்—உயர்ச்சி.

காசிகாசியென் றுரைத்திருக் கின்றனன்கண்ட
வாசிக்கருவ னோவெனமற்றுமத் தலத்தைப்
பேசியின்னவ னரகுபாழ் படுக்குமே பிறங்க
வாசிகூழிராம் விடுவதே கடனெனவழிந்து.

ஈ-வது சோமசன்மா முத்தியடைந்த அத்தியாயம். கூள

(இ-ள்.) காகிகாசியென்கிற திருநாமத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றேன். உரைத்தபலன் அனுபவமாகக் கண்டபடியால் இனி நீக்கிவிடுவதென்று சோமசருமன்கூற இன்னும் அத்தலத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு இச் சோமசருமன் நரகத்தைப்பாழாக்குவன். ஆதலால், விளக்கமுற்ற ஆசீர்வாதஞ் சொல்லி இவனை அனுப்பிவிடுவதே முறைமையென்று அவ்வியம னுணர்ந்து ள-று. (நூ.)

செய்யகோலினான் கைதொழுதேகெனச் செப்ப
வையமற்றவன் பெயர்ந்துகொல்லாபுர மடைந்து
துய்யமாமறைச் சூருமணன்மகனாகி
வெய்யதீர்தர வேதமுற் கலைபலபயின்று.

(இ-ள்.) செங்கோலையுடைய இயமன் அஞ்சலிசெய்து போய் வாருமென்று சொல்ல சந்தேகமுற்ற மனமுள்ள சோமசருமன் எம்புரத்தைவிட்டு கொல்லாபுரமென்னு மகாரகரத்தையடைந்து பரிசுத்தத்தையும் மகிமையையும் உடைய வேதங்களையுணர்ந்த பிராமணகுலத்தில் சூருமணனுக்குத் திருக்குமாரனாக அவதரித்து தீக்குணங்கள் நீங்கும்படி வேதங்கள்முதலிய கலைகள் பலவற்றையும் பழகி ள-று. (நூ.)

ப-ம். நீதியன்றி அணுவளவேனுந் தண்டஞ்செய்யாமையின் செய்யகோலினென்றும் சீவகருணையுடையோரன்றி மற்றையோர் அந்நரகத்தின்கண்ணில்லாமையின் கொல்லாபுரமென்றுங் கூறினார்.

தூயகர்சியை யடைந்தொரு கங்கைநீர் தோய்ந்து
மேயவிச்சுவ நாதனைவிசால நேத்திரத்தா
ளாயவன்னபு ரணியுமை தனைப்பணிந்தருச்சித்
தேயகாமமுற் கடிந்துபே ரின்பமுற்றிருந்தான்.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமுள்ள காகித்தலத்திற்குப்போய் ஒப்பற்ற கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து அத்தலத்தெழுந்தருளிய விசுவநாதனையும் விசாலாக்ஷி தேவியாராகிய அன்னபூரணித்தாயாரையும் வணங்கிப்பூசைசெய்து பொருந்திய காமமுதலியவைகளை யொழித்து முத்தியின்பத்தைப்பெற்றனன். ள-று. (நூ.)

ப - ம். பஞ்சகமாபாதகஞ் செய்துவந்தவராயினும் உடனே ஒழித்து உயர்வைத்தருதலின் தூயகாசியென்றும் கங்காதீர்த்தத்துக்கு மேற்பட்டதீர்த்த மில்லாமையின் ஒரு கங்கைநீரென்றுங் கூறினார்.

இரண்டெழுத்திலாகிய காகியென் றிசைக்கு
மரண்டருந்திரு மந்திரமளற்றினின் றெடுத்தத்
திரண்டவன்புலா முத்தியிற்சேர்க்குமேற் சிலம்பு
குரண்டநீர்ச்செழுந் காகிமர்ன்மியமெவர் குறிப்பார்.

(இ-ள்.) இரண்டெழுத்தாலாகிய காகியென்று அறிவுடையோரால் சொல்லத்தக்க காத்நிலைச்செய்திற மகாமந்திரமானது நரகத்தினின்றும் தூக்கி நிறைந்த

இன்பவடிவாகிய முத்தியிற்சேர்க்குமானால் கூவுகின்ற கொக்குகள் வாழும் கங்
காதீர்த்தத்தையுடைய மிறந்த காசித்தலத்தின் மகிமையை யாவர் மதிக்கவல்ல
வர்கள். எ-று. (நக)

காசிவாவென வுணர்த்தலு மதித்திடாக் கயத்தாற்
சீசியென்றிட வழன்றவ னுறுகதை தேர்த்தோ
ராசியார்புகழ்க் காசியை யவமதிப்பாரோ
வாசியாரினுங் கனவினுமறந்துமென் னுணர்த்தான்.

(இ-ள்.) தம்பியாகிய அக்கினிசருமன் காசித்தலத்திற்கு வருவீரென்று
அழைத்தவளவில், இழிந்தகுணத்தால் அவமதித்து யாவரும் சீசியென்று நிந்திக்
கும்படி உழன்று பின்னர் மதித்துப் பேரின்பாறுபவம் பெற்ற சோமசருமன்
சரித்திரத்தை அறிந்தவர்கள் அடுத்தோரை ஆசீர்வதித்தற்குரிய சாதுக்களால்
புகழ்த்தக்க காசித்தலத்தைச் சற்றுங் கல்வியில்லாதவர்களுங் கனவிலர்யினும்
மறந்தாயினும் அவமதிப்பார்களோ. (பெருமைபாராட்டுவார்களென்று) வேத
தருமமுனிவர் தீபகனுக்குக் கூறினதாக சூதமகாமுனிவர் சவுகமுனிவர் முதலா
னோர்களுக்கு உணர்த்தினார். எ-று. (நௌ)

ப - ம், யாவரும் சிரசாகவடித்துப் பெருமை பாராட்டுவார்களென்று கூற
வேண்டியவர் எதிர்மறை வினமுகத்தால் அவமதிப்பாரோவென்றுங் கூறினார்.

சோமசன்மா முத்தியடைந்த அத்தியாயம் முற்றியது.

ஆத அத்தியாயம் ச-க்குத் திருவிருத்தம் - ஈஅச.

திருச்சிற்றம்பலம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது மகாசேனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மன்னுகொடுங்கலிகரல வன்மையர்என்னுரைக்கேன்
முன்னும்புகசந்திகளின் முகிழ்த்திருக்குஞ் சிலதருமம்
பன்னுமுதலிடையதுவும் பரவாது மறைந்துபோ
மின் னுமிழிகடையிலறத் தியல்புணாக்க வேண்வெதோ.

(இ-ள்.) நிலைத்த கொடுமைகளையுடைய கலிகரலத்தினது வல்லமையை
யான் யாதென்று கூறுவேன். கருதத்தக்க துவாபரயுகமுடிவும் கலியுகமுதலும்
ஆகிய யுக சந்தியில் சில தருமங்கள் மறைவாகத்தோற்றும் சொல்லத்தக்க கலியுக
முதலிலும் மத்தியிலும் வெளிப்படாமல் மறைந்துபோம் மேலும் இழிவானகலி
யுகமுடிவில் தருமத்தினியற்கையைச் சொல்லத்தக்கதோ. எ-று. (க)

கலியுகமுடிவில் தருமங்களின் பெயருமறந்து போமென்பார் அறத்தியல்
புணாக்கவேண்வெதோ வென்று கூறினர் அதுவருஞ்செய்யுட்களால் பெறப்படும்.

மறையவருக்கடையாள மார்பிடைமுப் புரிநூலே
குறையில்பொருளுடையாரே குலத்துநனி யுயர்ந்தவர்க
ளிறையளவும் பெருநிலில்லா நிழிகுலத்தயோவார் [லாம்.
முறையெனலோர் சிறிதின்றி முகிழ்த்தெழும்வன் கொடுமையெ

(இ-ள்.) பிராமணர்களுக்கடையாள மாவது மார்பின்கணிருக்கின்ற முப்
புரிநூலொன்றுமேயாம். மிகுந்த சம்பத்துடையவர்களே குலத்தில் மிகச் சிறுஷ்
ட்டராவார்கள். அற்பமும் பொருளில்லார்கள் இழிந்தசாதி யராவார்கள். நீதியெ
ன்பது சிறிதுமில்லாமல் மிக்க கொடுமைகள் அதிகமாக உண்டாகும். எ-று. (உ)

மாற்றரியகொடுங்கலியின் மறையவர்கள் னிகைவிற்துஞ்
சாற்றரியசுவையுணவு தகவிற்தும் வயிறோம்பிப்
பாற்றரியம்றையொழுக்கங் கைவிட்டுப் படிற்றொழுக்க
மேற்றரியாதியர்பொருளென் றிசைத்துழலுந் திறனடைவார்.

(இ-ள்.) நீக்குதற்கரிய கொடுமைகளையுடைய கலியுகத்திலே பிராமணர் கள்
னிகைகளைத்தானாஞ் செய்யாது விக்கிரயஞ்செய்தும், சொல்லுதற்கரிய அருகவை
யோடு கூடிய அன்னமுதலிய உணவுகளை அதிகிகளுக்குக்கொடாமல் விற்றுவு
யிறு வளர்த்தும், விடக்கூடாத வைதிகாசாரங்களைக் கைவிட்டுக்காபட்டியுமான
பாஞ்சராத்திராதி ஆசாரங்களைக்கைக்கொண்டு விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களைப்
பரம் பொருளென்று சொல்லிக்கொண்டு உழலுந்தன்மையராவார்கள். எ-று. (க)

(இ-ள்.) சிவஞ்செழுந்தவனும், சிவநாமத்தை யுச்சரிப்பவனும், சுபகரம் நிறைந்த திருவெண்ணீற்றை விளங்கும்படி தரிப்பவனும் சிவபெருமானுடைய திருநேத்திரமென்று சொல்லத்தக்க உருத்திராக்ஷமாலையை நெருங்கும்படி தரிப்பவனும், சர்வமங்களமுடைய சிறந்த காசிப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் விசுவேசரிடத்து அன்புடையவனும். எ-று. (மக)

காசிரகர்வசிப்பாரைக் காணில்வணங்கிடுவானாய்க்
கூசியவர்பணிவிடையே குறிப்பறிந்து புரிவானாய்ப்
பேசியமாமறைமுதலாப் பிறங்குநூல் வாஞ்சையனாய்
மாசியலாமனத்தானாய் வாழ்ந்தனனோர் புலமன்னன்.

(இ-ள்.) காசிப்பதியில் வாசஞ்செய்பவரைக்கண்டால் வணங்குகின்றவனும், அடக்கத்துடன் அக்காசித்தலவாசிகள் திருவுள்ளக்குறிப்பறிந்து பணிவிடைசெய்கின்றவனும், சொல்லத்தக்க பெருமையுள்ள வேதமுதலாக விளங்கும் கலைகளில் விருப்புடையவனும், களங்கமில்லாத மனமுடையவனுமாக வாழ்ந்திருந்தான் மறுதேச்சத்திலோரரசன். எ-று. (மஉ)

நினையவினித்திடுமவன்பேர் சுமேதனென நிகழ்த்திடுவா
ரனையன்மனு நெறிநடக்கு மறவலியை யுணரானாய்
வினையமிகு படைச்சிறுமை மேவியதொன்றே யுணர்ந்து
துனையவவன் மேற்பொருவான் சூழ்ந்தெழுந்தான்மாசேனன்.

(இ-ள்.) நினைத்தமாத் திரத்திற் களிப்பையுண்டாக்குகிற அவ்வரசன் நாமகரணம் சுமேதனென்று சொல்லுவவார்கன். அப்புண்ணியவான் மறுநீதிவழிநடக்கின்ற தருமத்தின்வல்லமையைக் காசித்தலத்தையானும் மகாசேனன் அறியாதவனாகி வினைய மிகுந்த சேனைகள் குறைந்திருக்கும் காரணம் ஒன்றையே யுணர்ந்து, அச்சுமேதவரசன்மேல் விரைவாக யுத்தஞ்செய்யும்படி ஆலோசித்தெழுந்தான். எ-று. (மரு)

தியமாசேனனமர் குறித்தடைவன் செயல்கேட்டுப்
பாயசீர்ச்சுமேதனும்வெண் ணீற்றொடுகண் மணிபரித்து
மேய்வெழுத்தைந்தனையும் விதிப்படி யுச்சரித்தெழுந்தான்
ஹாயகாசியில்வசிப்பா னென்பதுவு முளஞ்சூழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) கொடிய மகாசேனன் யுத்தஞ்செய்யக்குறித்து வருகின்ற தியசெயலிப்பாவிய சிறப்புள்ள சுமேதவரசனுங் கேள்வியுற்று விழுகிற ருத்திராட்சர்தரித்து விரும்பத்தக்க ஹீபஞ்சாக்ஷரத்தை விதிப்படி யுச்சரித்து யுத்தநிமித்தமெழுந்தவன், பகைத்து வருகிற மகாசேனன் பரிசுத்தமுள்ள காசித்தலத்தில் வாசஞ் செய்பவனாக விருக்கின்றானே என்பதை மனதில் நினைத்தான். எ-று. (மசு)

காசிரகர்வசிப்பாரைக் கண்டாலும் வணங்கிடறீர்ந்
தாசிரியாவகையடுபே ராற்றுவதோ வெனக்கவன்றான்
பேசியமற்றவற்கிரங்கிப் பெருந்திறல் விச்சுவநாதன்
மூசியமாற்றல்ந்படைஞர் முரிந்தோடும் படிநினைந்தான்.

ரு-வது மகாசேனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம் எங்

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவரை நாம் கண்டால் வணங்குதலை யொழித்து, அவர்களுக்குத் தீன்பமுண்டாகும் வண்ணம் கொல்லத்தக்க யுத் தஞ் செய்யலாமோவென்று சுமேதவரசன் கவலைகொண்டனன். இவ்வாறு கவலை கொண்ட சுமேதனிடத்து அளவிலாற்றலையுடைய விசுவநாயகர் கருணைசெய்து, சூழ்ந்தவிரோதியாகிய மகாசேனன் சேனைகள் தோற்று ஓடிப்போகும்படி திரு வுள்ளத்தில் நினைத்தனர். எ-று. (கரு)

ஐயனிது நினைந்திடலு மறக்கடைசெய் மாசேனக்
கையனிரும் படைமுழுதுங் காற்றெதிர்த துய்யேபோல்
வையமிசை நிலைகுலைந்து மதிமாமூர் தோடியது
வெய்யசெயலுடையானும் வெருவியுடைந் தோட்டெடுத்தான்.

(இ-ள்.) விசுவநாதர் இந்தப்பிரகாரம் கருதியவளவில், தருமத்தில் வழு விய வஞ்சகனாகிய மகாசேனனுடைய பெரும்படைகள் முழுவதும் பெருங்காற் றிலெதிர்ப்பட்ட மெல்லிய பஞ்சினைப்போல், பூமியின்மேல் நிலைகலங்கி மதிமய ம்கி யோடின. கொடுஞ்செய்கையுள்ள மகாசேனனும் பயந்து தோற்று ஓடிப் போனான். எ-று. (கங்)

போற்றுபெருங்காசிரகர் புகுந்துபராபவத்தியை
மாற்றும்வகையறியானும் வாமதேவனைக்கூவிப்
பாற்றுபடைசிலவுடையான் பாற்பலவென்பெரும் படையு
மேற்றுமுயலாதிரிதற் கேதுநீயுளையென்றான்.

(இ-ள்.) துதிக்கப்படும் மகிமையுள்ள காசிரகரத்தை மகாசேனன்டைந்து தோல்வியினாலே சுடுகின்ற அவமானமென்னும் நெருப்பை அணைக்கும் வகைய றியரதவனாகி வாமதேவரென்னும் ஆசாரியரையழைத்து ஓடிவிடத்தக்க சில சேனைகளையுடைய சுமேதனிடத்து என்னுடையபெருஞ் சேனைகள் பலவு மெ திர்த்து யுத்தஞ்செய்யமுயலாது ஓடிவிடுதற்குக் காரணம் தேவரீர் சொல்லவே ண்டிமென்று கேட்டனன். எ-று. (கங்)

உளையெனலுங் குரவனுணர்ந் துவகையகத்தேயட்க்கி
யரையப்பிரானியனைய னரையன்மிகு படையுடையான்
வினாகெழுதார் நீயனையான் மேவுசிறுபடையுடையான்
புளையின்மிகுவலியோனீ புகலவன்திலனென்னும்.

(இ-ள்.) சொல்லவேண்டுமென்ற வளவில் ஆசாரியர், திருவருளாலறிந்து சந்தோஷத்தை மனத்திலடக்கிக்கொண்டு, நீ அரசர்க்கரசனாவான், சுமேதனே ஓர் தேசத்தரசன். வாசனைபொருந்திய மாலையணிந்த நீ அதிகசேனைகளையுடை ய்வான். அவன் சில சேனைகளையுடையவன். நீ சூற்றமில்லாத பராக்கிரமத்தை யுடையவன். அவன் அஃதில்லாதவனாயினும். எ-று. (கங்)

காசிரகர்வசிப்பாரைக் கண்டுபணிபவன்வேத
வாசியுடையகிலேசன் மலாடிக்கேயன்புடையான்

பேசிமநல்லொழுக்குடையான் பெருந்தெய்வவலியுடையான்
வீசியகாமாதியினுன் மேதகையகல்வியினுன்.

(இ-ள்.) அச்சமேதன் காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவரைக்கண்டு வணங்
குகின்றவன். வேதங்களால் எடுத்துக்கூறும் விசுவநாதருடைய தாமரை மலர்
போன்ற திருவடிகளுக்கு அன்புசெய்பவன். சொல்லத்தக்க நல்லொழுக்கங்களை
புடையவன். தெய்வபலத்திற் சிறந்தவன். காமாதிநார்க்குணங்களை யொழித்தவ
ன் மேலாகிய கல்வியை யுடையவன். எ-று. (கக)

அன்னவனுக் கெதிர்மறையா வமைந்தவனீயாதலினுன்
மின்னகுவாட்படைபிடித்து விறன்மிகுநின் பெரும்படைக
ளென்னவுமற்றவற்கெதிரா யேகுவதெக்காலுமில்லை
முன்னரியவுண்மையிது மொழிந்தன னென்றன்குரவன்.

(இ-ள்.) அச்சமேதனுக்கு விரோத ஒழுக்கத்திலுள்ளவன் நீ யாதலால்,
மின்போலும் விளங்குகின்ற வாளாயுதத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு மிகுந்த பராக்
கிரமமுள்ள உன்னுடைய பிரபல சேனைகள் யாவும் அச்சமேதனுக்கு எதிர்த்து
யுத்தத்திற்குச் செல்வது ஒருக்காலுமில்லை, நினைத்தற்கரிய சத்தியமிதுவாகுமெ
ன்று ஆசாரியராகிய வாமதேவமுனிவர் கூறினார். எ-று. (20)

குருவாமதேவன்மொழி யுண்மையெனக் கொள்ளானாய்
மருவாத கொடுந்துயர்க்கே யாளானமகாசேனன்
பெருவாழ்வும் பெருவலியும் பெரும்புகழும் காசிரசை
யொருவாதசமேதனுக்கே யுளவாக வுளவாக.

(இ-ள்.) வாமதேவனென்னும் ஆசாரியர் திருவாக்கை உண்மையென்று
கொள்ளாதவனாகி சிக்கப்பட்டாத கொடியதுயரங்களுக்கே ஆளாகிய மகாசே
னனென்பவன், அதிகசம்பத்தும் பிரபல பராக்கிரமமும் பெரும் புகழும் காசிப்
பதியினிடத்து அன்பு நீங்காத சமேதனுக்கே உண்டாகுக உண்டாகுக. எ-று. (21)

மறைநெறியுங்காசிரசு மான்யிபுழங் கற்பனையே
யிறையிலவன்மன்னொடுபோ ரேற்றடைவன்வாகையென
முறைநிறுவு குரவனெதிர் மொழிந்துசின்ந் ததிர்ந் தெழுந்தான்
பறைகெழுபல்படையினெடும் பண்டுபோற் போய்வளந்தான்.

(இ-ள்.) வேதங்களில் விதித்த நல்லொழுக்கமும், காசித்தல மகிமையும்
கற்பனையாரும், கணகாலத்துக்குள் அச்சமேதனோடு யுத்தஞ்செய்து வெற்றிய
டைவேனென்று விதிவழியாகக் கட்டளையிட்ட ஆசாரியரொதிரே சொல்லிக்கொ
பித்து ஆரவாரத்துடனெழுந்த மகாசேனன் வாத்தியங்களையுடைய பலசேனை
களோடும் முன்போல அச்சமேதனைக்குழந்து கொண்டான். எ-று. (22)

சிவராமமெழுதுபடைக் கலமேந்தித்திராதச்
சிவராம முச்சரித்துச் சினந்தெழுசில் படையுடையான்

டு-வது மகாசேனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். எடு

சிவநாமமே பொருளாத் தெளிந்தவனாதலினால்

சிவநாமமே நவீனரூன் சிதைந்தது மாற்றவன்படையே.

(இ-ள்.) சிவநாமங்களை எழுதிய ஆயுதங்களை எடுத்துக்கொண்டு எப்பொழுதுஞ் சிவநாமத்தை யுச்சரித்துக்கொண்டு கோபித்தெழுந்த அற்பசேனகளை யுடைய சுமேதன் சிவநாமமே உண்மைப்பொருளென்று தெளிந்தவனாதலால் அச்சிவநாமத்தையே கூறிக்கொண்டெதிர்த்தனன் விரோதியாகிய மகாசேனன் சேனகன் முறிந்தோடின. எ-று. (உ௬)

முன்போலப்படைசரிந்து முடுகியோடிடக்கண்டு

பின்போய்சின்றிடவென்று பேசவுநிலலாதோடத்

துன்போடுபராபவமுஞ் சுட்டிடலான்மாசேனன்

வன்போடுமனம்புண்ணுய் மருவுகாசியிற் புகுந்தான்.

(இ-ள்.) முன்னோடியதுபோல சேனகன் நடுங்கியோடுதலை மகாசேனன் பார்த்து பின்னையோடி நிற்பீர்களென்று சொல்லவும், அவைகள் நில்லாது ஓடிப்போக, துயரத்தோடு அவமானத்திசுதிதலால் தைரியமில்லாத மனம்புண்ணுகித்தான்வசிக்குங் காசித்தலத்திற் புகுந்தனன். எ-று. (உ௭)

இவனிலைமையிதுவாக வினியதுவாபரத்தினொடு

கவர்மனவஞ்சகத்திறல்சால் கலிவாதம் புரிந்தெழுந்து

தவர்கிலைமை யறச்சாய்ப்பேன் நராதலநன் கோம்பிடுவா

ரவர்கிலைபுமற்றாக வாக்குவலென்றுடன்றறைந்து.

(இ-ள்.) மகாசேனன் செய்கை இவ்வண்ணமாகிமுடிய மேலான துவாபர யுகதேவதையோடு வேறுபட்ட, மனமும் வஞ்சகத்திலேமிருந்த திறமையுமுள்ள கவிசுபுருஷன் விரோதங்கொண்டெழுந்து தபசிகளுடைய தன்மையை முழுதுங்கெடுப்பேன் பூவுலகத்தை செவ்வையாகக் காக்கின்ற அரசர் தன்மையையும் அவ்வாறுக்குவேனென்று கோபித்துச்(சபதம்)சொல்லிக்கொண்டி. எ-று. (உ௮)

விரும்புசுமேதனைச்சார மிக்கநாள் காத்திருந்து

மரும்புசமையங்கிடையா தச்சமிருந்தெதிர்வந்து

பெரும்புவிவாண் மன்னவரிற் பேணியடைதரமுயன்றே

னிரும்புனிதத்திடங்கொடா திருந்தனையாலிதுதகுமே.

(இ-ள்.) நல்லவர்களால் விரும்பத்தக்க சுமேதனென்னும் அரசனையடைதற்குக் கவிபுருஷன் நெடுநாள் காத்திருந்தும் அவ்வரசனிடத்து அனுகூல மின்மையால் நெருங்கச் சமையங்கிடையாது மிகுந்தபயங்கொண்டு எதிரே வந்து தமது வடிவத்தைக் காட்டி பெரியவுலகத்தை யாளுகின்ற சுமேதவரசனே யுன்னை விரும்பித் தொடர முயற்சித்தேன் நீ மகாபரிசுத்தனாதலால் எனக்கு இடங்கொடாதிருந்தனை இச்சுத்தம் உனக்குத் தகுதியுள்ளதாக விருக்கின்றது. எ-று. (உ௯)

என்றுமொழிதலுநீயர் றொன்றாசன் வினாவுதலு

நன்று வினாவினையறத்தை நாசஞ்செய்திடுகலிநா

னென்றுநினையடைவாஞ்சை யுள்ளேனென்றுரைத்திடலுங்
கன்றுசினங் கொடுபிடித்துக் கால்யாப்புமிடுகென்றான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று கூறியவளவில் நீயாரென்று சுமேதவரசன்கேட்க
நல்ல வினாசெய்தனை தருமத்தைக் கெடுக்கின்ற கலியுகபுருஷன் நான், சன்மரர்க்
கமுள்ள உன்னை யடையுமாசைகொண்டு வந்தேனென்று சொன்னவளவில்
பெருங்கோபங்கொண்டு இக்கலியைப்பிடித்து கால்விலங்கு போடுங்களென்று
நனது பரிசனங்களுக்குத்திரவுசெய்தான். எ-று. (2௭)

இதுசெய்யவுமியவன்வல்ல நெனவெருவிக் கலிவணங்கி
முதுபுகழோய் சிவநாம மொழிவாரை யான்சாரே
னதுபெரிதோ நின்னும் மறைகுநரை யுஞ்சாரேன்
கதுமெனவென்றனைவிடுத்தி யெனவேண்டக் கழிகென்றான்.

(இ-ள்.) விலங்கிடுதற்கு இவன் வல்லவனென்று பயந்து கலிபுருஷன்
சுமேதனைவணங்கி, பெரும்புகழமுள்ளவனே சிவநாமத்தை யுச்சரிப்பவர்களை யான்
சாரமாட்டேன். அது பெரிதாமோ உன்னுடைய நாமத்தைச் சொல்பவர்களையும்
அனுமமாட்டேன், சீக்கிரமாக என்னை விட்டுவிட்டுவெண்டுமென்று வேண்டிக்கொ
ள்ள அச்சுமேதவரசன் (இரங்கி) போவென்றான். எ-று. (2௮)

கழிந்தகொடுங் கலியஞ்சிக் காசியொடு சிவநாம
மொழிந்தவரை யடையும்வலி முக்காலத் தினுமிலையென்
றிழிந்தமுக மொடுஞ்சாம்பி யிருந்ததாம் சுமேதனோடு
பொழிந்தசமர் பொரப்போந்த பொல்வாத புரவலன்போல்.

(இ-ள்.) நீங்கிவிட்டகொடிய கலிபுருஷன் பயந்து காசித்தலத்தையும் சிவ
நாமத்தையும் உச்சரிப்பவர்களைச் சேரும் வல்லமை திரிகாலத்திலும் நமக்கில்லை
யென்று தோங்கிய முகத்துடல்வாடி இருந்தனன் (சன்மரர்க்கமுள்ள) சுமேதவ
ரசனோடு சரமாரிபொழிகின்ற யுத்தஞ் செய்யும்படிசென்ற துஷ்டனாகிய மகா
சேனனைப் போல. எ-று. (2௯)

மானத்தான் மனமழிந்த மாசேனனாராய்ந்து
மோனத்தாலுயர்ந்தகுரு முன்சென்று பணிந்துமதி
யீனத்தா னின்வார்த்தை யிகந்தேனிங் நனமெழுமஞ்
ஞானத்தாம் கெடுவேனோ நல்காயென் றுறவிரந்தான்.

(இ-ள்.) அவமானத்தால் மனச்சோர்வையடைந்த மகாசேனன் ஆலோ
சித்து, ஞானத்தாலுயர்ந்த ஆசிரியராகிய வாமதேவமுனிவர்முன்னே போய்ப்ப
ணிந்து மதிக்கேட்டால் தேவரீருடைய திருவாக்கைக்கடந்தேன் இப்படி உண்டா
கின்ற அஞ்ஞானத்தினால் கெட்டுவிடுவேனோ, இனி பிழைக்கும்வண்ணங் கட்ட
னோ இடுமென்று குறையிரந்தான். எ-று. (௩0)

இரந்தவனைநோக்கிமன மிரங்கி மெலியாதவருள்
சுரந்துருவன்புகல்வான் றுட்டனாகியசேன

டு-வது மகாசேனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். எஎ

நிரந்தரமிக்காசியை நீனைவிசுவேசனைப்பணிமெய்
வரந்தருங்கையிற்படிநின் வல்வினைதீர்தருமென்றான்.

(இ-ள்.) குறையிரந்தமாசேனனைப் பார்த்து மனமிரங்கி பூரணகிருபை
வைத்து ஆசாரியர் கூறுவார், துஷ்டனாகிய மகாசேனனை எப்பொழுதும் இக்
காசித்தலத்தை நீ சிந்தனைசெய் விசுவநாதனாவணங்கு நல்லவர்களைத் தருகின்ற
கங்கையில் ஸ்நானஞ்செய், உன்னுடைய வல்வினை ஒழிந்துவிடுமென்று கட்டளை
யிட்டனர். எ-று. (நக)

உண்மையாசிரியன்வர யுரைத்தமொழி யுட்கொண்டு
வண்மைசேர் மகன்புயத்து மாநிலந்தாங் குறுபார
மெண்மையாம் வகையிருத்தி யிடர்முழுது மிரித்திடுவான்
தண்மையார் குணத்தினுடு சஞ்சரிப்பானாயினான்.

(இ-ள்.) சத்திய ஞானத்தையுடைய ஆசாரியர் திருவாக்கால் கட்டளையி
ட்ட வாக்கியத்தை மனதிற்கொண்டு உதாரத்துவமுள்ள தன்குமாரன் புயங்களில்
பெரியபூமியைத் தாங்குகின்ற பாரத்தை விதிப்படி இருத்தி, ஈஷணத்திரயங்களை
யும் நீக்கும்படிக்கு சாந்தமுதலிய குணங்களோடு பழகத்தொடங்கினான். எ-று. ()

கதிருதிக்கு முனமெழுந்து கங்கை நீரிடைப்படிந்து
பிதிர்தலில்வெண் ணீறணிந்து பிறங்குறுகண் மணிபூண்டு
மதியமையும் விசுவேசன் மலரடிகள் வழிபட்டுப்
பொதியருள்செய்தருளன்ன பூரணியை யும்பணிந்து.

(இ-ள்.) சூரியோதயத்துக்கு (ஐந்து நாழிகைக்கு) முன்னமெழுந்து, கங்
காதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, சீரமுழுதும் விபூதியணிந்து, விளக்கமுற்ற
உருத்திராக்ஷமாலிகை தரித்து, மனத்திலெழுந்தருளத்தக்க விசுவநாதர், தாம
ரைமலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்கி, நிறைந்தகருணையைச் செல்கின்ற
அன்னபூரணித்தாயாரையும் பணிந்து. எ-று. (நந)

மன்னுகா சியைவிருப்பின் வலஞ்செய்து சிவநாமம்
பன்னுவா ரடிபணிந்து பற்றுவே றில்லானாய்
முன்னுமா சிரியனையு முனியின்றிப் போய்த்தொழுது
துன்னுபே ரன்பினனாய்த் தூயனாய்ப் பயிலுவான்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்றகாசிப்பதியை, அதிக பிரியத்தோடு பிரதக்ஷிணஞ்செ
ய்து சிவநாமத்தை உச்சரிக்கின்ற பெரியோர்களுடைய திருவடிகளில் வணங்கி,
வேறுபற்றுக்களைச் சிந்தியாதவனாகி (யாவரும்) சிந்திக்கத்தக்க ஆசாரியராகிய வாம
தேவ முனிவரையும் அன்புடன் போய்வணங்கிக்கொண்டு, நிறைந்த அன்பை
யுடையவனாய்ப் பரிசுத்தநடையோடு பழகியிருந்தான். எ-று. (நச)

இன்னபடி சிவநாளங்கினிதுபயில் வதுதெரிந்து
நன்னலமார் விசுவேசர் நானுமரு டரப்பெற்றுப்

பன்னிரிய தீமையெலாம் பாழாக்கிப் ப்ரகதியுந்

றுன்னரிய பேரின்ப முற்றிருந்தான் மாசேனன்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் சிலநாள் அக்காசித்தலத்தில், மகாசேனன் உத்தம மார்க்கத்தில் இன்பமாகத் தினந்தோறும் நடந்துவருவதை, நிறைந்த ஆரந்த ரூபராகிய விசுவநாதர ஹிந்து அதுக்கிரகஞ்செய்ய, அவ்வதுக்கிரகத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு சொல்வதற்கரிய (சஞ்சிதமுதலிய) வினைகளையெல்லாம் பாழ்ப்படுத்தி மேலாகிய பரஞானத்தையுடையவனாய் நினைத்தற்கரிய முத்தியின்பத்தையடைந்தான். எ-று. (௩௩)

மருவுகொடுத்திமைபுரி மாசேனனென்பவனும்

வெருவுதவிர் தடைவரிய வீட்டின்ப மடைவனெனிற

பொருவுதவிர் காசிமான் மியம்புகலற் கெளிதாமோ

வருவுருவச் சிவபெருமான் கத்தலத்தே மிகுவிருப்பம்.

(இ-ள்.) தங்கிய மகாபாதகங்களையேசெய்த மகாசேனனென்னும் அரசனும் அப்பாதகப்பலனாவண்டாகும் அச்சமொழிந்து, மோகஷ இன்பத்தைப் பெறுவானாயின், சமான்மில்லாத காசித்தலத்தின் மகிமைசொல்வதற்கு அருமையாகும். அருவத்திருமேனியையும் உருவத்திருமேனியையுங் கொண்டிருக்கிற சிவ பிரானுக்கு அக்காசிப்பதியில் அதிகவிருப்பமாகும். எ-று. (௩௪)

ஆதலினற் காசிரகர் வசிப்பவர்க ளறம்புரிந்து

காதலின லுறவேண்டும் வேறென்று கருதினரேற்

பாதகமார் தருமிவன்போற் படாதபாடுறுவரென

மேதகுமா மறைத்தருமன் விரித்துரைத்தான் றிபகற்கே.

(இ-ள்.) ஆனபடியினால், காசிப்பதியில் வாசஞ்செய்வவர்கள் சிவதருமங்களைச் செய்து (நன்மார்க்கத்தில்) விருப்பமுடையவர்களாக வசித்தல்வேண்டும். அதற்குமாறாக நினைப்பார்களானால் நிறைந்த பெரும்பாவமுள்ள இம்மகாசேனனைப்போல வேறொருவரால் அதுபவிக்கப்படாத அவமானமுதலிய துயரப்பாடுகளை அனுபவிப்பவரென்று பெருமையுள்ள வேததருமமுனிவர் மாணுக்கனாகிய தீபகனுக்கு விரிவாகக் கூறினார். எ-று. (௩௫)

மகாசேனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் ௩-க்குத் திருவிருத்தம் ௨௨௧.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூ-வது நரநாராயணர் நாரதருக்குப் தேசித்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆரியனடிக் டபகன்பணியா வையனேதத்துவ விசாரஞ்
சீரியயோகம் யாகநற்றவந் றீர்த்தயாத்திரைசெபவிரதம்
கூரியதரும தானமாதிகளைக் ஞயிற்றிடவல்லமையிலா
னேரியன்முத்தி யடைதருதரும மிதுவெனவுரைத்திடல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) வேததருமனென்னும் ஆசாரியர் திருவடிகளை மாணக்கனாகிய
தீபகன்வணங்கி சற்குருவே தத்துவவிசாரணைசெய்தல், சிறந்த யோகாப்பியாச
ஞ்செய்தல், யாகஞ்செய்தல், மேலாகியதவஞ் செய்தல், உயர்ந்ததீர்த்தயாத்திரை
செய்தல், ஜெபஞ்செய்தல், நல்லவிரதங்களை அனுட்டித்தல், துட்பமாகிய தரும
ஞ்செய்தல், உத்தமதானமாதிகளைச் செய்தல், மேற்சொன்னவைகளில் ஒன்றுஞ்
செய்ய வல்லமையில்லாதவன் அழகியமோகஷத்தை அடையத்தக்க உபாய தரும
மிதுவென்று திருவாய்மலரவேண்டும். எ-று.

(க)

கலியுகத்துயிர்கள் ஞானமுமதனும் கைவரு முத்தியுமடையு
மெலிவறவென்ற சொல்லிலும் பூது விளைத்திடு மருடியென்றிரப்புவன்
வொலிபுகழ்க்ஞரவ னுணர்த்துவன்மைந்தா உண்மைசேர் சபிலமாமுனி
வலிகெழுமரிசொருபியென்றெவருமதித்திடப்பட்டுமுயர்பெரியோன்.

(இ-ள்.) கலியுகத்தில் ஆன்மகோடிகள் உண்மைஞானத்தையும், அதனால்
சித்திக்கின்ற முத்தியையும் எளிதாக அடையுமென்கிற வரக்கியம், ஆச்சரியத்தை
உண்டுபண்ணும், (அதனுண்மையைத்) திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று,
(தீபகன்) குறையிரப்ப, வியாபித்த புகழையுடைய வேததருமமுரிவர், சீடனே
கேட்பாயாக. உண்மைஞானத்தையுடைய மகிமையுள்ள கபில்முனிவரென்பவர்
வல்லமைதங்கிய விஷ்ணுசொருபியென்று யாவராலேயும் மதிக்கத்தக்க கெம்பீர
முள்ள பெரியவர். எ-று.

(உ)

ப-ம். வஞ்சனைக்கிடமாகிய கலியுகத்தில், உண்மைஞானமும் அதன்பீரயோ
சனமாகிய முத்தியும் அடைதல் அருமையிலருமையாதலின், “ஞானமுமதனும்
கைவரு முத்தியுமடையு மெலிவறவென்ற சொல்லிலும்பூது விளைத்திடு” மென்று
கூறினார்.

அநையமாமுனிவன் பாற்சிலமுனிவ ரடைந்தனர் வணங்கியிதுரைப்பார்
வினையமார்மனசுத்தியையலா ஞானம்விளைவதின் தத்தகைஞானம்

புனையெய்தாது பவம்பலகோடி பொருந்தினு முத்திசாராது
துனையவச்சுத்தி புறும்வகையெமக்குச் சொல்லெனக் கபிலனோதிமொன்.

(இ-ள்.) அக்கபிலமஹா முனிவரிடத்து சில முனிவர்கள்வந்து, பணிந்து
இதைச்சொல்லுகின்றார்கள். வினையசம்பத்துள்ள சித்தசுத்திவந்தா லல்லாமல்
உண்மைஞானமுண்டாகமாட்டாது. அவ்வுண்மைஞானம் வராமல் பலகோ
டிசரீர மெடுத்தாலும் முத்திவாராது (ஆதலின்) வினாவாக அச்சித்தசுத்தி உண்
டாகிற மார்க்கத்தை யெங்களுக்குத் திருவாய்மலரவேண்டுமென்று கேட்க, கபி
லமுனிவர் கட்டளையிடத்தொடங்கினர். எ-று. (ங)

சித்தியென்பதுதான் சத்தியசொருபஞ் சேய்த்ததா லணிமையா
காது, முத்தியின்விருப்பம் வைத்தவர்பெறுவான் முயன்றிடல் வைக
லும் வேண்டும், பொத்தியமாயை தனைச்சயங்கோடல் புவியிடத்தெளிய
தோவன்று, சத்தியஞானந்தமாமுதல்வன்றையுபாசித்தலேவேண்டும்.

(இ-ள்.) சித்தியென்று சொல்லத்தக்கது சத்தியமாயுள்ள சொருபாதுபவ
மாகும், அச்சொருபாதுபவம் தூரமேயன்றிச் சமீபமாகாது. அவ்வுணுபவத்தில்
விருப்பம்வைத்தவர்கள் அதைப்பெறும்பொருட்டு சதாகாலமு முயற்சிக்கவேண்
டும். மூடிக்கொண்டிருக்கின்ற மாயையை வெல்லுதல் பூமியினிடத்து எளி
தன்று. (அதை) வெல்லுஞ்சாதகம் யாதெனில் சச்சிதானந்தஞ்ஞபராகிய முதற்கட
வுளை உபாசனைசெய்யவேண்டும். எ-று. (ச)

ஆசையொழிந்தால் விஷயவாசனை யொழியும். விஷயவாசனையொழிந்
தால் மனோலயம்வரும். மனோலயம்வந்தால் மாயையொழியுமாதலால் எளியதோ
வன்றென்றுகூறினார்.

கொடியவர்தனையி லமுந்தியவுயிர்கள் குறிக்கொளும் பிறப்பிறப்பஞ்சாக்
கடியதோர்குணத்தை நினைதொறும்வருத்தம் கலப்புருதிருந்திடவில்லைப்
படியவாம்விடைய வாதனைத்தல் பயிலுதுலுயிர்க்கரிதாரு
நெடியமாமுனிவீர் மென்மெலவதனை நீத்தலேதுணிபென வுணர்மின்.

(இ-ள்.) கொடுமையான பிரபஞ்சவாதனையிலமுந்திய ஆன்மாக்கள் குறிக்க
ப்படுகின்ற உற்பத்திலயத்துக்குப் பயமுறார்கள். அச்சமுள்ள இவ்விழிகுணத்
தை நினைக்குந்தோறும் வருத்தமுண்டாகாதிருக்கவில்லை. உலகத்தை விரும்புகிற
விஷயவாசனை நீங்கும்படி சுத்தவாசனையிற் பழகி வருதல் உயிர்களுக்கு அரு
மையாகும் பெருந்தவமுள்ள முனிவர்களே உபாயமாக அவ்விஷயவாசனையை
நீக்குதலே துணிபென்று தெரிவிர்களாக. எ-று. (ரு)

முத்தியென்பதற்கு மூலமொன்றதுதான் முன்னவன்றிருவருளதுவும்
பத்தியிற்றுவான் பணிவிடைபுரிந்து பளகறுநூல்பலபயின்று
சித்திபெற்றவருக் கெய்திமென்றித் திருவிளாமூடராப்த்திரியும்
புத்திகெட்டவருக் கெய்துமோவிர்தப் பூரணமானசாதனமே.

(இ-ள்.) முத்தியென்று சொல்வதற்கு மூலகாரணமாயுள்ளது சிவபெரு
மான் றிருவருளாகும். அத்திருவருளும் பத்தியோடு ஆசாரியர் பணிவிடை
செய்து குற்றமற்ற ஞானசாத்திரங்கள், பலவற்றிலும் பழகி, ஒழுக்கம் சித்தித்த

சுவதுநரநாராயணர்நாரதருக்குபதேசித்த அத்தியாயம் அக

வர்களுக்குக் கிடைப்பதன் இச்சம்பத்தை யடையாமல் அஞ்ஞானமுடையராய் பிரபஞ்சத்திலுழல்கின்ற மதிக்கெட்டையுடையவருக்கு இப்பூரணமான சாதனங் கிட்டாமோ (கிட்டாது.) என்று. (சு)

வளிதடவரினு மினிதுபாட்டுக்கு மகதியாழ் முனிவரனளவா
வொளிகெழுநரா ராயணர்மருவு மொப்பிலாச் சிரமத்தையுற்றுத்
தெளிதருபெரிய ரெந்நியமத்தாம் சித்தியுஞ் சுத்தியுமுண்டா
மளிகெழுவிடைய வாதனையெதன லழிதருமுரைத்திடல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) (அனுபவமான ஒருகதை சொல்வேன் கேளுங்கள்.) காற்று நாம் பின்மேற் படினும் சுரங்கனோடமைந்த கானத்தையுண்டாக்கும் மகதியாழையுடைய நாரதமுனிவர் அளவில்லாத ஞானப்பிரகாசத்தையுடைய நாரநாராயணர் வீற்றிருக்கின்ற சமானமற்ற ஆச்சிமத்தையடைந்து தெளிவுள்ள மஹானுபாவரோ எந்த நியமத்தாம் சித்தசுத்தியும் அனுபவசித்தியுமுண்டாகும். பழகியவிடைய வாதனை எந்தச்சாதனத்தாலழிந்துவிடும். (தேவரீர்) சட்டளையிடவேண்டும். என்று.

யாவரும்பெண்டு பிள்ளையாதியர்பா லியற்றபிமானமென்றுரைக்கு
மேவருமரக்கோட் பட்டவராகி வெய்துயிர்த் துழிதருகின்றார்
தாவருமகங்கா ரத்தினற்குரவன் சாத்திரம் வருணமாச்சிரமம்
பாவருநியம மாதிகளிழந்து படுதுயர்க் களவிலையென்றும்.

(இ-ள்.) (இஃதன்றியும்) எல்லோரும் மனைவி மக்கள் முதலானவரிடத்து வைக்கும், அபிமானமென்று சொல்லத்தக்க விருப்பமுன்னும் பாம்பினால், கடிக்கப்பட்டவராகி பெருமூச்சுவிட்டுத் திரிகின்றார்கள். கெடுதலில்லாத அகங்காரத்தையுடையவர்களாய் குருவாக்கியத்தையும், சாத்திர உணர்வினையும், வருணச்சிரம நிலைகளையும், பரவிய நல்ல நியம மாதிகளையும், கைவிட்டுச் சதாகாலமும் படுகிற துயரங்களுக் களவில்லாதவராகி. என்று. (அ)

மற்றுமொவ்வொருகோட் பாடுளங்கொண்டு மறுப்பெரும் வாதமே
யியற்றிச், சற்றுமொர்சாந்தந் தழுவிவார்திரிவார் தவலருங் கட்டுமுற்றொ
ழிய, விற்றுமாழுத்தி 'கலப்பதென்றுரைப்பி ரென்னனுமுகமிகமலர்ந்து
பற்றுமாதரத்தின றுந்துழாய்ப்பட்டைப் பண்ணவரினிதெடுத்தாண்ப்பார்.

(இ-ள்.) வேறுவேறாயுள்ள ஒவ்வொருகோட்பாடுகளை மனத்திற்கொண்டு மாறாமல் பிரபலவாதமிட்டவர்களாய்ச் சாந்தத்தை லேசமுந்தழுவாமல் உழல்வார்கள். கெடுதலில்லாத அப்பந்தம், முழுவதும் விட்டொழிந்து மேலாகியமுத்தியையடைவது, எக்காலமென்று நாரதமுனிவர் கேட்க, நல்ல துளசிமாலையணிந்த நாரநாராயணர் உண்டாகிய அன்பினால், மிகுந்த முகமலர்ச்சிகொண்டு இனிமையுடன் எடுத்துரைக்கின்றனர். என்று. (சு)

* பருவருங்கலியின் விடலரிதாய பந்தபாசங்களைப் பேர்க்கி
யொருவருமுத்தி யடைதாராடையு முபாயமொன் றுண்டதுகேட்டி.

மருவருமறைமா முடிநடுப்பொலிந்து வைகுறுங்காசிமாநகரில்
வெருவருந்திடத்தின் வசித்தலேயின்ப வீடுபேறுறுவதற்குபாயம்.

(இ-ள்.) துன்பத்துக்கிடமாகிய கலியுகத்தில் விடுதற்கரிதாகிய சம்பந்தமுள்ள பாசங்களை யொழித்து ஒருவரும் முத்தியடையமாட்டார்கள். (ஆனால்) அடைகின்ற உபாயமொன்றிருக்கின்றது அவ்வுபாயத்தைக் கேட்பாயாக கிட்டிதற்கரிய வேதங்களின் (ஆதி) மத்தி அந்தங்களில் விளக்கமாகப் பிரதிபாதிக்கின்ற மகத்தான காசித்தலத்தில் அச்சமில்லாமல் திடத்துடன் வாசஞ்செய்தலே இன்பமயமாகிய மோக்ஷவீட்டை அடைவதற்கு உபாயமாகும். எ-று. (க0)

மறைமுடியமர்மா தேவனும்பாழு மலர்ப்பொகுட் டணைவிருப்பவனுங்
கறைகெழுசூலிசத் தண்ணலும்வானேர் கணங்களும் வித்தியதாரு
முறைகருடருங்கிம் புருடருஞ்ச முமிழையிற் றராகரும்பிறரு
நிறைகெழுவாஞ்சை யொடுபிரியாது நிகழ்தரப் படுவதக்காசி.

(இ-ள்.) வேதமுடிவில் தங்குகின்ற சிவபிரானும், விஷ்ணுவாகியயானும், தாமரைமலர்ப்பொகுட்டை இடமாகக்கொள்ளும் பிரமனும், (சத்துருக்களுடைய) உதிரத்தோய்த வச்சிராயுதமேந்திய தேவேந்திரனும், தேவகூட்டங்களும், வித்தியாதரர்களும், கருடரும், கிம்புருடர்களும், விஷத்தைக்கக்குகின்ற தந்தன்களையுடைய நாகலோகத்தவரும், மற்றையோர்களும், பூரணமாக நிறைந்த பிரியத்தோடு சதாவசிக்கப்படுவது அக்காசித்தலமாகும். எ-று. (கக)

முத்தியாவருக்குங் கொடுப்பமென்றுலகின் முகிழ்த்தபஹைலங்களினுள்
சித்திசேர்பவருக் களித்திடுங்காசித் திருத்தலம் போலுவதில்லைப் [ருஞ்
பத்திசெய்பரம சிவத்தலமென்றும் பாவுவிட் டிணுத்தலமென்று
மொத்தியல்பிரமத் தலமென்றுமுறைப்ப வோங்குமவ் வானந்தக்கானம்.

(இ-ள்.) (வந்து வசிப்பவர்கள்) யாவருக்கும் மோக்ஷத்தைத் தருகிறோமென்று (புராணங்களால் தெரிவிக்கின்ற) உலகத்தினுண்டாயிருக்கும் அனேக தலங்களுக்குள் மோக்ஷாநுபவத்தியை, அடைபவருக்குக் கொடுக்கின்ற சிறந்த காசித்தலத்துக்குச் சமானமொன்றுமில்லை. பத்திசெய்தற்கிடமாகிய உயர்வுள்ள ஆனந்தக்கானம் என்னும் அக்காசிப்பதியை பரசிவத்தலமென்றும் விஷ்ணுத்தலமென்றும் பிரமதேவருடைய தலமென்றும் சொல்லுவார்கள். எ-று. (கஉ)

சிற்சிலர்காசி மான்மியந்தெரிந்து தீர்தராதாவயின் வசிப்பார்
சிற்சிலர்கங்கை நறும்புனலாடித் தேவதேவனைப்பணிந் தமர்வார்
சிற்சிலரன்ன பூரணியுமையைத் தெரிசனஞ் செய்துவிற்றிருப்பார்
சிற்சிலர்நம்மைத் துழாய்கொடுபோற்றித் திருத்தகுபத்திசெய்துறைவார்.

(இ-ள்.) சிலபேர் காசித்தலத்தின் மகிமையை யுணர்ந்து விட்டிரீங்காமல் அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்வார்கள். சிலபேர் கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து தேவதேவராகிய விசுவநாயகரை வணங்கி வசிப்பார்கள். சிலபேர் உமாதேவியாராகிய அன்னபூரணியாரைப்பணிந்து வசிப்பார்கள். சிலபேர் விஷ்ணுவாகிய நம்மைத் துளவங்கொண்டு அருச்சித்து சிறப்புற்ற பத்திசெய்து வசிப்பார்கள். (கங)

கூ-வதுநாநாராயணர்நாரதருக்குபதேசித்தஅத்தியாயம்.அங்

சிற்சிலர்துண்டி விநாயகர்தம்மைத் தினந்தோறும் போற்றியேத்தெடுப்
பார், சிற்சிலர்மூரக் கடவுளேவணங்கித் தீவினையொழிந்தினி தமர்வார்
சிற்சிலர்கால வயிரவற்போற்றிச் சிந்தனைமுற்றிடக் காண்பார்
சிற்சிலர்தண்ட பாணியைவணங்கித் திருவொடும்பொலிந்தினி தமர்வார்.

(இ-ள்.) சிலபேர் துண்டிவிநாயகக்கடவுளைத் தினந்தோறும் அருச்சித்துத்
துதிப்பார்கள். சிலபேர் முருகக்கடவுளை வணங்கிக் கொடியவினைகளை நீக்கிச் சுக
மாக வசிப்பார்கள். சிலபேர் காலவயிரவரை வணங்கி எண்ணிய எண்ணங் கை
கூடக்கண்டு (வசிப்பார்கள்.) சிலபேர் தண்டபாணியைப்பணிந்து ஞானசம்பத்
தோடுவினங்கியின்பத்துடனிருப்பார்கள். எ-று. (கச)

சிற்சிலரழலைப் போற்றியேத்தெடுப்பார் சிற்சிலர்பரிதியைத் தொழுவார்
சிற்சிலர்வசிப்போர்க் கிடமுதற்பலவுந் திருத்தக்கக்கொடுத் துபசரிப்பார்
சிற்சிலர்மறையோ ராதிபர்க்குணவு செறிசுவையொடும்படைத்துவப்பார்
சிற்சிலரெவ்லை வலம்புரிந்தமர்வார் சிற்சிலர் தியானஞ்செய்திருப்பார்.

(இ-ள்.) சிலபேர் அக்கினத்தேவரை வணங்கித் துதிப்பார்கள். சிலபேர்
சூரியதேவரை வணங்குவார்கள். சிலபேர் அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்வவருக்கு
விடுதிமுதலாகிய பலவற்றையும் சிறப்போடுகொடுத்தது உபசாரஞ் செய்வார்கள்.
சிலபேர் பிராமணர் முதலானவர்களுக்கு உண்டியை (ஆறுவகையாக) நெருங்
கிய சுவையோடும் படைத்துக் களிப்பார்கள். சிலபேர் காசித்தலத்தைப் பிரதக்ஷ
ணஞ்செய்து வசிப்பார்கள். சிலபேர் (காசிப்பதியைத்) தியானஞ்செய்து வசிப்
பார்கள். எ-று. (கரு)

சிற்சிலர்பிரம சரிபமானிலையிற் சேர்ந்துதீவினைமுழு தொழிப்பார்
சிற்சிலர்கிரக நிலையடைந்தடைந்தார் திறம்பலம் றிடவுபசரிப்பார்
சிற்சிலர்வானப் பிரத்தமாளிலையிற் சேர்ந்துமரத்தவத் தினைவளர்ப்பார்
சிற்சிலர்சங்கி யாசபேதத்திற் சிறந்துபந் தறுத்துவீற்றிருப்பார்.

(இ-ள்.) சிலபேர் உயர்வுள்ள பிரமசரிய ஆச்சிரமத்தைப்பெற்று கொடிய
வினைமுழுவதையும் ஒழித்துவிடுவார்கள். சிலபேர் கிரகத்தாச்சிரம நிலையைப்பெ
ற்று அத்தலத்துக்கு வந்தவர்களுடைய துன்பமொழியும்படி உபசாரஞ்செய்வா
ர்கள். சிலபேர் மகத்தான வானப்பிரஸ்த்தாச்சிரம நிலையைப்பெற்று பெருந்தவ
த்தை விருத்திசெய்வார்கள். சிலபேர் சங்கியாச ஆச்சிரமபேதங்களில் சிறந்தவர்க்கு
பாசபந்தங்களையறுத்து முத்தியின்பத்தையடைந்து வசிப்பார்கள். எ-று. (கக)

இல்லறத்தமர்வோர் விதித்தகாலத்தி லீணைவிழைச்சுற்றலாக்காலத்
தொல்லறம்பயிலும் பிரமசாரியரா யுற்றகிலேசனைப்போற்றி
நல்லறம்பொருந்தித் தீவினையழித்து நாடுபேரின்பத்தினமர்வா
நல்லறங்கிடவிக் காசிமான்மியத்தை யறிதராருழலுவொங்கும்.

(இ-ள்.) இல்லற தருமத்தை விரும்பி வாழ்வோர்கள் விதித்த காலத்தில்
மனையாருடன் சேர்ந்து விதியாதகாலத்தில் தருமநூலிலே பழகுகின்ற பிரம
சாரியரைப்போல் மனையுடன் கூடாதிருந்து விசுவநாயகரை வணங்கி நல்ல

சிவதருமங்களைச் செய்து தீவினையையொழித்து அறிவுடையோரால் குறிக்கின்ற பேரின்பாறுபவத்தையடைந்து அத்தலத்தில் வசிப்பார்கள். இக்காசிமான்மியத்தை யறியாதவர்கள் அல்லலுண்டாகும்படி எவ்விடங்களிலும் திரிந்தலைவார்கள். எ-று. (க௭)

காசிமேவுதலே முத்திகாரணமாக் கண்டனம்பேறென்று நங்காணோ மாசிலாமணியாய் வயங்ககிலேசன் வாய்மொழிந் திடுவதையன்றிப் பேசினாலாமோ பிறரதன்பெருமை பெப்புறுநாரதமுனிவா வாசிகாஸ்காசி மான்மியஞ்சிறிது மலரவனுதியோர் தெளிந்தார்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்தலே முத்தியடைதற்குக்காரணமென்று (அநுபவமரக்க) கண்டோம். வேறொரு சாதனமும் காணவில்லை. களங்கமில்லாத இரத்தினம்போற் பிரகாசிக்கின்ற விசுவநாதர் அத்தலத்தின்பெருமையைத் திருவாய்மலர்ந்தாலன்றி மந்தையோர் சொன்னால் அத்தலப்பெருமை அடங்குமோ, அன்பையுடைய நாரதமுனிவனே மோக்ஷலாபத்திலுயர்ந்த காசிமகிமையைப் பிரமதேவன் முதலானோர் சிறிது தெளிந்திருக்கின்றார்கள். எ-று. (1) ஆதலிற் பிரம ஞானியரான ரத்தகுதலத்தடைவொன்றே காதலிற் சிறந்த முத்தியென்றுரைத்தார் கலைதெரிநாரதமுனிகேட் டோதலிற் பொலியு மறைமுடியுண்மை யுரைத்தனிரென்றுகைதொழுது சாதலிற்றுயர்ந்த காசிமாநகரஞ் சார்ந்துவாழ்ந் திருந்தனன்மாதோ.

(இ-ள்.) ஆனபடியினால் பிரமஞானியராயுள்ள நரநாராயணர் அத்தன்மையான காசிப்பதியில் வசிப்பதாகிய ஒரு சாதனத்தையே இன்பத்தாற் சிறந்த முத்தியென்று சொன்னார். கலைஞானங்களை யறிந்த நாரதமுனிவர் கேட்டு அத்தியயனத்தால் விளங்குகின்ற வேதாந்தத்துண்மையைக் கட்டளையிட்டொன்று கைதொழுது வணங்கி (விடைபெற்றுக்கொண்டு) எக்காலத்திலும் லயமின்றி உயர்ந்த முகத்தான காசித்தலத்தையடைந்து வசித்து முத்தியின்பம் பெற்றனர். எ-று. (க௭)

முனிவர்காடெளிந்திர் கொல்வெனக்கபில முனிவரனுரைத்தனன்கேட் பனிவிராங்கணராயவர்களுங்காசிப் பதியகமேவிலீற்றிருந்தார் [மப் நனியவாபிதனை யுணர்ந்தனைகொல்லோ நலமலிதிபகவென்று னினியவாசிரியன் றீபகன்மகிழ்பூத் திணையடிதொழுதுவாழ்ந்தனனே.

(இ-ள்.) முனிவர்களே (நரநாராயணர் நாரதமஹாமுனிவருக்கு உபதேசித்த காசிப்பதியின் மகிமையைத்) தெளிந்தீர்களோவென்று கபிலமஹாமுனிவர் கட்டளையிட்டனர். அதைக் கேனவியுற்று ஆனந்த பாஷ்பம் பொழிகின்ற கண் களையுடையராய அம்முனிவர்களும் காசித்தலத்தையடைந்து முத்தியின்பம் பெற்று வீற்றிருந்தார்கள். யாவரும் பெருமகிழ்ச்சிகொள்ளத்தக்க விம்மகிமையைத் தெரிந்தனையோ நன்மைநிறைந்த தீபகனையென்று இன்பவடிவாகிய வேததரும முனிவரென்னும் ஆசிரியர் கூறினர். தீபகன் களிகூர்ந்து அவ்வாசிரியர் உபய திருவடிகளையும் வணங்கி இன்புற்றான். எ-று. (20)

நரநாராயணர் நாரதருக்குபதேசித்த அத்தியாயம்முற்றியது ஆக அத்தியாயம் கூக்கு திருவருத்தம் ௨௪௧.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது

பரமசிவன் பார்வதிதேவியாருக்கு உபதேசித்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முனிவரர் விடைகொடு முத்திமேவுவான்
றனிவளக்காசியைச் சார்ந்து வாழ்ந்தபின்
கனிமனம்படைத்தவக் கபிலன் றன்னிடை
யினிதுசித்தர்கள்பல ரெய்திப்போற்றினார்.

(இ-ள்.) முனிகணங்கள் விடைபெற்றுக்கொண்டு மோக்ஷத்தை அடையும்கொண்டு ஒப்பற்ற வளப்பங்களுையுடைய காசிப்பதியைச் சேர்ந்து வாழ்ந்திருந்தார்கள். (அதன்) பின்பு சீவகாருணியமுள்ள மனதையுடைய அந்தக் கபிலமகாமுனிவரிடத்து, இன்பவடிவாகிய சித்தர்கணங்கள்வந்து வணங்கினார்கள். (க)

சித்தர்காள் வந்தமை செப்பவேண்டுமென்
றுத்தமக்கபிலனும் குரைத்தகாலையின்
முத்தலைக்கங்கைநீர் முழங்குகாசியின்
மெய்த்தவ மியற்றிட விருப்பம் வைத்துளேம்.

(இ-ள்.) சித்தர்களுக்களே (நீங்கள் என்னிடத்து) வந்தகாரியத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று உத்தமமானுசந்தானபரராகிய கபிலமகாமுனிவர் கட்டளையிட்டபோது, முத்துக்களைக்கொழிக்குன்ற அலைகள் முழங்கும் கங்காதீர்த்தத்தையுடைய காசித்தலத்தில் உண்மைத்தவன் செய்யும்பொருட்டு விருப்பம்வைத்திருக்கின்றோம். எ-று. (உ)

ஆயிடையெத்தொழி லாற்றிவைகுறிற்
றாயமாதவமெனச் சுருதுகூறிடு
நாயகசாங்கிய நவின்ற மேலவ
மேயவீம் மந்தணம் விளம்புகென்றனர்.

(இ-ள்.) அந்தக்காசித்தலத்தில், எந்தச்சந்தாரியத்தைச் செய்து வசித்தால், பரிசுத்தமான மகாதவமென்று வேதங்கள் சொல்லும். ஞானநாயகனே சாங்கியேரகவியல்பைத் தெரிவித்த மேன்மையுடையோரோ, நாங்கள் விரும்பிய இந்தரகசியத்தைத் திருவாய்மலர்வீனென்றனர். எ-று. (ந)

என்றலுங்கபிலனுள் ளிரங்கிக்குறுவான்
கன்றலில்காசியைக் கருதுஞ் சித்தர்கா
ளொன்றமற்றவ்வயி னுறைதலேபல
னென்றருமறையெலா மெடுத்தியம்புமால்.

(இ-ள்.) இவ்விதமாகச் சொன்னவளவில், கபிலமாகமுனிவர் இரக்கங்கொண்டு, கட்டளை இடுகின்றனர். மங்கனாகரமான காசித்தலத்தைத் தியானிக்கின்ற சித்தர்களுக்கே அத்தலத்தில், நிரந்தரம் வாசஞ்செய்தலே, எல்லாப்பலனுந்தருமென்று அரியவேதங்கள்பாவும் எடுத்துக்கூறும். எ-று. (ச)

ஆயினும்வறிதவ னமர்தலாகுமோ
தாயினுமினியுதாந் தருமமொன்றனை
வாயினுமனத்தினு மதிக்குமெய்யினும்
காயினு மியற்றாதல் கடமையாகுமால்.

(இ-ள்.) ஒருதொழிலுஞ் செய்யாது வாசஞ்செய்தலே பலனென்று கூறினாலும் அத்தலத்தில் சும்மாவசிக்கலாகுமோ தாயைப்பார்க்கிலும் இன்பத்தைத் தருவதாகிய ஒருதருமத்தை வாக்கினாலும், மனத்தினாலும், காயத்தினாலும், துன்பம்வரினுங்கைவிடாது செய்துவருதலே முறைமையாகும். எ-று. (ரு)

மூன்றினுமியற்றா முற்றுறாதெனி
லேன்றிடுங்காயத்தா லேனுஞ்செய்தல்சீர்
சான்றிடம் பயன்றருந் தனங்கையுள்ளவர்
தோன்றியபடியெலாந் துணைந்துசெய்வரால்.

(இ-ள்.) மனம், வாக்கு, காயம் என்கிற திரிகரணத்தாலும் ஒருதருமஞ் செய்யமுடியாதெனில், பொருந்தியதேகத்தாலாவது செய்தால் (அது) சிறந்த பிரயோசனத்தைக் கொடுக்கும். கைவசத்திற் றிரவியமுள்ளவர்கள் மனத்திற்குறன்றிய உயர்ந்த தருமங்களையெல்லாம் விரைவாகச்செய்வார்கள். எ-று. (சு)

காயத்தாற்செய்யும் புண்ணியமாவன கங்காதீர்த்தமாடல், விசுவநாதரைத் தரிசித்தல், வலம்வருதல், வில்வமெடுத்தல், மாலேதொடுத்தல், விசுவநாயகருக்குச் சாத்துதல்முதலானவைகளாம்.

புகழ்மிகுகாசியிற் பொருந்தியோர்கிறு
திகழ்தரு மத்தினைச் செய்வரேலவ
நிகழ்வினைநீத்துமே லின்பமெய்துவா
ரகழ்தலிலறமுமொன் றனந்தமாகுமால்.

(இ-ள்.) அதிகபுகழையுடைய காசிப்பதியில்வசித்து விளக்கமுற்ற ஒருசிறிய தருமத்தைச்செய்வார்களாயின் அவர்கள் யாவராலும் இகழ்த்தற்குரிய பாதகங்களை யொழித்து தாங்கள்செய்யுந் தருமமும் ஒன்றனந்தமாகப்பெருகி மேலாகிய முத்தியின்பத்தைப்பெறுவார்கள். எ-று. (ஊ)

எ. பரமசிவன் பார்வதிதேவியாருக்குபதேசித்த அந்தியாயம். அ.எ

செயப்படுதருமத்தைச் சிறந்தகாசியில்
வயப்படுமன்பொடு வயக்குவாரெனி
னயப்படு நிலத்திடை நட்டவித்தெனப்
பயப்படுமுலகெலாம் பரவிச்சென்றோ.

(இ-ள்.) செய்யத்தக்க உத்தமதருமங்களே, மேலான காசித்தலத்தில் நிறைந்த அன்போடு விளக்கமாகச்செய்வார்களானால் நல்லபூமியில் நட்டவிதைபலனைத் தருவதுபோல் அத்தருமம் சர்வலோகங்களும் வியாபித்து மோகப்பலனைக் கொடுக்கும். எ-று. (அ)

அறத்தினை யணுக்துணை யானுஞ்செய்பவர்
மறத்தினை யகழ்ந்தருள் வழங்குகாசியி
னிற்றத்திளையுறப்புக்உ நிகழ்ச்செய்வர்மா
திறத்திளையுற்றமர் சித்தர்காளின் னும்.

(இ-ள்.) மிக்க தவவலிமையையுடைய சித்தர்களைங்களே பாவங்களையொழித்துத் திருவருள் பாலிக்கின்ற காசிப்பதியில் சிவதருமங்களே அணுவளவாயினுஞ்செய்பவர்கள் சிவசாரூபத்தையடைந்து அதை விளங்கச்செய்வார்கள். இஃதன்றியும். எ-று. (ஆ)

செய்யுமவ்வறத்தினுற் சித்தசுத்தியா
முய்யுமெய்ஞ்ஞானமு முதிக்கு மன்னதா
னையுமிப்பிறவிநோய் நாசமெய்திடு
மெய்யுமானந்தமிழ் கெழுந்துபொங்குமே.

(இ-ள்.) செய்த அத்தருமத்தினால், சித்தசுத்தியுண்டாகும். அச்சித்தசுத்தியால் உய்யச்செய்கின்ற உண்மை ஞானமுமுதிக்கும். அவ்வுண்மை ஞானத்தால் வருத்துகின்ற இப்பிறவி வியாதி ஒழியும். பிறவிஔொழிந்தால் சிவநந்தானுபவம் மேன்மேற்பொங்கித் தேசமும் அவ்வானந்த வடிவமாகக்காணும். எ-று. (க)

இன்னது துணிதரற் சியைந்த வோர்கதை
நன்னயத்துநாக்குவ நயந்து கேட்டிரான்
மின்னகுகாசியின் விருப்பமுட்கொடு
பன்னரும் வினையெலாம் பறித்த சித்தர்கள்.

(இ-ள்.) இத்தருமத்தை நிச்சயித்தற்பொருட்டு நடந்த ஒருகதையைப் பெருங்களிப்புடன் கூறுகின்றேன். விசுவாசத்துடன் கேளுங்கள். விளக்கமுற்ற காசித்தலத்தில் வசிக்கவேண்டுமென்கிற இஷ்டத்தை மனதிற்கொண்டிருப்பதால் சொல்வதற்கரிய தீவினைகளையாவும் பறித்தெறிந்தசித்தர்களைங்களே. எ-று. (கக)

வெள்ளிமால் வரையமர் விமலநாயக
னெள்ளியபதமல ருமைபணிந்தெழா
வுள்ளியவறங்களெவ் வுத்தமத்தல
நள்ளியபுரிவது நவிறியென்றனள்.

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய வெள்ளியங்கிரியில் விற்றிருக்கின்ற மலரகி தராகிய பரமசிவனுடைய விளக்கமுற்ற பாதத் தமரையில் உமாதேவியார் வணங் கியெழுந்து சிந்திக்கத்தக்க தருமங்களை எந்த உத்தமத்தலத்தில் விருப்பத்துடன் செய்யவேண்டியது கட்டளைபிடவேண்டுமென்றனர். எ-று. (கஉ)

என்றலுங்கருணைகூர்ந் திரங்கிக்காசியே

யொன்றியவறம்பல வுஞ்றுதற்கிட

மன்றியுமனுத்துணை யானுமேருவாங்

கன்றியமருங்குலாய் கருதென்றோதுவான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று கேட்டவளவில் சிவபெருமான் கிருபைப் பாலித்து மனமிரங்கி பொருந்திய தருமங்களைச் செய்தற் கிடம் காசிப்பதியாகும். அதுவல் லாம்லும் அனுவளவு தருமஞ்செய்தாலும் மேருமலையைப்போல, ஓங்கும். தளர் கின்ற இடையையுடைய உமையே இதைச் சிந்திப்பாயாகவேன்று மேலுங்கட் டளையிடுகின்றனர். எ-று. (கங)

மாசில்யாமோங்கொளி யாகிவைகலாற்

காசியென்றொருபெயர் கரைவர்கற் தவர்

பேசுமக்காசியிற் பிறங்கிவாழ்பவ

ரேசினங் கணங்களென் றெண்ணுமாதராய்.

(இ-ள்.) களங்கமுற்ற யாம் பிரபல ஜோதிவடிவமாக வாசஞ்செய்தலால் காசியென்கிற வொருதிருநாமத்தை அறிவுடையோர் சொல்வார்கள் ; யாவரும் எடுத்துரைக்கத்தக்க அக்காசித்தலத்தில் விளங்கி வாழ்பவர்களைக் குற்றமற்ற நமது கணநாதர்களென்று உமையே சிந்திப்பாயாக. எ-று. (கச)

சாற்றுமத்தலத்திடைத் தடாகமாகிய

வாற்றுநர்புண்ணிய மளக்கும் வல்லர்யா

ரோற்றமார்புகியதொன் றியற்றும் பேற்றினும்

போற்றியபழையதைப் புதுக்கன் மிக்கதே.

(இ-ள்.) சொல்லுகின்ற அக்காசித்தலத்தில் தடாக முதலாகிய தருமங் களைச் செய்பவர்களுக்கு உண்டாகும் புண்ணியத்தை அளவிடவல்லோர் யாவர், உயர்வுள்ள புதியதருமங்களைச்செய்யும் பலனைப்பார்க்கிலும் முன்னோரால் பாது காத்துச் சிதைந்திருக்கின்ற பழைய தருமங்களைப் புதுப்பித்தல் மேலானபுண்ணி யமாகும். எ-று. (கரு)

தளர்வறுகேள்வியான் தருமபாதனைன்

றுளனொருவணிகனவ் ளூரில்வாழ்பவன்

வளரொரு தன்மனை வாயுமூலையி

லுளரளிமலர்த்தட மொன்றுண்டாக்கினான்.

(இ-ள்.) அக்காசிப்பதியில் வைசியமரபிற் பிறந்து தருமபாதனென்று பெயர் பெற்றுச்சோர்வில்லாது தருமநூலக்கேட்டு வாழ்பவனொருவனிருந்தனன். உயர்ந்த தனது மாளிகைக்கு வாயுமூலையில் வண்டிகள் மூக்காலுமுதற்கிடமாகிய மலர்களை யுடைய ஓர் தடாகத்தை யுண்டிபண்ணான். எ-று. (கௌ)

எ-வது பரமசிவன் பார்வதிதேவியாருக்குப்பதேசித்த அத்திமாயம். அக

அன்னதின் மறையவ ராதியாரோடு
முன்னரும் பாற்பசி முதன்மற்றுள்ளன
வென்னவும்வந்துவர் தினியநீர்கவர்ந்
துன்னருங்களிப்பொடு மொல்லையேகுவு.

(இ-ள்.) அத்தடாகத்தில் பிராமணர் முதலிய பெரியோர்களோடு நினைத்த
ற்கரிய பால்கறக்கின்ற பசுமுதலர்னவைகளும் பறவைமுதலிய மற்றுள்ளபிராணி
களும் (தாகத்தோடு) வந்து இன்பத்தையுடைய தீர்த்தத்தைப் பாணஞ்செய்து
அடங்கா மகிழ்ச்சியுடன் விரைவாகச்செல்லும். எ-று. (க௭)

அத்தகுசெல்வனு மமைந்தசெல்வத்து
மெத்தியபோகங்கள் விரும்பித் துய்க்குநாட்
பொத்தியமுற்பவம் புரிந்ததீமையா
லொத்தியல் வறுமைவர் துற்றதென்பவே.

(இ-ள்.) தருந்த சம்பத்துள்ள அத்தருமபாதனும் தனது செல்வப்பெருக்
கால் இன்பமயமாகிய நானூபோகங்களையும் பிரியத்தோடனுபவிக்குங் காலத்தில்
மூடப்பட்டிருக்கின்ற முற்பிறவியிற் செய்த தீவினைப்பயனால் செல்வத்தைப்
போல் ஒத்துவரும் இயல்பினையுடைய வறுமைவந்தடைந்தது. எ-று. (க௮)

மிடியதுமேவலு மெலிந்துநாய்களோர்
படியறு மறையவன் பான்முந்நூறெனுங்
கடிதலில் வராகனைக் கைக்கொண்டானவ
னெடிதுநாள் கழித்தபி னேர்ந்துகேட்டனன்.

(இ-ள்.) தரித்திரம்வந்துசேர்தலால் தருமபாதனென்னும் வைசியன் தளர்
ச்சியடைந்து சமாமமற்ற யோர் பிராமணனிடத்து நீக்கப்படாத தோடர்பினை
யுடைய முந்நூறுவராகன் கடன்வாங்கிக்கொண்டனன். கடன் கொடுத்த அப்
பிராமணன் நெடுநாள் பொறுத்துச் சமீபித்துவந்து கடன்கேட்டனன். எ-று. (க௯)

கேட்டலும் பொருளிலை கிடைப்பதெங்கினி
வாட்டமின் மறையவ மற்றுயான்புரி
தோட்டலர்க் குளத்தினைத் தோன்றக் கொண்டுநீ
வேட்டியான் கொள்கடன் வீட்டுகென்றனன்.

(இ-ள்.) கேட்டவளவில் பொருளோகிடையாது இனி எவ்வாறு கிடைக்கும்
தளர்ச்சியில்லாத பிராமணனோ நான் உண்டாக்கிய இடங்கையுடையமலர்களுள்ள
தடாகத்தை கடனுக்கு ஈடாகக்கொண்டு விருப்போடு என்கடனை ஒழித்துவிடு
வீராகவென்று சொல்லிக்கொண்டனன். எ-று. (௨௦)

என்றலுமவைபுளா ரிடத்துவேதியன்
சென்றனுனெட்டியன் செய்கை கூறியா
னென்றவிக் குளத்தினை யொப்பிக் கொள்வனேற்
கன்றலிலெத்துணை காலங்கொள்வது.

(இ-ள்.) இப்படியென்று தருமபாதன் சொன்னபோது அப்பிராமணன் தருமசபையாரிடத்துக்குப்போய், வைசியன் கடன்வாங்கியதும், அவன்வெட்டிய குளத்தைக் கடனுக்கு ஈடாகக்கொடுத்து விடுவதுமாகிய செயல்களைச்சொல்லி, தகுதியுள்ள இக்குளத்தினை கடனுக்கு ஈடாக வொப்புக்கொள்வேனானால் குறைவற்ற எவ்வளவுகாலம் கொள்ளவேண்டிவது. எ-று. (௨௧)

கூறுகிரென்றலுங் குழீஇயமேவவர்
மாறுதீர் வணிகனும் வரப்புரிந்து கேட்
தேதீர்குளத்திலோ நறுகலிட்டிடிற்
பெறுசால்கடனறின் மிதக்கும் பேணவே.

(இ-ள்.) தாங்கள் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டபோது அவ்விடத்துக் கூடியிருந்த மேலோர்கள் தங்களிடம்வந்த மாறுபாடில்லாத தருமபாத செட்டியாரை வரவழைத்துக்கேட்டு (உண்மை தெரிந்து) துன்பத்தைத் தணிப்பிக்கின்ற குளத்தில் ஒரு பெரியகல்லைப்போட்டால் வாங்கிக்கொண்ட கடன் கழியுமளவும் அக்கல் உள்ளழுந்தி கழிந்த உடன் யாவரும் மகிழும்படி மிதக்கும். எ-று.

அத்தனைநாள்வரை யய்யின்னதா
மொத்தபின்னாவிவற் குரியதாகுமாற்
சித்தமுற்றொருகலைச் சேர்த்தியென்றன
ரத்தலையையனவ் வாறுசேர்த்தினான்.

(இ-ள்.) பிராமணரோ அக்கல் அழுந்தியிருக்குங் காலத்தனவும் குளம் உம்முடையதாகும். அதற்கு பிற்காலத்து இவ்வந்தகருக்கு உரியதாகும். மன உறுதியோடு ஒரு கல்லை குளத்திற் சேர்ப்பீரென்று சபையார்கூறுநீர் அவ்விடத்து (யாவருங்காண) பிராமணன்வாறு பெருங்கல்லையிட்டனன். எ-று. (௨௨)

பரியகல்லாத்தடம் பதியவிட்டவ
ணுரியசான்றோரொடு முவந்துநின்றன
னரியகோதனத்தொடு மங்கனோர்பசுத்
தெரியவந்துண்டது தெளிந்தநீ ரினை.

(இ-ள்.) பருங்கல்லாகத்தூக்கிவந்து அப்பிராமணன் குளத்திலழுந்தும்படி விட்டு அவ்விடத்திலிருக்கின்ற பெரியோர்களோடு களித்து நின்றனன். அரிய கன்றோடு ஓர் பசுவந்து யாவரும் பார்க்கும்படி தெளிவுள்ளதீர்த்தத்தைக் குடித்தது. எ-று. (௨௩)

கன்றொடுகறவையீரன் கலந்துநீர்குடித்
தொன்றிய பெருங்கணா யுறுமுன்னிட்டக
லன்றதிகசயமென வறன்மிதந்தது
பொன்றலி லுரிநும் பூதுகொண்டதே..

(இ-ள்.) கறவைப்பசு கன்றோடுகலந்து (விடாய் நீங்கும்படி) தண்ணீர்குடித்து அருகிலிருக்கின்ற பெரியகரையை அடைதற்கு முன்னமே, (பிராமணனாற்

எ-வது பரமசிவன் பார்வதிதேவியுருக்குபதேசித்த அத்தியாயம். கூக

போட்ட) கல்லானது ஆச்சரியமென்று சொல்லும்படி நீரில் மிதந்தது. எப்
போதுங் குறைவுபடாத காசித்தலத்தார்பெருங்கனிப்பினைக்கொண்டார்கள். ()

செழுமறையவகடன் நீர்ந்ததேகுநி

வழுவுறுநாய்கவிம் மாமலர்த்தடம்

பழுதறு நின்னதே படர்தி யென்றனர்

செழுவியவையுளர் நிருக்கை சேர்ந்தனர்.

(இ-ள்.) மேலாகிய பிராமணரே உம்முடைய கடன்றீர்ந்துவிட்டது. நீர்
போவீராக. களங்கமற்ற செட்டியாரே இலக்குமி வசித்தற்கிடமாகிய தாமரை
மலர்களையுடைய இக்குளம் களங்கமில்லாமல் உம்முடையதாய்விட்டது. நீர்செ
ல்வீராகவென்று சொல்லி மேலாகிய சபையார்கள் தங்களுடைய வாசஸ்தானத்
தை அடைந்தார்கள். எ-று. (உக)

ஆதலிற்காசிமா நகரத்தாற்றிடு

மேதகு தருமமே மிகுகியாவது

போதரு மன்னதாற் போதம் பூத்திடுந்

காதலினஃதுறக் கலக்கு முத்தியே.

(இ-ள்.) ஆதலினால் பெருமைதங்கிய காசித்தலத்திற் செய்கின்ற சிறந்த
தருமம் மேன்மேல்வளரும். அத்தருமத்தால் மெய்ஞ்ஞானமுதிக்கும். பிரியத்தைத்
தருகின்ற அந்த மெய்ஞ்ஞானத்தால் முத்தி சித்திக்கும். எ-று. (உஎ)

உண்மையீதுணர்தியென் றும்பன்கூறியுன்

வண்மைசேருமையவண் மகிழ்ந்து தாழ்ந்தெழீஇ

யெண்மையே முத்தியை பெய்துங் காரணந்

தண்மைகூர் காசியைச் சார்தலோ வென்றான்.

(இ-ள்.) இது சத்தியமாகுமென்று சிவபெருமான் பார்வதி தேவியாருக்
குத் திருவாய்மலர்ந்தனர். ஜீவகோடிகளுக்கு ஞானத்தை உதவுகின்ற அத்தேவி
யார் மகிழ்ந்து வணங்கி யெழுந்து அடைந்தோர்களுக்குப் பிரபலசார்த்ததை
யுண்டிபண்ணும் காசிப்பதியைச் சேர்தலே முத்தியடைதற்கு எளிமையான கா
ரணமென்றான். எ-று. (உஅ)

சித்தர்கா ளுமையவன் தெளியத்தேவளு

ரத்தலை யுணர்த்திய தறிந்து வீரினிக்

கைத்தல நெல்லியிற் காசியேதியே

பொத்தலைத் திருமெனப புகன்றுபோக்கினான்.

(இ-ள்.) சித்தர்களுக்களே உமாதேவியார் தெளியும் வண்ணம் சிவப
ரஞ்சோதியார் அக்கயிலாசத்தி லுபதேசித்ததை யறிந்தீர்கள். இனிக் காசித்தல
த்தையடைந்து உள்வுகை நெல்லிக்கணிபோலாகத் துன்பத்தை யொழித்துச்
சுகமாக வசிப்பீர்களென்று கபிலமஹாமுனிவர் தெரிவித்து அப்பதிக்குப் பிரயா
ணப்படுத்தினார். எ-று. (உக)

போக்கியமுனிவனைப் போற்றிவாழ்த்தியே
தேக்கிய மகிழ்ச்சியிற் காசிசேர்ந்தன
ராக்கியவறத்தொடு மமர்ந்து வாழ்ந்தனர்
மேக்குபர் முத்தியின் மேவினாரோ.

(இ-ள்.) பிரயாணப்படுத்திய கபிலமஹாமுனிவரை வணங்கித் துதித்து
நிறைந்த மகிழ்ச்சியோடு காசித்தலத்தையடைந்து சிவதருமங்களைச் செய்து ஞான
சம்பத்தோடு வாழ்ந்து உயர்வுக்குள் உயர்வாகிய முத்தியின்பம்பெற்றார்கள்.எ-று.

பரமசிவன் பார்வதிதேவியர்ருக்குபதேசித்த

அத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் எ-க்கு திருவிருத்தம் (௨௭௧)

திருச்சிறம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்கண மகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருங்குழலுமையான் மீளவுங்காள் கண்டனைப் பணிந்தெழுந்தவனி
மருங்குழல்விடைய வாதனைப்பட்டு மயங்குவார்க் கின்பவீடில்லை
யிருங்குழல்வீணை முழக்கறுக்காசி யிருக்கவு மினியவேதாந்த
மொருங்குழலடையாச் செவியராயுலோப முற்றமர் பாதகர்க்கில்லை.

(இ-ள்.) கரிய அளகபாரத்தையுடைய உமாதேவியார் திரும்பவும் நீல
கண்டராகிய சிவபிரானை வணங்கியெழுந்து பிரபஞ்சத்தில் விடையவாதனைக்
குள்ளாகி மயக்கங்கொண்டு உழல்பவர்களுக்கும் பெருமை பொருந்திய புள்
ளாங்குழலோசையும் வீணாகானமும் மாறுதிருக்கின்ற காசித்தலத்தைத் தரிசியா
தவர்களுக்கும் இன்பமயமான வேதாந்தவீசாரணையாதவர்களுக்கும் உலோ
பத்தன்மையுடைய பாதகர்களுக்கும் முத்திகிடைக்கமாட்டாது. எ-று. (க)

திருமலிதருமங் காசிமாநகரிற் செய்தலேசிறப்பெனத் தெரிந்தேன்
குருமலியதுசெய் யாதவராகிக் குலவுமக் காசியிலிருந்தே
யுருமலிபாவம் புரிபவர்க்கொழிவெ னுணாத்திடவேண்டுமென் றிரந்தான்
மருமலிகுக்கை மாலிகைப்பெருமான் மகிழ்ந்திது புதன்றிடலுற்றான்.

(இ-ள்.) சிறப்பு நிறைந்த தருமத்தை மகத்தான் காசிப்பதியிற்செய்வதே
மேன்மையென்று தெரிந்துகொண்டேன். உயர்வுள்ள அத்தருமத்தைச் செய்
தவர்களாகி விளக்கமுற்ற காசிப்பதியில் இருந்துகொண்டே கொடும்பாவம் செ
ய்பவர்களுக்கு அப்பாபம் எவ்வாறு நீங்கும் தேவரீர் கட்டளையிடவேண்டுமெ
ன்று வேண்டிக்கேட்டுக்கொண்ட உமாதேவியாரைப்பார்த்து வாசனை நிறைந்த
கொன்றைமாலிகைதரித்த சிவபெருமான் களிகூர்ந்து இதைச்சொல்லத் தொட
ங்கினார். எ-று. (உ)

தினாயெறிபரவை யுடுத்தமாரிலத்திற் செறிதரு முயிரெலாம்புரிந்த
கனாயெறிபாவங் கழித்திதொனங் காசியேமற்றதினிருந்து
புனாயெறிமனத்தி னியற்றுபாதகமும் போக்கிடத்தக்கதொன் றுண்டால்
வனாயெறிமுலையரீய் காசியைங்குரோசம் வலஞ்செயலென்றுளங்கோடி.

(இ-ள்.) அலைகளே வீசுகின்ற சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பெரிய பூமியின் கண்
ணை நெருங்கிய எல்லா உயிர்களும் செய்த கரைகடந்த பாவத்தை நீக்குமிடம்
காசித்தலமாகும். அக்காசிப்பதியிலிருந்து களங்க மிகுந்த மனதுடன் செய்யத்

தக்க தீவினேகளை நீக்குதற்குக் காரணமொன்றிருக்கின்றது. (அதுயாதெனில்) மலைகளை அவமதிக்கத்தக்க குஜங்களையுடைய பார்வதியே, காசியில் பஞ்சக் குரோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தலென்றே மனத்திற்கொள்வாயாக. எ-று. (௩)

தண்ணியகுணத்தான் முன்னையாட்சயகீ சவ்வியனென்றொரு முனிவன் புண்ணியந்திரண்டாலன்னதோர்வடிவான் பொருந்துநம்மடித்தியானத்தா னெண்ணியநமைவந்தேத்தெடுத்தொருநாளியம்புவானென துமாணுக்கன் கண்ணியபலரு ளொருவன்வேதாதி கற்றனன் முற்றவுங்கனிந்தே.

(இ-ள்.) பூர்வகாலத்தில் சயகீசவ்வியனென்னும் பெயர்பெற்ற ஒரு முனி வன் சாந்தகுணமுள்ளவன், புண்ணியங்கள் யாவுஞ்சேர்ந்து வெொரு வடிவெடுத்ததுபோன்றவன், நமது திருவடியில் அழுந்திய தியானமுடையவன், அறிவுடையோர் கருதத்தக்க நம்மிடத்து ஒருநாள் வந்து தோத்திரஞ்செய்து சொல்லிக்கொண்டனன். (அது யாதெனில்) மதிக்கத்தக்க தனது மாணுக்கர் பலருக்குள் ஒருவன் வேதமுதலான கலைகளை மனம்பதிந்து முழுமையுங் கற்றுக்கொண்டனன். எ-று. (௪)

கற்றதற்கியைந்த வொழுக்கமில்லவனாய்க் களவினாற் பிறர்பொருள்கவர் முற்றவிறுமுலு முலைமடமாதர் முயக்கிடையழுந்தியு மனைக்குஞ் [ந்து செற்றமிக்காக்குந் தீயகள்ளுண்டு செறிபலதுரோகமே பயின்று முற்றவெங்கொலையும் புரிதரத்துணிந்தா னுரைக்கருங் கொடியமாபாவி.

(இ-ள்.) வாசித்தறிந்ததற்குத்தக்க நடையில்லாதவனாகி திருட்டினால் அன்னியர்பொருளை அபகரித்து (நாணத்தை) முழுதும் விலைசெய்து திரிகின்ற குஜங்களையுடைய மங்கையர்கள் கலவியில் முழுகியும், குணதோஷத்தை நாடாத (கருணையுள்ள) தாயாருக்கும் பெருங்கோபத்தை யுண்டுபண்ணும் கொடுந்தன்மையுள்ள மதுபானஞ்செய்தும், அனேகமாயுள்ள விசுவாச பாதகங்களில் நிரந்தரம் பழகியும் உண்டாகிய கொடிய கொலைத்தொழிலையுஞ் செய்வதற்குத் துணிந்தனன் சொல்வதற்கரிய கொடும்பாவியாகிய மாணுக்கன். எ-று. (௫)

அனையவன்செய்கையனைத்தையுந்தெரிந்தியா னச்சுறுத்திடவுமஞ்சானாய் நினைவருங்கொடியபாவமேபுரிந்தா னெடுஞ்சினங்கொண்டொருதினத்திற்றுனையமற்றவனை நோக்கிநீயிந்தத் தூயகாசியினேவிட்டகறி [றான். யினையவிற்குறையிற் சபித்திடுவேனென் றிசைத்திடக்கேட்டன னகன்

(இ-ள்.) அக்கொடியவன் செய்கைகளைத்தையும் நான் அநுபவமாகத்தெரிந்து பயப்படுத்தவும் அஞ்சாமல் நினைத்தற்கரிய மகாபாதகங்களையே செய்துவந்தனன். ஒருநாள் பெருங்கோபங்கொண்டு உடனே அப்பாதகனைப் பார்த்து பரிசுத்தமான இந்தக்காசித்தலத்தை விட்டு நீங்கிப்போ இனி இத்தலத்திலிருப்பாயானால் சாபங்கொடுப்பேனென்று, யான் சொல்லக்கேட்டு அவன், நீங்கிவிட்டனன். எ-று. (௬)

அ-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்கள மகிமையுரைத்த அத்தியாயம். கூடு

அகன்றவன்பேயு மகலருங்காசி யரும்பதிதனைவிடுத்தேகிப்
புகன்றுபல்லோர்க்கும் விந்தமால்வரைப்பாற் புருந்துதிர் சருகுபக்கணஞ்
துகந்தவணமர்ந்து சிலபகறவஞ்செய் தோங்குகோதாவரிதிரத் [செய்
திகந்ததுன்மதியோடெய்தியாங்கமராவியற்றருந்தவஞ்சின் னுள்புரிந்தான்.

(இ-ள்.) (என்னை) விட்டகன்றவன் பேயும் விலகிப்போவதற்கு எண்ணங்
கொள்ளாத மகிமையுள்ள காசித்தலத்தைவிட்டு அப்பாற்போய், (தனது துன்
பத்தைப் பலருக்குஞ்) சொல்லிக் (காசியில் வசித்த புண்ணியத்தால்) பல தபசிக
ளுஞ் சூழ்த்தகிடமாகிய உயர்ந்த விந்தமலையை யடைந்து (காற்றினால்) உதிர்கி
ன்ற சருகு பக்ஷணஞ்செய்து அவ்விடத்தில் விருப்புடனிருந்து சிலகாலம் தவஞ்
செய்து (அவ்விடம்விட்டு) உயர்ந்த கோதாவரிக்கரையை யடைந்து அவ்விடத்
தில் சித்தசுத்தியுடன் வாசஞ்செய்து (மற்றையோர்) செய்தற்கரிய அரியதவத்தைச்
சிலகாலஞ்செய்தனன். எ-று. (எ)

ஆயிடைநீங்கி யேகுபுவீமை யருந்திதிர்த்தையுற்று
மாயிருந்தவஞ்செய் தமர்ந்தனன்சின்னான் மற்றுமவ்விடத்துவிறேகித்
தூயவரேத்துஞ் சீபருப்பதத்தைத் தொழுதடைந்தாவயினமர்ந்து
பாயசீர்க்குமரக் கடவுளைமதித்துப் பல்பகலருந்தவம்புரிந்தான்.

(இ-ள்.) கோதாவரி நதிக்கரையாகிய அவ்விடத்தைவிட்டு மஹாநதியாகிய
வீமை நதிக்கரையைச்சேர்ந்து பெருமையுள்ள அருந்தவங்கள் செய்திருந்தனன்.
சிலகாலம்பொறுத்து அவ்விடத்தைவிட்டுநீங்கி, பெரியோரால் துதிக்கத்தக்க திரு
ப்பருப்பதமென்னுந் தலத்தைவணங்கி அவ்விடத்திற்றங்கி பரவிய கிறப்புள்ள
முருக்கடவுளைத் தியானித்துப் பலகாலம் அரிய தவஞ்செய்திருந்தனன். எ-று. (அ)

அன்னதோர்காலக் காசியினமர்ந்த வகத்தியமாமுனியென்பான்
யின்னகுமோலித் தேவர்கடொழுது வேண்டலிற்றக்கணமடைவா
னன்னலம்பயக்குங் காசியைநீத்த நவிலொணு வருத்தமுட்கொண்டு
முன்னருங்காசி காசிபென்றுரைத்து முன்னினான் பருப்பதவழியே.

(இ-ள்.) அக்காலத்தில் காசித்தலத்தில் வசித்த அகஸ்திய மகாமுனிவரென்
பவர், மின்னலைப்போலும் விளங்குகின்ற மகுடங்கனையுடைய தேவர்கள் வணங்கி
வேண்டிக்கொண்டமைபால் தக்ஷணத்திலுள்ள பொதியமலைக்குச் செல்லுழ்
பொருட்டு, நல்ல முத்தியின்பத்தைக் கொடுக்குங் காசித்தலத்தைப் பிரிந்த
சொல்லுக்கடங்காத் துயரத்தை யுள்ளத்திற் கொண்டு, நினைத்தற்கரிய காசிகாசி
யென்று சொல்லிக்கொண்டு திருப்பருப்பதவழியாகச் சென்றனர். எ-று. (க)

மரகதமயிலூர் குமரவேட்காணும் வாஞ்சையிற் காசியென்றுரைத்துப்
பரவுமாமுனிவன் சேறலுமனைய பருப்பதத்தமருமென்சீட்
னூரவுசேர்காசி காசியென்றுரைக்கு மொருதிரு மந்திரஞ்செவியின்
விரவலம்புரிந்த பாவமுற்றொழித்து விளக்கமார்தேசொடுமெழுந்தான்.

(இ-ள்.) மரக்கநிற்முள்ள மயிலை நடாத்தும் முருகப்பெருமானைத் தரிசிக்கவேண்டுமென்கிற ஆவலோடு காசி காசியென்று சொல்லிக்கொண்டு துதிக்கத்தக்க பெருமையுள்ள அகஸ்தியமகாமுனிவர் செல்லும்போது, அத்திருப்பருப்பத்தில் தவஞ்செய்கின்ற எனதுமாணக்கன் மெய்ஞ்ஞானந்தங்குத்தற்கிடமாகிய காசி காசி என்று சொல்லுகின்ற ஒப்பற்ற மகாமந்திரம் காதுகளில் கேட்டமாதிரத்தில் செய்த கொடியபாவங்கள் முழுவதுமொழிந்து மிக்க ஒளிவீசுகின்ற அழகோடு மெழுந்தனன். எ-று. (க0)

எழுந்தவன்குறிய முனிவரன்பாத மிறைஞ்சியான் காசியின்வசித்துத் தழுந்தாமல்லாப் பாதகம்புரிந்தேன் சற்குரு வெறுத்தெனைக்கடியக் கழுந்துகொண்மதியிற் காசியைநீத்துக் கருதுபற்பலதலம் வசித்தீங் குழுந்தளவாக்கி யுத்தியுண்முனிவா வுற்றுநோற்றி நுந்தனன் வருந்தி.

(இ-ள்.) அவ்வாறெழுந்த வெனது மாணக்கன் அகஸ்தியமுனிவரது பாதங் சளில் வணங்கி அடியேன் காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்து தாங்குந்தாமல்லாத தீவினைகளைச் செய்தேன் எனதாசிரியராகிய சயங்கீசவ்விமுனிவர் கேர்பித்து எனை நீக்கிவிட தேய்ந்து முழுது மழுங்கிய புத்தியோடு காசித்தலத்தைவிட்டு கிந்தனைக்குறிய பலதலங்களிலிருந்து வருந்தி யருந்தவஞ்செய்தேன் சமுத்திரநீரை உழுந்தளவாக உள்ளங்கையில் வருவித்து ஆசமனம்போல உட்கொண்ட அகஸ்தியமுனிவரே என்றனன். எ-று. (கக)

ஆயதோர்காலை முன்னமெத்தவம்மா னாற்றினனோவெத்தியேன் பாயமாதவரீ காசியென்றுரைத்துப் படர்ந்தனையதுசெவியேறத் தீயபாதகந்தீர் தடியனெனளவாத் தேசபெற்றுய்ந்தன நென்றான் மேயமாமுனியுங் கேட்டிறும்புது விழைதரத்தன் னுளே மகிழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) நான் பூர்வத்தில் என்னதவஞ்செய்தேனோ அறிந்திலேன் அதிப் பிரபலமாகிய பெருந்தவமுள்ள நீர் அந்தக் காலத்தில் காசி காசியென்று சொல்லிக்கொண்டு நடந்தீர் அம்மந்திரம் என்செவியடைந்த மாதிரத்தில் கொடும் பாதகம் ஒழிந்து அடியனேன், அளவில்லாத விளக்கமுற்றுப் பிழைத்தன நென்றபோது விருப்பமுள்ள (அகஸ்திய) மகாமுனிவருங்கேட்டு மனதில் மேலுமேலும் ஆச்சரியமுண்டாகும்படி களித்தனர். எ-று. (கஉ)

இருவருமிய்வா றளவளாய்மகிழு மெல்லையிலாயிரங்கோடி யுருகெழுபரிதி யுதயமுற்றென்ன வொள்ளியகுமாரவேடோன்றத் திருவமுற்றிருவ ரும்பணிந்தெழுந்து சென்னிமேற் கரதலங்குவித்துப் பொருவரும்புளக மேனியிற்போர்ப்பப் போக்கருமகிழ்வொடு நின்றார்.

(இ-ள்.) அகஸ்தியமகாமுனிவரும் எனது மாணக்கனும் இவ்வண்ணமாக ஒருவருக்கொருவரளவளாவிக்களிக்குங்காலத்துப் பிரகாசப்பொருந்திய ஆயிரங்கோடி சூரியர்கள் உதித்ததுபோல விளக்கமுள்ள முருகக்கடவுள் பிரசன்னமாக உள்ளங்களித்து இருவரும் வணங்கியெழுந்து சிரமேலிசண்டு கரங்களைக் குவித்து மயிர்ப்புளகமென்னும் போர்வையுடையவர்களாய் நீங்குதற்கரிய மகிழ்ச்சியோடு நின்றார்கள். எ-று. (கங)

அ-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்கண மகிமையுணர்த்த அதிதியாயம். கூள்

அந்தமில்லுமரக் கடவுளும்ருள்கூர் தகத்திய முனிவனை நோக்கிச்
செந்தமிழ்மணக்குஞ் செய்யவிய முனிவா திருத்தகுசாயை நீத்து
வந்தவெந்துயருன் மனத்தினை வருத்த வருந்தினைபோலுமெய் யறிஞர்
சந்தவண்காசித் தலத்தினைநீங்கச் சம்மயோரொருஞானும்.

(இ-ள்.) முடிவில்லாத முருகப்பெருமானும் கருணைகூர்ந்து அகஸ்திய
முனிவரைப்பார்த்து செந்தமிழ்மலை மணக்கின்ற சிவந்தவாயையுடைய முனி
வனை சிறந்த காசித்தலத்தை விடுத்து வந்துவிட்ட கொடிய துன்பம், மனத்தினைத்
துயரப்படுத்தலால் வருந்துகின்றதுபோலிருக்கின்றது. பேரறிவினையுடையோர்
கள் அழகும் வளமுமமைந்த காசித்தலத்தைப் பிரிதற்கு ஒருக்காலும் சம்மதி
யார்கள். எ-று. (கசு)

காசிமான்மியநீ முழுதுணர்தலினக் காசியைநீப்பதற்குள்ளம்
கூசியித்துயரங் கொண்டனையுணராக் கொடியமாபாவியர்க்காகிற்
பேசுபன்னகரோ டதுவுமொன்றாகிப் பிறங்கிடம் விசேடமாகாது
வீசுதெண்டினாரீர்க் காசினீத்தல் விண்ணவரவேண்டலாலன்றோ.

(இ-ள்.) நீ, காசிமகிமையை முழுவதும் அறிந்தமையால் அக்காசியை
நீங்கினதற்கு மனம் நாணங்கொண்டு இத்துயரமடைந்தனை அம்மகிமையை
அறியாத மகாகொடும்பாதகர்களுக்கானால் சொல்லத்தக்க பல நகரங்களோடு
அக்காசியும் ஓரிடமாகி விளங்கும். விசேடங்காணாது. தெளிந்த அலைகளை வீசு
கின்ற கங்காதீர்த்தத்தையுடைய காசித்தலத்தை நீ நீங்கிவிட்டது தேவர்கள்
(குறை நீங்க அவர்கள்) வேண்டிக்கொண்டமையாலல்லவா. எ-று. (கரு)

காசியைநினைப்பார் காசியையுணர்ப்பார் காசியைக்காணுமாறடைவார்
காசியில்வசிப்பா சிவரொலாமெமக்குக் கருதரும்பிரியமிக்கவர்கான்
காசியைநினைந்துவருந்தலைமுனிவ கழறுதிவேண்டுவிதென்னக்
காசியையடியேன் பண்டுபோற்சேரக் கடைக்கண்ணித்தருளுகவென்றான்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தைக் கருதுகின்றவரும், காசியென்று (வாயினால்)
உரைப்பவரும், காசித்தலத்தைப் பார்க்கும் வண்ணஞ்செல்வரும், காசித்தலத்
தில் வசிப்பவரும், இவர்கள் யாவரும் எனக்கு சிந்தனைக்கரிய விசுவாசமுள்ள
வர்கள். காசித்தலத்தைப் (பிரிந்ததை) நினைந்து முனிவனை வருத்தமடையாதே
வேண்டியவரங்களைக் கேட்டுக்கொள்வாயென்று (முருகப்பிரான்) திருவாய்,
மலர காசித்தலத்தை முன்போல அடியேன் சேர்ந்திருக்கும்விதம் கடைக்கண்
பாலித்தருளவேண்டுமென்றான். எ-று. (கசு)

என்றலுங்கடப்ப மாலிகைத்தோளா னிமையவர்காரியமுடித்து
நன்றுநீபின்னர் வேட்டவாறடைதி நற்றவமுனிவவென்றுணர்க்க
வீன்றவன்றழந்து துதித்தனன்விடைபெற் நகன்றனன்மற்றையற்பா
ராக், கன்றலில்காசிக்நகரிருந்தொருநீ கருதரும்பாதகம்புரிந்தாய்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று அகஸ்தியமுனிவர் கேட்டபோது கடப்பமாலையை
யணிந்த தோள்களையுடைய முருகப்பிரான் நீ தேவர்கள் குறையைமுடித்துப்

பின்னர் அபேகித்தபடி (காசிப்பதியை) நலமாக அடைவாயாக பெருந்தவமுள்ள முரிவனெயென்று திருவாய்மலர் அப்போது அகஸ்தியமுரிவர் (முருகக்கடவுள்) திருவடிகளை வணங்கித் துதித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு நீங்கினர். எனது மாணுக்களை முருகக்கடவுள் பார்த்துக் கெடுதலில்லாத காசித்தலத்திலிருந்து நினைத்தற்கரிய மகாபாதகங்களைச் செய்தனை. எ-று. (கௌ)

அங்குநின்றகன்று பற்பலதலத்து மருந்தவமாற்றினையதனும் பொங்குமப்பாவம் போயதன்றிற்குப் போந்துநீ தவமபுரிசால் மங்குதலில்லா வகத்தியமுனிவன் வாய்மொழி மந்திரங்கேட்டாய் தங்குமவ்வறத்தா லன்னபாதகமுன் நினைவிடப் பொலிந்தனையன்றே.

(இ-ள்.) அக்காசியிலிருந்து நீங்கிப் பலவாயுள்ள தலங்களில் அரியதவங்களைச் செய்தனை அத்தவங்களால் அப்பெரும் பாதகம் போகவில்லை இவ்விடத்துவந்து நீ தவஞ்செய்யும்போது நித்தியவாழ்வைப்பெற்ற அகஸ்தியமுரிவன் வாயால் மொழிந்த காசி காசி என்னும் மந்திரத்தைக்கேட்டனை கேட்ட அத்தருமத்தால் காசியிற்செய்த பாவங்கள் உன்னைவிட்டகல நீ விளக்கமுற்றனை. எ-று. (கஅ)

காசியென்றுணர்த்த மந்திரங்கேட்டக் கருதரும் புண்ணியப்பேற்றான் மாசிய்யாங்காட்சி தந்தனரினக்கு மற்றுநீகாசியும் தருணால் பேசியருவன் பணிவிடையாற்றிப் பெட்டினிதமர்தியென் னுணர்த்தான் கூசிமற்றவனுந் திருவடிதொழுது குறித்தது வினாவுதலுற்றான்.

(இ-ள்.) காசியென்று சொல்லிய மந்திரத்தைக்கேட்ட நினைத்தற்களும் புண்ணியபலத்தினாலே யாம் களங்கமில்லாத தரிசனங்கொடுத்தோம். நீ காசித்தலத் தையடைந்து திருவருள்வடிவாயுள்ள நூல்களை உபதேசித்த குருபணிவிடையை விருப்புடன் செய்து சுகமாக வாசஞ்செய்வாயென்று திருவாய் மலர்ந்தனர். எனது மாணுக்கன் நாணத்துடன் திருவடிகளை வணங்கி மேல் வருவதைக்குறித்தி வினாவினன். எ-று. (கக)

ஐய்னேகாசிப் பதிவயினமர்வா ராற்றரும் பாதகம்புரிந்தாற் செய்யலாங்கழுவா யாதல்தடியேன் நெளிதரவருடியென்றிரப்ப மையனித்தருளும் விச்சுவராதன் மலரடிதொழினரு ளுவனென் நெய்யமாயில்வாகனப்பிரான்மறைந்தா னென்னேவந்தமித்தனன்சீடன்.

(இ-ள்.) முருகக்கடவுளே காசித்தலத்தில் வசிப்பவர்கள் செய்தற்கரிய மகாபாதகங்களைச் செய்வார்களானால் செய்பதக்க பிராயச்சித்தம் யாது அடியேன் தெளியும்வண்ணம் கட்டளை யிடவேண்டுமென்று குறையிரந்து பிரார்த்திக்க மயக்கத்தையொழித்து அருள்கின்ற (காசி) விசுவநாதர் மலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்கினால் இச்சந்தேகத்தை யொழித்தருள்வாரென்று வேகமாகச் செல்கின்ற பெருமையுள்ள மயில்வாகனத்தையுடைய முருகக்கடவுள் சொல்லி மறைந்தருளிஞர் சீடன் காசிப்பதிக்குவந்து எனை யடுத்தான். எ-று. (உ௦)

சீடன்வந்துரைப்ப யாவையுந்தெளிந்தேன் நெளிதரேன் யானில்தொன் பாடமையுயிர்கடுக்கமாந்தாகம் பாற்றிடப்பன்மறையுனாக்கு [அும்

அ-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்கண மகிமையுரைத்த அத்தியாயம். கூக

மாடலங்காசியென் னுரீர்ப்பந்த லமைத்துளாய் சாதியாசாரர்
தேடருமறமற்றிவைகருதாது தெளிசிவஞானமாங் கழுவாய்.

(இ-ள்.) எனது மாணக்கன் வந்துசொல்ல அவ்விடத்து நடந்தவைகள் யாவும் தெரிந்தேன். பெருமைவாய்ந்த ஆன்மாக்களுடைய துயரமாகிய தாசுத்தைத் தணித்தருளும் பொருட்டுப் பலவாகிய வேதங்களாலெடுத்துரைக்கத்தக்க வெற்றி தங்கிய காசித்தலமென்னும் தண்ணீர்ப்பந்தலை உண்டுபண்ணிய சிவபிரானே சாதியாசாரவியல்பையும் கிட்டுதற்கரிய தருமவியல்பையுஞ் சிந்தியாது சிவஞானத் தாலறியத்தக்க இப்பிராயச்சித்தமொன்றையும் யான றிந்திலேன். எ-று. (உக)

அடியெனன்வேதா கம்புராணங்க ளறிந்தவர்தம்மொடுகூடி
நெடியமாகாசித் தலத்துறப்பெற்றே னிகழறிவறிவிலாமைபிணாற்
கொடியவோர்பாவம் புரிதரினிதனைக் குறைத்திடப்படுகழுவாயா
தொடிதராததனை யருடியென்றிரப்ப வொண்கண யாமுரைத்தனமால்.

(இ-ள்.) அடியென் வேதாகம்புராணங்களை யறிந்த பெரியரோடுசேர்ந்து பெருங்கீர்த்தியுள்ள காசித்தலத்தில் வசிக்கப்பெற்றுக்கொண்டேன். புத்தியூர்வ மாயாவது அபுத்தியூர்வமாயாவது ஒரு கொடும்பாவஞ்செய்தால் அப்பாவத்தை நீக்கத்தக்க பிராயச்சித்தம் யாது. குறைவில்லாது அதனைக்கட்டளையிடவேண்டு மென்று அச்சயகேசவ்வியமுனிவன் பிரார்த்திக்க, விளக்கமடைந்த கண்களையுடைய பார்வதியே யாம் தெரிவித்தோம். (அது யாதெனில்.) எ-று. (உஉ)

ஆனந்தமயமாயாமுறைதலினு லானந்தகானமென்றொருபேர்
தானந்தமின்றிப் புனைந்தமர்காசித் தலத்திடை வசித்திடப் பெற்று
லீனந்தாமில்லா மற்றையதலத்தி னியற்றியபாதகமிரிய
மோனந்தாமுற்றார் விடலருங்காசி முழுத்தலத் தமர்ந்துசெய்திங்கு.

(இ-ள்.) ஆனந்தவடிவமாக யாம் அத்தலத்தில், வீற்றிருப்பதால் அக்காசி ஆனந்தகானமென்று ஒரு பெயர்பெற்று எக்காலத்திலும் லயமில்லாமலிருக் கின்றது அப்பதியில் வசிக்கத்தக்க புண்ணியங்கிடைத்தால் உடர்வுள்ள மற்றைய தலங்களிலிருந்து செய்தபாவங்களொழியும். ஞானானுபவத்தையுடைய உத்தமர் கள் விட்டு நீங்குதற்கரிய காசித்தலத்திலிருந்து செய்கின்றபாவங்கள். எ-று. (உ௩)

சிறியதேயெனினும் பெரியதேயெனினுந் தேய்த்திடப் படுகழுவாயொன்
றறிதரவுரைப்போங் கேட்டிமற்றதுவு மறிதராமந்தணமாமா
னெறிகொள்பாதலமே டூருவிமேலெழுந்த நின்மலநங்குறிதங்குங்
குறிகெழுகாசித் தலத்தளவேரைங் குரோசமென்றருமறைகூறும்.

(இ-ள்.) சிறிதாகவிருப்பினும் பெரிதாகவிருப்பினும் அவைகள் ஒழியத்த க்க பிராயச்சித்தத்தை யாவரும் தெரியும்படியாகக்கூறுவோம். நீ கேட்பாயாக அப்பிராயச்சித்தமும் ஒருவராலறியப்படாத இரகசியமாகும். (எல்லோரு) மதி த்தற்குரிய காசித்தலத்தில் விதிவழியாகக் கீழேழுலகமும் ஊடுருவிமேலே காணா ப்படுகின்ற மலரகிதமான நமது வடிவமாயுள்ள சிவலிங்கங்கள் தங்குதற்கிடமா கிய பஞ்சக்குரோசமென்று அரியவேதங்கள் சொல்லும். எ-று. (உச)

அன்னதையொருகாற்குழ்தரினெழியு மமைந்தசஞ்சிதமுமாங்கொழியும்
பின்னருயிருகால்வலஞ்செயினெருபான் பிறவிசெய்பாதகமாயு
மென்னரு முக்கால்வலஞ்செயினூறு மியல்பவப்பாதகங்கழியும்
பன்னரும்வருடந்தொறும்வலஞ்சூழ்வார் பலனெடுத்துணாக்கமுற்றாதே.

(இ-ள்.) (சிவலிங்கங்கள் நெருங்கியுள்ள) அப்பஞ்சக்குரோசத்தை ஒருதரம்
பிரதக்ஷணஞ்செய்தால், காசியிற்செய்தபாவங்கள் நீங்கும் (அதுவன்றி) கட்டுப்
பட்டிருக்கின்ற சஞ்சிதவினையும் ஒழியும். பின்பு இரண்டிதரம் பிரதக்ஷணஞ்
செய்தால் அக்காசியில் பத்துப்பிறவியிற்செய்த பாவங்க ளொழியும். மூன்றுதரம்
பிரதக்ஷணஞ்செய்தால், அக்காசிப்பதியில் நூறு பிறவியிற்செய்த பாவங்கள் ஒழி
யும். வருஷங்கடோறும் பிரதக்ஷணஞ்செய்கின்றவர்கட் குண்டாகிய பலனை
எடுத்துணாக்க முடியாது. எ-று. (உரு)

முனிவரவறிதி யென்றனங்கேட்டு முகிழ்த்தகை யொடுந்துதிபுரிந்து
நனிமகிழ்பூத்துத் தனையடுத்திரந்த நலங்கொள் சீடனுக்குமீதுணர்த்தித்
தனியவிற்காசி யைங்குரோசஞ்சூழ் தருதினன் மேற்கொடம்முனிவன்
கனிதருமுத்தி கலந்தனன்மடந்தாய் கரைந்தலீதன்றிவேறிலைபால்.

(இ-ள்.) முனிவனே நீ அறிந்துகொள்ளென்றோம் அச்சயகேசவ்வியமுனிவ
ன்கேட்டு இருகரங்களையுங்குவித்துத் தோத்திரஞ்செய்து அதிக சந்தோஷங்கொ
ண்டு தன்னை அடுத்துப் பிரார்த்தித்த நன்மைவாய்ந்த மாணுக்கனுக்கும் இந்த ரக
சியத்தைத்தெரிவித்து "ஒப்பற்று விளங்குகின்ற காசித்தலத்தில் பஞ்சக் குரோ
சப்பிரதக்ஷணஞ்செய்யுந் தொழிலை மேற்கொண்டு அம்முனிவன் முத்தியடைந்
தனன். பார்வதியே (காசியிலிருந்து செய்யும் பாவங்கட்கு மேற்கூறிய) பிரா
யச்சித்தத்தை பல்லாது வேறேகிடையாதென்றறிவாயாக. எ-று. (உசு)

கடிமலர்க்குழலாய் காசியைங்குரோசங் கருத்துறச்சூழ்ந்திகழுவாய்
முடிதறிந்காசியியற்றியபாவ முழுமையு மொழிதருமன்றி
மடிதராக்கால வயிரவதண்டம் வகுத்திட வதனிடைப்படுவா
ரொடிதலின்முப்பானுயிரம்யாண்டென்றுணர்த்திடுந்தெய்வவாண்டளவே

(இ-ள்.) வாசனேவீசுகின்ற மலர்களைண்ணிந்த அளகபாரத்தையுடைய பார்
வதியே காசிப்பதியில் பஞ்சக்குரோசத்தை மனவுறுதியுடன் பிரதக்ஷணஞ் செய்
கின்ற பிராயச்சித்தம் முடியுமானால் காசிப்பதியிற்செய்த பாவங்கள்யாவும் ஒழி
ந்துவிடும். இதுவல்லாமல் வேறேபிராயச்சித்தம் யாதென்றால் குறைவுபடாத
தெய்வவாண்டு முப்பதினாயிரம் வருடம் காலவயிரவதண்டனைக்குடன்பட்டுச் சுகி
க்கப்பட்டத துன்பத்தை யனுபவிப்பார்களைப்பதேயாமென்றறிவாயாக. எ-று.)

பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்கணமகிமையுரைத்த

அத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் அக்கு பாயிரம் உட்பட திருவிருத்தம் (2௧௮)

திருச்சிறம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்பதாவது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாலுமயனுங்காணாத வள்ளற்பெருமா இமையம்மை
சாலுங்கருணை முகநோக்கித் தலத்திற்சிறந்த காசியிடைக்
காலுங்குணத்திற் பாதகஞ்செய் கடைஞர்கழுவாய் செயலுரைத்தர்
மேலுமதற்கோர் கதையுமெடுத்திசைப்பாங்கேட்டி யென்றிசைப்பான்.

(இ-ள்.) திருமாலும் பிரமதேவனும் அறியப்படாத அருள்வள்ளலாகிய சிவ
பெருமான் உமாதேவியாரது பெருங்கருணையுள்ள திருமுகத்தைப்பார்த்து தலங்
களுக்குள் மேலாகிய காசித்தலத்தில் குணசாமானியத்தால் தீவினையைச் செய்கி
ன்ற இழிந்தோர்களுக்குப் பிராயச்சித்தஞ் செய்யவேண்டிய செய்கையைக் கூறி
னும் மேலுமதற்கோர் கதைசொல்லுகின்றோம் கேட்பாயென்று சொல்லத்தொ
டங்கினார். எ-று. (க)

கோலமாருங்காசியுளரன் கூசுமாண்ட முனிமைந்தன்
ஞாலமேவாக் கொடுங்குணத்தா னவின்மண்டபனென்றிடம் பெயரான்
சீலமருவாத்துட்டரொடுஞ் சேர்ந்து தீயவேபுரிவான்
சாலவருளினீன் நெடுத்தோர் தம்மாற்றமுங்கொள்ளாதுழல்வான்.

(இ-ள்.) அழகு நிறைந்த காசித்தலத்தில் வசிப்பவனும் கூசுமாண்டமுனி
வனுடைய குமாரனும் அறிவுடையோர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்படாத கொ
டிய குணத்தையுடையவனும் மண்டபனென்னும் பெயரையுடையவனுமாகிய
ஒருவன் நற்குணத்தோடு பழகாத துன்மார்க்கரோடு சேர்ந்து பரபங்கனையே
செய்து பேரன்போடு பெற்றெடுத்த மாதா பிதாக்களுடைய வாக்கியத்தையுங்
களாது திரிவான். எ-று. (உ).

அயலார்பொருளைக் கவர்வதுவு மயலார்மனையைப் புணர்வதுவு
மியலார்குணமாக் கொண்டொழுதி யிலங்கும்வருணச் சிரமநிலை
மயலார்குணத்திற் கைவிட்டான் வளருந்தோறும் பாதகமு.
முயலார்நெறிசம் நேனுமற உடனேவளர்ந்து பெருத்ததால்.

(இ-ள்.) பிறர்பொருளைத் திருடுவதும், பரதாரகமனஞ்செய்வதும், இயல்
பான குணமாகக்கொண்டு அவ்வழியிலே நடந்து, விளக்கமுற்ற வருணச்சிரம
நிலையை மயக்கத்தினால் கைவிட்டு, தேகவளர்ச்சியோடு பாதகமும் வளர்ந்தோ
ங்கி, சன்மார்க்கம் சற்றுமின்றி அத்தீவினை நானுக்குநான் பெருகியது. எ-று. (ங)

.. கூடாவொழுக்கந் தலைநின்று குறிக்குஞ்சிலநட் பாளரொடு
நாடாவரசு நிற்புகுந்து நெயாமத்திற் பொருள்கவர்ந்து
மாடாதரிக்கும் விலைமாதர் வைதூமனைக டொறும்புகுந்து
வீடாநிற்கு மவர்போக மிதப்பவுண்டு களித்திடுவான்.

(இ-ள்.) விரோத நடைகளுக்கு முதன்மையாகவிரந்து அந்நடைக்குத்
தக்க சில சினைகதரோடு யாவருமதிக்கத்தக்க அரசன் மனையில் பாகிராத்நி
யில் பிரவேசித்துப் பெரும்பொருள்களைத் திருடிவந்து திரவியத்தையே விரும்பி
நடக்கின்ற தாசிகள் வசிக்கும் வீடுகடோறுஞ்சென்று கெடுத்திக்குக் காரணமா
கிய அவர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்களோடுஞ் சேருமின்பத்தை அடிக்கடி அது
பலித்துக் களிப்பானாயினன். எ-று. (சு)

ஒருநாள்விலைமா தொருத்திமனை யுட்போய்ப்பரியங் கத்தமர்வான்
செருகாநின்ற சூழலனையான் செய்யுந்தொழிலான் மகிமயங்கிப்
பருகாநின்ற பாலென்றப் பைம்பொற்கட்டிற் கீழிருந்த
முருகாதரத்திற் குடித்திட்டான் மூர்க்கர்க்காகா ததுமுண்டோ.

(இ-ள்.) ஒரு தினத்தில் ஒரு தாசியனைக்குட்போய்க் கட்டிலின் மீதுருக்
கின்றவன் செருகி முடிக்கின்ற கூந்தலையுடைய அத்தாசியெய்யுஞ் சயித்திய உப
சாரத்தால் புத்திமயங்கி குடிக்கத்தக்க பாலென்று நினைத்து பசும்பொற் கட்டி
லின் கீழிருந்த கள்ளினை ஆசையுடன் எடுத்துக் குடித்தனன் கொடியோர்களுக்
குச் செய்யப்படாத காரியமுள்ளதோ. எ-று. (ரு)

பின்னருணர்ந்து கீழிருப்ப தென்னையென்றான் பெருமகிழ்ச்சி
நன்னரமும்ப நின்னுடற்கே நலமாருறுதி செயநினைந்தே
முன்னமொருதாம் பிரக்கலத்து முருகுநிரப்பி வைத்திருந்தே
னின்னமருந்து சாமியீ யென்றாளங்குல் விலைசெய்வான்.

(இ-ள்.) பின்பு அம்மண்டபன் ஒருவாறு தெரிந்து கட்டிலின் கீழிருப்பது
யாதென்றான் அவன் பெருமகிழ்ச்சிகொண்டு உம்முடைய உடம்புக்கு வலிமை
யுண்டாகும்படி நினைத்து ஒரு தாம்பிரபாத்திரத்தில் கள்ளை நிறைத்துவைத்திருந்
தேன் இன்னமும் உண்பீராக சாமியேயென்று அங்குல் வியாபாரஞ்செய்யும்
அத்தாசி கூறினாள். எ-று. (சு)

மீட்டுமருந்திக் களித்திருந்தான் விடியலுணர்ந்து வெளிவந்து
நாட்டுநென்பிற் குரியரொடு நவின்னுனனைய ரதுகேட்டுப்
பாட்டுமறையோ துநர்குலத்துப் பிறந்தாய்பதித னாயினாய்
கேட்டுமவாளா விருப்போமோ கேட்டடைவெளிபேபுகன்றிடுவோம்.

(இ-ள்.) மறுபடியும் குடித்துச் சந்தோஷங்கொண்டு படுத்திருந்த மண்
டபன் விடிந்தபின்பு தாசியீட்டைவிட்டு வெளியேவந்து தன்னிடத்திற் பழகிய
சினைகதரோடு கள்ளுண்டதைச் சொன்னான் அந்நண்பர்கள் அதைக்கேட்டு

கூவது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௩௩

அத்தியயனஞ்செய்கின்ற வேதப்பிராமணர் குலத்திற் பிறந்து பதிதனாகிவிட்டாய்
நாங்கள் கேட்டுச் சும்மாவிருக்கமாட்டோம் உன்கெட்ட நடையை யாவருக்கும்
தெரிவித்துவிடுவோம். எ-று. (௭)

மறையோர்குலத்து மண்டபன்றான் மதுவுண்டனனிந் நகருமோர்
நிறையோராத பரத்தைமனை நேடிப்புகுந்தென் றுரைப்பேமேற்
குறைகூர்நின்னை யெவர்சேர்ப்பார் கோவுமொறுக்கு மெங்களுக்குக்
கறைதீர்செம்பொ னனிகொடுத்தா லுனையோங்கடிது தாவென்றார்.

(இ-ள்.) பிராமணர் குலத்திற் பிறந்த மண்டபனென்பவன் இந்நகரத்தி
லிருக்கின்ற முறைநிலைமையுணராத ஒருநாசி வீட்டுக்குத் தேடிப்போய் மது
பானஞ்செய்தானென்று தெரிவிப்போமானால் தோஷம் நிறைந்த உன்னையா
வர் சேர்த்துக்கொள்வார்கள். அரசனுந் தண்டனைசெய்வான். எங்களுக்கு
அதிக திரவியங்கொடுத்தால் சொல்லமாட்டோம். சேக்கிரமாகத் தருவாயென்
றார்கள். எ-று. (அ)

என்றபொழுது சற்றிருமென் நேகியனைய பரத்தைமனை
யொன்றனுழைந்து நின்மனைக்க ஞண்டதடங்க விலைமடந்தாய் [க்
சென்றதினத்து நான்கொடுத்த செம்பொன்பாதங் கொடுவென்ன
கன்றலடைந்த மனனுடையக் கணிகைவெகுண்டு கட்டுரைப்பாள்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று சொன்னபோது சற்றேரேமிருங்கென்று அம்
மண்டபன் அத்தாசுவீட்டிற்குப்போய் உள்ளே துழைந்து விலைமாதே நேற்
றையதினத்தில் நான் கொடுத்த திரவியங்களில் நாலிலொருபங்கு கொடுப்பா
யாக உன்வீட்டிற் கள்ளுண்டது வெளிப்படாதிருக்கு நிமித்தம் வேண்டுமென்று
கேட்க குறநரம் தங்கிய மனமுள்ள அத்தாசியானவன் கோபித்துத் திடமாகக்
கூறுகின்றனன். எ-று. (க)

பித்தமுதிரப் பெற்றாயோ பேயாற்கொள்ளப் பட்டாயோ
சித்தமிலச்சை யில்லாயோ சீசியென்ன வுரைசெய்தாய்
மத்தவெனது வனப்பினுக்கு மாரவேளும் வழிபடுவான்
முத்தநகைசெய் திடினுலக மூன்றுமடிமை யாய்விடுமே.

(இ-ள்.) பெரும்பித்தங் கொண்டனையோ, பேய்பிடிக்கப் பட்டனையோ,
மனதில் வெட்கமில்லையோ, சீச்சி! என்ன வார்த்தை கூறினே? அதிகரித்த எனது
அழகினுக்கு மனமதனும் வணங்குவான். முத்தையொத்த தந்தங்கள், வெளிப்
படும்படி புன்னகைசெய்தால் திரிலோகமுமெனக்கு அடிமையாகிவிடும். எ-று. ()

இனியதாய வாயுற லில்லார்க்கொருசற் றருத்தினனேற்
புனிதமாய வோரிலக்கம் பொன்னுங்கொடுத்து வழிபடுவார்
கனியவுள்ளார் தமக்கருத்திற் கணக்கேதனங்கா கமுணர்ந்தோ
தனியார்நகரு மிருந்தறியாய் தவாதென்போக மனுபவித்தாய்.

(இ-ள்.) இன்பத்தைத்தருகின்ற அதரபானங்கிடையாத (காமுகர்க்கு) சற்
றுநேரம் அதரபானங்கொடுத்தேனனால் பரிசுத்தமுள்ள இலகூஷம்பொன் கொடுத்

து விணங்குவார்கள். மனங்கனிந்து விரகாக்கினியால் உருகுபவர்களுக்கு அத்
ரபாணங்கொடுத்தேனாகில், அவர்கள் கொடுக்கும் பொன்னுக்குக் கணக்கேது,
ஒப்பற்ற அனங்காகமமாகிய கொக்கோகநூலை அறிந்தவர்களிருந்த ஊரிலுங்
குடியிருந்த நியாய நீங்காத எனது சுகத்தை யனுபவித்தாய். (கக)

நென்னலெனை நீ சுகித்ததற்கு நிறைபொனின்னுந் தரல்வேண்டு
மன்னதுணராய் நேற்றளித்த வதனிற்பாதந் தருகென்ற
யென்னமதியா விதுசொற்று பெட்டிவெளியே போகின்றாற் றீ
பின்னருதுதண் டமுங்கிடைக்கும் பெறவேண்டிமே னில்லென்ற

(இ-ள்.) நேற்று என்னை நீ அனுபவித்ததற்கு இன்னமும் பெரும்பொருள்
நீ கொடுக்கவேண்டும். நீ அதை உணர்ந்தாயில்லை. நேற்றுக்கொடுத்த திரவி
யத்தில் நாலிலொருபங்கு தரும்படி கேட்டனை என்ன புத்தியால் இந்தவார்த்தை
கூறினே. வெளிப்பட்டுத் தூரத்தில் போய்விடு போகாதிருப்பாயானால் அதிக
தண்டனை கிடைக்கும் பின்பு அதைப் பெறவேண்டுமானால் நின்றபாறான்
முனன். எ-று. (கஉ)

என்றபொழுதே வெளிவந்தா நிகலுவார்க்குப் பொன்னில்லை
கன்றவெதுசெய் யினுஞ்செய்மி னென்றானவர்கள் கடுங்கோபந்
துன்றாகில் யாவருக்குஞ் சொற்றார்பெற்றார் முதலாக
வன்றன்னகரில் வாழ்நரெலா மழிமண்டபனை வெறுத்தார்கள்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று சொன்னபொழுதே(பயந்து)வெளிவந்து விரோ
தஞ் செய்தவர்களுக்குப் பொருளில்லாமையால் வருந்தும்படி யாதுசெய்யினுஞ்
செய்வீர்களென்றுகூறினான். அவர்கள் பெருங்கோபத்தால் மூடப்பட்டு காசிப்
பட்டணத்திலுள்ள யாவருக்கும் இந்தச்சங்கதியைச் சொன்னார்கள்பெற்ற மாதா
பிதா முதலாக அந்நகரத்திலிருக்கின்ற யாவர்களும் அப்பொழுதே இழிந்த மண்
டபனை வெறுத்தார்கள். எ-று. (கங)

* கடும்பாயுள்ளார் முதலாகக் காசிவாண ரியாவருங்கை
விடும்பாள்மையினு லறவொடுங்கி மெலிந்தர்னுணவுங் கிடையாமற்
றெயும்பாதகனென் றெல்லோருந் துணிந்துபலிபு மிடாரானார்
நெடும்பாதகருக் கிதுவொன்றோ நிகழ்வவின்னு மனந்தமே.

(இ-ள்.) பந்துக்களாயுள்ளார் முதலாகக் காசிப்பதியில் வாழ்கின்ற யாவர்
களும் (தூஷித்துக்) கைவிட்ட காரணத்தால் ஆகாரமுங்கிடையாமல் மிகவும்
மெலிந்தொடுங்கிய அம்மண்டபனைப் பெரும்பாதகனென்று யாவரும் நிச்சயித்
துப் பிச்சையும் போடாதவர்களானார்கள் கொடிய பாதகர்களுக்கு ஈதொர்ரு
துன்பமோ நேரிடும் இன்னும் அனந்தமுண்டாகும். எ-று. (கச)

“வேறு”

தீயமண்டபனிவ்வாறு திரிதருநாளின்முன்னு
ளாயதோர் களவிற்பாகம் பெறுதவரிருவரன்ய

கூவது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௪௫

மாயமா வெமைவஞ்சித்த மறவனே யெங்கள்பாகம்

சேயமாய்த் கொடுகொடாயே நெருக்குவோம் விடாமலென்றார்.

(இ-ள்.) கொடிய மண்டபனென்னும் பிராமணன் இவ்வண்ணமாகி மலையுங்காலத்தில் இதற்கு முன்னடந்த திருட்டுப்பொருளிலே பங்குபெறாமலிருந்த இரண்டு சோரர்கள் மண்டபனிடம்வந்து மோசமாக யெங்களை வஞ்சித்து வந்துவிட்ட கொடியவனே எங்களுக்குண்டாகிய பங்கை விருப்புடன் கொடுத்தவிடு கொடாமற்போவாயானால் உன்னவிடாமல் (அடித்துத்) துன்பப்படுத்துவோமென்றார்கள். எ-று. (கரு)

என்றலும் வெருவிரின்ற னீன்றவன் பாங்கெய்தி

யொன்றமுற் களவிற்பாக முன்மகனெங்கட்கியா

னன்றவன் தன்பால்வாங்கித் தருதிநானொல்லேனென்னி

லின்றெமக் கொருங்குளியே கொடுத்திட லியையுமென்றார்.

(இ-ள்.) இப்படி என்று சொன்னவளவில் பயந்துகின்ற மண்டபனுக்குப் பிதாவாகிய கூசுமாண்டமுனிவரிடத்து இருவரும்போய் உம்முடைய குமாரன் கூடயிருந்து நாங்கள் திருடிய பொருளுக்கு உண்டாகிய பங்கை எங்களுக்குக் கொடாமற் போய்விட்டான் அவனிடத்தில் நீர் வாங்கித்தாரும் நான் சம்மதியேனென்றால் எங்களுக்கு முழுமையும் இப்போதே நீரேகொடுத்துவிடவேண்டுமென்றார்கள். எ-று. (கசு)

இருவரு மினையகூற வென்செய்வான் கூசுமாண்டன்

வெருவரு நீவீரயாவர் விளம்புமி னுண்மையென்று

னெருவன விதனென்று நெருவன்கைக் கோளென்னுன்

பருவரு மிச்சொற்கேட்டுப் பதைபதைத் தொடுங்கிச் சொல்வான்.

(இ-ள்.) இரண்டு சோரர்களும் இவ்வாறு சொல்லக் கூசுமாண்டமுனிவன் யாதுசெய்வான் அச்சத்தைத் தருகின்ற நீங்கள் யாவர் உண்மையைச் சொல்லுங்களென்றான். ஒருவன் நான் நாவிதனென்றான் மற்றொருவன் கைக்கோளென்றான் துன்பத்தைத்தருகின்ற இவ்வாக்கியத்தைக்கேட்டு நடுநடுங்கி ஒடுங்கிச் சொல்லுகின்றான். எ-று. (கசு)

என்மக னெடுமிங்கெய்தி நெய்தலாம் பாகமென்றான்

புன்மக னெடுமவன்பாற் போயினார் பாகம்வேட்டோர்

நன்மகன் சிறிநோக்கி நலிவுசெய் மூன்றுபேரு

மன்மகன் தன்பாற்சென்று வழக்குரை யாடுமின்கள். . .

(இ-ள்.) என்மகனோடு இங்குவருவீர்களானால் பாகம் பெறுவீர்களென்றான் பாகம் விரும்பின அவ்விருவர்களும் இழிந்த மண்டபனோடு கூசுமாண்டமுனிவரிடத்துப்போனார்கள். அவ்வுத்தமன் அவர்களைக் கோபித்துப்பார்த்து வருந்துகின்ற நீங்கள் மூன்றுபேரும் அரசனிடத்துக்குப்போய் இவ்வழக்கைச் சொல்லிக்கொள்ளுங்களென்றான். எ-று. (கசு)

அனையவன் றண்டஞ்செய்வா னத்தகு தண்டந்தானே
யினையுங் கொடியதிமைக் கியற்றிடு கழுவாயகு
நினையுமக் கழுவாயாற்றா திருந்திடி னிரயமேவுந்
துனையவீ தாற்றுமென்று சொற்றுமா முனிவர்கோமான்.

(இ-ள்.) நீதியுள்ள அரசன் உங்களுக்குத் தண்டனைசெய்வான் விதிப்படி செய்கின்ற அத்தண்டனையே இத்தன்மையான பெரும்பாதகஞ்செய்த உங்களுக்கு செய்தற்குரிய பிராயச்சித்தமாகும். சிந்திக்கத்தக்க அப்பிராயச் சித்தத்தைச் செய்யாதிருந்தால் உங்களுக்கு நரகம் சம்பவிக்கும் விராவாக இப்பரிகாரத் தைச் செய்வீர்களென்று முனிவர்களுக்குத் தலைவனாகிய கூசுமாண்டன் கூறு னன். எ-று. (௧௯)

மண்டபன் வதனநோக்கி மைந்தனாகிய பொல்லாதா
யெண்டப முன்போலேயிவ் விருவரோ டேகிமன்னன்
றண்டனை செய்யப்பட்டாற் றவிறுநீ செய்தபாவங்
கண்டனை யப்பாலென்பாற் கலந்திடல் கருமமென்றான்.

(இ-ள்.) மண்டபன் முகத்தைப்பார்த்து கொடிய குமாரனே விசாரம் நீங்கி முன்போலவே இவ்விருவரோடுசென்று அரசனுடைய தண்டனை செய் யப்படுவாயானால் நீ செய்த பாவம் கண்டிக்கப்படும் அதன்பின்னர் நீ என்னிடத் தில் சேர்ந்துவிடுதல் நியாயமாகுமென்றான். எ-று. (௨௦)

அதுவரை யுனைநான்சேரே னகறியென் றகற்றிவிட்டான்
கதுமென நடுநிற்போர்கள் காதலனாகிய
முதுநகை யாவரேனு முனிவொடு வெறுப்பதல்லாற்
பொதுநலந் தவிர்வார்கொல்லோ பொய்மையாம் பற்றுமேவி.

(இ-ள்.) இராஜதண்டனை யாகுமளவும் உன்னையான் சேர்க்கேன் அப்பாற் போய்விடென்று நீக்கிவிட்டனன் நடுநிலையில் நிற்போர்கள் புத்திரன்முதலாகிய அதிக இஷ்டத்தைபுடையவர்கள் யாவராயினும் (தீமையைக்கண்டால்) கோபத் தோடு விராவில் வெறுத்துவிடுவார்களேயல்லாமல் அசத்தியமாகிய பந்தத்துக் குடன்பட்டு நீதியாகிய பிரயோசனத்தைத் தவிர்வார்களோ. எ-று. (௨௧)

காசிமா நகரில்வாழ்வோர் காதலனாகிய யாகப்
பேசியயாவரேனும் பெட்டனர் பாவமென்னிற்
சீசியென் றகற்றிறிப்பர் சேர்தரினமக்கும் பாவ
வாசிவந்திடுமென்றஞ்சி மனமுதன் மூன்றுமொத்தே.

(இ-ள்.) மகத்தாகிய காசித்தலத்தில் வாழ்கின்றவர்கள் புத்திரன்முதலாகச் சொல்லுகின்ற (விருப்பமுடையோர்) யாவர்களானாலும் பாவத்தை விருட் பிச் செய்வார்களானால் இவர்களைச் சேர்த்தால் நமக்கும் பாவம் வந்து சம்பவி க்குமென்று பயந்து மனம் வாக்குக் காயங்களென்னும் திரிகரணமுமொத்துச் சீசீ என்று நிந்தித்து அப்பாவிகளை நீக்கிவிடுவார்களென்று (பார்வதியே யறிவா யாக.) எ-று. (௨௨)

க-வது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். என

ரன்மவ னெழித்தபின்ன நிருவரு மவனைப்பற்றித்
தோன்றரு மிடமொன்றாய்ந்து துனையவவ் விடத்திலேகிச்
சான்றவெம் பாகந்தாராய் தண்டிக்கப் படுதியென்று
மான்நெஞ் சவனைக்கட்டி யடித்தனர் மயங்கிவீழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) கூசுமாண்டன் நீக்கிவிட்டபின்பு வந்த விருவரும் மண்டபனைப்
பிடித்து ஒருவரும் வாராத இடமொன்றை ஆலோசித்து அவ்விடத்திற்கு விரை
வாக அவனைக்கொண்டுபோய் எங்களுக்குச்சேரவேண்டிய கிரமமான பங்கைக்
கொடாதிருத்தலால் (எங்களால்) இப்போது தண்டிக்கப்படுவாயென்று பாபத்
திலமுந்திய மனமுடைய அவனைக் கட்டியடித்தார்கள். (அவ்வடிபொறுக்கமாட்
டாமல்) மயங்கி வீழ்ந்தான். எ-று. (௨௩)

வீழ்ந்தவ னுய்யானென்றே யிருவருமிதித்துப் பேர்க்கி
யாழ்ந்தபே ரன்பாபோற்று மண்ணல்சித் தேசம்புக்குத்
* தாழ்ந்தன நிருந்தார்பின்பு தரணிவந் துதிக்கும்போது
சூழ்ந்தசோ கத்தான்றன்மை தேருவான் னுனையவந்தான்.

(இ-ள்.) மயங்கி வீழ்ந்த மண்டபன் பிழைக்கானென்று அவ்விருவர்களு
மவனைமிதித்துக் கிடத்திவிட்டு நிறைந்த மெய்யன்பர்களால் வணங்கத்தக்க சிவ
பிரான் வீற்றிருக்கின்ற சித்தேசமென்னும் ஆலயத்தில் இரவில் தங்கியிருந்து
மறுநாள் சூரியவுதயகாலத்தில் நீங்காத மூர்ச்சையையுடைய மண்டபனியல்
பைத்தெரியும்பொருட்டு விரைவாக வந்தார்கள். எ-று. (௨௪)

இருவரும் வருதல்கண்டோ னின்னமு மடிப்பாரென்று
மருவரு மூர்ச்சைநீங்கி வல்விநாந் தெழுந்தோட்டந்து
பொருவரும் காசிமேன்மை புந்தியிற் றெளிந்தாராகித்
துருவரு மைங்குரோசஞ் சூழ்பவரொடும்போய்ச் சேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) நேற்று அடித்துக்கிடத்திய இருவரும் வருவதைக்கண்ட மண்
டபன் இன்னமும் அடிப்பார்களென்று எண்ணி பொறுத்தற்கரிய மூர்ச்சை நீங்கி
விரைவாகவெழுந்து ஓடிப்போய், ஒப்பில்லாத காசித்தல மகிமையைப் புந்தியிற்
றெளிந்தவரும் தேடித்தற்கரிய பஞ்சக்குரோசத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்வரு
மாகிய உத்தமர்களோடு சேர்ந்தான். எ-று. (௨௫)

அவரொடு மைங்குரோச மாகியவிலிங்கஞ் சூழ்ந்தா
னிவந்தரு பாவமுற்று மிரிதாச் சுத்தனுகித்
கவர்படு மனமில்லானாய்க் கருத்தம கேச்சுரத்துத்
தவர்பவீர் குழுமுந்தெய்வச் சாதமண்டபமொன்றுற்றான்.

(இ-ள்.) அவர்களோடும் பஞ்சக்குரோசத்திலுள்ள சிவலிங்கங்களைப் பிர
தக்ஷணஞ் செய்தான் அதிகரித்தபாவங்கள் முழுமையும் நீங்கப் பரிசுத்தத்தை

யடைந்து பேதிக்கின்ற மனதில்லாதவனாகி கர்த்தமகேசகர மென்னும் ஆல்யத்
தில் பெரியோர்கள் பலருங்கூடுகின்ற ஒரு தெய்வச்சாதி மண்டபத்தைச் சேர்
ந்தனன். எ-று. (உச)

அன்னமண் டப்த்தையற்றோ னன்றிராத் துயிலானாகி
முன்னமார் நியபொல்லாங்கு முழுமையு நினைந்துதேம்பி
யென்னநாஞ் செய்வோமென்றே * நினைந்தரகரவென்றா த்துத்
† தன்னமும் வேறொர்பற்றுச் சார்கிலா னெழுந்துநின்று.

(இ-ள்.) அத்தேவ கூட்டமண்டபத்தையடைந்தவன், அன்றிரவு நித்திரை
செய்யாதவனாகி முன்னேதான் செய்தபாவங்கள் எல்லாவற்றையுங் கருதி, துய
ரப்பட்டு நாம் யாது செய்வோமென்று இரங்கி ஹரஹரவென்று ஆரவாரித்து
அற்பகாலமும் வேறொன்றை நினையாதவனாகி, எழுந்து நின்றுகொண்டு, எ-று.()

சிவமூல களைத்துமேவத் திகழுமேரிலிங்க நோக்கிச்
சிவசிவ தேவதேவ சிவசிவ வரமதேவ
சிவசிவ சிவமாதேவ சிவவரகரபுராண
சிவசிவ வெனநடித்தான் செறிந்தவ னுறைவார்கண்டார்.

(இ-ள்.) எல்லா உலகங்களுக்கும் மங்களமுண்டாவதாக விளங்குகின்ற ஓர்
சிவலிங்கவடிவத்தைப்பார்த்து சிவசிவா தேவதேவனே! சர்வ மங்களத்துக்கும்
மங்களமானவனே! வரமதேவனே! சிவசிவமஹாதேவனே! பழமையானேனே!
அரஹரசிவனே என்று மண்டபன் கூத்தாடினான். அவ்விடத்து நெருங்கி வசிப்
பவர்கள் பார்த்தார்கள். எ-று. (உஅ)

மறையுணர் கூசுமாண்டன் மைந்தன்மண் டபனென்பேரா
னிறைபர சிவநேயத்தா னிகழுமைங் குரோசஞ்சூழ்ந்தான்
முறையிவ ணடைந்துபத்தி முதிர்ச்சியி னடியாரின்றான்
குறைவில்ன் யாதுமென்று கூறியுண் மகிழ்ச்சியுற்றார்.

(இ-ள்.) வேதங்களை யுணர்ந்த கூசுமாண்ட முநிவருடைய குமாரன், மண்
டபனென்னும் பெயரையுடையவன், மேலாக நிறைந்த சிவபத்தி யுள்ளவன்.
விளக்கமுற்ற பஞ்சக்குரோசத்தை விதிவழியாகப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தனன், இவ்
விடம்வந்து சிவநேய முதிர்ச்சியினால் கூத்தாடுகின்றனன், யாதுகுறையுமில்
லாதவனென்று அவ்விடத்திருக்கின்றவர்கள் சொல்லி உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சிகொ
ண்டார்கள். எ-று. (உக)

அன்னவர் மகிழ்தல்கண்டா னந்தணர் குலத்திற்றோன்றி
முன்னருங் கொடியபாவ முழுமையுஞ் செய்தேனைய
வென்னயா னினிச்செய்வேனென் மெழுந்தாசன் டிகைமாதேவி
நன்னரா லயத்துட்புக்கான் பூசனை நயந்துசெய்தான்.

கூ-வது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ராகு

(இ-ள்.) அப்பெரியோர்கள், மகிழ்ந்து கூறியதைக்கேட்ட மண்டபன் (அவர்களைப்பார்த்து) ஐயரே நான் பிராமணகுலத்திற் பிறந்து நினைத்தற்கரிய கொடும் பாதகங்கள் எல்லாவற்றையுஞ்செய்தேன். இனி யாது செய்யப்போகின்றேனென்று (சொல்லி) சண்டிகை மாதேவியினுடைய சிறந்த ஆலயத்தக் குள்ளே புகுந்து களிப்புடன் பூசை செய்தனன். எ-று. (௩௦)

துதியோடு நிருத்தமாங்குந் தோன்றிடச் செய்துமேவி
மதிமிக மூன்றாநாளின் மார்க்கத்துஞ் சிவநாமஞ்செய்
ததிவிரை வோடுமேவி யகனக ரத்தானத்துத்
திதிகொளு மொருமருப்புத் தெகளிமால் களிற்றைப் போற்றி.

(இ-ள்.) அச்சண்டிகை மாதேவி ஆலயத்தில் தோத்திரஞ்செய்து ஆன்ந் தக்கூத்தாடி புத்தி அதிகரித்தலால் மூன்றாநாளில் வருகிற, மார்க்கங்களைல்லாஞ் சிவநாமத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு அதிசேக்கிரமாக விரும்பிவந்து மனங்கனிந்து ருசுகின்ற அந்தமார்க்கத்தில் (பத்திசெய்வோரை) இரகூழ்ப்பவரும் ஒற்றைத்தந்தத்தையுடையவருமாகிய தெகளி விநாயகரை வணங்கி. எ-று. (௩௧)

வலியயா ரேனும்யாது கொடுப்பினும் வாங்கானுகி
மெலியவு மாகாரத்து விருப்பமு மில்லானுகி
மஸ்புகழ்க் காசிகாசி யென்றுவா யுரைப்பச்சென்று
பொலியிரா மேசம்புக்கி ராமேசர் பொற்றாள்போற்றி.

(இ-ள்.) யாவராயினும் ஒருபொருளை வலியக்கொடுத்தாலும் வாங்காத வனுகி சரீரம் இளைத்தும் ஆகாரத்தில் இஷ்டமில்லாதவனுகி பெரும்புகழையுடைய காசிகாசி என்கிற திருநாமத்தை வாயினும் சொல்லிக்கொண்டுபோய் விளக்கத்தையுடைய இராமேசமென்னும் ஆலயத்தில் புகுந்து இராமேசருடைய பொன்போன்ற திருவடிகளை வணங்கி. எ-று. (௩௨)

சோமநாத தரையுப்போற்றித் துதியோடு பத்தியோடு
காமரு சிறப்புவுயர்ந்த கபிலதா நாயின்கண்மூழ்கி
மாமரு தெய்வமாரும் வருணசங் கமத்துமூழ்கிப்
பூமலி விசுவநாதன் பொன்னடி வணங்கிப்போற்றி.

(இ-ள்.) சோமநாத சுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு மிகுந்த பத்தியுடன் தோத்திரஞ் செய்தவனுகி (அதன் பின்பு) அழகிய சிறப்புள்ள கபிலதானாயில் ஸ்நானஞ்செய்து பின்பு பெருமையுள்ள தெய்வமணம் வீசுகின்ற வருணசங்கமத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பொலிவுநிறைந்த விசுவநாதருடைய பொன்போன்றதிருவடிகளை வணங்கித்துதித்து. எ-று. (௩௩)

முத்திமண் டபத்துமேவி முன்னியங் கமர்வோர்தம்மைப்
பத்தியின் வணங்கித்தான்செய் பாதக மெடுத்துக்கூறிச்
சித்திபெற் றவர்காளிந்தத் தீங்கெவாந் தீரத்தீர்த்துச்
சுத்திசெய் திடுவீரென்று சொற்றிட வவார்சொல்வாரால்.

(இ-ள்.) பின்பு முத்திமண்டபத்தை யடைந்து அங்குள்ள பெரியோர்க ளைத் தியானித்து பத்தியினால் வணங்கித் தர்ன்செய்த பாதகங்களை யெடுத்து னாத்து சிவானுபவ சித்திபெற்ற பெரியோர்களை என்னுடைய தீமைகள் யா வும் நீங்கும்படி யொழித்து பரிசுத்தஞ்செய்தருளுவீர்களென்று பிரார்த்திக்க அப்பெரியோர்கள் கூறுகின்றார்கள். எ-று. (௩௪)

கொடியபா தகமும்பஞ்சக் குரோசஞ்சூழ் தலினன்மாயு
நெடியநீ யதுவுஞ்சூழ்ந்தாய் நிறைசிவ நாமம்வாயிற்
குடியவா யிருப்பமேவுங் கொள்கையை யாதலானின்
கடியபா தகங்களெல்லாங் கழிந்தன சுத்தனாய்.

(இ-ள்.) மகாபாதகங்கள் யாவும் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணம் செய்த லினால் ஒழியும் உயர்வுள்ள நீ அந்தப் பிரதக்ஷணமுஞ் செய்தனை. அருள் நிறைந்த சிவனாகளைச் சதாகாலமும் வாயினால் உச்சரித்துக்கொண்டிருக்குந் தன்மையை யடைந்தனை. ஆனபடியால் உனது பெரும்பாதகங்கள் யாவும் நீங்கிப் பரிசுத்தமடைந்தனை. எ-று. (௩௫)

இனியொரு கழுவாய்கூறற் கிதற்குமே லொன்றுமில்லைப்
புனிதநீ போதியென்னப் புந்தியுண் மகிழ்ந்துதந்தை
நனியவாம் படிசொற்றென்னை நலத்தகச் சேர்மினென்றான்
கனிவினம்ற் றவருன்றந்தை யிவண்வரக் கனாதியென்றார்.

(இ-ள்.) இதற்குமேல் பாவத்தை யொழிக்கும் வழியை எடுத்துரைப்ப தற்கு வேறையொன்றுங் கிடையாது. பரிசுத்தத்தை யடைந்த நீ போகலா மென்று அவர்கள் சொல்ல, மண்டபன் மனதிற்கனித்து என்பிதாவாகிய கூசு மாண்டமுனிவர் என்னை விரும்பும்படிசொல்லி நன்மையாக அவர் சேர்த்துக் கொள்ளச், செய்வீர்களென்று கேட்டுக்கொள்ள அப்பெரியோர் கனியோடு உன் பிதாவை இவ்விடத்துக்கு வரச்சொல்வாயென்றனர். எ-று. (௩௬)

என்றலுந் தொழுதுபோற்றி யிலங்குவெண் ணீறுபூசிக்
கன்றலி லுருத்திராக்கக் கலம்பல வெங்கும்பூண்டு
பொன்றலில் சிவநாமத்தைப் புகழ்பெற வுச்சரித்து
நின்றவ னவ்வாறேகி நெடியதன் மனைவாய்ப்புக்கான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று சொன்ன பெரியோர்களை வணங்கித் துதித்து சரீரத்தில் விளங்க வெண்ணீறுதரித்து மனோவருத்தத்தை யொழிக்கின்ற உரு த்திராக்ஷமாலைடைப் பலவாக விதிப்படி யணிந்து மாணத்தை யொழிக்கி ன்ற சிவநாமத்தைப் புகழ்பெறத்தக்கதாக உச்சரித்து நின்ற மண்டபன் அம் முத்திமண்டபத்திலிருந்து சென்று பெரிய தனது மாளிகை; வாயலில் துழைந் தான். எ-று. (௩௭)

வாயிடைப் புக்கபோது வருந்தியீன் றெடுத்தவன்னை
யாயிடைக் கண்டுகொண்க னடிபணிக் துனதுமைந்தன்

கூ-வது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ஈடுக

சேயிடைத் திரிந்துபர்வத் தீர்த்தனன் போலுமுற்று
னீயிடைத் தடைசெய்யாம னேர்த்துகண் டிகுவென்றான்.

(இ-ள்.) வாசப்படியில் நுழைந்தபோது வருத்தமுற்றுப் பெற்றுவுளர்த்த தாயார்பார்த்து நாயகனாகிய கூசுமாண்டமுனிவர் திருவடிகளில் வணங்கி உம்முடைய குமாரன் தூரமான இடங்களில் யாத்திரைசெய்து பாவமொழிந்து வந்தனன் தேவரீர் தாமதமில்லாமற்போய்ப் பார்த்தருள்வீரென்றான். எ-று. (௩௮)

என்றலும் வெளிவந்தனனா னெழிற்சிவ சின்னத்தோடு
நின்றதும்பிறவுநோக்கி நெஞ்சஞ்சற் றினகிரீயிங்
கொன்றிய தென்னையென்றான் முத்திமண் டபத்தினுற்று
ருன்றனை யழைத்தியென்ன வுற்றன்னடியே னென்றான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று மண்டபனுடைய தாயார்சொல்ல, பிதா வெளியில்வந்து குமாரன் அழகுவாய்ந்த சிவசின்னங்களோடு நின்றிருப்பதும் மற்றக் குறிகளையும் பார்த்து மனது சற்றே இரங்கி நீ யிங்கேவந்தகாரணம் யாதென்று கேட்க முத்திமண்டபத்தில் உள்ள பெரியோர்கள் உம்மை அழைத்துவரும்படி சொன்னமையால் அடியேன் வந்தேனென்றான். எ-று. (௩௯)

அன்னது கேட்டலோடு மருட்குண மனைவியோடு
முன்னருஞ் சிறப்புவாய்ந்த முத்திமண் டபத்தையும்
பன்னரு மங்குமேயோ ரெவனையும் பணிந்துகின்ற
னன்னல முறவிருத்தி யென்றலு நயந்திருந்தான்.

(இ-ள்.) மண்டபன்சொன்ன அவ்வார்த்தையைக் கேட்டவளவில் இரங்குகின்ற குணமுள்ள பத்தினியோடு கூசுமாண்டமுனிவன், நினைத்தற்கரிய சிறப்புள்ள முத்திமண்டபத்தைச் சேர்ந்து சொல்லுக்கடங்கு மகிமையுள்ள அம்மண்டபத்தில் இருக்கின்ற பெரியோர்களுல்லோரையும் வணங்கி நின்றபோது அப் பெரியோர் இருமென்றுசொல்ல விருப்புட னிருந்தனன். எ-று. (௪௦)

இருத்தலு மவனைநோக்கி யெண்ணிலாப் பெரியோரியாருங்
திருத்தகு நினதுமைந்தன் செய்தபாதகங்க டீர்த்தான்
பொருத்தம் துறவழைத்துப் போய்நின தில்லஞ்சேர்தி
வருத்தமொன் றேனுங்கொள்ளே லென்றலு மறையோன் சொல்வான்.

(இ-ள்.) அம்மண்டபத்திலிருந்த கூசுமாண்டமுனிவனை அளவில்லாத பெரியோர் யாவரும்பார்த்துச் சிறந்த உம்முடைய குமாரன், செய்த பாதகங்கள் ஒழிந்தனன். அவனையுண்புடன் அழைத்துக்கொண்டுபோய் உமது வீட்டில் சேர்த்துக்கொள்ளும் யாதொரு களங்கமு் மெண்ணவேண்டாமென்றுசொன்னபோது அம்முனிவன், சொல்லுகின்றான். எ-று. (௪௧)

அளவில்பா தகங்கள்செய்தா னறிவிலாவெனதுமைந்த
னளவிலா யுகமத்திங்கிற் காற்றிடு கழுவாயாக

வளவிலா நரகந்தோறு மழுந்தினுந் தீர்தராதா

வளவிலாப் பெரியீரெவ்வா நகன்றதுமொழியி னென்றான்.

(இ-ள்.) அறிவில்லாத எனது குமாரன் எண்ணிக்கையில்லாத பெரும்பா தகங்களைச்செய்தனன் அப்பாவங்களுக்குத்தகும்படி செய்கின்ற பிராயச்சித்தமாக அனந்த யுகங்கள் அளவுபடாத கொடிய நரகங்கள் எல்லாவற்றிலும் அழுந்திக் கிடந்தாலும் நீங்காது அப்படியிருக்க எவ்வாறு அப்பாவம் ஒழிந்தது அளவில் லாத மகிமையுள்ள பெரியோர்களே சொல்லியருளவேண்டுமென்றனன். எ-று.)

என்றலுங் காசியெல்லை யென்னுமைங் குரோசஞ் சூழ்ந்தான்

பொன்றலில் பெருமாமுமம் பொய்யற உச்சரிப்பா

னென்றவெண் ணீறுபூசிக் கண்மணி யுவந்துபூண்டான்

கொன்றனன் முன்னஞ்செய்த கொடியபாதக மனைத்தும்.

(இ-ள்.) இப்படியாகச் சொன்னபோது (உம்முடைய குமாரன்) காசிப் பதியிலுள்ள பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து நித்தியராகிய விசுவநாத ரூடைய திருநாமங்களைக் களங்க நீங்கும் விதம் அன்புடனுச்சரித்துச் சரீ ரம் நிறைய விபூசிதரித்து ருத்திராக்ஷமாலிகையைப் பிரியத்தோடு பூண்டிருப் பதால் முன்செய்த கொடுமையுள்ள எல்லாப் பாவங்களையும் ஒழித்துவிட்ட னன். எ-று. (சுந)

அன்றியு முரைப்பதொன்றுண் டரகர முழக்கஞ்செய்து

வென்றிசெய்யைங்குரோசம் விதிப்படி வலஞ்செய்வோருக்

கொன்றிய மறமுமுண்டோ ஷுரைத்ததிற் கழுவாயுண்டோர்

கன்றிய வையங்கொள்ளேல் காதையொன் றுரைப்பாங்கேட்டி.

(இ-ள்.) அதுவல்லாமலும் உமக்குத் தெரிவிக்கத்தக்கது ஒன்றிருக்கின் றது (யாதெனில்) ஹரஹ்ரவென்கிற தோனியை இடைவிடாதெழுப்பி பாவங் களை வெல்லத்தக்க பஞ்சக்குரோசத்தை விதிவழியாக வலம் வரத்தக்கவர்களுக்கு அப்பாவங்களுண்டாகுமோ சொல்லிய இசைப்பார்க்கிலும் வேறே பிராயச்சித்த மொன்றிருக்கின்றதோ வருத்துகின்ற சந்தேகத்தை- நீர் கொள்ளவேண்டாம். (அநுபவமான) ஒரு கதையைச் சொல்லுகின்றோம் கேட்பீராக. எ-று. (சுச)

முந்திய கிரேதந்தன்னின் முனிவில்காண் டில்லியப்பே

ரந்தண றொருவனுள்ளா நறிவினா லையநீத்தான்

சந்தமா ரனையனுக்கோர் தனையைவந் துதித்தாளந்தக்

கந்தமார் குழல்விசாலக் கண்ணியென் றொருபேர் பெற்றான்.

(இ-ள்.) முதலாகிய கிதோயுகத்தில் நல்லோரால் விரும்பத்தக்க சாண் டில்லியனென்னும் பெயருள்ள ஒரு பிராமணனிருந்தால் தனதறிவினால் சந் தேக விபரீதங்களொழிந்தவன் அழகுவாய்ந்த அப்பிராமணனுக்கு ஓர் பெண் பிறந்தனன் வாசனே தங்கிய அளகபாரத்தையுடைய அப்பெண் விசாலாட்சி யென்கிற பெயர்பெற்றனள். எ-று. (சுரு)

கூவது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். எ-று.

அன்ன புத்திரியையன்னு னவந்திமா நகர்வாழ்தீமை
துன்னருஞ் சுகுணனைய சுமந்தனென் பவனுக்கீந்தான்
பன்னரு மனையான் னன்னூர் படர்ந்தனன் படர்ந்தபின்றை
யென்னருங் காமந்தீர விருந்தனள் காசியந்நாள்.

(இ-ள்.) அந்தப்புத்திரியைப் பிதாவானவன் அவந்திமாநகரத்தில் வாழ்கின்ற
தீமையில்லாத சுகுணவானாகிய சுமந்தனென்னும் பிராமணனுக்கு விவாகஞ்
செய்து கொடுத்தனன். சொல்லுவதற்கரிய (பெருமையுள்ள) சுமந்தன் காசியை
விட்டு தனது நகரத்திற்குப்போனான். போனபின்பு அரிய விரகாக்கினி சுடும்
படி அப்பிராமணமாதா காசியிலிருந்தனள். எ-று. (ச-சு)

காசியி லிருந்தமாதா காமபா ணத்தர்நெந்து
பேசிய மைந்தரென்பார் பலரையும் பெட்டுக்கூடி
வீசிய நாணத்தோடு மிகுபொரு ளுங்கவர்ந்து
மாசியல் குணத்தினுளாய் வைகினாள் வைகுராளில்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்திலிருந்த அப்பெண் காமபாணத்தால் வருந்தி ஜாதி
பேதத்தை யொழித்து காமுகர்கள் பலரையும் விரும்பிப் புணர்ந்து நாணத்தை
யறவொழித்து பெரும்பொருள் பறித்துக் களங்கமுள்ள குணத்தையுடையவ
ளாய் வசித்தனள் அவ்வாறிருக்குராளில். எ-று. (ச-எ)

மயன்முதிர்ந் திவட்குரல்கி வறியரே யானூரியாரு
மயனக ரத்துளாரு மவாயிவ னழகு கேட்டுப்
பயனுற வடைந்துவேண்டும் பலவுறன் குதவிக்கூடிச்
செயன்மகிழ்ந் திருந்தாரிந்தத் தீமையிற் சிறந்தாளன்னாள்.

(இ-ள்.) காமுகர் யாரும் அதிக மயக்கங்கொண்டு, இப்பிராமணமாதா
குக் கொடுத்துக் கூடி வறியரானார்கள். சமீபநகரத்திலிருப்பவர்களும் இவளழ
கைக் கேள்வியுற்று விரும்பி காமசுகத்தைப் பெறும்படி யிவ்விடம்வந்து வேண்
டிய பலவற்றையுக் கொடுத்துச் சேர்ந்து இவளுடைய செய்கையைக் களித்திருந்
தார்கள். இவ்வண்ணமான கொடுமையில் அப்பிராமணமாதா சிறந்தாள். எ-று. (ச-உ)

தெள்ளிய மறையோர்மார்க்க சிரமதி யைங்குரோச
மொள்ளிதிற் சூழப்புக்கா நுதனினும் விருப்புளாள்போற்
கள்ளியு மனையார்மேனி கலத்தலுட் கொண்டுசென்றாள்
வள்ளிய துர்க்காகுண்டம் வதிந்தனர் மறையோரியாரும்.

(இ-ள்.) தெளிவுள்ள பிராமணர்கள் மார்கழிமாதத்தில் பஞ்சக்குரோசப்
பிரதட்சணத்தை யறிவு விளங்கும்பொருட்டுச் செய்ய எத்தனித்தார்கள். அத
னினும் விருப்பமுடையாள் போன்று அப்பிராமணருடன் கூடவேண்டுமென்
னும் எண்ணத்தை மன்திற்கொண்டு அவ்வஞ்சகியும் யாத்தினாபோனாள். வள
ப்பமமைந்த துர்க்காகுண்டத்தில் அப்பிராமணர்கள் யாவரும் தங்கியிருந்தா
ர்கள். எ-று. (ச-சு)

அனையரும் பிரியாள்வைகி யவர்முனம் வசமாச்செய்து
நினைவரும் பொன்புணதி நினைந்தவா கவர்ந்துகொண்டு
துனையம்ற் திரண்டாநாளிற் றொக்கவம் மறையோரோடுங்
கனைகட லுலகமேத்துங் கருத்தம கேசம்போற்றி.

(இ-ள்.) அவ்வஞ்சுகியும் பிரியாம லவர்களுடனிருந்து சிலர் மனத்தை
வசஞ்செய்து நினைத்தற்கரிய பொருள்களையும் ஆபரணதி பலவற்றையும் நினைந்த
வாறு கிரகித்துக்கொண்டு (அவருடன் கூடி) இரண்டாநாளில் சூழ்ந்த பிராமண
ருடன் ஒலிக்கின்ற கடலாற்குழப்பட்ட உலகத்தாராற் றுதிக்கத்தக்க கர்த்தமகே
சமென்னு மாலயத்தை வினாவாகவந்து வணங்கி. எ-று. (௫௦)

திகழ்தர மூன்றாநாளிற் றெகளியைச் சேவைசெய்து
புகழ்மிக நாலாநாளிற் பொலியிரா மேசம்போற்றி
யகழ்வினை வருணநான மவரொடுஞ் செய்துபின்ன
ரிகழ்தலில் காசிமாச்சி ரிசைத்திடு மவர்பாற்கேட்டாள்.

(இ-ள்.) மூன்றாவது தினத்தில் தெகளி விநாயகரை விளக்கமாகச்சே
வித்து நாலாவது தினத்தில் மிக்கபுகழோடு விளங்குகின்ற இராமேசமென்னு
மாலயத்திலிருக்கின்ற இராமேசரைவணங்கி அங்குள்ளதும் பாவத்தையொழிப்
பதுமாகிய தீர்த்தத்தில் முழுக்காடுதலை அவர்களோடுசெய்து பின்னர் புகழுள்ள
காசித்தலத்தின் மகிழ்வையே விரித்துரைக்கும் பெரியோர்களிடத்துத் தானுங்
கேள்வியுற்றனன். எ-று. (௫௧)

வளமலி காசிவைப்பின் மான்மியங் கேட்கும்போது
கிளர்தரு காசிமேவிப் பாதகங் கெடும்பேய்வோ
ரளவறுங் காலங்கால வயிரவ ராணையாற்றி
னுளபல துயர்த்தாழ்வ ருண்மையே பென்றல்கேட்டாள்.

(இ-ள்.) வளப்பம் நிறைந்த காசித்தலத்தின் மகிழ்வையே முறையாகக்
கேட்கும்போது விளக்கமுற்ற காசித்தலத்திலிருந்து தீவினைகளைச் செய்பவர்
கள் காலவைவருடைய தண்டனைக்குட்பட்டு அளவில்லாதகாலம் பலவாயுள்ள
துயரங்களில் சத்தியமாக மூழ்குவார்களென்பதையுங் கேட்டனன். எ-று. (௫௨)

கேட்டலும் வெருவியந்தோ வென்செய்தேன் கெட்டேனெயென்
ரோட்டரும் வருத்தமேவி யுற்றநல் லறிவுவாய்ப்புற
நீட்டிய பொருள்களெல்லாம் யாவருங் கொளக்கொடுத்தாள்
வேட்டதன் றொழிலீத்து விப்பிரர் தமைவினாவும்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு கேட்டபோது மிகப்பயந்து ஐயோ என்னகாரியஞ்
செய்தேன் கெட்டுவிட்டேனெயென்று நீங்காக்கிலேசத்தை யடைந்து புண்
ணியபாவங்களைப் பகுக்கும் நல்லறிவுதோன்றி பாவவழியில் தான் சம்பாதித்த
பொருள்கள் பலவற்றையும் நல்லோர் யாவருங் கொள்ளும்படி கொடுத்து

கூவது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௩௦௫

இதற்கு முன்விரும்பிய கொடுத்தொழிலைக் கைவிட்டு அப்புராணபடனஞ்செய்யும் பெரியோராகிய பிராமணரைப்பார்த்து வினாவுகின்றனர். எ-று. (௫௫)

ஐயரே யடியேன்செய்த பாவத்துக் களவின்றாகும்
வெய்யவப் பாவம்போக்கும் விதமெனக் கருண்மினென்ன
மையலான் முன்னஞ்செய்த மறமெலா மொழிந்துபோய்
தெய்யநீ யைங்குரோசஞ் சூழ்தலா லெம்மோடென்றார்.

(இ-ள்.) சுவாமிகளே எளியேன்செய்த தீவினைகளுக் களவுகிடையாது, கொடிய அப்பாதகங்களை ஒழிக்கத்தகும் வழியை அடியேனுக் கருளவேண்டி மென்று பிரார்த்திக்க பொருந்தும் விதமாக பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணத்தை நீ எங்களுடையசெய்தலால் இதற்கு முன் மயக்கங்கொண்டு செய்தகொடும்பாவங்கள் யாவும் ஒழிந்தனவென்றனர். எ-று. (௫௬)

மேலுமிப் பாவச்செய்கை விழைதரல் வேண்டாவென்று
கோலுமம் மறையோர்கூறக் குணங்கொடு பணிந்துபோற்றிச்
சாலுமம் றைந்தாநாளிற் கபிலதா ராயின்கண்வந்து
மாலும்வெம் பாவமெல்லா மாற்றினாள் விசாலக்கண்ணி.

(இ-ள்.) இனிமேல் இப்பாவத்தொழில்களை அணுவுளவும் விரும்பவேண்டாமென்று கூடியிருந்த அவ்வேதியர் கூற குணமென்றுட்கொண்டு அவர்களை வணங்கித் துதித்து ஐந்தாவது தினத்தில் கபிலதாரைக்குவந்து ஸ்நானஞ்செய்து மயக்கத்தாற்செய்த அக்கொடும்பாவங்களெல்லாவற்றையும் விசாலாக்ஷி என்னும் பிராமணமாது ஒழித்துவிட்டனர். எ-று. (௫௭)

மற்றுமந் தின்றாராள் வருணசங் கமத்தில்வந்து
முற்றவங் கியற்றத்தக்க பூசையாதிகண் முடித்துத்
கற்றவர் புகழுமுத்தி மண்டபங் கலந்துபற்றினாள்
மற்றவ ருளத்துமேய வகிலநா யகனைப்போற்றி.

(இ-ள்.) அக்கபிலதாரையிலிருந்து ஆறாவதுதினம் வருணசங்கமத்துக்கு வந்து ஸ்நானஞ்செய்து அவ்விடத்துச் செய்யத்தக்க பூஜையாதிக லெல்லாவற்றையும்முழுவது முடித்து அறிவுடையார் புகழ்த்தக்க முத்திமண்டபத்திற்கு வந்து அகப்பற்று புறப்பற்றுக்களொழிந்த மெய்யடியாருள்ளத் தெழுந்தருளும் விசுவநாதரை வணங்கி. எ-று. (௫௮)

சுத்தியிக் கடைந்தாளுற்றார் வெறுத்திலர் சூழ்ந்துகொண்டார்
முத்தியு மடைந்தாள்பின்ன ரென்றனரதுபோன்மோக
சித்தியென் மகனுஞ்சுத்தி சேர்ந்தனன் கொல்லோவென்று
பத்திமா முனிவன்கேட்டான் யாவரும் பட்டாங் கென்றார்.

(இ-ள்.) விசாலாக்ஷியென்னும் பிராமணமாது மிகுந்த பரிசுத்தத்தை யடைந்தனர். பந்துக்கள் வெறுக்காமல் சூழ்ந்து அங்கீகரித்தனர். பின்பு முத்தியடைந்தனரென்று அப்பெரியோர்கள் கூறக்கேட்டி சிவபக்தியுள்ள கூசு

மாண்டமுனிவன் அதுபோலப் பெருமயக்கமுள்ள எனது சூமாரனும் பரிசுத் தத்தை யடைந்தானோவென்று கேட்டனன். பெரியோர்கள் யாவரும் இது உண்மை தூற்றுணிவென்றனர். எ-று. (ரு௭)

உண்மையாயினு மன்னானோ நிறுநுக் கொள்ளல்வேண்டேன்
வண்மைசால் பெரியோரென்றான் மற்றவன் வார்த்தைகேட்டுத்
தண்மைசான் முனிவர்முத்தி மண்டபஞ் சார்ந்ததேவ
ரெண்மையே யுண்மைசொல்வா நிரிக்கநின் னையமென்றார்.

(இ-ள்.) உண்மையானாலும் அம்மண்டபனாகிய வென் சூமாரனுடனிருந்து போசனஞ்செய்யமாட்டேன். சத்தியத்திற் சிறந்த பெரியோர்களையென்று கூறிய கூசுமாண்டமுனிவன் வார்த்தையைக்கேட்டு சாந்தலீராகிய அப்பெரியோர்கள் இம்முத்திமண்டபத்தில் வீற்றிருக்கின்ற தேவர்கள் உம்முடைய சந்தேகம் நீங்கும்படி சத்தியத்தை யெளிதாகத் தெரிவிப்பார்களென்றனர். எ-று. ()

என்றலு மிரவிதுண்டி யேற்றமார் தண்டபாணி
மன்றவெவ் வரமுநல்கும் வயிரவர் திருமாலேனோ
ரொன்றவன் கொருசார்மேவி யுலகெலா முண்மைதேர்ந்து
கன்றல் செய்துயரநீங்கத் தனித்தனி கழறலுற்றார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறாக அம்முத்திமண்டபத்திலிருந்து பெரியோர்கள் சொன்னபோது, எல்லா உலகத்தாரும் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணத்தின் மகிமையறிந்து வருத்துகின்ற நுன்பத்தினிங்கி இன்பமுறும்வண்ணம் துண்டிராஜகணபதி, சூரியமூர்த்தி, பெருமைதங்கிய தண்டபாணி, எவ்வித வரங்களையும் பூரணமாகத்தருகின்ற வயிரவக்கடவுள், விஷ்ணுதேவர் முதலாகிய மற்றைத்தேவரும் அம்மண்டபத்தின், வேறுவேறிடங்களிலிருந்து தனித்தனியே சொல்லத் தொடங்கினர். எ-று. (ரு௭)

மதித்திடு மைங்குரோசம் வலஞ்செய்யும் வலத்தினுந்
துதித்திடு காசிமேன்மை சொற்றிடக் கேட்டலானும்
பதித்திடு கொடியபாவம் யாவும்போய்ப் பாறுமென்றான்
றிதித்திடு தொழின்மேற்கொண்ட திகிரியந் தடக்கைச்செம்மல்.

(இ-ள்.) உலகத்தை ரக்ஷிக்கின்றதொழிலை மேற்கொண்டு அழகிய அஸ்தத்திற் சக்ரமேந்திய விஷ்ணுதேவர், அறிவுடையரால் மதிக்கத்தக்க பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்த புண்ணியபலத்தினாலும், துதிக்கத்தக்க காசிமகிமைபைச் சொல்லக் கேள்வியுற்றதனாலும், நிலைத்த கொடிப்பாதகங்களெல்லா மொழிந்து மண்டபன் பரிசுத்தத்தை யடைந்தனனென்று கூறினர். எ-று. ()

பரசிவ நாமமென்றே பற்பல மறையுங்கூறும்
வரமிகு காசிராமம் வாயுரை செய்தலானும்.
பூரகரன் விசுவநாதன் பொங்குசீர் கேட்டலானும்
விரவுபா தகமனைத்தும் வீதரு மென்றான்னுண்டி.

கூ-வது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௪௦௭

(இ-ள்.) துண்டிராஜகணபதியானவன் பலபல வேதங்களெடுத்துரைக்கி
ன்ற பரசிவநாமமென்று சொல்லத்தக்கதும் பெருவரங்களைக் கொடுக்கத்தக்கது
மாயுள்ள காகியென்னுந் திருநாமமந்திரத்தை நிரந்தரம் வாயினுந் சொன்னமை
யாலும் திரிபுராரியாகிய விசுவநாதருடைய பெரும்புகழைக் கேட்டமையாலும்
இம்மண்டபன் செய்த கொடும்பாதகங்களெல்லாமொழிந்து சுத்தனானென்று
கூறினன். எ-று. (சூக)

காசியி னிருந்துபாவம் கருதினோர் செய்தோர்யாரு
மாசியல் கும்பியெல்லாம் வதிவநம் விசுவநாதன்
பேசிய வைங்குரோசம் பேணுபு சூழ்வாராகிற்
றேசின்மேம் பபிவரெல்லாந் தீர்த்தென்றான் தண்டபர்ணி.

(இ-ள்.) காசித்தலத்திலிருந்து பாவஞ்செய்ய நினைத்தவர்களும் செய்த
வர்களுமாகிய இவர்கள், குரூரமுள்ள கொடிய நரகங்களெல்லாவற்றினும் அழு
ந்தி வருந்துவாரானும் நமது விசுவநாதரால் எடுத்துரைக்கின்ற பஞ்சக்குரோ
சத்தை விரும்பிப் பிரதக்ஷணஞ் செய்வாரானின் எல்லாத் தீவினைகளுங் கழி
ந்து திருவருட் பிரகாசத்தில் மேலாவொன்று தண்டபாணிக் கடவுள் கூறி
னன். எ-று. (சூஉ)

மன்னிய காசிவைப்பின் வதிந்துபா தகஞ்செய்வோரைப்
பன்னிய கொடியதண்டம் பண்ணலென் தன்மையேனுந்
துன்னிய வைங்குரோசஞ் சூழ்நரை யென்னுஞ்செய்யேன்
மன்னிய புணர்வீரென்று வயிரவன் விளம்பினோனே.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற மகிமையுள்ள காசித்தலத்திலிருந்து பாவங்கள் செய்
கின்றவர்களைப் பிரபலமாகக் கூறுகின்ற கொடுத்தண்டனைகளைச் செய்தல் என
தியற்கையாயினும் நிறைந்த மகிமையுள்ள பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்
வாரை ஒரு துன்பமுஞ் செய்பேன் நிலைபெற்ற அறிவுடையோரோ என்று வயி
ரவக்கடவுள் கூறினன். எ-று. (சூரு)

நல்லினஞ் சோதல்காசி வலஞ்செய் நகுகாசிச்சீர்
புல்லிய கேட்டலன்ன பூரணி விசுவநாத
னல்லியங் கமலபாத மன்பொடு போற்றலின்ன
வல்லியல் பாவமெல்லா மாற்றுமென் னுன்மார்த்தாண்டன்.

(இ-ள்.) சாதாசங்கசேவைசெய்தல் காசியில் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷ
ணஞ்செய்தல் காசிமான்மிய முழுவதுங் கேட்டல் அன்ன பூரணியுடையவும் விசு
வநாதருடையவும் அகவிதழ்களையுடைய அழகுவாய்ந்த தாமரைமலரையொத்த
பாதங்களில் அன்புடன் வணங்கல் இவைகளைச் செய்யின் கொடும்பாதகங்
கள் யாவும் நீங்குமென்று சூரியதேவன் கூறினான். எ-று. (சூசு)

தனித்தனி யிவ்வாரோதி மண்டபன் தவாதபாவ
முனித்தலை மையரோயைங் குரோசஞ்சூழ் முயற்சியாகி

யினித்தம் நெவையுஞ்செய்தா னிரித்தனன் பாவமெல்லா
மனித்தனென் நெண்ணறிது வானவனவன்காணென்றார்.

(இ-ள்.) வேறுவேறு தேவர்களுந் தனித்தனி இவ்வாறு சொல்லி முனி
வர்களே இம்மண்டபன் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தல் முதலிய நன்
முயற்சிகள் யாவையுஞ் செய்தனன். ஆதலால் கெடாத கொடும்பாதகங்களை
யொழித்தனன். இவனை மனிதனென்றெண்ணுதல் பாவமாகும். தெய்வத்தன்
மைவாய்ந்தனனென்று கூறினர். எ-று. (கூரு)

முத்திமண் டபத்துவானோர் மொழிந்தசொற் கேட்டாங்குள்ளார்
சத்திய மென்றுதாழ்ந்தார் தந்தைபு மகிழ்ச்சியூத்துப்
புத்திரன் மனையழைத்துப் போயினன் குரோசச்சூழ்வே
சித்தியென் னுளந்தெளிந்தார் செகதலத் துள்ளாரியாரும்.

(இ-ள்.) முத்திமண்டபத்திலிருக்கின்ற தேவர்கள் சொன்ன வார்த்தை
யைக்கேட்டு அவ்விடத்திலிருந்தவர்கள் யாவரும் இது உண்மையேயென்று
வணங்கினார்கள். பிதாவாகிய கூசுமாண்டமுனிவனும் பிள்ளையாகிய மண்ட
பனைப் பெருங்கனிப்புடன் அழைத்துக்கொண்டுபோனான். உலகத்தாரொல்லோ
ரும் மகாபாதகங்களை நாசஞ்செய்வது பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணமேயென்று
துணிந்தார்கள். எ-று. (கூகூ)

மண்டப னம்பொற்பாத மருவியின் புற்றுவாழ்ந்தான்
கொண்டலங் குழலாய்தேர்த்தாய் கொல்வென வுரைத்தானையன்
பண்டரு மொழியாண்மிக்க மகிழ்ச்சியிற் பர்விப்போற்றி
யெண்டரு கழுவாயுண்மையிற்றெனத் தெளிந்தேனென்றார்.

(இ-ள்.) கரியமேகம்போலுங் கூந்தலையுடைய உமையே அம்மண்டபன்
ஈமது அழகிய திருவடிபிற்கலந்து முத்திபெற்றனன். இதைத் தெளிந்தனையோ
வென்று சிவபெருமான் கட்டளையிட சுரமமைந்த மொழிகளையுடைய உமா
தேவியார் பேரன்போடு வணங்கித் துதித்து எளிதாகச் செய்யும் பிராயச்சித்தத்தி
னுண்மை இதுவாகுமென்று தெளிந்தேனென்றான். எ-று. (கூஎ)

மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாய முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் கூக்கு திருவிருத்தம். கூகூ.

திருச்சிறம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தாவது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண வியல்புரைத்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆலமார்களத் தண்ணிலை யடிதொழுதம்மை
கோலமார்தரு காசியைங் குரோசமுஞ் சூழ்தல்
போலவோர்கழு வாயிலையென்றருள் பூத்துச்
சாலவோதினே சூழ்தரு மியல்புஞ்சாற் நென்றாள்.

(இ-ள்.) காளகண்டத்தையுடைய மஹாதேவர் பாதங்களில் உமாதேவி
பார் வணங்கி அழகு நிறைந்த காசித்தலத்தில் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ்
செய்வதற்குச் சமானமான பிராயச்சித்தம் வேறே யில்லையென்று திருவருள்
சுரந்து விபரமாகத் திருவாய்மலர்ந்தருளினீர் பிரதக்ஷணஞ் செய்யவேண்டிய
முறையையுங் கட்டளையிடமென்று பிரார்த்தித்தனர். எ-று. (க)

என்றபோதினி லெம்பிரான்முறுவலித் திமயக்
சூன்றமாமக னேகுறிக்கொண்டுநீ வினவ
என்றவாமுல திற்குபகாரமா நவில்வா
மென்றுகூறுத லுற்றனனெம்மையா, ஞ்ண்டயான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று கேட்ட காலத்தில் எம் தாண்டவராகிய மகா
தேவர் புன்னகைசெய்து இமாசலராஜகுமாரியே நீ லக்ஷியம் வைத்துக்கொ
ண்டு வினாவுதல் நன்மையாகும் உலோகோபகாரமாகத் தெரிவிப்போமென்று
சொல்லி என்னை (அனாதியே) அடிமையாகவுடைய சிவபரஞ்சோதி திருவாய்மல
ரத் தொடங்கினர். எ-று. (உ)

பதயெனப்படு மெமக்கினிதாகிய பதியாய்க்
கதியளித்திடுந் காசியைங் குரோசமுஞ் சூழ
மதியுரைத்திடி னைப்பசிகார்த்திகை வயக்கம்
பொதியுமர்கழி யாய்விம்மூன்றுமே பொருந்தும்.

(இ-ள்.) பதிப்பொருளென்று வேதங்களாலுரைக்கத்தக்க நமக்கு இன்ப
மயமாகிய தலமாகவும் மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதாகவுமுள்ள காசிப்பதியில்
பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணம் செய்கின்ற மாதங்களைச் சொல்லுமிடத்து விள
க்கமமைந்த ஐப்பசி, கார்த்திகை, மார்கழி ஆகிய விம்மூன்று திங்களே தகுதி
யாகும். எ-று. (ரு)

மாசிபங்குனி சித்திரைமற்றவை காசி
யாசிசேருமித் திங்கனும்பொருந்துமச் செயலை
நேசியாவெழு தலைச்செயுநாட்குமுன் னிகழ்நாள்
விசிமோதகந் துண்டிமால்களிற்றினை விழைந்து.

(இ-ள்.) மாசி, பங்குனி, சித்திரை, வைகாசி இந்த மாதங்களிலும் பஞ்சக் குரோசப்பிரதக்ஷணஞ் செய்யலாம். அந்தப் பிரதக்ஷணத்தை உத்தேசித்துச் செய்கின்ற தினத்திற்கு முன்னாலில் பெருமைபொருந்திய துண்டிராஜகணபதிக்கு விருப்போடு மோதகவிவேதனஞ்செய்து. எ-று. (சு)

போற்றியின்றவி சுண்டிராப்பொருந்தினை விழைச்சு
மாற்றியுத்தர நடவைநீர் மற்றைநாளாட
லாற்றிநம்மைப் பின்னையும்பூசைசெய் தல்லல்
காற்றின்கருண் முத்திமண்டபத்தினைக் கலந்து.

(இ-ள்.) வணங்கித் துதித்து அன்று அவிசுபோசனஞ்செய்து இரவில் பத்தினியோடு சேராது தனியே சயனித்து, மறுதினத்தில் உத்தரவாகனியாகச் செல்லுகின்ற கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து நம்மையும் உன்னையும் பூசை செய்து மனோவருத்தத்தை யொழித்து தரிசித்தோருக் கருளைத்தருகின்ற முத்திமண்டபத்தைச் சேர்ந்து. எ-று. (ரு)

மறிதராமன மாதிரிமுன்றும்மெம் மறங்க
ளறிதராதிபற் றினுமறிந் தியற்றி னுமவைகள்
செறிதராதழித் தருளுறியென் றுகின்றித்துக்
குறிதராமிளிர் காப்பெனுஞ்சங்கற்பங்குறி.

(இ-ள்.) தடுத்தற்கரிய மனம் வாக்குக் காயமென்னு மூன்று கரணத்தினாலுங் கொடிய பாதகங்களை அபுத்தியூர்வமாகச் செய்திருந்தாலும் புத்தியூர்வமாகச்செய்திருந்தாலும் அவைகள், (அடியேனை) அணுகாதிருக்கும்படி யருள் செய்யவேண்டுமென்று தியானித்துக்கொண்டு விக்கினம் வாராது பெருமையோடு பாதுகாக்கின்ற சங்கற்பத்தை (விதியாகச்) சொல்லிக்கொண்டு. எ-று. (சு)

பரோபகாரஞ்செய் தலங்குமிக் காசியிற்பஞ்சக்
குரோசயாத்திரை செய்கின்றேன் சோதியாய்க்குலவி
யரோவிளங்கிலிங் கத்தினையகத்துளே நினைந்து
சரோருகப்பதந் தந்துநன்கருளென்று சாற்றி.

(இ-ள்.) ஏழைகளுக்குப் பொருள்முதலியவைகளைக் கூடுமானது கொடுத்து அலங்காரமமைந்த இக்காசித்தலத்தில் பஞ்சக்குரோசயாத்திரை செய்யப் போகின்றேன் சோதிவடிவமாக வியாபித்து விளங்குகின்ற இலிங்கமூர்த்தியே யென்று மனதில் சிந்தித்துத் தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளைத்தந்து பாதுகாத்தருள்வீரொன்பதாகச் சொல்லி. (எ-று.) (எ)

கருதுதுண்டிமுன் னுய்வைம்பானறு கணேசர்
பொருதுகூர்முத றடிந்தவர் வயிரவப்புத்தேன்

யி-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண வியல்புபாத்த அத்தியாயம். ௩௨௧

மருவுமால்பி வதிபவர்திமுடிப் பிரானர்
வெருவுசூற்படை விளங்குகை யுருத்திரர் பிறரும்.

(இ-ள்.) அறிவுடையோரால் சிந்திக்கத்தக்க துண்டிராஜ கணபதிமுதலாகிய ஐம்பத்தாறு விநாயக மூர்த்திகளும், பெரும்போர் செய்து அச்சத்தை உண்டாக்குதற்கு முதல்வனாகியசூரனைக் கொன்ற முருகக்கடவுளும், வயிரவக் கடவுளும், கல்லாலவிரகூத்தடியிற் றங்கிய தட்சிணமூர்த்தியும், சந்திரசேகரரும், அச்சத்தைத் தருகின்ற சூலாயுதம் விளங்கிய கையையுடைய உருத்திர கணங்களும். எ-று. (அ)

அன்னமூர்பவ னரியெனும் பதின்மர்மற் றுலோன்
பன்னருங்கதிர் பரப்பிடும் பன்னிருபதங்கர்
நன்னர்மேவிய கவுரிமு னெழுநலமாத
ரென்னரும்பிரி யாதுநாணளும் வீற்றிருக்க.

(இ-ள்.) அன்னவாகனத்தை நடத்துகின்ற பிரமதேவனும், விஷ்ணுவின் தசாவதார மூர்த்திகளும், சந்திரமூர்த்தியும், சொல்லுவதற்கரிய கிரணங்களை விரிக்கின்ற தாத்துருமுதலிய பன்னிரண்டு சூரியர்களும், நன்மையை விரும்பி பகவுரிமுதலாகிய சத்தமாதர்களும், மற்றையர்களும் பிரியாது தினந்தோறஞ் சூழ்ந்திருக்க. எ-று. (ஆ)

விஷ்ணுவின் தசாவதாரமாவன மச்சம், கூர்மம், வராகம், நரசிங்கம், வாமனன், பரசுராமன், இராமன், பலபத்திரன், கண்ணன், கற்கி என்பனவாம். பன்னிரண்டு சூரியர்களாவார் தாத்துரு, சக்கரன், அரிபுமன், மித்திரன், வருணன், அஞ்சுமான், இரணியன், பகவான், திவச்சுவான், பூடன், சவித்திரு, துவட்டன், என்பவர்களாம். சத்தமாதர்களாவார் கவுரி, அபிராமி, மாயேச்சுவரி, நாராயணி, வராகி, இந்திராணி; காளி என்பவர்களாம்.

இருக்கும்விச்சுவ நாதனையிருவினை யனைத்து
முருக்கும்பிகை யன்னபூரணியைமுற் 'சூழ்ந்து
பெருக்குமன்பொடு பரவசமடைந்தருள் பெற்றுத்
* தருக்குநீங்குறக் குவித்தகை தலையிசைக் கொண்டு.

(இ-ள்.) எழுந்தருளியிருக்கின்ற விசுவநாதனையும், இருவினைப்பகுதிகள் யாவையும் ஒழித்தருளும் அன்னபூரணியாரையும் முன்னே பிரதக்ஷணஞ்செய்து பேரன்பினால் பரவசமடைந்து அநுமதிபெற்றுக்கொண்டு அகங்காரம் நீங்கும்படி இருகரங்களையும் சிரமேற்குவித்து. எ-று. (ய)

தண்டபாணியைக் கேத்திரபாலனைத் தாழ்ந்து
வண்டருமலர் மலிமணி. கன்னிகை வதிந்து
கொண்டகாதலிற் படிந்துமே லெழுந்துகை குவித்துத்
துண்டமாமதி யணிசித்தி யானையைத் தொழுது.

(இ-ள்.) தண்டபாணியையும் வயிரவக்கடவுளையும் வணங்கி வணடுகள் நீங்காதமலர்கள் நெருங்கிய மணிகர்ணிகையில் வசித்து நீங்காப் பிரியத்தோடு

மணிகர்ணிகா தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து கரைமேல்வந்து இருகரங்களையும் குவித்து பெருமைதங்கிய இளம்பிறைபணிந்த சித்திவிநாயகரைப்பணிந்து எ-று.

பாயமாமணி கன்னிகேசன்பதம் பணிந்து
துயவப்புனற் கோட்டிடைத் துலங்குகங்கேசர்
நேயமாரில ளிதைசரா சந்தரின் மலன்சீ
ராயபேரூட் சோமநாதரையடி வணங்கி.

(இ-ள்.) பரவிய பெருமையுள்ள மணிகர்ணிகேச்சுரர் திருவடிகளை வணங்கி பரிசுத்தமுள்ள அம்மணிகர்ணிகாதீர்த்தக் கரையில் விளங்கும் கங்கேச்சுரரையும் கருணைநிறைந்த லளிதாசத்தியையும் சராசந்த நின்மலரையும் சிறப்புற்ற பெருங்கருணையுள்ள சோமநாதரையும் திருவடிகளில் வணங்கிக்கொண்டு. எ-று.

துய்தாலப்பி யேசுரர் சூலடங்கேசர்
பாயசீருடைத் தெசாவசு மேதபண்ணவரன்
காயசீருடை வராகமூர்த் தியரடியார்க்குத்
தியதீர்த்தருள் சண்டிகே தாரரார்திருத்தர்.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமுள்ள தாலப்பியேசுரரையும், சூலடங்கேசுரரையும், பரவிய சிறப்புள்ள தெசாவசுமேத பண்ணவரையும், நன்மையிற்சிறந்த வராகமூர்த்தியாரையும் அடியார்களுக்குத் துன்பங்களை யொழித்தருள்கின்ற சண்டிகே தார நாதரையும். எ-று.

(கந)

சங்கமேசுர ரனுமந்தே சுரர்நலந் தவாத
துங்கமேவுலோ லார்க்கேசர் தோன்றும்பேர்முற்
றங்கமேவிய கணபதி முதலியோர் தம்மைப்
பங்கமேவுரூ மலர்கொடு பூசனைபண்ணி.

(இ-ள்.) சங்கமேச்சுரரையும் அனுமந்தேச்சுரரையும் நன்மை மாறாது பரிசுத்தம்வாய்ந்த லோலார்க்கேசரையும் உண்டாகிய தேவர்களைச் சூழ்ந்து பரிவார தேவர்களாக வீற்றிருக்கின்ற விநாயகர் முதலான தேவர்களையும் பரிசுத்தமுள்ள புட்பமுதலிய உபகரண திரவியங்களால் பூசைசெய்து. எ-று.

(கச)

மன்னுதுர்க்கைகுண் டத்துநீர் படிந்துமாரிலத்து
மின்னுதுர்க்கையைத் துர்க்கைவிநாயகன்றன்னைப்
பன்னுபூசனை புரிந்துவேதியர்க்கனம் படைத்து
முன்னுதோத்திர மாதியானித்திரை முருக்கி.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற துர்க்காகுண்டதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பெரிய உலகத்தில் விளக்கமமைந்த துர்க்காதேவியையும், துர்க்கைவிநாயகரையும் விதிப்படி பூசைசெய்து பிராமணர்களுக்குப் போசனஞ்செய்வித்துச் சிந்திக்கத்தக்க தோத்திர முதலானவைகளால் நித்திரை செய்யாதிருந்து. எ-று.

(கடு)

புரியும் யாத்திரை யூறொழித்தருளென்று புகன்று
விரியுமேன்மைசால் விடுவச்சேனரைப்பதம் பணிந்து

யி-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண் வியல்புணாத் த அத்தியாயம், ௩௨௩

பரியுநெல்லெளம் கருத்தமகேசரைப் பணிந்து
தெரியும் புண்ணிய கருத்தமதீர்த்ததீர்தோய்ந்து.

(இ-ள்.) செய்கின்ற பஞ்சக்குரோச யாத்தினாக்குவரும் விரோதங்களை நீக்கியருள்வீரென்று சொல்லி மேலானபெருமையிற் சிறந்த விஷுவச்சேனருடைய பரதங்களில்வணங்கி விரும்பத்தக்க நெல்லினாலும் எள்ளினாலும் கர்த்தமகேசரை அர்ச்சித்து வணங்கி யாவரும் அறியத்தக்க புண்ணியவடிவமாகிய கர்த்தமதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து. எ-று. (கௌ)

கருத்தமப்பெயர்க் கூபத்தைக்கண்டுகை குவிப்போர்
வருத்த நீக்கிடுஞ் சோமநாதரைமணி மன்று
ணிருத்தமார்விரு பாக்கரைநீலகண் டரைக்கண்
டருத்தமார்தரு பூசனையன்புட னாற்றி.

(இ-ள்.) கர்த்தமகூபமென்னும் பேர்பெற்ற கிணற்றையுந் தரிசித்து கை குவித்து வணங்குகின்றவர்களுடைய கிலேசத்தைமாற்றியருளும் சோமநாதரையும், அழகிய சபையினிடத்து நடனஞ்செய்கின்ற விருபாக்ஷரையும் நீலகண்டரையும் தரிசித்து நிறைந்தபலனைத்தரும் அவர்களை அன்போடு பூசைசெய்து. (கௌ)

அன்னதேத்தினுஞ் சிராத்தமோ மாதிகளாற்றி
யின்னறீர்தர மறையவர்க் கின்னமுதூட்டி
மன்னமேவிய கருத்தம கேசநின்னருளா
லென்னவூறுவந் திடினுநீந் குகவெனவிரந்து.

(இ-ள்.) அவ்விடத்தில் சிரார்த்தம் ஓமமுதலானவற்றைச்செய்து துன்ப மொழியும்வகையாக பிராமணர்களுக்கு இனியபோசனஞ் செய்வித்து நிலையான பிரியத்துடன் வீற்றிருக்கின்ற கர்த்தமகேசரோ அடியேனுக்கு என்னதுன்பம் வந்தாலும் உனது கருணையினால் நீக்கியருள்கவென்று குறையிரந்து. எ-று. (கௌ)

பிராதகாமத்தை யடைந்தவட் பிறங்குநீ ராடித்
தராதலம்புகழ் தருகண நாதர் * சாமுண்டி
பராவுமேருக்கவி சுரர்கரு ணைசர்பத்திரோ
யொராதசீர்விக டாதேவி யுன்மத்த † வகிகர்.

(இ-ள்.) பிராதகாமமென்னும் தீர்த்தத்திற்குப்போய் பரிசுத்தமுள்ள தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து உலகத்தாரால் துதிக்கப்படுகின்ற கணநாதரையும், சாமுண்டிதேவியையும், வணங்கத்தக்க மோக்ஷவீசராரையும், கருணைசுராரையும், பத்திரோசுராரையும், மாறாத சிறப்புள்ள விகடாதேவியையும், உன்மத்த வடுகரையும். எ-று. (கௌ)

மேயநீலேசர் காலகூடேசர் நல்விமலை
யாயநந்திகே சுரார்புருங் கீசரை யடுத்த

நேயமார்தரப் பூசித்து நிறைநல மளிக்குந்

தரயதோயகந் தருவசாகரப்பின றுண்பு.

(இ-ள்.) விரும்பத்தக்க நீலேசனாயும், காலகூடேசனாயும், விமலாதேவியையும், நந்திகேசுரனாயும், பிருங்கேசனாயும், தரிசித்து பேரன்புடன் பூசைசெய்து பிரபல சுகத்தைத்தருகின்ற கந்தருவசாகரதீர்த்தத்தைக் கடந்துபோய். எ-று. (௨௦)

வீமசண்டியில் வீமசண்டியைத் தொழுதாடிக்

காமர்சண்டவி நாயகன் பரிதிநந்தருவ

னேமவீசனி ராமனிரத்தாட்சியீசன்

ரோமில்பூசனை புரிந்தவாருள்செயத் துதித்து.

(இ-ள்.) வீமசண்டிக்குப்போய் வீமசண்டியை வணங்கி வீமசண்டி தீர்த்தத்தில் முழுதி வனப்புவாய்ந்த சண்டவிநாயகனாயும், சூரியதேவனையும், கந்தருவவீசனாயும், நேமவீசனாயும், இராமேசனாயும், இரத்தாட்சியீசனாயும், களங்கமுற்ற பூசைசெய்து அவர்கள் அருளவேண்டுமென்று தோத்திரம்பண்ணி. எ-று. (௨௧)

அங்குநின்றுசென் ரொற்றைத்தாட் கணேசனை யடைந்து

பொங்குமெள்ளின லரிசியாற் பூசனை புரிந்து

தங்குமந் நின்று போய்ச்சிந்து நதியகஞ்சார்ந்து

நங்குதீர்க்கா வீமேசர் வயிரவ நாதர்.

(இ-ள்.) அவ்விடத்து நின்றும்போய் ஏகபாதவிநாயகரையடுத்து மேலாகிய எள்ளினாலும் அட்சதையாலும் பூசைசெய்து அவ்விடத்து நின்றும்போய் சிந்துநதியையடைந்து குற்றமில்லாத மஹாவீமேசனாயும், வயிரவநாதனாயும். எ-று. (௨௨)

ஏயும்வைரவி யியல்பூத நாதர்சோமேசர்

வேயுங்காலந தன்கவர்த் தீசர்காமேச

ராயஞ்சுந்தர கணேசர்பத் திரரருட்கணேசர்

தோயுமின்னர்பூ சனையெலாம் விதிப்படி துலக்கி.

(இ-ள்.) பொருந்திய வயிரவிதேவியையும் அழகுள்ள பூதநாதனாயும் சோமேசனாயும் காலநாதனாயும் கவர்த்தீசனாயும், காமேசனாயும் ஆராயத்தக்க சுந்தரகணேசனாயும் பத்திரேசனாயும் அருட்கணேசனாயும் மேற்கண்ட இத்தேவர்களுடைய பூசைகள் யாவும் விதிவழியாக விளங்கச்செய்து. எ-று. (௨௩)

மாண்டதெகளி விநாயகர் பொன்னடிவணங்கி

நீண்டகன்னன்மோ தகமவலாதிக ணிரப்பிக்

கூண்டமற்றவர் பாற்பதினறுவரைக் கும்பிட்

டண்டவுத்தண்ட ருக்கலே சுராடியிறைஞ்சி.

(இ-ள்.) மாட்சிமையுள்ள தெகளிவிநாயகருடைய பொன்போன்ற பாதங்களில் பூசித்து வணங்கி உயர்ந்த கரும்பு, மோதகம், அவல் முதலானவைகளை நிறைவாகவைத்து நிவேதித்து அவ்விநாயகர் சமீபத்திலுள்ள பதினாறு

ய-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண வியல்புரைத்த அத்தியாயம். ௩௨௫

கணேசர்களையும் வணங்கி உத்தண்டேசனையும், உக்கலேசரனையும் திருவடி-
களில் வணங்கி. எ-று. (௨௪)

பரவுபார்ப்பதி தவம்புரி யிடமெனப்பட்டு
விரவுசீரிரா மேச்சுரஞ்சாரந்தவண் விழைந்து
கரவுதீர்தர வருணநா னங்களிந்தியற்றி
யுரவுசால்பிண்ட தானமுஞ் சிராத்தமுமுஞ்றி.

(இ-ள்.) துதிக்கத்தக்க பார்ப்பதிதேவி தவஞ்செய்த இடமென்று சொல்-
லத்தக்க வியாபித்த புகழையுடைய இராமேச்சுரத்தையடைந்து அவ்விடத்துக்-
களிப்புடன் களங்கத்தை நீக்கத்தக்க தீர்த்தத்தில் முழுதி உறுதியைத்தரத்தக்க
பிண்டப்பிரதானத்தையும் சிரார்த்தத்தையஞ்செய்து. எ-று. (௨௫)

சோமநாதனைக் குளந்திலம் வில்வத்தாற்றுலங்கக்
காமர்பூசனை செய்தயிராவதே சுரர்கட்
டாமமாரசடைப் பரதேசர் சத்துருக்கேச
ரீமமாடிலக் குமணேச ரெழிலிராமேசர்.

(இ-ள்.) சோமநாதரை வெல்லம், என், வில்வம் இவைகளால் அன்புடன்
விளக்கமாகப் பூசித்து அயிராவதேசரனையும், தேனுறுளிக்கும் பூமாலையணிந்த
சடையையுடைய பரதவிச்சுரனையும், சத்துருக்கேச்சுரனையும் மயானத்திலாடல்
செய்யும் இலக்குமணேசனையும், அழகுவாய்ந்த இராமேசனையும். எ-று. (௨௬)

ஆன்றமேன்மைசால் பூமீசர்நகுடேசராதி
யேன்றதேவரைப் பூசித்துச் சந்திவந்தனையே
ருன்றமேவிரி தானம்வா சம்பலவுஞ்றித்
தோன்றவாய்புரா னாதியாற் கண்டியிறுந்து.

(இ-ள்.) மாட்சிமையுள்ள பூமீசர் நகுடேசர்முதலாகத் தங்கிய தேவர்களைப்
பூசைசெய்து பின்பு சந்தியாவந்தனைமுடித்து அழகுபெறும்படி விரும்பத்தக்க
வஸ்திரமுதலிய பலவகையுடைய தானங்களைச்செய்து அறிவுதோன்றும்படி ஆரா-
யத்தக்க புராணதி சிவவணத்தால் நித்திரையொழித்து. எ-று. (௨௭)

இராமனன்புசெய் தருச்சித்துப் போற்றிடவிருந்த
விராமநாதனை யெண்ணிலும் வழத்தினுமென்று
மிராமமாற்பல வின்புமீ வாணையாத்திரையு
நிராமலாகநீ யருளெனவேண்டினின் றிரந்து.

(இ-ள்.) ஸ்ரீராமன் அன்போடு பூசைசெய்து வணங்கத்தக்கதாக வீற்-
றிருந்தவரும் சிந்தித்தாலும் துதித்தாலும் அழகு நிறைந்த பலவாயசுகங்களையும்
கொடுத்தருள்பவருமாகிய இராமநாதேச்சுரரை வணங்கி யாத்திரைக்கு இடை-
யூறுவராமல் அருள்வீராகவென்று வேண்டிக் குறையிரந்து. எ-று. (௨௮)

வாரமேவிரர் வழத்தினின் றிறைஞ்சிடவருண
தீரமேவிய லிங்கமெலாந்தொழல் செய்தே

யீரவானவர் பூசித்ததேவசங்கேசர்
சாரமாகிய திருவடிபூசித்துத் தாழ்ந்து.

(இ-ள்.) விரும்பத்தக்க அன்புள்ளவர்கள் துதித்துப் பணியும் வண்ணம் கங்கைக்கரையில் வீற்றிருக்கின்ற சிவலிங்கங்களெல்லாவற்றையும் விதிவழியே வணங்கி அன்பையுடைய தேவர்கள் பூசைசெய்த தேவசங்கேசர் இன்பமயமாகிய திருவடிகளை அர்ச்சித்து வணங்கி. எ-று. (௨௯)

பரசுபாணியாம் பிள்ளையைப் பூசித்தப்பாற்போய்
விரசுவண்பிரு துவீசன்மென் மலர்ப்பதமடைந்து
வரமிகுந்தொரு பிருதென்பான் பரிமகஞ்செயலாம்
கரவிவித்தலத் திறப்பவர் கதியுறக்கண்டு.

(இ-ள்.) மழுவாயுதத்தைக் கரத்திலுடைய வயிரவக்கடவுளைப் பூசைபுரிந்து அவ்விடம்விட்டப்பாற்போய் விரபித்த புகழமைந்த பிருதுவீசருடைய மெல்லிய மலர்போன்ற திருவடிகளை யடுத்து ஒருபிருது என்பவன் அன்பு மிகுந்து அசுவமேதயாகஞ்செய்த காரணத்தால் சளங்கமற்ற இந்தக் காசித்தலத்தில் இறப்பவர்கள் முத்தியையடையத் திருக்கண்சாத்தி. எ-று. (௩௦)

அருளுமண்ணீ யெனத்துதித் தாயிடையமைந்த
வெருளிலாச்சுபூ பப்புனன் மேற்புரோக்கித்துத்
தெருள்சுபூபமா தம்பத்தைப் பரிசித்துத் தீர்ந்து
கருளுருதருள் கபிலதாரையைச் சென்றுகண்டு.

(இ-ள்.) அறுக்கிரகஞ் செய்யுங்கடவுள்தேவரீரேயென்று தோத்திரம் பண்ணி அவ்விடத்திருக்கின்ற களிப்பைத்தரும் சுபூபதீர்த்தத்தையெடுத்து மேலே புரோட்சித்துக்கொண்டு தெனிலைக்கொடுக்கும் மகிமையுள்ள சுபூபதம்பத்தைக்கையிறப் பரிசித்து அப்பாற்போய் மயக்கத்தை ஒழிக்கின்ற கபிலதாரையைப் பார்த்து. எ-று. (௩௧)

ஆடல்செய்தவீர் சிராத்தமா திகள்பல்வாற்றிக்
கூடல்சாலிட பத்துவ சனாத்துதிகூறி
வீடரித்திரை யுறவசித்தவணின் னு விழைந்து
நாடல்கூர்பிர தக்கணஞ் செய்வது நன்று.

(இ-ள்.) அக்கபிலதாரையில் ஸ்நானஞ்செய்து சிரார்த்தமுதலாகிய பலவற்றையுந் திருத்தமாகச்செய்து அறவிற்கலக்குந் தன்மையுள்ள ரிஷபத்துவசனாத்துதித்து அன்றிரவு கித்திரைக்கி அவ்விடத்திருந்து விருப்புடன் அக்கடவுளை நாடிக்கொண்டு வலம்புரிவது நன்மையாகும். எ-று. (௩௨)

சுவாலாநரசிங் கரையடைந்து தூயகபில தீர்த்தம்பார்த்
தவாவும்வருண சங்கத்தி னாடியாதிகேசவனாத்
தவாதசங்க மேசாராத் தழைக்குங்கருவ விராகயரை
யுவாரலன்பிறம்பூசித்தே யொளிரும்பவைதூவித்தழுவி.

ய-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண விமல்புரைத்த அத்திராயம். ௩௨௭

(இ-ள்.) சுவாலா நரசிங்கரை அடுத்து, பின்பு கபிலதீர்த்தத்தைச் சேவித்து விரும்பத்தக்க வருணசங்கத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து ஆதிகேசவரையும் நீத்தியராடிய சங்கமேசுரரையும் அருளைத்தழைக்கச் செய்கின்ற கருவலிநாயகரையும் பேரன்பினால் பூசைசெய்து விளக்கமுற்ற கோதுமையால் அர்ச்சித்துத் தியானித்து.

மருவுபிரக லாதேசர் வயங்குதிரிலோ சனவீசர்

வெருவில்விந்து மாதவர்மற் றிவரை விழைந்து பூசித்துக்

கருவதகமற்றும் பஞ்சநதக் கவர்த்தீசுரர்மங் களகவுரி

பொருவிலிவரைத் தரிசித்துப் போற்றாரின்ற வசிட்டேசர்.

(இ-ள்.) அவிடத்திருக்கின்ற பிரகலாதேசரையும் விளங்குகின்ற திரிலோசனவீசரையும் களிப்பைத்தரும் விந்துமாதவரையும் அன்புடன் பூசை செய்து பிறவியை ஒழித்தருளும் பஞ்சநதக்கவர்த்தீசுரரையும் மங்களகவுரியுமாகிய இவர்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு துதித்தற்குரிய வசிட்டேசரையும். எ-று. (௩௨௮)

பன்னுவரமதேவேசர் பருப்பதேசர் மகேசுரரே

யென்னுமிவரை நயந்தேத்தி யெழிலார்சித்திவிநாயகரை

மன்னுஞ்சத்தா வரணகண பதியைவணங்கிப் பூசித்து

மின்னுமணிகள் னிகையாடி விசுவேசுரரைத் தரிசித்து.

(இ-ள்.) சொல்லுகின்ற வரமதேவேசரையும் பருப்பதேசரையும் மகேசுரரையும் விருப்போவணங்கித் துதித்து அழகுநிறைந்த சித்திவிநாயகரையும் நிலைபெற்ற சத்தாவரண கணபதியையும், பணிந்து பூசைசெய்து விளக்கமுள்ள மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானஞ்செய்து விசுவநாதரைப் பணிந்து. எ-று. (௩௨௯)

ஆன்றமுத்திமண்டபத்தை யடைந்துதண்ட பாணிதனைச்

சான்றநெடுமா லினைத்துண்டித் தந்தியினைவெவ் வயிரவரை

யென்றகதிரைப் பஞ்சவிநாயகரையிறைஞ்சிப் பூசித்துத் தன்மம்.

தோன்றவொருமுத் தாஞ்சூழ்ந்து துதித்துத்தியானஞ்செயல்வே

(இ-ள்.) சுபகரம் நிறைந்த முத்திமண்டபத்தைச் சேர்ந்து தண்டபாணியையும் திருமாலையும் துண்டிவிநாயகரையும் வயிரவக்கடவுளையும் குரிய தேவரையும் பஞ்சவிநாயகரையும் பூசித்து வணங்கி ஒரு பிரதக்ஷணஞ் செய்து தோத்திரம் புரிந்து தியானஞ் செய்யவேண்டும். எ-று. (௩௩௦)

தேவதேவவிசுவேச செகமேழினுக்குங் குருநாத

பாவநாசமாகாசிப் பதிநாயகரின் கிருபையினு

லோவவரிய பாதகங்க ளொழிப்பான் பஞ்சக் குரோசத்தை

யாவபிரதக் கணஞ்செய்தே னருளவேண்டுமடியேற்கே.

(இ-ள்.) தேவர்களுக்கு அருள்செய்யும் மஹாதேவரோ விசுவநாதரோ சத்தலோகங்களுக்கும் ஆசாரியரோ பாவங்களை யொழிப்பவரோ மகிமையுள்ள காரிப்பதிக்கு நாயகரோ தேவரீருடைய கருணையினால் நீங்குதற்குரிய பாவங்களை ஒழிக்கும் டொருட்டு, பஞ்சக்குரோசத்தைப் பிரதக்ஷணம் செய்தேன் அடியேனுக்கு அருள்செய்ய வேண்டும். எ-று. (௩௩௧)

இந்தப்பிரதக் கணப்பயனா லெண்ணில்பவத்துப் பாதகமு
நந்தப்பிரிதியிக்காசி நகரில்வசிக்கும் பேறருடி
முந்தக்கொடிய பாதகமேன் முளையாவகைநன் மதியளித்தி
யந்தத்தொளிரின் னடிக்கலப்பு மருடியென்று தொழுதேத்தி.

(இ-ள்.) அடியேன்செய்த இந்தப் பிரதக்ஷண பலத்தினாலே அளவிறந்த
பிறவியிற்செய்த தீவினைகள் ஒழிந்துவிடும்படி செய்வீராக, இக்காசித்தலத்தில்
நிரந்தரம் வசிக்கத்தக்க பாக்கியத்தை யருள்வீராக, இனிமேல் கொடிய பாதகங்
கள் உண்டாகாதிருக்கத்தக்க நல்லவிவேகத்தை யருள்செய்வீராக, தேகமுடி
வில், விளங்குகின்ற தேவரீர் திருவடிகளிற் சேர்த்தருள்வீராக, என்று வணங்கித்
துதித்து. எ-று. (100)

மறையோருண்ண வழுதருத்தி மாண்பார்த்தக் ணையுங்கொடுத்து
முறையேயிருக்கு மிடஞ்சார்ந்து முன்னுசுவைய வடிசிலமைத்
திறையார்கம்பா யுள்ளவரோ டிருந்துபுசித்து விசுவேச
னையார்கமலப் பதமுளத்தே நாட்டியிருத்தல் விதியாகும்.

(இ-ள்.) பிராமணர் உணவுகொள்ளத்தக்க போசனஞ் செய்வீத்து, மாட்
சிமையுள்ள தக்ஷணைகொடுத்து பின்பு தானிருக்குமிடத்தை யடைந்து அறுசு
வையோடுங் கூடிய பதார்த்தங்களையும் அன்னத்தையுஞ் சமைப்பித்து பெருமை
பொருந்திய பந்துக்களோடிருந்து போசனஞ் செய்து விசுவநாதருடைய தே
ன்றுளிக்கின்ற தாமரை மலரையொத்த பாதங்களை மனத்திலிருத்தி நிலைக்கச்
செய்வது விதியாகும். எ-று. (101)

முதனாட்கருத்த மேசுரத்தை முற்றியமர்க வீரண்டாநா
ளிதமார்வீம சண்டியகத் திருக்கமூன்று நாளடைந்து
பதமாரிராமே சுரத்தமர்க பற்றுநாலா நாளாவச்
சுதமார்கபில தாரையிடைத் துன்னவைந்தா நாட்காசி.

(இ-ள்.) முதற்றினத்தில் கர்த்தமகேச்சுரத்தைக் குழித்து அன்றிரவு அங்
கே வசிப்பாயாக. இரண்டாவது தினத்தில் இன்பம் நிறைந்த வீமசண்டியைப்
பிரதக்ஷணஞ் செய்து அன்றிரவு அங்கேதங்குக. மூன்றாநாள் இராமேச்சுரத்தை
ப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து அன்றிரவு அங்கேதங்குக. நாலாநாள் கபிலதாரையை
வலஞ்செய்து அன்றிரவு அங்கேதங்குக. ஐந்தாநாள் காசிப்பதியை அடைந்து
அன்றிரவு அங்கேதங்குக. எ-று. (102)

வருணாதீரஞ் சண்டிகேத் திரமாதர்க்கை வளர்கோயி
லருணாநீர்சேர் வீமசண்டி யுருளிராமேச் சுரமிவற்று
ளொருநாளெதனின் வசித்தாலு மொழியாப்பாவமனைத்தும்போய்த்
திருநாரணற்குமெட்டாத தெய்வக்கதிசேர் தம்வரால்.

(இ-ள்.) வருணதீரம், சண்டிகேத்திரம், உயர்ந்து பெருமைபெற்ற துர்க்
காதேவி ஆலயம், திருவருணட்டம் வைத்தவர்கள் சேர்த்தக்க வீமசண்டி, அநுக்

ய்-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண வியல்புரைத்த அத்தியாயம். ராஉக்

கிரகத்திற்குரிய இராமேச்சுரம், இவ்வைந்திடங்களில் ஒரு நாளாயினும் எவ்விடத்தில் வாசஞ்செய்தாலும் வேறுகாரணத்தால் நீக்கப்படாத தீவினையெனலாம் ஒழிந்தபொய் இலக்குமிநாயகனைய விஷ்ணு தேவருக்கும் அணுகக்கூடாத தெய்வத்தன்மையுள்ள மோக்ஷத்தை விருப்புடனடைவார்கள். எ-று. (1)

என்னவருத்தப் பட்டேனு மெம்மாமறையு மெடுத்தாரைக்கு
மன்னகாசித் தலத்தெல்லே யைங்குரோசஞ் சூழ்வாரேன்
முன்னமடைவர் சித்தசுத்தி முழுப்பாதகமு மொழிந்துபோம்
பன்னவரிய மெய்ஞ்ஞான பாலராகிக் கதியடைவார்.

(இ-ள்.) எல்லாவேதங்களும் எடுத்துரைக்கத்தக்க அக்காசித்தலத் தெல்லையில் எவ்வித பிரயாசை எடுத்துக்கொண்டாயினும் பஞ்சக்குரோசப் பிரதட்சணஞ் செய்வார்களானால் முன்னே சித்தசுத்தியடைவார்கள் மகாபாதகங்களும் ஒழிந்துவிடும். பின்னர் சொல்லுவதற்குரிய உண்மைஞானத்தைப் பெற்று முத்தியின்பத்தைப் பெறுவார்கள். எ-று. (சஉ)

மாறுதவிர்கா சியில்வாழ்வார் மாநீர்க்கங்கை நதிமுழங்கி
யூறுதவிர்விச் சுவராத னேங்குமன்ன பூரணியென் [ந்தும்
நுறுமவித்தார் புகனமைத்தாழ்ந் தாண்மக்கொருகாற் குரோசமை
பேறுநிரம்பச் சூழ்வாரேற் பிரமசொருப மேயாவார்.

(இ-ள்.) களங்கத்தைப் போக்குகின்ற காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவர்கள் பெருமைபொருந்திய கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, துன்பத்தை மாற்றியருளும் விசுவநாத ரென்றும் உயர்வுள்ள அன்னபூரணியென்றும் காமாதி ஆறுகுற்றங்களையும் நீக்கினவர்களாலே சொல்லத்தக்க, நம்மிருவரையும் பணிந்து வருஷத்துக்கொருதரம் நிறைந்த பலனைத்தருகின்ற பஞ்சக்குரோசப் பிரதட்சணஞ் செய்வார்களானால் அவர்கள் சிவசொருபராவார்கள். எ-று. (சங்)

பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணவியல்புரைத்த
அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௪௦௮.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினோராவது காசிவாச நியமமுரைத்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அண்ணலீ துரைத்தலோடு மம்மைகை குவித்துப்போற்றி
யெண்ணருங் காசிமேவி யிருப்பவர் குரோசஞ்சூழ்வோ
ருண்ணலம் பயப்பக்கொள்ளு நியமமுமுரைத்தியென்னக்
கண்ணக னுலகமுய்வான் கழறுவான் கருணைமூர்த்தி.

(இ-ள்.) சிவபெருமான் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷண வியல்பைத்திருவா
ங்மலர்ந்தபோது பார்வதிதேவியார் இருகரங்களையும் குவித்துத் துதிசெய்து
நினைத்தற்கரிய காசித்தலத்தில் விரும்பிவாழ்பவர்களும், பஞ்சக்குரோசப் பிரத
க்ஷணஞ் செய்பவர்களும் மனதுக்கு நன்மையைத் தரும்வகையாக அவர்கள்
கொள்ளுகின்ற நியமங்களையும் கட்டளையிடுவீரென்று கேட்க இடமகன்ற உல
கங்க ளெல்லாம் பிழைக்கும் பொருட்டுக் கிருபாமூர்த்தியாகிய மஹாதேவர் கட்
டளையிடுகின்றனர். என்று.

(க)

பரம்மனை வசித்தல் செய்யார் பரரிடு மன்னமேலார்
பரம்மனை வியர்பால் வார்த்தை வினோதத்தும் பகர்தல்செய்யார்
பரம்பொருள் வாஞ்சைவையார் பாவிகளுறவு செய்யார்
பரடை யிடுக்கனோக்கிற் பதைப்பாரற் காசிவாழ்வோர்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவர்கள் அன்னியர் வீட்டில் வசிக்க
மாட்டார்கள் பரான்னம் புசிக்கமாட்டார்கள், பிறர் மனைவியிடத்து வினோதவா
ர்த்தையும் பேசார்கள், அன்னியர் பொருளில் ஆசைவையார்கள், பாவிகளிட
த்துச் சினேகஞ் செய்யார்கள், அன்னியர் படுத்துயர்த்தைப் பார்ப்பாராயின் மன
நடுங்குவார்கள். என்று.

(உ)

தீயவர்சேர்க்கையாலே சித்தத்துமலினமுண்டா
மாபசற்கருமமெல்லாந் தீயனவாக்குமற்றாற்
றாயவருடனேசேர்வார் சொற்றிடு நமக்குநம்பான்
மேயகேசவற்குமரகா வீணரோடுரைத்தல்செய்யார்.

(இ-ள்.) கொடியோருடன் சேர்தலினாலே மனதிறகளங்க முண்டாகும்.
அக்களங்கமனதுடன் செய்யும் புண்ணியத்தொழில்கள் யாவும் பாவங்களாக முடி
யும் ஆதலினால் காசியில் வாழ்பவர்கள் பரிசுத்தர்களோடுறவுசெய்வார் வேதங்

கக - வது காசிவாச நியமமுரைத்த அத்தியாயம். ௩௩௧

களா லெடுத்துரைக்கத்தக்க கம்மிடத்திலும் கம்மிடத்தில் விருப்பமுள்ள விஷ்ணுதேவரிடத்திலும் அன்பு செய்யாத வீணர்களோடு வார்த்தை சொல்லார்கள. எ-று. (௩)

மறைநிந்தை குரவனின்தை மறையுணர் பெரியோர் நிந்தை
நிறைசிவதருமநிந்தை நிகழ்தருதீர்த்தநிந்தை
யறைபவரோடுஞ்சேரா ரன்னதுங் கேட்ககில்லார்
கறைதபு காசிவாழ்க்கை கடைப்பிடித் தமரானின்றோர்.

(இ-ள்.) களங்கமற்றகாசித்தலத்தில் வசிப்பதை உறுதியென்று பற்றிக் கொண்டு விருப்புடன் வாழ்கின்றவர்கள் வேதநிந்தை, ஆசாரியர்நிந்தை, வேதங்களையறிந்த பெரியோர்களுடைய நிந்தை, நிறைவாயுள்ள சிவபுண்ணிய நிந்தை, சித்தசுத்தியைத்தருகின்ற தீர்த்தநிந்தை இவைகளைக் காதினாற்கேளார்கள் அந்நிந்தைகளைக் கூறுவோரிடத்துஞ் சேரார்கள். எ-று. (௪)

அன்னியதலத்துச் செய்த பாவங்களனைத்து மான்று
மன்னிய காசிமேவ மறியுமத் தலஞ்செய்பாவ
முன்னியவைங்குரோசஞ் சூழ்தலா லொழியுமாங்குத்
துன்னிய மறமொன்றானு மொழிதரா தெரடிக்கைமாதே.

(இ-ள்.) கடகமணிந்தகையையுடையஉமையே பிறதலங்களிற்செய்த பாவங்களையாவும் நிலைபெற்ற காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்தால் ஒழிந்துபோம். அக் காசிப்பதியிற்செய்த எல்லாப் பாவங்களும் சிந்திக்கத்தக்க 'பஞ்சக்குரோசப் பிரதட்சணஞ்செய்தால் நீங்கும். அப்பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணகாலத்திற் செய்தபாவம் வேறொருகாரணத்தால் அழியாது. எ-று. (௫)

மறையவரரசர் ஈய்கர் சூத்திரர்வன்சண்டாளர்
பறையு மற்றியாவரேனும் பரகதியடைதல் வேண்டிற்
கறைதபுகாசிமேவிக் கனிவினைங் குரோசஞ் சூழ்து
முறைமையி னமைப்புகிக்கின் முத்தரே யாவருண்மை.

(இ-ள்.) பிராமணர், க்ஷத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர், கொடியபஞ்சமர், சொல்லுதற்குரிய மற்றையர் யாவராயினும் மேலாகியமோட்சத்தைப் பெற வேண்டினால் களங்கமற்றகாசித்தலத்தைச்சேர்ந்து அன்புடன் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து விதிவழியாக நம்மைப் பூசிப்பார்களாயின் அவர்கள் நித்திய முத்தராவார்கள். எ-று. (௬)

குளிர்பொழிற் காசிமேவிக் குரோசஞ்சூழ் பவர்முன்னாளே
யனிகெழுமறையோராதி மற்றுநம் மடியாய்மார்க்குந்
தெளிதலில் சூருடர்கூனர் செவிடர்கான் முடவரும்
கனியறுமிடியாய்மார்க்குங் கைப்பொருள் கொடுத்தல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) குளிர்த் தோலைசூழ்ந்த காசித்தலத்தில் வசித்து பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ் செய்பவர்கள் வலஞ்செய்வதற்கு முன்னாலில் இரக்கமுள்ள பிராமணர் முதல்ய நமதடியார் பலருக்கும், நேத்திர உணர்ச்சியில்லாத அந்தகர்

களுக்கும், கூனர்களுக்கும், செவிடர்களுக்கும், காலில்லாதமுடவர்களுக்கும், ஊமர்களுக்கும், களிப்பற்ற தரித்திரர்களுக்கும், மற்றையர்களுக்கும் கையிலுள்ள பொருளைக் கொடுக்கவேண்டும். எ-று. (எ)

கேத்திரஞ் சூழ்வோர்மண்மேற் கிடைகொள றயிலமோவல்
சாத்திரம் புகன் முக்கால முழுகறும் பூலநீக்கல்
பாத்திர சிராத்தரித்தம் பணல்பிண்ட மிடுதல் வேண்டும்
தோத்திர மிகுமிவ்வெல்லா மனந்தமாத் துலங்குமென்றும்.

(இ-ள்.) பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷணஞ் செய்வோர்கள் பூமியிற் படுத்தல் எண்ணெயிட்டுக் கொள்ளாதிருத்தல், நியம விதியிற்சொல்லியவாறு திரிகா லங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்தல், தாம்பூலம் போடாதிருத்தல், சற்பாத்திர சிரார்த் தத்தைத் தினந்தோறஞ் செய்தல், பிண்டம்போடுதல் இவைகளைச் செய்யவேண் டும் புகழ்பெற்ற இக்கிரியைகள் யாவும் ஒன்று அனந்தமாகவிளங்கும். எ-று. (அ)

வரமிகுகாசிமேவி வாழ்தரு பிரமசாரி
கிரகமதுடையோன்வானப் பிரத்தனே கிளர்ச்சந்நியாசி
புரன்மிகு யாவரேனு முறவலஞ் சூழல் வேண்டும்
விரவுபாதகங்கண் மூன்றும் விளித்திடுங் கழுவாயீதே.

(இ-ள்.) அதிகமென்மையுள்ள காசிப்பதியில், வாழ்கின்ற பிரமசாரி, கிரக ஸ்தன், வானப்பிரஸ்தன், சந்நியாசி ஞானத்தாலுயர்ந்தவர் யாவராயினும், விதி வழி வலஞ்செயல்வேண்டும். மனம், வாக்குக் காயமென்னுந் திரிகரணங்களாற் சேருகின்ற தீவினையை யொழித்தற்குப் பிராயச்சித்தம் இதுவேயாகும். எ-று. (க)

வானவர் பலர்சுவர்க்க மரீஇநம தாணைபேணி
யீனமின்றிருந்துங்காசி யெய்திட முயலாநிற்ப
ஞனமில் வசித்தல்குழ்த லுவையிரண்டற் குருந்த
மானமார்கருணைவேண்டி மாதவம் பயில்வார் பல்லோர்.

(இ-ள்.) தேவர்கள் பலரும், தேவலோகத்திலிருந்து நமது ஆக்கினையைப் பாதுகாத்துச் சுகமாகவசித்தாலும், காசியை யடையவேண்டுமென்று முயற்சிப் பார்கள். காசித்தலத்தில் வசிப்பதற்கும் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ் செய்வத ற்கும் ஆகிய இவையிரண்டிற்கும் நமது கிருபை யுண்டாகவேண்டுமென்று அனேகர் பெருந்தவஞ்செய்வார்கள். எ-று (க0)

திருத்தகு காசிவைப்பிற் செய்தபுண் ணியபாவங்க
ஞருத்தகு சிறியதேனு முலகத்துப் பெரியதாகும்
பருத்தமங் குடிகொளந்தர்க் கிரகத்திற் பண்ணும்பாவம்
வருத்தமிக் கியற்றினாளும் வளர்தரு மறிதராதால்.

(இ-ள்.) சிறப்புற்ற காசித்தலத்திற்செய்த புண்ணியபாவங்கள் சிறிதா யிருந்தாலும் உலகத்தினிடத்து மிகப்பெரியதாக ஒங்கும். தருமங்களகிரித்து நிலைத்திருக்கிற விசுவநாதராலயத்திற்குள் பண்ணும்பாவம் பெருந்துயரங்களைச் செய்வித்து நாளுக்குநாள் வளருமேயன்றிக் கெடுதியுறுது. எ-று. (கக)

கத - வது காசிவாச நியமமுரைத்த அத்தியாயம். ௪௩௩

உற்றகேத் திரத்துச்செய்த பாவங்க ளொருங்குமாய்க்கும்
பொற்றநீம் மிருக்கையாய புண்ணிய கேத்திரங்கள்
கற்றவர் புகழும்ந்தக் கேத்திரங் கதித்தபாவஞ்
செற்றமின் ருயகங்கா தீரத்தின் முருங்கியாயும்.

(இ-ள்.) அவரவர்கள் வசிக்கின்ற இடங்களிற்செய்த பாவங்களையாவும் நாம் வசிக்கின்ற புண்ணிய சேஷத்திரங்களை யடைந்தால் நீங்கிவிடும். அறிவுடையவரால் புகழப்படும் அந்த ஸ்தலங்களில், வளர்த்தோங்கிய பாவங்கள் சார்த்தத்தை யுண்டாக்கும் கங்கைக்கரையில் வசித்தால் நாசமாகும். எ-று. (௧௨)

திருவளர் தெய்வக்கங்கா தீரத்துச்செய்தபாவ
முருவளர் காசிரீக்கு மோங்குகா சியிற்செய் பாவந்
தருவளர் பொழில்சூழந்தர்க் கிரகத்தைச் சாரமாயு
மருவளர் மலர்நீரந்தர்க் கிரகஞ்செய் மாபாவந்தான்.

(இ-ள்.) ஞானசம்பத்தை யதிகரிக்கச்செய்கின்ற தெய்வீகமுள்ள கங்கைக் கரையிற்செய்தபாவங்கள் ஒளிவளர்கின்ற காசித்தலத்தில் வசித்தால் நீங்கிவிடும். அக்காசியிற்செய்த பாவங்கள் பலவிருஷங்கள் வளர்கின்ற சோலைசூழ்ந்த விசுவநாதராலயத்தைச்சேர்ந்தால் நாசமாகும். வாசனைவீசும் மலர்க்கோயுடைய தீர்த்தங்களமைந்த விசுவநாதராலயத்திற்செய்த மகாபாவமானது. எ-று. (௧௩)

வச்சிரப் பசைபோலொட்டு மற்றெத னாலும்போகா
தச்சுற வருத்துமென்று மைங்குரோ சத்தைச்சூழ
நச்சுத லொழிந்துமாயு மாதவா னலமேவேட்டோர்
பச்சிரத் தங்கால்பர்டும் படிவலம் புரிதல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) வேறொருகாரணத்தால் நீங்காது ஆன்மாவைத்தொடர்ந்து வச்சிரப்பசைபோலச் சம்பந்தித்து துன்பப்படுத்தும், பஞ்சக்குரோசத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தால் விரும்பித்தொடரும் அப்பாவம் ஒழிந்துபோம். ஆதலால் நன்மையை விரும்பினவர் பசிய உதிரங்காலிற் பரவுப்படி பஞ்சக்குரோசத்தை வலஞ்செய்தல்வேண்டும். எ-று. (௧௪)

மன்னிய காசிமுதூர் வசித்துமோ ரிடைபூற்றாலே
துன்னிய வைங்குரோசஞ் சூழ்தரா தொழியுமாயின்
மின்னிய வாங்குமீட்டு மேவுபு சூழல்வேண்டும்
பன்னிய காசிவாசம் பயந்தரா யிடைச்சேய்போலும்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற புகழுள்ள அனாதத்தலமாகிய காசிப்பதியில் வரசஞ்செய்தவர்கள், ஏதோ ஒருவிதமான தடையினாலே சிவலிங்கங்கள் நிறைந்த பஞ்சக்குரோசத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்யாமற் பேரவார்களானால் விளக்கமுள்ள அத்தலத்துக்கு மறுபடியும்போய் விரும்பத்தக்க அந்தப் பிரதட்சணத்தைச்செய்ய வேண்டும். சூழ்ந்தை, பெற்றதாயாரை யடைவதுபோல் ஆன்மாக்கள் காசித்தலத்தை யடையவேண்டும். எ-று. (௧௫)

அவிமுத்த நகரமேவி யனைவர்க்கு மிதமேபெண்ணுஞ்
சவிமுத்த னிகமுன்னுன சகலமு மடையாநிற்பன்
குவிமுத்த முலையாய்கேட்டி குலவுகேத் திரசந்நியாசி
செவிமுத்தக் கங்கையாடித் திருநகர் வலஞ்சூழ்காலே.

(இ-ள்.) அவிமுத்தமென்னும் காசித்தலத்தையடைந்து எல்லாச்சீவர்களுக்
கும் இன்பத்தையே நினைக்கின்ற ஒளியுள்ள பக்குவன், இவ்வுலகவின்ப முதலிய
வெல்லாச்சுகங்களையும் பெறுவன். முத்துமலையணிந்து குவிந்த குஜங்களையு
டைய உமையேகேட்பாயாக. இக்காசியில் சந்நியாசஞ்செய்பவன் சாநவிமுனி
வன் காதினால் விடுத்த கங்காநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து சிறந்த காசிப்பதியை வல
ஞ்செய்யும்போது. எ-று. (க௬)

பாவமெப் படியுமேவும் பாறுவ தெவ்வாறென்னி
ளுவவச் சந்நியாசிக் ககங்கார நாசமொன்றே
மேவருங் கபூவாயாகும் வேறொன்றும் வேண்டிங்கொல்லோ
தாவரு மனையவொன்றே சகலபாதகமும் போக்கும்.

(இ-ள்.) எவ்வகையிலும் பாவம்வந்து சம்பவிக்கும் அது ஒழிவது எவ்வா
றென்றால் அந்த சந்நியாசிக்கு அகங்கார நாசமொன்றுமே செய்தற்கரிய பிராயச்
சித்தமாகும் அதைத்தவிர வேறேயொன்றுஞ் செய்யவேண்டினமோ சகலபாதகங்
களையும் அவ்வகங்கார நாசமொன்றுமே யொழித்துவிடும். எ-று. (க௭)

கேடருஞ் சாந்தம்வாய்ந்த கேத்திர சந்நியாசி
நாடருங் கங்கையாடி நம்மைநின்னெடு பூசித்துப்
பாடருந் துண்டிதண்ட பாணிகேத் திரம்புரப்போர்
வீடருந் துர்க்கைபஞ்ச விநாயக நிவரைப்போற்றி.

(இ-ள்.) கெடுதலில்லாத பரமசாந்தத்தையடைந்த அந்த கேஷத்திர சந்நி
யாசி மகிமை குறித்தற்கரிய கங்காஸ்நானஞ்செய்து நம்மையும் உன்னையும் பூசி
த்து பெருமையுள்ள துண்டிராஜ கணபதியும், தண்டபாணியும், வைரவக்கடவு
ளும், துர்க்காதேவியும், பஞ்சவிநாயகரும் ஆகிய இவர்களேவணங்கி. எ-று. (க௮)

நிலையசி வரணமுன்னு நிகழுமா வரணமேழு
மலைவறச் சூழ்ந்துதேவ தேவியர் வணக்கஞ்செய்து
தலைமையன் பொடுமிராவோன் றிரண்டுமூன் றங்குத்தங்கிக்
கலையமை தண்டபாணி காமரு பதம்பூசித்து.

(இ-ள்.) நிலைத்தகாசித்தலத்தைச் சிந்தித்துக்கொண்டு விளக்கமுற்ற எழு
ஆவரணங்களையும் வலம்வந்து ஆங்காங்குள்ள தேவதேவியர்களைப்பணிந்து முத
ன்மையான அன்புடன் மூன்றுராத்நிரி இரண்டு ராத்நிரி அல்லது ஒரு ராத்நிரி
யாயினும் அவ்விடத்து வாசஞ்செய்து கலாவல்லவனாகிய அழகிய தண்டபாணி
யின் பாதங்களைப்பூசைசெய்து. எ-று. (க௯)

கக - வது காசிவாச நியமமுரைத்த அத்தியாயம். ௪௩௫

பலமறை முழங்குதண்ட பாணியே யித்தலத்து
நலமிகு சந்நியாசம் புரிநர்பா னண்புமிக்காய்
நிலவுமீவ் வைங்குரோச யாத்திரை நிரப்புக்கென்று
குலவுற விரந்துபின்னர் நமைக்குணத் திறைஞ்சல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) பலவேதங்களால் பிரதிபாதிப்பதற்குரிய தண்டபாணிக்கடவுளே
காசிப்பதியில் நன்மைமிகுந்த சந்நியாசம் செய்பவர்களிடத்து அன்பு மிக்கவரே
விளக்கமமைந்த இப்பஞ்சக்குரோச யாத்திரையை முடித்தருள்வீரென்று குறை
யிரந்து அதன்பின்னர் நம்மை நற்குணத்தோடு பணியவேண்டும். எ-று. (௨௦)

ப-ம். நமைக்குணத்து என்பதற்கு, தண்டபாணிக்குக் கீழ்ப்புறத்திலெழு
ந்தருளிய விசுவநாயகரை என்று பொருள் கூறுவாருமுளர்.

பொலிதரு தண்டபாணி பூசனையெற்றுக் கென்னின்
மலிதரு காசியுள்ள வளமெலாம் வெளிப்போகாம
லொலிதரு வரங்கொண்டுள்ளா னேங்குநம் பாங்கரின்னுஞ்
சலிதரு தரமில்ன்னுன் கேத்திர சந்நியாசி.

(இ-ள்.) பேரறிவால் விளங்குகின்ற தண்டபாணிபூசையை யாதூரிமித்தஞ்
செய்யவேண்டுமெனின் புண்ணியம்நிறைந்த காசியிலுள்ள வளப்பங்கன்யாவும்
வெளியிற்போகாமல் பாதுகாக்கின்ற வரத்தை நம்மிடத்துப்பெற்றுக்கொண்டு
நம்மைவிட்டு நீங்காது சலியாதமனத்துடன் இத்தலத்திற்கு அவன் சந்நியாசியாக
இருத்தலால். எ-று. (௨௧)

ஆதலி னவனைப்போற்றி யநுனுகொண் டிடுதல்வேண்டுங்
காதலிக் கழுவாய்வினை முனிவற்குங் கட்டுனாத்தோ
மேதக வனையான்றண்ட பாணியை விழைந்துபோற்றிப்
போதவைங் குரோசஞ்சூழ்ந்து பொருவருஞ் சித்திபெற்றான்.

(இ-ள்.) ஆதலினால் அத்தண்டபாணியை வணங்கி அநுமதிபெற்றுக்கொ
ண்டு பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தல்வேண்டும் விரும்பத்தகும் இப்பிரா
யச்சித்தத்தை வீணை வல்லவனாகிய நாரதமுனிவனுக்கும் உபதேசித்திருக்கின்றோம்.
மேன்மையுள்ள அம்முனிவன் தண்டபாணியைப் பிரீதியுடன் வணங்கிப் பஞ்சக்
குரோசப்பிரதக்ஷணஞ்செய்து ஒப்பற்றசொருபசித்தியடைந்தனன். எ-று (௨௨)

அறிந்தவ ருள்ளஞ்சில்லோ ரைங்குரோ சமுஞ்சூழாராய்ச்
செறிந்தனர் விடயபோகந் தீவினை வேறற்பாற்றே
முறிந்தவெம் பரசத்தோர்க்கே முயற்சியுண் டாகும்வெள்வே .
லெறிந்தகண் மடவார்போகத் திழிந்துழி தருவரேனோர்.

(இ-ள்.) தெரிந்தவர்க்குள்ளே சிலபேர் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ்
செய்யாமல் வீஷய போகங்களிலழுந்தினார்கள் தீவினையை அவர்களால் வெ
ல்லமுடியுமோ முடியாது கொடியபாசத்தை யொழிக்குந்தரமுடையோர்க்கே

வலம்வரத்தக்க முயற்சியுண்டாகும் மற்றையோர் யாவரும் வெள்ளிய வேலைப் பழித்த கண்களையுடைய மாதர்போகங்களில்மூழ்கி யலைவார்கள். எ-று. (௨௩)

என்னசா தனஞ்செய்தாலு மென்னபா வனைசெய்தாலு
மென்னசாத் திரங்கற்றாலு மென்னபுண் ணியஞ்செய்தாலு
மென்னயா கஞ்செய்தாலு மெய்துறார் முத்தியின்ப
மென்னரும் புகழுங்காசி யெய்திடி னெய்தலுண்மை.

(இ-ள்.) யாதுசாதகத்திற் பழகினாலும், யாதுபாவனைபுரிந்தாலும், எந்த நூல்களை உணர்ந்தாலும், யாதுதருமஞ் செய்தாலும், எந்தயாகஞ் செய்தாலும், மேகாஷ்டகத்தைப் பெறமாட்டார்கள். யாவரும் புகழப்பெறுகின்ற காகித்தலத் தையடைந்தால் முத்திபெறுதலுண்மையாகும். எ-று. (௨௪)

அளவறுஞ் சன்மந்தோறு மாற்றிய புண்ணியத்தா
ளளவறு பெருமைவாய்ந்த வரும்புகழ்ச் சைவனாவா
ளளவறு காட்சிநம்மை யாற்றறு சனையாலெய்து
மளவறு ஞானானந்த மளித்திடு மெளிதிற்காசி.

(இ-ள்.) எண்ணிறந்த பிறவிகடோறுஞ்செய்த தருமபலத்தினால் அளவற்ற பெருமையோடு சிறந்த சைவனாகப் பிறப்பான் அவ்வாறு பிறந்தசைவன் நெடுங் காலம் நம்மைப்புகழ்த்தால் காகியைத்தரிக்கப் பெறுவன் அக்காகித்தலமானது அளவற்ற ஆனந்தத்தைக்கொடுக்கின்றஞானத்தை எளிதாகத்தரும். எ-று. (௨௫)

எத்தலத் துயிர்க்குநின்றோ டெண்மையி னொருநாஞ்சென்று
கைத்தல நெல்லிபோலக் காதிடை யுட்தேசித்தன்
முத்தலம் புகழ்நாளு முழுத்தல மாயகாசி
கத்தல மேயெநப்பன்றி மற்றுண்டோ வறிதியென்றான்.

(இ-ள்.) வேறே எந்தத்தலத்திலாவது இறந்துபோன ஜீவகோடிகளுக்கு உன்னோடு நாம் எளிதாகப்போய் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோலக் காதினிடத்து உபதேசிக்கின்றோம் இல்லே திரிலோகத்தாரும் புகழ்தற்குரிய நிறைந்தமகிமையு ள்ள காகிப்பதியில் சதாகாலமும் மேற்சொல்லியபடி உபதேசிக்கின்றோமாத லால் அத்தலத்திற்கு அதுவே சமானமல்லாமல் வேறொன்றுள்ளதோ நீயறிவா யென்று சிவபெருமான் பார்வதிதேவியாருக்குத் திருவாய்மலர்ந்தனர். (௨௬)

காசிவாசநியமமுடைத்த அத்தியாயம்முற்றும்.

ஆகபடலம் யக-க்கு திருவிருத்தம். சாநாய்ச.

திருச்சிறம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பன்னிரண்டாவது மாதேசன் முத்தி யடைந்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உலகெலா மீன்றசெல்வியும்பர்தம் பிரானேத்தாழ்ந்து
விலகுபா தகங்களெல்லாம் வீத்திடு கழுவாய்சொற்றாய்
இலகும் கழுவாயற்றற் கியல்பிலா முடவரும்
ரலகுதீர் குருடர்கூன ராதியர் யாதுசெய்வார்.

(இ-ள்.) சர்வலோகங்களையும் உண்டாக்கிய உமாதேவியார் தேவதேவரா கிய மஹாதேவரை வணங்கி பாதகங்களெல்லாம் விலகி ஒழியத்தக்க பிரயச்சித் தத்தைக் கட்டளையிட்டார் விளங்குதலுள்ள அப்பஞ்சக்குரோசப் பிரதட்சணஞ்செ ய்ய சக்தியில்லாத முடவர்களும், ஊமர்களும், அனேகமாயுள்ள குருடர்களும், ஊனமுதலானோர்களும் யாதுசெய்வார்கள். எ-று. (க)

தொழிலொன்று மியற்றாராகிச் சுகத்திருக் கின்றமன்னர்
பொழிகின்ற செல்வமிக்கோர் பூப்படிற் புலக்குமேனிக்
கழிகின்ற நுசப்பினல்லா ரிவரெது கடைப்பிடிப்பார்
பிழிகின்ற கமிக்கையண்ணல் பேசெனப் பெருமான் பேசும்.

(இ-ள்.) பிரயாசையைத்தருகின்ற தொழிலொன்றையுஞ் செய்வாதவ ராகி சுகத்திலிருக்கின்ற அரசர்களும், அதிக சம்பத்தார் சிறந்தவர்களும், புஷ் பம் மேலேபடினும் வாடுகின்ற தேகத்தையும் நாளுக்குநாள் மறைகின்ற இடை யையும் உடைய மாதர்களும் ஆகிய இவர்கள் எந்த உறுதியைப்பற்றிக்கொள் றுவார்கள். தேன் பொருந்திய கொன்றைமாலையணிந்த மஹாதேவனே தே வரீர் கட்டளையிடவேண்டுமென்று கேட்க, கிவபெருமான் சொல்லத்தொடங் கினர். எ-று. (உ)

சிறுபொருள் கைக்கொண்டோருஞ் செயத்தகு தருமஞ்செய்தா
லுறுபொருள் கைக்கொண்டோர்செ யறத்தினு முயர்ந்துதோன்று
முறுபொருள் கைக்கொண்டோரு முயர்வுறுத் தருமஞ்செய்யிற்
சிறுபொருள் கைக்கொண்டோர்செய் யறத்தினுஞ் சிறிதாய்த்தீரும்.

(இ-ள்.) பொருண் மிகுதியில்லாதவர்களும் செய்யத்தக்க தருமரகசியங் களை விசாரித்துச் செய்வார்களாகின் பெரும்பொருளை யுடையோர் செய்யத் தரும் தருமத்தைப் பங்கிணும் மேன்மையுடையதாகத் தோன்றும். பிரபல்சம்புத் தையுடையோர்களும் மேன்மையாகாத தருமங்களைச் செய்வார்களாயின் அற்ப திரவியங்களையுடையோர்செய்யும் தருமத்தினும் சிறிதாகமுடியும். எ-று. (ங)

பாத்திரம் காலந்தேயம் பகரிவை யாதியாய்ந்து
சாத்திர மறையினுற்றும் தருமஞ்செய் பவர்பாரே னுந்
தோத்திர மருவுங்காசி துன்னுதற் கையமில்லை
நேத்திரம் புனைந்துதேம்பி நிரப்புறு மருங்குனல்லாய்.

(இ-ள்.) பட்டாடையணிந்து குஜங்களைத்தாங்காது வருந்தி நானுக்குநான் சிறுத்துவிடுகின்ற இடையையுடைய உமையே சம்பாத்திரத்தையும் புண்ணி வகாலத்தையும் உத்தமதேசத்தையும் இவைகளெல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து வே தங்கனிலுஞ் சாத்திரங்களிலும் விதித்தவாறாக உணர்ந்து தருமஞ்செய்பவர்கள் எக்குலத்தினரோயானாலும் புகழ்மைந்த காசித்தலத்தை யடைதற்குச் சந்தேக மில்லை. எ-று.

(சு)

திருவளர் காசிதன்னிற் சிவலிங்கப் பதிட்டைசெய்தல்
குருவளர் தனியுண்டாக்கல் கூபத டாகஞ்செய்த
லுருவளர் கிரகங்கட்டி மறையவர்க் குதவலாதி
வெருவளர் பாவமெல்லாம் வீட்டிவீட் பிங்குமன்றே.

(இ-ள்.) ஞானசம்பத்தை மிகுதியாயுற்ற காசிப்பதியில் சிவலிங்கப் பிரதி ட்டைசெய்தல், ஒளியுள்ள ஆலயங்கட்டுவித்தல், கிணறுகளையும் குளங்களையும் உண்டாக்குதல், அலங்காரமமைந்த வீடுகளைக்கட்டி வேதமுணர்ந்த பிராமணர் களுக்குதவுதன்முதலிய புண்ணியங்களைச் செய்தால் அச்சத்தைவளரச்செய்யும் பாவங்கள் எல்லாவற்றையும் நீக்கி முத்தியிற்சேர்க்கும். எ-று.

(ரு)

நாத்திகர் பாதகத்தர் நம்பொணுக் காசிவைப்பி
லேத்திடு மனையொன்றாக்கி மறையவர்க் கீவரென்னிற்
சாத்திர மறையோர்தங்கித் தனியமர் நாளொன்றற்குத்
தோத்திர மனுஷோரெட்டுச் சொன்னநல்கிடுபெறெய்தும்.

(இ-ள்.) கடவுளில்லையென்கிற நாஸ்திகவாதிகளும் மகாபாதகஞ்செய்பவர்த் தரும் உண்மையெனக்கொள்ளாத காசித்தலத்தில் புகழ்பெற்ற ஒரு வீடுகட்டி வேதப்பிராமணர்களுக்குக் கொடுப்பார்களானால் சாஸ்திரங்களையும் வேதங் களையும் உணர்ந்த அப்பெரியோர்கள் விரும்பி அக்கிரகத்தில் வசிக்கின்ற நாள் ஒன்றினுக்கு புகழ்பெற்ற மனுக்கள் எட்டுபெருடைய காலத்தளவும் பெரியோ ர்களுக்குச் சொரன்னதானங்கொடுத்த பலனை அவ்வீடுகட்டித் தானஞ்செய்த வர்கள் பெறுவார்கள். எ-று.

(சு)

நானில் காசிமுதூ ரொருமனை யியற்றிநல்கி
லுனமில் லறம்வாழ்நான்மிக் கோங்குமா பாவந்தேயு
மானவத் தலத்திலங்கை யளவுமண் கொடுப்போர்தாமுங்
கானநற் கடுக்கையெங்கு நெனமறை கரையாநிற்கும்.

(இ-ள்.) உயாச்சியுள்ள பெரும்பதியாகிய காசித்தலத்தில் ஒரு வீடுகட்டி கிரகஸ்த்தாச்சிரமத்திலுள்ள பெரியோர்களுக்குக் கொடுத்தால் அதில் அவர்கள்

கஉ வது மாதேசன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௩௩௯

வாழும்போது கொடுத்தவர்களுடைய பெரும்பாதகமொழிந்துபோகும் ஆயுள் வளரும். மகிமையுள்ள அத்தலத்தில் உள்ளவகையவு பூமியைச் சற்பாத்திரதர் னஞ்செய்தவர்கள் மணத்தோடு சிறந்த கொன்றைமாலையணிந்த மது வடிவமா வார்களென்று வேதங்கள் கூறும். எ-று. (௭)

அன்னமெள் ளிழுதுகன்னி யான்மணி மறைபூணுடை
சொன்னமம் றுள்ளதானந் துலங்குகா சியிற்கொடுப்பா
ரென்னரு மெமதுகூடே யெய்திடு மின்பமுத்தி
முன்னமோர் காதையுண்டா லதனையு மொழியக்கேட்டி.

(இ-ள்.) சாதம், திலம், நெய், கண்ணிகை, பசு, நவமணி, வேதபுத்தகம், ஆபரணம், வஸ்த்திரம், தங்கம், மற்றுமுள்ளதானங்களை சிறப்புற்ற காசித்தலத்தில் சற்பாத்திரத்திற் செய்வார்களானால் செய்பவர்கள் யாவராயினும் எனதுவுடிவத் தைப்பெறுவார்கள். இன்பமயமான முத்தியுஞ் சித்திக்கும். இதற்கு முன்னடந்த கதை பொன்றிருக்கின்றது. அதனையுந் தெரிவிப்போங் கேட்பாமாக. எ-று. (அ)

வருகதிர்க் குலத்துவந்தான் மாதேச னென்னும்பேரான்
பொருவரு மரசர்செய்கை புந்தியுட் பேணுகிக்
கருதுவா ணிபமேசெய்வான் கடுங்குணங் கைக்கொண்டுள்ளான்
மருவருஞ் செம்பொன்மேரு மலையெனக் குவித்துவைத்தான்.

(இ-ள்.) பரம்பரையாய் வருகின்ற சூரியகுலத்திற் பிறந்து மாதேசனென் னும் பெயருள்ளவன் சமானமில்லாத அரசருடைய நீதியை மனதில் விரும்பாத னனாகி சதாகாலமுஞ் சிந்தித்தற்கூரிய வியாபாரமே செய்கின்றவன் கொடியகு ணங்களைக் கைக்கொண்டவன் கிட்டுதற்கூரிய திரவியங்களைச் சம்பாதித்து மேரு மலையைப்போலக்குவித்தனன். எ-று. (க)

கங்கைநீ ராடனம்மைக் கண்டுதாழ்ந் திடுதலாதிப்
பங்கமி றொழிலெலாஞ்சொப் பனத்தினுஞ் செய்யானுகி
யெங்குமொன் றனுக்குமுன்றா யுறுதியோ டிசைத்துச்செம்பொன்
சிங்கலி லாதுசேர்த்தான் றீவினையோடுமாதோ.

(இ-ள்.) கங்காநீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தல் நம்மை யன்புடன்கண்டு வணங்குதல் முதலிய குற்றமற்ற புண்ணியத்தொழில்களைக் கனவினுஞ்செய்யா, தவனாகி யாவராயினும் ஒன்றுக்கு மூன்றாக வட்டிசேர்த்துக்கொடுக்கும்படி லா பம்பேசி பொருள்களைக்கொடுத்து திரவியங்களைச் சிதைவின்றி பாவக்குவிய லோடு சேர்த்தனன். எ-று. (கௌ)

இனையனாய் வாழ்நாளி லில்லவ ளிறந்தாளாக
வினையயிக் கழகுவாய்ந்த விலைமக ளொருத்திதன்னை
மனையகஞ் செறியச்சேர்த்து மற்றவ ளொடும்வாழ்நா
ளனையரு மினையன்செய்கை யறிந்துள்ளே வெறுப்புவைத்தான்.

(இ-ள்.) இத்தன்மையையே வாழங்காலத்தில் அவன் மனைவி யிறந்துபோனான். புத்திதுட்பமும் அழகுமுள்ள ஒருதாயியை தன்வீட்டில் மனையாளாகச் சேர்த்துக்கொண்டு அவளோடு வாழங்காலத்து இவன் துர்க்குணத்தை அவளறிந்து மனதில் வெறுத்திருந்தான். எ-று. (கக)

தருமமொன் றுனுஞ்செய்யான் தன்மவறி தீட்டிவைப்பா
னருமருந் தன்னாற்பாற்போ யன்புசெய் துண்மைகளான்
வெருவரும் பாவியென்றே மேதினி யிழிக்குமென்ன
கருமமீங் கிவனைக்கூடிக் காதலற் பேறுமற்றேம்.

(இ-ள்.) யாதொரு தருமத்தையுஞ் செய்யாமல் திரவியத்தைச் சம்பாதித்து வீணாகவைத்திருக்கின்றான். அரிய தேவாமிர்த்தத்தையொத்த பெரியோர்களிடத்திற்குப்போய் அன்புவைத்து நீதியொன்றையும் கேளாதிருக்கின்றான். அச்சத்தைத்தரும் மாபாவி இவனென்று உலகத்தார் நிந்தைசெய்கிறார்கள். இவனை கூடுதற்கு நான் என்ன பாவஞ்செய்தேன் புத்திரசம்பத்து மில்லாதிருக்கின்றேன். எ-று. (கஉ)

என்றுளத் தெண்ணிமாறுக் கவலையும் றிருந்தாளாக
வொன்றுதன் கருமந்தீர்த்து மாதேச னுறையுள்வந்தா
னன்றவ ளிருக்கைநோக்கி யாவியே யினையாயென்றே
பொன்றலி னுயரமுற்ற யட்டிலிற் புகைபுங்காணேன்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று மனதில் சிந்தித்து நீங்காக் கவலையொன்று அத்தாசியிருந்தான். மாதேசவரசன் தனது வியாபாரத்தொழில் செய்யுமிடத்தைவிட வீட்டிற்குவந்து அவன் முகவாட்டத்துடனிருப்பதைப்பார்த்து என் பிராணனையொத்தமாதே யாதுகாரணமாக நீங்காததுயரடைந்தனை சமையல் வீட்டில் புகை யெழும்பவுமில்லை. எ-று. (கங)

பசிவயிற் றெழுந்ததென்றே படர்ந்தது பகர்தியென்றான்
கசிவரு மனத்தினுனைக் காரிகை நோக்கியட்டுப்
புசிவினை புரிந்தாலந்தோ பொருட்கேடுண் டாமேயென்றான்
வசிநுனை வாளிற்பாயும் வார்த்தைமா தேசன்கேட்டு.

(இ-ள்.) வயிற்றிற்பசி அதிகரிக்கின்றது யாதுடைந்ததுசொல்வாயென்றான். இரக்கத்துடன் கேழ்க்கின்ற மாதேசனை அவ்விஸமாதுபார்த்து சமைத்து உண்டால் ஐயோ? பொருள் நஷ்டமாமுகமேயென்றான். கூர்மையுள்ளவானைப் போல துயரப்படுத்தும் அவ்வார்த்தையை மாதேசவரசன்கேட்டு. எ-று. (கச)

என்னிது பகர்ந்தாயென்ன வெடுத்ததின் சன்மம்பாமே
நன்னிலை சிறிதுமில்லாய் நல்லவர் பாலுஞ்சேராய்
புன்னிலை யடைந்தாயினினைப் புணர்வது தோடந்தோட
மென்னிலை யிதுவேயென்றான் மாதேச னியம்புகின்றான்.

கஉ - வது மாதேசன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ஈசக்

(இ-ள்.) இது என்னகாரணம் இவ்வாறுகூறினையென்று கேட்க அருமை யாகவெடுத்த உன் சனனம் வீணானது நல்லநடை சிறிதுமில்லாதிருக்கின்றனை. நல்லோர்களை யழிக்கவில்லை. அற்பத்தன்மை யடைந்தனை. உன்னைக்கூடுவது பாவம் பாவம் எனதுவருத்தம் இதுவாகுமென்ற மாதைப்பார்த்து மாதேசன் கூறுகின்றன். எ-று. (கரு)

கருப்பையு முணவுநாடிக் கடிதனை யகத்துச்சேர்க்கும்
பொருப்பைநேர் பொருளானாலும் போக்குதல் செய்வாருண்டோ
விருப்பையப் பொருண்மேல்வைத்தால் விருத்தியா மின்மேலின்று
மருப்பைநேர் முலையாயெங்கோ வறிந்திது புகன்றயென்றான்.

(இ-ள்.) காரெலியும் ஆகாரத்தை யுத்தேசித்து சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டி யகாலங்களில் தானியமுதலியவற்றை வயலிடத்துள்ள வளைகளிற்சேர்த்துக்கொ ள்ளும் மலையையொத்த பெரும்பொருளானாலும் வேண்டாமென்று நீக்குவா னில்லை பொருளின்மீதுவிருப்பம்வைத்தால் விருத்தியடையும் இல்லாதிருந்தால் விலகிப்போம் தாமரை யரும்புபோலும் குஜங்களையுடைய மாதே நீ எவ்விடத் தறிந்து இவ்வார்த்தை கூறினையென்றான். எ-று. (கங்)

விலைமக ளதனைக்கேட்டு வெகுண்டிசே யாதியில்லாய்
நிலையமை காசியைப்பி னிரம்புபா தகங்கள்செய்வாய்
தலைமைசற் றில்லாய்கின்றைச் சாரினு நாகஞ்சாருங்
கொலைஞரும் விரும்பாத்தீமை குயிற்றிநீ வாழ்தியென்றான்.

(இ-ள்.) அந்த வாக்கியத்தை கணிகைகளவியுற்று கொபித்து குழந்தை முதலிய சம்பத்தில்லா திருக்கின்றனை மகிமைதங்கிய காசித்தலத்து வசித்தும் மகா பாதகங்களைச் செய்கின்றனை உத்தமநடை சற்றும்மில்லையாடனை கொலைத் தொழில் செய்வோரும் விரும்பத்தகாத உலோபமுதலிய கொடுமைகளைச் செ ய்து வாழ்கின்றனை உன்னைச் சேர்ந்தாலும் நரகம் சம்பவிக்கும் என்றான். எ-று. (க)

பிரியமார் மடந்தாயென்ன பிணக்குநீ கொண்டாய்வேண்டி
னரியதொன் றில்லையெறிந் காதையா பரணமாதி
விரியமற் றெதுசொன்னாலும் பொருட்செல வியம்பாதோம்பு
கரியகட் குயிலேயென்று மாதேசன் கரைந்துகின்றான்.

(இ-ள்.) இஷ்ட்டமுள்ளமாதே நீயேன் உள்ளே வெறுப்படைந்தனை நீ வேண்டினால் அருமையான தொன்றுமில்லை. உனக்கு வஸ்திரம் ஆபரண முதலா னவைகள் எது வேண்டுமென்று சொன்னாலும் அதிக பொருள் செல்வாகாதிரு க்கும்படி சொல்லுவாயாக கருவரிபடர்ந்த கண்களையுடைய குயிலையொத்தமா தேயென்று மாதேசன் இரக்கமாகக் கூறினன். எ-று. (கஅ)

மன்னர்தங் குலத்துவந்தாய் மாண்பொருண் மிகவும்பெற்றாய்
நன்னரின் மனையுண்மேவி நான்மறை யாளராதி

யென்னரு துகரலாமே யெந்தநா னேனுமுண்டோ

பின்னரு முரைப்பதென்னோ பேன்தநீ போதியென்றான்.

(இ-ள்.) நீயரசர் மரபிற் பிறந்து மாட்சிமையுள்ள பெரும்பொருளுடையனாயின அலங்காரமுள்ள உன்வீட்டில் நான்கு வேதங்களை யுணர்ந்த பிராமணர் முதலிய யாவரும் வந்து சுகபோஜனஞ் செய்யலாமே எந்தக்காலத்திலாவது அவ்வாறு நடந்திருக்கின்றதோ வீணானவார்த்தையை மேலு மேலும் கூறுவதினாற் பயன்பாது அறிவில்லாதவனே அப்பாற் போவாயென்றான். எ-று. (1)

பொதுமகள் வார்த்தைகேட்டுப் புழுங்கிய மனத்தனுகி

யெதுநுவன் றுலுங்கேட்ப னினியொழி கவலையென்றான்

கதுமெனக் காசிமேன்மை கற்றவர் தம்பாற்கேட்டு

மதுமலர்த் தாரோயிங்கு வம்மெனப் போக்கினுளே.

(இ-ள்.) அவ்விலைமாது சொன்னவார்த்தையைக் கேள்வியுற்று வருந்திய மனமுள்ளவனாகி நீயெதைச்சொன்னாலும் சொன்னபடி கேட்கின்றேன் கவலை யொழிவாயென்ற மாதேசனைப்பார்த்து காசிரகசிய தருமங்களை அறிந்த பெரியோர்களிடத்து விரைவாகச்சென்று கேள்வியுற்று தேன்துளிக்கின்ற மலர் மாலையணிந்தவனே பின்பு இங்குவருவாயென்று அனுப்பிவிட்டான். எ-று. (20)

சிவகதை கேட்கப்புங்காற் செலவுவந் திடுமேயென்று

கவலையென மனத்தனுகிக் கமழ்திரி லோசனைப்பே

ருவமையில் கட்டமுற்ற னாங்குறை மேலோர்பாவி

நவவர வுணர்ந்துமிக்கு நக்கிறும் பூதுகொண்டார்.

(இ-ள்.) சிவ சரித்திரத்தைக் கேட்கப்போனால் ஏதாவது பணச்செலவு நேரிடுமென்று கவலையடைந்த மனமுள்ளவனாய் விளக்கமுற்றுச் சமரணமில்லாத தாயதிரிலோசனை கட்டித்தைச் சேர்ந்தான். அவ்விடத்திருக்கின்ற பெரியோர் ஒருக்காலும் வராத பாவியாகிய மாதேசன் தூதனமாக வருவதைப்பார்த்து பெருநகை செய்து ஆச்சரியங் கொண்டனர். எ-று. (21)

அனையவர் தனதுசெய்கை யறிந்தவ மதித்தல்கண்டும்

வினையென வருத்தத்தோடு மிக்கெழு கவலையோடுந்

துனையமா தேசநீங்கான் றாரத்தே யிருந்தானாகப்

புனையவாந் கதையுளொன்று போந்தது புகன்றாரன்னார்.

(இ-ள்.) அப்பெரியர் தான் வருவதையறிந்து அவமதிக்கின்றார்களென்பதைத் தெரிந்தும் மேன்மேலுண்டாகிற கவலையோடும் தீவினை கெடுங்காலம் சம்பித்தலால் மாதேசன் நீங்கிப்போகாமல் தூரத்தில் உட்கார்ந்தான். அச்சிவ கதைகளுக்குள் விசித்திரமான ஒருகதை நேர்ந்தது அப்பெரியோர் அக்கதையைச் சொன்னார்கள். எ-று. (22)

குலவிய காசிவாழ்வான் குணயிசு தருமபால

னிலவிய பொருளைப்பேணு னெனும்புக ழுறமேபெட்டான்

கஉ - வது மாதேசன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௩௪௩

கலவிய பத்திவாய்ந்தான் கனிசிவ தருமஞ்செய்வா
னுலவிய பவஞ்சவாழ்க்கை யுலப்பிலா துவப்பான்வேறு.

(இ-ள்.) விளக்கமமைந்த காசிப்பதியில் வாழ்பவனும், நற்குணமுள்ளவனும், பொருளாசை யில்லாதவனும், பெரும்புகழைத்தரும் தருமத்தை விரும்புவோனும், நிறைந்த சிவபக்தியுள்ளோனும், மனதைக்கனிவிக்குஞ் சிவபுண்ணியங்களைச் செய்பவனும் அகிகரிக்கும் பிரபஞ்ச வாழ்விலுமுந்திக் கெடாது வேறாகக் களிப்பவனுமாகிய தருமபாலனென்னும் பெயருள்ளாரெனருவ னிருந்தனன். எ-று. (உ௩)

தருமமே யுலகம்போற்றச் சகலகா ரணமதாகூந்
தருமமே யழியாதென்றுத் தாபர மாகிநிற்குந்
தருமமே தனைவேட்டோர்க்குச் சவுக்கிய மனைத்துநல்கூந்
தருமமே முத்திசேருஞ் சாதன மென்றுட்கொள்வான்.

(இ-ள்.) தருமமே அறிவுடையோர் பாதுகாக்கின்ற எப்பொருட்குங் காரணமாகும் தருமமே எந்நாளிலும் அழிவில்லாது நிலத்து நிற்கும், தன்னை விரும்பிச் செய்வோர்க்குத் தருமமே எல்லாச் சுகங்களாயுங் கொடுக்கும், தருமமே முத்தியைப் பெறுதற்குரிய சாதனமாகுமென்று உள்ளத்திற் கித்தித்தனன். எ-று.

பொருள்விருப் புடையானேடிப் புதும்பெரு நரகமென்று
மருள்விருப் புடையானின்ப மார்ந்தினி தமருமென்றுந்
தெருள்விருப் புடையானாகிச் செகதல மறியச்சொல்வான்
மருள்விருப் புடையானாகான் மற்றவன் குணம்பார்சொல்வார்.

(இ-ள்.) பொய்ப்பொருளில் ஆசையுடையோன் (மரணம் வந்தால்) வேகமாகச் சென்று நரகத்தையடைவா னென்றும் மெய்ப்பொருளாகிய, திருவருளில் விருப்புடையோன், பேரின்பாறுபவத்தைப் பூரணமாகப்பெற்று, முத்தியடைவானென்றும் (புண்ணியப்பேற்றாலறிந்து) மெய்ஞ்ஞானத்தில் ஆசையுள்ளவனாகி விவேகிகளுணர்ந்து பயனாகும் வண்ணமாகப் போதிப்பான் ஒருக்காலும் மயக்கநெறியிற் செல்லான் அப்புண்ணியவானுடைய சற்குணவியல்பையாவர் தெரிவிப்பார்கள். எ-று. (உ௪)

அன்னவன் பொருண்முன்யாவு மரித்திய மென்றுதேர்ந்து
பன்னரு மன்னதான முதற்பல தானஞ்செய்து
நன்னர்கொள் விசுவநாத நம்பனை யடைந்தானென்று
மன்னவன் கேட்கச்சொன்னார் மாணவையிருந்தமேலோர்.

(இ-ள்.) அப்புண்ணியவான் செல்வமுதலியயாவும் அழிந்து போகத்தக்கனவாமென்று தெளிந்து சொல்வதற்கரிய மகிமையுள்ள அன்னதான முதலிய பலவகைத் தானங்களையிங் செய்து (பின்னர்) இன்பவடிவாகிய விசுவநாதர் பாதங்களைச் சேர்ந்தானென்று மாட்சிமைதங்கிய சபையிலுள்ள பெரியோர், மாதேசவரசன் கேட்கும்படி சொன்னார்கள். எ-று. (உ௫)

அன்னது கேட்டபோதே யரும்பொருட் செலவேசொற்ற
தின்னதென் றகத்துக்கொண்டான் றன்மனை யிடத்துவந்து
நன்னாகொள் புராணங்கேட்டே னவிலுவ துணர்ந்தேனங்கா
யின்னல மறையோர்க்கேற்ற சுவையமு தியற்றுகென்றான்.

(இ-ள்.) பெரியோர் கூறிய அக்கதையைக் கேட்டபோது இச்சுவகதை
அரிய பொருட்செலவைக்குறித்தே சொல்லுகின்றதென்று, மனதில் எண்ணி
னவனாகத் தன்வீட்டிற்குவந்து நலத்தைக்கொண்ட சிவபுராணம் படிக்கக்கே
ட்டேன் அதிற் சொல்லிய விஷயங்களைத் தெரிந்தேன் பெண்களிற் கிறந்துள்
ளவளே. இன்பவடிவமாகிய பிராமணர்களுக்குத்தக்க அறுசுவையோடுங் கூடிய
அன்னத்தைச்சமைப்பா யென்றான். எ-று. (௨௪)

நணிகையு மவ்வாறாக்கிக் கலத்தெதிர் படைத்துவைத்து
மணிகெழு தோளாயுண்க மாவென வுபசரித்தா
ளணிகிள ரததியானே ரடைந்துணி னுண்பேனென்றான்
பணியிடை மடந்தை சில்லோ ராவயிற் படரச்செய்தாள்.

(இ-ள்.) விலைமாதும் மாதேசன் சொல்லியபடி சமைத்து உண்பாத்திரத்
திற்பரிமாறி அழகுதங்கிய புஜங்களையுடையோனே உண்ணக்கடவையென்று
உபசரித்தாள். அதிக உன்மையுள்ள அதிதிகளாயுள்ளோர் வந்து முந்திபோசன
ஞ்செய்தால் நானுண்பேனென்றான். சுருங்கிய இடையினையுடைய அவ்விலை
மாதும், சில நல்லோர் அவ்விடத்து வரும்படி செய்தனர். எ-று. (௨௫)

வந்தநல் லவர்கள் பொல்லா மாதேசன் முகத்தைநோக்கி
யிந்தமா பாவிவீட்டி லருந்திடே மென்றிரிந்தார்
முந்தவோர் பூதஞதன்னை யழைத்திட மொத்துவானென்
றந்தமார்ச் சாலமோட வனையனு மிறும்புதுற்று.

(இ-ள்.) உண்ணும்படிக்கு வந்த பெரியர் பாவியானமாதேசன் முகத்தை
ப்பார்த்து இக்கொடியேசன் மனையிற் போசனஞ் செய்யமாட்டோமென்று
போனார்கள். பின்பு ஒரு பூனையையழைக்க, அடிப்பானென்று எண்ணிக் கொ
ண்டு, அப்பூனை ஓடிப்போக அம்மாதேசனும் ஆச்சரியத்தையடைந்து. எ-று. (௨௬)

வெளிவந்து கொடியைநாயை விரித்தன னவையுமுஞ்சி
யொளிவந்து பேரயதாக வொள்ளிழை மடந்தைநோக்கிக்
களிவந்த மனத்தாய்நாயுங் கைத்ததுன் சோற்றையென்றா
டெளிவந்த வுணர்ச்சிசுற்றே சிந்தைகைக் கொளவிருந்தான்.

(இ-ள்.) மாதேசன், வீட்டிற்கு வெளியில்வந்து காக்கையையும் நாயையும்
அழைக்க அவைகளும் பயந்து ஓடி ஒளித்துக்கொண்டனவாக, விளக்கமுற்ற
ஆபரணங்களைத்தரித்த அவ்விலைமாது பார்த்து செல்வச்செருக்குள்ள மனமு
டையோனே உண்ணன்னத்தை நாயும் வெறுத்து விட்டதென்றான். தேர்ச்சியை
த்தருகின்ற அறிவு பூர்வ புண்ணியத்தினுற் சற்றுநேரம் உதிக்க ஆலோசித்
திருந்தான். எ-று. (௩௦)

கூஉ - வது மாதேசன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். 'நாசரு

காரிகை மிடியர்போலக் கவலற்க தெளிகவென்றான்
சூரிய வுதயங்காறுந் 'துஞ்சிலா திருந்தவன்'னான்
வேரியங் கமலக்கங்கை விடியவி னணைந்துமுழுகி
யாரியர் தங்குமுாஞ்சேர்ந் தறம்பல கேட்டானன்றே.

(இ-ள்.) அவ்விடைமாதா மாதேசனைப்பார்த்து தரித்தீர்களைப்போல கவ
லையடையாதே (புத்தியை) தேற்றிக்கொள்ளென்றான். சூரிய உதயகாலமட்
டும் நித்திரையில்லாதிருந்தவன் வாசனைதங்கிய அழகுள்ள தாமரைமலர்களையு
டைய கங்காதீர்த்தத்தில் உதயத்துக்குப்போய் ஸ்நானஞ் செய்து பெரியோர்
கூட்டத்தை யடைந்து பலவாயுள்ள தருமங்களைக் கேள்வியுற்றான். எ-று(௬௧)

மறையவ நொருவனுங்கு வதிபவன் சாந்தனைன்பான்
குறையறு காசிமேன்மை முழுவதுங் குறித்துத்தேர்ந்தான்
பொறையின்மா தேசன்கேட்கப் புகலுவா னனந்தசன்ம
நிறைபெரும் புண்ணியத்தா னேர்ந்ததிக் காசிவாழ்க்கை.

(இ-ள்.) குறைவற்ற காசித்தலத்தின் மகிமை முழுவதும் நிதானமாகத்
தெளிந்த சாந்தனென்னும் பெயருள்ள ஒரு பிராமணன் அத்தலத்தில் வாசஞ்
செய்பவன் பொறுமையில்லாத மாதேசன் கேட்கும்படி போதிக்கின்றான் (யா
தெனில்) அனந்த பிறவிகடோறும் நிறைவாகச்செய்த புண்ணிய பலத்தினால் இக்
காசி வாழ்க்கை நேரிட்டது. எ-று. (௬௨)

ஈங்கியற் றறத்தினாலே யெய்திடுஞ் சித்தசுத்தி
யாங்கது மேவியேரக மாமத னுலின்பாகும்
பாங்குசே ரிதனைத்தேராப் பரதகர் பொருளையீட்டி
நீங்குவர் வறிதேபெல்லா நிரயுத்துங் குளிப்பவென்றான்.

(இ-ள்.) இத்தலத்துச் செய்யும் தருமத்தால் சித்தசுத்தியுண்டாம். அச்சித்த
சுத்திகடைத்தால், சிவயோகங் கைகூடும். அந்தயோகத்தால் முத்தியின்பம் வரும்
முறையாகக் கிடைக்கத்தக்க இதனைத் தெளியுத பாவிகள் பொய்ப்பொருளை
ச்சேகரித்து எல்லா நரகங்களிலும் முழுகுதற்கு வீணாக ஒழிந்து போவார்க
ளென்றான். எ-று. (௬௩)

என்றது கேட்டபோதி னின்னருள் சிறிதுண்டாகி
மன்றலங் குழலாள்பாங்கர் வந்தள வளாவிச்சொல்வான்
கன்றவி னின்றுமென்னை யேற்றனீ கருத்துட்கொண்டாய்
நன்றலென்றுரையேன்சொற்றலமெலாங்கேட்பேனென்றான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்றவார்த்தையைக்கேட்ட காலத்து இனிய சிவகடா
ட்சம் சிறிதுண்டாகி வாசனை வீசுகின்ற அளகத்தையுடைய அவ்விடைமாதனிடம்
வந்து நண்பு பாறாட்டிச் சொல்லுகின்றான். துயரத்தில் நின்றும் என்னை நல்
வழியிற் செலுத்துப்படி நீ எண்ணியிருக்கின்றனை இது நன்மையல்ல வென்று
ஒருக்காலஞ் சொல்லேன் நீ சொல்லுகின்ற நன்னெறியாவுங் கேட்கிறே னெ
ன்றான். எ-று. (௬௪)

என்னலும் பதியிலார்த மியைகுலத் துதித்தமாது
நன்னல நினக்குவாய்ப்ப நாணுந் கதியைமேலு
வின்னலங் கடல்யாமென்று மெய்துறா திருக்கவெண்ணி
மன்னவ வுறுதிசொற்றே நென்றனன் மகிழ்ச்சியூத்தான்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு சொன்னவளவில் கணிகையர் குலத்தில்வந்த அம்மாது
(மாதேசனைப்பார்த்து) நல்ல சுகமுனக்குண்டாகவும், நான் நல்லகதியடையவும்
துன்பமாகிய சமுத்திரத்தில் நாமிருவரு முழுகிப்போகாதிருக்கவும் ஆலோசி
த்து அரசனே உண்மையைத் தெரிவித்தேனென்றான். (அதைக்கேட்டு) களி
ப்படைந்தான். எ-று. (௩௩)

அற்றைநான் முதன்மாதேச னலைபுனற் கங்கையாடிப்
பற்றைவே ரறுக்குநீறு கண்மணி யொடுபரித்துக்
கற்றைவார் சடிலத்தெம்மைக் கைதொழு திறைஞ்சிப்போற்றிப்
பொற்றைமா ளிகைசேர்காசிப் புராணமுள் ஞவப்பிற்கேட்பான்.

(இ-ள்.) அன்றுமுதலாக மாதேசவரசன் அலைகளையுடைய கங்காதீர்த்த
த்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பந்தமாகிய வேரைக் களையத்தகும் விபூதியையும் உருத்
திராக்கத்தையும் பூண்டு கற்றையாக நீண்ட சடையையுடைய என்னைக் கைகு
வித்து வணங்கித் துதித்து சாளரங்களையுடைய மாளிகை நெருங்கிய காசிமான்
மியத்தை மனங்களிப்புறக் கேட்பானாயினன். எ-று. (௩௪)

காசிமான் மியமுந்தெய்வக் காசியின் வசிப்போர்பேறு
மாசிலா நம்மைப்பூசை வயக்கலா லடையுமாண்புங்
கூசியே காலன்காசி குறுகிடா தகலுஞ்சீரும்
பேசிய குரோசஞ்சூழப் பெற்றவ ரடையுமின்பும்.

(இ-ள்.) காசிப்பதியின் பெருமையும் தெய்வத்தன்மையுள்ள அப்பதியில்,
வாசஞ்செய்பவர்களடையும் பிரயோசனமும், களங்கமில்லாத நம்மைப் பூசை
செய்தலாலுண்டாகும் பலனும், இயமன் பயந்து காசிப்பதிக்கு வராதிருக்கின்ற
சிறப்பும், வேதங்கள் எடுத்துரைக்கத்தக்க பஞ்சக்குரோசப் பிரதட்சணஞ் செய்
பவர்களையுஞ் சுகமும். எ-று. (௩௫)

காசியி னிருந்துபாவங் கருதினோர் செய்தோரியாரு
மாசிய லாதகால வயிரவர் தங்கைப்பட்டு

மூசிய தண்டமெல்லா முற்றுமேற் றழிந்துநொந்து
சீசியென் றியாருமெள்ளத் திகைத்துழ லளவாத்துன்பும்.

(இ-ள்.) ஊசித்தலத்திலிருந்து பாவஞ் செய்யவேண்டுமென்று நினைத்த
வர்களும், நினைத்தவாறு செய்தவர்களும், குற்றமில்லாத கல்வயிரவர் ஆக்கி
னைக்குடன்பட்டு நெருங்கிய பலவாயுள்ள தண்டனைகண் முழுமையு மடைந்து
மிகுவருத்தத்தால் நொந்து சீச்சி (துஷ்டனே) என்று யாவரும் நிந்திக்க மனந்
திகைத்து உழலத்தக்க அளவுபடாத துயரத்தையும். எ-று. (௩௬)

க2-வது மாதேசன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ஈசன்

மற்றுள வனைத்துந்தேர்ந்தான் போனநாட் கிரக்கம்வைத்தான்
சற்றுள லுருண்மேலோங்கித் தழைத்தது தவாதுமேனி
முற்றுள தென்முகூற முகிழ்த்தது முதிர்ந்தவன்பு
கற்றுள முதியோர்பாங்கர்க் கலந்தது காமர்நெஞ்சம்.

(இ-ள்.) மற்றுமுள்ள துயரங்கள் யாவையுந்தெளிந்த மாதேசன், (புண்ணி
யஞ்செய்யாது பாவஞ்செய்து) கழிந்துபோன நானாக்குறித்து இரக்கங்கொண்
டனன். உள்ளடங்கியிருந்த திருவருள், மேலேயெழுந்து பரவியது, கெடுதலே
யடையாது சரீரமுழுவதும் வியாபித்ததென்று சொல்லும்படி பேரன்புதோன்றி
யது, வாசித்தறிந்த பெரியோரிடத்துச் (சதாகாலமும்) இருக்கவேண்டுமென்று
அழகியநெஞ்சம் நினைத்தது. எ-று. (ருக)

உண்மையின் மிக்கோரைய வொருகய தேசன்மைந்தன்
வண்மைசற் றேனுமில்லேன் மாதேச னெனும்பேர் பெற்றேன்
பெண்மையிற் கழிந்தேனென்றும் பெற்றிலேன் பாவியேன்மிக்
கெண்மையிற் சிறந்தேனென்ற யிருந்ததென் சரிதமென்று.

(இ-ள்.) சிறந்தசத்தியவானாகிய சுடதேசன் குமாரனாகப்பிறந்து, மாதேச
னென்கிறபெயர்பெற்று சற்றும் பரோபகாரமில்லாதவனாகிப் பெண்மைக்குண
த்தையடைந்து வீணட்கழித்தேன் ஒரு நன்மையு மடைந்திலேன் பாவியானேன்
இழிகுணங்களுக்குள் மிகவுமிழிந்த குணத்தைப்பெற்றேன், என்சரித்திரம் அழ
கரியிருக்கின்றது. எ-று. (ச0)

தனக்குப தேசஞ்செய்த தார்க்குழ லினைவியந்து
மனக்கினி தாயவெல்லா வறங்களும் வயங்கச்செய்வான்
புனக்கினி யனையாய்நந்தன் கோயிலை புதுக்கிநாளு
முனக்கினி தாயசெம்பொற் கோயிலை யொளிரச் செய்து.

(இ-ள்.) தனக்கு உண்மையுபதேசஞ்செய்த, புட்பங்களைச்சூடிய அளசபா
ரத்தையுடைய அவ்விலைமாதிரி னற்செய்கையை, நினைந்து உள்ளே ஆச்சரியங்
கொண்டு, மனதிற்கு இன்பத்தைத்தரும் எல்லாத்தருமங்களையுஞ் செய்பவனாகி,
தினைக்கொல்லையிலவாழும் கிளிப்பிள்ளைபோன்ற உமையே நமது ஆலயத்தைக்
கணகத்தாற்புதுக்கி சந்ததமுமுனக்குப் பிரியமாயுள்ள செம்பொன்மயமாகிய
ஆலயத்தையும் விளங்கக்கட்டி. எ-று. (சுக)

நந்தன வனங்களாக்கி நறுமலர்த் தடங்களாக்கி
யந்தமில் பொழில்களாக்கி யன்னசத் திரங்களாக்கிச்
சந்தநன் முனிவர்மேவத் தருதிரு மடமுண்டாக்கிப்
பந்தமுற் றறுநங்கோசப் பதிட்டையும் பலவுண்டாக்கி.

(இ-ள்.) பூந்தோட்டங்களை யுண்டாக்கி, நல்ல (தாமரை முதலிய), மலர்
களுண்டாகத்தக்க தடாகங்களை யுண்டுபண்ணி, அனேகவகையான சோலைக
ளைவைத்து, அன்ன சத்திரங்களைக் கட்டி அழகுவாய்ந்த மகாபுரிவர்கள் வசிக்

கச், சிறந்ததிருமடங்களைக் கட்டி, (ஆணவாதி) பாசங்கண் முழுவதையு நீக்கத்தக்க
மது வடிவாகிய சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை பலவாகச் செய்து. எ-று. (சஉ)

சித்திரம் பிறங்குமாறு திகழ்மனை யொன்றுண்டாக்கிப்
பத்திரம் சிறந்தோனாய் சுதபசி யென்பாற்கீந்து
கொத்தமை பாவமெல்லாம் கொழுந்தெரி படுபஞ்சாக
வித்தக விற்பமுற்றான் மின்னனை யாய்மாதேசன்.

(இ-ள்.) அனேக சித்திரங்கள் விளங்குமாறு பிரகாசிக்கின்ற ஒரு வீடுகட்
டுவித்துச் சிவபத்திரம் சிறந்தவனாய் சுதபசி யென்பவனுக்குத் தானஞ்செய்து
பாவக்கூட்டங்க ளெல்லாவற்றையும் கொழுந்துவிட்டு எரிகின்ற நெருப்பிற்
பட்ட பஞ்சபேரலாகுமாறு தகித்து ஞானமயனாகி மாதேசன் முத்தியடைந்தனன்.
மின்போன்றொளிருமுமையே. எ-று. (சங்)

ஈட்டிய பொருளான்முத்தி யெய்தின நொருமாதேசன்
கூட்டிய பொதுமின்னாந் கோதிலா முத்திபெற்றான்
காட்டிய பொருளினாலே கைக்கொண்டார் நரகஞ்சில்லோர்
பூட்டிய பொலங்கொம்பன்ன யுணரென்றான் பூதநாதன்.

(இ-ள்.) சம்பாதித்த திரவியத்தால் மாதேசன் ஒப்பற்ற முத்தியடைந்த
னன். புண்ணியஞ் செய்வித்த விலைமாதும் களங்கமற்ற மோட்சத்தையடைந்
தனன். உண்டாகிய பொருளில்வைத்த ஆசையாலே சிலபேர் நரகத்தையடைந்
தார்கள். ஆபரணங்கள் பூண்ட பொற்கொம்பையொத்த உமையே அறிவாபா
கவென்று ஆன்மவர்க்கங்களுக்குத் தலைவராகிய சிவபிரான் திருவாய் மலர்ந்த
னர். எ-று. (சச)

மாதேசன் முத்தியடைந்த அத்தியாயமுற்றியது.

ஆக அத்தியாயம். கட-க்கு திருவிருத்தம். சாஎஅ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதின்மூன்றாவது சத்தபுரிமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எண்ணிலாவண்ட முழுதுமீன்றளித்த விறைவிரா யகனடிவணங்கித்
தண்ணிலாமோலிப் பகவவானந்த சங்கர சம்புமாதேவ
கண்ணிலாக்கொடிய கூற்றடைந்தறியாக் காசிமான் மியமினுமுரைத்தி
யுண்ணிலாவின் பமுயிருதவென்றானும்பர்தம்பிரான்மகிழ்ந்துரைப்பான்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத அண்டங்கள் முழுவதையும் உண்டாக்கிக் காக்கி
ன்ற பார்வதி தேவியார் ழிகயிலாசநாதர் பாதங்களிற் பணிந்து குளிர்ந்த நில
வணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய தேவே, ஆனந்த ரூபரோ ஆன்மாக்களுக்குச்
சுகத்தைச் செய்பவரே, சம்புவே மஹாதேவரோ, தாட்சண்ணியமில்லாத கொ
டிய இயமன் வந்தறியமாட்டாத காசித்தலமகிமையை உள்ளத்தில் விளங்குமின்ப
த்தை ஆன்மாக்களுடையுரிமித்தம் மேலும் திருவாய்மலர்ந்தருள்வீரென்ற தேவி
யைநோக்கித் தேவதேவராகிய சிவவிரான் கட்டளையிட்டதொடங்கினர். எ-று. (க)

களவிலாமுனிவ ராதியோர்நெருங்குங் காசியா மானந்தகானத்
தளவிலாவிலிங்க மளவிலாத்தீர்த்த மமையுமத் தீர்த்தநீர்படிந்து [சார்
தளவிலாப்பொலியுஞ் செய்யவாய்மயிலே சாற்றியவிலிங்கங்கண் டிறைஞ்
துளவிலாத்திருமாலெனமயங்குறுவார் தொலைப்பரும்விடையவர்தனையிற்

(இ-ள்.) வஞ்சனையில்லாத முனிவர்முதலியோர் நெருங்கி வசிக்கப்பெற்ற
ஆனந்தகானமென்னுங் காசிப்பதியில், எண்ணிக்கையில்லாத சிவலிங்கங்களும்
அளவிற்றத் தீர்த்தங்களும் உள்ளனவாகும். தந்தங்களாகிய முல்லையும்புகட்டு
இடமாகவிளங்கும் சிவந்தவரையும் மயில்போலுஞ் சாயலையுமுடைய உமையே
அத்தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்து அச்சிவலிங்கங்களைக்கண்டு வணங்காதவர்
கள், பிருந்தையின் வடிவமாகிய துவவத்தைத் தரியாதகாலத்து திருமால் மயங்கி
னதுபோல நீக்குதற்கரிய உலகவாசனையில் மயங்கியுலாவார்கள். எ-று. (உ)

காசியினளவீ தீர்த்தமுண்டவற்றுட் கரிசின் முக்கியமெடுத்துரைப்பா
மாசியினனைய தீர்த்தநீர்தோயா ரவரெலாங் கயவரெயன்றோ
பேசியமந்தா கினியவற்றதிகம் பெருகும் நீர்படிந்தாடிந்
முசியசகவ தீர்த்தமும்விதியின் முழுகினோ னுவன்மொய்குழலாய்.

(இ-ள்.) காசிப்பதியில் எண்ணிக்கையில்லாத தீர்த்தங்களுள்ளன அவை
களுக்குள் முக்கியமான தீர்த்தங்களைக் கூறுகின்றேன். அம்முக்கிய தீர்த்தங்களில்

ஸ்நாநஞ் செய்யாதவர்களியாவரும் ஞானமில்லாதவர்களல்லவா அத்தீர்த்தங்க
ளுக்கும் கங்கைமேலானதாகும் பிரவாகிக்கின்ற அந்தக் கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நா
நஞ்செய்தால் சூழ்ந்த சர்வதீர்த்தங்களிலும் விதிப்படி மூழ்கினவனுவென்று
பெருங்கிய அளகபாரத்தையுடைய உமையே அறிவாயாக. எ-று. (ந)

மடியினற்கங்கை யாடுதலொழிந்து மற்றைய செயிற்பயனில்லை [போந்
கடியினற்பொலியு நடுப்பகன்மணிகன் னிகைப்புனன் மூழ்கியின் மறம்
தொடியினற்பொலிகை யாய்க்கியுண்டாந் சுரர்மக பதியயன்கருடக்
கொடியினற்பொலிமாரிநுடியர்முதலேர்குடையமாதவம்புரிந்திருப்பார்.

(இ-ள்.) சோம்பலினால் கங்காஸ்நாநஞ்செய்தலைக் கைவிட்டு மற்றைய
புண்ணியங்களைச் செய்தால் பயனுண்டாகாது. புண்ணியகாலத்தால் விளங்கு
கின்ற நடுப்பகவிலே மணிகர்ணிகா தீர்த்தத்திலே ஸ்நாநஞ்செய்தால் பாவங்க
ளொழிந்துபோகும். கங்கணத்தார் பிரகாசிக்கும் கைகளையுடைய உமையே
முத்தியுக்கிடக்கும் அக்கங்காஸ்நாநஞ் செய்யவேண்டுவதைக்குறித்து தேவ
ர்களும், தேவேந்திரன், பிரமன், கருடக்கொடியினலே விளக்கமுற்றிருக்கும்
திருமால், முனிவர்கள், முதலாயினோர்கள் பெருந்தவஞ்செய்வார்கள். எ-று. (ச)

முருகலர்ப்பஞ்ச நதத்தினில்விடியன் முழுகினஞ் சகலசித்திகளும்
பெருகுபாதகம்போய் முத்தியாங்கங்கை பேசிய வருணசங்கமத்தி
லுருகுபேரன்பி னாகிகேசவரை யுறுபுனல் படிந்துபோந் நெடுப்பிற்
கருகுமெய்யனையான்வைகுண்டஞ்சேர்ந்து களித்தினிதிருந்திடலுண்மை.

(இ-ள்.) வாசனாதங்கிய மலர்களையுடைய பஞ்சநததீர்த்தத்தில் உதயகால
த்தில் ஸ்நாநஞ்செய்தால் சகலசித்திகளுமுண்டாகும், அன்றியும் பெரும்பாதக
ங்களொழிந்து முத்திசித்திக்கும். கங்காமகிமையோடு எடுத்துக்கூறுவதற்குரிய
வருணசங்கம தீர்த்தத்தில் மணங்கனிந்துருகுகின்ற அன்பினலே ஸ்நாநஞ்செ
ய்து ஆகிகேசவரைவணங்கித் துதித்தால் நீலநிறமுள்ள திருமேனியாய்ந்த விஷ்
ணுதேவர் வசிக்கும் வைகுண்டபதவியைப்பெற்று மகிழ்ச்சியோடு அவ்விடத்துச்
சுகமாகவிருப்பது உண்மையாகும். எ-று. (ரு)

சூலடங்கேச ரெதிர்பிரயாகை துளையினு மாவயிற்கங்கை
சிலமார்யமுனை சங்கமமுழுகிற் சிதைதருங் கருப்பமிவத்தை
ஞாலமேவசிசா னவிசங்கமத்து நானமெப் பந்தமுமொழிக்கு
மேலவேநல்ல தீர்த்தமிச்சிப்போ ரெய்துவர் சித்திகளனைத்தும்.

(இ-ள்.) சூலடங்கேசர் சங்கிதிக்கு எதிராக பிரயாகை தீர்த்தத்தில் ஸ்நா
நஞ்செய்தாலும் அவ்விடத்துக்கூடுகின்ற கங்கை யமுனை சங்கமத்தில் ஸ்நாநஞ்
செய்தாலும் பிறவித்துன்பம் ஒழிந்துபோகும். அசி என்னும் நதியும் கங்கை
யும் கூடுகின்ற இடத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்தால் எவ்வகைப்பந்தங்களும் ஒழிந்து
போகும். சிறந்த தீர்த்தங்களில் ஸ்நாநஞ்செய்ய விரும்புகின்றவர்கள் சர்வசித்தி
களையும் அடைவார்கள். எ-று. (சு)

கந-வது சத்தபுரிமகிமையுரைத்த அத்தியாயம். ௩௫௧

எறிதிரைக்கங்கா தீர்த்தீர்த்தத்தோ யிரும்பலன் கங்கைதோய்பலனே
முறிதலிறீர்த்த நிலிங்கமிக்கலியின் முகிழ்த்திடு சுபலமுண்டாக்கு
மறிதருமவைக ணித்தியதீர்த்தம் யாத் திரா தீர்த்தமுஞ்சிலவே
செறிபலகரும் மிருப்பினுமினைய தீர்த்தநீர் துளைதலேவேண்டும்.

(இ-ள்.) அலைகளேவீகுகின்ற கங்காநதிக்கரையிலுள்ள தீர்த்தங்களில் ஸ்நா
நஞ்செய்பவர்கள் கங்கையில் ஸ்நாநஞ்செய்கின்றபலனை யடைவார்கள். நிறை
ந்த மகிமையுள்ள தீர்த்தங்களும் இலிங்கங்களும் இக்கலியுகத்தில் பெரும்பிர
யோசனத்தைக் கொடுப்பனவாகும் மேற்கூறிய தீர்த்தங்கள் நித்தியஸ்நாநஞ்
செய்கின்ற தீர்த்தங்களாகும். யாத்திராகாலங்களில் ஸ்நாநஞ்செய்யத்தக்க தீர்த்
தங்களும் சிலவுள்ளன. அனேக சற்கருமமிருந்தாலும் மேற்சொன்ன தீர்த்த
ங்களில் அவசியம் ஸ்நாநஞ்செய்யவேண்டும். எ-று. (எ)

வாரணவாசி வசிப்பவர்தீர்த்த மகாலிங்கந் தேடவேண்டுவதி
லாரணன்முதல்வா னவர்முனிவரநு நாடொறுங் காசியில்வசிப்பார்
காரணவியவான் பொழிநலப்புகள் காசியோடேழ்பலவரைக
ளாரணவியபுண் ணியத்தவாயங்க ணிருப்பவெக் காலமுமறிமோ.

(இ-ள்.) காசிப்பதியில் வாசஞ்செய்பவர்கள் தீர்த்தங்களையும் மகாலிங்கந்
களையும் தேடவேண்டியதில்லை (எளிதாகநேரிடும்) விஷ்ணுமுதலான தேவர்க
ளும் முனிவர்களும் மேற்சொன்ன விசேடத்தால் தினந்தோறும் காசியில் வா
சஞ்செய்வார்கள் உயர்வுள்ள மேகங்கள் சேர்த்தக்கசோலைகளும் பலமலைகளும்
காசியுள்பட சத்தபுரிகளும் சதாகாலமும் அழகுவாய்ந்த புண்ணியங்களை யுடை
யனவாகி அங்கேயுள்ளவென்று உமையே அறிவாயாக. எ-று. (அ)

காசியுண்மேய வறுநகரத்துங் கார்தவழ் வரைபொழிலிடத்தும்
பேசியின்மொழிமா லயன்முதல்யாரும் பெட்டிடங் கொண்டுகுறைதரநா
மாசியினின்னோ டானந்தமயமா யமருவரன்மைக ளனைத்தும்
வீசியின்பளிக்குங் காசியின்மற்றை வியனகர் வரைபொழிலனைத்தும்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்திறற்கிய துவாரகைமுதலாகிய ஆறுபுரிகளிலும் மே
கங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற மலைகளிலும் சோலைகளிலும் திருமாலும், பிரமன்முதலிய
யாவர்களும் இன்பவாக்கியங்களைக் கூறிக்கொண்டு விருப்போடு வாசஞ்செய்
பும்படி களங்கமற்ற ிடீயும் நாமும் ஆனந்தவடிவமாகப், பற்பல சுகங்களையுங்கொ
டுத்து நித்தியசுகத்தையும் தருகின்ற காசித்தலத்திலும் மற்றைய புரிகளிலும் சோ
லைகளிலும் மலைகளிலும் அங்கங்கே வீற்றிருப்போம். எ-று. (க)

உரைதருகாசி நகரொருதட்டு முலகெலா மற்றொருதட்டும்
புரையறவைத்துப் பார்த்திடிந்காசிப் பொலிபெருங் கனம்வெளியாகு
மற்றைமகன்முதல்வர் னவரெலாங்காசி வதிவார்மருள்பெறவேண்டித்
திரைதவழனைய காசியைச்சென்று சேவியார் பிறப்பென்னபிறப்பே.

(இ-ள்.) எடுத்துரைக்கத்தக்க காசித்தலத்தை ஒருதட்டிலும் மற்றைய உல
கங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒருதட்டிலும் களங்கமறவைத்து நிறுத்துப்பார்த்தால்

கில்லாத துயரங்கள் எவ்வண்ணம் விலகும் மௌனநிலையிலுதிக்கின்ற சச்சிதாநந்தவடிவத்தைப்பெற்று பரிபூரணமுத்தியை எவ்வாறு அடையும் என்று சிந்தித்து முதலாவதாகிய கிரேதாயுகத்தில் தேவர்களும் முனிவர்களுந்திரண்டிவந்து.)

மறைமுடி புண்மைதேர்ந்த மலர்வன் மாயோராய்
நிறையிரு வரையும்பின் வினாவினார் நெடியோனாய்ந்து
குறையற வவந்தியாதி யறுநகரமுங்கொள்காசி
யறைபரம் பிரமரூப மெண்ணிய வளிக்குமென்றான்.

(இ-ள்.) வேதமுடிவிலுள்ள மகாவாக்கியார்த்தத்தைத் தெரிந்தவரும் ஞானநிறைவையுடையவருமாகிய பிரமவிஷ்ணுக்களிருவரையும் அன்போடு (பணிந்து) வினாவினார்கள் திருமால் ஆராய்ந்து நிறைந்த மகிமையுள்ள அவந்திகாபுரி முதலாகிய ஆறு தலங்களையும் தன்னிடத்துடைய காசித்தலமானது பரப்பிரமவடிவமாகும் அத்தலமே சிந்தித்தவைகளைத் தருமென்று கூறினார். எ-று. ()

புண்ணியம் புரிந்தாரேனும் பாதகம் புரிந்தாரேனும்
நண்ணிய துவரைவீந்தார் நாடரு முத்திசேர்வார்
ரெண்ணிய மதுரைமூதூர் யாவர்போ யிறந்திட்டாலும்
கண்ணிய யோகர்மேவு முத்திகைக் கொள்வாருண்மை.

(இ-ள்.) புண்ணியஞ் செய்தவரானாலும் பாவஞ் செய்தவரானாலும் துவாரகாபுரியில் மரணமடைவார்களானால் கிட்டித்தற்கரிய முத்தியைப்பெறுவார்கள். சிந்தனைக்குரிய மதுராபுரியில் எத்தன்மையுடையோர் மரணமானாலும் மேலசனசிவயோகவான்களாலே விரும்புதற்குரிய முத்தியைப் பெறுவார்கள் இஃதுண்மையாகும். எ-று. (கக)

ஆய காஞ் சியின்மாண்டாரே லட்டாங்க யோகர்முத்தி
துயவ் யோத்திமான்றிற் றுளவினா னுருவஞ்சேர்வார்
மேய்சி ரவந்திமாயை வீதரின் முத்தியுண்டாம்
பாயபுண் ணியத்தின்வாசம் பண்ணினெப் பயனுநல்கும்.

(இ-ள்.) மகிமை யுடைத்தாகிய காஞ்சிபுரியில் மரணமடைவார்களானால் அவுட்டாங்க யோகத்தைப்பெற்றுப் பின்னர் முத்தியடைவார்கள். பரிசுத்தமுள்ள ஆயோத்தியாபுரியில் மரணமானால் துளசிமாலையணிந்த விஷ்ணுசாரூப்பியத்தைப்பெறுவார்கள். விரும்பத்தக்க சிறப்புள்ள அவந்திகாபுரியிலும் மாயாபுரியிலும் மரணமடைவார்களானால் முத்தியைப்பெறுவார்கள் பரவிய புண்ணியத்தினால் மேற்கண்ட புரிகளில் வாசஞ்செய்பவர்கள் எல்லாப்பலனையும் பெறுவார்கள். எ-று. (கஉ)

பாதகர் காணத்திண்டப் பன்னவெக் காலுமுற்றி
தாதவி னிவையனைத்து மண்ணனம் பெருமான் றுன
மோதல்செய் நதிநதங்க ளுததிகண் முனிவர்வானோர்
மேதகு சித்திவேண்டிக் காசியை விழைதன்மெய்மை.

கக-வது சத்தபுரிமகிமையுரைத்த அத்தியாயம். ௪௫௫

(இ-ள்.) பாவிசன், பார்க்கவாவது பரிசிக்கவாவது அத்தலங்களின் மகிமையைக் கூறவாவது எந்நாளும் கைகூடாது. ஆனபடியால் இப்புரிகள் யாவும் பெருமையிற் சிறந்த சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற இடங்களாகும். சொல்லுதற்குரிய நதிகளும், நதங்களும், சத்முதிரங்களும், முதிவர்களும், தேவர்களும் மேன்மையுள்ள சித்தி முத்திகளை விரும்பி காசிப்பதியைச் சிந்தித்து வசிப்பது உண்மையாகும். எ-று. (௨௧)

என்னுடை மனமும்ந்தக் காசிநீத் தேகிறிலில்லை
மன்னுடை யறத்தீர்தேர்மி னென்றுமா மறையோன்சொற்றான்
பொன்னுடை யானைக்கஞ்சப் பூவனைப் போற்றிவாழ்த்திக்
கொன்னுடை யனையார்காசி குறுகிவாழ்ந் திருந்தாரன்றே.

(இ-ள்.) என்னுடைய நெஞ்சமும் அந்தக் காசித்தலத்தைவிட்டுப் பிரித்தேயில்லை நிலைபெற்ற தருமமேவடிவமாகிய நீங்களாராய்ந் தறிவீர்களென்று பிரமதேவன் (முதிவர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும்) கூறினான் இலக்குமி நாயகனாகிய விஷ்ணுவையும் தாமரை மலரிலிருக்கின்ற பிரமனையும் வணங்கித்துதித்து பெருமையிற் சிறந்த அவர்கள் காசித்தலத்தை யடைந்து இன்பமுற்றிருந்தார்கள். எ-று. (௨௨)

கரைதரு மவிழுத்தேசங் கரண்பவர்க் கின்பநல்கும்
புரைதவிர் விசுவநாதம் போற்றினார் பாவம்போக்கு
முரைமணி கன்னிகேசந் தரிசிப்பார்க் குண்மைநல்கு
நரைவிடை விரேசங்காண்ப வர்க்கற மாதிநல்கும்.

(இ-ள்.) சொல்லுதற்குரிய அவிழுத்தேசமென்னுமாலயத்தைத் தரிசிப்பவர்களுக்கு எல்லாச்சுகமும் கிடைக்கும். குற்றமற்ற விசுவநாதத்தைத் துதித்தவர்களுக்கு பாவங்களொழிந்து போகும். புகழ்தற்குரிய மணிகர்ணிகேசத்தைத் தரிசிப்பவர்களுக்கு உண்மை ஞானமுண்டாகும். வெள்ளிய இடபவாகனத்தை யுடையவிரேசர் வீற்றிருக்கப்பெற்ற விரேசமென்னு மாலயத்தைத் தரிசிப்பவர்களுக்கு அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கு பலனும் கிடைக்கும். எ-று. (௨௩)

கண்ணிய கேதாரேசன் காட்சியான் மரபுநீடும்
புண்ணிய கிருத்திவாசன் காட்சியாற் புகுமேமுத்தி
நண்ணிய விருத்தகாளர் காட்சியாற் கலிநசிக்குந்
தண்ணிய சந்திரேசன் காட்சியஞ் ஞானந்தாக்கும்.

(இ-ள்.) சிந்தித்தற்குரிய கேதாரேசர்தரிசனத்தால் சந்திவிருத்தியாகும். புண்ணிய கீர்த்தியென்னும் பாண்டியனால் உண்டாக்கிய ஆலயத்தில் வீற்றிருக்குஞ் சிவபெருமானைத்தரிசித்தால் முத்திகைகூடும். சிந்திப்பவர் மனத்திலெழுந்தருளத்தக்க விருத்தகாளேசர் தரிசனத்தால் சம்பத்துண்டாகும். குளிர்ந்த சந்திரேசருடைய தரிசனத்தால் அஞ்ஞானங்கெடும். எ-று. (௨௪)

சீலமார் பிரமேசன்காட் சியாற்பல்பா தகமுத்தீரு
 ஞாலமார் போகமெல்லாந் திரிலோச்னேசனல்குழ்
 கோலமா ரோங்காரேசன் கொடுப்பனெண் ணியவனைத்தும்
 பரீஸ்மார் கட்கபர்த்தி பரவுதன் னுருவநல்கும்.

(இ-ள்.) தவவொழுக்கத்தை நிரப்புகின்ற பிரமேசருடைய தரிசனத்தால் பலதிவினைகளும் நீங்கிவிடும். உலகத்திலுள்ள நாளுவித சுகங்களையும் திரிலோசனவீசர் தந்தருளுவர். அழகுநிறைந்த ஓங்காரேச்சுரர் சிந்தித்தவைகள் எல்லாவற்றையும் கொடுத்தருளுவர். நெற்றிக்கண்ணையுடைய கவர்த்தீசுரர் துதிக்கப் பெற்ற தனது சொருபத்தைப்பெறச் செய்தருளுவர். எ-று. (உரு)

அறத்தினை விருத்திசெய்வான் றருமேசனக்கினீசன்
 றிறத்துய ரியாகமெல்லாஞ் செய்தமர் பலனைநல்கு
 முறத்தழை யிலிங்கமின்னு முலப்பில கொண்டகாசி
 மறச்செய லொழித்துவாழ்வார் மறலியைக் கடிந்துவாழ்வார்.

(இ-ள்.) தருமேசனைத் தரிசித்தால் அறம் தழைத்தோங்கும். அக்கினீசனைத் தரிசித்தால் யிகவும் மேலாகிய யாகங்களெல்லாவற்றையும் செய்து விரும்பத்தக்க பலன் கிடைக்கும். அருளை நிரம்பக்கொண்டிருக்கின்ற இலிங்கங்களை அளவில்லாமல் தன்னிடத்துடைய காசிப்பதியில் பாவச்செயலையொழித்து வாசஞ் செய்வார்களானால் இயமனைவென்று நித்தியானந்தத்தைப் பெறுவார்கள். எ-று. (உரு)

ஆதலாற் காசிவாழ்க்கை யனைத்தினுஞ் சிறந்ததாகுங்
 காதலா லுரைத்தேங்கண்டாய் கருங்குழற் செவ்வாய்வெண்பன்
 மாதரா யென்றுசொற்றான் மாலயற் கரியவள்ளல்
 கோதிலாக் கருப்புபோலுங் குளிர்மொழி மகிழ்ச்சிகுழ்தாள்.

(இ-ள்.) ஆனபடியால் காசித்தலவாசம் முத்திசாதனங்க ளெல்லாவற்றிலும் சிறந்ததாகும். கரிய அளகபாரத்தையும், சிவந்த வாயையும், வெள்ளிய தந்தங்களையுமுடைய பார்வதியே நாம் உன்னிடத்துவைத்த பிரியத்தால் இவைகளேக்கூறினோமென்று திருமாலும் பிரமனும் காணுதற்கரிய அருள்வள்ளலாராகிய சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தார். குற்றமற்ற கரும்பினிரதம் போலும் இனிமையைத் தருகின்ற திருவாக்கையுடைய உமாதேவியார் கனிகூர்ந்தனர். எ-று. (உரு)

சத்தபுரி மகிமையுரைத்த அத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் கரு-க்கு திருவிருத்தம். ரூரு.

திருச்சிறம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினான்காவது பிரமன் முதன் மூவரும் பூசித்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முற்றிய கேள்விச் சவுநகர் முதலா முனிவோர்மெய்
பற்றியசூதற் பார்த்தொருகாசிப் பதிமேன்மை
யொற்றியவின்னு முள்ளனவெல்லா முனையென்னக்
கற்றியவன்னு னுள்ளமூவந்து கணாகின்றான்.

(இ-ள்.) முதிர்ந்த கேள்வியையுடைய சவுநகர் முதலாகிய முனிவர்கள் உண்மை ஞானமுள்ள சூதமகாமுநிவரைப்பார்த்து, ஒப்பற்ற காசித்தலத்தின் தீமகிமை இன்னும் உள்ளன யாவையும் உரைத்தருள்வீரென்று கேட்க வாசித்தறிந்த அச்சூத முனிவர் திருவுள்ளமூவந்து அருளிச்செய்கின்றனர். எ-று. (க)

துன்னியமுந்நை யுகத்துநலத்த சுவாயம்பு
மன்னியகஞ்ச மலர்த்தவிசானமர் வாயுற்றுப்,
பன்னியவந்தனை நன்றுபுரிந்து பராயேத்த
மின்னியவன்ன பிதாமகனும்மிது விள்வானால்.

(இ-ள்.) நிறைந்த பெருமையுள்ள கிளோதாயுகத்தில் நன்மையுள்ள சுவாயம்பு மதுவானவர், தாமரை மலரை ஆசனமாகக் கொண்டவரும் நிலைபெற்றவருமாகிய பிரமதேவரிடத்துக்கு வந்து, விதிவழியான வந்தனைகளை நலமுறச்செய்து, வணங்கித்துதிக்க, விளக்கமுற்ற அப்பிரமதேவரும் இதைச்சொல்லத்தொடங்கினார். (.)

சத்தறிவின்ப முதற்பெருமானரு டன்னாலே
யெத்தருமங்களு நன்றுதெரிந்துண ரியன்மைந்தா
மத்தமடைந்தவர் போலெதுவோமனம் வைத்துற்ற
யொத்தகருத்துரை யென்றலுமம்மனு வுரைசெய்வான்.

(இ-ள்.) சச்சிதானந்த சொரூபரும் முதற் கடவுளருமாகிய மகாதேவர் கிருபையினாலே எல்லாத்தருமங்களையுஞ் செவ்வையாக வாராய்ந்தறிந்து விபல்புள்ள குமாரனே உன்மத்தங் கொண்டவர்போன்று எதுவோ ஒரு எண்ணத்தை மனதில் வைத்திருக்கின்றனை உள்ளக்கருத்தைச் சொல்லென்ற வளவில் அம்மனு கூறுகின்றனர். எ-று. (ங)

வேறு.

மறைமுத லனைத்துமோர்ந்து மாண்புடை யறஞ்சர்நித்த
லிறையவ வருமைபாகு மிதனினுந் காசியெய்தி

முறைமையின் வசித்தலொன்றான் முற்றுமென் னுள்ளந்தோந்தேன்
ஊதைப விடைநல்கென்றான் காமரு மனுவக்காலே. (௧)

(இ-ள்.) வேதமுதலிய கலைகள் யாவையுமுணர்ந்து மாட்சிமையுள்ள தஞ்
மங்களை நிலைபெறுமுடிப்து எனதிறைவரோ அரியதாகும் இவ்வருத்த முறுவ
தைப்பார்க்கிலும் காசித்தலத்திற்குப்போய் விதியாக வாசஞ்செய்தலாகிய ஒரே
காரணத்தால் எல்லாத்தருமங்களும் கைகூடுமென்று மனதில் நிச்சயத்தேன்
சந்தேகம் நீங்கும்படி உத்தரஞ்சொல்லவேண்டுமென்று அழகிய மனுகேட்டுக்
கொண்டனன் அந்தசமயத்தில். எ-று. (௨)

தென்றிசைக் கிறைவனங்குச் சேர்ந்தனன் வணங்கநோக்கி
• பொன்றிய செங்கோற்றேவா வுற்றதென் னுரைத்தியென்று
ஈன்றியன் மலரோன்கேட்ப ஞாலத்து மாந்தர்சில்லோர்
கன்றிய பாவஞ்செய்து கடையரே யாயினால்.

(இ-ள்.) தென்றிசைக் கரசனாவுள்ள இயமன் அவ்விடம்வந்து பணிய
பிரமதேவர் பார்த்து நிலைபெற்ற செங்கோலையுடைய தேவனே இவ்விடத்து
க்கு நீ வந்தது யாதென்றுகேட்ப உலகத்தில் சிலமனிதர்கள் வருத்தத்தைத்தரு
கின்ற தீவினைகளைச்செய்து இழிஞ்ஞானர்கள். எ-று. (௩)

அனையரை முறையிற்றண்ட மாற்றிடத் தம்மினென்று
வினையம்வல் லவரேயாய படர்தமை விடுத்தேனாகத்
துனையமற் றவர்களெல்லாந் தொக்கபுண் ணியத்தராகி
வனையமேம் பட்டாரென்று வறிதுமீண் டனரென்றாதர்.

(இ-ள்.) அப்பாவினை விதிவழி தண்டனைசெய்வதற்குக் கொண்டு
ருங்களென்று சாமர்த்தியமுள்ள தூதர்களை யனுப்பினான். அப்பாவினை
லோரும், விராவில் நிறைந்த புண்ணியத்தை உடையவராகி மிகச்சிறந்து விட்
டனரென்று தூதர்கள் (அவர்களை) விட்டுச் சும்மாவந்தனர். எ-று. (௪)

சிலரொரு காசிருபஞ் சிந்தித்துங் காசியென்றே
சிலரிடை யறாதுசொற்றுஞ் சிலரதை யடைந்தமர்ந்துஞ்
சிலரத் னிடத்துத்தெய்வச் சிவப்பிர திட்டைசெய்துஞ்
சிலர்சிறு தானமங்குச் செய்தும்போக் கினரம்பாவம்.

(இ-ள்.) அந்தப்பாவினோடு (சிலர் காசித்தலத்தைச் சிந்தனை செய்தும்
சிலர் கரிசுகாசியென்று விடாதுசொல்லியும், சிலர் அந்தத்தலத்தை யடைந்து
வாசஞ்செய்தும் சிலர் அத்தலத்தில் தெய்வத்தன்மையுள்ள சிவலிங்கப் பிரதிஷ்
டை செய்தும் சிலர் உபாயதானங்களை அத்தலத்திற்செய்தும் பூவங்களைப்பொழி
த்தனர்களாம். எ-று. (௫)

என்றனர் தூதரிவ்வா றிருக்கியான் யாதுசெய்கே
னென்றவென் னகிகாரத்தா லொருபய னில்லைக்கண்டாய்

கசு-வது பிரமன் முதன்முவரும் பூசித்த அத்தியாயம். ௩௫௯

நன்றிது நிற்பாற்கூட நாளிங்கு வந்தேனென்ற
னன்றய நிருவருந்தன் ன்ருகுறக் கயிலைபுக்கான்.

(இ-ள்.) தூதர்கள் இவ்வாறு சொன்னார்கள் இப்படிச் சிருக்குமானால்
யான் யாது தண்டனைசெய்யக்கூடும் உண்டாகின்ற வெனத்திகாரத்தினால் ஒரு
பிரயோசனமு மில்லாதிருக்கின்றது இதை, தேவரீரிடத்துச்சொல்ல இவ்விடம்
வந்தேனென்றான். அப்போது பிரமதேவன் இயமனும் மனுவுங்கூடவேவர கை
லாசத்தை யடைந்தான். எ-று. (அ)

நந்தித நனுஞ்ஞபெற்று நாயக னெதிரேசென்று
பந்தியின் வணங்கிநிற்பப் பராபரன் விதியைநோக்கி
யுந்திவந் தவந்மேய துரைமனு காலன்மேவச்
சிந்திய தென்னைசொற்றி யென்றனும் பிரமன்செப்பும்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீ கைலாசபர்வதத்தில் திருநந்திதேவரை (வணங்கி) அதுமகி
பெற்று கைலாசவாசரெதிரோபோய், வரிசையாக அம்மூவரும் வணங்கிநிற்க,
சிவபெருமான் பிரமதேவரைப்பார்த்து விஷ்ணுவின் நரபிச்சமலத்துதித்த பிர
மனே நீ வந்தகாரணத்தைச் சொல்வாயாக சுவாயம்பு மனுவும் க்யமனும் வீரு
ம்பிச் சிந்தித்துவந்த காரணம் யாது அதையுஞ் சொல்வாயென்று திருவாய்மலர்
ந்தபோது பிரமதேவர் கூறுகின்றான். எ-று. (க)

ஆக்கி நாளிங்கெய்தி யடியனே நிற்பாலன்பு
தேக்கி பவ்யாரென்றேன் நேவநீ யருளிச்செய்தாய்
தூக்கி மறைமுற்றோர்ந்து துணிந்துபர தகங்களெல்லாம்
போக்கி மவரேயென்று புகன்றது விரோதமாக.

(இ-ள்.) பிரதம சிருட்டிகாலத்தில் அடியேன் இவ்விடம் வந்து தேவரீரிட
த்து அன்புரிறையச்செய்து சிவானந்தத்தை யனுபவிப்பவம் யாவொன்று வினாவி
னேன் ஆராய்ந்துணரத்தக்க வேதங்கள் முழுமையும் தேர்ந்து வைராக்கியத்து
டன் தீவினைகள் யாவையும் ஒழிப்பவர்களே (அதிகாரிக) ளென்று மகாதேவ
ரே யருளிச்செய்தீர் அவ்வாறருளியதற்கு விரோதமாக. எ-று. (க0)

வேதமா கமங்கைவிட்டு விடையவா தனையிற்பட்டுப்
போதமா தரியாரெல்லாப் புன்மையும் புரிந்தோரெல்லாஞ்
சீதமார் காசிமேவித் தீவினை யில்லாராயுள்
பாததா மரையின்மேவும் பரிசன ருனாரைய.

(இ-ள்.) வேதாகமவிதியைக் கைவிட்டுப் பிரபஞ்சவாசனையில் முழக்கி ஞா
னத்தைப் பெறுதவராகி எல்லாக்கொடுமையுஞ் செய்துள்ளோரியாவரும், கங்
காதீர்த்தத்தையுடைய காசித்தலத்தை யடைந்து தீவினைகளை யொழித்து என
தையரே தேவரீருடைய திருவடித்தாமரையைச்சேரும் அடியவரானார்கள். எ-று.

உள்ளநா ளளவும்பாவ முஞ்ற்றினோர் காசிமேவி
யெள்ளரு முத்தரான லியமனென் செய்யவல்லான்

விள்ளரு மனுவும்வேத விதிநடத் தலினுங்காசி

மெள்ளயாஞ் செல்வாமென்று விளம்பினன் வீமலுவென்றான்

(இ-ள்.) ஆயுண்முடியுமளவுத் தீவினகளைச் செய்தவர்கள் காசித்தலத்தை யடைந்து பெருமையைத்தரத்தக்க முத்தியடைவார்களானால் இயமன் யாதுசெய்ய வல்லவன். சொல்லுதற்கரிய சுவாயம்பு மறுவும் வேதவிதிவழியே நடந்து (தருமஞ்) செய்வதைப்பார்க்கிலும் எளிதாகக் காசித்தலத்தை யடையலாமென்று கூறினன். கிரீமலரோ (கேட்டருள்வீரென்று) பிரமன்கூறினான். எ-று. (௧௨)

முதுமறைக் கிழவன்வார்த்தை முன்னவன் செவியினென்று
மதுமலர்த் தவிசோய்கேட்டி யெதுதெரி தரின்மற்றுண்மை
யதுதெரி தருமற்றன்ன தறைபரம் பிரமமாகும்
பொதுவுறு மதனுவென்றுத் தொழிற்படும் புகலுமாயை.

(இ-ள்.) அநாதியாகிய வேதத்துக்குரிய பிரமதேவன் வாக்கியத்தை முதற் கடவுளாகிய சிவபெருமான் திருச்செவியிற்கொண்டு தேன்துளிக்கின்ற தாமரைமலரை ஆசனமாகக்கொண்ட பிரமனே கீட்பாயாக ஒருவன் எதைத்தெரிந்தால் உண்மைப்பொருள் வெளியாகுமோ அதைத்தெரியவேண்டும் அவ்வுண்மைப்பொருளே வேதங்கள் பிரதிபாதிக்கின்ற பரம்பொருள். எல்லாவற்றுக்கும் பொதுவாயுள்ள அப்பரம்பொருளால் மாயாகாரியங்கள்யாவும் சேட்டித்து வருவனவாம். எ-று. (௧௩)

ஆயதோர் மாயையின்று மகிவதத் துவமுமாய
காயமுன் னாயமாயா காரியம் பொருளாப்பற்றி
மேயபல் சீவரெல்லாம் விடயவா தனையிற்பட்டார்
பாயவீ தொழிக்குமாறே படைத்தனங் காசிவைப்பை.

(இ-ள்.) அவ்வண்ணமுண்டாகிய மாயையிலிருந்து சரீரமுதலிய பிரபஞ்சத்துவங்கள் யாவும் உண்டாயின. மாயாகாரியப்பிரபஞ்சத்தை உண்மைப் பொருளாகப்பற்றிக்கொண்டு விருப்பமுற்ற ஜீவகோடிகளெல்லாம் விடையவாதனைகளில் மூழ்கினார்கள் பரவிய இவ்விடையவாதனையை 'தொழிக்கும்விதமாகவே காசித்தலத்தையுண்டிபண்ணேம். எ-று. (௧௪)

காசிக்கு நமக்கும்பேத மிலையென்று கருதிநாளும்
வாசிக்கு மறைகளெல்லா மற்றது நஞ்சொருபு
நேசிக்கு மதனையுற்றார் நெடும்பிழை யனைத்துநிங்கிப்
பூசிக்குந் தகையராவார் புகலிதற் கையமின்றே.

(இ-ள்.) 'காசித்தலத்திற்கும் நமதுவடிவத்திற்கும் பேதஞ்சற்றாமில்லையென்றுசிந்தித்து வேதங்கள் எப்பொழுதும் பிரதிபாதித்துக்கொண்டிருக்கும் (ஆதலால்) அக்காசித்தலம் நமதுவடிவமாகும் விரும்பத்தக்க அத்தலத்தையடைந்தவர்கொடும்பாதகங்கள் யாவும் ஒழிந்துஅன்னியரால் பூசிக்கும் தரமுடையவரவார்கள். சொல்லத்தக்க இவ்வார்த்தைக்குச்சந்தேகமில்லை. எ-று. (௧௫)

கூச - வது பிரமன் முதன்மூவரும் பூசித்தவத்தியாயம். ௩௬௧

புனிதமல் லாதயாவும் காசியிற் புக்கபோதே
புனிதமாந் கங்கையாற்றிற் புக்கதி தாயகளும்
புனிதமார் தீர்த்தமாகிப் புக்குமழ் கிளர்க்கெஞ்ஞானும்
புனிதமே கொடுத்துமேவும் புண்ணிய மறைவல்லோயே.

(இ-ள்.) கங்காநதிப்பிரவாகத்திற் சேர்ந்த கொடிதாகிய மதுவும் பரிசுத்த
மான தீர்த்தமயமாகி அடைந்து முழுகுபவர்க்கு, எக்காலத்தும் பரிசுத்தத்தைத்
தருவதுபோல் பரிசுத்தமில்லாத எப்பொருளும் காசித்தலத்தையடைந்தபோதே
சுத்தமாகுமென்றறிவாயாக. புண்ணியநூபமான வேதங்களில் வல்லவனாகிய
பிரமனே. எ-று. (க௬)

தேர்தரும் பரிசுவேதி தீண்டிய வனைத் தும்பொன்ற
யேர்தரு மாறுபோல விணையிலாக் காசிமேய
பேர்தரும் பலவுநந்தஞ் சொருபமாய்ப் பிறங்குந்கண்டாய்
கார்தரு நிறத்தோனந்தி யாயசெந் கமலத்தோயே.

(இ-ள்.) ஆராய்ந்தறியும் பரிசுவேதியினாலே தொடத்தக்க எல்லாப்பொ
ருள்களும் அழகுபெறும்படியான பொன்றாக (விளங்குந்) தன்மைபோல காசித்
தலத்தையடைந்த மாமருபங்களையுடைய பலபொருள்களும் நமதுவுடையாக விள
ங்குமென்றறிவாயாக. கருநிறங்கொண்ட விஷ்ணுவின் நரபிக்கமலத்திலுண்டா
கிய பிரமனே. எ-று. (க௭)

காசியைப் புகழாராகி யிகழ்தருந் கயவரெல்லாஞ்
சீசியென் றியாருமெள்ளத் திரிதரு புழுத்தநாயாய்க்
கூசிய கரமாய்ப்பின்னுந் கொடியசூ கரமாய்நன்மை
வீசிய கொடியாய்மாய்ந்து வீழ்குவர் கும்பிதோறும்.

(இ-ள்.) காசியைத்துதியாமல் நிந்தனைசெய்கின்ற மூட்டர்களியாவரும் சீச்சி
யென்று எல்லோரும் நிந்திக்கும்படி திரிகின்ற புழுத்தநாயாகவும், தொடுத்தரு
நாணத்தைத் தருகின்ற கழுதையாகவும், பின்னுந் கொடுமையுள்ள பன்றியாக
வும், நன்மையறியாத காகமாகவும் பிறந்திறந்து பின்பு நரகங்கடோறுமுழுகுவார்
கள். எ-று. (க௮)

அரியநஞ் சொருபமாய வாரருட் காசியொன்றே
பெரியவா ரழலாய்த்தோன்றிப் பேணுவார் பாவக்காட்டைத்
தெரியவே தகித்துநீறு செய்திடு மென்றாற்பாவ
மிரியநீக் கிடுதலந்தத் தலக்கலா லெவற்றிற்குண்டே.

(இ-ள்.) அருமையாகிய நமதுவுடையதாகவும், நிறைந்த அருளைத்தருவதாகவு
முள்ள ஒப்பற்ற காடிப்பதியானது, விரும்புகின்றவருடைய பாவங்களாகிய அட
வியைப் பிரபலாக்கினி வடிவாகி யாவருங்காணும்படி தகித்து நீறுக்குமாறால்,
பாவ முழுவதும் நீக்குதல் அக்காசித்தலத்துக்கல்லாமல் வேறே எந்தத்தலங்களுக்
குண்டு. எ-று. (க௯)

இன்றுதொட் டியமன்காசி யென்றவு ரிருந்தவூருஞ்
சென்றிடல் கருகானாகச் சென்றிடின் முன்போனம்மாற்
பொன்றுத லொழியாதுள்ளத் தெண்ணிய படிபோய்மேவி
நன்றுசெய் மதுவும்வாசஞ் செய்தெல்லா நலமுமார்க.

(இ-ள்.) இன்றுமுதல் இயமன், காசியென்று சொன்னவர்கள் வசிக்கின்ற
ஊரிலும் போவதற்கு எண்ணாதிருக்கக்கடவன்; பேர்வாளுகின் முன்போல நம்
ஊற்றண்டிக்கப்படுதல் தவறாது நன்மையுள்ளசுவாயம்புமதுவும் மனதில் எண்ணி
யபடி காசிக்குப்போய் வாசஞ்செய்து எல்லாநன்மைகளையும் பெறக்கடவன். (1)

நடுவனே மனுவேபூமே னுன்முகத் தவனேநீவிர்
கடுகியக் காசிசென்று கங்கைநீ ராடிநம்மைப்
படுமலர் கொண்டுபோற்றிப் பகருநங் குறிதும்பேரால்
வடுவறப் பதிட்டைசெய்து தனித்தனி வயங்கப்போற்றி.

(இ-ள்.) இயமனே, சுவாயம்புமதுவே, தாமரைமலரில் வசிக்கின்ற நான்கு
முகங்களையுடைய பிரமனே நீங்கள் (மூவரும்) வினாவாகக் காசித்தலத்தையடை
ந்து கங்காஸ்நாநஞ்செய்து விசுவநாதரென்னும் நம்மை நல்லமலர்களைக்கொண்
டர்ச்சித்து உங்கன்பேரால் நமதுவடிவான சிவலிங்கங்களைக்குற்றமறத் தனித்தனி
பிரதிட்டைசெய்து அறிவுவிளங்கத்துதித்து. எ-று. (௨௧)

சிலபக லமர்ந்துபின்பு திகழுதும் பதவிசேர்மி
னலகிலா னந்தமுத்த ராகியின் புறுவீரென்று
பலதலை யரவம்புண்ட பரஞ்சுட ரருவிச்செய்யச்
சலசமா மலரோனாதி மூவருந் தாழ்ந்துபோற்றி.

(இ-ள்.) சிலநாள்வாசஞ்செய்து பின்னர், விளங்கிய உங்கன்பதவியையடை
வீர்கள். (அதன்பின்) ஆளவில்லாத ஆனந்தத்தைப் பெறுகின்ற சீவன்முத்தராகிச்சு
கித்திருப்பீர்களென்று பலவாகிய சிரசுகளையுடைய அரவபூஷணரான சிலபாரு
சோதி திருவாய்மலர்ந்தருள், நீரிலுண்டாகும் தாமரைமலரோன் முதலிய மூவ
ரும் வணங்கித்துதித்து. எ-று. (௨௨)

விடைகொடு காசிபுக்கு வெண்டிரைக் கங்கையாடி
யடையவெண் ணீறுபூகி யக்கமா மணியும்பூண்டு
மிடையவைந் தெழுத்துமெண்ணி விச்சுவநாதனன்ன
நடைகெழு விசாலக்கண்ணி நற்பதம் பணிந்துபோற்றி.

(இ-ள்.) அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு காசித்தலத்திற்குப்போய், வெள்ளிய
அலைகளையுடைய கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து, நன்மையடையுமாறு விபூதி
தரித்து, பெருமையுள்ள உருத்திராக்க மாலையையணிந்து, பூநீபஞ்சாட்சரத்தைச்
சதாகாலமும் உச்சரித்து விசுவநாதருடையவும் அன்னம்போல நடையுள்ள விசா
லாட்சித் தாயாருடையவும் நல்ல திருவடிகளை வணங்கித்துதித்து. எ-று. (௨௩)

தனித்தனி தந்தம்பேரா லிலிங்கதா பனமுஞ்செய்து
பனித்தமென் கங்கையாட்டிப் பனிமல ரெடுத்திச்சுட்டி.

கசு-வது பிரமன்முதன்முவரும் பூசித்தவத்தியாயம். ஞாந்

யினித்தபல் லுணவுமூட்டித் தீபமு மெடுத்துக்காட்டி-
யனித்தமாம் விடயவாழ்க்கை யகன்றுபூ சித்திருந்தார்.

(இ-ள்.) தங்கள் தங்கள்பேரினாலே தனித்தனி சிவலிங்கப்பிரதிட்டைசெய்து, குளிர்ந்த கங்காதீர்த்தத்தால் அபிஷேகித்து, நல்லமலர்கள் எடுத்து அர்ச்சித்து, இனிமையுள்ள பலவான உண்டிகளையிடுவதென்று, தீபாராதனைசெய்து அறித்தியமான விஷயசம்பந்தமாயுள்ள வாழ்க்கையொழிந்து பூசித்து வாசஞ்செய்திருந்தனர். எ-று. (உச)

இறையவ னுரைத்தவாறே யிங்ஙனஞ் சிலநாள்வகி
மறையவன் முதன்மூவோரும் வயங்குதம் பதவிபுக்கு
நிறைமகிழ் திளைத்துக்காசி நினைத்தன்மா றுதுவாழ்ந்தார்
ரறைகட லுலகிற்காசி போல்வதொன் றமையுங்கொல்லோ.

(இ-ள்.) சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்தவண்ணமே இவ்வாறு சிலகாலம் காசியில்வசித்து, பிரமதேவர்முதலிய மூவரும் விளக்கமுற்ற தத்தம்பதவிகளைச் சேர்ந்து நிறைந்த இன்பத்தில் மூழ்கி மாறாது காசித்தலத்தைச் சிந்தித்துக்கொண்டு வாழ்ந்தார்கள். ஒலிக்கின்ற கடல்சூழ்ந்த உலகத்தில் காசித்தலத்துக்கு ஒப்பாக வேறொன்றிருக்கின்றதோ (என்று சவுருகாதிமுனிவர்களுக்குச் சூதமகா முனிவர்) சொல்லியருளினர். எ-று. (உரு)

பிரமன்முதன் மூவரும் பூசித்த அத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் யசு-க்கு திருவிருத்தம், ஞாந்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதிவிராந்தாவது துச்சேதாமுத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மழையுலாம்பொழின் மகததேயத்துறை மறையோன்
விழையுநூல்பல தெரிந்தொன்று பலவெனவிரிப்பான்
குழையுநெஞ்சமில் கொள்கையனும் துச்சேதா
வுழையடைந்தவர் வாயடங்கிடவெடுத் துரைப்பான்.

(இ-ள்.) மேகங்கள் தவழ்ப்பெற்ற சோலைசூழ்ந்த மகததேசத்திலிருக்கின்ற ஒரு பிராமணன், விரும்புதற்குரிய பலநூல்களை யுணர்ந்து ஒருபொருளைப் பல பொருளாக விரித்துக்கூறுவான் இரக்கமில்லாத மனமுடையவன். துச்சேதா வென்கிற நாமமுடையவன் தன்னிடத்துவந்த பண்டிதர்கள் வாயடங்கும்வகையாக நியாயங்களெடுத்துக்கூறுவான். எ-று. (க)

கற்றகல்வியை மதித்துளச்செருக்கொடு களிப்பான்
கொற்றவாரிய னையும்வமதித்துமேற் கொண்டு
சுற்றமாமறை யவரொலந்தோல்வியிற் றொலையப்
பொற்றவாதில்வென் றிணையிலைநமக்கெனப் பொலிந்தான்.

(இ-ள்.) தான்கற்ற கல்வியைத் தானேமதித்து உள்ளச்செருக்கினால் வியப்புறுவான் வல்லமையுள்ள ஆசிரியனையும் அவமதித்து வாதமிட்டுக்கொண்டது மன்றி, பெருமைதங்கிய பந்துக்களாயுள்ள பிராமணரனைவரும் தோல்வியினாலே விலகிப் போம்படிக்கு வீண்வாதில்வென்று நமக்கொருவருஞ் சமானமில்லையென்கிற தருக்குடையவனான். எ-று. (உ)

தருமநோக்கிலன் றருக்கினற்சவுதசு மார்த்த
கருமம்பாவையும் வேறுசெய்தானகங் களிப்பான்
பொருவிலாவொரு சாதுவேதியனெடும் பொருதூ
ரொருவவோட்டினு னித்தொழிலறமென வுவப்பான்.

(இ-ள்.) தருமப்பார்வை யில்லானாகித் தனது செருக்கால் வேதசம்பந்த மாயுள்ள சிவோதமாரக்கத்திலும் ஸ்மிருதி சம்பந்தமாயுள்ள ஸ்மார்த்தமாரக்கத் திலும் விதித்த கருமங்களெல்லாவற்றினையும் ஒன்றை மற்றொன்றாக வேறுபட்த்ததாக நூல்களைச்செய்து அதனால் அகங்காரம்வளர்ந்து சமானமற்ற மஹாபுருஷனான ஒருசாதுப் பிராமணனுடன் வாதிட்டு ஊரைவிட்டுப் (பயந்து) அப்பால் ஓடும்வகைசெய்து இப்பாவத் தொழில்களைத் தருமமென்று களிப்பவனான். (ங)

கரு-வது துச்சேதா முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ஈசுரு

நெறியலாநெறி யொழுபுநிகழ்கொடு மறையோன்
முறியமேலவ ரிட்டசாபங்களு மூள
வறியனய்க்கொடும் பிணிகளுநெருக்கலால் வருத்தஞ்
செறியயாவரு முள்ளுளேயுவந்திடச் செத்தான்.

(இ-ள்.) விதிக்கு விரோதவழியில் தடையின்றி நடக்கின்ற அக்கொடிய பிராமணன் வருந்தும்படி பெரியோர்களால் இட்ட சாபங்களும் சூழ்ந்துகொள்ள வறுமையடைந்து கொடிய வியாதிகளும் மூடிக்கொண்டதனால் அதிக துன்ப, முற்று யாவரும் மனதிற்குள்ளே களிக்கும்படி இறந்தான். எ-று. (ச)

செத்தவேதியன் பிரமார்க்கதவருச் சிவணி
யொத்ததோரில வுவந்துமார்க்கத்துறு வோனாச்
சுத்தமாவச னித்தழைத்தவருயிர் தொலைத்துப்
பத்தமாமுடல் வீக்கிடத்தசைபறித் துண்பான்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு மரணத்தையடைந்த பிராமணன் பிரமராஷ்ட ரூப த்தை எடுத்துக்கொண்டு வளர்த்தோரிலவமரத்திலிருந்து, அம்மார்க்கத்திற் போ கின்றவர்களைப் பரிசுத்தமான (பிரிய) வார்த்தையால் வரவழைத்து அவர்களிற ந்துபோகும்படி அஸ்திமாம்சங்களால் பந்தப்பட்ட தேகத்தைக்கிழித்துத் தசை களை யெடுத்துண்பவனானான். எ-று. (ரு)

இந்தவாறில விலவின்மேலமர்தரு மேல்வைச்
சந்தமாமறைக் குலத்தினன் * பதிகனாய்த் தனித்தே
யந்தவேர்தரு வண்மையிற்காசியென் றறைந்து
முந்தவேகினன் கண்டனன்முதுகொலை மூர்க்கன்.

(இ-ள்.) இவ்விதமாக இப்பிரமராஷ்டதன் இலவமரத்திலிருக்குங்காலத்தில் அழகும் பெருமையுமுள்ள வேதப்பிராமண குலத்திற்பிறந்த ஒருவன் தனியே வழிச்செல்பவனாகி அந்த இலவமரத்தின் சமீபத்தில் வரும்போது காசிகாசி என் று திருநாம மந்திரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு நடந்தான். பெருங்கொலைபுரியு மூடனாகிய பிரமராஷ்டதன் இதைப்பார்த்தான். எ-று. (சு)

காசிகாசியென் றறைந்தமந்திரஞ்செவி கலப்பச்
சீசியென்செய்தா மென்றுதங்கொடுந்தொழில் சிதைத்துக்
கூசிமண்ணிழிந் தவனடிபணிந்துகை கூப்பி
யாசிகூறிநீ யாவனெங்கடைகுதி யென்றான்.

(இ-ள்.) காசிகாசியென்கிற (மகா) மந்திரஞ்செவியில் துழைந்தமரத்திரத் தில், இழிந்த நான் என்ன காரியஞ் செய்தேனென்று தனது கொடுந்தொழிலை விட்டு அவமானமுற்று பூமியிலிறங்கிவந்து வழிச்செல்லும் பிராமணன் பாதங்க

ளில் வணங்கி, (இரு) கரங்களையுங்குவத்து வாழ்த்துதல்சொல்லி நீர் யாவர் எவ் விடத்திற்குப் போகின்றீரென்றான். எ-று. (எ)

தீர்த்தயாத்திரை செய்பவன்றிருமறைக் குலத்தே
ஸ்ரீத்தவண்புரு டோத்தமகேத்திர மகன்று
கார்த்தபைம்பொழிற் காசியையடைதரச் செல்வே
ஸ்ரீர்த்தநீயெவ னிவ்வுருவடைந்ததென் னென்றான்.

(இ-ள்.) நான் புகழ் நிறைந்த புருஷோத்தம சேஷத்திரத்திலிருக்கும் பிராமணன் அவிடம்விட்டுத்தீர்த்தயாத்திரை செய்து வருகின்றேன். மேகந்தங்கிய சோலைக்குழந்த காசித்தலத்தை யடையும்படி செல்கின்றேன் மனிதரைக்கிழிச் சூழ்நன்மையுள்ள நீ யாவன் உனக்கு இந்தவடிவம் வந்த காரணம் யாதென்ற னான். எ-று. (அ)

ஒங்குமாமகதத்துயர் மறைக்குலத் துதித்தேன்
நீங்குசால்குணஞ் செறிந்துளேமந்துச் சேதா
வாங்குகல்வியாற் செருக்கியாரையும்வ மதித்துத்
தேங்குசாபமும் பிணியும்வந்தடர்த்திடச் செத்தேன்.

(இ-ள்.) உயர்வுள்ள இலக்குமி வசித்தற்கிடமாகிய மகததேசத்தில் மே லான பிராமண குலத்திற்பிறந்து, துச்சேதாவென்னும் பெயர்பெற்று, கொ டுந்தொழிலையே மிகுதியாகச்செய்து கல்விச்செருக்கால் எல்லோரையும் அவம தித்து, பெரியோர்களிட்ட, நிறைந்த சாபத்துடன் வியாதிகளும் வந்து துன்பப் படுத்தலால் இறந்துபோனேன். எ-று. (க)

கடியதீவினை யியற்றலாற்பிரமராக் கதனாய்
நெடியவித்தரு வுற்றுளேனின துவாய் நிகழ்த்துங்
தொடியமாளிகைக் காசிநாமஞ்செவிக் குறுக
விடியலுற்றதென் னளவிலாவெவ்வினை யிருட்டே:

(இ-ள்.) ஆசாரியர் நிர்த்தை முதலிய மஹாபாதகங்களைச் செய்தமையால் பிரமராஹுத ரூபத்தையடைந்து பெரிய இவ்விவவ்மரத்தி லிருந்தேன் உமது வாயினுறக்கறிய கொடிகளையுடைய மாளிகைகணைருங்கிய காசியென்கிற மந் திரம் எனது செவியில் நுழைந்தமையால் என்னுடைய அளவில்லாத கொடும் பாவமாகிய இருளானது விடியத்தொடங்கியது. எ-று. (கக)

ஆதலானின தடியிணைபோற்றுதற் கமைந்தேன்
காதலாலெனை யுடன்கொடுசெல்லுதி காசிப்
போதலாற்பெரும் புண்ணியமுனக்குமுண் டாமே
சாடலாற்கதி யளிப்பதத்தலமன்றோ வென்றான்.

(இ-ள்.) ஆதலினால் உமது உபயபாதங்களையும் வணங்குந்றேன், காசித் தலத்திற்குத் தேவரீர்கருணையினால் அடியேனை உடன்கொண்டுபோ யருள்வீர்

இறந்தால் முத்தியைத் தருகின்றது அத்திருத்தலமாகலின் என்னையழைத்துக் கொண்டு போனாலுமக்கு அதிகபுண்ணியங்கிடைக்கு மென்றனன். எ-று. (௧௭)

என்றகாலையி னவனையுமழைத்துட னேகிக்
கன்றறீர்த்தருள் சோணபத்திரநதி கடந்து
மன்றவானவர் செறிதருவளம்பொலி காசி
வென்றவெல்லையுற் றனனவனோடும்வே தியனே.

(இ-ள்.) இப்படியென்றுசொல்லியபோது அப்பிரமராட்சதனையும் அழைத்துக்கொண்டுபோய், கிலேசத்தை யொழித்தருள்கின்ற சோணபத்திர நதியைத்தாண்டி, நிலபெற்றதேவர்கள் நெருங்குதற்குரியதும், பலவளங்கள் நிகிறத்ததும் தீவினையெவ்வதுமாயுள்ள காசியெல்லையை வேதியனடைந்தனன்.()

இங்குநின்றியென் றவனையாங்கியைபுற நிறுத்தித்
தெங்குதங்கிய தண்பொழிற் காசியுட் சென்று
பொங்குகங்கைநீர் தேய்ந்தகிலேசரைப் போற்றி
யங்குமண்சிறி தெடுத்தவந்தவன்மிசைத் தூவி.

(இ-ள்.) நீ இவ்விடத்தில் நிற்பாயென்று அப்பிரமராக்கதனை நிறுத்திவிட்டு, தென்னமாங்கனையுடைய குளிர்த் சோலைசூழ்ந்த காசித்தலத்தினுள்ளே பேராய், பெருக்கெடுத்துவரும் கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து விசுவநாதரை வணங்கி அக்கங்கைக்கரையிலுள்ள மண்ணைக்கையிலெடுத்து வந்து அவன் மேற்போட்டு. எ-று. (௧௭)

சுத்திபெற்றனை யுட்புகுந்துய்யெனச் சொற்றான்
பத்தியிக்கவன் பதம்பணிந்துள்ளிடைப் பட்டீந்து
சித்தியுற்றகி லேசரைச்சேவித்துத் தெளிந்து
முத்திபெற்றனன் பிரமராக்கதவுரு முடித்தே.

(இ-ள்.) பரிசுத்தத்தை யடைந்தனை, இனி உள்ளே புகுந்து பிழைத்து விடுவாயென்று (அந்தப்பிரமணன்) சொன்னான். அன்பு மிகுந்த அவன் பாதங்களில் வணங்கி உள்ளேபோய் (கங்காஸ்நானஞ்செய்து) விசுவேசுரரை வணங்கிச் சிலகாலமிருந்து சித்த சுத்தியடைந்து சித்திகளைப்பெற்று பிரமராட்சத வடிவை யொழித்து முத்தியடைந்தனன். எ-று. (௧௮)

இழிவில்வேதியன் காசியென்றிசைத்திடு வார்த்தை
தழியபோழ்த் தாற்கொடுவியையெலாஞ் சாடிச்
கழியவென்றுயர் காசியுட்புக்கி லேசர்
பொழியுமின்பத்து மூழ்கினெனென்றிப்புகலுத்தென்.

(இ-ள்.) உயர்வுள்ள பிராமணன் காரகியென்று சொன்னவாக்கியத்தை சூழ்ந்த பெரியதருமத்தால் செவியிற்கொண்டு, மகாபாதகங்களையாவு முறிந்தோடு ம்படி அவ்வாக்கியவலியால் வென்று மேலாகிய காரகப்பதியினுள்ளேபோய் விசுவநாதர் பொழிகின்ற பெருங்கருணையில் மூழ்கி (பிரமராட்சதவடிவ) மொழிந்து முத்திபெற்றானென்றால் அத்தலத்தின் மகிமையை எவ்வாறு சொல்லக் கூடும் முடிவர்களே யென்று சூதமகாமுரிவர் திருவாய்மலர்ந்தனர். எ-று. (கரு)

துச்சேதா முத்தியடைந்த அத்தியாயமுற்றியது.

ஆக அத்தியாயம். கரு-க்கு திருவிருத்தம், (நாசரு.)

திருச்சிறம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினொருவது நித்தியயாத்திராவிதி யுகாத்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சத்தியமாமுனிவர்கள் சூதமுனிவரைப்போற்றித் தவாதகாசி நித்தியயாத்திராவிதியை யுகாத்தியெனப்பெருமகிழ்ச்சி நிரம்பிவாசம் பொத்தியமென்மலர்க்குமுலா னுமையம்மையிதுவினவப் புவனநாதன். மெத்தியவான்கருணையொடுவிளம்பினனவ்வாறுமக்குவிளம்புகின்றேன்

(இ-ள்.) உண்மைஞானமுள்ளசவுநகாதிமுநிவர்கள் சூதமகாமுநிவரைவணங்கி, நித்தியமாயுள்ள காசித்தலத்தில் நாடோறு நடக்கவேண்டியநித்தியவிதியை உரைத்தருள்வீரென்று கேட்க, சூதமுநிவர் பெருங்களிப்படைந்து இந்நித்தியவிதியை வாசனைநிறைந்த மிருதுவான மலர்கள் முடித்த அளகத்தையுடைய உமாதேவியார் கேட்டபோது சிவபெருமான் பெருங்கருணையோடு திருவாய்மலர்தனன் அந்தப்பிரகாரம் உங்களுக்குக்கூடலுகின்றேன் என்றனர். எ-று. (க)

அண்ணலேகாசிவசிப் பதற்கிடையுறளவிலவா மதனேடின்ப நண்ணலேசெயுந்தரும் புரிபவர்க்குமூறுமிக நண்ணுநிற்கு [டுங்
மெண்ணலேதேனுமிலா திருப்பதற்கெத்தொழில்நிறி யிருத்தல்வேண்
கண்ணலேயுடையேற்குப் புகறியெனச்சிவபெருமான் கழறினுற்றான்.

(இ-ள்.) பெருமையிற் சிறந்த மகாதேவரோ காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்வதற்கு அளவிறந்த இடையூறு உண்டாகும் வாசஞ்செய்வதுடன் சுகத்தைக்கொடுக்குந் தருமஞ்செய்பவருக்கு விரோதம் அதிகமாகும் கவலையொன்று மணுகாதிருப்பதற்குத் தக்கமுயற்சியாதுசெய்ய வேண்டுமென்கிற எண்ணமுள்ள அடியேனுக்கு ஈதென்றுகட்டளை யிடுவீரென்ற (உமாதேவியார்களிப்புறச்) சிவபிரான் திருவாய்மலரத் தொடங்கினர். எ-று. (உ)

சுடருதயமெழுமுனமைங் கடிசையளவெழுந்திருந்து தூயடுவண்ணீ
றிடரகலப்புனைந்துதுண்டி ராசவிநாயகன்பாத மிறைஞ்சியேத்திப்
படரகற்றும்விசுவேச ரன்னபூரணியெனுநம் படிவமுள்ளி
யடர்விறற்றிண்காலவயி ரவர்தண்டபாணியரு னைங்கைப்படுத்தேள்.

(இ-ள்.) சூரியோதயமாதற்கு ஐந்து நாழிகைக்கு முன்னமெழுந்திருந்து (விதிப்படியினாலே) சுத்தமமைந்த விபூதியைத் துயிமொழியுபு வண்ணந்

ளான்வர்கந்திருவர்முனி வரர்பெருஞ்சாரணர்முதன்மற் றகிலமேய
மாந்வர்மற்ற்ல்லோருங்காசிகரடைந்தொருவார்வாழ்வாரொன்றும்.

(இ-ள்.) தேவர்கள், தேவேந்திரன், பிரமன், திருமால், சித்தர், வித்தியா
தரர் நாக லோகவாசிகள், அசுரர்கள், கின்னரர், கருடர், இராட்சதர், இயக்கர்,
அஷ்டவசுக்கள், கந்திருவர், முனிவர், சாரணர் முதலானோரும், பூலோகவாசிக
ளும், மற்றுமுள்ளவரும், காசித்தலத்தை, யடைந்து எக்காலத்திலுநீங்காது
வாழ்ந்திருப்பார்கள். எ-று. (க0)

முத்திவிருப்புடையவரே காசியடைவார்மற்றை மூர்க்கர்சாரார்
சித்தியுறநூல்கள்பல கற்றாலுங்குராவன்மொழி செவியெற்றாலு
மத்தியிடையுயிர்ப்படக்கிப் பற்பலரண் மூழ்கியமர்தாலுமானம
சுத்தியுறலரிதொருகாற் காசியெனச்சொற்றிடினுந்தூய்மைமேவும்.

(இ-ள்.) மோகூத்தில் விருப்பமுடையோரே காசித்தலத்தை யடைவார்
கள். மற்றையராகிய அறிவீனர் அடையமாட்டார்கள், சித்தியைக்கொடுக்கத்தக்க
பலசாஸ்திரங்களை வாசித்தாலும் ஆசாரியர் உபதேச வரக்கியத்தைச் செவியிற்
கேட்டாலும், (சுழமுனாநாடிவழியிலுள்ள) அஸ்தியில் பிராணவாயுதங்க, பல
காலஞ் சமாதி யோகத்திலிருந்தாலும் ஆன்மசுத்தியாகிய முத்தியைப் பெறுத
லருமையாகும், காசியென்று ஒருக்காற்கூறினால் ஆன்ம சுத்தியுண்டாம். எ-று.

கொங்குவிளி குழற்கோதாய் நம்முருவங்காசியெனக் குறித்துக்கோடி
யங்குவிவகாதிருக்குந் தவம்பேணிக்கால்வலிமிக் கடைந்துளோரும்
பங்குபெறமுயன்றிவிவ ரதைவிலகுமாறுமனம் பற்றாதென்றும் [வாரோ.
பொங்குகுவையமுதுண்போர் மற்றதையுன்மதற்குமனம் பொருந்து

(இ-ள்.) வாசலின் வீசுகின்ற அளகத்தைபுடைய உமையே நமது வடிவ
மேகாசித்தல மென்று நீ மதித்துக்கொள்வாயாக, மிக்க கால்வலிமை யுள்ளோ
ரும் அக்காசித்தலத்தைப்பிரியாதிருக்க வேண்டுமென்கிற தவத்தை விரும்பி முட
வதைற்கு முயற்சிப்பார்கள். அத்தலத்தைவிட்டு விலக மனம் ஒருக்காலஞ் சம்
மதியாது மிக்கமதுரமுள்ள அமிர்தபானஞ் செய்தவர்கள், வேறுவகையான உண
வுகளை உண்பதற்கு மனஞ்சம்மதிப்பாரோ (அதுபோலவென்றறிவாயாக) எ-று.

ஆன்றபெருங்காசிகர விமுத்தத்துறைவாரை யடையான்கால
னேன்றபெருமாயைவசப் பட்டயமனல்வருந்து மெவருமேலாய்த்
தோன்றநமதருட்கலப்ப வாங்கருள்வோநீராடுந் தொழின்மேற்கொண்ட
லான்நகருறைவாரு மவிமுத்தருரைத்தனம் துண்மையாமால்.

(இ-ள்.) மாட்சிமைதங்கிய மகிமையுள்ள அவி முத்தமென்னுங் காசிப்பதி
யில் வசிப்பவர்களை இயமன் அணுகான்; வியாபித்த மகா மரையிற்கட்டுப்ப
ட்டு இயமனல் வருந்துகின்ற எல்லோரும் அத்தலத்தைச் சேருவார்களானால்
அவர்களுக்கு நமது புருள்கிடைக்கும்படி அதுக்கிரகம் செய்வோம் கங்கா ஸ்நா

கக-வது நித்தியயாத்திரை விதியுரைத்த அத்தியாயம். ஈளக

ந்ரு செய்யுந்தொழிலேமற்கொண்டவர்களும் காசித்தலத்தில் வசிப்பவர்களும்
அவிமுத்தந்தரென்றே நாம்கூறினோம் இவ்வாக்கியம் உண்மையாகும். எ-று.

பரரசிவபுத்திரிதல் பரதாரவாஞ்சையுறல் பரர்பொன் வெளவல்
பரரபவாதங்கோட லஞ்சாரந்துவேசமுறை படிநிராகம்
பாரிகழப்பலாலுண்டல் கள்ளுண்டன்மறையவர்முற் பலரைக்கோறல்
பாருயிருந்தன் னுயிர்போற் பேணுமையிவையாதி பலவுங்குற்றம்.

(இ-ள்.) அன்னியர்கள் அன்னத்தை உண்ணுதல், பிறர்மனை நயத்தல், அன்
னியர் பொருளை அபகரித்தல் அன்னியர்களைப்பழித்தல், அஞ்சாரத்தை யதுஷ
ட்டித்தல், துவேஷங்கொள்ளுதல், பொய்கூறுதல், வீணுசைகொள்ளுதல், அறி
வுடையோர் நிந்தைசெய்யத்தக்க மாமிச போஜனம் பண்ணுதல், மதுபாண்டு
செய்தல், பிராமணர் முதலாகிய பலரையுங்கொல்லுதல், அன்னிய உயிர்களைத்
தன்னுயிர்போல விரும்பாமை, இவை முதலிய பலவுங் குற்றங்களாம். எ-று.

தீகைஷ்யில்லாதவர்களிடத்திலும், திரவியங்களைப் பாவவழியில் சம்பா
திக்கின்ற வர்களிடத்திலும், குலாசார நிலைபேதிப்பவரிடத்திலும், நல்ல வீரதங்
களை விட்டுவிட்டவரிடத்திலும், போஜனஞ்செய்தால் பாவமென்று விதித்தி
ருத்தலாலும், இவைக ளில்லாதவர்களைப் பரிசோதித்தறிவது அருமை யாத
லாலும் பரரசிவ புத்திரிதல் குற்றமென்றும், அன்னியர் அக்கினிசாக்ஷி
யாக விவாகஞ்செய்த மனைபானைப் புணர்ந்தவர்களைக் காலதூதர்கள் யாதனா
சரித்தில்விட்டு சகிக்கப்படாத துயரமுள்ள மார்க்கத்திலே இவர்களை யிழுத்
துக்கொண்டு போய் செம்புப்பாவைகளைச் சிவக்கக்காய்ச்சித் தழுவிக்கொள்ளு
ம்படி செய்வதுமன்றி, செப்புகளை நெருப்பிலிட்டு உரோமத் துவாரங்க
டோறும், உள்ளுருகும்படி சூத்தித் துயர்செய்வார்களென்றும், விதித்திருத்த
வின் பரதாரவாஞ்சையுறல் குற்றமென்றும்.

அவரவர் சவுக்கியநிமித்தம் சம்பாதித்த திரவியங்களை வஞ்சனையால் வரங்
கிக்கொண்டு பின்னர் அவர் துயரக்கடலில் முழுகும்படிசெய்வது பெரும்பா
தக மாதவின், பரர்பொன் வெளவல் குற்றமென்றும்.

கொடியோர்களுடைய தீக்குணங்களைக் கூறுதலும், பாவமென்று ஔவை
யார் கூறியிருத்தலாலும், நிந்தைகூறும் பழக்கமுடையோர், அப்பழக்கவாதனை
யால் நல்லோர்களை நிந்தித்து அதனால் அதிபாதகத்தை யடைந்து கொடுநரகங்
களில் விழுவராதலாலும் பரரபவாதங் கோடல் குற்றமென்றும்.

ஆசாரமில்லாது மலரெடுத்தல் திருமாலேகட்டல், ஆலயத்திற்குப்போதல்,
கிவபுசை செய்தல், போஜனஞ்செய்தல், சாதுக்களுக்குப் பணிபுரிதல் முதலிய
சற்கருமங்களைச் செய்தவர் அப்புண்ணியபலனை இழந்து துன்பத்தை யடைவ
ரென்று விதித்திருத்தலாலும், “பூவுமுதகமும் பழுதேயானைருட்கூறுமுளவோ
கண்ணி லருவருத்திடுவனைய” நென்பதனாலும், அஞ்சாரங் குற்றமென்றும்,
துவேஷத்தைப் பாராட்டு கின்றவர்கள், பிறரிடத்துள்ள உத்தம குணங்களைக்

கண்டு நண்புசெய்து சுத்தவாசனையிற் பழகி இன்பத்தை யனுபவியாது தமது காலத்தை வீணாகக் கழித்துத் துன்புறுவராதலின், துவேசம் குற்றமென்றும் பிறருக்குத் துன்பத்தைத் தருமாயின், மெய்ம்மொழியும் பொய்யுடன் சேரு மென்று பெரியர் மொழிந்திருப்பதை யுணராது அன்னியருக்குத் துயரத்தை யுண்டாக்கும் பொய்ம்மொழியை மனந்துணிந்து கூறிப்பெறும் பாதகத்தை யடைபவரும் உளராகலின், படிபு குற்றமென்றும், ஆசைக்கடியான் அகிலலோ கத்தினுக்கு மாசுற்ற நல்லடியானென்றும், ஆமுனிச்சையே மேலுமேலும் பிற ப்பளிக்கும் வித்தென்றும், ஆசையெனும் பெருங்காற்றாடிவலம் பஞ்செனவு மனதிலையுங்காலமொசம் வருமென்றும், “அவாவென்ப வெல்லாவுயிர்க்கு மெஞ் ஞான்றுந் தவாஅப்பிறப்பினும் வித்தென்றும்,” ஆசைக்கயிற்றிலாடும் பம்பரமெ ன்றும், ஆசாபசாசத்தைத் துரத்தியென்றும், ஆசைகிகளத்திலே கிர்த்தாளிபடவுதறி யென்றும் சான்றோர் திருவாய் மலர்ந்திருத்தலின், இராகம்குற்றமென்றும் அறிவுடையோர் கிந்தைசெய்யும்படி புலாவண்ணுதல் பாவமென்பதற்குப் பிரமாணம்.

பட்டணத்துப் பிள்ளையார் பாடல்.

கொல்லாமற் கொன்றதைத் தின்னாமற்குத்திரங் கோள்களவு
கல்லாமற் கைதவரோடிணங்காமற் கனவினும்பொய்
சொல்லாமற் சொற்களைக்கேளாமற் றோகையர் மாயையிலே
செல்லாமற் செல்வந் தருவாய் சிதம்பரதேசிகனே.

சுவஞானதீபம்.

கொலையாதி நெறியகன்ற ஞானந்தானே

கூறிய மேலான ஞானமாகும்

கொலையாதியகன்றொழுஞ் தவங்கடாமே

குற்றமிலா நற்றவமென்றுரைக்குநாலுங்

கொலையாதி யகற்றியநல்-லறங்கடாமே

சுவலயத்தி லொப்பரிய வறங்களாகும்

கொலையாதி யகன்றுபெறுஞ் செல்வந்தானே

கூறினுயிர்க் கிதமான வாழ்வதாமே.

எவ்வுயிரும் பராபரன்சந்நிதியதாகு

மிலங்குமுயி ருடலனைத்து மீசன்கோயி

எவ்வுயிரு மெம்முயிர்போ லென்றுநோக்கி

யிரங்காது கொன்றருந்து மிழிவினோரை

வவ்வியமன் றாதாரந் தண்டஞ்செய்து

வல்லிரும்பை யுருக்கியவர் வாயில்வார்த்து

வெவ்வியதீ யெழுநாகில் வீழ்த்திமாறா

வேனைசெய் திடுவரென வோதுநாலே.

கக-வது நித்தியபாத்திரை விதிபுரைத்த அத்தியாயம்.௮௭௫

பதிபகபாசவிளக்கம்.

ஆம்நாவெனவலற வாருயிரைக் கொன்றருந்தி

யிம்மானுடொல்லா மின்புற் றிருக்கின்ற

ரம்மாவெனுஞ்சத்தங் கேட்டகன்ற மாதவர்க்கும் [தே.

பொய்ம்மாரியமென்றற் புசித்தவர்க்கென் சொல்லுவ
கங்கையிற் படிந்திட்டாலுங் கடவுளைப் புசித்தாலு

மங்குல்போற் கோடிதானம் வள்ளலாய் வழங்கினாலுஞ்
சங்கையி லாதஞான தத்துவ முணர்ந்திட்டாலும்

பொங்குறுபுலால்புசிப்போன்போய்நரகடைவனன்றே.
கொலையிலா னுதவுமன்னங் கூறிற்பே ரமுதமாகும்

கொலையுளா னுதவுமன்னங் கூறிம்பேர் விடமதார்கும்
புலையா்த மனையிலுண்போன் புலையு மாறுபோலக் ள்ன்றே.

கொலைஞர்த மனையிலுண்போன் கொலைஞனே யாவன
கலையெலா முணர்ந்தானே னுங் கரிசமத் தெளிந்தானே னு

மலையென வுயர்ந்தானே னு மனமய லகன்றானே னு
முலகெலாம்புகழப்பல்லோர்க் குதவியகையனே னு

மிலகியவிரக்கமின்றே லெழுநரகடைவனன்றே.

கொன்றைவேந்தன்.

நோன்பென்பது கொன்றுதின்துமை.

நீருக்குறள்.

கொல்லான்புலாலை மறுத்தானைக்கைகூப்பி யெல்லாவுழிருந்தொழும்.

இன்னும் பலதூலிலும் இவ்வாதே கூறியிருத்தலின் பாரிகழப்புலர்வுண்டல்
குற்றமென்றும், அறிவுடையோர் நிந்திக்குமாறுகண்ணுண்டல் குற்றமென்பதற்
குப் பிரமாணம்.

கூர்மபுராணம்.

கள்விலைபகர்வோர் கள்ளினை நுகர்ந்தோர்களாருந்துதற்குடன்படுவோர்
கள்ளாருந்துநரை மகிழுந்நாகிற் கற்பகர்வங்கிடந்தழுந்தி

யெள்ளுறுந்தீய மலப்புழுவாகி மலத்தினை நுகர்ந்துபின்னிற்றது.

விள்ளருங்கொடிய ரௌரவநாகின் மீட்டுமீட்டுழந்துநாள்கழிப்பார்.

இவ்வாதே பலதூலிலுஞ் சொல்லி யிருத்தலின் கண்ணுண்டல் குற்றமென்
றும் அறித்திய மாக்குந் துக்கமாகவும். அசுத்தமாகவுமுள்ள உலகவாழ்க்கைக்கு
விரோதஞ்செய்ப்பவர் பிராமணரானாலும் அவர்களைக்கொன்று தாம் வாழ்ந்திருக்க
நினைத்து அவ்வாறு செய்கின்றவர்களும் உள்ளனராதலின், நோற்றி குற்றமெ

ன்றும், ஜீவகாருணிய மில்லையாயின், கடவுளிடத்துப்பக்தியுண்டாகமாட்டாது க்டவுட்பத்தி யில்லையாயின், பாசவைராக்கியம் நேரிடாது, பாசவைராக்கியங் கிடையாதாயின் சொரூபஞான முண்டாகமாட்டாது சொரூபஞான மில்லையாயின் மூத்தி கைகூடாது ஆதலின் பரருயிருந் தன்னுயிர்போற் பேணுமை குற்றமென்றுங் கூறினார்.

குற்றமിവையொன்றேனுஞ் சாராமலவிமுத்தங்கூடகொள்வாரேற்
சொற்றவொருகுற்றமு மிலராகியானந்த சொரூபராவார்
முற்றவவரேமதுண்மை யைத்தெரிந்துபாவிக்கு முத்தராவார்
கற்றசெருக்காற்காசி கிகழ்ந்தவர்க்கெநரகம் கைக்கொள்வாரால்.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லிய குற்றங்களொன்று மனுகாமல் காசித்தலத்தில் வசிப்பார்களானால் முன்னுள்ள பாவமொழிந்து ஆனந்த சொரூபராவார்கள். அவர்களே நமது உண்மையானவடிவம் முழுவதும்றிந்து பாவனைசெய்து முத்திபெறுவார்கள். தாங்கள் கற்ற கல்விச்செருக்கால் சாசியை அவமதித்தவர்கள் கொடிய நரகத்தைப் பெறுவார்கள். எ-று. (கரு)

மூலமுதலாதாத் தருச்சனையால்விரத்தியான் முதன்ஞானத்தாம்
சீலமிகுராவனுப தேசத்தாற்சிவநாம சிவணத்தாம்
காவலிதிநிச்சயத்தாம் புனிதவுணவாற்கடுமை கடியின்சொல்லான்
மாலவெழுகாமாதி தியானத்தானற்சரித வாஞ்சையற்றால்.

(இ-ள்.) மூலாதாரமுதல் ஆதாரம் ஆறிலும் உள்ள கடவுளர்களைப்பாவனை யாக அருக்சித்தலாலும் வைராக்கியத்தினாலும், முதன்மையான ஞானசாதகத் தாலும் தவவொழுக்கமுள்ள ஆசாரியர் உபதேசத்தைப் பெறுதலினாலும் சிவநாமங்களை நிரந்தரங்கேட்டலினாலும் காலந்தோறும் விதித்த நியமங்களைத்தவறாது அநுஷ்டித்தலாலும், விதிவழியான ஆகாரத்தாலும், பிறர்கொடுமையையும் ஒழிக்கத்தக்க இனியவார்த்தையாலும், புத்தியமங்கும்படி யெழுகின்ற காமாதிகளை அடக்குதலாலும், நல்லசரியான சந்தானங்களை விரும்பிடத்தலாலும் எ-று. (க)

பெரியரனுக்கிரகத்தாம் பேணுசதாசாரத்தாம் பிறங்குவோரே
புரியவராகுவர்காசி வசிப்பதற்குத்தவமிலார்க் கொட்டாதாகும்
பிரியமிகமலத்தழந்திப் பன்றியதையுட்பதுபோற் பித்தவாழ்க்கை
புரியதெனமயங்கியதை யுவந்திடுவோர்க்கொருகாலு மொழியாதுன்பம்.

(இ-ள்.) பெரியோர்களுடைய அனுக்கிரகத்தினாலும் விரும்பத்தக்கசதாகாலமுந் தவறாத ஆசாரத்தாலும் விளங்குபவர்களை காசித்தலத்தில் நித்தியயாத்திரை செய்து வசிப்பதற்குரியராவார்கள். மேலேசொல்லிய தவமில்லாதவர்வா சஞ்செய்யக்கூடாது. பன்றியானது பகரவீகாரத்தைச் சதாநினைந்து அதுநேரிட்டால் பரியப்படுவதுபோல, அறிவீனரால் விரும்பத்தக்க பிரபஞ்சவாழ்க்கையே நாமனுபவிக்கத்தக்கதென்றுமயங்கி அதுநேரிடும்போது களிப்புறுவோர்களுக்கு துன்பம் எக்காலத்திலும் விலகாது. எ-று. (கௌ)

கூ-வது நித்தியபாத்திரா விதியுரைத்த வத்தியாயம். என்

மண்ணுசைபெண்ணுசை பெண்ணுசையுடையவர்கண் மதிமாழாந்து
விண்ணுசைகொளுங்காசி யாக்கியுருமிம்மூன்றுள் விலகாவொன்றி
னண்ணுசையுடையவரு மதுவேண்டார்முன்னின்று நாஞ்சொற்றாலு
மெண்ணுசைகொள்ளார்மற் றவாற்பிறவித்துன்பினுக்கோ ரீதுண்டாமோ.

(இ-ள்.) மண், பெண், பொன் என்னு மூன்றினும் விருப்பம் வைப்பவ
ர்கள், தேவர்களாலே விரும்பத்தக்க காசித்தல ஆசையைப்புத்தியங்கியுங் கொ
ள்ளார்கள். மேற்சொன்ன மூன்றாசையில் இரண்டாசை புண்ணியவசத்தால்
நீங்கி ஒன்றையுடையவர்களும் அக்காசித்தல விருப்பங்கொள்ளார்கள். நாமே
பிரசன்னமாகி அத்தலமகிமையைக் கூறினாலும் அதைச்சிந்தித்தின்ற ஆசையுங்
கொள்ளார்கள் அத்தன்மை யுடையோரது பிறவித்துயரத்தை அளவிடக்கூடு
மோ (கூடாது) என்று. (கஅ)

அருந்தவத்தாற்காசிக்க ரடைந்துமுமையேசிறிது மறஞ்செயாராய்ப்
பொருந்தமறமேபுரிவர் சிறிதுமறமெண்ணுது புரிந்தபோதுந்
திருந்தவொருமுப்பதின யிரவருடந்தீயவருர் செறிவார்பின்னு
மிருந்தவதற்கபராத ரெமக்கபராதம்புரிந்தோரென்றுமுண்மை.

(இ-ள்.) உமாதேவியே சிலர் அரியதவத்தினல் காசித்தலத்தில் வரசஞ்செ
ய்யப்பெற்றும் சிலபுண்ணியமுஞ் செய்யாதவராகி முழுவதும் பாவமேசெய்வார்
பின்வருவதை எண்ணுது சிறிது பாவஞ்செய்தபோதிலும் முப்பதினாயிரத் தெய்
வவருடம் காலவயிரவருடைய சூலத்தால் கொடுத்தயரத்தை யனுபவிப்பார்கள்.
எக்காலத்தும் ஈதுண்மையாகும். (சிலர்) அத்தலத்திற்கும் எனக்கும் அபராத
ஞ்செய்வார்கள். என்று. (கக)

இன்னுமுயருளக்கும்வயி ரவற்குமிளிர்கணபதிக்கு மிமையோர்யார்க்கு
மன்னுமூலகுள்ளார்க்கு மபராதம்புரிந்தவராய் மயங்காநிற்பார்
துன்னுமிதனார்காசித் தலவாசமெளிதன்று சொற்றோயின்னும்
பன்னுவதென்னோதருமா தருமவிசாரம்புரிதல் பண்புமேவும்.

(இ-ள்.) மேலுத்தமகிமையுள்ள உனக்கும் வைரவக்கடவுளுக்கும் விளக்க
முற்ற கணபதிக்கும் எல்லாத்தேவர்களுக்கும் பூலோகவாசிகளுக்கும் அபராதம்
செய்பவர்களாகி மயங்குவார்கள். இந்தக்காரணத்தால் நெருங்கிய மகிமையுள்ள
காசித்தலவாசம் எளிதல்லவென்று கூறினோம். விரிவாகச்சொல்லவேண்டுவதி
யாது அத்தலத்திலிருந்து பாவுபுண்ணிய விசாரணை செய்வார்களாலுந் நற்குண
முண்டாகும். என்று. (உஅ)

சீர்த்தமுதல்யுக்காசி ஞானமுளார்க்குதவுமுத்தி திருந்திரண்டி
லார்த்தமகந்தானமுளா ரல்தடைவர்மூனறிலெமை யருச்சித்தேத்தி
யோர்த்தபெருந்தானமினி துதவுநர்மற்றதையுறுவ குற்றநான்கிற்
கூர்த்தசிறுதானமா யினுங்கொடுப்போர்ப்பாமுத்தி கூடுவாரால்.

(இ-ள்.) சிறப்புள்ள முதல் யுகத்தில் காசித்தலத்தில் வசிப்பவர் ஞானத்தினால் முத்திபெறுவார்கள். இரண்டாவது யுகத்தில் நிறைந்த யாகமும் தானமும் அத்தலத்திற் செய்பவர்கள் முத்தியடைவார்கள். மூன்றாவது யுகத்தில் நம்மையருச்சித்துத் துதிபுரிந்து மகாதானங்களை அத்தலத்தில் செய்தால் முத்தியடைவார்கள். நான்காவது யுகத்தில் எளிய தானங்களானாலும் செய்பவர் முத்திபெறுவார்கள். எ-று. (௨௧)

சுத்தியெனலாசையற லதுசிறிதுண்டாமெனினுந் துயரத்தாழ்த்தும் பத்தியுறக்காசிவசிப் பவர்வயிரோம்பிடும்பொருட்டுப் பண்புசான்ற சுத்தியுடையவர்பாலே சென்றிரக்கக்கடவர்மிகச் சேர்ப்பானெண்ணி லெத்திசையுமெடுத்திழிக்க வளற்றமூந்துவாருணர்தி யிலங்கிழாயே.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் வசிப்பவர்களுக்குச் சுத்தமாவது ஆசையொழிதலாம். அவ்வாசை சிறிதிருந்தாலும் துயரக் (கடலி) லாழ்த்தும், விசுவநாதருக்கு அன்புசெய்பவர் பசியைநீக்கும்பொருட்டு உத்தம குணத்தாலுயர்ந்த கிரகஸ்த்தரிடத்திற்குப்போய் (வேண்டியவைகளை) யாசித்து வரக்கடவர்கள். அதை விட்டுப்பொருளைச் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி எண்ணி (அலைவார்களானால்) எவ்வுலகத்தாரு மெடுத்து நிர்த்திப்பதற்குரிய நரகத்தழுந்தவ றொன்றறியக்கடவாய் விளக்கமுற்ற ஆபரணங்களைத்தரித்த பார்வதியே. எ-று. (௨௨)

நித்தியயரத்தினா விதியுரைத்த வத்தியாய முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம். க௭-க்கு திருவிருத்தம். ௫௭௭.

திருச்சிறம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினேழாவது காசிதேவி வரம்பெற்ற அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புதுமதிமுடித்த செஞ்சடைப்புராணன் பொன்னடித்தாமரைவணங்கி
முதுபுகழரிசே சுவனத்துமையான் முன்னிருந்தெங்கள்வாழ்முதலே
குதுகலப்பஞ்சக் குரோசுமாவிலிங்கங் குவலையங்காசியென்றுரைக்க[ன்.
மதுமலர்க்குழலி பெயரொடும்பொலிய வந்ததென்னுரையெனவுரைப்பா

(இ-ள்.) மூன்றும்பிறையணிந்த சிவந்த சடையையுடைய பழையோனா
கிய மஹாதேவரது அழகியதாமரை மலர்போலும் திருவடிகளைப் பெரும்புகழு
ள்ள அரிசேசுவனத்தினிடத்து உமாதேவியார் பணிந்து, முன்னின்று அடியே
ங்களுடைய இன்பவாழ்வுக்கு முதற்பொருளே, இன்பத்தை விளைவிக்கும் பஞ்
சக்குரோசத்திலுள்ள சிவலிங்கங்களை அறிவுடையோர் காசியென்று சொல்ல
தேனொழுகு மலரணிந்த கூந்தலையுடைய (ஒரு) பெண்பெயர்பெற்று விளங்
குங்காரணம் யாது. (அவ்வுண்மையைத்தேவரீர்) திருவாய்மலர்ந்தருள்வீரென்
று பிரார்த்திக்க, சிவபிரான் கூட்டளையிடுகின்றனர். எ-று. (க)

தனாபுகழிமய மடைந்தகேணுமே சத்தியசொருபநாமிலிங்க
முறைபெறுசத்தி யோனிபாம்யாமே யோதரும்பெரும்புகழிலிங்கம்
புணாதவிரிவையே புகல்பிரகிருதி புருடனாயினையமந்தனமே
வரையறவெல்லா மறைகளுமுனைக்கு மற்றிதற்கையமொன்றின்றே.

(இ-ள்.) உலகத்தார் புகழ்ப்பெற்ற, இமாசலராஜகுமாரியே கேட்பாயாக,
நாமிருவரும் உண்மைவடிவாகிய அடையாளமாக விருப்போம், புகழ்ப்பெற்ற
சத்தியாகிய நீயே ஆவுடையார் வடிவமாக விளங்குகின்றனை. சொல்லுக்கடங்கா
ப்பெரும்புகழமைந்த நாமே இலிங்கவடிவாக விளங்குகின்றோம். என்கமற்ற
இவ்வடிவங்களே பிரகிருதியாகவும் புருடத்துவமாகவும் விளங்கும். இந்த இரக
சியத்தை அளவற்ற எல்லாவேதங்களும் எடுத்துக்கூறுவனவாம் இதற்கு யாதொ
ருசுத்தேகமுமில்லை. எ-று. (உ)

நிறைபாசிவமே நிகழ்பாரம்பிரம நிலவுவண்புகழ்ப்பரமான்மா
கதைதபுகாட்சிக் கவுத்துவமார்பன் கமலமேலிருப்பவெனென்று

மறைதருமாயை வித்தையோடவித்தை யருளுமையலேகடற்பிறந்தாள்
சூறையறுகலேமர் னென்றுநாடோறும் கூடாமால்வீறுமாமறையே.

(இ-ள்.) எவ்விடத்தும் நிறைந்த பரசிவமானது விளக்கமுற்ற பரம்பொருளெனவும் பரப்பிரமமெனவும், பெரும்புகழ்முறைந்த பரமான்மாவெனவும், குற்றமற்ற காட்சியுள்ள கவுஸ்துபமணி மாற்பனாகிய விஷ்ணுமூர்த்தி யெனவும், தாமரைமலர்மீதுருக்கின்ற பிரமனெனவும், சுத்தமாயாசத்தி எனவும் அசுத்தமாயாசத்தி எனவும் (ஆன்மாக்களுக்கு) அருள்செய்கின்ற உமாதேவி, எனவும் திருப்பாற்கடலிற்பிறந்த இலக்குமிதேவி, எனவும் நிறைந்த கலைஞானமுள்ள சரச்சுவதிதேவி எனவும், பெயர்பெற்று விளங்குமென்று பெரும்புகழுள்ள வேதங்கள் சதாகாலமும் கூறுவனவாம். எ-று. (ங)

நலமலிகாமே யனந்தமாவிருப்போ நவிலரும்பெரும்புகழ்க்காசிக்
கிலகுறுசத்தி யென்றுமோர்பேர்மற் றிலிங்கமென்றும்மொருபோர்
முலகமற்றிதனான் மடவரற்பெயரிட் டொக்கும்க்காசியைமறைகள்
குலவவிழுத்த மானந்தவனமைந் குரோசசொருபமர்விலிங்கம்.

(இ-ள்.) நிறைந்த இன்பவடிவாகிய நாமிருவருமே அனந்தரூபமாக வீருப்போம், சொல்லுதற்கரிய பெரும்புகழுள்ள அக்காசித்தலத்திற்கு ஒளியையுடைய சத்திருபமென்றும் இலிங்கரூபமென்றும் பெயருண்டு. இந்தக் காரணத்தால் அறிவுடையார் அக்காசிரூபப் பெண்பெயரிட்டு மொழிவார்கள். அத்தலத்தை வேதங்கள் அவிழுத்தமென்றும், ஆனந்தவனமென்றும், பஞ்சக்குரோசசொருபமகாலிங்கமென்றும், எ-று. (ச)

உருத்திரவாசம் விட்டுணுவாச முலகெலாம்படைத்தவன்வாசந்
திருத்தகுவாரா ணசியெனவுணாக்குந் திகழதிட்டானமுநாளும் [ன்றும்
பொருத்தமார்திட்டா துருவுநின்னெடுநாம் போற்றும்மெய்யடியவர்க்கெ
வருத்தமேவாம் லோம்பிடவிந்த வண்ணமாவிருப்பதுமயிலே.

(இ-ள்.) உருத்திர வாசஸ்த்தானமென்றும் திருப்பால் வாசஸ்த்தானமென்றும் பிரமதேவன் வாசஸ்த்தானமென்றும் திருத்தமுற்ற வாராணசி யென்றும் கூறுவர், மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய உமையே நம்மை வணங்கும் மெய்யன்பர்கள் வருத்தமுறுது பாதுகாப்பதற்கு நீ யெந்தத்திருமேனி கொண்டனையே அந்தத்திருமேனிக்கு நாம் அகிஷ்டானமாக விளங்குவோமென்றறிவாயாக. எ-று. (ரு)

கிளரொளிக்கங்கா கேசவர்திருமுற் கெழீஇயவிழுத்தநாயகனைத்
தளர்வறத்தியானஞ் செய்திடிற்காசி தந்திம்மவசித்தமாபலனை
வவமலிதருது வாதசியுதய மறிதினைக்கங்கையைப்போற்றில்
விளர்தபுபுத்தி தருமத்திற்சென்று மிகப்பிரகாசிக்குமாதோ.

கள-வது காசிதேவி வரம்பெற்ற அத்தியாயம். ௩௮௧

(இ-ள்.) பேரொளியை யுடைய கங்காகேசவர் திருமுன்னே சென்று அவிமுத்தநாயகனைச் சோர்வின்றுத் தியானஞ்செய்தால் காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்ததனால் வந்த பெரும்பலனைக் காசிதேவி தருவள். நிறைந்த வளப்பத்தைத்தருகின்ற துவாதசி யுதயத்தில் அடுத்தடுத்துவரும் அலைகளையுடைய கங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்து அந்நதியைத் துதித்தால் கூர்ந்தபுத்தி சிவதருமத்தில் நிலைத்து மிகவும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும். எ-று. (சு)

தக்கநாற்றோற்றத் துயிரொலாங்காசித் தாவரசங்கமமாகி
மிக்கவானகதியை விரும்பியெயமரும் விளங்கியகாசிமாநகர்க்குத்
தொக்ககேத்திரமே மூர்த்தியேயென்று சொல்வதிற்பயனெவனதற்குப்
புக்கபேரதிகா ரம்மெவனென்று புகன்றிடிற்புகலுதுங்கேட்டி.

(இ-ள்.) பொருந்திய அண்டஜம் சுவேதஜம் சராயுஜம் உற்பிஜம் என்னும் நால்வகைத் தேரற்றங்களையுடைய உயிர்களியாவும் பிறதலங்களிற் செய்த புண்ணியத்தால் காசித்தலத்தில் தாவரசங்கமங்களாகப் பிறந்து மிகச்சிறந்தமுத்தியை விரும்பி வசித்திருக்கும் விளக்கமுற்ற மகிமையுள்ள காசிப்பதிக்குப் பொருந்திய தலவிசேடத்தாற் பயன்யாது மூர்த்திவிசேடத்தாற் பயன்யாது அத்தலத்தில் வசிப்பவர்கள் தன்மை யெவ்வாறென்று சொல்லுமிடத்துக் கூறுகின்றோம் கேட்டபாயாக. எ-று. (சு)

கேத்திரரூப மாகியகாசி கெழுமியசீவர்க்குப்பந்த
மாத்திரம்போக்கு மெவர்க்குமாதார மயமெனும்புகுதியேவயங்கு
மூர்த்திருபகமா யவிமுத்தேச்சார்த முழுப்பெருஞ் சேவையாலின்பப்
பூர்த்திசெய்திமொன் மறத்தினுக்குறவு பூண்டவெங்கலியுகத்துதித்தோர்.

(இ-ள்.) தலவடிவாகிய காசியானது தன்னையடைந்த ஜீவர்களுக்குப் பந்தங்களோ மாத்திரம் ஒழித்துவிடும். யாவருக்கும் ஆதாரமாகிய பிரகிருதியை விளக்கிக்கொண்டிருக்கும் அவிமுத்தேச்சர மூர்த்தியானவர், மம்மைத்தரிசிக்கு மெய்யடியார்களுக்கு ஆனந்தபூர்த்தி செய்தருளுவர். பாவங்களை நண்புபாராட்டி வளர்க்கின்ற கொடிய கலியுகத்திற் பிறந்தவர்கள். எ-று. (சு)

சிற்சிலர்தரும வார்த்தைகளேதாந் சிற்சிலர்க்குக்மேசுமந்தார்
சிற்சிலரடங்கா விடரெனத்திரிவார் சிற்சிலருலோபமேபூண்டார்
சிற்சிலர்பரதா ரந்திரவியத்துச் செறிதருவாஞ்சைமிக்குள்ளார்
சிற்சிலர்சாதி கருமங்கள்கெட்டார் சிற்சிலர்மறைநிந்தைபுரிவார்.

(இ-ள்.) சிலபேர் தருமச்சார்பாயுள்ள வார்த்தையுங் கேளாதவர்கள் சிலபேர் துயரங்களையே மனதில் சுமந்தவர்கள் சிலபேர் முறைக்கடங்காத காழுகராய்த் திரிவார்கள் சிலபேர் உலோபகுணத்தை யுடையவர்கள் சிலபேர் பரதார கமனஞ்செய்பவர்கள் சிலபேர் அன்னியர் பொருளில் பேராசையுள்ளவர்கள் சிலபேர் ஜாதியாசாரங் கெட்டவர்கள் சிலபேர் வேதநிந்தை செய்பவர்கள். எ-று. (சு)

இன்னராயுழின் முத்தராகுதன்மம் நென்றெனத்தன் னுளத்துணர்ந்து நன்னர்வான்காசி தனையடைந்தவர்க்கு நம்மருளான்மறம்போக்கி முன்னர்வான்கதியைத் தந்திடுநெடிய முடியுடைவானவர்பலரு மன்னவாகனனை யடைந்துதாழ்ந்தெழுந்தீ திறைதரலுற்றனர்முன்னாள்.

(இ-ள்.) இத்தன்மையராக உழுவவர்களானால் இவர்கள் முத்தியடைதல் எக்காலமென்று நன்மையும் பெருமையுமுடைய காசிதேவியானவள் தன் மனத்தி லுணர்ந்து தன்னிடத்துவந்து சேர்ந்தவர்களுக்கு நமது கிருபையினால் பாவத்தை யொழித்து மேலாகிய முத்தியை முன்னேகொடுப்பாள். பூர்வகாலத்தில் நீண்டமுடியையுடைய தேவர்க ளெல்லோரும் பிரமதேவனை யடைந்து பணிந்தெழுந்து இதைச்சொல்லத் தொடங்கினர். எ-று (க௦)

பன்னருநலஞ் சார் காசியெ ன்றுரைக்கும் பைந்தொடிவந்துதற்சார்ந்தார் முன்னருமறையோர்க் கொன்றவரோனு மூடராயுழல்பவரோ னும் பன்னரும்பார்ப்பார்பசுத்துரோகஞ்செய்பாதகரோ னும்வெவ்வினைசா [ர். லென்னருமருவவிடங்கொடுத்தளிப்பதென்னையோமுத்தியென்றிசைத்தா

(இ-ள்.) சொல்லுவதற்கரிய நன்மையுள்ள காசிதேவியென்று சொல்லப்படும் பசியவளையல யணிந்தமாத், தன்னை அடுத்தவர்கள் நினைத்தற்கரிய பிராமணக்கொலை செய்தவர்களானாலும் அஞ்ஞானத்தால் உலகநடையிலுழல்பவரானாலும் பிராமணருக்கும் பசுக்களுக்குந் துரோகஞ் செய்கின்ற பாவிக ளானாலும் அதிகரித்த கொடும் பாவங்களைச் செய்பவர்கள் யாவரானாலும் வசிக்க இடங்கொடுத்துப் பின்னர்முத்தியுங் கொடுக்கின்ற காரணம் யாதோவென்று கூறினார். எ-று. (க௧)

மறைநெறியொழுக்கி னொழுகி னுமொழுக மற்றதுதவிரினுந்தவிர்குதார். நிறைபுகழ்க்காசி தனையடைந்தவர்க்கு நெடுமறம்போக்கிவீடளிக்கு மிறைவனுக்காமா காதென்றென்றுளதோ விரும்புழக்காகசியுமற்றே குறையறவுணர்மி னென்றயன் சொற்றான் கோலவானவருளந்தெளிந்தார்.

(இ-ள்.) பெரும் புகழையுடைய காசிதேவியானவள் வேத விதிவழியில் நடப்பவர்களும் நடவாதவர்களும் தன்னை யடுப்பார்களாயின் பெரும்பாதகங் களை யொழித்து முத்திகொடுப்பாள். சிவபிரானுக்கு இன்ன பொருளாகுமென்றும் ஆகாதென்று முளதோ (இல்ல) பெரும்புகழையுடைய காசியு மவ்வாறே யாகும் உள்ளக்குறை யொழியும்படி தெரிந்து கொள்வீர்களென்று பிரமன் கூறினான். அழகியதேவர்கள் மனந்தெளிந்தார்கள். எ-று. (க௨)

முன்னோளரியமன் மதுவொடுவந்த முளரிவானவற்கில்துரைத்தோ மன்னதுநீய் மறிந்திருக்கின்ற யாதலாலுலகெங்கும்பாந்த துன்னருங்காசிப, பெரும்புகழ்நமக்கு மொழிவறவிருப்பமுண்டாக்கு மென்னநாமுரைக்கிற்பிறர்க்கெவனாகும்ழைபொலியிளமுலைக்கொடியே.

கௌ - வது காசிதேவி வரம் பெற்ற அத்தியாயம். ஈ அங்

(இ-ள்.) பூர்வகாலத்தில் இயமனோடும் மதுவோடும் நம்மிடம்வந்த பிரம தேவனுக்கு இவ்வண்மைகளை யுத்தேசித்தோம் அதை நீயும் தெரிந்திருக்கின்ற னே ஆதலால் எல்லா உலகங்களும் பரவியதும் நினைத்தற் கரியதுமாயுள்ள கா சிமகிமை நமக்கு நீங்காத பிரியத்தை உண்டாக்குமானால் பிறர்க்கெவ்வாறாக முடியும் ஆபரணங்களால் விளங்கி இளமை மாறாத குழங்கையுடைய பூங் கொடி போன்ற உமாதேவியே. எ-று. (கௌ)

நீருறுந்திவலை நீரிடைவீழ்ந்தா னீரதேயாவதுபோலப்
பாருறுமுயிர்கள் காசியையுற்றாற் பரவியபெரும்புசுழ்க்காசி
யேருறுசொருப மாமொருகாலத் திசைகெழுகாசிராமழைப்ப
வாருறுமுலையோர் மாதெனத்தோன்றிவந்துநம்முன்வணங்கியதே.

(இ-ள்.) சலத்திலுண்டாகிய திவலைகள் அச்சலத்தில் வீழுமானால் சலவடி வமாவனபோல, உலகத்திலுள்ள ஆன்மாக்கள் காசித்தலத்தையடைந்தால் எவ் விடத்தும்பரவிய பெருங்கீர்த்தியுள்ள அழகிய காசிவடிவ மாவார்கள். முன்னொரு காலத்தில் பெருமையுள்ளகாசியை நாமழைத்தபோது கச்சணிந்தகுசங்கையு டைய பெண்வடிவமாகத்தோன்றி நமதுமுன்வந்து வணங்கிவின்றது. எ-று. (கசு)

ஒருமடமகளை நோக்கியாமிலிங்க ரூபிநீயோனிருபியுநீ
வெருவரும்பாவ முழுவதும்போக்கி வீட்டின்பம்யாவர்க்குமளிக்குஞ்
சொருபிநீயென்ற முகத்திடைமகிழ்ச்சி தோற்றிலிளென்னெனவினவக்
கருகுபுவிளர்த்தை யரிபடர்ந்தொளிரக் கட்குயிலுணர்த்திடலுற்றான்.

(இ-ள்.) இளமைதங்கிய, ஒப்பற்ற அம்மாதை யாம்பார்த்து நாம் இலிங் கவடிவமாகின்றோம் நீ அதைத்தாங்கும் ஆவுடையார் வடிவமாவாயாக நீ இவ் விடத்திருந்து, வருபவர்களியாவருக்கும் அச்சத்தைத்தருகின்ற பாவமுழுவதை யுமொழித்து முத்தியின்பத்தைத்தருகின்றசொருபத்தைப்பெறுவா பென்றோம் அதைக்கேட்டு அம்மாது முகமலர்ச்சிகொள்ளாதவளானான் நாம் யாதென்று வினவ நடுவே கறுத்துச் சூற்றிலும் வெளுத்து அழகிய இரோகைகள் படரப்பெ ற்று விளங்குங்கண்களையுடைய அம்மாது சொல்லத்தொடங்கினள். எ-று. (கரு)

எனையடைந்தவர்க்குப் பாதகம்போக்கி யின்பமாமுத்திரல்குவதே
நினைவரும்விரத மென்றுயானினைந்தே னினைந்ததற்கோரிடையுறாக்
களைகடலுலகிற் கலியினிலளவாக் கடியபாதகம்பலபுரிவா
ரனைவரும்டைவாரியானெவன் செய்கோவறைந்ததையுறுதியாக்கென்றுள்

(இ-ள்.) எனையடுத்துவந்தவர்களுடைய பாவங்களை யொழித்து சுக்மய மாண முத்தியைக்கொடுப்பதே நினைத்தற்கரிய விரதமென்று யான் உண்ணியிரு ந்தேன். அவ்வெண்ணத்திற்கு விரோதமாக ஒலிக்கின்ற கடலார் சூழப்பட்ட உலகத்தில் கலியுகத்திலே அளவுபடாத மகாபாதகங்களைச் செய்பவர்களியாவ

ரும் இவ்விடம் வருகின்றார்கள் யான் யாதுசெய்வேன் இவ்விடம் வந்தவர்களுக்கு முத்தியென்று தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்த வாக்குத்தை உறுதிப்படுத்த வேண்டுமென்றனர். எ-று. (கௌ)

கன்னியேதனை விரும்பினையதையே கடவுள்ர்பலருமுன்னொருநாட்
மன்னிவந்திதைஞ்சிவேட்டனரவர்க்குத்தோல்வியிலவ்வரங்கொடுத்தோ
மின்னினியுமிரத்தலாலுலகி லெத்துணைப்பாதகம்புரிந்து
மன்னிநிம்சாரி னவையெலாமாற்றி வரந்தருவலிமுழுதனித்தோம்.

(இ-ள்.) காசிதேவியே நீயெதைவிரும்பிக்கேட்டனையோ அதையே முன்
னொருகாலத்தில் பலதேவரும் நிறைந்துவந்து வணங்கிக்கேட்டார்கள் அவர்க
ளுக்குப் பழுதின்றி யவ்வரத்தைக் கொடுத்துளேம் இப்போது நீயுங் கேட்ட
லால் உலகத்தில் எவ்வளவு பாதகஞ் செய்துள்ளவர்களானாலும் உன்னைவந்தி
ப்பார்களானால் அப்பாவங்களை யொழித்து முத்தியைத்தருகின்ற வல்லமைமு
ழுவது முனக்கே கொடுத்தோம் அஃதன்றியும். எ-று. (கௌ)

அன்னியதலத்திற் பாதகமாற்றி யடைந்தவர்தமக்கதையறுப்பேன் [னிற்
றுன்னியிங்கமர்ந்து பாதகம்புரியிற் றுணிந்துயான்செய்வதென்னென்
பன்னியகால வயிரவர்தண்டம் பன்னியபின்புளிகொடுத்தி
மன்னியவளவா வின்பினையென்றோ மற்றவள்கேட்டுளமகிழ்ந்தாள்.

(இ-ள்.) பிற தலங்களில் பாவஞ்செய்து இவ்விடம் வருவார்களானால்
அப்பாவங்களை நீக்குவேன் இத்தலத்திலிருந்து மகாபாதகங்களைத் துணிந்து
செய்வார்களானால் யான் யாதுசெய்யக்கூடுமென்று கேட்டனையாயின் காலவரை
வர் பாபத்திற்குத் தக்கதண்டனையைச் செய்தபின்னர் நிலைபெற்றுள்ளதும் அள
வுபடாததுமாகிய முத்தியின்பத்தைத் தருவாயென்று கட்டளையிட்டோம்
அதைக்கேட்டு காசிதேவி மனமகிழ்ந்தாள். எ-று. (கௌ)

சிறந்தமாகாசி வாழ்நருட்பாவஞ் செய்நரைத்தெறுகலிவருத்து
மறந்தவாவனைய காசியுட்கலியு மணுகுமோவெனினணுகாதா
ஹந்தசீவர்களாங் கிருந்துசெய்மறமே புறுகலியாய்வருத்திடுமாற்
பிறந்தவக்கலியை மாற்றுவான்கால வயிரவப்பெரும்பெயர்த்தோன்றல்.

(இ-ள்.) மேலான காசிதலத்தில் வாழ்பவர்களுள் பசவஞ்செய்பவர்க
ளை கலிபுருஷன் வருத்தப்படுத்துவான் தருமநீங்காத அத்தலத்தில் கலிபுருஷ
ன்வருவானேவென்று (உமாதேவியே) கேட்பாயானால் கலிவரமாட்டான் அக்
காசியில் வசிக்கும் ஆன்மாக்கள் செய்யும்பாவமே கலிபுருஷ ரூபத்தைப்பெற்று
துன்புறுத்தும் காலவரைவக்கடவுள் தக்கதண்டனைசெய்து கலிவடிவங்கொ
ண்ட பூர்பத்தை நீக்குவன். எ-று. (கௌ)

கஞ்சத்துச்சாம்பர் கலந்திடப்புனிதங் கவின்றெனக்கையுளபொருளோ
நெஞ்சத்துப்படிநின் மேலவர்கரத்து நெர்த்திடல்கலந்திடப்புனிதந்

கள - வது காசிதேவி வரம் பெற்ற அத்தியாயம். ஈஅரு

தஞ்சத்துக்கிடைக்கு மதுபலவினுக்குஞ் சாதனமாமதேமுத்தி
யஞ்சத்துநடையா யுணரெழுத்தெரித்தா னருளுருவாகியபெருமான்..

(இ-ள்.) சாம்பராற் சுத்திசெய்யின் வெண்கலம் பரிசுத்தத்தையடைவது
போல, கையிலுள்ள பொருள்களை மனத்திற்களங்கமில்லாத சாதுக்களுக்குக்
கொடுத்தால் ஆதரவான சித்தசுத்தியைப் பெறுவார்கள் அப்புண்ணியமே பல
வாயுள்ள சுகங்களுக்கும் காரணமாகும் அதுவே முத்தியின்பத்தைக் கொடுக்கும்
அன்னம்போலும் நடையையுடைய உமையேதேரிவாயாகவென்று திருவருள்வடி
வாகிய சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தனர். எ-று. (20)

காசிதேவி வரம்பெற்ற வத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம். கள-க்கு. திருவிருத்தம். ௫௮௭.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

பதினெட்டாவது காமகவி வரலா றுரைத்த வத்தியாயம்.

திருச்சிறம்பலம்.

காசிமடந்தை முகமலர்ந்தென் செய்தாளவட்கென்கட்டுரைத்தாய்ப்
பேசியருள வேண்டுமெனப் பிராட்டிகேட்ப வெதிரின்ற
வாசிபயிலும் காசிமகட் கறைந்தகதையொன் றுண்டென்று
வாசிமறையாக் கொண்டபிரான் வகுத்துக்கூறத் தொடங்கினான்.

(இ-ள்.) தேவரீர் கொடுத்தவரத்தால், காசிதேவி முகமலர்ச்சிகொண்டு
யாதுகாரியஞ் செய்தனள் அவளுக்கு என்னஉறுதி வாக்கியத்தைக் கட்டளையி
ட்டீர் (அடியேனுக்குத்) திருவாய் மலர்வேண்டுமென்று பார்வதிதேவியார் கே
ட்க, அடுத்தோர்களை வாழச்செய்கின்ற காசிதேவிபணிந்து என்னெதிர் நின்ற
போது அக்காசிதேவிக்கு யாங்கூறிய கதை ஒன்றிருக்கின்றது அதை உமை
யேகேளென்று வேதத்தைக் குதிரையாகக்கொண்ட சிவபெருமான் விரித்துச்
சொல்லத் தொடங்கினார். எ-று.

(க)

பேராரந்த கேத்திரமாய்ப் பிறங்குநின்பான் வசித்திடு
றீராரந்த மருளுடையார் தமக்கேகிடைக்குஞ் செயிர்முழுதுஞ்
சாராரந்த வகங்கரிப்பார் தமக்கெஞ்ஞான்றுங் கிடைப்பரிது
பாராரந்த வுறிற்றண்ட பாணிமதா ணைபிறற்றடுக்கும்.

(இ-ள்.) நித்தியாரந்தத் தலவடிவாகவிளங்கும் உன்னிடத்துவந்து வசித்தல்
நமது கருணை நீங்காத அடியார்களுக்கே கிடைக்கும். எல்லாப்பாவங்களையுஞ்
செய்து அகங்கார மேற்கொண்டவர்களுக்குச் சதாசாலமும் வசிக்க நேரிடமா
ட்டாது. உலகத்திலுள்ள பாவிகர் அதிகமாக வரத்தொடங்கினால் தண்டபா
ணிக்கடவுள் நமதுகருணையினுற்றடுக்க, வராது தடைப்படுவர்கள். எ-று. (உ)

மன்னுகாசிகர்வசித்து மறையினொழுக்கந் திறம்படுவோ
ருன்னுஞ்செயிரி னுறவழுந்தி யுனையுமெமையு மறந்திடுவார்
பன்னுந்தவத்தால் யோகத்தாற் பத்தியான்மற் றுணையடைவார்
ொன்னுங்கொடும்பா தகமனைத்துங்குமைத்துமுத்தியடைவாரால்.

கஅ-வது காமகலை வரலாறுரைத்த வத்தியாயம். ஈஅஎ

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்யப்பெற்றுஞ் (சிலர்) வேதவிதிவறு நிறைந்தகுற்றங்கூறியழுந்தி உனையும் எனையும் மறப்பார்கள் சிலர் அத்தலத்தில் வசித்து வேதங்களா லெடுத்துரைக்கத்தக்க தவத்திலும் யோகத்திலும் மெய்ப்பத்தியிலும் பழகி, அச்சத்தைத் தருகின்ற மகாபாதகங்களெல்லாவற்றையு மொழித்து முத்தியடைவார்கள். எ-று. (ந)

முந்தநினது மான்மியங்கண் முழுதுங்கேட்டும் பாதகமே
நந்தவறிவி லார்கொடிய நரகத்தழுந்தி யிடர்ப்பவொர்
சந்தமுதனீன் டிடப்பெற்றோர் தவாசவிரும்பி னின்னையும்
றந்தமடையா நம்மையும்பூ சித்துமுத்தி யடைவாரால்.

(இ-ள்.) முதன்மையான (காசிப்பதியென்று பெயர் பெற்று விளங்கும்) உன்னுடைய மகிமைகளையாவும் கேட்டறிந்தும் பெரும்பாதகத்தைச் சேப்பும் அறிவில்லாதவர்கள் மகாநரகங்களில்விழுந்து (தீர்க்ககாலம்) துயரமுறுவார்கள். சாந்தமுதலியுணை சம்பத்தை யடைந்தவர்கள், பேதியாத பேரன்பினில் உன்னையும் அழிவற்ற நம்மையும் பூஜைசெய்து மோட்சசுகத்தைப் பெறுவார்கள்.

என்றுபுகல வெனையடைவா ரியல்புசிறிது தெரித்தியெனக்
கன்றுசெறிகைக் காசிககள் கரைந்துவெண்ட மனையாதி
துன்றுபொருளி லாசையிலார் சுருதியொழுக்கந் தவறுதார்
வென்றுமிளிர்நம் பேரருளே விரும்பாநின்ற மேன்மையார்.

(இ-ள்.) இப்படிபென்று நாம்தெரிவிக்க தவவடிவாகிய வென்னிடம்வந்து வசிப்பவர்களுடைய தன்மையைச்சிறிது தெரிவிப்பீரென்று வலையலணிந்த கைகளையுடைய காசிதேவியிரங்கி வேண்டிக்கொள்ள, 'வீடுமுதலாக நெருங்கிய பொருள்களில் ஆசையில்லாதவரும் வேதவிதிகளில் தவறுதவரும், தீவினையை வென்று விளங்கத்தக்க நமது பெருங்கருணையையே விரும்புகின்ற மேன்மையுடையோரும். எ-று. (ந)

அளவாநமது தலங்கடொறுஞ் சென்றுபோற்று மார்வமுளா
ரளவாமேன்மைத் தீர்த்தங்க ளனைத்துமாடி யமர்தருவா
ரளவாவருள்சா னம்புராணங் களனைத்து மாய்ந்திடுவா
ரளவாத்தவத்தார் பணிபூண்டா ரடிமைசெய்வா ரிவர்கண்டாய்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத நமது தலங்கடொறும்போய் துதிக்கும் விருப்பமுடையவரும், அளவில்லாத மகிமையுள்ள தீர்த்தங்களெல்லாவற்றிலுஞ் சென்று ஸ்நானஞ்செய்பவர்களும், அளவுபடாத திருவருள்வடிவாயுள்ள புராணங்களெல்லாவற்றையும் ஆராய்பவரும், அளவில்லாத தவத்தினால் (நமக்கு ஆஸ்பமுதலிய) பணிவிடைசெய்பவர்களும், அகத்தடிமைசெய்பவரும் ஆகிய இவர்களுள்ளும் காசிதேவியாகிய உன்னிடத்துவந்து வாசஞ்செய்வதற்குரிய ராஜார்கள். எ-று. (ந)

இன்னும்புகலப் படுகதையென் றினிமேனட்ப்ப ததுகேட்டி-
முன்னும்விதர்ப்ப நாடாளு முதல்வன் வீர சேனனெனப்
பன்னும்பெயரா னெஞ்ஞான்றும் பத்திசிரத்தை மிகவளர்ப்போன்
மன்னுமனையா னமைச்சர்முதன் மற்றோர்களுமத் தகையினரே.

(இ-ள்.) இனிமேல் நடக்கப்போகிற கதை ஒன்றிருக்கின்றது அதைக்கூ-
றுவேன் கேட்பாயாக. யாவருஞ் சிந்திக்கத்தக்க விதர்ப்பதேசத்தை அரசாங்கி
செய்யும் வீரசேன மஹாராஜனென்பவன் நம்மிடத்து அன்பையும் விசுவாசத்
தையும் அதிகமாகச்செய்பவன். அவ்வரசனுடைய மந்திரி முதலாயினோரும் அது
போலு, நல்லொழுக்கமுள்ளவரோம். என்று. (எ)

அனையன்முனிவர் சிலரடைய வன்பிற்போற்றி யடிபணிந்து
புனையவிளங்கு நம்பகவன் பெர்லியுந்தலமெத் தலமாகும்
வினையமிகுந்தி ருரைத்தருள வேண்டுமெனவம் முனிவாருங்
கனையும்புகழ்சா தலமனைத்துங் கருதியிது தெரிந்துரைப்பார்.

(இ-ள்.) சில முனிவர்கள் அவ்வீரசேன மகாராஜனிடத்துவர. அவர்கள்
பாதங்களில் அன்போடு வணங்கித்துதித்து அன்பு செய்பவர்களுக்கு அருள்கி
ன்ற நமது சிவபிரான் வீற்றிருக்கின்ற தலங்களுள் விளக்கமாக இருப்பது யாது
கூர்ந்தபுத்தியுள்ள பெரியோரோ உரைத்தருள்வேண்டுமென்று கேட்க, அம்முனி
வர்கள் பெரும்புகழுள்ள தலமஹிமைகளெல்லாவற்றையுஞ் சிந்தித்துத்தெளி
ந்து இதைச்சொல்லத் தொடங்கினர். என்று. (அ)

மன்னுவீர சேனுகேண் மறையுமுணரா நம்பகவன்
முன்னுநின்ற பெருங்கலைக ளனந்தமென்று மொழிந்திடுவா
ரன்னுவற்றிட்டுக் கலையொன்றோ டமர்வா னகிலதலங்களினு
மென்னுமுரைப்போ மற்றுமுள கலையோடமர்வா னெழிற்காசி.

(இ-ள்.) வீரசேன மஹாராஜனே கேட்பீராக வேதங்களால் அறியப்பட
டாத நமது சிவபெருமானுடைய மஹிமையுள்ள கலைகள் சிந்திக்கத்தக்க அனே
ககோடியென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். எல்லாத் தலங்களினும் அக்க
டவுள் ஒவ்வொருகலையுடன் வீற்றிருப்பார். அழகிய காசிப்பதியில் எல்லாக்க
லைகளோடு மெழுந்தருளியிருப்பார். ஆதலான் அக்காசிப்பதியின் மகிமையை நா
ங்கள் யாதென்று கூறுவோம். என்று. (க)

ஆயதிறத்தார் காசினக றீரன்றேயதிக மத்தலத்தே
மேயடுருமி கிடமா தேவன்வடிவம் விளங்கியெழும்
பாயபுகழத் தலம்வசிப்போர் பாவனைத்து மொழிந்துயர்வார்
தூயவதன்சி ருரைப்பரிதா லென்றுசிலசொற் றனர்முனிவர்.

(இ-ள்.) ஆனபடியால் காசித்தலமே மேன்மையுடையதாகும். அத்தலத்தி
லுண்டாய் இருமிடே முதலிய எல்லாச்செந்துக்களும் மஹாதேவர் வடிவமாக

கஅ-வது காமகலைவரலாறுரைத்த வத்தியாயம். ௩௩௩

விளங்கும். பரவிய புகழையுடைய அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவர்கள் பாவமுழுதும் நீங்கி உயர்வுவையடைவார்கள்' பரிசுத்தமுள்ள அத்தலமஹிமையைச் சொல்வதற்குரிதாமென்று முனிவர்கள் சிலபாகத்திற் கூறினார்கள். எ-று. (க௦)

அன்னபொழுதே காசிக நகரையும்வாஞ்சையுடையானும்
மன்னனிருந்தா நவனுட்டு வாழ்க்கையுடையா னொருநாசி
நன்னர்மனத்தாள் காமகலை யென்றுநவிலு நாமத்தாள்
பன்னவரிய காசிகநகர்ப் பழமான்மியங்கள் சிலகேட்டு.

(இ-ள்.) அம்முநிவர்கள் கூறியபொழுதே காசித்தலத்திற்குப் போகவேண்டுமென்கிற ஆசையுடையானு அவ்வீர சேனமகாராஜனிருந்தான். அவ்விதர்ப்ப நாட்டில் வாழ்கின்ற ஒருநாசி, காமகலையென்று சொல்லத்தகும் நாமகரணமுடையவள் நல்லமனமுள்ளவள் உணர்ப்பதற்கரிய அனாதித்தலமாகிய காசிப்பதியின் மகிமையில் சிலவற்றைக் கேள்வியுற்று. எ-று. (க௧)

என்றுகாசி நகர்புகுவோ மென்றுகாசி நகர்வசிப்போ
மென்றுகாசி நகர்கூழ்வோ மென்றுகங்கை யாடிடுவோ
மென்றுவிசுவே சனாதொழுதோ மென்றுசிவபுண் ணியத்துயர்வோ
மென்றுபிறவித் துயரொழிவோ மென்றுகருதி யேக்குறுவாள்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தை என்னைக்குப்போவேன், அந்நகரில் எப்போதுவசிப்பேன் அக்காசியை என்னைக்குப்பிரதக்ஷணஞ் செல்வேன். கங்காதீர்த்தத்தில் எப்பொழுது ஸ்நாநஞ்செய்வேன் விசுவநாதரை என்னைக்கு வணங்குவேன் சிவபுண்ணியங்களால் எப்போது மேன்மையடைவேன் பிறவித்துயரத்தை என்று நீங்கப்பெறுவேன் இவ்வாறுகக்கருதி யேக்கத்தையடைவாள். எ-று. (க௨)

அனையகாம கலையொருநா ளகத்தாரொடுஞ்சொல் லாதெழுந்து
துனையவொருநா சியையடையத் துணிந்துமுனிவர் விடைபெற்றுப்
புனையவொளிர் பொன் முதற்றானம் பொற்பார்மறையோர் கொளக்கொ
நனையபொழில்சூழ் திருக்காசி நகரநோக்கி வழிக்கொள்வாள். [மித்து

(இ-ள்.) அவ்வண்ணமுள்ள காமகலை ஒருதினத்தில் வீட்டிலுள்ளவர்க ளோடு சொல்லாமல் வினாவாக எழுந்து ஒப்பற்ற காசித்தலத்துக்குப்போக நிச்சயித்து அத்தலத்தின் மகிமையைப்போதித்த முனிவர் அநுமதிபெற்றுக்கொண்டு விளக்கமுற்ற பொன்முதலிய தானப்பொருள்களை சாஸ்த்திர உணர்ச்சியால் அழகுவாய்ந்த பிராமணர் விரும்பிக்கொள்ளும்படி கொடுத்து தேன்றுளிகின்ற சோலைகள் சூழ்ந்த காசித்தலத்திற்குப்போகும்படி வழிநொண்டான். (1)

ஆறுநடக்கத் துணிந்தாளா னைந்தாரடிவைப் பாள்ப்போ
தூறுமெடுத்த பவப்பாவ மொன்றுநில்லா தொழிந்தகலு
மேறும்புகழ்மாப் பெருங்காசி யெய்தலொடுமுற் பல்பவத்துச்
சீறுங்கொடிய பாவமெலாந் தேய்ந்துமாய்ந்து சிதைநருமால்.

(இ-ள்.) வழிநடக்கத்துணிந்து காசியைநினைத்து ஐந்தாறடிவைத்தபோது, பிறந்தநாட்டொடுத்துச் செய்தபாவங்கள் நீங்கிவிட்டன. இலக்குமி வசித்தற்கிடமாகிய பெரும்புகழுள்ள காசிப்பதியை அடைந்தமாத் திரத்தில் பலபிறவியிலுஞ்செய்த கொடும்பாவங்கள் யாவும் நாசத்தை யடைந்தன. எ-று. (கச)

வள்ளங்கவற்றும் பூண்முலையாள் வயங்குகாசி யெய்துதலு முள்ளங்குளிர மெய்குளிர வேங்குமணிகள் னிகைமூழ்கிக் கள்ளமகல மறையோர்க்குக் கையினுளவெ லாங்கொடுத்து விள்ளமுடியா விரத்தியளாய் விரும்பியாங்கே தலைமழித்து.

(இ-ள்.) தங்கக்கண்ணத்தை யவமதித்து ஆபரணங்களையணிந்த குசங்க ளையுடைய அக்காமகலை விளக்கமுற்றகாசியையடைந்தபோது மனோதாபம் நீங்கவும் ஈரங்குளிரவும் மேலான மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானஞ்செய்து களங்கத் தை யொழிக்கும் பிராமணர்களுக்கு கையிலுள்ள வெல்லாப்பொருளையுந் தானஞ்செய்து சொல்லஅடங்காத விரத்தியுடையளாய் வீருப்புடன் தலைமொட்டையிட்டிக்கொண்டு. எ-று. (கரு)

மந்தாகினிவண் புனன்மூழ்கி வயங்குநீறு கண்மணியோ ம்ந்தாரின்ற விருப்பினணிந் துலவாவன்பு தலைக்கொள்ள முந்தாநமது தரிசனமு மூவாரினது தரிசனமுஞ் சந்தார்வனமென் முலைத்தோகாய் தவிராதாற்றி வருவாளால்.

(இ-ள்.) ஞானவளத்தைத்தருகின்ற கங்காதீர்த்தத்தில் முழுதி ஓளியையுடைய விபூதி உருத்திராக்ஷத்தை அதிகரிக்கின்ற அன்போடு தரித்து பேதிபாத பத்தியுடன் நம்மையும் உன்னையுந் தரிசித்துச்சந்தனக்கோலத்தையணிந்த அழகிய குசங்களையுடையமாதே இந்நியமங்களைத்தவிராதுசெய்துவருவாளாயினுள். எ-று.

திராவருளி நெனைக்கீர்த்தி தேவதேவ மாதேவ பேராதொளிநித் தலத்தமரப் பெருகுஞ்சிரத்தை மிகக்கொடுத்தி யாராவமுதே பெனத்துதிப்பா ளமுவாள்விழுவா னகைப்பாளொன் றோராதெழுந்து நடம்புரிவா னுந்கியருகிப் பூடுவாள்.

(இ-ள்.) நீங்காக்கருணையால் அடியேனைப் பாதுகாப்பாயாக; தேவர்களுக் குத்தேவராயுள்ள மஹாதேவரோ, ஒளிநீங்காத காசித்தலத்தில் நான்வசிக்க அதிக ரெத்தையைக் கொடுப்பீராக அளவுபடாத சுகத்தைத்தருகின்ற தேவாமிர்தம் போன்றவரோ என்று துதிசெய்வாள், பிரிவுநேரிட்டால் யாதுசெய்வேனென்று அமுவாள், சோர்ந்து விழுவாள், பின்னர் நகைசெய்வாள், ஒன்றுஞ்சிந்தியாதெழுந்து ஆடுவாள், நம்மையினின்று கணிந்துருகிப்பாடுவாள். எ-று. (கஎ)

சொற்றவிற்குப் பரமான்ம சொருபமான விலிங்கத்தை முற்றவுணர்ந்தே னைந்தியோ சனையாநீள் மொழியகல முற்றவொருயோ சனையாமென் றுரைப்பாளிதையா ன்டைந்தமையாற் பெற்றபேறு சொலற்பாற்றோ வென்றுபெரிது பேசுவாள்.

க ௨1-வது காமகலை வரலாறுணாத்த வத்தியாயம். ஈகக

(இ-ள்.) இத்தலத்தில் பரமான்ம சொருபமாக எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவலிங்கத்தினியல்பை முழுவதும்றிந்தேன். ஐந்துயோசனை நீளமும், ஒரு யோசனை யகலமுமாக உள்ளதென்று கூறுவான். இதை யான் சமீபித்துத் தரிசித்தமையால் நானடைந்த பிரயோசனத்தைச் சொல்லக்கூடியதோ வென்று மிகவு மெடுத்துரைப்பான். எ-று. (௧௮)

தீயபுரியும் பாதகர்காள் செகமோரோமும் புகழ்காசி
யாயதலத்தை யடையீரோ வரியாதியர்க ருபாசிக்க
மேயவிசுவ நாதனடி விரும்பித்தொழுதேத் தெடுக்கீரோ
துயபுரிந்து நிம்பீரேம் றுயருண்டாமோ வெனச்சொல்வாள்.

(இ-ள்.) கொடுமையா யுள்ளவைகளைச் செய்யும் பாதகர்களே சத்தலோகத்தாரும் துதிக்கப்பெற்ற காசியென்கிறதலத்தைச்சேர்வீர்களாக. விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களாலே உபாசனைசெய்ய விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கும் விசுவநாதருடைய பாதங்களில் அன்புவந்துவணங்கித் துதிப்பீர்களாக பரிசுத்தமாகிய சற்கருமங்களைச்செய்து அத்தலத்திலிருப்பீர்களானால் உங்களுக்குத் துயரமுண்டாகுமோவென்று கூறுவான். எ-று. (௧௯)

காமகலையிவ் வாறொழுகல் கண்டுநீயோர் முனிவர்குலத்
தாமநறம்பூந் குழன்மாதாய்ச் சுரையெனும்பேர் தாங்கியிக
வேமம்விழைவாண் முன்புகுவா யினையநீயார் பெயரென்னை
நாமமெதுநின் றேயத்திற் கெனநீவினவ வவணவில்வாள்.

(இ-ள்.) காமகலைஎன்னுந் தாசி இவ்வாறு நன்னடையிலிருப்பதை நீயறிந்து பிராமணர்குலத்திற்பிறந்த மலரணிந்து விளக்கமுற்ற நல்ல அளகபாரத்தை யுடைய கன்னிகைவடிவெடுத்து சுரையென்னும் பெயர் பூண்டு பேரின்பத்தை விரும்புகின்ற அக்காமகலை முன்னே பிரசன்னமாகி இவ்வாறு தவஞ்செய்கின்ற நீயார். உன்பெயர்என்னை உனதுதேசம் ஏது என்று நீகேட்க அவன்கூறுவான்.

செய்யநெறிசே ரொருவிதர்ப்ப தேயம்வாழு மொருநாசி
வெய்யகாம கலைபென்று விளம்புவாரெம் கொருநாமம் [ழிந்
பொய்யவாவிப் புன்னெறிபோய்ப் புரிந்தகொடும்பா தகங்களொ
துய்யவினைய காசினக ருமறேனுள்ள திதுவென்பாள்.

(இ-ள்.) சன்மார்க்கத்தை யுடையோர் தங்கிய ஒப்பற்ற விதர்ப்பதேசத்தில் வாழுகின்ற தாசியாகிய என்னை கொடியகாமகலையென்று செர்ல்லுவார்கள் பொய்ப்போகங்களை விரும்பிக் கொடுத்தொழிலைச் செய்ததனால், வந்த மஹாபாதகங்களெல்லாம் விலகி நான் பிழைக்கும் வகையாக இக்காசித்தலத்தை யடைந்தேன் இதுவே உண்மையாமென்று கூறினன். எ-று. (௨௦)

என்றபொழுது பருவமுட னெழிலும்வாய்ந்தாய் குலதரும
மொன்றவியற்றாய் தலைமழித்திக்குறுதறகுமோ னென்றாய்நீ

நின்றவியையா வையுநிலையோ நிலையாமொன்றே நிலையாக
நன்றவாவினேன்பழுதோ நங்காய்புகலென் தவள்புகல்வாள்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு சொன்னபோது யவ்வனமும் அழகும் வாய்ந்திருக்கி
ன்ற நீகுலாசாரநடையை நடவாது தலையை முண்டிதஞ் செய்துகொண்டு
இவிடத்திருப்பது நீதியாமோவென்று கூறப்போகின்றனை உள்ளதுபோல் கா
ட்டுகின்ற யவ்வனமுதலியவைகள் நிலையாமோ ஒப்பற்றபொருளாகிய முத்தி
யொன்றே நிலையாகுமென்றுமதித்துஅந்நன்மையை விரும்பினேன் அவ்விருப்பந்
திதாருமோ நீ சொல்லியருள்வா யென்று அக்காமகலை சொல்லப்போகின்றான்.

இந்தநகரந் கண்டனையே யிறும்பூதென்னே யுளையென்பா
யந்தமிலதா யைந்துகுரோ சத்தினளவாய்ப் பரமான்ம
சந்தமுளதா யொளிரிலிங்கந் தனைக்கண்டேனென் தவளுரைப்பான்
முந்தவதற்கு நினக்கும்வேற் றுமையென்மொழிதி யென்பாய்நீ.

(இ-ள்.) இத்தலத்தைத் தரிசித்தனையே யாது ஆச்சரியத்தைக் கண்டனையே
யென்று நீகேட்கப்போகின்றனை. லயமில்லாததாய், பஞ்சக்குரோச தூரத்தள
வும் வியாபித்ததாய், பரமான்மசொருபமாய், விளங்குகின்ற இலிங்கத்தைத் தரி
சித்தேனென்று அவள்சொல்லப் போகின்றான். காணப்பட்ட அவ்விலங்கத்துக்
கும் உனக்கும் பேதம்யாது சொல்லாயென்று நீகேட்பாய். எ-று. (உ௯)

யானுமெனது மிருப்பனவு மெனக்குமதற்கும் பேதமே
தேனுங்களியும் பொருமொழியாய் தியவவைதி ரதிற்பேதந்
தானுமுளதோ பரம்வேறு தாம்வேறென்று கருதுவார்கள்
கூனுந்தொலையா துறவளரு மொழியாதொருகா லமுந்துக்கம்.

(இ-ள்.) தேனையும் முக்கனியையு மொத்த வசனத்தையுடைய அம்மே ஆ
ன்மாவாகிய எனக்கும், தேகமுதலிய பிறபொருளுக்கும் பேதமாகும் பிறபொ
ருளே எனதாகப் பற்றுகின்ற கொடுமைநீங்கினால் பேதமிருக்கின்றதோ அபேத
மேயாம் பிரமம்வேறு, தான்வேறென்று நினைப்பார்க்குப் பிறவி அதிகரிக்கும்
துயரமும் ஒருக்காலும் நீங்காததாகும். எ-று. (உ௯)

அறிவிற்கெனநீயோ ரிப்பேத மறையாரடைவர் ரபேதமே
செறிவிற்கருதிச் சிவதான தீர்த்தம்பயில்வா ராவொர்
முறிவிற்கொடும்பா தகநீங்கி முத்தராவா ரென்றுணாத்துக்
குறிவிற்புருவத் தாய்நீயா ரென்பாளுள்ளம் குளிர்த்துநீ.

(இ-ள்.) அறிவாலுயர்ந்த பெரியோர்கள் இப்பேதவாக்கியத்தைக்கூறா
கள். அபேதானுபவத்தை யடைவார்கள். எல்லர்வற்றையும் பிரமரூபமாக மதி
த்து உத்தமதானங்களைச் செய்வார்கள் சிவாலயத்தைத் தரிசிப்பார்கள் சிவதீர்க்
தங்களுக்குப் போவார்கள் ஸ்நாநஞ்செய்வார்கள் மகாபாதகங்களை நீக்கி முத்தி
யடைவார்கள் என்று காமகலை என்பவள்கூறி வில்லினைப்போலும் வளைந்த புரு
வத்தையுடைய அம்மையே நீயாரென்றுகேட்பாள், நீமனமகிழ்ந்து. எ-று. (உ௯)

கஅ-வது காமகலை வரலாற்றைத் த அத்தியாயம். ௪௩௩

சீராரபய வரதகார் திகழப்பதியிறை கவையொடு
பாராய்கருணை சொருபுமாய்க் காட்சிகொடுப்பாய் பார்த்தவனா
நேராய்வணங்கித் துதிபுரிவா ணினதுவிரதம் கண்டிரங்கி
யாராய்தரவந் தேனென்று சொல்லியருளி யகலுவாய்.

(இ-ள்.) உலகத்தாரால் ஆராய்ந்தறியப்படுகின்ற கருணையே வடிவமாகிச்
சிறந்த அபயவரதங்களுள்ளகைகளோடு பதினாறுவயதுடைய சுந்தரமுள்ள பெ
ண்வடிவமாகி காக்கித்தரப்போகின்றனை அக்காமகலைபார்த்து முறையாகவணங்
கித்தோத்திரஞ்செய்வான். உனது நல்விரதங்களைக்கண்டு இரக்கமுற்று ஆராய்ந்
தருளவந்தேனென்று சொல்லி மறைந்துவிடப்போகின்றனை. எ-று. (௨௬)

பத்திமுதிர்ந்த காமகலை பன்னாள்விரா நங்கமர்ந்து
சித்திதரும் தாகினிநீ ராடிநமைபுஞ் சேவித்துப்
பொத்தியிருந்த பந்தமொம் போக்கிநம்மோ டொன்றாகு
முத்தியடைவா ளென்றுரைத்தான் முத்தர்புகழு முழுமுதல்வன்.

(இ-ள்.) சிறந்த அன்புள்ள காமகலை நெடுநாள் நல்ல நியமங்களோடு அக்
காசிப்பதியிலிருந்து அஷ்டசித்திகளையுந்தருகின்ற கங்காதீர்த்தத்தில் முழுநி நம்
மைத்தரிசித்து மூடியிருந்த ஆணவாதிபந்தங்களை யொழித்து, நம்மோடு அபே
தமாகக்கலக்கின்ற முத்தியடையப் போகின்றாளென்று பெரியோர்களால் புகழத்
தக்க சர்வபரிபூரணராகிய சிவவிரான் திருவாய்மலர்ந்தனர். எ-று. (௨௭)

கரைந்தவார்த்தை செவியேற்றுக் கைகள்ருவித்துக் கர்சுமகள்
விரைந்துநடந்து தன்னிருக்கை மேவியமர்ந்தான் மலைமடந்தாய்
இரைந்தகடல்குழி நிலவலயத் தினையகாசித் திருநகரம்
புரைந்தகரு மொன்றுளதோ வென்றுஹழையு மகிழ்பூத்தான்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு கட்டளைபிட்ட சிவவிரான் திருவார்த்தையைக் காசி
தேவிகேட்டு இருகரங்களையுங்குவித்து விரைவாக நடந்துபோய் தனது வாசல்
த்தானத்தில் விரும்பிவசித்தனர். இமாசலராஜகுமாரியே ஒலிக்கின்ற கடல்குழ
ப்பெற்ற பூமியில் இத்தன்னமையாகச்சிறந்த காசித்தலத்திற்குச் சமானமஹிமை
யுள்ள தலம் ஒன்றிருக்கின்றதோ வென்று திருவாய்மலர்ந்தனர் உமாதேவியுங்
களிகூர்ந்தனர். எ-று. (௨௮)

காசினகரென் றொருதலமும் கங்காநதியென் றொருபுனலும்
பேசியடங்கா விசுவேச னென்றுபெயர்கொ ளொருதேவும்
வாசியருள்வா னெப்போது மன்னியிருக்க வறியாது
சசினகரெ லாமமுந்தித் திரிவாரொனமீட் டிஞ்சொற்றான்.

(இ-ள்.) காசிப்பதியென்று ஒருதலமும், கங்காநதியென்கி ஒரு தீர்த்த
மும், சொல்லக்கடங்காத மஹிமையுள்ள விசுவநாதனாகின்ற பெயர்பெற்ற
ஒரு தெய்வமும் மோக்ஷலாபத்தை யருளும்படி எக்கூலத்திலும் நிலைபெற்றி

ருக்க இவ்வுண்மையினையறியாது ஜீவகோடிகள் இழிந்த நாகமெல்லர்வற்றிவ
மழுந்தித்திரிகின்றார்களென்று சூதமஹாமுனிஷர் மேலுஞ் சொல்லத்தொடங்கி
னார். எ-று. (உக)

என்றுசூத முனிமுனிவி லெல்லாமுனிவ ருங்கேட்ப
நன்றுநவின்ரு னவருவந்து நன்றாயிருந்த திக்காசி
யொன்றுமகிமை யின்னுந் யுரையாக்குறைய முரைத்தருடி
கன்றுதலேதீர் தரவென்று கரைந்தார்முனியுங் கட்டுரைக்கும்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று சூதமுனிவர் களிப்புள்ள சமஸ்த்தமுனிவருங் கே
ட்கும்படி செவ்வையாகக் கட்டளையிட்டனர். அம்முனிவர்கள் விரும்பி இக்காசி
யின் மகிமை சிறப்பாகவிருக்கின்றது. இன்னும் இதன் மகிமையைத் தேவரீர் திரு
வாய்மவந்து எங்கள் மனேவருத்தத்தைத் தணித்தருளவீரென்று பிரார்த்தித்த
னர். அதைக்கேட்ட சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினர். எ-று. (ந௦)

காமகலை வரலாறுரைத்த வத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் சுஅ-க்கு திருவிருத்தம். சுகள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தொன்பதாவது வீரசேனன் முத்தி பெற்ற அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காசிமான்மியங் கேட்டுக்கருத்திலவைத்
தாசிலரதுவிதர்ப்ப நன்காண்டிடுந்
தேசினுள்வீரசேனனெனுமன்னன்
மூசும்வாழ்க்கை துறக்கமுயன்றான்.

(இ-ள்.) விதர்ப்பதேசத்தை விதியாக அரசாட்சிசெய்யும் அழகுள்ள வீரசேனமகாராஜன் காசித்தல மகிமையைப் பேரியோரால் கேட்டு மனத்தில் நீங்காது வைத்திருந்தானாலால் நாநாவிதசுகவடிவமாக வியாபித்திருக்கும் உலகவாழ்க்கையைத் துறக்கும்படி முயற்சித்தான். எ-று. (க)

மானமிக்குயர் மைந்தனெனும்பிர
சேனனுக்குத் திருமுடிசூட்டிடு
னாதன்மனை யாளொடுமன்பொடு
மூனநீக்கவி முத்தம்வந்துற்றான்.

(இ-ள்.) பெருமையிற்சிறந்த பிரசேனனென்னும் குமாரனுக்கு மகுடாபிஷேகஞ்செய்வித்து நீதிவழுவாது அரசாளும்படிசெய்து மனதுக்கொத்த மனையாளொடும் புறப்பட்டுப் பிறவியை யொழிக்கின்ற காசிப்பதிக்கு அன்புடன்வந்துசேர்ந்தான். எ-று. (உ)

வருணமூழ்கினன் வண்புகழ்க்கேசவன்
நீருமுன்சென்று திகழ்தரப்புகித்துப்
பரததீர்த்த முமுகிநடுப்பகற்
கரிசிலாமணி கன்னிகைமூழ்கினான்.

(இ-ள்.) வருணசங்கம தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து வியாபித்த புகழையுடைய கேசவன் சந்திப்பிற்சென்று அறிவுவிளங்கப் பூசைசெய்து பின்னர் பரததீர்த்தத்தில் முமுகி உச்சிக்காலத்தில் கனங்கமற்ற மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானஞ்செய்தான். எ-று. (ங)

மன்னுசீர்விசு வேசர்மலர்ப்பத
மன்னபூரணி யம்மைதிருவடி

யுன்னியேத்தியொண் மாதவர்கேசவர்

பொன்னடித்துணை யும்புந்ந்தேத்தினன்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற சிறப்புவாய்ந்த விசுவநாதருடைய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளையும் அன்னபூரணித்தாயார் பாதங்களையும் சிந்தித்துத் துதித்து ஒளியுள்ள ஆதிகேசவருடையவும் பெரியோர்களுடையவும் பொன்போன்ற திருவடிகளை வணங்கித்துதித்தனன். எ-று. (ச)

அன்னதான மருங்கல தானநம்

சொன்னதானந் தொகுபசுத் தானமு

னென்னதானமும் வேதியர்க் கீந்தனன்

கன்னதானக் களிறுடை யண்ணலே.

(இ-ள்.) மதநீர் பெருகுகின்ற கன்னத்தையுடைய யானையை நடாத்தும் வீரசேன்வரசன் வேதமறிந்த பிராமணர்களுக்கு அன்னதானத்தையும் அரிய பூஷணதானத்தையும் சுவர்த்தானத்தையும், கூட்டமான கோதானத்தையும் மற்றுமுள்ள எல்லாத்தானங்களையுஞ் செய்தனன். எ-று. (சு)

பொறி யடக்கிப் புகலும் புலனொரு

நெறிநடத்தி நிகழ்தரு மன்னவ

னறிவினிங் னமர்தருநானாயிற்

குறிகொள்காம கலைவந்து கூடினான்.

(இ-ள்.) தத்தம் வழிகளிற்செல்லாது இந்திரியங்களையடக்கி அறிவை விதிவழியே நடத்தி விளங்குகின்ற வீரசேனமஹாராஜன் அறிவாலுயர்ந்த சரதுக்களோடு இவ்வாறு வசிக்கும்போது முத்திலகையத்தில் மாறாதகாமகலையென்பவள்வந்து கண்டனன். எ-று. (சு)

வந்தகாம கலைதனை மன்னவன்

சந்தமார்தவக் கோலந் தெரிந்துதான்

முந்தவேயுப் சார மொழிந்தன

னிந்தநாளிவ நென்செய்கின் றுயென்றான்.

(இ-ள்.) தன்னிடம்வந்த காமகலையினுடைய அழகுநிறைந்த தவக்கோலத்தை வீரசேன மன்னவன்பார்த்து மேலான உபசாரவழித்தைகூறி இத்தலத்தில் இப்போது யாது செய்கின்றனையென்றான். எ-று. (சு)

பத்தியோடென் பதிக்குப் பணிசெய்துஞ்

சித்திசாலவி முத்தந் தெரிசித்தும்

புத்திமேவும் புராணங்கள் கேட்டுமொண்

முத்திமேவ முயலுகின்றே நென்றான்.

(இ-ள்.) அன்போடு எனது நாயகனுக்குத் தொண்டிசெய்தும், மோட்சசித்தியைத்தருகின்ற காசியைத்தரிசனஞ்செய்தும், விவேகத்தை விளக்குஞ்சிவ புராணங்களைக் கேள்வியுற்றும், அருள்விளங்குகின்ற முத்தியைப்பெறுவதற்கு முயற்சிக்கின்றே நென்றான். எ-று. (சு)

கக-வது வீரசேனன் முத்திபெற்ற அத்தியாயம். ௪௬

என்றபோது விதர்ப்பத் திறையவ
னென்றநின்றிதி யாருறு பேரொவ
னன்றவாவின னுனவில் வாயெனக்
கன்றலின்றி யக்காம கலைசொல்வான்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு சொன்னபோது விதர்ப்பதேசாதிபதியாகிய வீரசே
னவரசன் உனக்குத்தகுந்த நாயகன்யார் அவர் நாமகரணம்யாது அதைக்கேட்க
விரும்பினேன் தெரிவிப்பாயென்று கூற. மனோவருத்தமில்லாத காமகலை கூறு
வான். எ-று. (க)

ஆன்றவேதமு மாகம மும்பயன்
ரோன்றமேவு புராணமுஞ் சொற்றவ
னேன்றகாதலி னெங்கு மிருப்பவ
னூன்றவுள்ளத் தொதுங்குத் லில்லவன்.

(இ-ள்.) பொருள் நிறைந்த வேதங்களையும் ஆகமங்களையும் சரியை யாதி
பயன்கள் தோன்றத்தக்க புராணங்களையும் திருவாய்மலர்ந்தவர். உண்டாகிய
பேரன்புடன் எவ்விடத்து நிறைந்திருப்பவர். ஆராய்ந்தறியும் உள்ளத்தைப் பிரியா
துவசிப்பவர். எ-று. (க0)

அளவிலாற்றல னுன்றவர் சொற்றிடு
மளவினாமத் தனன்பர்க் கெளரியவ
னளவில்சீர்த்திய னற்புதன் சிற்பர
னளவிலாத குணங்க ளமைந்தவன்.

(இ-ள்.) அளவுபடாத வல்லமையுள்ளவர் பெரியோரால் எடுத்தரைக்கத்
தக்க அனந்த நாமங்களையுடையவர் அன்புசெய்கிறவர்களுக்கு எளிமையானவர்
அளவிறந்த புகழுள்ளவர் ஆனந்தமேவடிவமாயுள்ளவர் ஞானநீங்காத பரப்பி
ரமமாயுள்ளவர் அளவுபடாத உத்தமகுணங்களுள்ளவர். எ-று. (கக)

பெண்ணிபிள்ளையிற் பெட்டவர் காண்கிலான்
கண்டுநேர்மொழிக் கன்னியோர் பாகத்தான்
விண்டிவாற்றொழு விச்சுவ நாதனே
யண்டுமென்பதி யென்றறைந் தாளரோ.

(இ-ள்.) மனைவிமக்களிடத்துப் பிரியம்வைப்பவரால் காணப்பட்டாதவர்.
கற்கண்டினைப்போலும் மதுரம்வாய்ந்த வார்த்தைகளையுடைய உமராதேவியர்
வரமபாகத்திலுடையவர் விஷ்ணுதேவரால் வணங்குதற்குரிய விசுவநாயகரோ
என்னைப்பிரியாத பூதியென்று கூறினான். எ-று. (கஉ)

மன்னனுள்ள மகிழ்ச்சி யுடையது
யன்னனைத்தெரி வாரொவ ராயிழாய்

நன்னரோதுக வென்றன னன்றெனக்
கன்னன்மென்மொழிக் காமகலை சொல்வாள்.

(இ-ள்.) கேட்ட அரசன் களிப்படையும் உள்ளத்தினையுடையனாகி, அம் மஹாநாபாவனைத் தெரியத்தக்கவர்கள் யாவர் ஆராய்ந்த ஆபரணங்களணிந்த காமகலையே நலமாகக் கூறுவாயாக வென்றனன். கரும்பினது இரதம்போலும் மதுரவாக்கியங்களையுடைய அக்காமகலை நல்லதென்று சொல்லத்தொடங்கினன். எ-று. (க௭)

வேதநீதி விடாதுகைப் பற்றினோர்
போதவாகமம் புந்திதெளிந்தவ
ரோதவாய்ந்த புராணங்க ளோர்பவர்
தாதமார்க்க முதலிய சார்பவர்.

(இ-ள்.) வேதங்களிலே விதித்தவிதியைத் தவறாது அநுஷ்டிப்பவர்களும் அறிவேவடிவாகிய ஆகமங்களை புத்தியிற் றெளிந்தறிபவர்களும் பாராயணஞ் செய்தற்குரிய பதினெண் புராணங்களையும் ஆராய்பவர்களும் தாசமார்க்கமுதலியவற்றையடைபவர்களும். எ-று. (க௮)

சிவதலங்க டொறுஞ்சென்று போற்றுவார்
சிவனியற்றிய லீலை தெளிபவர்
சிவனையாதரிப் பார்க்கன்பு செய்பவர்
சிவனன்னுமஞ் செவியின் மகிப்பவர்.

(இ-ள்.) சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற தலங்கடோறுஞ்சென்று வணங்குவோரும் சிவபெருமான் செய்ததிருவினையாடல்களைத் தெளிந்தறிபவர்களும் சிவபெருமானே விரும்பும் அடியார்களுக்குப் பத்திசெய்பவர்களும் சிவநாமங்களைக் காதில் நிறைப்பவர்களும். எ-று. (க௯)

பந்தபாச முழுமையும் பாற்றினோர்
வந்ததேபேற் றுவக்கு மதியினோர்
கந்தமார்குழற் காரிகை யார்முலைச்
சந்தமாற்பிற் றழுவுத னீத்தவர்.

(இ-ள்.) பாசபந்தங்களை முழுவதும் நீக்கினவர்களும் கிடைத்தபொருளால் திருத்தியபடையும் அறிவுடையோர்களும் வாசனைநிறைந்த கூந்தலையுடைய மடவார்குஜங்களை அழகியமாற்பிற் றழுவவேண்டுமென்னுமாசையை யொழிந்தவர்களும். எ-று. (க௯)

சாதுநீர்மையர் தாக்கு மிராகமுற்
கோதுநீத்தவர் கோணை வழிச்செலு
மேதுதீர்ந்தல் தின்றி யிருப்பவர்
காதுபாதகங் காற்றியமர்பவர்.

கக-வது வீரசேனன் முத்திபெற்ற அத்தியாயம். ஈகக

(இ-ள்.) சாதுத்தன்மையுடையவர்களும் வாதிக்கின்ற ஆசைமுதலிய குற்றமொழிந்தவர்களும் பாபவழிபிற செலுத்துகின்ற தீயகன்மமொழிந்து அக் கன்மவினைவின்றி யிருப்பவர்களும் கொல்லுதற்குரிய தீவினை நீங்கியிருப்பவர்களும். எ-று. (கௌ)

காசிகாசி யெனச்சொலக் கற்றவர்

காசியேபொரு ளென்று கருதுவோர்

காசிமாநதி யிற்கலந் தாடுவோர்

காசிசூழும் விரதங்கைக் கொண்டவர்.

(இ-ள்.) காசிகாசியென்கிற திருநாமந்திரத்தைச் சொல்லும்படி கற்றுக்கொண்டவர்களும் காசித்தலமே உண்மைப்பொருளுென்று மதிப்பவர்களும் காசியிலுள்ள மகத்தான கங்காநதியையடைந்து முழுகுபவர்களும் காசியில் பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண விரதத்தை அனுஷ்டிப்பவர்களும். எ-று. (கஅ)

இன்னரோமுத வியாருந் தெரிபவர்

மன்னர்மன்னவ வென்றனன் மன்னவ

ன்னவன்றனை யானுந் தெரிவனே

நன்னரோதென வோதுவ ணங்கையே.

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்டவர் முதலாகிய உத்தமர்கள் யாவராலுந் தெரியத்தக்கவராவார். அரசற்கரசராயுள்ளவரே என்றுசொல்லியு காமகலைவார்த்தையை வீரசேனவரசன் கேள்வியுற்று அத்தன்மையுடையாரை நானறியக்கூடுமோ நலமாகச் சொல்வாயென்றுகேட்க அம்மாது கூறுகின்றனள். எ-று. (கக)

விந்தமால்வரை வாழொரு வேட்டுவன்

குந்தமாதிகைக் கொண்டு திரிபவ

னெந்தநாளு மிருங்கொலை யாற்.றுவான்

வந்தபேரை வழிப்பறி செய்பவன்.

(இ-ள்.) முன்னடந்த ஒருகதைசொல்வேன் கேட்பீராக) பெரியவிந்தமலையில் வாழ்கின்ற ஒருவேடன், கைவேல்முதலிய ஆயுதங்களைக் கையிற்பிடித்துத்திரிகின்றவன், எப்பொழுதும் மகத்தான கொலைசெய்பவன், வழிவந்தவர்களை யடித்துப்பொருள் பறிக்கின்றவன். எ-று. (உ௦)

ஒருதினத்தி லொருவன மேவுழிப்

பொருவிலரமறை யோர்சிலர் போந்தனர்

திருவிலானெதிர் சென்று மறித்தனன்

வெருவினாரவர், மேலெவன் செய்வரே.

(இ-ள்.) ஒருநாள் ஒரு காட்டிற்போகும்போது சமான்மில்லாத சில பிராமணர் வழியேவந்தார்கள் மூடனாகிய இவ்வேடன் எதிரோநோய் அவர்களைப் போகவொட்டாமற்றதெத்தான் அவர்கள் பயந்தார்களேயன்றி வேறே யாதுசெய்வார்கள். எ-று. (உ௧)

உள்ளயாவு முனக்குக் கொடுக்கின்றோம்
கள்ளமில்லார் கலப்புலும் காசிக்கு
மெள்ளயாஞ்செல விட்டிடு வாயெனில்
வள்ளலாருனைப் போலென்று வாழ்த்தினார்.

(இ-ள்.) கையிலுள்ள பொருள்யாவும் உனக்குக்கொடுத்து விடுகின்றோம்,
வஞ்சனையில்லாத பெரியவர்களாலே அடைதற்குரிய காசித்தலத்துக்கு நாங்கள்
தடையின்றிப்போக விடுவாயானால் உன்னைப்போலுபகராஞ் செய்பவர்கள்
யாவருளொன்று ஆசீர்வதித்தார்கள். எ-று. (௨௨)

காசியென்று கரைந்தசொற் கேட்டலும்
பாசினீத்த புனலிற் படிற்றினான்
வாசியுள்ளந் தெளிந்தது மாண்புற
மூசினான முகிழ்த்தது வேடற்கே.

(இ-ள்.) அவ்வேதியர் காசியென்றுசொல்லிய வாக்கியத்தைக் கேட்டவன்
வில் திருடனாகிய வேடன்மனது பாசினீங்கிய தண்ணீரைப்போல் தெளிந்தது
மாக்கிமையுள்ள புண்ணியபாவங்களைப் பகுத்தறியும் நல்லுணர்ச்சி தோன்
றியது. எ-று. (௨௩)

ஐயமோடி யேன்கொலை யேழுதல்
வெய்யபாவம் விடாது புரிந்துளே
ஐயவாநெறி யோது திருப்பணி
செய்யயான்றொடர் வேனென்று செப்பினான்.

(இ-ள்.) கவாயிகளே அடியனேன் கொலைமுதலாகிய கொடும்பாதகங்களை
விரந்தாஞ் செய்திருக்கின்றேன் இனிமேற் பிழைக்கும்வழியைத் திருவாய்மலர்
வீர்களாக சாதுக்களாகிய தங்களுக்குப் பணிவிடைசெய்யும்பொருட்டு யான்
பின்றொடர்ந்து வருகிறேனென்று கூறினன். எ-று. (௨௪)

கருதிவேதியர் காசிக்கும் மோடுநீ
வருதியோவென்று வாய்மலர்ந் தாரொது
புரிதியென்று புதலினும் பேர்ந் துவன்
பரிதிபோல வந்திவென்று பன்னினான்.

(இ-ள்.) அவ்வந்தனர், சிந்தித்துக் காசித்தலத்துக்கு எங்களுடன் நீ வரு
வாயோவென்று சொன்னார்கள் எந்தப்பணி செய்யும்படி தாங்கள் கட்டளையிட்
டாலும் அவ்வாறே செய்வேனாக எனது அஞ்ஞானவருளைக் கெடுக்கத்தக்க சூரி
யனைப்போல எழுந்தருளினீர்களென்று கூறினன். எ-று. (௨௫)

அன்னதேலுடன் வாவென் றழைத்தனர்
சொன்னபோது தொடர்ந்தனன் வேடனு
நன்னர்நீழலி னுடுகைப் போதொடு
பின்னர்மேயவற் பார்த்திது பேசுவார்.

கக-வறு வீரசேனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். உரக

(இ-ள்.) அப்படியானால் எங்களுடன் காடுக்கு வருவாயாகவென்று அவ்வந்தணரழைத்தார்கள். அவ்வார்த்தையைக் கேட்டவேடன் அவர்கள் சாயலிப் போல் பின்னே தொடர்ந்து கைகளில் மலரொடுத்துக்கொண்டு வருவதை அப்பெரியோர் பார்த்துக்கூறுகின்றனர். எ-று. (உசு)

நல்லர்தம்மொடு சேருத னினி
நல்லதை லெவ்வாறென்று நாடுத்
னல்லசாத்திரக் கேள்வி நசையுற
னல்லமாத்தலஞ் சேறன் விற்றிடல்.

(இ-ள்.) நல்லவர்களோடு கூடுதல் இனிமேலடியேன் நற்குணமுடையதை எவ்வாறென்று மதித்திருந்தல், மேலான சாத்திரங்களைக் கேட்கும்படி இச்சையடைதல், மகிமையுள்ள சிவஸ்தலங்களையடைதல், அதன்மகிமையைக் கூறுதல். எ-று. (உஎ)

புனிதமான வுணவு புசித்திடல்
புனிதமாக விடயத்தைப் போக்குதல்
புனிதவானவர் போற்றும் புராதனன்
புனிதமாராடிப் பத்தி பொருந்துதல்.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமான ஆகாரங்களை விதிவழியே அருந்தல் தனது காலத்தைப் பரிசுத்தமடையிற் கழித்தல், உயர்ந்ததேவர்கள் ஆதிக்கின்ற பழையோனாகிய நிவபிரானது சுத்தம்நிறைந்த திருவடிகளுக்கு அன்புசெய்தல். எ-று. (உஅ)

இன்னசாத்திரத் தாற்சுத்தி யெய்திடு
மன்னதெய்த வடையுமெய்ஞ் ஞானமு
மன்னமற்றது வாய்த்திட வாய்த்திடும்
பின்னமற்றொளிர் பேரின்ப முத்தியே.

(இ-ள்.) சாத்திரங்கள்கூறிய இவ்வாறான ஒழுக்கத்தால் சித்தசுத்தியுண்டாகும். அச்சித்தசுத்தியால் சத்தியஞானங்கிடைக்கும். சத்தியஞானம் நிலிபெறக் கிடைத்தால் அபேதமாக விளங்குகின்ற பேரின்பமென்னு முத்தியானது கைவசமாகும். எ-று. (உசு)

என்றுகூறி யிருந்தவ வேதியர்
கன்றுவேட னெடுங்கடி தேகினர்
சென்றுகாசியைச் சேர்ந்தனர் பாதகங்
கொன்றுதிர்க்குங் கொழுங்கங்கை யாடினர்.

(இ-ள்.) இவ்வாறுசொல்லிப் பெருமைவாய்ந்த தவநடையுள்ள அந்தணர்கள் முன்செய்தபாவத்தை எண்ணிவருந்துகின்ற வேடனோடு விரைவாகக் காசித்தலத்தையடைந்து மகாபாதகங்களைப் போக்கியருளும் சங்கரதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தார்கள். எ-று. (ந.0)

வேதநாதனை விச்சுவ நாதனைப்
பாததாமரை போற்றிய பணிந்தனர்
சீதமேவவர் சேர்க்கையுற் றுனுமெய்ப்
போதமேவப் புரிந்தன னப்படி.

(இ-ள்.) வேதங்களுக்குத் தலைவராயுள்ள விசுவநாதருடைய திருவடித்தா
மரைகளை வணங்கித்துதித்தார்கள். கருணையுள்ள அப்பெரியோர்களை யடைந்த
அவ்வேடனும் ஞானமுண்டாகத்தக்க நல்லரியமங்களை அவ்வேதியரைப்போற்
செய்தனன். எ-று. (நக)

இந்தவாறு சின்னாநிந் கிருந்தனன்
பந்தபாசம் பறித்துய ரானந்த
நந்தமுத்தியை நண்ணினன் வேட்டுவன்
சந்தவேதியர் தாமிறும் பூதற்றார்.

(இ-ள்.) இவ்வண்ணமாகச் சிலகாலம் இத்தலத்திலிருந்து பாசபந்தங்களை
யொழித்து அவ்வேடன் ஆனந்தமதிகரிக்கின்ற முத்தியடைந்தனன் சாந்தகுண
முள்ளவேதியர் ஆச்சரியங்கொண்டார்கள். எ-று. (நஉ)

வேட்டுவற்கும் விலக்கிவெம் பாதக
நாட்டுமுத்தி யருளிய நாயகன்
வாழ்நிமைம்பொறி மன்ன நினக்கரு
ளுட்டுதன்மையி லையமு முண்டரோ.

(இ-ள்.) வழிப்பறிசெய்யும் வேடனுக்கும் மகாபாதகங்களைவிலக்கி நிலை
பெற்ற முத்தியருளுகின்ற விசுவநாதர் பஞ்சேந்திரியங்களை யடக்கித் தவஞ்செ
ய்கின்ற அரசனாகிய உமக்குத் திருவருள்பாலிக்கின்றதன்மையில் சந்தேகமுண்
டாகுமோவென்று ஞாமகிலை கூறினன். எ-று. (நங)

என்றுகூறி யிருந்து சின்னாநு
டுன்றுவிச்சுவ நாதன் றுணையடி
நன்றுபோற்றி நவிலரு மாந்த
மொன்றுமுத்தி யுற்றொரு மங்கையே.

(இ-ள்.) இப்படியென்று வீரசேனவரசனுக்கு உறுதிகூறி, சிலகாலங்காசி
யில் வசித்துத் திருவருள்வடிவராயுள்ள விசுவநாதர் உபயபாதங்களையும் நலமாக
வணங்கிச் சொல்லுதற்கரிய ஆனந்தத்தைத் தருகின்ற முத்தியை அக்காமகிலை
யடைந்தனன். எ-று. (நச)

வீரசேன னிவ்விம்மித நோக்கியே
சாரமாகத் தவாதுசெய் பத்தியா
லாரவிச்சுவ நாத னடிமலர்
வாரமிக்க மனையொடுஞ் சேர்ந்தனன்.

கக-வது வீரசேனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௨௩௩

(இ-ள்.) விதர்ப்பதேசாதிபதியாகிய வீரசேனமகாராஜன் காமகலை முத்தியடைந்த ஆச்சரியத்தைப்பார்த்து பேதியாமற் சிவபத்திசெய்துவிசுவநாதர் திருவடித்தாமனையை அன்பு மிக்கபத்தினியோடும் அடைந்தனன். எ-று. (௩௩)

வந்தயாரும் வறிய ராகாவண
நந்தம்விச்சுவ நாத நருளியே
யெந்தநாளு மிருத்தலீற் காசிதான்
சந்தமார்சிவ லோகஞ் சரதமே.

(இ-ள்.) தம்மிடம் வந்தயாவர்களும் பிறவியடையாவண்ணம் நமது விசுவநாயகர் திருவருள்பாலித்து எக்காலத்திலும் வீற்றிருப்பதால் இக்காசித்தலத்தை அழகுவாய்ந்த சிவலோகமென்று கூறுவது சத்தியமாகும். எ-று. (௩௩)

வீரசேனன் முத்தியடைந்த வத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் கக-க்கு திருவிருத்தம், கூருரு.

திருச்சிறம்பலம்.

சிவமயம்.

உய - வது புராணிகரியல் புராத் த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திண்ணியவுலகிற் கதிபெறற்கேது சிரவணமச்சிர வணத்திற்
கண்ணியவேது மறைமுடிப்பிரான் ஈ ரறைதருபுராண மப்புராண
நண்ணியவிருப்பிற் கூறுவோர் கேட்போர்நயத்தகுமிலக்கணமுழுதுந்
தண்ணியகுணத்து முனிவசாற்றென்னச் சாற்றிடலுற்றனன்குதன்.

(இ-ள்.) வலிமைதங்கிய உலகத்தில் முத்தியடைதற்கேதுவாயுள்ளது வே
தாந்த விசாரணையாகும். அவ்விசாரணைக்குவது. சந்திரஜடாதரராகிய சிவபி
ரானது சிறப்பைக்கூறுகின்ற புராணபாராயணமாகும் அப்புராணங்களை ஆ
வலோடு வாசிப்பவர்கள், கேட்பவர்களுடைய இலக்கணங்கள் முழுமையும்
சாந்தகுணத்தையுடைய சூதமகாமுனிவரோ தேவரீர்கட்டளையிடவேண்டுமென்று
சவுகந்திமுனிவர்கேட்க, சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினர். எ-று. (க)

ஆதிநாள்வாத ராயணமுனிவ னம்பிகா பதிப்புராணங்க, மதிலா
வுரைப்போர் தமைநனிவிருத்தி செய்தன னின்னுமப்புராண, மோதி
யாதரவிற் கூறுவார்க்கமல னுவந்தரு ளவுமவரங்கொண்டான், சோதி
யார்களுணை யுயிர்ப்பொருட்டதுபோற் சொல்லுவார்களுணையுமாதோ.

(இ-ள்.) பூர்வகாலத்தில் வேதவியாசமகாமுனிவர் பார்வதிநாயகராகிய
சிவபிரானுடைய புராணங்களை விதிவழியாகத் தெரிவிப்போர்களை விருத்திசெ
ய்துவந்தார். அன்றியும் அப்புராணங்களை வாசித்து விருப்போடு போதிப்பவ
ருக்கு மகாதேவர் பிரியத்துடனணுக்கிரகம் செய்யத்தக்க வரங்களையும் பெற்றுக்
கொண்டார் சிவபிரான்களுணை ஜீவகோடிகளுக்கு உபயோகப்படுவதுபோல
புராணரகசியங்களை போதிக்கின்றவருடையகருணையும் அவ்வாறாகும். எ-று. (உ)
பாதகர்புதிதர் காமுகர்மூர்க்கர் படிற்றோ யானருலோபா
மேதகுகுணமி லினையரும்விரும்ப விரித்துரைப் போன்புராணிகளை
காதல்செய்புராணக் கேள்வியாலெவ்ருங் கரிசறு முத்தியின்படைவ
ராதலின்புராணங் கேட்பவர்பலர்க்குமறைபவன்பெருங்குருவாவான்.

(இ-ள்.) பாவிகள், ஜாதிரம்ய ஆச்சிரமநிலைகடந்தவர், காமிகள், மூடர்கள்,
பொய்யர், வியாதியாளர், உலோபர், இழிகுணத்தையுடைய இவர்களெல்லோ

உய்-வது புராணிகரியல்புரைத்த அத்தியாயம். ௨௮௫

ரும் விரும்பிக்கேட்கும்படி விரித்துக்கூறுவோன் புராணிகனாகும். மேலு மே
லும் விருப்பத்தைத்தருகின்ற புருண்சிரவணத்தால் யாவரும் களங்கமற்றமோ
ட்சகத்தைப்பெறுவார்கள், ஆனபடியால் பலருக்கும் பயன்படுவதாகப் புராண
ங்களை விரித்துக்கூறுபவனே மேலான ஆசிரியனாவான். ௭-று. (௬)

குலனருடெய்வங் கொள்கைமாமேன்மை கோதிலாக் கலைபயிற்செறிவு
வலனுயர்சிற்சிற் கட்டுரைவன்மை வறப்பினும் வளந்தரோற்றங்
கலவியவையங் கழிதரப்புகறல் கலங்குற வருத்தினுங்கடியா
துவரும்பயனேகொடுத்திடலெவருமுவந்துமேற்கொண்டிருக்கிறப்ப

(இ-ள்.) குலவானும், கருணையுள்ளவனும், தெய்வபக்தியுள்ளவனும், மே
ன்மையுள்ளவனும், குற்றமற்ற தூல்களிற்பழகிய தெளிவுள்ளவனும், போதிக்கி
ன்ற வாக்கியங்களுக்கு போதுமான மேற்கோள்காட்டி நிலைநிறுத்தும் வல்லமை
யுள்ளோனும், கேட்கின்றவர்க்கெய்யும் உதவிசூறையினும் அவர்களுக்கும் பேதி
யாது போதிப்பவனும், கீர்த்தியுள்ளவனும், உண்டாகியசந்தேகமீங்கும்படி பல
ரியாயங்களால் விளக்குபவனும், மனவருத்தஞ்செய்பவர்களுக்கும் பேதமின்றி
பெரும்பிரயோசனத்தைக் கொடுப்பவனும், யாவருமகிழ்ந்து மேற்கொள்ளத்த
க்க சிறப்புள்ளவனும். ௭-று. (ச)

பெண்டுபிள்ளைகள்பா வுறுநசைதவிர்த்துப் பெருகுநற் கருமத்
துச்சிரத்தை, கொண்டுகின்றியற்றிப் பின்புநாடூவுங்குறியெறக் குறி
த்துரைத்திடுதன், மண்டுபற்பலர்க்கும் பரசிவதியானம் வயங்குறப்
போதித்தனன்மை, யுண்டுபண்ணுதன் மற்றிவைமுதற்பலவு முடைய
வன்புராணிகனாவான்.

(இ-ள்.) மனைவிமக்களிடத்துவைத்த பேராசையொழியும்படி போதித்து
பின்பு சற்கருமங்களில் சிரத்தைவரும்படி செய்து அதன்மேல் நிலையைத்தெரிவித்து
அச்சற்கருமங்கள் வழுவத்தக்க யோகசமாதியில் அழுந்தும்படி செய்பவனும்,
நெருங்கியபலருக்கும் புரட்சிவசந்தனை நிலைபெறுவதாகப் போதித்து நன்மார்த்தத்
துள் நிறுத்துபவனும் இவைமுதலிய உத்தமகுணங்கள்பலவும் உடையவனாகிய
ஒருவனே புராணிகனென்று சொல்பவனாகும். ௭-று. (௫)

பாதகமெவைக்குங் காரணமாகப் பாதிர வியங்கவர்விருப்ப
மேதகுமயலார் மனைவியர்ப்புணர விரும்புதன் மடியுடைத்தாதல்
காதரம்பயக்குங் கடுமபழிமுதலாங் கரிசுக ளனைத்தையும்கடிந்து
பூதாச்சிலையான் றிருவடிக்கன்பு புண்டவர் புராணங்கேட்டிடுவோர்.

(இ-ள்.) எல்லாப்பாதகங்களுக்கு மூலமாகிய அன்னியர்மொருளை விரும்
புதலையும், அன்னியர் மனைவியைக் கூடவேண்டுமென்றெழுகின்ற விருப்பத்தை
யும் சோம்பலடைதலையும், அச்சத்தையுண்டாக்கும் பிரிப்பழிகூறுதல் முதலிய

பாவத்தொழில்கள் எல்லாவற்றையும் ஒழித்து மேருமலையை வில்லாகவுடைய
ம்காதேவர்திருவடிகளில் அன்புபூண்டவர்களை புராணங்கேட்பதற்கு அதிகாரி
யாவார்கள். எ-று. (சு)

இருவர்தமியல்புஞ் சொற்றனமளவா விரும்புக முக்கியவர்க்கர்
மருவியசீட ரிடத்தொருகாசி மான்மிய வாஞ்சைமேவிய்தோ
வொருவியதோவென் றாய்ந்துபதேச முஞ்நுவ ரொன்றுமாயாது[ர்
திருவியதத்தாத் திரோயர்சார்ந்தார்க்குத்திருந் துபதேசஞ்செய்திடுவோ

(இ-ள்.) புராணம்போதிப்பவர், கேட்பவராகிய இருதிமத்தோரிலக்கண
ங்களையுங்கூறினோம். அளவுபடாத பெரும்புகழையுடைய யாக்கியவர்க்கர் தமது
மாணக்கரிடத்து ஒப்பற்ற காசித்தலத்துமகிமையைக் கேட்கவேண்டுமென்னும்
ஆசைநீரம்பியதோ நீங்கியதோவென்று ஆராய்ந்தறிந்து ஆசையுள்ள மாணக்கர்
களுக்கே உபதேசஞ்செய்வர் ஞானசம்பத்துள்ள தத்தாத் திரோயர் அடுத்தமாணக்
கர்குணங் குற்றம் விசாரியாது காசிரகசியத்தை உபதேசஞ்செய்து வருவார். (எ)

திருந்துபதேசம் பெற்றமாணக்கர் தீமையாற் றுவரொன்றிரோடும்
பொருந்துமாரியற்கேபொருள்குறித்தேனும்புகழ்குறித்தேனும்வே
ருக, வருந்திறமற்ற யெதுகுறித்தேனு மருவுப தேசஞ்செய்திடுவா
ரிருந்திறனிதிக்கும்பெருந்துயரடைவொண்ணிலாப்பெருந்தவமுனிவீர்.

(இ-ள்.) திருத்தமான உபதேசத்தை சற்குருவினிடத்தில் பெற்றசீடர்கள்
பாவஞ்செய்வாரானால் அப்பாவம் ஆசாரியரையடையும். பொருள்குறித்தாவது
புகழ்குறித்தாவது வேறுசார்புள்ள எவைகளைக்குறித்தாவது உபதேசஞ்செய்வா
ர்களானால் பெரியதவத்தை யழிக்கத்தக்க அதிக கிலேசத்தை யடைவார்கள் அள
வில்லாத தவமகிமையுள்ள சவுனகாதி முனிவர்களே. எ-று. (அ)

மாதவர்புகழு மிதிலைமாநகர்வாழ் மன்னவன் சனகனென்றொருவன்
கோதகல்காசி மான்மியங்கேட்டுக் குணங்கெழு விசுவநாயகரை
மேதகவுபாசித் திருந்தனனதனால் விரத்திமேன் மேலுமுண்டாயிற்
ஞதலிற்றிரவ நெங்குளானென்றே யாய்ந்தினி திருந்தனன்மா.

(இ-ள்.) பெரியோர்கள் புகழ்தற்குரிய மிதிலைமாநகரத்தில் வாழ்கின்ற சன
கராசனென்று பேர்பெற்ற அரசன் களங்கமற்ற காசித்தலமகிமையைப் (பெரி
யவர்களால்), கேள்வியுற்று அத்தலத்தில் வீற்றிருக்கும் விசுவநாயகரை திடமாக
உபாசனைசெய்து வந்தனன் அவ்வுபாசன பலத்தால் மேன்மேல் வைராக்ஷியம்
பிறந்தது. அதனால் பரம்பொருளை யுணர்ந்தும் ஆசாரியன் எங்கே நேரிடப்
போகின்றானென்று விசாரித்திருந்தனன். எ-று. (சு)

உளமார்பவஞ்சவாழ்க்கையினகப் பட்டுலுவார்பிறப்பிறப்பொழியா
ரீனமாரதனை யொழித்தவரொழியா விற்பமா முத்திபெற்றிருப்பார்

உம-வது புராணிகரியல்புரைத்த அத்தியாயம். உள்

தேனவாமலங்கள் மணிமுடிசூழச் செய்யகோல் செலுத்திமாஞால
மானதாதரத்திற் புரப்பதிற்றுக்க மகலுமோ வென்றருவருப்பான்.

(இ-ள்.) கெடுதிநிறைந்த பிரபஞ்ச வாழ்க்கைக்குட்பட்டு அலைபவர்கள்,
ஜன்மமரணத்தைக் கடக்கமாட்டார்கள். இழிவுள்ள அவ்வாழ்க்கையை விட்ட
வர்களே நீங்காத இன்பவடிவாகிய முத்திபெறுவார்கள். வண்டுகள் விரும்பத்தக்க
மாலிகையணிந்த மணிமகுடந்தரித்துச் செங்கோல் செலுத்திப் பெரியஉலகத்தை
ஆவலோடு அரசாட்சிசெய்வதால் கிலேசம் நீங்காதென்று அவ்வரசாளுதலில்
அருவருப்படைந்தனன். எ-று. (க0)

தேடியபொருளில் வெறுப்புடையானாய்த் தெண்டினாகொழுத்
திடுகங்கை, யாடியமறையேர் காசிவாசஞ்செய்யருந்தவர் முதலி
யோர்த்தேடி, நாடியபதினா யிரம்பசுமணிப்பூ ணக்கபொன் னாடை
முற்பிறவும், பாடியவிருப்பிற் கொடுத்தனனேத்தும் பற்றறத்துறப்
பதுகுறித்தோன்.

(இ-ள்.) சம்பாதித்த அகண்டசம்பத்திலும் வெறுப்படைந்து தெளிவுள்ள
அலைகளையுடைய கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து வந்தவெதியர்களையும், காசி
த்தலத்தில் வாசஞ்செய்யும் பெரியோர் முதலானவர்களையும் ஆராய்ந்து கண்டு
அவர்களுக்குப் பதினாயிரம் பசுக்களையும், இரத்தினபூஷணங்களையும் திரவியங்
களையும் வஸ்திரமுதலிய பிறபொருள்களையும் பேரன்போடுகொடுத்தனன் எல்லா
ப்புற்றுக்களையும் துறந்துவிடும்படி உத்தேசித்த அச்சனகமகாராஜன். எ-று, (கக)

அதுதெரிந்தடைந்தா னாக்கியவர்க்க னவனடிதொழுதெழுந்தடிசுனை
முதுபுகழ்மறையின்முடிபடியேற் குமொழி தரவேண்டுமென்றிரந்தா
கதுமெனவவனும் விடையவாதனையிற் கலவுறுதிருக்குநிற்குந்றிப் [ன்.
பதியின்மற்றெவர்க்குப் புகல்வதென்றுள்ள படியுபதேசித்தானன்றே

(இ-ள்.) சற்குருநாட்டம் வைத்திருக்கும் சனகராசனிடத்து ஆக்கியவர்க்கர்
வந்தனர். வந்தவருடைய திருவடிகளில் வணங்கியெழுந்து சுவாமிகளே பெ
ரும்புகழுள்ள வேதாந்தத்துண்மையை அடியேனுக்கு உபதேசித்தருளவேண்டு
மென்று குறையிரந்தனன். பிரபஞ்சவாதனையில் பற்றுதிருக்கின்ற உணக்கல்
லாது உலகத்தில் வேறையாவர்களுக்கு உபதேசிக்கத்தக்கதென்றுகட்டளையிட்டு
அவ்வாசிரியரும்விரைவாக உள்ளவாறு உபதேசஞ்செய்தனர். எ-று. (கஉ)

தனியுபதேசம் பெற்றபின்னான சனகனைன் றொருமெயர்ப்பூண்டு
முனிதருமவத்தையனைத்தையுங்கடந்துமுடிவிலாவானந்தம்பெற்றுக்
கனிதருகாசி மான்மியங்கேட்ட காரணத் தாலிதுபெற்றே
னனியுலகுள்ளீ டீராவருமதையேநயந்துகேட்டிடுமினென்னுணப்பான்.

(இ-ள்.) மேலான ஞானோபதேசத்தை ஆக்கியவர்க்கரிடத்துப் பெற்றபி
ன்னர் ஞானசனகமகாராஜனென்று ஒப்பற்ற திருநாமத்தைக்கொண்டு வெகுளி

யை வினாவிற்கும் எல்லா அவஸ்தைகளையும் ஒழித்து நித்தியானந்தத்தையடைந்து மனதையுருகச்செய்யுங்காசித்தலமகிமைபெக் கேள்வியுற்றகாரணத்தால் இச்சுத்தையடைந்தேன் உலகத்திலுள்ள (நண்பர்களே) நீவிரயாவரும் அக்காசி மகிமையை விரும்பிக் கேட்பீர்களென்று அச்சனகவரசன் கூறிக்கொண்டிருப்பான். என்று. (கந)

மன்னியசீவன் முத்தனாய்ச்சனகன் வதிதர விந்தமால்வரையோர், முன்னியகுகைவாயருந்தவம்புரிந்தமுனிவர்கோனெனுந்தத்தாத்திரோயன், பன்னியபுகழ்சா நருமதாதீரம் பற்றிவீற்றிருந்து நால்வருணத், துன்னியபலர்க்கு மோங்குபரிடதத் துண்மையைத்தெளித்தினிதிருந்தான்.

(இ-ள்.) அச்சனகமகாராசன் நிலைபெற்ற ஜீவன்முத்தனாகி மிதிலையில் வசித்திருந்தனன். பெரிய விந்தமலைக்குகையில் அரியதவஞ்செய்திருந்த முனிவர்கோமானாகிய தத்தாத்திரோயர் பெரும்புகழமைந்த நருமதா நதிக்கரையில் வசித்து பிரம கூத்திரிய வைசிய குத்திரரென்னும் நான்குவருணத்திலுள்ள பலருக்கும் மேலான உபரிடதமுடிவிலுள்ள உண்மைப்பொருளை யுபதேசித்து இன்பத்துடனிருந்தனர். என்று. (கச)

சேகரபுகழ்சா லாக்கியவர்க்கன் திருந்திய தவத்தத்தாத்திரோயனாகியவிவரம் காசிமான்மியங்கேட் டருமறை முடிபினைபுணர்ந்து போகியபந்த பாசமுள்ளவராய்ப் பொருவரு மவத்தையில்லவராய் மோகமிலான்ம சொருபரோகி முழங்குபே ரின்பமுற்றிருந்தார்.

(இ-ள்.) குற்றமற்ற பெருங்கீர்த்தியுள்ள யாக்கியவர்க்கர் திருத்தமான தவத்தையுடைய தத்தாத்திரோயர் ஆகிய இவர்களால் காசிமான்மியங்களைக் கேள்வியுற்று அரியவேதாந்தத்துட்பொருளை யறிந்து அநாதியே சம்பந்தித்துள்ள பாசங்களை யொழித்து சமானமற்ற அவஸ்தைகளைக்கடந்து, இச்சையற்ற பிரமபிஷ்ட்டர்களாகி அனேகர் பேரின்பானுபவத்தை அடைந்திருந்தார்கள். என்று.

அடுத்தவர்குணங்க ளாய்ந்துபதேச மருளினு மாய்தராதுண்மை கொடுக்கினுங்காசி மான்மியமுணர்ந்து குலவிய புண்ணியப்பேற்றா விடுக்கெனென்றின்றிவிடையவாதனைநீத் தியாவருமுத்தராயிருந்தார் விடுப்பருங்காசி நினைத்தலுமவர்பான் மேவுவ ளன்னபூரணியே.

(இ-ள்.) அடுத்தமானுக்கருடைய குணங்களை ஆராய்ந்து ஆக்கியவர்க்கர் உபதேசித்தாலும் குணகுற்றங்களை ஆராயாது அவ்வுண்மைப்பொருளைத் தத்தாத்திரோயர் உபதேசித்தாலும் எல்லோரும் காசித்தலமகிமையைறிந்து அதனால்வந்த புண்ணியபலத்தை முன்னிட்டு விஷயவாசனையொழித்து அவஸ்த்தா

உயி-வது புராணிகரியல் புரைத்த அத்தியாயம். உரக

த்திரய துன்பங்களைக்கடந்து முத்தியின்பத்தைப் பெற்றிருந்தார்கள் விட்டு நீங்குதற்கரிய காசித்தலத்தை யார்சித்திக்குள்ளாகளோ அவர்களிடத்து அன்னபூரணித்தாயார் எழுந்தருளி தரிசனங் கொடுப்பார். எ-று. (கக)

அன்னபூரணிபோ லகிலநாயகன்போ லம்மையு மப்பனுமில்லை பின்னல்வார்திரையகங்கைபோற்றீர்த்தம்பிறக்குமப்புவனத்துமில்லை யென்னயாமுரைப்போங்காசிபோற்றலமற்றெவ்வகையண்டத்துமில்லை, முன்னருமனைய காசியைநினைப்போர் மூடரா யுழல்வதுமில்லை.

(இ-ள்.) விசுவநாதரைப்போல் பிதாவும் அன்னபூரணியாரைப்போல் தாயாரும் எப்புவனத்திலுமில்லை நெருங்கிய அலைகளையுடைய கங்காதீர்த்தம் போல் திரிலோகத்திலுமில்லை யாம் யாதென்கூறுவோம் காசியைப்பேரல் மகிமையுள்ள தலம் எந்த அண்டத்திலுமில்லை சிந்தனைக்கரிதாகிய அக்காசியை நினைப்பவர்கள் மூடர்களாகி பிறவியில் உழல்வது ஒருக்காலுமில்லை. எ-று. (கஎ)

ஆனந்தசொருபி யாகியவெங்க என்னபூரணி யினைத்தழுவி யானந்தகான மெனும்பெயர்க்காசி யகிலநாயக நெனுமளவா வானந்தரூப னடியராயுள்ளா ரமர்தரு மிடந்தொறுமனுதி யானந்தரூப மாகவேயருள்வா னதேன வுரைக்கமுற்றுவதோ.

(இ-ள்.) ஆனந்தவடிவமுடைய எனது தாயாராகிய அன்னபூரணியாரை வாமபாகத்திருத்தி ஆனந்தகானமென்று பெயர்பெற்ற காசித்தலத்தில் விசுவநாதர் அளவுபடாத ஆனந்தவடிவராயிருத்தலின் காசியில் வசிக்கின்ற அடியவர் உள்ளந்தோறு மெழுந்தருளி அவர்கள் ஆனந்தவடிவமாகும்படி திருவருள்பாலிப்பர், அவ்வாறு அருள்செய்வது அளவுபடாது. எ-று. (கஅ)

விருப்பமார்காசி விச்சுவநாதன் விளங்கரு ளாதலினனைய, பருப்பதமகளைப் பார்முழுதின்று பரிந்தருள் புரியுநற்றாயைத், திருப்பதந்தொழுவாருள்ளுளையொளியாய்த்திகழ்தருமன்னபூரணியைக், கருப்பயமிரித்துப்புரந்தருள்விசாலக்கண்ணியைத்துதிசெயல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) நிறைந்தபிரியமுள்ள காசித்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் விசுவநாதருடைய கருணையே திருமேனியாகக்கொண்டு இமாசலராசகுமாரியாகி எல்லா அண்டங்களையும்பெற்று அவ்வண்டங்களிலுள்ள உயிர்களிடத்துப் பிரியம் வைத்துத் திருவருள்பாலிக்கின்ற நல்லதாய்போன்றவரும் திருவடியைவணங்கும் அடியார்கள் உள்ளத்தில் விளங்குகின்ற அன்னபூரணியாரும் பிறவிப்பயத்தையொழித்து அருள் செய்கின்ற விசாலாக்ஷித் தாயாருமாகிய பரதேவதையைத் தோத்திரஞ்செய்வேண்டும். எ-று. (கக)

இந்திரனயன்மான் முதலியபலர்க்கு மெண்ணரும் பேரருணைக்க முந்துறக்கொடுத்துப் புரக்குநற்றயே மூவுலகேத்துமேர முதல்வி

பந்தமற்றவரோ பரவிடப்படுவாய் பராபரன் பிரியநாயகியே
பந்தமில்லாதி வளம்பதிசேர்த்தியடியுனேற் புரத்தலுன்கடனே.

(இ-ள்.) தேவர்க்கரசன், பிரமன், திருமால் முதலாகியபலருக்கும் அளவிட
ந்த கருணையுள்ள நோக்கத்தை முன்னேகடாட்சித்துப் பின்னர் அவர்களைப்பாது
காத்துவருகிறமாதாவே, மூவுலகத்தாரும் துதிக்கத்தக்க ஒப்பற்றபரதேவியே, பந்த
மொழிந்த பெரியோர்களால் வணங்கப்படுபவளே, மேலாகிய சிவபெருமானுக்கு
இன்பவடிவமுள்ளமாதே லயமில்லாதவளப்பங்களையுடைய காசித்தலத்தை யடி
யேன் அடையுமாறுசெய்து பாதுகாப்பதுனது கடமையாகும். எ-று. (20)

அங்குசபாசம் வேலொடுகுல மைங்களைமலரொடு கழுவில்
சங்குசக்கரமே மணிவடஞ்சிருக்குத்தரித்தெலா வுயிர்களும்புரப்பாய்
கங்குலும்பகலு நின்னடிக்கன்பே கசிவிலாக் கடையனேற்கருளிப்
பொங்குபேராளார் காசியில்வாசம் புரியுமா புரிந்திடல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) அங்குசத்தையும், பாசத்தையும், வேலாயுதத்தையும், குலாயுதத்
தையும், பஞ்சபாணங்களையும், கரும்புவில்லையும், சங்கையும், சக்கரத்தையும்,
உருத்திராக்ஷமாலையும், சிருக்கையும், பத்துக்கையிலுந்தரித்து எல்லாச்சீவர்க
ளையும் பாதுகாக்கின்ற பரதேவியே, இரவும், பகலும், உனது திருவடிக்கன்புசெ
ய்து மனங்கனியாத இழிஞானகிய எனக்குத்திருவருள்செய்து உனது கடாட்சத்
தால் நான் காசிப்பதியில் வாசஞ்செய்யுமாறு பிரியம்பவைத்தருள வேண்டும். (1)

என்றுதோத்திரஞ்செய்திறந்திடுவாருக்கெண்ணிய வெண்ணியாங்கெ
ய்துங், கன்றுதலொழியக் கங்கைசூழ்கிடந்த காசிமாவாசமும்பவிக்கு
மொன்றுதாரகமந் திரமிடையுறென் றுழுவகையருளலுமாகு
நன்றுதேர்ந்திடுமி எனன்றுரைசெய்தா னலத்தகு சூதமாமுனிவன்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு துதிசெய்து அவரவர் இருக்குமிடங்களில் மரணத்
தை யடைகின்றவர் நினைத்த புவனங்களில் திவ்யசரீரங்கிடத்து நானாவதசுக்
களையும் அனுபவித்து மனோதாபத்தை யொழிப்பார் கங்காநதிசூழ்ந்த பெருமை
வாய்ந்த காசித்தலவாசமும் நேரிடும் அத்தலத்தில் பறவித் துன்பமொழியுமாறு
சிவபிரானால் உபதேசிக்கப்படுகின்ற தாரகமந்திரோபதேசமும் சித்திக்கும் செள
நகாதிமுனிவர்களே இவைகளைச் செவ்வையர்கத் தெரிந்தறிவீர்களென்று
சூதமஹாமுனிவர் கட்டளையிட்டனர். எ-று. (22)

புராணிகரியல் புரைத்த வத்தியாய முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் உய்-க்கு திருவிருத்தம் அளகு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபத்தோராவது புண்ணியகீர்த்தி முத்திபெற்ற அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாதராயணன் பாதம்போற்றியே

யோதன் மேயினார் போதமாதவர்.

(இ-ள்.) ஞானசம்பன்னர்களாகிய சவுநகாதி மகாமுனிவர்கள் வேதவியா
சூடைய திருவடிகளைச் (சிந்தித்துத் துதித்துச்) சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (1)

ஐயநாங்கணன், குய்யு மாறொரு

பொய்யின் மாக்கதை, மெய்யினோ தென்றார்.

(இ-ள்.) சூதமகாமுனிவராகிய ஐயநாங்கணன் கடைத்தேறும் வண்ணம்
உண்மையுள்ள ஒருகதை உபதேசிக்க வேண்டுமென்றனர். எ-று. (2)

என்று போற்றலு, நன்று நன்றெனத்

துன்று வானகுணக், குன்று கூறுமால்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு துதித்துச் சொன்னவளவில் நல்லதென்று சம்மதித்து
பரிசுத்தமுள்ள உத்தமகுணங்கள் நிறைந்த மலைபோலும் சலனமில்லாத சூதம
காமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (3)

காசி மானமிய, மாசிலா மணி

பேசு கேனும், தாசு தீரவே.

(இ-ள்.) களங்கமில்லாத இரத்தினம்போற் பிரகாசிக்கும் விசுவநாத ரொ
முந்தருளிய காசித்தலமகிமையை உங்களைப்பற்றி இருக்கும் ஆணவாதிசூற்றங்
கள் ஒழியும்விதந்தெரிவிக்கின்றேன். எ-று. (4)

குரவன்பத்தியும் விரதமேன்மையுஞ்

சரதமேயினு ராவர்கேட்கவே.

(இ-ள்.) ஆசாரியபத்தியும், மேன்மையுள்ள விரதமும், சத்தியமும், ஞா
னமும் உடைய சவுனகாதிமுனிவர்கள் கேட்கும்படியாக. எ-று. (5)

முத்தி வித்தெனற், கொத்த மானமியஞ்

சித்த நன்குடைச், சத்தர் கேட்பவர்.

(இ-ள்.) முத்திக்கு விதைஎன்று சொல்லத்தக்க காசித்தலமஹிமையை
நின்மலசித்தத்தையுடைய சரதுக்களே கேட்பதற்குரியராவார்கள். எ-று. (6)

காசி யுள்ளார், காசி கேட்குநர்

காசி காணுநர், காசின் முத்தரோ.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தைச் சிந்திப்பவரும், அத்தலத்தின் பெருமையைக்கேட்பவரும், அத்தலத்தைக் (கண்குளிரப்) பார்ப்பவரும் களங்கமற்ற முத்தியடைவார்கள். எ-று. (எ)

காசி மான்மியம், பேச வோர்ந்தவர்
வீசுமற் றென்றி, னேசம் வைப்பரோ.

(இ-ள்.) காசித்தலமகிமையை விளங்கச்சொல்லுமாறு அறிந்தவர்கள் விலக்குதற்குரிய மற்றொன்றினிடத்து ஆசைவைப்பாரோ (வையார்கள்.) எ-று. (அ)

முன்னே நாளையின், மன்னுவானவர்
துன்னுதானவர், நன்னர் கூடியே.

(இ-ள்.) பூர்வகாலத்தில் நிலைபெற்றதேவர்களும் நிறைந்த அசுரர்களும் நலமாகக் கூடிக்கொண்டு. எ-று. (சு)

விலங்கன் மத்தரா, வலங்கொணண்மதி
யிலங்கு தூணென, வலங்கச் சேர்த்தியே.

(இ-ள்.) மத்தராகிரியை மத்தராகக்கொண்டு இருளே வெற்றிகொள்ளும் பூர்ண சந்திரனாகிய தூணினிடத்து வாசுகியென்னுங் கயிற்றினால் அழகுபெறச் சேர்த்து. எ-று. (கௌ)

விடலி லாதுதோம், படல்கொளாதமு
துடல் வீராவப்பாம், கடல் கடைந்தனர்.

(இ-ள்.) மத்தியில் விடாமலும், யாதொருகுற்றமும் சம்பவியாமலும் சந்திரனுடைய அமிர்தசரீரம் உராயும்விதமாகத் திருப்பாற்கடல் கடைந்தார்கள். (கக)

என்னே யானுடை, யன்னே பாகு
ரின்னருட் டிறம், துன்ன மேவலாள்.

(இ-ள்.) என்னையடிமையாகவுடைய தாயாராகிய உமாதேவியை இடப்பாகத்திற்கொண்டிருக்கும் சிவபெருமானது திருவருள்வல்லபத்தினாலே. (கஉ)

மணிதன் மந்திரி, யணியு மாங்கள்
பிணியிலாப் பசுத், தணியில் வான்சுதை.

(இ-ள்.) கவுஸ்த்துவமணியும், தன்மந்திரியென்னுந் தேவபண்டிதரும், விஷ்ணுதேவர் திருமார்பிலாதரிக்கப்பெறும் பெருமையுள்ள திருமகனும், வியாதியற்ற காமதேனுவென்னும் சுரதியும், குறைவுபடாததூர் பெருமையுள்ளதுமாகிய அமிர்தமும். எ-று. (கங)

இனையதோன்றின, வனையகாலையில்
வினையமார்கலாந், துனையமுண்டதே.

(இ-ள்.) இவ்வாறாயுள்ளவைகள் அத்திருப்பாற்கடலில் உண்டாயின அந்த காலத்தில் விசித்திரமான ஒருகலகம் வினாவாகச்சூழ்ந்தது. எ-று. (கச)

உக-வது புண்ணியகீர்த்தி முத்திபெற்ற அத்தியாயம். உரார்.

அன்னதோர்ந்துமா, னன்னர்மாதென

முன்னர் நின்றன, னின்னநீரவே.

(இ-ள்.) அதையறிந்த விஷ்ணுதேவர் அதிருபமுள்ள மோகினியாகத்திரு வருக்கொண்டு அக்கலகத்தைமார்தும்படி பிரசன்னமாநார். எ-று. (கடு)

சிதைவின்மோகினி, யிதையமெண்ணுறார்.

பதைகொடானவர், சதைமறந்தனர்.

(இ-ள்.) மேன்மேல்வளர்கின்ற அழகுள்ள மோகினியைப்பார்த்து துடிது, டிக்கின்ற அசுரர்கள் மனதிலழுந்தச்சிந்தித்து அமிர்தத்தை மறந்தார்கள். (கசு)

பரவுவான்குதை, விரவுவானர்கொண்

டராவென்றுண்பொழு, திராகுவென்பவன்.

(இ-ள்.) துதிக்கத்தக்க உயர்வுள்ள அமிர்தத்தைக்கூடியிருந்த தேவர்கள் கைக்கொண்டு அரகரவென்று சிவசிந்தனைசெய்து உண்ணுங்காலத்து இராகு வென்னும் பேருள்ள அசுரன். எ-று. (கஎ)

பரவுதேவர்போற், கரவின்மேவியாந்

கிரவினுண்பொழு, தரவுவார்கதிர்.

(இ-ள்.) துதிக்கத்தக்க தேவர்களைப்போல் வடிவமெடுத்து வஞ்சனையாக வந்து இராத்திரிகாலத்தில் அமிர்தபானம் செய்யும்போது கூர்ந்தமதியுள்ள சூரிய தேவர். எ-று. (கஅ)

காட்டவோர்ந்துமால், வீட்டவாளராக்

கூட்டமாகியே, யோட்டமேயினுன்.

(இ-ள்.) இராகுவென்னும் அசுரன் தேவர்களைப்போல் வடிவங்கொண்டு வந்துண்பதைக்காண்பிக்க, விஷ்ணுதேவர் தண்டித்தபோது அவ்விராகு சர்ப்பங்களாக வடிவங்கொண்டு ஓடத்தொடங்கினான். எ-று. (கக)

பரவுகாசியி, னுரவுமேவுற

விரவுபெற்றியாற், கிரகமாயினுன்.

(இ-ள்.) எல்லோருந்துதிக்கப்பெற்ற காசிப்பதியையடைந்தபோது பேரறிவு விளங்கியகாரணத்தால் நவக்கிரகத்திலொன்றானான். எ-று. (உ௦)

ஆயினுன்புடைப், பாயுநானவர்

மேயினுர்குதை, தீயதாட்டுவான்.

(இ-ள்.) நவக்கிரகத்தில் ஒன்றாகிய அந்த இராகுவிரிடைத்து அசுரர்கள் விரும்பிப்போய் அவ்விராகுவை மதுபானஞ்செய்யும்படி முயற்சித்து. எ-று. (உ௧)

நல்லதிச்சுரை, வல்லதன்மையாம்

புல்லகண்டம்போன், மெல்லமாந்தென்றார்.

(இ-ள்.) இக்கள் நன்மையுள்ளது சரீரத்துக்கு உறுதிசெய்வது சருக்கரை உயப்போல் மெல்லவாக உண்பாராகவென்றார்கள். எ-று. (உ௨)

அந்தவார்த்தைதன், புந்திகொண்டிலா
னிந்தைகூறினா னந்திராகுவே.

(இ-ள்.) அசுரர்கள் சொன்னவார்த்தையை அந்த இராகுவானவன் மன
தில் கொள்ளாமல் அந்தக் கள்ளினுக்குண்டாகிய குற்றங்களை எடுத்துக்கூறி
னான். எ-று. (உரு)

மானக்கிடும் வருந்திநேடிய
ஞானமுங் கெடுநன்மைசற்றிலே
பீனமென்பன யாவுநல்கிடு
முனமாமதுவுண் டறிமையே.

(இ-ள்.) இழிவுள்ளதும் பாவத்தை விளைவிப்பதுமாகிய மதுபானமானது
மானந்தையொழித்து விடும் வருந்திச்சம்பாதித்த அறிவைக்கெடுக்கும் நன்மை
களை ஆணியெய்யும் இழிவென்றுரைக்கத்தக்கவைக ளெல்லாவற்றையுங்கொடு
க்கும். எ-று. (உச)

நன்றவன்னைபு மிகழ்ந்துநீக்கிடுங்
சான்றமேல்வர் தன்மைசொல்வதே
னேன்றகள்ளுண வென்னுந்தீமையான்
மானற்கும்பியே வாய்ப்பதுண்மையால்.

(இ-ள்.) தன்னைப்பெற்ற தாயாரும் நீந்தித்து நீக்கிவிடுமபடி செய்வீக்கு
மானால் சாதுக்களாயுள்ள பெரியோர்களுடைய தன்மையைச் சொல்லவே
ண்டிவதியாது கட்டுகுத்தலென்கிற கொடுமையால் நிலையாயுள்ள நரகங்களையா
வும் வந்து சம்பவிப்பது உண்மையாகும். எ-று. (உரு)

என்றிராகுமிக் கிகழ்ந்துகூறிடக்
கன்றுதானவர் கடுகநக்குநீ
யொன்றுமற்றிதன் குண்முணர்ந்திவாய்
பொன்றுநீரரும் போற்றத்தக்கதே.

(இ-ள்.) இராகு என்பவன் இவ்வாறு கள்ளை நீந்தித்துரைக்க மனவருத்த
முள்ள அசுரர் உடனே சிரித்து இம்மதுவினுடைய குணத்தை நீ ஒன்றுமறிய
வில்லை உயிரிழந்து போகின்றவர்களும் உட்கொள்ளத்தக்கது. எ-று. (உச)

மானமோங்கிடும் வன்மைதேங்கிடு
முனமென்பன வொன்றுமெய்துரு
தானலுனெடு மறந்துகள்னெனா

ஞானமில்லவர் நவின்ருவேண்டினர்.

(இ-ள்.) பெருமை உயரும் வலிமை அதிகரிக்கும் இழிவென்று சொல்
லத்தக்கவைகள் ஒன்றும் நேரிடா மதுவையும் மாமிசத்தையும் எளிப்போடு அரு
ந்துவாயென்று மூடர்களாகிய அசுரர்கள் சொல்லி வேண்டிக்கொண்டனர். (

அறிவிறுனவ ரவாவிவேண்டலு
முறிவிலிசுகதை முன்னமுண்டவன்

உக-வது புண்ணியகீர்த்திமுத்திபெற்ற அத்தியாயம்.உாயுநி

செறிகொடுஞ்சுரை சிறிதுமுண்பனே

நறியதன்மென நவின்முதள்ளினான்.

(இ-ள்.) அறிவற்ற அசுரர் வீரம்பி வேண்டிக்கொண்டபோது, கெடுதலில்லாத அமிர்தத்தை முன்னே யுண்டு தெளிவுபெற்ற இராகு கொடுமை நிறைந்த கள்ளினை இலேசமும் குடிப்பானே நன்மையல்லவென்று தோஷங்கள் சொல்லி நீக்கிவிட்டான். எ-று. (உஅ)

மறுத்ததோர்ந்தனர் மண்டுதானவர்

கறுத்தசின்னையுங் கலந்தநாணமும்

பொறுத்துநீங்கினார் புகரிலாதகட்

குறுத்தமேன்மைசற் றுணர்ந்திலானென்றே.

(இ-ள்.) நிறைந்த அசுரர்கள் அவ்விராகு மதுபானஞ்செய்யே எனப்பதை யறிந்து மனம்புழுங்கி நாணங்கொண்டு குற்றமில்லாத கள்ளினுக்குள்ளமகிமை யைச்சற்று மறியாமற் போய்விட்டானென்று நீங்கினார்கள். எ-று. (உஆ)

இராகுமுன்சுதை யென்பதுண்டலால்

விராவுதீயகள் வெறுத்துநீக்கினான்

பராவமுற்றிதன் பான்மைபோலவே

தராதலத்திடைச் சாரும்யாவரும்.

(இ-ள்.) இராகு என்பவன் முந்தி அமிர்தபானஞ்செய்தமையால் கொடுமை நிறைந்தசுரரானதற்குத் தோஷஞ்சொல்லி நீக்கிவிட்டான். துதிக்கத்தக்க இந்த சிவாயம்போலவே உலகத்தில் வாசஞ்செய்பவர்கள் யாவர்களும். எ-று. (உஆ)

வேறு.

திருந்துகாசியின் மான்மியம், பொருந்துதன்மையி னோர்ந்தவா

வருந்துமற்றுள யாவையும், விருந்துருஞ்சின் விலக்குவார்.

(இ-ள்.) திருத்தமான காசித்தலத்தின் மகிமையை முற்பிறவியிற்செய்த புண்ணியபலத்தினாலறிந்தவர்கள் வருத்தத்தைத்தருகின்ற வேறாயுள்ள சாதனங்க ளெல்லாவற்றையுங் கொடியவிலுஷம்போல எண்ணிக்கைவிடுவார்கள். எ-று. (உஆ)

ஆதலா வருங்காசியை, யோதலாலற முண்டுகான்

காதலாம் சென்றுகாண்பவர், சாதலாற்பயன் றுங்குவார்.

(இ-ள்.) ஆனபடியால் அரிய காசித்தலத்தின் மகிமையை அவரவர்கள் இருக்குமிடத்திற் சொல்லுவார்களானால் தருமமுண்டாகும் அன்புடன் அத்தலத் திற்குப்போய்த்தரிசிப்பார்களானால் மரித்தபோதுமுத்தியடைவார்கள். எ-று.

அன்னகாசியி னற்புத, முன்னமேவு மந்தாகினி

யென்னுபுரநதி மூழ்குவோர், துன்னும்பேறெவர் சொல்லுவார்.

(இ-ள்.) அத்தன்மையான காசித்தலத்தில் நிலைபெற்று மகிமையோடு வருகின்ற கங்காநதியில் ஸ்நானஞ்செய்பவர்களுக்கு உண்டாகும் பலனை யாவொடு துணைக்கத்தக்கவர்கள். எ-று. (உஆ)

அம்மைகையி னவதரித், தெம்மையாளுடை யீசனார்
செம்மையார்சடைச் சேர்ந்துபின், கொம்மைவானங்குடிபுகா.

(இ-ள்.) சர்வபுவனமாதாவாகிய உமாதேவியார் திருக்கரத்தில் உற்பத்தி யாகி என்னை யடிமையாக உடைய சிவபெருமானது சடையிற்றங்கியிருந்து அதன்பின்னர் அழகிய சுவர்க்கலோகத்தில் ஆகாய கங்கையென்று பேர்பெற்று நிலைத்திருந்தது. எ-று. (௩௪)

கூண்டவன்பினோர் கொற்றவன், வேண்டவிச்சுவ நாயக
னாண்டகாசியடைந்தது, மாண்டதீம்புனர் கங்கையே.

(இ-ள்.) மாட்சிமைதங்கிய மதுரமுள்ள தீர்த்தவவடிமான கங்கையானது, நிறைந்து அன்புள்ள பகிரதமகாராசன் தவஞ்செய்து வேண்டிக்கொள்ள விசுவ நாதரொழுந்தருளிய காசித்தலத்துக்குவந்தது. எ-று. (௩௫)

பெரியசீர் பெறுகாசியின், மரியவாவி குளந்தட
முரியகூபமற் றோடைக, டெரியவாந்தரு கங்கையே.

(இ-ள்.) பெரும்புகழுள்ள காசித்தலத்துக்குவந்த கங்கையானது ஏரிகளையும், சிறுகுளங்களையும், பெரியதடாகங்களையும், ஆங்காங்குள்ள கிணறுகளையும், ஓடைகளையும் நிறைத்து நதிருபமாக வேறேயிருந்தது. எ-று. (௩௬)

திவலையொன்று தஞ்சென்னிமே, லுவலேங்க வுறுத்தினோர்
கவலையாவுங் கவற்றியே, சவலைமாய்க்கு மக்கங்கையே.

(இ-ள்.) அக்கங்காந்தியானது ஒருதுளி தீர்த்தத்தை யெடுத்து தங்கள் சிர சின்மேல் புரோட்சித்துக்கொள்ளுகின்றவர்களுடைய எல்லாவருத்தங்களையும் ஒழித்து பிறவிக்கிலேசத்தையும் மாற்றியருளும். எ-று. (௩௭)

உகந்த விச்சுவநாயகன், புகழ்ந்தசீரன்ன பூரணி
யிகந்திடா விவர்ப்பூசைசெய், தகந்தழைப்பவர்க் கப்பலன்.

(இ-ள்.) சர்வஜீவர்களையும் ஆதரிக்க விரும்பும் விசுவநாதரையும், யாவரா லுந்துதிக்கப்பெற்ற சிறப்புள்ள அன்னபூரணியாரையும் பேரன்போடு பூஜித்து மனமகிழ்ச்சி யடைகின்றவர்கள் முத்தியின்பத்தைப்பெறுவார்கள். எ-று. (௩௮)

கொடையுளார்க்குக் கொடைப்பல, மடையும் யோகியர்க்கப்பல
மிடையும்யாகம் விளைப்பவ், ருடைதரா தடையும்பலம்.

(இ-ள்.) சம்பாத்திரதானஞ் செய்பவர்களுக்குண்டாகிய பலன்களையும், யோகரப்பியாசஞ் செய்பவர்களடையும் பலன்களையும் அடோகமாயுள்ள யாகங் களைச் செய்கின்றவர்கள் நிறைவோடனுபவிக்கின்ற பலன்களையும். எ-று. (௩௯)

முழுகுவார் கொண்முழப்பலம், பழுது மேவியபாவி
டொழுது நிற்புழுவாய்நலந், தழுவுவார்க் குயர்முத்தியே.

உக-வது புண்ணியகீர்த்திமுத்திபெற்ற அத்தியாயம். உரலி

(இ-ள்.) கங்கா ஸ்நாநஞ் செய்பவர்களாடவார்கள் குற்றத்தை விரும்பிச் செய்யும் பாவிகள் கங்கையை புணங்குவார்களானால் தாங்கள்செய்த பாவங்களுக்குப் பிராயச்சித்தஞ் செய்துகொள்ளத்தக்க மனமுடையராவார்கள், விதிப்படி ஸ்நாநஞ்செய்து வசிப்பவர்கள் மேலாகிய முத்தியடைவார்கள். ஏ-று. (சு௦)

இன்னயாவு மினிதனித், தன்னபூணியம்மையே

யென்னமேவு மந்தாகினி, யுன்னயாவு முறுவிக்கும்.

(இ-ள்.) இவைபோன்ற நல்ல பிரயோசனங்களை ஸ்நாநஞ்செய்பவர்களுக்கு இன்பமாகக்கொடுத்து அன்னபூரணித்தாயாரொன்றே யாவருஞ் சொல்லும்படி, வருகின்ற கங்காநதியானது சிந்திக்கத்தக்க எல்லாப்பலன்களையும் கொடுப்பித்தருளும். ஏ-று. (சு௧)

வீரம்வேண்டினு மெய்க்கலைச், சாரம்வேண்டினுந் தாத்திரிப்
பாரம்வேண்டினும் பற்றறும், வாரம்வேண்டினும் வாய்க்குமே.

(இ-ள்.) பிரபலவீரத்தை விரும்பினாலும், சத்தியஞானத்தைக்கொடுக்கும் தத்துவசாஸ்திரங்களின் உட்பொருளையறிய விரும்பினாலும், பூவுலகமுழுதும் அரசாளவிரும்பினாலும், உட்பற்று புறப்பற்றுக்களை யொழிக்கத்தக்க மோட்சவிரும்பம் வேண்டினாலும் அக்கங்கை கொடுத்தருளுவன். ஏ-று. (சு௨)

நசைபாக னருவினான், மாசைநீக்க வந்துற்றவர்

தேசைமேவச் செயுங்கங்கை, பூசையாவினு மிக்கதே.

(இ-ள்.) உமாதேவியை இடப்பாகத்திலுடைய சிவபிரான் சுருணையினால் களங்கத்தை யொழிக்கவேண்டுமென்று யெண்ணிவந்து முழுகுவோர்கள் ஞானப்பிரகாசத்தை பெறும்படி செய்விக்கின்ற அக்கங்காதேவிக்குச் செய்யும் பூசையானது எல்லாப்பூசையிலும் மேம்பாடுடையதாகும். ஏ-று. (சு௩)
வேறு.

நலம்பிபாண்டியநாடுபுரப்போன், கிலமகல்புண்ணியகீர்த்தியெனும்பேர்
நிலவியமன்னவ னீதியின் மிக்கான், மலர்தலைஞாலம்வழுத்திடவாழ்வான்.

(இ-ள்.) (சவுநகாதிமுனிவர்களே கேட்பீர்களாக) நன்மைக்கூட்டடங்களை யுடைய பாண்டியதேசத்தை அரசாளுகின்ற குற்றமற்றபுண்ணியகீர்த்தியென்று பேர்விளங்கு மரசன், நீதியில் மேம்பட்டவன் பரந்த இடத்தையுடைய உலகத்தார் துதிக்குமாறு வாழ்கின்றவன். ஏ-று. (சு௪)

மறைபலயாவும் வகுத்துணர்கேள்வித், துறைபலகண்டவர் சூழுவிரும்பா
னிறையும்மத்தினி யங்குதலில்லான், முறையினடத்து முழுப்புசுழ்பெற்றோன்.

(இ-ள்.) வேதங்களிற்கூறிய பலசமய மார்க்கங்களையும் பிரித்தறியத்தக்க கேள்வியும் பலவாகிய, விதிமார்க்கங்களையறியும் அறிவும் உடையபெரியோர் பலர்குழும்படி இருக்கின்றவன் பாபவழியில் அற்பமுஞ்செல்லாதவன் விதியையே அரசாண்டு பெரும்புகழ்பெற்றவன். ஏ-று. (சு௫)

உரையாடல் காகிரகசியம்.

கற்றவர்வந்து கரைந்துதோறு, நற்றவர்சேரு நலம்பெறுகாசிப்
பற்றறுமான்மிய மேபகர்வீரென், நற்றமில்லகாசியி லாணையமைத்தான்.

(இ-ள்.) வரசித்துணர்ந்த பெரியோர்கள் தன்னிடத்துவந்து வார்த்தை சொல்லும் காலமெல்லாம் பெருந்தவர் ஒருங்குசேர்த்தக்கதும் சேர்ந்தவருடைய பற்றுக்களை யொழிக்கத்தக்கதும் முத்தியின்பத்தைத் தரத்தக்கதுமாகிய காசித்தல மகிமையைத் திருவாய் மலர்ந்தருளுவீர்களுென்று (சொல்லி) அடுத்தவர்க ளின் சோம்பீலையொழிக்குங் காசித்தலத்தில் பேரன்புவைத்தனன். எ-று. (சச)

மன்னியகாசியின் மாதவர்நாளு, முன்னியகங்கை முழுப்புனலாடற்
றுன்னியபுண்ணியஞ் சூழ்தருமென்றே, நன்னியமங்கொ ணயத்தினுணர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அப்பாண்டியன் விதிவழியான நல்லநியமங்களை அன்போடு செய்துவருதலினாலே, நிலைபெற்ற காசித்தலத்தில் பெரியோர்கள் தினந்தோறும் நெருங்கிச்சிந்திக்கத்தக்க கங்காநதியிலே ஸ்நானஞ்செய்தால் எல்லாச்சிவபுண்ணியங்களும் வந்து நெருங்குமென்று தெரிந்தனன். எ-று. (சஎ)

வரநதியாடி வரும்பெரியோர்க்குஞ், சுரநதியென்று சொலிப்புருவோர்க்கும்,
பரவுபொனடை முதற்பலந்கி, புரவுகொண்மற்றவ ரைத்தொழுதுய்ப்பான்.

(இ-ள்.) வரத்தைத்தரும் கங்காநதியில் முழுகிவருகின்ற பெரியோர்களுக்கும் கங்கையில் ஸ்நானம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு காசித்தலத்துக்குப் போகின்றவர்களுக்கும் திரவியம் வஸ்திரம் முதலியவற்றையுங் கொடுத்து அறிவாலுயர்ந்த அப்பெரியோராவணங்கி அனுப்பிவருவான். (சஅ)

பாடுமேவு பழம்புனற்சங்கை, யாடுமேவுது மென்றடைவார்க்கு
நாடுமவாகு நலத்தினரென்றே, நீடுமவாகு நெடும்பொருளீவான்.

(இ-ள்.) மிகுபுகழையுடைய விருப்பமுள்ள கங்காநீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டுமென்று விரும்பிப்போகின்றவர்களை நாம்குறித்து உபசரிக்கத்தக்க பந்துக்களென்றெண்ணி அவர்களுக்குப் பெருந்துணையாயுள்ள பொருளை மிகவுங்கொடுப்பான். எ-று. (சக)

ஒண்மலர் தூவி யுறுந்திசைசேர்த்திக் கண்மலர்பூப்பொலி சங்கையைத்
தாழ்ந்து, திண்மலர்காம முதற்பலசித்துத் தண்மலர்சிந்தையின் மேவுசயத்தான்.

(இ-ள்.) தேனையுடைய மலர்கள் நிறைந்தகங்காநதியைத் தியானித்து அந்நதியிருக்கும் திசைநோக்கி ஒள்ளியமலர்களாலரச்சித்து வணங்கி வலிமையாகத் தோன்றுகின்ற காமமுதலிய பலதூர்க்குணங்களையுட்க்கி சிவகருணையுள்ள மனதோடு வெற்றிபெற்றிருந்தனன். எ-று. (சூ)

உக-வது புண்ணியகீர்த்திமுத்திபெற்ற அத்தியாயம் உராய்க

வேறு.

உணர்த்தவிக் குணஞ்சான்மன்ன னுபகரணங்கள் கொண்டு
தினாத்தநீர்க் கங்கைபாளேத் திருத்ததப் பூசைசெய்து
விராத்ததார் மோலிவேந்த ராதியர் விழைந்துபோற்றக்
குணாத்தநீர்க் கடல்வைப்போர்தன் குடைரிழ மரவாழ்நான்.

(இ-ள்.) மேற்கூறிய உத்தமகுணமுள்ள புண்ணியகீர்த்தியென்னும் பா
ண்டியன் பூசைக்குவேண்டிய பொருள்களைக்கொண்டு அலைகளையுடைய கங்கை,
தேவியை செவ்வையாகப்பூசித்து வாசனைதங்கிய மாலையணிந்த அரசர்கள்முத
லானோர் விரும்பித்துதிக் ஒலிக்கின்ற கடல்குழந்த பூமி தனது குடைரிழவில்
குளிரும்படிசெய்து வாழுங்காலத்தில், எ-று. (ருக)

புண்ணிய கீர்த்தியன்பின் பொலிவினை யுள்ளத்தோர்து
தண்ணிய கங்கைமங்கை தன்றிருக்காட்சி நல்கக்
கண்ணிய வரசனோர்து கதுமெனவெழுந்து தாழ்ந்து
பண்ணிய துதியனாகிப் பரவசமடைந்தான் மன்னோ.

(இ-ள்.) புண்ணியகீர்த்தியினுடைய அன்பின்விளக்கத்தைக்குளிர்த்தகங்கா
தேவியானவள் தன்உள்ளத்தறிந்து அழகுள்ள தனது யதார்த்தவடிவத்தைக்காட்
டியருள சிந்தித்துவரும் அவ்வரசனறிந்து விராவாக வெழுந்துவணங்கி துதித்து
ப்பரவசமடைந்தான். எ-று. (ருஉ)

பரவச மடைந்தமன்னன் றிருமுகம் பாவைநேக்கி
யுரவுசான் மன்னனோறே யுவந்தெனைப் பூசைபன்னாட்
கரவற வாற்றிவந்தாய் கருதியதென்னை சொற்றி
வரமுறக்கொடுப்பேனென்றான்மன்ன னும்வணங்கிச்சொல்வான்.

(இ-ள்.) அன்பின்வசப்பட்ட பாண்டியன்முகத்தைக் கங்காதேவிபார்த்து
அறிவாலுயர்ந்த அரசன்அரசனே நீபலநாளும் விருப்போடு களங்கமில்லாமல் என்
னைப் பூசைசெய்துவந்தனை விரும்பியதுயாது சொல்வாயாக வேண்டிய வரத்
தை இப்போதேதருகின்றேன் என்றுகூற அரசன்வணங்கிச் சொல்லுகின்ற
னன். எ-று. (ருங)

அடியனென் கேட்டவாறே யருள்செய னுண்மையாகிற்
சொடியன யுரைப்பேனென்றான் குறித்ததை யுரைத்தியென்று
ணையமா மோலிவேந்தனின்றிருக் காட்சிநாளும்
படியிலென் றனக்காம்வண்ணம் பரிந்தொரு வரந்தாவென்றான்.

(இ-ள்.) அடியேன் கேட்டவண்ணம் வரங்கொடுப்பதுண்மையானால்
விதிக்குவிரோதமாகக் கேட்பேனென்றான் அதற்குக்கங்கை நீ எண்ணியதைச்

சொல்வாயென்றனள், கிரீடத்தையணிந்த அரசன் உனது அழகியசேவை இப் பூழியில் தினந்தோறும் எனக்குக்கிடைக்குமாறு பிரியம்வைத்து ஒருவரத்தைக் கொடுத்தருள்க வென்றனன். எ-று. (௫௪)

வரந்தி மங்கைமன்னர் மன்னவ னுணர்த்தல்கேட்டு
விரவுமுண் ணகையரும்ப மிக்குள மகிழ்ந்துசொல்வார்
புரவல நரராணோர்க்குப் பொருந்துபுத் தேளிராணோர்
பரவருங் காட்சியேக தேசமே பலிப்பதன்றி.

(இ-ள்.) அரசர்க்கரசனாகிய புண்ணியகீர்த்தியென்னும் பாண்டியன் சொன்னவார்த்தையைக் கங்காதேவிகேட்டு புன்னகைகொண்டு உள்ளங்களித் துக் கூறுகின்றனள் அரசனே தேவர்கள் அன்புள்ள பூலோகவாசிகளுக்கு எப் போதாவது ஒருக்கால் காக்கிகொடுப்பார்களே யன்றி. எ-று. (௫௫)

நினைத்தபோ தெல்லாங்காட்சி கொடுத்திட நேருங்கொல்லோ
கனைத்தவண் டெருந்தாராய் கருதியென் கிரகம்வந்தா
லினைத்தென வளக்கலாகாக் காட்சியெப் போதுமெய்து
மனைத்தலை யடைவேனென்றான் மானிலம் புர்க்குஞ்செல்வி.

(இ-ள்.) சிந்திக்குங்காலமெல்லாம் காட்சிகொடுக்கக்கூடுமோ கூடாது ஒலித்தலையுடைய வண்டுகள் மூக்காலுழப்பெற்ற மாலையுடையோனே நீ சிந்தி த்து என்விட்டுக்குவந்தால் இவ்வளவென்றளவிடக்கூடாத காட்சி எப்போதுங் கிடைக்கும் ஆதலால் என்கிரகத்துக்குப் போகிறேனென்று உலகத்தை ஆதரி க்கின்ற கங்காதேவி கூறினள். எ-று. (௫௬)

விளங்குபல் லண்டமெல்லாம் வியாபியா யமர்நினக்கு
முளங்கொளி லொன்றுண்டென்ற வுராயிறும் பூதேயம்ம
களங்கமி லனையவீடு மெவ்விடங் கனாவாயென்று
னுளங்கனிக் துலகமல்க வயக்குவா ஞுணக்கலுற்றாள்.

(இ-ள்.) சராசர உயிர்களால் விளங்குகின்ற எல்லா அண்டங்களிலும் வியாபித்து இருக்கின்ற பிரியதேவதையாகிய உனக்கு மனதுக்கினியவீடு ஒன்றி ருக்கிறதென்னும் வார்த்தை ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கின்றது. குற்றமற்ற அவ் வீடு எவ்விடத்துள்ளது கட்டளையிடவேண்டுமென்று கூறிய அரசனைப்பார்த் து உலகத்தை அபிவிர்த்திசெய்யும் கங்காதேவிமனமகிழ்ந்து சொல்லத்தொடங் கினள். எ-று. (௫௭)

அண்டங்க ளனைத்துநாமே வியாபியா யமர்வேமேனும்
பண்டங்கள் விசுவநாதன் பாவுபே ரருளாலொன்பான்
கண்டங்ண் முதல்போற்றுங் காசியே கிரகமாகக்
கொண்டங்க னுறையாநிற்போங் குவலயம் புர்க்குமன்னு.

உக-வது புண்ணியகீர்த்திமுத்திபெற்ற அத்தியாயம். ௨௮௨ க

(இ-ள்.) உலகத்தைப் பாதுகாக்கின்ற பாண்டியராசனின் எல்லா அண்டங்களினும் நாம் வியாபியாக யிருப்போமானாலும் பழைய அஸ்திமாலையணிந்த விசுவநாதர் பெருங்கருணையால் நவகண்டத்திலுள்ளவரும் மற்றையர்களும்குழந்தைக்குரிய காசிப்பதியையே நமக்கு வீடாகக்கொண்டு வாசஞ்செய்வோமென்றறிவாயாக. எ-று. (௫௮)

பாண்டியர் டானும்பாரம் பயந்தபுத் திரனுக்காக்கிச்
சேண்டிகழ் மணிப்பொற்கொங்கைச் செல்வரின் தேவியோடும்
வேண்டியக் காசியுற்றால் விரும்பிய படியாமென்று
தேண்டியா வரும்வந்தாடத் திருவளிப் பவண்மறைந்தாள்.

(இ-ள்.) பாண்டியதேசத்தை அரசாளுஞ்சுமையை நீபெற்ற புத்திரன் மீதிருத்தி தூரத்துச்சென்று ஒளிவீசும் இரத்தினபூஷணங்களையணிந்த தனங்க ளையுடைய மனையாளோடும் பிரயாணப்பட்டு விருப்போடு அக்காசித்தலத் தைச்சேர்ந்தால் உனதிஷ்டப்பட்டபடி நமது தரிசனம் நேரிடுமென்று, தேடிவந்து ஸ்ரீநாதன் செய்பவனொல்லோருக்கும் ஞானசம்பத்தைக் கொடுக்குங் கங்கா தேவி கட்டளையிட்டு மறைந்தருளினாள். எ-று. (௫௯)

முன்னின்றான் மறைதலோடு முழுத்தபே ரறஞ்சான்மன்ன
னநின்ற படியேமைந்தற் கணிமுடி சூட்டிநீத்துச்
சென்னின்ற கபோலத்தானச் செல்வனைப் பூசையாற்றிப்
பின்னின்ற மனைவியோடும் பெயர்ந்துபோய்க் காசிபுக்கான்.

(இ-ள்.) சாக்கிராவஸ்த்தையில் எதிரின்று காட்சிக்கொடுத்த கங்காதேவி மறைந்தவளவில் பெரிய தருமமேவடிவமான புண்ணியகீர்த்தியென்னும் பாண்டியன் அப்பொழுதே தனது குமாரனுக்கு அழகிய மதுடந்தரித்து அரண்மனையைவிட்டு நேரே ஒழுகுகின்ற கபோலமதமுடைய சித்திவிநாயகக்கடவுளைப் பூசைசெய்து (அதமதிபெற்று) பின்னேவருகின்ற மனைவியோடும் மதுரையைவிட்டு நீங்கிச்சென்று காசித்தலத்தை யடைந்தனன். எ-று. (௬௦)

காசியை யடைந்தமன்னன் கங்கைநீ ருச்சிக்கால
மாசறு விதியின்முழ்கி மறையவ ராதியோர்க்கு
நேசமார் பொன்பூணை நிரம்புப் பலவுநல்கித்
தேசமா ரகிலநாதன் சேவடி தொழுதுபோற்றி.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தைச் சேர்ந்த பாண்டியராஜன் கங்காநீர்த்தத்தில் களங்கமற்ற விதிப்படி உச்சிக்காலத்தில் ஸ்ரீநாதன்செய்து பிராமணர் முதலிய பெரியோர்களுக்கு விருப்பம் நிறைந்த தீர்வியங்களையும், ஆபரணங்களையும், வஸ்திரங்களையும், நிறைவாகிய மற்றைப்பொருள்களையும் கொடுத்து ஒளியுள்ள விசுவநாதர் பாதங்களாத்தொழுது துதித்து. எ-று. (௬௧)

நீருரு வாயகங்கை பூசையு நிரம்பச்செய்து
காருரு வாயசெங்கைக் காவல னமநூளாநி
னாருரு வாயவன்னு னல்வினைக்கிரங்கி முன்போற்
சீருரு வாயகங்கைத் திருமுக டோன்றினாளால்.

(இ-ள்.) தீர்த்த வடிவமான கங்காதேவியூசையும் சம்பூரணமாகச்செய்து
மேகம்போலும் (பிரதிஉபகாரத்தை விரும்பாது கொடுக்கும்) சிவந்தகைக்
கையுடைய பாண்டியன் அன்பேவடிவங்கொண்டு அக்காசிப்பதியில் வாசஞ்செ
ய்யுங்காலத்தில் அவன் புண்ணியத்துக்கு மனமிரங்கிச்சிறந்த திருஉருவமுள்ள
கங்காதேவியுன்னே மதுரையில் தரிசனங்கொடுத்ததுபோற் பிரசன்னமாயி
னன். எ-று. (சுஉ)

தோன்றிய துணர்ந்துமன்னன் றொழுதெழுந் தாடிப்பாடி
யுன்றிய பத்தியோங்கத் திருமுனின் றுரைக்கலுற்றான்
வான்றிக ழிளையவைப்பில் வயங்குநின் கருணையாலே
தேன்றிகழ் கடுக்கைமோலிச் சிவபிரான் விசுவநாதன்.

(இ-ள்.) தரிசனந்தந்தைப் பாண்டியனறிந்து பணிந்தெழுந்து நடனஞ்
செய்து தோத்திரம்புரிந்து பேரன்பு மேன்மேலதிகரிக்கத் திருமுன்னேநின்று
சொல்லத்தொடங்கினான். பெருமையால் விளங்குகின்ற இக்காசிப்பதியில் விள
க்கமுற்ற உனது கிருபையால் தேன்றுளிக்கின்ற கொன்றைமாலையணிந்த சிவ
பெருமானாகிய விசுவனாதனாயும். எ-று. (சுந)

ஆதியா வளையுங்கண்டே னளவிலா விற்பமுற்றேன்
சோதியாய் விளங்குங்காசி மான்மியஞ் சொல்லவேண்டும்
பேதியா வுயிர்த்தட்கெல்லாம் பிரிவரும் பாவம்போக்கி
நீதியா வருளுமன்னு யென்றன னிமலேசொல்வாள்.

(இ-ள்.) மற்றுமுள்ள தேவனாயும் தரிசித்து அளவுபடாத இன்பத்தைப்
பெற்றேன் மனஉறுதியுள்ள எல்லா உயிர்களுக்கும் நீக்குதற்கரிய பாவத்தை
யொழித்து முறையாக அனுக்கிரகஞ்செய்கின்ற பரதேவதையே பிரகாசவடிவ
மாக விளங்குங்காசித்தல் மகிமையை (அடியேனுக்குக்) கட்டளையிடவேண்டு
மென்றுகேட்ட அப்பாண்டியனுக்குக் கங்காதேவியுனாவாள். எ-று. (சுச)

கரைத்ரு தெய்வஞானக் கிலையது சொருபமாய்
துரைத்ரு பிறப்பிறப்பை யுற்றவர்க் கொழிக்குநீர்
தினாதரு கடற்கட்டுஞ்சு மிறைவனா தியர்களுன்றும்
புரையரு பொருளவாவிப் போக்கற வசிப்பதின் லும்.

(இ-ள்.) அடுத்துரைக்கின்ற தெய்வீகமுள்ள ஞானசாஸ்திர வடிவமாக
விளங்குகின்றது அடுத்தவர்களுக்கு உற்பத்தியைத் தை நீக்குதன்மையுடையது

உக-வது புண்ணியகீர்த்திமுத்திபெற்ற அத்தியாயம். ௨௮௨௩

ஒலிக்கின்ற திருப்பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்ளும் திகில்கர்த்தனாயுள்ள விஷ்ணுதே
வர்முதலானவர்கள் களங்கமற்ற மோட்சசாம்பிராச்சியத்தை விரும்பி நீங்கா
மல் வசிக்கத்தக்கது மேலும். எ-று. (சுரு)

பொறிபுல னடங்கியோரோ புக்கினி தமரத்தக்க
தறிதரு மைங்குரோச சொருபமாயமர்வதென்று
நெறிதரு மின்பமுத்தி நினைத்தவா தருளவல்ல
தெறிதரு பாதகங்க ளனைத்தையு மொழிப்பதினும்.

(இ-ள்.) இந்திரியங்களையும் அவைகளால் விரும்பத்தக்க விஷயங்களையும்
அடக்கின்பெரியோரோ புருந்து சுகமாக வசிக்கத்தக்கது. அறிவுடையோரால்
உணரத்தக்க பஞ்சக்குரோசவடிவமாய் விரும்பியுள்ளது. கருதியபடி வேதநெறி
யாகக்கிடைக்கின்ற மோட்சசுகத்தைக் கொடுக்கவல்லது. அளவுகடந்த தீவின
கள் எல்லாவற்றையும் போக்கத்தக்கது மேலும். எ-று. (சுசு)

ஆயிர வருடஞ்சொற்ற போதினு மடங்காச்சீர
தேய்தரு மெனக்குஞ்சொல்ல வெட்டுறூப் புகழ்தென்றும்
பாய்தரு பவித்திரத்திற் பவித்திர மாயதம்ம
மாயிரு மறைகளாலே வகுத்திடப் பட்டதின்னும்.

(இ-ள்.) ஆயிரவருடகாலம் சொன்னபோதிலும் அளவுபடாத கிறப்பினை
யுடையது, தெய்வத்தன்மையுள்ள எனக்கும் சொல்லுதற்கெட்டாத புகழை
உடையது, பரவியபுகழுள்ள பரிசுத்தப்பொருள்களுக்குப் பரிசுத்தஞ்செய்வது
பெருமைதங்கியு வேதங்களாலேயிரித்துரைக்கப்பட்டமேன்மையுள்ளது மேலும்.

ஒள்ளிய பரமானந்த முறுவது கருதிவானோர்
தெள்ளிய முனிவனோர் சேர்தரப் பட்டதென்று
நள்ளிய வுமையானோடு நம்பிரா னமரத்தக்க
தெள்ளிய சூணமின்மாவோ டில்குமா லுறுவதின்னும்.

(இ-ள்.) தேவர்களும், தெளிவுள்ள முனிவர்களும், மற்றையோர்களும்
ஒளியையுடைய சிவரந்தத்தை யடையவிரும்பி வந்து தங்குதற்கிடமாயுள்ளது,
நமது பெருமானாகிய விசுவநாதர் பிரியமுள்ள அன்னபூரணியாரோடு வீற்றிரு
க்கத்தக்கது உத்தமகுணமுள்ள இலக்குமியோடு விளக்கமமைந்த விஷ்ணுதேவர்
அமரத்திருக்கத்தக்கது மேலும். எ-று. (சுஅ)

சாந்தநம் சூணத்தினோடு தருமவீற் றிருப்பதன்பி
னந்தவம் வளர்க்கத்தக்க தவிமுத்த மெனும்பேர்பெற்ற
தேந்தழ குடையதீர்த்த சொருபமா யிருப்பதென்றும்
போந்தசாத் திரம்வானோர்தஞ் சொருபமாய்ப்பொலிவதின்னும்.

(இ-ள்.) பரமசாந்தமுள்ள நற்குணத்துடன் தருமதேவதை நிலைத்திருக்கத் தக்கது அன்போடு தவத்தவளர்த்தோங்கப் புண்ணுவது அவிமுத்தமென்னும் நாமகரணமுள்ளது அழகுதங்கிய தீர்த்தவடிவமானது என்னோரும் சாஸ்திர வடிவமாக விளங்குவது தேவர்கள் வடிவமாகவிளங்கத்தக்கது மேலும். எ-று. (1)

முத்தியைப் பிரகாசஞ்செய் திருப்பது மொழியப்புக்கார்
சத்திமற் றெனக்குப்போதா தனைநிக ரருமிக்காசிப்
பத்தியின் வசிப்போரியாரும் பவஞ்சவா சனையொழிந்தோர்
நித்திய விசுவநாத நின்மலன் சொரூப மானோர்.

(இ-ள்.) மோட்சவின்பத்தை விளக்கிக்கொண்டிருப்பது இன்னும் இக் காசியின் மகிமையைச் சொல்லப்புகுந்தால் எனக்குவல்லமை போதாது தனக்குத்தானே சமமாகிய இக்காசித்தலத்தில் சிவநேசத்தோடு வாசஞ்செய்பவ ரெல்லோரும் உலகவாழ்க்கையை யொழிந்து நித்தியராகவும் மலரகிராகவும் விளங்குகின்ற விசுவநாதரே யாவார்கள். எ-று. (எ0)

தானத்தாம் நவத்தானாளுந் தவாதயோ கத்தான்னாந்
மோனத்தாம் சித்தசுத்தி முளைத்தவர் வசிப்போரியாரு
மீனத்தா னிறைந்தோரியாரு மிவ்விடத் திருக்ககில்லா
ரோனத்தாம் காணவொண்ண னின்பமே யடைவாரென்றும்.

(இ-ள்.) இழிதொழிலால் நிறைவுற்றவர்களெல்லோரும் இக்காசிப்பதி யில் வாசஞ்செய்யமாட்டார்கள். உத்தமநான் த்தாலும், தவஞ்செய்தலினாலும், நாடோறும் தவறாதயோகசாதனத்தாலும், ஞானயோகத்தாலும், சித்தசுத்திய டைந்தவர்களியாவரும் இத்தலத்தில் வசிப்பார்கள் அன்றியும் பன்றிவடிவங் கொண்ட வீஷ்ணுவின் அறியப்படாத சிவபெருமானுடைய இன்பவடிவ த்தை எக்காலும் பெற்றிருப் பார்கள். எ-று. (எக)

பொலிதரு முத்தியூமி யென்பது புந்திசெய்யா
ரொலிதரு போகபூமி காசியென் றுள்ளன்கொண்டு
மலிதரு களவுகோறன் மதுக்குடி முதலாம்பாவங்
கலிதரு குணத்திற்செய்வார் கைக்கொள்வார் நாகபூமி.

(இ-ள்.) விளக்கத்தைத் தருகின்ற முத்தியைக்கொடுக்கும் பூமி காசித்தல மென்று மதிக்காமல் போகத்தைத்தருகின்ற பூமியென்று மனதிலெண்ணி, திருடல், கொலைசெய்தல், மதுபாஷ்ஞ் செய்தல் முதலியபாவங்களை வஞ்சனை யுள்ளகுணத்தினாலே செய்பவர்கள் நாகபூமியைவிடாது கைக்கொள்வார்கள். (1)

தெளிதரு சித்தத்துள்ளே தீப்பிய விசுவநாத
னெளிதரு மயமாய்வைகு முலைவறத் தெளிந்தநீர்நிற்
கனிதரு பிரதியிம்பங் காணல்போற் கலங்கனீரில்
வெளிதரு மதுதோயாது மலினசித் தத்துமேவான்.

உகவது புண்ணியகீர்த்திமுத்திபெற்ற அத்தியாயம். ௨௮௨௫

(இ-ள்.) தெளிவுள்ள நீரில் களிப்பைத்தருகின்ற பிரதிபிம்பம் செவ்வையாகக்காணப்படுவதுபோல் திவ்யியகுணமுள்ள விசுவநாதர், நிரம்மலசித்தத்தினிடத்துப் பிரகாசவடிவமாக எழுந்தருளியிருப்பர் கலங்கல் நீரில் பிரதிபிம்பம் செவ்வையாகக் காணாதவாறுபோல் களங்கமுள்ளமனதில் அவ்விசுவநாதர் வீற்றிருக்கமாட்டார். எ-று. (௭௩)

ஆரிய னருளினுற்ற னடியரைப் போற்றாநிற்குஞ்
சீரிய ரிடத்தேநானூந் திகழுவன் விசுவநாத
னாரிய னருள்பெற்றாரா யடியரைப் பேணாராய்
சீரிய ரல்லாரமாட்டுச் சிவனுறு னனையனென்றும்.

(இ-ள்.) ஆசாரியருளைப்பெற்றுத் தனதடியார்களைத்துதித்து வருகின்ற உத்தமரிடத்தே விசுவநாதர் தினந்தோறும் விளங்கிக்கொண்டிருப்பர், ஆசாரியர் அருளைப்பெற்றாலும் தம்மடியார்களை விரும்பாதவராயுள்ள கொடியோர் டத்து அவ்விசுவநாதர் வீற்றிருக்கமாட்டார். எ-று. (௭௪)

குரவனை வழிபாடாற்றிக் கோதறு வேதமாதிப்
பரவுறு நூல்களெல்லாம் பண்புறப் பயின்றுநெஞ்சக்
கரவறு மொழுக்கம்பூண்டு கதிக்குமென் பாலுமூழ்கி
வரமலி தெய்வக்காசி வதிபவ ரியாருமுத்தர்.

(இ-ள்.) ஆசாரியருக்கு வழிபாடுசெய்து களங்கமற்ற வேதமாதிகலைகளெல்லாவற்றையும் நற்குணத்தோடு பழகி மனத்தின்கண்ணுள்ள வஞ்சனையைப்போக்கும் நல்லொழுக்க வழிநின்று பெருகிவருகின்ற நதிவடிவமாகிய என்னிடத்து முழுக்கி வரத்தை நிறைவாகத்தருகின்ற தெய்வத்தன்மையுள்ள காசித்தலத்தில் வசிப்பவர்கள் எல்லோரும் முத்தியடைவார்கள். எ-று. (௭௫)

கற்பனை கடந்தபெம்மான் காசிமான் மியுமென்றோது
மற்புத மனைத்துஞ்சொல்ல வாருமோ வெம்மான்மன்னு
சிற்பா சொருபமாமித் திருநகர் வாசஞ்செய்து
தற்பா வின்பயின்னே சாரொன்று மறைந்தார்கங்கை.

(இ-ள்.) மாயாகற்பனைகளைக் கடந்தவிரான் வீற்றிருக்கின்ற காசித்தலமகிமையிற் கூறிய இன்பசரிதங்க ளெல்லாவற்றையும் என்னால் சொல்லக்கூடுமோ அரசனே கேட்பாயாக மேலான ஞானவடிவமாயுள்ள சிறந்த இத்தலத்தில் வாசஞ்செய்து சிவாநந்தானுபவத்தை இக்காலத்திலடைவாயென்று கங்காதேவிகட்டளையிட்டிமறைந்தனன். எ-று. (௭௬)

வரநதி யுரைத்தவாறே மன்னவன் வசித்துப்போற்றிப்
பரவுறு மனைவியோடும் பகர்பெரு முத்திபெற்று
னுரன்மிகு மதனார்காசி யொன்றுமே சிறந்ததாரு
மரவணி சடையாற்கன்பீ ரறிமினென் றனன், விமாதன்.

(இ-ள்.) கங்காதேவி சொன்னபிரகாரம் புண்ணியகீர்த்தியென்னும் பாண்டியன் காசியில் வசித்து விசுவநாதரைத் துதித்துப் புகழ்பெற்ற மனைவியுடனே பேரின்பத்தை யடைந்தனன். பிரபல ஞானத்தைக்கொடுத்தலால் காசிப்பதி ஒன்றுமே மேலானதாகும். சரீர்ப்பத்தை ஆபரணமாகத்தரித்த சடையையுடைய சிவபிரானுக்கு அன்பர்களே (அக்காசிமகிமையை அறிவீர்களாக இவ்வாறே எனதாசிரியராகிய வியாதமுனிவர் கூறினார். எ-று. (எ)

எண்ணருங் கோடிகால மெத்தனை பேர்சொன்னாலுங்
கண்ணருங் காசிமேன்மை கடையுறப் போவதுண்டோ
பண்ணருந் தவங்கள்செய்து பரம்பரன் பாதம்பெற்று
நண்ணரு மின்பமுற்ற ரைமிச வனத்தீதொன்றன்.

(இ-ள்.) அளவிறந்தகோடிகாலம் அளவில்லாதவர்கள் எடுத்துரைத்தாலும் சிந்திப்பதற்கரிய காசித்தல மகிமைக்கு அளவு சொல்லக்கூடுமோ கூடாது செய்தற்கரிய தவங்களைச் செய்து மேலாகிய சிவபெருமான் திருவடிகளை யடைந்து கிட்டித்தற்கரிய பேரின்பானுபவத்தைப்பெற்றரைமிசவாசமுனிவர்களே யென்று சூதமகாமுனிவர் கூறினார். எ-று. (எஅ)

புண்ணியகீர்த்திமுத்திபெற்ற வத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம். ௨௧-க்கு. திருவிருத்தம். எருந.

திருச்சிற்பல்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபத்திரண்டாவது பாதகக்கழுவா யுரைத்தவத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புண்ணிய மலிகாசிப் பொருவரு மேன்மையெலா
முண்ணிய விருசெவிவிட் டொருமன முடையாராய்க்
கண்ணிய முயறருவார் கச்சமில் பலபவத்தும்
பண்ணிய பாவமெலாம் பாற்றுபு கதியடைவார்.

(இ-ள்.) புண்ணியம்நிறைந்த காசித்தலத்தின் ஒப்பற்ற மகிமைகள்யாவும்
இருசெவியாரநிறைத்து ஏகமனதுள்ளவராய் அத்தலத்தைச்சதாசாலமுஞ் சிந்திப்
பாராயின் அளவில்லாத பலபிறவியிலுஞ் செய்தபாவங்க ளெல்லாவற்றையும்
ஒழித்து முத்தியடைவார்கள். எ-று. (க)

திரவிய நசைமேவிச் செம்பொரு ண்சைநீத்துப்
பரவிய பாவமெலாம் பண்ணுபு திரிதருவார்
விரவிய கொடுநிரய மேவுவர் திரவியமு
முரவிய விருகூறு யுற்றிரு பயன்றருமே.

(இ-ள்.) பொய்ப்பொருளாசைகொண்டு உண்மைப்பொருளாகிய முத்
திவிருப்பத்தைக்கைவிட்டு விரிந்தபாவங்கள் முழுமையுஞ்செய்து உழுவவர்கள்
கொடுநரகங்க ளெல்லாவற்றையுமடைவார்கள்) அப்பொய்ப்பொருளும் வலி
மையுற்ற இரண்டுபாகமாகப்பிரிந்து இரண்டு பிரயோசனத்தைக் கொடுக்
கும். எ-று. (உ)

பெண்டுபிள் னைகட்கென்றே பேணுபு நேடுபொருண்
மண்டுபல் பாதகமும் வருவித்து நாகுய்க்கு
மண்டுபல் லறநிமித்த மார்வத்திற் தேடுபொருண்
மிண்டுபல் பந்தமெலாம் வீட்டுபு கதியுய்க்கும்!

(இ-ள்.) மனேவீமக்களுக்கு வேண்டுமென்றே விரும்பிச்சம்பாதிக்கின்ற
பொருள்நிறைவாயுள்ள பலபாதகங்களையும் வளர்த்துப் பின்னர் நரகத்திற்செ
லுத்தும். நெருங்கிய பலவாயுள்ள தருமநிமித்தம் அன்போடு சம்பாதிக்கின்ற
பொருளானது விலியபலபந்தங்களையொழித்து முத்தியைச்சேர்ப்பிக்கும். எ-று.

கண்ணிய காமியநிட் காமியமென் நிரண்டாம்

புண்ணிய மிதினமுன்னர்ப் புகன்றது பந்தமெலா

நண்ணிய விளைவிக்கும் பின்னது நாமங்காற்

மண்ணிய பெருமுத்தி சார்விக்குந் தவத்தோரே.

(இ-ள்.) தவத்தையுடைய முனிவர்களே காமியபுண்ணியமென்றும், நிஷக்காமிய புண்ணியமென்றும், புண்ணியம் இருவகையாகும். இவைகளுள் காமியபுண்ணியம் எல்லாப்பந்தங்களையும் விருத்திசெய்யும். குறிக்குமிடத்து நிஷக்காமிய புண்ணியம் பரமசாந்தமுள்ள முத்தியைச்சேர்ப்பிக்கும். எ-று. (ச)

பந்தமென் றுரைப்பதுதான் பையப்பய நரகமெலாம்

பந்தமுற் றிடச்செய்யும் பரசிவ னருள்போற்றிப்

பந்தமற் றிருப்பவரே பரகதி யின்புறுவார்

பந்தமற் றுயர்மேன்மை பற்றிய முனிவீர்கள்.

(இ-ள்.) பாசங்களையாவும் ஒழிந்து மேலான இன்பத்தைத் தழுவியிருக்கின்ற சவுகனாதிமுனிவர்களே பந்தமென்றுசொல்லத்தக்கது உபாயமாக எல்லாநரகங்களிலும் புகுவித்து விட்டுவிலகாமற் செயலிக்கும் பரமசிவனுடைய திருவருளைத் துதித்து பாசத்தை யொழித்திருப்பவர்களே மேலாகிய முத்தியின்பத்தைப்பெறுவார்கள். எ-று. (ரு)

நரகமென் றுரைப்பதுதா னொனெவ் வளவைத்தென்

றுவறு வாராயிற் சொற்றமற் றொருவன்செ

யிரவுறு பாதகங்க ளெவ்வள வவ்வளவாந்

திரமுறு பொருணடிச் சிந்தையிற் செறித்திரே.

(இ-ள்.) அசைவற்ற மெய்ப்பொருளைத் தியானயோகத்தாற் குறித்து மனத்தில் வைத்திருக்கும் முனிவர்களே நரகமென்று சொல்லத்தக்கது ஆராய்ந்து பார்க்குங்கால் எவ்வளவு அளவினையுடையதென்றாற் சொல்லுகிறோம் ஒருவன் இராக்காலத்திற் செய்கின்ற பாடுகம் எவ்வளவோ அவ்வளவென்றே (மதிப்பீர்களாக.) எ-று. (சு)

வளிதட வினும்பாடு மகதிரல் யாழ்முனிவன்

றெளிதர முன்னொருநாட் சேவடி பணிந்தேத்து

மொளிகெழு பார்வேந்த னொருவனுக் கீதுரைத்தான்

பெளிதர யாமின்று விரித்துரைப் பாமதனை.

(இ-ள்.) காற்று நரம்பின்மேற்படினும் இசைபாடுகின்ற நல்லமகதியாழையுடைய நாரதமுனிவர் முன்னொருகாலத்துத் தம்முடைய பாதங்களில் வணங்கி தெளிவினைப் பெறும்பொருட்டுத்துதித்த புகழுள்ள ஓர்ரசனுக்கு இதைக் கூறினர். யாம் இன்று அதைவெளியாக விரித்துக்கூறுகின்றோம் (கேட்பீர்களாக.) எ-று. (ஏ)

உஉ-வது பாதகக்கழுவாயுபாத்த அத்தியாயம். உஅஉக்

பகைவளி யறமாய்க்கும் பாய்சினப் பகடுதி
நகைகெழு நகரத்து நடுச்சபை யொன்றுளதாம்
றகைகெழு மற்றதன்கட் டங்குவர் பல்சான்றோர்
திசைகெழு பல்லுயிருஞ் செய்தவை தெரிந்துரைப்போர்.

(இ-ள்.) பகைவருடைய வல்லமையை முழுதுங்கெடுப்பதும் கோபத் தோடு வேகமாகச் செல்லுவதுமாகிய எருமைக்கடாவாகனமுள்ள இயமனது விளக்கமான பட்டண நடுவில் ஒருசபையிருக்கின்றது. பெருமையுள்ள அச்ச பையினிடத்துப் பலபெரியோர்கள் வாசஞ்செய்வார்கள் பலதிக்கிலுமுள்ள அனேகசீவர்களுஞ் செய்தபுண்ணிய பாவங்களைத்தெளிந்துரைக்கவல்லவர்கள். ()

மன்னிய புகழ்க்காசி மான்மிய முதலாகப்
பன்னிய பற்பலவும் பருத்தினி தாய்ந்கிடுவோர்
மின்னிய நல்லொழுக்கே மேவுருக் கொண்டனையார்
துன்னிய பாதகத்தின் றோகுகழு வாய்விதிப்போர்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற கீர்த்தியுள்ள காசித்தலமகிமை முதலாகச்சொல்லப் படுகின்ற பலநூல்களையும் இனிமையாகப்பகுத்து ஆராய்ந்தறிபவர்கள் விளக்க முற்ற சன்மார்க்கமே திருவுருக்கொண்டது போன்றுள்ளவர் நெருங்கிய பாத கங்களுக்குத்தக்க பிராயச்சித்தத்தை விதிப்பவர்கள். எ-று. (க)

காசியை நினையாமற் கங்கையின் முழுகாமற்
பேசிய விசுவேசன் பிறங்கருள் பேணுமன்
மாசியல் பாதகமு மன்னிய புரிவார்க்குப்
பேசிய பெருங்கழுவாய் பிறவகுப் போரவரே.

(இ-ள்.) காசிப்பதியைச் சிந்தியாமலும் கங்காநதியில் ஸ்நானஞ்செய்யாம லும், வேதங்கள் கூறிய விசுவநாதரது விளக்கமுற்ற திருவுருளை விரும்பாமலும், களங்கமுள்ளபாதகங்களை நிலையாகச் செய்பவர்களுக்குச் சொல்லப்படுகின்ற பிர பலமான பிராயச்சித்தத்தையும் மற்றையதண்டனைகளையும் விதிப்பவர்கள் அச் சபைநடுவுள்ள பெரியோர்களே யாவர். எ-று. (கஉ)

கடுகு பு விரைசெல்லுங் காய்சினப் பகடுநுங்
கொடுவளி முரண்மார்பக் கொற்றவ னனையார்சொற்
றிடுவது செவியேற்றே யியற்றுவன் றண்டமெனி
னெடுகிய வுணர்வன்னார் நிறையுளப் பரிதெவர்க்கும்.

(இ-ள்.) அதிவேகமாக நடப்பதும் பெருங்கோபமுள்ளதுமாகிய எருமை க்கடாவாகனத்தை நடத்துபவனும், அதிகபராக்கிரமமும் வலிமையுமுள்ள மார் பினையுடைய அச்சனுமாகிய இயமன், அச்சபைநடுவுள்ள பெரியோர்கள் சொல் லும் வார்த்தையைக்கேட்டு பாவிகளுக்குத் தண்டனைசெய்வானுனால் பேரறிவு ள்ள அப்பெரியோர்கள் மகிமையையாவரால் அளவிடக்கூடும். எ-று. (கக)

நலமலி யனையசபை நாப்பனோ ரரியணைமேற்
கலகல வொலிசெய்யுங் கண்டைமும் பகட்டுத்தி
வலமிசு பெருஞ்சிறப்பின் வைகுபு பாதகாகட்
கலகறு துயர்செய்யுந் தண்டமற் றறைசெய்வான்.

(இ-ள்.) கலகலவென்று ஒலிசெய்கின்ற மணிகட்டிய எருமைக்கடாவை
எறிபடாத்தி வெற்றிமிசுந்த பெருஞ்சிறப்பை யடைந்திருக்கின்ற அவ்வியமன்
உண்மை நிறைந்த சபைமத்தியிலுள்ள ஒரு சிம்மாசனத்தின்மீது வீற்றிருந்து,
பாவஞ்செய்தவர்களுக்கு அளவில்லாத துயரங்களைக்கொடுக்கின்ற தண்டனையின்
விபரங்களைச் சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று. (கஉ)

இனையரை யிருப்பாலை யிடைக்கொடுத்திடைத்திடுமி
னினையரை வன்செக்கி னிட்டுறத் திரித்திடுமி
னினையரை முசலங்கொண் டிருந்தலை யுடைத்திடுமி
னினையரை நாந்தகங்கொண் டிடற்றசை யீர்த்திடுமின்.

(இ-ள்.) தூதர்களே இப்பாவிகளை இருப்பாலையிற்கொடுத்து உடம்பை
றுறுங்கச்செய்வீர்கள். இப்பாவிகளை வலிய செக்கிற்போட்டு செவ்வையாகச்சுழ
ற்றி அரைத்து விடுவீர்கள். இந்தப்பாவிகளை இருப்புலக்கைகொண்டு தலைசிற
உடைத்துவிடுங்கள். இந்தப்பாவிகளை வாள் கொண்டு தேகத்திலுள்ள மாமிச
ங்களை யரிந்து விடுவீர்கள். எ-று. (கங)

இன்னரை யீர்த்திலையி னிலகிய கருவிகொடு
நன்னர்கொள் கண்கூன்று நகுபல துயர்செய்மி
னின்னரை வேம்பிலையி னியல்புறு வாள் கொண்டு
நன்னர்கொ டசைமேனி நன்றற வற்றையெயின்.

(இ-ள்.) இப்பாவிகளைப் பேரீச்சன் இலையையொத்து விளங்கும் ஆயுத
த்தைக்கொண்டு உத்தவாங்கமாகிய கண்களைத்தோண்டிப் பலவிதமான துயர
த்தைச் செய்யுங்கள் இந்தப்பாவிகளை வேப்பிலையோன்ற அச்சவடிவாகிய வா
ள்களால் உறுதியுள்ள மாமிசத்தைக்கடந்து, எலும்பிலமுந்தும்படி அறைவீர்க
ளாக. எ-று. (கச)

இத்தகுபாவியரைத் தூக்கியமுட்க்கிரும்பின்
கொத்துறமிடற்றமுத்திக் கொடுத்தழல் கீழ்முட்டிப்
பொத்தியபேரிழுதின் புடவைமெய்மேற்கூழ்ந்து
சுத்தியவத்தழல்வாய்த் * துணைந்துணுமாபுரியின்.

(இ-ள்.) இந்தப்பாவிகளை, தீரும்பினால் வளைவாகச்செய்த கொக்கிகளை
க்கழுத்திற்குத்தி, மேலேதூக்கிக்கட்டி, அவர்கள் காலின்கீழே பிரபலமான நெ
ருப்பைமுட்டி, இவர்கள்தேகத்தில் நெய்யினால்நனைத்த வஸ்த்திரங்களை நெரு
ங்கச்சுற்றி, கீழுள்ள நெருப்பு அவ்வஸ்த்திரங்களைப்பற்றி விரைவில் தகிக்கும்
வகைசெய்வீர்கள். எ-று. (கரு)

உ-வ துபாதகக்கமுவாயுரைத்த அத்தியாயம். ௨௦௩௧

கனலெழநெடுநெரங் காய்ச்சியசெப்புருவி
லனகமிலிவர்தம்மைத் தழுவிடவாற்றிடுமின்
மனநெகவன்கறையின் மற்றிவர்தமையிட்டுக்
கனமிருமிருப்புலக்கை வைக்கொடுதுவைத்திடுமின்,

(இ-ள்.) செப்புச்சிலைகளை நெருப்புப்பொறி பறக்கும்படி நெடுநெரங் காய்ச்சியெடுத்த அவ்வடிவங்களில் இந்தப்பாவினைச் சேர்த்துக்கட்டுவீர்கள் இந்தப்பாவினை இருப்புரலிந் போட்டு மனநெடுங்க அதிபரமுள்ள இருப்புல க்கைகளைக் கையிற்கொண்டு துவைப்பீர்களாக. எ-று. (க௬)

(ப-ம்.) பரதாரகமனஞ்செய்தபாவினைக், காலதுதர் யாதனாசர்த்திற் புகுத்தி நரகபூமிக்குக் கொண்டுபோய் அவர்கள் தழுவியமாதரைப்போல, செ ம்பினாற்செய்து சிவக்கக்காய்ச்சிய வடிவங்களிற் சேர்த்துப் பயந்து விலகிப்போ காதபடி சூலத்தால் முதுகிற்சூத்தி அழுத்துவார்களென்பது வேதசம்மதமாத லின் இவர்தம்மைத்தழுவிட வாற்றிடுமின். என்றுகூறினார்.

பூரியரிவர்தம்மைப் பொள்ளெனக்கொடுபோகிக்
கூரியவாள் கொண்டு கொழுவிடக்கீருண்முதற்
சோரியதறவீர்ந்து துண்ணெனநாய்நரிக்
ளாரியவிடுத்திடுமி னல்லல்கள் பலசெய்மின்.

(இ-ள்.) மிக்க இழிவுள்ள இப்பாவினை விரைவாகக் கொண்டுபோய் கூர்ந்தவாளினால் செழித்ததசையும் ஈரல் முதலியவைகளும் உதிரமும் கீழ்விழு மாறு அறுத்து நாய் நரிகள் உண்ணும்படி செய்வீர்களாக. அதுவன்றியும் இவர் கள் பல்வாயுள்ள துயரங்களையும் அனுபவிக்கச் செய்வீர்களாக. எ-று. (க௭)

(ப-ம்.) பாவஞ்செய்பவர்களுக்குள் உபபாதகம், அதிபாதகம், மஹாபாத கங்களைச் செய்பவர்கள் மிகவிழிந்தவராதலின் பூரியரென்றும், வாள் கொண் டறுக்குந்தோறும் துயரப்பட்டு மற்றுமுள்ள துயரங்களை யனுபவிப்பதற்கு அறு த்தகுறைகள் கூடிக்கொள்ளுந் தரமுடையது பூாதனாதேகமாதலின் அல்லல்கள் பலசெய்மின் என்றுகூறினார்.

கிருமிகள் பலசெற்ற கிடங்கிடையிவர்தம்மைப்
பொருமுறவீழ்த்திடுமின் புன்மலமயமாய்
கருகிருட்குழிவீழக் கடிதிவர்தமைத்தருமி
னுருமு வெங்கான் மழைசா ருழையிவர்தமைவிடுமின்.

(இ-ள்.) இப்பாவினைப் பலவகையான புழுக்கள் இறந்துகிடக்கின்ற பள்ளத்தில் துன்பப்படும்படி தள்ளுவீர்கள். இப்பாவினைப் பெருந்துரக்கந்த மயமாகிய மலங்கள் நிறைந்ததும் பேராந்தகாரத்தை யுடையதுமாகிய குழிகளில் விரைவாகத்தள்ளுவீர்கள். இப்பாவினைப் பெருங்காற்றும், பெருமழையும், பே ரிடையும், அதிகரிக்கின்ற இருண்டவிடத்தில் விடுவீர்கள். எ-று. (க௮)

துளையிடுநெட்டுசி துண்ணெனக் கரங்கொண்டு
விளை துயர்நனியாக விரைந்திவர் செவிதுளையின்
றளைபடு மிவர்தந்தந் தடி.கொடுதகர்த்திடுமின்
• கிளைபடுதழற்குண்டத் திவர்கெழு முறச்செயமின்.

(இ-ள்.) இந்தப்பாவினை, துவாரஞ்செய்கின்ற திருக்கூசியைக் கையிற் கொண்டு பெருந்துயரம் மேன்மேல்வளர, காதுகளில் விரைவாகத் துளையிடுங்கள். இந்தப்பாவினை தடியைக்கைக்கொண்டு வரிசையாயிருக்கின்ற பற்களை யுடைத்துவிடுங்கள். இந்தப்பாவினை, சுவாலித்தெரிகின்ற அக்கினிகுண்டத்தில் தள்ளிவிடுவீர்கள். எ-று. (கக)

(ப-ம்.) சிவபிரானையும், மெய்யடியாரையும், நிந்தைசெய்யும் அதிபாதகர் வார்த்தைகளை இன்பமாகக்கேட்டுச்சகிக்கின்றவர்களுடைய காதுகளைக் காலதூதர்கள் துளை செய்வாரென்பது வேதசம்மதமாதலின், இவர்கெவிதுளையினென்று கூறினார்.

இன்னரைமூக்கரிமி னின்னரைநாக்கீர்மி
னின்னரைப்பற்றகர்மி னின்னரைக்கண்ஞன்மி
னின்னரையுடல்போழ்மி னின்னரைக்குறியறுமி
னின்னரையிழுதுநிறை யிடையிட்டுவருத்திடுமின்.

(இ-ள்.) இந்தப்பாவினை, மூக்கறுப்பீர்கள். இந்தப்பாவினை, நாக்கைப் பிளப்பீர்கள். இந்தப்பாவினை பல்லைப்பிடுங்குவீர்கள். இந்தப்பாவினை, கண்களைத்தோண்டிவிடுவீர்கள். இந்தப்பாவினை, வானினால் உடம்பைப் பிளந்துவிடுவீர்கள். இந்தப்பாவினை, ஆண்குறியை அறுத்துவிடுவீர்கள். இந்தப்பாவினை, (கொதிக்கின்ற) நெய்க்கொப்பரையிற்போட்டு வருத்துவீர்கள். எ-று. (உ௦)

(வேறு.)

ஏன்றுமாவதத்தார்க்கு மியலதிபாவத்தார்க்குங்
கன்றுபபாவத்தார்க்குங் கருதுதுதண்டமெல்லா
நன்றுமவையார்க்கேற்பத் தக்கவாநவிற்பிரீலக்
குன்றுறழ்மேனிச்செங்கட் கூற்றுவன்கவலையுற்றான்.

(இ-ள்.) இவ்வாறாக மகாபாதகஞ் செய்தவர்களுக்கும், அதிபாதகஞ் செய்தவர்களுக்கும், உபபாதகஞ் செய்தவர்களுக்கும், சிந்திக்கத்தக்க தண்டனைகளெல்லாவற்றையும், நியாயசபையிலுள்ள பெரியோர்கள் சம்மதிக்கத்தக்க விதமாகச்சொல்லி நீலமலைபோன்ற பெரியசரீரத்தையும் சிவந்தகண்களையுமுடைய இயமன் கவலைகொண்டனன். எ-று. (உக)

கூற்றுவன்கவலையுற்ற குறிப்பவன்முகத்தாற்றேர்ந்து
மாற்றருநீதிவாய்ந்த மாண்புடையவையாரியாரும்
பேற்றரும்வருத்தந்தாமும் பூண்டிமற்றவனைநோக்கிச்
சுற்றிருங்கவலையுற்ற காரணஞ்சாற்றுகென்றார்.

உஉ-வது பாதகக்கழுவாயுரைத்த அத்தியாயம். உரந்

(இ-ள்.) தண்டனைத்தலைவனாகிய அவ்வியமன் உள்ளத்திற்கொண்ட கவலையை முகக்குறிப்பினாலுணர்ந்து பேதியாதநியாயமார்ச்சத்தில் அசைவற்றுநிற்கும் பெரியோர்கள்யாவரும் சங்கிப்பபடாத துயரத்தைத் தாமுங்கொண்டு அவ்வியமன் (முகத்தைப்) பார்த்து அடங்காக்கிலேசத்தை மனதிற்கொண்ட காரணம்யாது அதை எங்களுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்றார்கள். எ-று. (உஉ)

அவையிடநீதிவாய்ந்த வறிஞர்களீதுகேண்மி
னனையறுசம்புதிவு நலத்ததாலதனிலுள்ளஞஞ
செவையுடைப்பரதகண்டஞ் சிறந்ததாலக்கண்டத்துஞ்
சுவையருள்கொழிக்குமாரி யவருத்தஞ்சிறந்ததாமால்.

(இ-ள்.) தருமசபையிலுள்ள நீதியமைந்தபெரியோர்களே இதைக்கேட்பீர்களாக (எழுதிவுகளுக்குள்) குற்றமற்ற சம்புத்தீவானது மேலானதாகும். அச்சம்புத்தீவிலுள்ள ஒன்பதுகண்டத்துள், மேலானபரதகண்டமே சிறந்ததாகும். அப்பரதகண்டத்துள், பராசத்தி யருள்பெருகுதற்கிடமாகிய ஆரியவர்த்தமே மேன்மையுடையதாகும். எ-று. (உஉ)

எழுதிபமாவன நாவல், இறலி, குசை, கிரவுஞ்சம், புட்கரம், தெங்கு, கழுகு இவ்வெழுவகைப் பொருளும் அவ்வத்தீவின் மிக்கனவாகையால், இவற்றாற் பெயர்பெற்றன. கண்டம் ஒன்பதாவன கீழ்விதேகம், மேல்விதேகம், வடவிதேகம், தென்விதேகம், வடவிரேபதம், தென்னிரேபதம், வடபரதம், தென்பரதம், மத்திமகண்டம் இவையே நவகண்டமாம்.

அன்னபுண்ணியத்ததாய வாரியவருத்தந்தன்னுட்
பன்னருந்தலங்கள்பல்ல பரவுதிர்ந்தந்கள்பல்ல
வென்னரும்புகழாரிற்கு மிலிங்கழர்த்திகளும்பல்ல
நன்னர்கொளையபூமி நலத்தையுரளக்கற்பாலார்.

(இ-ள்.) அத்தன்மையான புண்ணியங்களையுடைய ஆரியவர்த்தமென்னும் பூமியில் சொல்லுதற்கரிய மகிமையுள்ள பலதலங்களுள்ளன, புகழ்பெற்ற பல தீர்த்தங்களுள்ளன, யாவருந் துதித்தற்குரிய சிவநில்கழார்த்தமும் பலவுள்ளன. பல நன்மைகளையுந் தன்னிடத்துடைய அந்த ஆரியவர்த்தத்தின் மகிமையை யாவரளவிட்டுரைக்கத்தக்கவர்கள். எ-று. (உச.)

இமயமலைக்கும் விந்தமலைக்கும் ஈடுவேயுள்ள பூமிக்கு ஆரியவர்த்தமென்று பெயர்.

நிகழ்கருமாதிகாரி நிரம்புஞானாதிகாரி
புகழ்மிகுமனையபூமி யுடையதாய்ப்பொலிவதேனந்து
மகழ்மலத்தினருமந்தப் பூமியையவாவல்கண்டு
மிகழ்விலப்புவியின்புத்திக் கேதுவாஞ்சன்மமாய்.

(இ-ள்.) பெரும்புகழையுடைய ஆரியவர்த்தமென்னும் அந்தப் பூமியில் விளக்கமுற்ற சற்கர்மாதிகாரிகளும் பூரணஞானாதிகாரிகளும் சிறந்தோங்கிவரு

வதையறிந்திருந்தும் முத்தான்மாக்களாகிய பெரியோரும் அவ்வாரியவர்த்தத்தை
விரும்புதலை நோக்கியும் புகழுள்ள அந்தப்பூமியில் முத்தியின்பத்தைப் பெறத்தக்க
பிறவியாகிய. எ-று. (உரு)

மானிடவுருவம்பெற்றி மாற்றரும்விரத்திமேவி
யானிடத்தைந்துமாடு மானடியர்ச்சித்தேத்தி
யூனிடர்க்கடலினீங்கா ருண்மையென்பதுசற்றோரார்
வானிடத்தேனும்வையும் வகையொருவினையுஞ்செய்யார்.

(இ-ள்.) மானிடதேகத்தை யடைந்தும் (விடயபோகத்தையொழித்து)
நீங்குதற்கரிய விரத்தியடைந்து பசுவினிடத்துண்டாகிய பால், தயிர், நெய்,
கோடலம், கோமயம் என்னும் பஞ்சகௌவியங்களையும் அபிஷேகித்துக் கொ
ள்ளுநகிரமஹாதேவர் திருவடிகளில் பூசைசெய்து துதிபுரிந்து தசைப்பொதியை
த்தாங்கித் துயரத்தில் முழுகுகின்ற பிறவிக்கடலைக் கடக்கமாட்டார்கள். இது
உண்மை மார்க்கமென்று சற்றேனும் உணரார்கள். இந்நிலோகத்திலாளுமும்
வசிக்கத்தக்க ஒருபுண்ணியத்தையுஞ் செய்பார்கள். எ-று. (உசு.)

பாகுதிசேரும்வண்ணம் பவஞ்சத்துவெறுப்புமேவும்
வரமிகுபெரியோர்தம்பாற் றாடணைவருத்துச்சொல்வார்
புரவுசெயெதுசெய்யாத போதினுங்காசிமேவி
விரவுதண்கங்கையாடி விச்சவநாதம்போற்றார்.

(இ-ள்.) மேலாகிய மோக்ஷத்தை அடையுமாறு உத்தேசித்துப் பிரபஞ்ச
வாழ்க்கையில் வெறுப்படைந்து பெருந்தவஞ்செய்யுஞ் சாதுக்கள்மேல் பலவித
தூஷணைகளையும் விரிவாகச்சொல்வார்கள். செய்தவர்களைப் பாதுகாக்கின்ற
புண்ணியமெதைச் செய்யாதிருந்தாலுமிருக்க காசித்தலத்தையடைந்து (மகிமை)
தங்கிய குளிர்த கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து விசுவநாதரைத் துதி
யார்கள். எ-று. (உஎ)

பொருண்முதல்விடையப்பற்றே பூண்டுசம்கருமரீத்துத்
தெருண்மிகுவேதநிஃதை சிவாகமநிர்நதமற்றை
யருண்மிகுபெருமானிந்தை ய்ணைத்தையுமவாவிச்செய்தே
யிருண்மிகுதமக்குத்தாமே துயரொலாமிட்டிக்கொள்வார்.

(இ-ள்.) திரவியமுதலாயுள்ள விடையசம்பந்தத்தை மேற்கொண்டு புண்
ணியத்தொழில்களைக்கீழ் தெனியுமிருந்த வேதநிஃதையையும் சிவாகமநிர்நதையையு
ம் பெருங்கருணையுள்ள சிவநிர்நதமுதலிய தேவநிர்நதையும் மற்றுள்ள பாவங்
களையும் விருப்புடன் செய்து மிகுந்த அறியாமையால் துயரங்களைத் தாங்களே
சம்பாதித்துக்கொள்வார்கள். எ-று. (உஅ)

சிவபுராணங்கள்மேளார் சிவனமர்தலங்கள்சேரார்
சிவனுந்துந்தீர்த்தமூழ்கார் சிவலிங்கசேவைசெய்யார்

சிவனடியாரைக்கண்டாற் சிவனென்றேசென்றுபோற்றார்
சிவசிவவென்றாத்திராத் தீங்கெலாஞ்செறியநின்றார்.

(இ-ள்.) சிவபுராணபாராயணங்களைக் காதினாற்கேளார்கள். சிவபிரான்வீற்றிருக்கின்ற ஸ்தலங்களை யடையார்கள். மேலாகிய சிவதீர்த்தங்களில் ஸ்ரீராமஞ்செய்யார்கள். சிவலிங்கதரிசனம் பண்ணார்கள். சிவநேயர்களைப்பார்த்தால் சிவபெருமானென்றே தியானித்துத்துதியார்கள். சிவசிவவென்று சொல்லார்கள். பிராயச்சித்தங்களாலே ஒழிக்கப்படாத பாவங்களெல்லாவற்றையுஞ்செய்வார்கள். எ-று.

வருபவத்துயரந்தேர்ந்தோர் மஹ்துமாற்றவேண்டி
பெருகுநிட்காமியத்தாற் பேரின்பமடையாநிற்பார்
திருகின்மஹ்தமற்குமாறுங் காமியஞ்செய்யாநிற்போர்,
ரொருவரும்பந்தமெல்லா முற்றருந்துயரத்தாழ்வார்.

(இ-ள்.) அடுத்தடுத்துவரும் பிறவிகளைத் துன்பமென்றறிந்த பக்குவிகள் அப்பிறவியை யொழிக்கவிரும்பி அதிகரித்த நிஷக்காமிய தவங்களைச்செய்து பேரின்பாதுபவத்தைப் பெறுவார்கள். மாறுபடாத அப்புண்ணியத்துக்கு விரோதமாயுள்ள காமியகர்மங்களைச் செய்பவர்கள் நீங்குதற்கரிய எல்லாப்பந்தங்களையும்டைந்து அருந்துயரமாகிய (கடலில்) ஸூழ்குவார்கள். எ-று. (10)

புண்ணியம்புரிந்தார்க்கெல்லாம் புகழ்மிகுசாந்தனாகி
யண்ணியநயமேன்மேலு மணைதரப்பொலியாநிற்போ
மெண்ணியபாவமெல்லா மியற்றிநிங்கொடியார்க்கென்றுங்
கண்ணியகொடியருபங் காட்டியேயச்சஞ்செய்வோம்.

(இ-ள்.) (நியாயசபையிலுள்ள பெரியோர்களை) நல்வினை செய்பவர்கள் யாவார்க்கும் மிகுபுகழுள்ள சாந்தருபத்தைப்பெற்று அவர்களுக்கு வேண்டிய சகாயங்கள் மேலுமேலு முண்டாகுமாறு இடைவிடாது செய்துவருவேன். எண்ணியவாறு பாவங்கள்யாவையும் செய்துவுருந் துஷ்ட்டர்களுக்கு எக்காலமுஞ்சிந்திக்கத்தக்க குரூரவுடவத்தைக் காட்டியப்படுத்தவேன். எ-று. (11)

எண்ணருந்தருமவாஞ்சை மெய்தினோர்சாந்தமேவிக்
கண்ணருஞ்சத்திபெற்றுக் கதிக்கரசாகிவாழ்வார்
பண்ணரும்பொருளில்வாஞ்சைப் பட்டவரளவாப்பாவ
நண்ணருங்குணமாக்கொண்டு நரகெலாந்துளையாநிற்பார்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத தருமங்களைச் செய்யவேண்டுமென்கிற இச்சையுடையோர்கள், சாந்தசம்பத்தையடைந்து நினைத்ததற்கரிய சித்தசத்தியுடையராய் (பின்னர்தான்சாதனைஞ்செய்து) மோட்சபுமிக்கு அரசராகி வாழ்வார்கள். துயரங்களை யுண்டிபண்ணுகிற பெயர்ப்பொருளில் இச்சைவைத்தவர்கள் அளவுபடாத பெரும்பாவங்களைச்செய்வதே நன்னடையாகக்கொண்டு பலவாயுள்ள நரகங்களையும் அதுபவிப்பார்கள். எ-று. (12)

ஒருமனம்விடயம்பற்றி லுணைத்தவவ்விடயமேயாய்த்
திருமருநகரமெல்லாஞ் செறிப்பினுடையார்க்காக்கு
மருண்மலிபரமான்மாவைப் பற்றின்மற்றதுவேயாகிக்
கருமருவாதவின் பக் கதையிடைக்ககெவுய்க்கும்.

(இ-ள்.) நெஞ்சம் ஒருவ்வுயத்தைவிரும்பி அழுந்தினால் சொல்லுகின்ற
அவ்விடயமேவடிவமர்கி (அதனாற்பாவங்களைச்செய்து) சுழலுதற்கிடமாயுள்ள
நகரங்களெல்லாவற்றிலுஞ்சேர்ந்து பெருந்துயரத்தை யனுபவிப்பார்கள். திரு
வருள்நிறைந்த பரப்பிரமத்தை மனம்பற்றுமானால் பிரமவடிவாகி பிறப்பில்லாத
இன்பமார்க்கமாகிய முத்தியில் விராவாகப்போய்ச் சேர்வார்கள். எ-று. (௩௩)

ஒருபொருள்கையிற்கொண்டோ நொளித்திடல்விடுதலென்னு
பிருமைபுளொன்றுசெய்தன் மற்றவற்கியலுமாபோற்
பருவரும்விடயபோகம் பற்றுதல்விடலிரண்டு
ளருமையதுணர்ந்துநீத்தோன் முத்தனாயமர்வனன்றே.

(இ-ள்.) ஒருபொருள்கையிற்பெற்றவன் அப்பொருளைப் பத்திரப்படு
த்துதல், விட்டுவிடுதல் என்னும் இரண்டு தொழிலில் ஒன்றைச் செய்தற்கு அவ
னதிகாரி யாவதுபோல, துன்பத்தைத் தருகின்ற விடயபோகங்களைப்பற்றுதல்,
நீக்குதல் ஆகிய விரண்டனுள் அருமையாயுள்ளதை யறிந்து விடுத்தவன் முத்தி
நிலையைப்பெற்று வீற்றிருப்பன். எ-று. (௩௪)

(ப-ம்.) விடயபோகங்களைப்பற்றுதல், எளிது, அவற்றை விடுதல், அரிது,
அரிதாயுள்ளவைகளைப் பூர்வபுண்ணியத்தால் விடுவானுயினும் மனத்தைவிட்டு
நீங்காது, விட்டபோகங்களை மீண்டும் பற்றுத்தக்க இச்சையை விளைவிக்குமாத
லின் அவ்வுருமை நோக்கி அருமையதுணர்ந்து நீத்தோன் என்று கூறினார்.

தான்மேடுபொருள்களெல்லாந் தாரமாதியருக்கென்று
மான்மேமண்ணிடைப்புதைத்து மாண்டுபொயரத்தாழ்வான்
றான்மேடுபொருள்களெல்லாஞ் சங்கரப்பிரிதிசெய்யின்
மான்மேறுதுயரம்பூணூன் வரன்கதிக்கிறவனுவான்.

(இ-ள்.) தன்னால் சம்பாதிக்கத்தக்க ஊலகபதார்த்தங்களையாவும் தார (புத்தி
ராதி)களுக்கு என்று பூமியின்புதைப்பவன், இறந்தபின்னர் பலவாகிய துயரக் (கட
லில்) முழுகுவன். தன்னால் சம்பாதிக்கத்தக்க பொருள்களெல்லாவற்றையும் சிவப்
பிரிதி செய்பவன் அபிவிர்த்தியாகின்ற பிறவித்துயரத்தை யனுபவியாது மேலாகிய
மோகபூமிக்ஞாதலைவனாவன். எ-று. (௩௫)

ஆதலாற்சுவொல்லா மருந்துயரடைவாரென்று
காதலாற்கவலைபுற்றேன் வேறொன்றுகலந்தகின்ற
லோதலூர்பயனுமில்லை யுண்மையிதுணர்மினென்றான்
கோதலாற்புரியார்க்கெல்லாங் கொடியனுய்வுருந்துங்கோமான்.

உஉ - வது பாதகக்கமுவாயுரைத்த அத்தியாயம். உராகள்

(இ-ள்.) ஆதலினாலே சீவகோடிகளெல்லாம் (விஷயமயக்கத்தால்) பெருந்துபரத்தையடைவார்களென்று அவர்களிடத்துவைத்த அன்பினால் கவலையடைந்தேன் வேறே ஒருகவலையுமில்லை. எடுத்துக்கூறுவதினாற் பயன்யாது (பெரியோர்களே) இது உண்மையென்றறிவீர்களாகவென்று, பாவஞ்செய்வார்கள் யாவருக்கும் கொடியதண்டனைசெய்து வருத்தப்படுத்துகின்ற இயமன்கூற்றினால். எ-று. (௩௬)

(ப-ம்.) நடுநிலைமையுள்ளோர் தமக்குண்டாகும் துயரத்தில் மனஞ்செலுத்தாது, அன்னியர்படுந் துயரங்களுக்கே இரங்குவராதலின், கவலையுற்றேன், என்றுகூற்றினார்.

சான்றவரதனைக்கேட்டுத் தக்கதேயுரைத்தாய்தீமை

யேன்றபாதகர்க்கப்பாவ மியாவுந்தீர்கமுவாயாது

தோன்றேயுரைத்தியென்னத் துடிதுடித்ததிர்த்துச்சீற்றங்

கான்றுபாயெருமைப்போத்தார் கடவுண்மற்றிதனைச்சொன்னான்.

(இ-ள்.) (சபையிலுள்ள) பெரியோர் அந்தவார்த்தைகளைக்கேட்டு உள்ளவாறே தெரிவித்தீர் தீமைநிறைந்தபாவிகள் அப்பாவமுழுமையும் ஒழிக்கத்தக்க பிராயச்சித்தம்யாது எங்களுக்குத் தெரியுமாறு கட்டளையிடுவீரென்றுகேட்க, படபடவென்று ஆரவாரித்துப் பெருங்கோபங்கொண்டு (நடக்கின்ற) எருமைக்கடாவை வாகனமாயுள்ள யமதருமன் இதைச்சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று. (௩௭)

என்னபாதகஞ்செய்தாலு மிரும்புகழ்க்காசிமேவி

நன்னமா கங்கைமழங்கி நலந்தருவிசுவநாதன்

பென்னடிச்சேவைசெய்து பொலிந்தமர்வாரோற்பாவந்

தன்னமுமிலராய்மேலா முத்தியைச்சார்வதுண்மை.

(இ-ள்.) எந்த (மகா) பாதகங்களைச்செய்தாலும் பெரும்புகழ்மைந்த காசித்தலத்தையடைந்து, நன்மையும் பெருமையுந்தங்கிய கங்காநதியில், ஸ்நானஞ்செய்து முத்தியின்பத்தைத்தருகின்ற விசுவநாதருடைய அழகிய திருவடித்தாமரைகளைப்பணிந்து அறிவுவிளக்கத்தைப்பெற்று அந்தலத்தில் வாசஞ்செய்வார்களானால் பாவஞ்சிறிதுமில்லாதவர்களாகி (சிவபுண்ணியங்களைச்செய்து) மேலான முத்தியையடைதல் உண்மையென்று (பெரியோர்களே தெரிவிர்களாக,) எ-று.

பிராயச்சித்தத்துக் கடங்காத மகாபாதகங்களைச் செய்தவர்கள் காசியென்னுந்திருநாமமந்திரத்தை யுச்சரிப்பார்களானால் அப்பாதகங்களொழிந்து முத்தியடைவார்களென்று சிவபிரானே திருவாய்மலரக் கேட்டிள்ளாராதலின் முத்தியைச்சார்வதுண்மை யென்றுகூற்றினார்.

ஈதுநம்பெருமான்முன்ன ரெமக்குபதேசஞ்செய்த

தோதுமந்தணமேயாகு முதற்குமேற்கமுவாயில்லைச்

சாதுநீமையரேயாய சான்றிரென்றுரைத்தல்செய்தான்

காதுவெம்பாசந்தாங்குங் கையுடைச்செங்கோல்வேந்தன்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிராயச்சித்தம் நமது பெருமானாகிய கைலாசநாயகர் பூர்வத்தில் என்க்கும், பிரமதேவருக்கும், சுவாயம்புமனுவுக்கும், உபதேசஞ்செய்த அதிரகசியமாகும். இதற்குமேற்பட்ட பிராயச்சித்தங்கிடையாது. சாதுத்தன்மையுள்ள பெரியோர்களே அறிவீர்ச்சுள்ளன்று கொலைசெய்கின்ற கொடியபாசத்தைக் கையிலுடைய செங்கோல்பன்னாகிய யமதருமன்கூறினான். எ-று.)

(ப-ம்.) மகாபாதகங்களைச் செய்தவர்கள் காசியில்வசித்துக் கங்காஸ்நாநஞ்செய்தால் முத்தியடைவார்களென்று சொல்வது அனேகருக்குச் சந்தேகத்தை விளைக்குமாதலின் உண்மையுணர்த்தப்பொருட்டு நம்பெருமான் முன்னொமக்குபதேசஞ் செய்ததென்கூறினார்.

கூற்றமீதுரைத்தலோடுங் குணங்கெழுசபையாராய
மாற்றருநலத்தார்கேட்டு மனமிகமகிழ்ந்தாராகி
யேற்றமார்வேதச்சென்னி யிருக்குமந்தணமீதென்று
தேற்றமார் காசிமேன்மை சிந்தைகொண்டிருந்தாரன்றே.

(இ-ள்.) எமதருமன் இதைச்சொன்னமாத்நிரத்தில் சாந்தகுணசீலராகிய அச்சபையிலிருந்த பெரியோர்கள் கேள்வியுற்று மிகுந்த உள்ளங்கிளர்ச்சிகொண்டு உயர்வுக்குள் உயர்வாகிய வேதமுடிவிலுள்ள இரகசியார்த்தம் இதுதானென்று தெளிந்து தெளிவைக்கொடுக்கின்ற காசித்தலமகிமையைச் சிந்தித்திருந்தார்கள். எ-று. (௪௦)

(ப-ம்.) வேதங்களுக்கு மேற்பட்ட பிரமாணமில்லை யாதலின் ஏற்றமார்வேதமென்றும், மனோகளங்கத்தை யொழித்து சுத்திசெய்வது காசியாதலின் தேற்றமார் காசியென்றுங்கூறினார்.

பாதகக்கழுவாயுரைத்த வத்தியாய முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம். ௨௨-க்கு திருவீருத்தம். எகந.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவபிரகாசம்.

திருபத்து மூன்றாவது தேவர்களுப தேசம்பெற்ற அத்தியாயம்.

—o—o—o—

திருச்சிற்றம்பலம்.

மன்னுகூற்றுவன், நுன்னுசான்றவர்க்
கின்னுமென்சொன, நுன்னுமாறதை.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற இயமன், (அச்சபையில்) நெருங்கிய மேலோர்களு
க்கு (முன்சொன்னதன்) இன்னும்பாதுசொன்னான் சிந்திக்கத்தக்க அச்சரித்
திரத்தை. எ-று. (க)

ஓதவேண்டுமென், ருதாஞ்செயு
மாதவத்தர்பாற், ருதனேதுவான்.

(இ-ள்.) திருவாய்மலர வேண்டுமென்று அன்புசெய்து (கேட்கின்ற) பெ
ருந்தவத்தையுடைய சவுரகாதி முரிவர்களுக்குச் சூதபுராணிகர் சொல்லத்தொ
டங்கினர். எ-று. (உ)

மருவுபர்வமும், வெருவுகும்பியு
மொருவுகண்டமுந், துருவுமாந்தரும்.

(இ-ள்.) செய்கின்ற பாவங்களையும், அந்தப்பாவத்தால் வரும் பயங்கர
முள்ள நாகங்களையும் அந்நாகங்களேவிட்டு நீங்குங்காலமும் இவைகளைத்தேடுகி
ன்ற மனிதர்களையும். எ-று. (ங)

சாற்றவேண்டுமென், தேற்றமேயவர்
மாற்றங்கேட்டலுங், கூற்றங்கூறுமே.

(இ-ள்.) திருவாய்மலரவேண்டுமென்று பெருமைவாய்ந்த அப்பெரியோ
ர்கள் சொன்னதைக் கேட்டவளவில் யமதருமன் சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று.
மனத்தினால்வருங், கனத்தபாதக
மனத்தஞ்செய்வதை, யுனத்தகாதுகாண்.

(இ-ள்.) (பூர்வங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று) மனதில் எண்ணுவதினால்
உண்டாகின்ற மகாபாதகங்கள் எண்ணினவர்களை யாதனாகிர்த்திற் படுத்துகி
ன்ற துயரப்பாடுகளை நாம் சிந்திக்கமுடியாது. எ-று. (ரு)

(ப-ம்.) வேதாகமங்களில் சிவபெருமான் விதித்தவிதிகள் யாவும் பொய்யென்று எண்ணுதன் முதலிய பெரும்பாவங்கட்கு மனங்காரணமாதலின் கனத்தபாதகமென்று கூறினார்.

வாக்கினால்வரும், போக்கில்பாதகம்
தேக்குதீமையுண், டாக்குநானுமே.

(இ-ள்.) (தீயவாக்கியங்களை) வாக்கினால்சொல்லுவதால் வரும் நீக்கப்படுதாத பெரும்பாவங்கள் (நரகபூமியில்) நெடுங்காலம் நிறைவாயுள்ள பலதுன்பங்களை உண்டிபண்ணும். எ-று. (சு)

(ப-ம்.) வேதாகமநிந்தை, சிவநிந்தை, சிவனடியார்ப்பிந்தை, சம்கருமநிந்தை முதலிய செய்வதற்கு வாக்கு, காரணமாதலின், தீமையுண்டாக்குமென்று கூறினார்.

காயத்தால்வரு, மாயப்பாதகம்
தோயக்கும்பிடி, சாயச் சாடுமே.

(இ-ள்.) சரீரத்தினால் வருகின்ற வஞ்சனைக்கிடமாகிய பாவங்கள், நரகபூமியில் (புழுக்கள் நிறைந்த) தூர்க்கந்த நீருட்சதாமுழுகி யிருக்கும்படி வருத்தஞ் செய்விக்கும். எ-று. (எ)

இன்னபாதகம், தன்னமாயினு
மன்னமாமலை, யென்னவோங்குமே.

(இ-ள்.) மனம், வாக்கு, காயத்தால்வருகின்ற பாவங்கள் சிறிதாயிருந்தாலும், நிலைபெற்ற பெருமலைபோலோங்கி வளரும். எ-று. (அ)

(ப-ம்.) ஒருக்கால் பாவஞ்செய்தவர் பலகாலஞ்செய்ய உடன்படுவாராதலின் ஓங்குமேயென்று கூறினார்.

ஓதினஃதுப, பாதகம்மகா
பாதகம்மென, வோதல்சான்றன.

(இ-ள்.) சொல்லுமிடத்து அப்பாவங்கள் உபபாதகமென்றும், மகாபாதகமென்றும், (அதிபாதகமென்றும்) பெயர்பெற்று வருகின்றன. எ-று. (க)

பயில்செயற்கையா, லுயிர்களுக்கெலாஞ்
செயிர்செய்பாதக, மயர்வின்றோங்குமே.

(இ-ள்.) பாவங்கள், ஆன்மாக்கள் (இனந்தோறும்) பழகுகின்ற தீமையினால் வளர்ந்து (இவர்களுக்குப்பலவித) துன்பத்தை விளைவித்துச் சோர்வின்றி மேலோங்கியிருக்கும். எ-று. (க0)

கருப்பவாசமுந், நிருப்பதாகியா
வருப்புகும்பிடி, ளிருப்புமேயின.

உரு-வது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம். உராக

(இ-ள்.) (மேற்சொன்னபாவங்கள்) கருக்குழியில் வசித்தன் முதலிய துயரங்களையுண்டாக்கி, (பின்னர் யாதனாசரீரத்தைக் கொடுத்து) நரகத்தில் நிலைத்திருக்கச்செய்வனவாம். எ-று. (கக)

(ப-ம்.) குஷ்ட்ட முதலிய மகாரோகங்களை யனுபவித்தல், துர்க்கந்த பூமியில் வசித்தல், முதலியவைகள் யாவும் பாவப்பலனாதலின் ஆதியென்றுகூறினார்.

வருசவர்க்கமும், பொருவின்முத்தியும்
வெருவில்புண்ணியத், திருவின்மேவுமே.

(இ-ள்.) மேலும் மேலும் சுகத்தை விளைவிக்கின்ற புண்ணியமாகிய சம்பத்தினால், இந்திரலோக முதலிய பதவிகளும், ஒப்பில்லாத சொருபமுத்தியும் சித்திக்கும். எ-று. (கஉ)

செற்றகும்பிவீழ்ந், துற்றதிங்குறல்
சொற்றபாவத்தான், முற்றவாவதே.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லிய பாவங்களால்வந்து சம்பவிப்பது யாதெனின், கோரநரகங்களில் வீழ்ந்து அளவுபடாத துயரங்களை யனுபவிப்பதேயாம். எ-று.

துக்கரூபமாய், மிக்கயாதனை
தொக்கதென்பராம், தக்கபாவர்க்கே.

(இ-ள்.) மேலாகிய பாவஞ்செய்தவர்கள் பெருந்துயரமே வடிவமாகவுடைய யாதனாசரீரத்தை யெடுத்துப் பலவிதகிலேசங்களையும் அதுபவிப்பார்களென்று (பெரியோர்) கூறுவர். எ-று. (கச)

விடயவாஞ்சைமிக், குடயமாரந்தர்க
ளடையமேலவர், நடைபழிப்பரே.

(இ-ள்.) (அறித்தியமான) விடயவிருப்பத்தை அநிகமாகவுடைய (பாவிகளாகிய) மனிதர்கள் (சிவபிரானை) யடுத்திருக்கிற பெரியோர்களுடைய நல்லொழுக்கத்தை நிந்தைசெய்வார்கள். எ-று. (கரு)

சிறிய்பாதக, மறியவாற்றினோர்
நெறியதண்டத்தாம், செறிவர்தாய்மையே.

(இ-ள்.) சிறுபாவங்களைப் புத்தியூர்வமாகச் செய்தவர்கள் விதிப்படி (நான்) செய்கின்ற தண்டனையினால் அப்பாவங்களொழிந்து பின்னர் பரிசுத்தராவார்கள். எ-று. (கசு)

கொலைஞர்தம்முட, நிலைசெய்மானத்த
ருலையும்ற்றிவர்க், நிலைமெய்ஞ்ஞானமே.

(இ-ள்.) கொலைத்தொழில் செய்பவர்களுக்கும் அவர்களுடைய நண்பு செய்பவர்களுக்கும் ஆகிய இவ்விருதிறத்தவர்களுக்கும் சத்தியஞானம் உண்டாகமாட்டாது. எ-று. (கசு)

எனதியானெனு, முனகர்துக்கத்தா

லனகமேவுரூர், மனநலத்திற்காள்.

(இ-ள்.) சித்தசுத்தியுள்ள சபையாரோ தனுகரணங்களை யானென்றும் (புவனபோகங்களை) எனதென்றும் (மதிக்கின்ற) மூடர்கள் துயரமிகுதியால் பரிசுத்தராகார்கள். எ-று. (கஅ)

பற்றுநீங்குரூர், முற்றுமின்சுகம்

பெற்றுவாழ்வரோ, கற்றமேலையீர்.

(இ-ள்.) பலநீதி நூல்களையுங்கற்ற பெரியோர்களை உட்பற்று புறப்பற்றுக்களை நீங்காதவர்கள் பூரணமான சுதந்தையடைந்து வாழமாட்டார்கள். எ-று.

விடயவின்பெனா, மடையவுன் னுவா

ருடைவ்தோர்கிலார், கடையமாந்தரோ.

(இ-ள்.) (இந்திரியகரணங்களால்) பற்றியனுபவிக்கின்ற விஷயசுகங்களைல்லாவற்றையும் தாம் அதுபவிக்கவேண்டுமென்று எண்ணுபவர்கள் அவ்விஷயம் கெடுதியாகிறதன்மையை யறியாதவர்களாதலின் இழிவுள்ளமாந்தரோ யாவர்கள். எ-று. (உய)

உரவுஞானியைக், காவுதீரக்கண்

டிாவுசெய்துநாம், விரவுவோமகிழ்.

(இ-ள்.) தவவலிமையுள்ள ஞானவானை நமதுகளங்கந்தீருமாறு தரிசித்து (உத்தமகுணங்களை) அவரிடத்தில் யாசித்து நாம் இன்பத்தில் மூழ்குவோமாக. எ-று. (உக)

ஞானமில்லவ, ஞானமேவபி

மானநிட்டையின், மோனமுற்றிடார்.

(இ-ள்.) சொருபஞான மில்லாதவர் தேகாதிபோகங்களை அபிமானித்துக்கொண்டு (அலைவார்களேயன்றி) நிஷ்டைகூடி முத்திலிலையைப் பெறமாட்டார்கள். எ-று. (உஉ)

இன்னுமெம்பிரான், மன்னுமாமலர்

துன்னுசேவடி, யுன்னுமாறிலார்.

(இ-ள்.) (உயர்ந்தமானிட தேகத்தைப்பெற்ற பின்னராகிய) இன்னமும் எமதாண்டவராயுள்ள சிவபெருமானுடைய மலர்கள் நிறைந்துள்ள திருவடிகளை சிந்தனை செய்யாதவர்களாக விருக்கின்றார்கள். எ-று. (உங)

ஆனதேகமே, நானெனச்சொலி

யினமேவுவா, ஞானவாழ்க்கையார்.

(இ-ள்.) அழிந்துவிடுகின்ற பிரபஞ்சவாழ்க்கையி லுள்ளவர்கள் மாயாகாரியமான தேகத்தையே நானென்றுசொல்லிக்கொண்டு இழிதொழிலையே விரும்பிச்செய்வார்கள். எ-று. (உச)

உரு-வது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம் உராகு

அகமிலாதவர், தகவினாற்றமை
மிகவிழிப்பதே, சுகமளவுவார்.

(இ-ள்.) பாபமில்லாதவர்கள் பெருந்தன்மையினாலே தங்களைத்தாங்கள்
மிகவிழிப்பவாகக் கூறிக்கொண்டிருப்பார்களானால் (அப்பெரியோர்களுள்) பா
மசுகத்திற் கலந்திருப்பார்கள். எ-று. (உரு)

வேறு.

பேசின்மற்றிதற்காயதே, ராசின்மாக்கையொன்றுண்டு
நேசமார்தரப்பேசுகேன், பாசமில்லீருணருமின்.

(இ-ள்.) பாசவிமோசனத்தை யடைந்தபெரியோர்களுள், சொல்லுமிடத்
தில், இப்போது கூறினவைகளை விளக்கிக் காட்டத்தக்க குற்றமற்ற மதிமை
புள்ள கையொன்றிருக்கின்றது. நிறைந்தஅன்போடு சொல்லுகின்றேன் தெ
ரிவீர்களாக. எ-று. (உரு)

பற்றொழிந்தவர்பாதகம், தற்றமேன்மைச்சனாகரு
முற்றுமுன்னமுணர்ந்ததீ, தற்றமோவவறிமினே.

(இ-ள்.) எல்லாப்பற்றுக்களையும் விட்ட பெரியோர்களும் பாதகமுற்று
மொழிந்த மேன்மையுள்ள சனமகாராஜனும், பூர்வத்தில் இக்கதை முழுவதும்
அறிந்திருக்கின்றார்கள். உங்கள் மனச்சோர்வு நீங்குமாறு அறிவீர்கள். எ-று. (உரு)

மிக்கசெல்வமிதிலேவாழ், தக்கசிலனிருத்துச
னக்ககாவனவிறுநாள், புக்கனன்புகழ்க்காசியில்.

(இ-ள்.) பிரபலசம்பத்தையுடைய மிதிலைப்பட்டணத்தில் வாழ்கின்ற சா
ந்தசிலனாகிய சனகராஜன், சிம்மாதனத்திலிருந்து விதிவழி விளங்குங்காவற்றொ
ழிலை நடாத்துங்காலத்தில் பெரும்புகழுள்ள காசிப்பதிக்குப் போனான். எ-று.

காசிமேவியகாவல, னுசில்கங்கையடைந்தன
னேசமார்தரக்கண்டனன், மூசுபுறப்பன்முனிவரை,

(இ-ள்.) காசித்தலத்தையடைந்த அச்சுனகவரசன் குற்றத்தை யொழித்
தருள்கின்ற கங்கையைத்தரிசித்து (ஸ்நானஞ்செய்து) அவ்விடத்தில் நிறைந்திரு
க்கின்ற பலபெரியோர்களையும் பூரணமான அன்பினால் வணங்கினான். எ-று. (உரு)

அன்னமாதவருட்சிலர், பன்னருங்கருமத்தினர்
நன்னர்சாட்சிலர்ஞானிய, ரென்னவாயந்தங்கிருந்தனர்.

(இ-ள்.) அப்பெரியோர்களுக்குள்ளே, சிலர் கருமகாண்டத்தின்வழி நிற்
பவர்களும், சிலர் நன்மைநிறைந்த ஞானகாண்டத்தின்வழி நிற்பவர்களுமாக
ஆராய்ந்தறியத்தக்க உணர்வோடு அங்கிருந்தார்கள். எ-று. (ரு)

அந்தமாதவர்தாடொழாச், சந்தமன்னமைப்பொரு
ளெந்தவரறிவோமென, முந்தநின்னுவினவுவான்.

(இ-ள்.) அவ்விடத்தெழுந்தருளி யிருந்த பெரியோர்கள் திருவடிகளை வணங்கிச் சந்தவின் பரிறைந்த வேதரகசியப்பொருளை (இவர்களிடத்து) எவ்வண்ணமாக அறியலாமென்று யோசித்து அவர்கள் திருமுன்னேறின விவைத்தொடங்கினான். எ-று. (௩௧)

ஆனபந்தமழிப்பது, தீர்மானமென்றுந்தவமென்று
மீனமில்லாமகமென்று, ஞானமென்றுநவிலுவார்.

(இ-ள்.) (பெரியோர்களே) உண்டாயிருக்கின்ற பாசவிமோசனஞ் செய்வது சிலர்தானமென்று சொல்வார்கள். சிலர்தவமென்பார்கள் சிலர்மகமென்பார்கள் சிலர்ஞானமென்பார்கள். எ-று. (௩௨)

தீர்த்தமாடுந்திறமென்று, மார்த்திமேவவதைசுவா
ரேர்த்தகாரணமீதென்று, பூர்த்தியாப்புகல்வீரென்றான்.

(இ-ள்.) சிலர் புண்ணியதீர்த்தங்களில் ஸ்நாஹம் பண்ணுந் தன்மையினால் பாசவித்தியென்று கேட்பவர்களுக்கு ஆசை அதிகரிக்கக் கூறுவார்கள். (இப்படி பலகாரணங்களைக் கூறுதலால் மனதுக்கு ஐயமுண்டாகின்றது.) பொருத்தமானகாரண மிதுவென்று தேவரீர்கட்டளையிடவேண்டுமென்றான். எ-று.

அன்னம்மாயைவிசித்திர, முன்னமற்றதின் மூழ்கிய
பன்னருமனம்போனவா, நென்னருமியல்வாரென்றார்.

(இ-ள்.) பலவித விசித்திரமுள்ளதும் சிந்திக்கத்தக்கதுமாகிய மாயையென்னுஞ் சமுத்திரத்தில் யாவர்களும் மூழ்கி அவரவர்கள் மனம்போபைடி ஒவ்வொருதொழிலில் பிரவேசிக்கின்றார்களென்று அவர்கள்கூறினார்கள். எ-று. (1)

அந்தவேளையருமறைச், சந்தமாற்பொருடேர்ந்தவன்
முந்துமோரவதூதனாக, குந்துமாறுவந்தானரோ,

(இ-ள்.) அந்தசமயத்தில் அரியவேதங்களிலுள்ள இரகசிய ரீத்தங்களை யுணர்ந்தவரும், (யாவைக்குமேற்பட்டு) முதன்மையாயுள்ள அவதூதநிலையினிற் பவருமாகிய ஒருபெரியவர் திருவருள்கூட்டுதலால் அவ்விடத்துக்கு வந்தனர். எ-று. (௩௫)

அன்னஞானியடிதொழாப், பன்னரும்பயபத்தியின்
மன்னன்பூசைவயக்கியே, யுன்னவாமிஃதோதுவான்.

(இ-ள்.) ஞானவானாகிய அப்பெரியவர் பாதங்களில் மிதிலையாதிபன் வணங்கிச் சொல்வதற்கரிய பயபத்தியுடன் விதிவிளங்கப்பூசைசெய்து சிந்திக்கத்தக்க இதைச்சொல்லத் தொடங்கினான். எ-று. (௩௬)

அய்யநீயெவனாந்த, மெய்யனாகிவிளங்கினை
பொய்யவாமுதற்போக்கினை, செய்யஞானந்திருந்தினை.

(இ-ள்.) சுவாமிகளே தேவரீர் எவ்வாறாக நித்தியநந்தமே வடிவமாகவிளங்குகின்றீர். அசத்தியமாயுள்ள ஆசைமுதலிய (குற்றங்களை) யொழித்திருக்கின்றீர். மேலாகியஞானசம்பத்தை நிலையாயடைந்திருக்கின்றீர். எ-று. (௩௭)

(ப-ம்.) சாதனைதுஷ்ட்டய சம்பத்துள்ள மோக்ஷாதிகாரிகள், சொருபஞானிகளை காட்சிமாத்திரத்தால் அறிந்துகொள்வாராதலின் ஆரந்த மெய்யனாகி விளங்கின என்று கூறினார்.

உரு-வது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம். உராகு

எங்கிருந்திவணைத்தினை, துங்கவான்மசொருபனி
பங்கமோவத்தெரிந்தமை, யிங்கெனக்கருளென்றான்.

(இ-ள்.) எங்கேயிருந்து இவ்விடத்துக்கு எழுந்தருளினீர், அஞ்ஞானம்
விலகிப்போமாறு உயர்ந்த ஆன்மசொருபினை தேவர்களுரைந்த வண்ணம் அடி
யேனுக்கு அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். எ-று. (நாஅ)

அரசன்வார்த்தையகஞ்செவி, விரவயோகிவிளம்புவான்
பரவுமன்பபரிந்துகே, ஞாவுசேருமோர்போகிறான்.

(இ-ள்.) (பிரார்த்தித்த) ஜனகராஜன் வார்த்தையைக் கேள்வியுற்ற அவ
தூதராகிய சிவயோகி கட்டளையிடுகின்றார். துதித்தற்குரிய அன்பனே என்வா
க்கியத்தை விருப்புடன் கேட்பாயாக மெய்ஞ்ஞான வலிமையுள்ள சிவயோகியே
ன்று என்னை யறியக்கடவாய். எ-று. (நாசு)

ஆன்றசத்தியருபமே, தோன்றவானமற்றென்னிடை
சான்றவிப்பிரசித்திதா, னேன்றவாறுற்றிருந்ததே.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற சத்தியவடிவமான என்னிடத்தில் உள்ளதுபோலக்கா
ட்டும் ஆரோபிதப்பிரபஞ்சம் பொருந்துமாறு காணப்பட்டு வருகின்றது. எ-று.

கருவிகாரிய நானவன், பொருவருங் கருத்தாவவன்
மருவலாமோர் வினோதத்தாம், பொருவவிச்சகம் பார்க்கின்றேன்.

(இ-ள்.) பஞ்சபூதகாரியமாகிய சரீரமும் ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரிய அந்
தக்கரணதிகளும் நானன்று இவைகளையபிமானித்தின்ற கர்த்தாவும், நானன்று.
என்னிடத்துண்டாகிய ஓர்வினையாட்டினால் உள்ளதுபோலக் காட்டுகின்ற இப்பி
ரபஞ்சத்தைப்பார்த்திருக்கின்றேன். எ-று. (சாக)

அன்பின்மல நெஞ்சுறிற், றுன்பயில்லையத் துன்பந்தா
னின் பமாவந்து மெய்தரில், வன்பளற்றிடைவைக்குமே.

(இ-ள்.) அன்புள்ள ஜனகராஜனே மனம் நின்மலத்தை யடையுமானால்
துயரங்கள் வந்தனாகா. அத்துன்பங்களையாவும் இன்பம்போல வந்து சத்தியபுத்தி
யைக்கொடுக்குமானால் கொடிய நரகத்தினிடத்து அவனை நிலைநாட்டும். எ-று.

சுறுமானந்த ரூபமாம், பேறுநல்கும் பிரமப்பான்
மாறுதீர்த்துற்ற வாஞ்சையோன், வேறுகாமம் விரும்புமோ.

(இ-ள்.) வேதங்களாலெடுத்துரைக்கின்ற ஆரந்தவடிவத்தை, விதிவழியே
சிறிதிக்கின்ற அன்பர்களுக்குக் கொடுத்தருளும் பரப்பிரமத்தினிடத்துப் பேதி
யாத இச்சையை (நிரந்தம்) வைத்திருப்பவன் (அற்பமாகிய) வேறு இச்சையை
க்கொள்வானோ, (கொள்ளான்.) எ-று. (சாக)

அவாவிலார் பரமானந்தந் தவாதருபச்சிவமலா
லுவாவுளாய் மற்றுமொன்றனை, யெவாறுகொள்ள, விசைவரே.

(இ-ள்.) பட்டத்தியானையையுடைய சகைராஜனே ஆசையற்றவர்கள் பரமானந்தனுபவத்தைப் பேதியாதுகொண்டிருக்கிற சிவரூபமாவார்களேயல் லாமல் அன்னிதான விஷயசுகங்களை எவ்வாறு அனுபவிக்கத்துணிவார்கள். எ-று.

முற்றுமோர்த்தவனானும், புற்றுகாமன் சிறிதுநிற்
சுற்றுவாதனை நீங்குமோ, வற்றுமாவின்னி மல்குமே.

(இ-ள்.) முழுவதும்நின்று மெய்ஞ்ஞான சமாதியில் நிற்பவனானும் உல
காபேகைச் சிறிதிருக்குமானால் சூழ்ந்துள்ள கரணவாதனை யொழியுமோ குறை
யாது மேன்மேலோங்கி வளரும். எ-று. (சுரு)

ஆனதால் விடயத்தைவிட், டினயின்றியமாதியான்
மேன்மைசூர் சிவபூசைசெய், தூனமாதி யொழிப்போ.

(இ-ள்.) ஆனபடியினால் விடயப்பற்றை விடுத்து உயர்வுள்ள இயமாகி
அஷ்டாங்க யோகங்களைச் செய்து (மனோலயத்தைப்பெற்று) மேன்மைதங்கிய
ஞானபூசைசெய்து தேகாதிப்பிரபஞ்சவாசனையை யொழித்துவிடுவார்கள். எ-று.

அஷ்டாங்கயோகம் இயமம், நியமம், ஆதனம், பிராணயாமம், பிரத்தியா
காரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என்பனவாம்.

மெய்யரானந்த ரூபியாஞ், செய்யவேணியன்பான்மன
மையசெல்லநிதுத்துபு, வையவாஞ்சையை மாட்டுவார்.

(இ-ள்.) உண்மைஞானத்தில் விருப்பம்வைத்த பெரியோர்கள் ஆனந்தரூப
ராயும், சிவந்தசுடையையுடையராயுமுள்ள சிவபெருமானிடத்து மனமழுந்தும்
படிநிறுத்தி பிரபஞ்சவாசையை நீக்கிவிடுவார்கள். எ-று. (சுள்)

முன்னர்நானும் விடயத்தாற், பன்னருந்துன்பம் பட்டனன்
பின்னர்நாலுணர் பெற்றியா, னன்னர்மேலவர் சேர்க்கையால்.

(இ-ள்.) நான் பூர்வத்தில் (பஞ்சீசந்திரியங்களுக்கு இன்பத்தைவிளைவித்
தும்) விஷயப்பற்றினால் சொல்லுதற்கரிய துயரப்பாடுகளை யடைந்தேன். அதன்
பின்னர் சாஸ்த்திரவுணர்ச்சியாலும் சாதுசங்கசேவையாலும். எ-று. (சஅ)

சிவபிரானருள் சேர்ந்தனன், மவறின்றானமுஞ் சார்ந்தன
னிவறுபொய் மெயிரண்டுமோ, ரவமிதன்மையடைந்தனன்.

(இ-ள்.) மகாதேவருடைய கிருபையைப்பெற்றேன் பேதியாத சொருப
ஞானத்தையடைந்தேன் மறதிக்குக் காரணமாகிய பொய்யையும் மெய்யையும்
பகுத்தறியத்தக்க தவநிலையைப்பெற்றேன். எ-று. (சக)

(ப-ம்.) திருவருள் வலிமையுள்ளோர்க்குத் தவமும், நித்தியாநித்தியவஸ்த்து
விவேகமும், ஞானமுதலியவைகளும் எளிதாகக்கிடைக்குமாதலின், அருளைமுற்
கூறினார்.

சாதிர்நனந்தபுத்தலை, யர்தியாவு மடைந்தனன்

சோதிபுரன்மனந்துன்னுவித், தேதிலானந்த மேய்ந்தனன்.

உங்.வது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம். உளசுள

(இ-ள்.) சாதியாசாரங்களைக் கைவிட்டமையால், சஞ்சலமின்றி எல்லாவின்பங்களையும் பெற்றேன். பிரகாசமே வடிவமாகிய சிவபெருமானிடத்து மனமழுந்தச்செய்து குற்றமற்ற சொருபானந்தத்தை யடைந்தனன். எ-று. (ரு0)

வேதி

இலைமலிவேலினுயின்னமொன்றுகேள்
கலைமுழுவதும்புகழ் கயிலைமால்வரை
மலைமகளொடுமிள மைந்தனோடுநென்
தலைமகனொருதின மணையிற்றங்கினான்.

(இ-ள்.) அச்சவடிவுள்ள வேலேந்திய சனகமகாராஜனே மற்றொரு கதையைக்கேட்பாயாக. பலநூல்களும் எடுத்துப்புகழ்தற்குரிய பெருமைவாய்ந்த திருக்கைலாசமலையில் பார்வதிதேவியாரோடும், முருகப்பெருமானோடும், நமதிறைவராகிய சிவபெருமான் ஒரு தினத்தில் இரத்தின சிம்மாதனத்தின்மீது வீற்றிருந்து காட்சிகொடுத்தருளினார். எ-று. (ருக)

வானவர்வந்தடி வணங்கிமானிட
ரீனமிலொருபவத் தெய்துவார்கொலோ
மானமின்முத்தியை மற்றையாருயி
ரானவைநின்னடி யடைவதுண்டிகொல்.

(இ-ள்.) தேவர்கள் வந்து (மகாதேவர்) பாதங்களில் வணங்கி, மனிதர்கள், குற்றமற்றமுத்தியை, பிறந்த ஒரு பிறவியிற்றானே மேன்மையாகப் பெறுவார்களோ அவர்கள் உடம்பை விட்டுப் பிரிந்த உயிர்கள் தேவரீர் திருவடியிற் கலப்பதுண்டோ. எ-று. (ருஉ)

(ப-ம்.) உயர்ந்த பதவிகளிலிருந்து அனுபவிக்கின்ற சுகத்துக்கும் பதமுத் தியென்று பெயராதலின் மானமின் முத்தியென்று கூறினார்.

இல்லைகொலெங்களுக் கியம்புவாயென
யல்லெவென்றிகெளத் தண்ணீல்குறுவான்
வல்லெவென்றிடுமுலை யதிதிமைந்தர்கா
டொல்லெவெம்பவத்துயர் துளையுமானிடர்.

(இ-ள்.) மனிதர்கள் தேவரீர் திருவடியடைவதில்லையோ (சந்தேகமுள்ள) எங்களுக்குத் திருவாய்மலர வேண்டுமென்று தேவர்கள் வேண்டிக்கொள்ள கறுப்பினால் இருளை வெல்லத்தக்க கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் கட்டளையிடுகின்றனர். சொக்கட்டான்காயை அவமதிக்கின்ற குலங்களையுடைய அதித்குமாரர்களே (கேட்பீர்களாக) அனாதியாயுள்ள கொடியபிறவித்துயரமென்னுஞ் சமுத்திரத்தில் முழுகுகின்ற மானிடர்கள். எ-று. (ருங்)

அடைதருமொருபவத் தபேதஞானத்தாம்,
நடைதவிரமுத்தியிற் சார்வதுண்மையக்

கொடைகெழுஞானமுங் குறித்தபல்பவ

மிடைதருமறத்தினால் விளைவதுண்மையே.

(இ-ள்.) (மனிதர்கள்) எடுத்த ஒரு பிறவியற்றானே அபேதமாயுள்ள சிவ ஞானத்தைப்பெற்று தடையில்லாச் சுகத்தையுண்டிபண்ணு முத்தியைச்சேர்வ துண்மையாகும். பக்குவான்மாக்களுக்குப் போதிப்பதற்குரிய அச்சிவஞானமும் பலபிறவியிலும் மதித்து நிறைவாகச்செய்கின்ற சிவதரும்ங்களாலே மேரிடுவது ண்மையாகும். எ-று. (௫௪)

அன்னஞானத்தினை யடைதராரொலாம்

பன்னருமுழியும் பவத்திலாபூவா

ரென்னபல்லுயிர்களு மிறந்தகாலத்தே

நன்னர்கொண்முத்தியை நல்கல்வேண்டியே.

(இ-ள்.) அச்சிவஞானத்தைப் பெறுதவர்கள் யாவரும், சொல்லுதற்கரிய ஊழிகாலந்தோறும் பிறவிக் (கடலில்) முழுகுவார்கள். இவ்வாறிருத்தலால் பல ஜீவர்களுந் தேகத்தை விடுங்காலத்தில் இன்பவடிவாகிய முத்தியையடையவே ண்டிமென்று நாமாலோசித்து. எ-று. (௫௫)

இலங்கொளிஞானவீ டென்னுநாமமிட்

டலங்குறவொருதல மமைத்துளாமது

குலங்கெழுமுனிவார் கொற்றமேவுறுங்

கலங்கலில்கங்கைகூழ் கிடந்தகாசியே.

(இ-ள்.) புகழ் விளங்குகின்ற ஞானவீடென்று பெயர்வைத்துப் பிரகாச மாயுள்ள ஒருதலத்தை யுண்டிபண்ணியிருக்கின்றோம். அது கூட்டமாயுள்ள முனி வர்களை யுடையதும் பாவங்களை விருப்போடு வெல்லத்தக்க தெளிவுள்ள கங் காதிர்ந்ததையுடையதும் ஆகிய காசித்தலமாகும். எ-று. (௫௬)

பிறங்குறமத்தலம் பிரமபூமியென்

றறங்கிளரொருபெய ரடைந்ததாயிடை

நிறங்கிளர்தரப்புகு நேயமிக்கவர்

வறங்கெடவடைஞவர் மாட்சிஞானமே.

(இ-ள்.) ஞானப்பிரகாசத்தை யுடைய அக்காசித்தலத்திற்குப் பிரமபூமி யென்று ஒருபெயருண்டு, தரும் விளங்குகின்ற அத்தலத்திற்குச் சித்தபரிபாகத் தோடு சென்று அன்பு செய்வார்களானால் கொடிய குணங்களாகிய வெப்ப மொழிந்து சொருபுஞானத்தை யடைவார்கள். எ-று. (௫௭)

(ப-ம்.) காசியென்று சொல்பவருக்கும், சொல்லக்கேட்பவருக்கும், கா சிக்குப்போக முயல்பவருக்கும், முயன்றவாறு அத்தலத்தை யடைந்தவருக்கும், போவாருக்குதவிசெய்பவருக்கும் அறிவைப் பிரகாசிப்பித்துப் பின்னர் பிரமஞா னத்தைத்தந்தருளுவதன்றிச்சொருபுஞானத்தையுடைய சேவன்முத்தரனேகரைச் சதாகாலமும் தன்னிடத்துக்கொண்டிருப்பது அக்காசித்தலமாதலின் அப்பதி யைப் பிரமபூமிபென்று கூறினர்.

உந-வது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம். உாசக

பிறதலத்தெண்ணரும் பிறவிலைகிய்
வறமொருபவத்துற வவிழுத்தந்தரு
மறவபராதமின் மாண்பினோர்க்கெலா
முறவொளிர்ஞானத்தையொல்லைல்குமே.

(இ-ள்.) அன்னியதலங்களில் கணக்கில்லாத பிறவியெடுத்து வாசஞ்
செய்தலால் வரும் புண்ணியங்களை, காசித்தலத்தில் ஒரு பிறவியெடுத்து வசித்
தால் அடையக்கூடும் பாவங்களாகிய அபராதஞ்செய்யாத மாட்சிமையுள்ள
உத்தமர்கள் யாவருக்கும் உள்ளேபிரகாசத்தைத்தருகின்ற மெய்ஞ்ஞானத்தை அத்
தலம் விரைவாகக்கொடுத்தருளும். எ-று. (ருஅ)

புரியபராதஞ்சால் புகருயிர்க்கெலா
மரியபாதனையின் தந்தத்தெய்துமா
லுரியபராதமென்றுரைத்த தென்னென்றிற்
மெரிதரநால்வர்க்குஞ் செப்புமாமரோ.

(இ-ள்.) செய்கின்ற சிவாபராதங்களால் அதிகரித்துக்களங்கத்தையடைந்த
ஜீவர்களெல்லாம் (காலவையருடைய தண்டனையால்) அருந்துயரத்தை யறுப
வித்து முடிவில் முத்தியடைவார்கள். அபராதமென்றுசொன்னது யாதென்
னால், பிரம, ஸுத்திரிய, வைசிய, சூத்திரரென்னும் நான்கு வருணத்தார்க்கும்
விதித்துள்ளவைகளை (தேவர்களே) நீங்கள்றியுமாறுகூறுகின்றோம். எ-று. (ருக)

நிறைதருமயன்மனை வசித்தனீதியில்
கறையுடைக்கயவர்தங் கையதேற்றுண
லறையஞ்சாரமற் றயோக்கியஞ்செயன்
மறையவர்புரியபராதம் வானர்காள்.

(இ-ள்.) பிராமணர் செய்கின்ற அபராதமாவன, செல்வம் நிறைந்துள்ள
அன்னியர்வீடுகளிலே குடியிருத்தல், நீதியறியாதவர்களும், களங்கமுள்ளவர்களு
மாகிய மூடர்களிடத்துப் பொருள்வாங்கி யுண்ணுதல், வேதங்களாலே இழி
வென்று சொல்லத்தக்க அஞ்சாரங்களைச்செய்தல் அயுத்தமானவைகளைச் செய்
தல் (முதலியவைகளுண்டு) தேவர்களே (அறிவீர்களாக.) எ-று. (சு0)

கருநிலாவுயிர்த் துரோகம்புரிந்திடன்
மரியதன்மையிற் கடன்வாங்கியிளவுந்
தெரிதரக்கொடுத்திடல் செயாமையின்னவை
யரியமன்னவரப ராதமாகுமால்.

(இ-ள்.) உற்பத்தியால் விளங்கியிருக்குஞ் சீவர்களுக்குத் துரோகஞ்செய்
தல் தமது அதிகாரம்பத்தைக் காண்பித்துக் கடன்வாங்கி, கொடுத்தவர் மனந்
தெளியுமாறு பின்னர் அக்கடனைக் கொடாதிருத்தல் இவைபோன்ற தொழில்
கள் அருமையுள்ள அரசராத்செய்யப்படும் அபராதங்களென்று தேவர்களே
அறியக்கடவீர்கள். எ-று. (சுக)

அலைகடற்புவிமிடத் தபத்தங்கூறுத
 னிலைகெடவகஞ்சுருக் கிடுதலீழிய
 தலைமையர்தமைப்பணி பாமைநாய்கர்தா
 மலைவறப்புரியப ராதமாகுமே.

(இ-ள்.) அலைகளையுடைய கடலாற் சூழப்பெற்ற பூமியின்கண் வைசியர் செய்யும் அபராதமாவன (இலாபத்தையுத்தேசித்து) பொய்வார்த்தை கூறுதல் உலகியல் கெடுமாறு தானியங்களைக்குறைவிற்தல் குணத்தாலுங் கல்வியாலுந் தவத்தாலுந் தையராலுஞ் சார்ந்ததாலும் உயர்ந்தவர்களை வணங்காதிருத்தல் முதலியவைகளாம். எ-று. (சூஉ)

முன்னவர்தமைவணங் காமைமொய்த்தெழு
 மின்னல்செய்மதுக்குடி யிகழ்புலாலுணல்
 பன்னரும்வஞ்சனை யாதிபண்ணுதல்
 பின்னவர்தம்மப ராதம்பேசுங்கால்.

(இ-ள்.) சூத்திரர்கள் செய்யும் அபராதமாவன, தமக்குமேற்பட்ட மூன்று ஜாதியாராயும் வணங்காதிருத்தல், நிறைந்ததுன்பங்களை ஆன்மாக்களுக் குண்டுபண்ணுகிற மதுவைப்பானம் பண்ணுதல் அறிவுடையோரால் இகழத்தக்க மாமிசங்களை யுண்டல் சொல்லுதற்கரிய வஞ்சனைசெய்தன், முதலியவைகளாம். எ-று. (சூரு)

இத்தகுபாதக மெய்தலின்றியே
 யுத்தமக்காசியை யுற்றுமேவுவோர்க்
 கத்தகுபோழ்தினே யபேதஞானந்தான்
 கைத்தலநெல்லியிற் கலப்பதுண்மையே.

(இ-ள்.) இவ்வாறுகத்தெரிவித்த பாதகங்கள் தம்மை யடையாதவாறு (மனதைத் தபோமார்த்தத்திற்செலுத்தி) உயர்ந்த காசித்தலத்தையடைந்து விருப்போடு வசிப்பவர்களுக்கு உள்ளங்கை நெல்லிக்கணிபோல் வசிக்கின்ற அக்காலத்திற்றானே பேதமற்ற சொரூப ஞானங் கிடைப்பது சத்தியமாகுமென்று (தேவர்களே அறிவீர்கள்.) எ-று. (சூச)

இனையபல்வளம்பொலிந் திலகுகாசியை
 நினையவுமரும்பய னிரம்பிமுற்றிடு
 மனையநற்காசியை யடைதாரொலார்
 துனையவெவ்வலிகொடு துன்பநீங்குவார்.

(இ-ள்.) இத்தன்மையான ஞானவளப்பம் பலவும் நிறைந்து விளங்கப் பெற்ற 'காசித்தலத்தை நினைத்தமாத்நிரத்து பெரும் பிரயோசனங்கள் சூழ்வனவாகும். நலமுள்ள அக்காசிப்பதியைச் சேராதவர்கள் யாவரும், என்ன புண்ணியங்களை விரைவாகக்கொண்டு துயரமாகிய (கடலைக்) கட்டப்பார்க்கள். எ-று. (

பூமிவளம், செல்வவளம், கல்வியளம், தீர்த்தவளம், மூர்த்திவளம், தலவளமுதலிய வளப்பங்கள் நிறைந்துள்ளது அத்திருத்தலமாகலின், பல்வளம் பொலிந்திலகு காசியையென்றுகூறினார்.

உரு-வது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம். உருக

அன்னியதலங்களி னுற்றலால்வரு
துன்னியப்பல் துரோகமியாவைக்கு
மின்னியகாசியை வினும்பிக்காண்டலே
மன்னியபெருங்கழு வாயினுரோருமின்.

(இ-ள்.) அன்னிய ஸ்த்தலங்களிற் செய்த நிறைவாயுள்ள பல பாதகங்
களும் நீங்குதற்கு நிலையாக மதித்துச் செய்யத்தக்க பெரிய பிராயச்சித்தம் யா
தென்றால், விளக்கமுற்ற காசித்தலத்தை விருப்புடன் போய்ப் பார்த்தலொன்றே
யாகும் தேவர்களே யறிவீர்களாக. எ-று. (சுசு)

காசியையடைந்துசெய் கடுந்துரோகத்திற்
கேசிலாவொருகழு வாயுமில்லையாங்
காய்சினவன்னையுந் கருப்பதுக்கமே
விசுவன்காசியிற் ததனைவிட்டிமே.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தை யடைந்தபின்பு செய்கின்ற கொடும்பாவங்களுக்
குக் குற்றமற்ற ஒரு பிராயச்சித்தமுங் கிடையாது. பெருங்கருணையுள்ள தாயா
ரும் பிரசவவேதனைப்படும்போது கோபங்கொண்டு புத்திரனிடத்துப்பராழிக
ஞ் செய்வள். அக்கருப்பவேதனையொழித்து இன்பத்தைத் தருவது காசித்தலமா
குமென்று (தேவர்களே தெரிவீர்களாக.) எ-று. (சுசு)

நல்லசாத்திரங்குரு சேவைநண்ணினோர்
சொல்லருங்காசிக்குத் துரோகஞ்செய்கலார்
செல்லறன்னைக்குத் துரோகஞ்செய்பவர்
புல்லருங்காசிக்கும் புதுக்குவாரதே.

(இ-ள்.) மேலான வேதாந்த சாஸ்திரங்களை வாசித்தறிந்து சற்குரு
சேவைசெய்த சாதுக்கள் மகிமைகூறுதற்கரிய காசித்தலத்துக்கு நின்றை சொல்
லார்கள். கருணைமாறாத தாயாருக்குத் துரோகம் நினைத்துச்செய்கின்ற (அதி
பாதகர்கள்) அடைதற்கரிய காசித்தலத்திற்கும் நின்றையுண்டாக்குவார்கள். எ-று.

நலமலிதருமமே நமதுருப்பரம்
புலமலிதரவிஃ துணர்ந்தபுந்தியோர்
குலமலியதைவிடார் குருட்டுமூடர்க்
ணிமலிதரவது நீத்துமாழ்குவார்.

(இ-ள்.) நன்மை நிறைந்த தருமமே நமக்கு வடிவமாகும் அறிவின்சண்
அனுபவமாக இந்த ரகசியங்களைத் தெரிந்த புத்திமான்கள், மேன்மை நிறைந்த
அத்தருமத்தை விடாது செய்வார்கள். ஞானநீர்த்திரமில்லாத அஞ்ஞானிகள் உல
கத்தில் மேன்மேல் பிறப்படையத்தக்கவராதலின் தருமஞ்ஞெய்வாதொழிந்து
மயங்குவார்கள். எ-று. (சுசு)

பூலோகாதிபத்தியம், இந்திரலோகாதிபத்தியம், பிரமலோகாதிபத்தியம், விஷ்
ணுலோகாதிபத்தியமுதலிய சுகங்களுக்குத் தருமங்காரணமாகலின் நலமலிதரும
மென்று கூறினார்.

அளவிடற்கரியநம் மடித்தியானத்தா
அளவிடயங்களென் பனவெழுந்திடுங்
களவுறுமவைபறக் கடிப்பாவும்
வளர்வதின்றாயிட ழின்றிமாபுமே.

(இ-ள்.) அளவிடக்கூடாத மகிமையுள்ள நமது திருவடியைத் தியானஞ் செய்வார்களானால், பிரபஞ்சப் பற்றுக்கள் யாவும் அவர்களை விட்டு விலகிப் போகும் வஞ்சனைக்கிடமாயுள்ள விஷய வாசனை யொழிந்தால் கொடும்பாவங் கள்வளருவதற்கிடமில்லாமல்நாசத்தையடையும்(தேவர்களேயறிவீர்களாக.)எ.று.

நமைநினைப்பவரிட நாமகன்றிடோ

மமைதருமறமத னால்வளர்ந்திடு

நமைமறப்பவரிட நம்புகுந்திடோ

மமைதருமறமத னால்விருத்தியே.

(இ-ள்.) நமது திருவடியைச் சிந்திக்கின்ற அடியார்களை நாம் விட்டுப் பிரியமாட்டோமாதலால் அவர்கள் செய்யுந்தருமம் நாளுக்குநாள் வளர்ந்தோங் கும். நம்மை மறப்பவரிடத்து நாம் வீற்றிருக்கமாட்டோமாதலின் அவர்கள் செய்யும் பாவம் நாளுக்குநாள் விருத்தியாகும். எ.று. (எக)

(ப-ம்.) சிவனடிக்கு, அன்புசெய்பவர் செய்யும் பாவமும் புண்ணியமாகுமா னால், புண்ணியம் ஒன்று கோடியாமென்பது தோன்ற, வளர்ந்திடுமென்றும், சிவனடிக்கு அன்பில்லாதவர்கள் செய்யும் புண்ணியமும் பாவமாகுமானால் பாவம் மேற்கூறியவாறு வளருமென்பது தோன்ற விருத்தியென்றுங் கூறினர்.

மற்றுந்தியானத்தான் மாயும்பாதகந்

சொற்றபேரானந்த சொரூபமாநமைக்

கற்றவர்தியானிப்பார் கதியைநண்ணுவார்

மற்றவர்விடையவர தனையின்மாய்வரே.

(இ-ள்.) தேவர்களே கேட்பீர்களாக. நம்மை தியானஞ் செய்வார்களானால் பாவங்களொழிந்துபோம். சொல்லப்படுகின்ற மேலான ஆனந்தவடிவமாயினார்கள். ஆதலால், நமதிலக்கணத்தை வாசித்த றிந்தவர்கள் நம்மைத்தியானிப்பார். பின்னர் முத்தியையடைவார்கள். வாசித்தறியாதவர் உலகவாதனையிலகப்பட்டு மரணத் தையடைவார்கள். எ.று. (எஉ)

கறையுறுபுண்ணிடைக் கலக்குமீயெனக்

குறைமதியாளர்கள் பவஞ்சங்குவார்

நறைகமழ்மலர்மது நண்ணுமீயென

நிறைகுநர்நம்மடி நினைந்துநண்ணுவார்.

(இ-ள்.) உதிரத்தோய்ந்த செம்புண்ணிடத்துச் சேரும் நயைப்போல் அற்புத்தியுள்ளவர்கள் உலகவாழ்க்கையிலகப்பட்டு மயங்குவார்கள். வாசனை

உத-வது தேவர்களுப்தேசம்பெற்ற அத்தியாயம். உருக.

பரிமளிக்கின்ற புட்பத்தினிடத்துள்ள தேனையடைந்த ஈயைப்போல பேரறிவினை யுடையவர் ஈமது திருவடியைச்சிந்தித்து முத்தியின்பம்பெறுவார்கள். எ-று. (௭௩)

மன்னுவேதாரந்தநல்வழி யுணர்ந்துமேற்

றுன்னுபல்விடயமுந் தொலைத்துநம்மடி

மென்னுமோர்மரக்கல மியையப்பற்றியே

பன்னுவெம்பலக்கடல் கடப்பர்ப்பன்பினேர்.

(இ-ள்.) உத்தமகுணமுள்ளோர், நிலைபெற்ற வேதார்த்ததூல்களை வாசித்து முத்திமார்க்கத்தையுணர்ந்து அதன்பின்னர் நிறைவாயுள்ள பலவிஷயங்களையும் ஒழித்து (அதன்வாசனையுங்கெடுத்து) ஈமது திருவடியென்கின்ற ஒப்பற்ற சப்பலைப்பற்றிக்கொண்டு கொடிய ஜனன சமுத்திரத்தைக் கடப்பார்கள். எ-று.

மருவுநம்மடித் தியானத்தின்வாய்த்திடுந்

திருவமர்முத்தியிற் சிறந்ததொன்றிலைப்

பருவரலொழிதரப் படருமியாவரு

மொருவருங்காசியை யுறுதல்வேண்டுமால்.

(இ-ள்.) (புண்ணியபலத்தால்) கிடைக்கின்ற ஈமது திருவடித்தியானத்தாலு ண்டாகும் ஞானசம்பத்தையுடைய மோட்சசுகத்துக்கு மேற்பட்ட சுகங்கிடையாது பிறவித்துன்பம் நீங்கவேண்டுமென்று நன்மார்க்கத்தில் நடக்கின்ற எல்லோரும் விட்டிநீங்காம லிருக்கப்பெற்ற காசித்தலத்தை அவசியம் சேரவேண்டும். எ-று. (௭௪)

என்றுவானாடருக் கிசன்கூறின

என்றுவானவரொலா மாடிப்பாடியே

நன்றுநாம்பெற்றன மென்றுநாயகத்

தொன்றுவான்காசியை யுள்ளிவாழ்ந்தனர்.

(இ-ள்.) இப்படி யென்று சுவர்க்கலோக வாசிகளாகிய தேவர்களுக்குச் சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தனர். அப்போது தேவர்கள்யாவரும், ஆரந்தக் கூத்தாடி தோத்திரஞ் செய்து, நாம் உண்மை யுபதேசத்தைப் பெற்றோமென்று சிந்திந்நாயகமாகிய பெருமை வாய்ந்த காசித்தலத்தைச் சிந்தித்துப் பரமசுகம்பெற்று வாழ்ந்தார்கள். எ-று. (௭௫)

கலியிடைமுத்தியைக் கலக்கவேண்டினே

ரொலிகெழுகாசியை யுற்றுவைகலே

வலையுடைத்தெனமன மதித்தியாவர்க்கு

மெலிவறவுரைத்தனர் மேலேவானவர்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு சுகத்தையடைந்த மேலோராகிய தேவர்கள், கலியுகத்தில் முத்தியையடைய விரும்பினவர்கள் (யாவரானாலும்) (வேதங்கள்) ஆரவாரித்துக் கூறுதற்குரிய காசித்தலத்தை யடைந்து வாசஞ்செய்தலே உறுதியாயுள்ள சாதனமென்று மனதில் மதித்து எல்லோருக்குஞ் சந்தேகம் நீங்கும்படி போதித்தனர். எ-று. (௭௬)

சொற்றதோரென்றவ தூதனோதினான்
மற்றவன்வாய்மொழி கேட்டமன்னவன்
பெற்றனங்கதியெனப் பிறங்குநெஞ்சினான்
கொற்றமார்காசியுட் குறித்துவைகினான்.

(இ-ள்.) நான் சொல்லிய இக்கதையைத் தெளிந்தறிவாயென்று, கங்
கைக்களையில் வந்த அவதூதராகிய பெரியவர் சொன்னவார்த்தையை (அன்
போடி) கேட்ட மிதிலையாதிபனாகிய சனகராஜன், நான்முத்திபெற்றேனென்று
விளக்கமுற்றமனதுடன் பாவங்களை வெல்லுகின்ற வலியுள்ள காசித்தலத்தின்
மகிமையைச் சிந்தித்துக்கொண்டு அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்தனன், எ-று. (எஅ)

ஆதலிற்காசியை யடையுமாந்தம்

காதலிற்கொள்பவர் கலப்புறார்நர

கோதலினதுமன முறதபாவியர்

சாதலின்பெருந்துயர் தலைக்கொள்வாரொன்றும்.

(இ-ள்.) ஆனபடியால் காசித்தலத்துக்குப்போகவேண்டுமென்கிற சந்தோ
ஷத்தை அன்போடி மனதிற்கொள்பவர்கள் (ஒருக்காலும்) நரகத்தையடை
யார்கள் அத்தலத்தின் மகிமையை வாயினற்சொல்லாமலும், மனத்திற் சிந்தியா
மலும் இருக்கின்ற பாவிகள் மரணகாலத்திலுண்டாகின்ற துயரத்தைப் பார்க்
கிலும் அநிக துயரத்தை எக்காலமும் மேற்கொள்ளுவார்கள். எ-று. (எக)

என்றுசெங்கோலுடை யிறைவன்கூறின

என்றுவண்சபையிடை யமைந்தசான்றவர்

நன்றுளமகிழ்ந்தனர் நைமிசத்துளி

ரொன்றுமாறிதுவெனச் சூதனோதினான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று செங்கோற்கடவுளாகிய இயமன் அக்காலத்திலு
ள்வளமுள்ள சபையிலிருக்கின்ற பெரியோர்களுக்குக் கூறினான். அப்பெரியோர்
கள் கேட்டு (காசித்தலத்தின் மகிமையைச் சிந்தித்து) களிகூர்ந்தனர். நைமிசவ
னவாசிகளாகிய சவுநகராதி முனிவர்களே உள்ளவாறுகிய இதை உணருவீர்க
ளென்று சூதமகாமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தனர். எ-று. (அ௦)

இருபத்துமூன்றாவது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற

அத்தியாயமுற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் உட்கு திருவிருத்தம். (அளங்)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபத்தினாலாவது சதானஸ் முத்தி யடைந்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நன்னலம்பொலிதரு நைமிசத்தவர்
முன்னருஞ்சுதமா முனிவற்போற்றியே
யின்னமுங்காசிமாக்க கதையியம்பெனப்
பன்னரும்முனி பகர்தன்மேயினான்.

(இ-ள்.) மேலான சுகானுபவத்தால் விளங்குகின்ற நைமிசவன வாசிக ளாகிய சவுநகராதிமுனிவர்கள், நினைத்தற்கரிய மகிமையுள்ள சூதமகாமுனிவரை வணங்கி பெருமைதங்கிய காசித்தலமகிமையை இன்னமுங் கட்டளையிடவே ண்டிமென்று பிரார்த்திக்க சொல்வதற்கரிய அச்சுதமுனிவர் கூறத்தொடங்கி னார். எ-று. (க)

காமமேபிறவிவித் தாகுங்கண்ணிலாக்
காமமேசிவனடிக்க கலப்புநீக்கிடுங்
காமமேயவத்தையிற் கலக்கச்செய்திடுங்
காமமேநரகெலாங் காணியாக்குமே.

(இ-ள்.) பிறவியாகிய விருகூந்தழைப்பதற்குக் காமமே, 'விராயாகும் தாகுண்ணியில்லாதகாமமே, சிவபெருமான் றிருவடியிற்சேரவொட்டாமல் வில க்கும். காமமே, எல்லாத்துயரங்களிலு முழுகும்படிசெய்விக்கும். காமமே, நர கபூமியைக்காணியாகுகடியாக ஆளும்படி செய்விக்கும். எ-று. (உ)

மனைவியர்மக்களில் வாஞ்சையுண்மையே
புனைதருநலமெலாம் போக்கித்தாழ்த்திடு
மனைவியர்மக்களில் வாஞ்சையின்மையே
புனைதருபாகதி பொருந்தவுய்க்குமே.

(இ-ள்.) பெண்டு பிள்ளைகள்மேல் ஆசையுண்டாயிருத்தலேமேவாகிய சுக ன்களையெல்லாம் நீக்கி தாழ்ந்த நிலையிற்சேர்க்கும், மனைவிமக்களின்மேல் ஆசை யில்லாதிருத்தலே மிகவுமுயர்ந்த மோட்ச பூமியிற் சேரும்படி செலுத்தும். எ-று.

பிறவிவித்தாவதும் பெருகுதுன்பெலா
மறவியில்லாதுற வயக்குவிப்பது

முறவியலொழிப்பது முணர்ச்சிமேவிடுந்
துறவியல்கெடுப்பதுஞ் சென்னவாஞ்சையே.

(இ-ள்.) பிறவித் துன்பத்திற்கு வினாயாயிருப்பதும் அதிகரித்த துக்காது பவங்களெல்லாவற்றையும் மறந்துவிடாமல் மேன்மேல் அதிகரிக்கும்படி செய்வதும், சிநேகவாஞ்சையைக்கெடுத்துவிடுவதும். அறிவை விசாலப்படுத்துகின்ற துறவாச்சிரமத்துக்குப் போகவொட்டாமற் செய்வதும் மேற்கூறிய ஆசையாகும். எ-று. (ச)

(ப-ம்.) ஆசைக்கடியானகிலலோகத்தினுக்கு மாசற்ற நல்லடியான் என்றும் ஆமுனிச்சையே. மேலுமேலும் பிறப்பளிக்கும் வித்தென்றும். ஆசையெனும் பெருங்காற்றாடென்றும் ஆன்றோர் கூறியவற்றையுமுணர்க.

ஆசைசற்றிருந்திடி னதினிமித்தம்வந்
தோசைசால்வெகுளியு மொருங்குநண்ணிடு
மாசையாரஃதுற மயக்கமும்முறு
மீசையாரடிக்கலப் பிரிக்குமின்னவே.

(இ-ள்.) காமஞ்சிறிதிருப்பினும் அக்காமங்காரணமாக அறிவுடையோர் விரிவாக எடுத்துரைத்தற்குரிய கோபமும் வந்து கலந்திடும். களங்கமுள்ள கோபங் காரணமாக மயக்கமும் வந்து சேரும். காமம், வெகுளி, மயக்கம் இம்மூன்றுங் கலந்து பரதேவியின் றிருவடிகளை அணுகவொட்டாமற் பிரித்துவிடும். எ-று.

பெண்ணிடத்தாசையுட் சிறிதுபெற்றிடின்
மண்ணிடத்தாசையும் வந்துகூடிடு
மெண்ணிடத்தஃதுற விரியத்தக்கதோ
கண்ணிடக்கொடியதாங் கனகவாசையே.

(இ-ள்.) பெண்ணுசை நெறிதிருந்தாலும் அதனிமித்தம் மண்ணுசையும் வந்து சேரும். அம்மண்ணுசையிருக்குமானால் சிந்தித்தாலுங் கொடுமையைத் தருவதாகிய பொண்ணுசை ஒருக்காலும் விட்டு நீங்காது. எ-று. (சு)

(ப-ம்.) பெண்ணுசையுடையோர், அந்தப்பெண்ணிருப்பதற்கு ஓரிடமும், காப்பதற்குத் துணையும் தேடவேண்டும். அவ்விடமும் துணையும் பொன்னை யன்றி அமையாமையின் கனகவாசை இரியத்தக்கதோவென்று கூறினார்.

ஆசையிலல்லார்களே யறவர்மேலவ
ராசையிலல்லார்களே யருந்தவத்தின
ராசையிலல்லார்களே யருட்கலப்பின
ராசையிலல்லார்களே யரியமுத்தர்கள்.

(இ-ள்.) ஆசையை நீத்தவர்களே தருமருபிகள். ஆசையைக்கடிந்தவர்களே அரியதலத்தையுடையோர்கள் ஆசையைவிலக்கினவரோ மேலானவர்கள் ஆசையைப்போக்கினவர்களே திருவருட்பிரசாதத்தை யுடையோர்கள். ஆசையைக் கடந்தவர்களே மேலாகிய முத்திரிலையின்பவர்கள். எ-று. (எ)

உச-வது சனாதனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௨௦௬

ஆசையுட்பட்ட வரல்வற்பட்டவ
 ராசையுட்பட்டவ ரளற்றிற்பட்டவ
 ராசையுட்பட்டவையர்விற்பட்டவ
 ராசையுட்பட்டவ ராங்கப்பட்டவர்.

(இ-ள்.) ஆசைக்குடன் பட்டவர்களே, எல்லாத்துயரங்கட்கும் உள்ளா
 வார். ஆசையிற் கட்டுப்பட்டவர்கள், எல்லா நரகங்களையு மனுபவிப்பர். ஆசை
 யிற் சம்பந்தமுடையவர்களே, மறதிக்குக்காரணமாகிய அஞ்ஞானத்தில் முழுகி
 னோர்கள். ஆசையில் மேம்பட்டவர்களே, பிறவியாகிய நாடகச்சாலையில் நட
 நஞ்செய்பவர்கள். எ-று. (அ)

மூவகையாசையு முருங்கமாற்றியே
 யாவகைசிவனடி யருச்சித்தன்பின்மா
 தேவகைதொழுபவர் செல்வவென்றுபல்
 பாவகைபாடுவோர் பரமமுத்தரோ.

(இ-ள்.) (மண்,பெண்,பொன்)என்னும் மூன்றாசையும் ஒருமிக்கக்கெடுத்
 துப் பிழைக்குமாரக்கத்தை யுத்தேசித்து, சிவபெருமான் பாதங்களில் அருச்சினை
 செய்து,அன்போடு சிவரூபங்களைவணங்குபவரும் சிவஞானச்செல்வனே என்று
 பலபாவினங்களைப்பாடி (ஆடுபவரும்) மேலாகிய முத்தியடைவார்கள். எ-று. (க)

பரவியநசையெலாம் பாழ்படுத்துமே
 ஓரவியகாசியை யுற்று நன்மையே
 விரவியகங்கைநீர் விருப்பினுமிமா
 தரவியல்பெற்றவர் சார்வர்முத்தியே.

(இ-ள்.) ஞானத்தைத்தருகின்ற காசித்தலத்தையடைந்து நன்மைக் கூட்
 டங்களையுடைய கங்காதீர்த்தத்தில் விருப்புடன் ஸ்நானஞ்செய்யவேண்டு மென்
 கிற அன்பை மேற்கொண்டவர்கள் முத்தியடைவார்களாதலின் விரிந்த ஆசை
 களெல்லாவற்றையும் பாழாக்கி விடுவீர்கள். எ-று. (க)

அனாதியெம்பரஞ்சுட ரமருங்காசியின்
 நெனாதொருபெரும்புலஞ் செறிந்தவேதியன்
 சனாதனனெனும்பெயர் தரித்தமேலவ
 னினாதவையாயின விரிக்குமெண்ணத்தான்.

(இ-ள்.) அனாதியேயுள்ள எமது சிவபரஞ்சோதியாகிய மகாதேவர் எழுந்த
 ருளியிருக்கின்ற காசித்தலத்தில், பேரறிவுள்ளவனும் சனாதனனென்னுந் பெயர்
 பெற்றவனும் மேன்மையுள்ளவனுமாகிய ஒருபிரமணன் துன்பங்களாயுள்ள
 வைகளைப் போர்க்கவேண்டிமென்கிற நல்லசிந்தனையுள்ளவன். எ-று. (க)

சந்திவந்தனைசெபந் தவந்தியானமு
 நந்தியபலவுமுண் ணசையினுறுவான்

முந்தியமர்மறை முழுதுமோர்ந்துளா
னிந்தியமவித்தவ ரிணக்கம்பெற்றுளான்.

(இ-ள்.) சந்திகாலத்திற்செய்யுந் தேவ்வந்தனையும், ஜெபமும், தவமும், தியானமும், தின்னும்பலவாயுள்ள சற்குமங்கனையும் உள்ளன்போடு செய்பவன், முதன்மையாயுள்ளதும் பெருமைவாய்ந்ததுமாகிய வேதங்கள் முழுவதையுமறிந்தவன் பஞ்சேந்திரிய நிக்கிரகஞ்செய்த பெரியோர்களுடைய கருணையைப்பெற்றவன். எ-று. (கஉ)

கருதரும்பெருமைசால் காசிமான்மியம்
பொருவறக்கேட்பது புரிந்தபுந்தியான்
வெருவறக்கங்கைநீர் விரும்பியாடலே
திருவருநாளெனச் சிந்தைசெய்துளான்.

(இ-ள்.) சிந்திப்பதற்கரிய பெருமையிற்றெந்த காசித்தலமகிமைகளைச் சதாகாலமுங்கேட்க வேண்டுமென்று விரும்புகின்ற புத்தியுள்ளவன். பிறவிப்பயமொழிய கங்காதீர்த்தத்தில் விருப்போடு ஸ்ரீநாதஞ்செய்தலே சிவஞானச்செல்வங்கிடைக்குங் காலமென்று சிந்தித்துள்ளவன். எ-று. (கங)

அன்னமாமறையவற் கமைந்தபுத்திர
ரென்னவந்துதித்தவ ரியம்பின்மூவர்க
டன்னமுங்குணமிலார் சற்றுமோர்தரா
தின்னலேயாவர்க்கு மியற்றுதன்மையார்.

(இ-ள்.) அச்சுதைனனென்னும் பிராமணனுக்கு, மூன்று புத்திரர்கள் பிறந்தார்கள். அவர்கள் சிறிதும் நற்குணமில்லாதவர்கள். தீர்க்க ஆலோசித்துப் (பாவத்திற்கு அச்சங்கொள்ளாமல்) பிறருக்குத் துன்பஞ்செய்வதே விரதமாகக் கொண்டவர்கள். எ-று. (கச)

கரவுசெய்திடுதலுங் கட்டுடித்தலும்
விரவுசூதாடலும் விலைமடந்தையர்
பரவுயிற்புகுந்தவர் பயோதரத்துணை
புரவுறக்கலத்தலு மொழுக்கமாக்கினார்.

(இ-ள்.) (பிறர்பொருளை வஞ்சித்துத்) திருடுதலும், மதுபானஞ் செய்தலும், பாவசம்பந்தமுள்ள சூதாடுதலும், விலைமாதர்களைத் துதித்து அவர் மனைக்குள்ளே போய்த் தமது மார்பில் அவர்களுடைய குஜகும்பங்களழுந்தும்படி கூடுதலுமாகிய, இவைபோன்ற தீய ஒழுக்கங்களையே செய்வார்கள். எ-று (கரு)

தந்தையையடித்தலுந் தரையைவைதலு
முந்தைமாமறையுணர் முதன்மையோர்தமை
நிந்தைசெய்திடுதலு நெறியெனக்கொடு
நுந்தவீசுவாவெனக் களித்தியங்குவார்.

உசுவது சனாதனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். உாடுக

(இ-ள்.) பிதாவைத்தண்டித்தலும், தாயாரைவதலும், அனாதியாயுள்ள பெருமைவாய்ந்த வேதங்களைணர்ந்த பெரியோர்களை நிந்தித்தலும், இவைபோன்ற நடைகளையே நியமமாகக்கொண்டு கட்டுத்தறியை முறிக்கின்ற (மத) யானை போலச் செருக்கடைந்து நடப்பார்கள். எ-று. (கசு)

மூத்தவன்சினியென மொழியுநாமத்தா
னேத்தருஞ்சோதிட மினிதுதேர்ந்தவன்
பாத்துணர்ந்தரிவையர் பாற்புகன் றிமும்
வேத்தவையிடத்தினுஞ் சென்றுவிள்ளுமே.

(இ-ள்.) மூத்தகுமாரன் சினியென்று சொல்லத்தக்கநாமகரணமுள்ளவன் துதித்தற்கரிய ஜோதிடசாஸ்திரங்களை நுட்பமாக அறிந்தவன். ஜோதிடம் பார்த்துக்கொள்ளத்தக்க மாதர்கள் இன்னொன்றறிந்து, அப்பெண்களுக்குச் சோதிடஞ்சொல்பவன் இராஜசபைக்கும் போய்ச் சோதிடஞ்சொல்வான். எ-று. (கசு)

இளமடமாதர்கை யிரேகைநோக்கியே
வளமுறப்பலம்புகல் வல்லனாவ
ருளமயக்குறுவித முரைத்துப்புல்லியே
களவுகைக்கொடுபழி கலக்கவீட்டுவான்.

(இ-ள்.) அழகும் யவ்வனமும் வாய்ந்த மாதர்களிடத்திற்குப்போய், அவர்கள் கையிலுள்ள இரேகைகளைப்பார்த்து மேன்மேலுஞ் சவுக்கியமுண்டாகுமென்று பலன்களை விரிவாகச் சொல்லுவதில் வல்லவனாகி, அவர்கள் மனதை மயக்கும்படி போதித்து அவர்களைப்பிணர்ந்து ஆபரணங்களை யபகரித்துக்கொண்டு பெண்பழிதன்னை யடையுமாறு கொல்லுவான். எ-று. (கசு)

தோன்றுமந்ராட்டிஹை சுவாகுவென்பவன்
மான்றயலார்பொருள் வாஞ்சியர்தவன்
கான்றசோறெனச்சகங் காணுங்காட்சிய
னேன்றசெங்கோனடர் யிருக்குநாளையிற்.

(இ-ள்.) உண்டாகிய அந்நாட்டை அரசாரும் சுவாகுவென்னு நாமகரணத்தையுடைய அரசன், அயலார் பொருளை யபேட்சியாதவன், வாந்திபண்ண சாதத்தை (வெறுப்பாகப்) பார்ப்பதுபோல் பிரபஞ்சத்தைப் பார்க்கும் காட்சியுள்ளவன். நிலையான செங்கோலை விதிவழியே நடத்துங்காலத்தில். எ-று. (கசு)

ஓங்கவன்றிருமனை யுவளகம்புகாப்
பாங்கவன்மனைவித நிரேகைபார்த்தன்
வீங்கவண்முலைத்துணை மேவவெண்ணின
னாங்குதெரிந்தன னச்சுவாகுவே.

(இ-ள்.) உயர்ந்ததும் சிறப்புவாய்ந்ததுமாகிய அச்சுவாகுவரசன் அரண்மனைக்குச்சென்று, பட்டத்தரசியாகிய மனைவியிருக்கும் மாளிகையையடைந்து,

அவள்கையிலுள்ள இரோகைகளைப்பார்த்துப் பூரித்த பயோதரங்களைத் தழுவ வேண்டிமென்னு மெண்ணத்தை வெளிப்படுத்திய (குறிப்பை) அச்சுவா குவரசன் தெரிந்துகொண்டனன். எ-று. (உ0)

வெட்டியவெழுஞ்சினும் ஷிராந்துபொங்கிட
வெட்டியகொடுமுர ணைவலாளராம்
கட்டிவைத்தடித்தனன் கவலையாக்கின
னெட்டியசனாதனம் குரைத்துப்போக்கினன்.

(இ-ள்.) கொல்லத்தக்க கொடுங்கோபம் மேன்மேல்வளர்த்துபொங்க மிகு பராக்கிரமமுள்ள பரிசுனங்களைக்கொண்டு, சினியென்னும் பிராமணன் கவலையுடையுமாறு கட்டிவைத்தடித்தவனாகி இச்சங்கதியை பிதாவாகியசனாதன னுக்குச் சொல்லியனுப்பினான். எ-று. (உக)

அனையனுமடைந்தரு கர்சிகூறின
னினைவருஞ்சினக்கன னிவந்தெழுந்திடத்
துனையமற்றவன் முக நோக்கிச்சொல்லுவான்
கனையொலிகருங்கழற் காற்சுவாகுவே.

(இ-ள்.) (அதைக்கேள்வியுற்ற) அச்சனாதனன் அரசனிடம்வந்து ஆசீர்வ தித்தனன். ஒலிக்கின்ற பெருமைவாய்ந்த வீரகண்டையணிந்த பாதங்களையு டைய சுவாகுவரசன் நினைத்தற்கரியகோபாக்கினிமேலோங்கிவளர விரைவோடு அச்சனாதனன் முகத்தைப்பார்த்துக் கூறுகின்றனன். எ-று. (உஉ)

துட்டனைப்பயந்தனை துறந்திடாயெனின்
மட்டறவருத்துவ னுனையுமைந்தனாம்
கெட்டனைநீயெனக் கேட்டவேதிய
“னிட்டமிக்குறுமொழி யியம்பிப்போயினான்.

(இ-ள்.) துஷ்டப்பின்னையைப்பெற்ற நீர் அவனை ஓட்டிவிடாதிருந்தால், உம்மையும் பெருந்தண்டனை செய்வேன். அவனைச்சேர்த்தலால் உமக்குங்கெடு திசம்பவித்ததென்று சொல்லக்கேட்ட சனாதனன் அவ்வரசன் மனங்களிக்கத் தக்கவாக்கியங்களைச் சொல்லிவந்து விட்டனன். எ-று. (உரு)

தன்னகங்கவலையிற் சனாதனன்புருந்
தின்னபொல்வாங்குவந் தெய்திற்றேயெனப்
பன்னருங்கவலையிற் படிந்திருந்தன
ன்னென்னமென்னடைமனை யருகுவந்தனன்.

(இ-ள்.) அச்சனாதனன் கவலையோடு தன்வீட்டுக்குள்வந்து இவ்வாறான கொடுமைவந்து சம்பவித்ததேயென்று எண்ணி, சொல்லுதற்கரிய துயரக் (கட லில்) மூழ்கியிருந்தானாக (அந்தசமயத்தில்) அன்னம்போன்ற மிருதுவான நடை யுள்ள மனைவிசமீபமாக வந்தனன். எ-று. (உச)

உசுவது சனாதனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௨௪௯

கவலையென்னுற்றனை கரைதியென்றலு
மவலமிக்கொருமக னரசனாலயன்
சுவலையிற்புகுந்துண்டு குறித்ததன்மைசொம்
றுவலையெய்மனத்தன யுளேந்துவாடினான்.

(இ-ள்.) (அருகுவந்தமனைவி நாயகனைப்பார்த்து) நீர்யாது கவலையுற்றிருக்கின்றீர் சொல்லீர் என்று கேட்டபோது குணக்கேடுள்ள மூத்தகுமாரன் இராஜக்கிரகத்திற்குப்போய் அறியாமையால் அரசமாதை விரும்பிப் பட்டபாடுகளைச் சொல்லி சதாவருந்துகின்றமனத்தோடு மயக்கங்கொண்டுகளேத்தனன். எ-று.

மற்றதுகேட்டவம் மனைவியாயவ
ருற்றதுநோக்குறு துரியமைந்தற்கே
பற்றதுவைத்துளம் பரிந்துமாழ்கினுள்
சொற்றதுபழுதெனத் துணைவன்சொர்ந்தனன்.

(இ-ள்.) நாயகன் சொல்லியவார்த்தைகளைக் கேட்டமனைவியானவள், தன் குமாரன் செய்தபாவத்தையெண்ணாமலும், தனதுநாயகனுக்கு வந்த அவமானத்தை நோக்காமலும் புத்திரவாஞ்சையால் மயங்கித்துன்பமுற்றனன். இவளுக்கு இந்தவார்த்தையைச் சொன்னது மமது ருற்றமென்று சனாதனன் வாட்டங்கொண்டனன். எ-று.

(௨௬)

உளங்கவன்மைந்தரி னுற்றதன்றியும்
விளங்கிழைமனையினும் வெறுப்புவிவத்தன்
றுளங்குதவொழிவகை சூழ்தலுற்றனன்
களங்கமின்மனனுடைக் காமர்வேதியன்.

(இ-ள்.) மனதைக் கவலைப்படுத்துகின்ற புத்திரன்மீது வெறுப்புவிவத்தன்றி ஒளிசெய்கின்ற ஆபரணங்களையெணிந்த மனையாளிடத்தும் வெறுப்புவிவத்து, களங்கமில்லாத நல்லெண்ணமுள்ள அழகுவாய்ந்த சனாதனனென்னும் பிராமணன் இவர்களோடு சேர்ந்துபடுந்துயரத்தை நீக்கிக்கொள்ளுமாறு ஆலோசித்தனன். எ-று.

(௨௭)

பொன்மனைமுதலிய பொருளியாவையுந்
தன்மனையொடுமசார் தாங்களேகொளப்
பன்மனையிரந்துணும் பண்புமேயினான்
சென்மனையிசையமர் காசிசேருவான்.

(இ-ள்.) வீடு பொருள்முதலிய எல்லாவற்றையும் தன்மனையியும் புத்திரர்களும் கைக்கொள்ளும்படிவிட்டு மேகங்கள் தவழப்பெற்ற பூளிகைகளையுடைய காசிப்பதியிற்சேர்ந்து பலவீடுகளிலும் பிச்சையெடுத்துண்டு காலங்கழிக்கலாமென்கிற உத்தமசிந்தனையை யடைந்தனன். எ-று.

(௨௮)

சான்றிடுபெருங்குணச் சாதுவேதியன்
கான்றிடுசோறென யாவுங்கண்டனன்

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபத்தைந்தாவது இரணியகருப்பன் முதலோர் முத்திபெற்றவத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறைமுழுதுணர்குதன் மன்னியநைமிசத்து
நிறைசவுநகராதி நிகழ்முனிவர்ப்பாராக்
கறைமிடற்றிறைமேய் காசியின்புகழின்னு
மறைகுவதுண்டென்ற வாள்வத்தினறைகிற்பான்.

(இ-ள்.) வேதங்களெல்லாவற்றையும், அறிந்த சூதமகாமுநிவர் நைமிசாரணியத்தில் நிலைபெற்று நிறைந்த சவுனகர்முதலிய விளக்கமுற்ற முனிகணங்களைப்பார்த்து களைகண்டதையுடைய சிவபிரான் வீற்றிருக்கின்ற காசித்தலத்தின் மகிமை உங்களுக்குச் சொல்லவேண்டியவை இன்னுமுள்ளனவென்று அன்பினால் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (க)

உலகத்தின்வாழ்வார்கள் காசியினொருங்குற்று
மலகற்றபாவஞ்செய் தமைவதையுணராரா
லிலகுற்றநாம்புரியுங் கருமத்திற்கிடையூறே
நிலவுற்றதெனக்கூறி நெஞ்சநெக்குருகுவரால்.

(இ-ள்.) பூமியில் வாழ்கின்றவர்களுக்குள் (சிலர்) காசித்தலத்தை விலகாதடைந்திருந்தும் சிவபுண்ணியங்களைச் செய்யாது அளவிறந்த பாவங்களைச் செய்து வருகிறோமென்று தெளியாதவர்களாகி, நாம் விளக்கமாகச் செய்யுஞ் சற்காரியங்களுக்கு விக்கினங்கள் அடிக்கடி வந்துசம்பவிக்கிறதேயென்று மனந்தளர்வார்கள். எ-று. (உ)

பாதகர்காசியிடைப் படர்ந்துசெய்பாதகமே

மேதகுநல்வினைக்கு விக்கினமாய்வந்து

நோதகவுறுவிக்கு டாவலபராதமிலார்க்

கேதமென்றுரைசெய்வ திலையிலையெஞ்ஞான்றும்.

(இ-ள்.) பாவிகள் காசித்தலத்திற்குப் போய் (புண்ணியமென்று எண்ணிக்கொண்டு) தாங்கள் செய்யும்பாவங்கள், மேலானசர்காரியங்கட்கு விக்கினமாகிவந்து துன்பத்தை யுண்டாக்கும், அத்தலத்தில் அபராதஞ்செய்யாதவர்களுக்குத் துன்பமென்று சொல்லத்தக்கவைகள் எக்காலமும் அடையாவாம். எ-று. (ரு)

உரு-வது இரணியகருப்பன்முதலோர்முத்திபெற்றவத்தியாயம். உசுரு

மறைமுழுதுணர்வாத ராயன்மாமுனிவ
னறையுழம்பெருங்காசி யகன்றுகங்கையைத்தாண்டிப்
"பொறைமலிவடிகுத்திற் போம்பொழுதிக்காசி
யுறைபவ்ரிதியாசை யுறினவர்க்கிடையூறும். ,

(இ-ள்.) வேதங்களை ஓதாதுணர்ந்த வேதவியாசமகாமுனிவர், சாதுக்களா
லெடுத்துரைக்கப்படும் பெரும்புகழுள்ள காசித்தலத்தை யகன்று கங்காநதியைக்
கடந்துபோய்,மலைகளை அதிகமாகவுடைய வடதிசையை நோக்கிப்போருங்காலத்
தில் இக்காசித்தலத்தில் வசிப்பவர்கள் பொருளாசை கொள்ளுவார்களானால்
அவர்களுக்கு இடையூறுண்டாகக் கடவதென்றனர். எ-று. (ச)

அரியணைமேல்வைகி யரசுசெப்பவனென்னும்
பரிதருபொருளாசை பற்றிடிப்பவ்மொழியான் ,
மெரிதருபொருண்மிக்குச் சிவணிநர்களுமேலோர்க்
சூரியனவெனப்போக்கி வறிஞரிலுறைவாரால்.

(இ-ள்.) சிம்மாசனத்தின்மே விருந்து உலகத்தையாளுகின்ற அரசனாகவி
ருந்தாலும் மனக்களிப்பை உண்டாக்குகின்ற பொருளின்மீது ஆசைகொள்ளு
வானனால் பிறவியைக்கடக்கமாட்டான். உடையோரைப்பிரசித்தப் படுத்துகின்ற
சம்பத்தை அதிகமாகவுடைய உத்தமர்களும் அப்பொருள் பெரியோர்களு
க்கு உரியதென்று தானஞ்செய்துவிட்டுத் தரித்திரர்களை யொத்துக்காசித்தல
த்தில் வாசஞ்செய்வார்கள். எ-று. (ரு)

திசுழ்தருமொருமுத்தித் திருமகள்பொலிதேத்தி
னிகழ்தருவிடையசுக மெங்ஙனம்பெறமுற்று
மகழ்தருபுனற்கங்கைக் கழுத்தளவறனின்றும்
புகழ்தருநீர்வேட்டுப் புரண்டிரந்ததுபோலும்.

(இ-ள்.) எவ்விடத்தும் விளங்குகின்ற ஒப்பற்ற மோட்சமென்னுந் திரும
கள் பூரணகிருபையுடன் வசிக்கப்பெற்ற காசித்தலத்தில் வசிப்பவர்கள், (அறி
வுடையோர்) நிந்திப்பதற்குரிய விஷயசுகங்களை எவ்வாறுபெறமுடியும் அவர்
கள் விஷயத்தை யனுபவிக்கமுயற்சிப்பார்களானால் ஆழமாயுள்ள கங்கையில்
கழுத்தளவுதீர்த்தத்தில் நின்றுகொண்டு புகழ்ப்பெறும் அத்தீர்த்த பானத்தை
விரும்பிப் புரண்டியாசித்தவரை யெர்ப்பாவர். எ-று. (சு)

வளமலியவிழுத்த மாநகரிடையுற்று
முளமலிமலினத்தாற் பாதகமுஞ்ற்றிடுவோர்
களமலியாதனையே கைக்கொடுகவலுறுவார்
தளமலிமனத்துற்ற சஞ்சலமொழியாரால்.

(இ-ள்.) முத்திவளப்பம் நிறைந்த பெருமைபொருந்திய அவ்முத்தமென்
னுங் காசிப்பதியில் வசிக்கப்பெற்றும் களங்கம்நிறைந்த மனந்தால் தீவினகளைச்

செய்பவர்கள் நிறைந்தவிஷம்போற் றுன்பஞ்செய்யும் வேதனைக்கதிகாரிகளாகி
துயரப்படுவதுமன்றி மனத்தினைகண் உண்டாகியசஞ்சலமும் விட்டிலீங்கமாட்
டார்கள். எ-று. (எ)

மாயையின்வல்லபமே வல்லபம்விடமேனுந்
தூயநல்லமுதாகத் தோற்றுவித்திடுதலினுந்
பாயமற்றதுநீங்கும் பண்பினொஞ்ஞான் று
மாயசற்குருவருளா லாநந்தமடைகிற்பார்.

(இ-ள்.) விஷத்தை யொப்பதானாலும் பரிசுத்தமும் நன்மையுமுள்ளதே
லாமிர்தம்போற் றோற்றுவிக்குங் காரணத்தினால் மாயையின் சாமர்த்தியமே
(அளவுபடாத) சாமர்த்தியமாகும், பரவிய அம்மாயாவல்லபத்தைக் கடக்குங்குண
முடையவர்கள், பரமாசாரியருடைய கருணையினால் எக்காலமும் ஆமர்த்தத்தைப்
பெறுவார்கள். எ-று. (அ)

காசியின்வசிப்பவர்கள் கருதறம்புரியாரேன்
மாசறுஞானமில்லை வைராக்கியமுமில்லை
மூசியசிவபத்திமுனைப்பது மவர்க்கில்லை
வீசியவிவைபாலோர் விசேடமுமில்லாமால்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவர்கள் பெரியோரால் சித்திக்கத்த
குந்த தருமங்களைச் செய்யாதிருப்பார்களே யானால் களங்கமற்ற மெய்ஞ்ஞானம்
உண்டாகாது வைராக்கியமும் நேரிடாது நிறைந்தசிவபத்தியும் அவர்களுக்கில்லை
தமது வாசஸ்த்தானத்தைவிட்டு வெளிப்பட்டதனால் ஒரு விசேடமும் கிடை
யாது. எ-று. (ச)

முத்தியென்றுணாசெய்யு மொழியுமற்றில்லையென்றிற்
புத்தியுண்டாம்வண்ணம் புகுத்திடும்பாதனையா
லொத்தியல்பாத்கம்போ யந்தத்திலுறுகிற்பார்
சத்தியோர்பாகத்தான் னுனருளுபதேசம்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் பேரகங்களை யனுபவித்துக்கொண்டு முத்தியை
ப்பெறவேண்டுமென்னும் வார்த்தையுஞ் சொல்லாமல் மனதிலுஞ் சித்தியாமல்
காலங்கழிப்பார்களானால், முடிவில் காலவைவரவருடைய தண்டனைக்குடன்பட்டு
வேதனைகளையனுபவித்து பின்னர் பராசத்தியை வாமபாகத்திலுடைய சிவபிரான்
செய்தருளு முபதேசத்தைப்பெறுவார்கள். எ-று. (க)

ஆதலிற்சமுசாரத் தழுந்துதலற்றிருப்பர்
காதலிற்பெறுகிற்பார் கரிசகன்முத்தியினை
வீதலிண்கொடிதாய யாதனைமிச்சேற்றுப்
பேர்தலிற்பின்புறுவார் பரவரும்பெருமுத்தி.

(இ-ள்.) ஆனபடியினால் காசித்தலத்தில் சமுசாரபர்த்தத்தழுந்தாதிருப்பவர்,
குற்றமற்ற முடிவுவீண்பத்தை அன்போடுபெறுவார்கள். (அச்சமுசாரபர்த்தத்தை

உரு-வது இரணியகருப்பன் முத்திலோர்முத்திபெற்றவத்தியாயம், உசுள
யுடையோர்கள்) மரணவஸ்தையைப்பார்க்கிலுங் கொடிதாகிய துன்பங்களை கா
லவயரவர் தண்டனையால் முன்னையனுபவித்து அதன்பின்பு துதித்தற்கரிய
மோட்சசுகத்திதப் பெறுவார்கள். எ-று. (கக)

வேறு.

முந்நியகிதோதந்தன்னின் மொழிபெரும்புகழோர்சைவ
னந்தியதவாத்தின் மிக்கா னற்சிவபத்திவாய்ந்தா
னந்திவானிறத்தன்மேசன் சந்நிதியடைந்துபோற்றிப்
புந்தியுட்சலனரீத்துப் பொலிபெருமுத்தனான்.

(இ-ள்.) முதலாவதாகிய கிதோதாயுகத்தில் யாவராலு மெடுத்துகாக்கும்
பெரும்புகழுள்ளவனும் அரியதவமுள்ளவனும் மேலானசிவபத்தியுள்ளவனுமாகிய
ஓர்சைவன், காசித்தலத்தில் அந்திவானம்போலும் திருமேனிவாய்ந்த தன்மேசர்
சந்நிதியடைந்து வணங்கி மனக்கலேசத்தை யொழித்து விளக்கமுள்ள முத்திலை
யைப்பெற்றனன். எ-று. (கஉ)

அன்னரானையினோர்வேத னவிர்புழக்காசிமேவிப்
பன்னருமகங்காடத்திற் பயின்னுபின்பிறந்தோர்பேயாய்த்
தன்னமும்விரும்பாக்கால தண்டமும்பெற்றானென்று
லென்னசெய்தாலும்பந்த மின்மையேசிற்புமேவும்.

(இ-ள்.) அக்காலத்திலோர் பிராமணன் விளங்குதலுள்ள புகழமைந்த
நாசிப்பதியைச்சேர்ந்து மட்டுக்கடங்காத அகங்காரத்துடன் பழகிப் பின்மாண
மடைந்து பின்னர் பேய்வடிவமாகிக் காலவயிரவருடைய தண்டனையைப்பெற்
றனன். ஆகலால் எவ்வகையிலும் பந்தமில்லாமையே சிறப்பாகும். எ-று. (கங)

வேறு.

சாற்றுபெரும்புகழ்மேய தருமேசர்சந்நிதியிற்
றேற்றுநலத்தார்மருவுஞ் சிவயோகமடமொன்று
போற்றுமிரணியகருப்ப னெனப்படுவான்புந்தியின்மிக்
காற்றுதருக்குடையான யமர்ந்தனனம்மடத்திறையாய்.

(இ-ள்.) (காசித்தலத்தில்) சொல்லத்தரும் பெரும்புகழையுடைய தருமே
சர் சந்நிதிக்குச்சமீபத்தில் அடைந்தோர்களைத் தெளிவிக்கும் நல்லோர்கள் தன்
கப்பெற்ற சிவயோகமடமொன்றுண்டு அம்மடத்தில் துதிபெற்ற இரணியகருப்
பனைன்னும் பெர்பெற்றவனும் புத்தியில் அடங்காத அகங்காருமுடையவனு
மாகிய ஒருவன் மடாதிபதியர் யிருந்தனன். எ-று. (கச)

அன்னவன்பாற்றநுமநிதி யெனும்பெயரோனரபத்தன்
பன்னருநற்குணமிக்கோன் றருக்கொழிந்தபடிமத்தான்
பின்னமறப்புருந்தளாய்ப் பெருநட்புக்கொண்டிருந்தான்
னன்னரொருதினத்தவனை நோக்கியிதுநவியுறான்.

(இ-ள்.) அவ்விரணியகருப்பனிடத்து சிவபத்தியுள்ளவனும் சொல்வதற்குரிய நற்குணமுள்ளவனும் அகங்காரமொழிந்தவனும் தவவேடமுள்ளவனும் தருமரிதி என்னும் பெயருள்ளவனுமாகிய ஓதவன் மடாலயத்திற் பிரவேசித்து மடாதிபதியுடன் சிநேகித்து ஒருநாளவணைப்பார்த்து இதைச்சொல்லத்தொடங்கினன். எ-று. (கரு)

ஆன்றவிரணியகருப்ப வண்ணலேபாகுபதஞ்
சான்றபெருவிரதமுடைத் தலைவனேயிம்மடத்துத்
தோன்றவெதுபுரிந்தமர்வாய் சொல்லுமற்றதுதேர்ந்து
கான்றபதமெனப்பவஞ்சங் களிப்பயானனுட்டிப்பேன்.

(இ-ள்.) நிலபெற்ற இரணியகருப்பனென்னும் பெயருள்ள பெரியோரே மாட்சிமையுள்ள பாகுபதசமயவிரதத்தை யனுட்டிக்கும் தலைவரே இம்மடாலயத்தில் எந்தச்சாதனத்தைப் பயின்று வசிக்கின்றீர் சொல்வீராக அதையுணர்ந்து உலகத்தை வாந்தியாசனம்போற்ற பார்த்து உண்மிகிழந்து யான் அந்நிலையிற் பழகுகின்றேன். எ-று. (கக)

என்றுபுகன்றிட்டதுகேட் டிலங்குதமணியகருப்ப
னன்றுமொழிகுவன்றரும நிதியேவேதாந்தத்தாற்
றுன்றுபெருந்தவஞ்செபத்தாற் றுதியோகப்பழக்கத்தா
னன்றுபரிபூரணனாய் நானிருந்தேனென்றுணாத்தான்.

(இ-ள்.) தருமரிதி இவ்வாறு சொல்லியதைக்கேட்டு இரணியகருப்பன் கூறுகின்றான். வேதாந்த விசாரணையாலும் நிறைந்த பெருந்தவத்தினாலும் செபஞ்செய்தலினாலும் யோகாப்பியாசத்தினாலும் நன்மையுள்ள பரிபூரண சொரூபத்தை நான் பெற்றேனென்று கூறினன். எ-று. (கக)

ஓங்குதமணியகருப்பா வுறுவாதராயணன்முற்
றாங்குதவமுனிவர்களு மடையாததருக்குற்றாய்
நீங்குதருக்குடையரீர நிறையுடையரொஞ்ஞானமும்
பாங்குறுமோநீயுணர்த்த படியெனமற்றிவன்புகன்றான்.

(இ-ள்.) உயர்வுள்ள இரணியகருப்பனென்னும் பெயருடையோ பெருந்தவமுள்ள வேதவியாசர் முதலாகிய மகாமுனிவர்களுமடையாத செருக்கை அடைந்திருக்கின்றீர். அகங்கார நீங்கினவரே பெரியோராவர்கள் நீர்சொல்லியது எக்காலத்திலும் மேன்மை யாகுமோவென்று தருமரிதி கூறினான். எ-று. (க)

தருமரிதிமொழிகேட்டுத் தருக்குமிரணியகருப்பன்
பொருவில்ப்பீடிரமம்யான் புவனகாரணமும்பா
னிருநிலம்பல்லுயிர்த்தழைய வெத்தொழிலும்புரிபவனியான்
பெருநீலிஃதுண்மையென மிகத்தருக்கியுணர்த்தனனல்.

௨௫-வது இரணியகருப்பன் முத்திலோர்முத்திபெற்றவத்தியாயம். உசூக

(இ-ள்.) தருமநிதி சொல்லிய வார்த்தையை அகங்காரமுள்ள இரணிய கருப்பன் கேட்டு ஒப்பற்ற பரப்பிரமமும் நானே, எல்லாவுலகங்களுக்குங் கா ரணகர்த்தனு நானே, பூமியிலுள்ள பலஜீவர்களும் தழைத் தோங்கும்படி பஞ்ச கிருத்தியம் செய்பவனும் யானே. களிப்பைத் தருகின்ற இவ்வார்த்தை சத்திய மென்று மிகச் செருக்கடைந்து கூறினான். எ-று. (கூ)

தருக்குமொழியுட்கொண்டு தருமநிதியுணர்செய்வான்
பெருக்குபலவிடயத்தும் பெயராதுசெலுநீயோ
முருக்கும்வினைப்பரமிந்நன் மொழிந்தாலுரகுறுமே
திருக்குவிடயத்துறுவோன் சிரவணஞ்செய்ததும்வீணே.

(இ-ள்.) (இரணியகருப்பன்) அகங்கரித்துச் சொன்னவார்த்தையை தரும நிதிக்கேட்டுக் கூறுவான். விரிந்த பலவிஷய சுகத்திலும் நீங்காமற்போகின்ற நீர் தானே. தீவினைகளைக் கெடுக்கின்ற பரப்பிரமம் இவ்வாறு வேடிக்கையாகக் கூறினாலும் நரகம் சம்பவிக்குமே காண்கின்ற விடயத்திற் செல்லுகின்றதரமு டையவன் வேதாந்தசிரவணஞ் செய்தபலனையும் இவ்வார்த்தை வீணாக்குமே. (1)

அடைவரியபெருங்காசித் தலத்தடையுந்தவம்பெற்று
முடையபெருந்தருக்கினு லொன்றுமிலாதவனாய்
மிடைபலசீவருநினைப்பார்த் திவ்வாறுவிளம்புவரோ
தடையில்பரநந்திநீயலையெனச் சாற்றுவனென்றான்.

(இ-ள்.) கிட்டுதற்கரிய மகிமையுள்ள காசித்தலத்தையடைதற்குரிய தவத் தைநீர்செய்திருந்தும் உம்மை அடிமையாகவுடைய அகங்காரத்தினால் ஒருபல னும் அடையாதவரானீர். நெருங்கியபலரும் உம்மைப்பார்த்து இவ்வாறு வாயி னாற்சொல்லி சற்காரியஞ் செய்யாதுகெட்டுவிடுவார்கள் தடையற்றபிரம்மாந்தத் தை நீர் அனுபவிக்க வில்லையென்று யான்கூறுவேன். எ-று. (உக)

என்றலும்வெஞ்சினமுள விரணியகர்ப்பன்புக்ல்வா
னென்றுமபேதங்குறியா அழன்றிடுபேதத்தாலே
கன்றலுறுசீவர்பல நிவ்வாறேகரைந்துழல்வார்
மன்மவுயர்பராளுன் மருவாரொக்காலத்தும்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று தருமநிதி சொன்னபோது இரணியகருப்பன் பெருங்கோபங்கொண்டு கூறுகின்றனன் உண்டாகிய அபேதத்தைக் குறிக்கா து உழலத்தக்க பேதநோக்கத்தால் வருந்துகின்ற பலஜீவர்களும் இவ்வாறேபே தஞ்சொல்லி அலைவார்கள் நிலைபெற்றுமேலாகிய பரஞானத்தைபெக்காலுமடை யார்கள். எ-று. (உஉ)

சந்திரன்யான்பரிதியான்ற மூலவனியான்மருத்துவனு
ஸந்திரனியான்பிரமனிபா னிணர்த்துமாய்நெடுமாலியான்
மந்திரசொருபனெனு மாதேவதேவனுமியான்
முந்திரப்போர்களுக்கு வாமுகிழ்க்கும்வலியா னுமியான்.

(இ-ள்.) சந்திரனும்யானே, சூரியனும்யானே, அக்கினியும்யானே, காற்றும்யானே, இந்திரனும்யானே, பிரமனும்யானே, கொத்துக்களையுடைய தூபமாலைடணிந்த விஷ்ணுவும்யானே. மந்திரசொருபொன்று சொல்லும் மாதேவனும்யானே. சர்வவல்லமையுள்ள கடவுளும்யானே, முற்பட்டியாசிப்பவர்களுக்கு வரங்கொடுக்கின்ற வல்லவனும் யானே. எ-று. (௨௩)

பன்னாளுமயோகியற்றிப் பரம்பிரமநானேன்
சொன்னுனீயுணர்வாயோ சுவர்க்கமிலைநரகமிலை
பின்னாளுஞ்சிறுமையிலை பெருமையிலைபின்னுமிலை
முன்னாகுமதுவுமிலை மொழியுமெனக்கென்றுணர்ந்தி.

(இ-ள்.) பலகாலமும் நானேபிரமமென்று யோகாப்பியாசஞ்செய்து பரப்பிரமிலையை யடைந்தேன் அதைவாயினுற் சொன்னால் நீயறியக்கூடுமோ எனக்கு சீவர்க்கமில்லை நரகமூமில்லை, பிற்காலத்துவருஞ் சிறுமையும்ல்லை பெருமையுமில்லை பின்னுமில்லை முன்னுமில்லை என்றுதருமநிதியே அறியக்கடவாய். எ-று. (௨௪)

கண்டிடுவதெலாமாயா கற்பிதமேயிதுநிரம்பக்
கொண்டிடுவதாலெனக்கோர் குறையுண்டோகூறுதியரல்
விண்டிடுவதுணராய்நீ விழியெதிர்நில்லாதநயி
யண்டிடுபேதங்குறித்தே யலைந்துதிரிபோவென்றான்.

(இ-ள்.) காணத்தக்கவைகள் யாவும் மாயாகாசியமாகிய பொய்ப்போகங்களுக்கும் இப்போகங்களை நிரம்ப அனுபவித்தலினால் சச்சிதானந்த வடிவாகிய எனக்கு ஓர் குறையுண்டாகுமோ நீ சொல்வாயாக நான் கூறுவதை நீயறியாதிருக்கின்றனை என் கண்ணெதிர் நில்லாது அப்பரற் போய்விடு பேதபாவனை செய்து அலைந்து திரியுமாறு செல் என்றனன். எ-று. (௨௫)

சொற்றவீர்ணியகருப்பன் மொழிகேட்டுத்துணுக்குற்றற்
செற்றமகல்பெருங்குணத்துத் தருமநிதியெனுஞ்சீலன்
மற்றவனையடையாஞ்ஞ் மாதேவற்கன்பிராற்றி
யுற்றபரஞானத்தா லுயர்பெருமுத்தியையுற்றான்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு துணிந்து கூறிய இரணிய கருப்பன் வார்த்தையைக் கேட்டு நடுநடுங்கி கோபமகன்ற சார்த்தகுணமுள்ள தருமநிதியென்னுந் தவசீலன் அவ்விரணிய கருப்பனைப்பாராது சிவபிரானுக் சன்புசெய்து பரஞானத்தை யடைந்து உயர்வும் பெருமையுமுள்ள முத்தியைப் பெற்றனன். எ-று. (௨௬)

அன்னவிரணியகருப்ப னகந்தாரமேன்மேலுந்
துன்னவவணின்மெழுந்து தொல்காசிமறுகுதொறு
மென்னரும்வந்தடிதொழப்போ யிவ்வாதேயுபதேசித்
துன்னாரும்பல்பொருளீட்டி மோவாதசெருக்குறுவான்.

உருவது இரணியகருப்பன் முதலோர்முத்திபெற்றவத்தியாயம். உளக

(இ-ள்.) அத்தன்மையான இரணியகருப்பன் அகங்கார மேன்மேலும் வளர அம்மடத்தினின்றெழுந்துவந்து பழையமையான காசிப்பதியின் வீதிக டோறுஞ் சென்று யாவரும் வந்தடி வணங்க இவ்வாறே யுபதேசஞ்செய்து நிறைந்த பொருள்களைச் சம்பாதித்து மாறாத செருக்கடைந்தனன். எ-று. (உஎ)

ஓரிடத்துச்சிவவேட முறப்புனைந்துசென்றிடுவா
 னேரிடத்துநெடுமாலுக் குரியனெனச்சென்றிடுவா
 னேரிடத்துக்கணபதியை யுபாசிப்போனெனப்புகுவா
 னேரிடத்துச்சூரியனை யுபாசிப்போனெனப்புகுவான்.

(இ-ள்.) திரவியஞ் சம்பாதிக்கும் பொருட்டுச் சிவவேடந்தரித்துக்கொண் டோரிடத்துக்குப் போவான் திருமாலுக்குரிய பாகவதர்களைப்போல் வேடம் பூண்டோரிடத்துக்குப் போவான் கணபதியுபாசனை செய்பவன்போலோரிடத் துக்குச் செல்வான் சூரியோபாசனை செய்பவன்போலோரிடத்துக்குப் போ வான். எ-று. (உஅ)

ஓரிடத்துவாயியென வுற்றதற்குத்தகச்செய்வா
 னேரிடத்துத்தாந்திரிய நென்றுணரும்படியடைவா
 னேரிடத்துச்சாதிரங்க னுள்ளனவெலாம்புகல்வா
 னேரிடத்துவயிரவம்பூண் டுற்றடைந்தோர்மனந்திரிப்பான்.

(இ-ள்.) வாமதந்திரியைப்போல் ஓரிடத்துக்குச்சென்று அதற்குத் தகுந்த தொழில்களைச்செய்வான். கிரியாவல்லவென்றும்மதிக்கும்படி யோரிடத்துக் குப்போவான். சாஸ்திரங்கள் பலவற்றினும் வல்லமைகாட்டி யோரிடத்துக் குப் போய்ப்பேசுவான். வயிரவசமயகோலம் பூண்டு ஓரிடத்துக்குப்போய் அவி டத்துள்ளோர் மனதைப் பேதிப்பான். எ-று. (உக)

இவ்வாறுவஞ்சனையி னெவ்விடத்தும்போயுழித்
 தொவ்வாதபொற்கருப்ப னுற்றபலபொருளிட்டிச்
 செவ்வாய்மையில்லானாய்ச் செறியுமுலோபம்பூண்டு
 துவ்வாதுநிலமாதிதொகச் சேர்த்துக்களிப்புற்றான்.

(இ-ள்.) இவ்விதமாகக் கபடவேடங்கொண்டு எவ்விடத்தும் போயுலிந்து விதிவழி நடவாத இரணிய கருப்பன் பலபொருளைச் சம்பாதித்துச் சத்தியங் கெட்டவனாகி உலோபகுணத்தை மேற்கொண்டு தக்க ஆகாரத்திலுஞ் செல்வு செய்யாது பூமிமுதலியவைகளை நிறைவாகச் சேர்த்துப் பெய்ப்பொருளிற் களி த்திருந்தனன். எ-று. (ந0)

ஆயவன்மற்றொருதினத்தே யாவித்தானுயிர்மாய்ந்தான்
 மேழுவ்வன்றனைப்பற்றி வெங்காலவயிரவன
 ரோயவொருமுன்றுபத்தோ டிட்டவாயிரவாண்டு
 மோயவுறுபெருந்தண்ட மொழியாறுமிகப்புகழிந்தே.

(இ-ள்.) அவ்விரணிய கருப்பன் ஓர் நாளிறந்தொழிந்தனன் அக்கொடியனைப் பிடித்து வயிரவக் கடவுள் முப்பதினாயிரம் தெய்வவருட காலத்தளவுஞ் சோர்ந்துவிடத்தக்க பெருந்தண்டனைகளை நீங்காதுசெய்து. எ-று. (நக)

ஆற்றுபிழைமுழுதொழிந்த வந்தத்துவயிரவஞர்
சாற்றமவிழுத்தேசர் திருபுன்னர்ச்சார்வித்து
மாற்றரியதண்டமெலாம் வகுத்தனன்யான்பன்னாளுந்
தோற்றமிகுமியவன்பாவத் தொடக்கினீங்கினனென்றார்.

(இ-ள்.) இரணிய கருப்பன் செய்த பாவுமுழுவது மொழிந்த பின்பு வயிரவக் கடவுள் சேவதங்களுடுத்துரைக்கும் அவிழுத்தேசர் சந்தியிற்கொடுவந்து விட்டி பேதுக்கப்படாத தண்டங்கள் யாவுஞ் செய்தேன் பலகாலமும் வஞ்சனைத் தோற்ற மிகுந்த இவன் செய்த பாவத் தொடர்ச்சியினின்று நீங்கினன் என்றனர். எ-று. (நஉ)

என்றுரைத்தமொழிசெவிபேற் றெம்பெருமான் விசுவேச
னன் றுமணிகன்னிகையி லவன்முழ்கப்புகிவித்து
நன்றுபுரியாதுபல நவின்றதினாலடைந்ததுய
ரின்றுதெரிந்தனெசொல்லோ வென்றருளியிதுகூறும்.

(இ-ள்.) என்று வயிரவக் கடவுள் கூறிய வாக்கியத்தை எம்பெருமானுடைய விசுவநாதர் திருச்செவியிலேற்று அப்பொழுதே அவ்விரணிய கருப்பனை மணிகர்ணிகாதிர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்யும்படி செய்வித்து அவனைப் பார்த்து நல்ல காரியங்களைச் செய்யாது பலபாவங்களைச் செய்ததினால் நீ உடைந்ததுயரப்பாட்டை இப்போது அனுபவமாகத் தெரிந்தனையோ என்று திருவாய் மலர்ந்து இதைச் சொல்லத் தொடங்கினர். எ-று. (நக)

மன்னுபெருங்காசினகர் வசிப்பவர்கள் பொருளாசை
முன்னுகுடிகெடுப்பதென மொழிந்தகற்றியகங்கார
மென்னுமதுவுங்கடியா விந்திரியமொழித்தமறிந்
பன்னுமதின் பழுதப் பாவிப்போமப் பாழுதே.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற மகிமைதங்கிய காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவர், பொருளாசைகொண்டால் நாதுகுடிகெட்டுவிடுமென்று சொல்லியவாறுசையை யொழித்து அகங்காரத்தைக் களைந்து இந்திரியவழிசெல்லாது நின்று நமக்கன்பு செய்வார்களாயின் அப்பொழுதே பரமசுகத்தையவர்களுக்குப் பாவிப்போமென்றறிவாயாக. எ-று. (நச)

மின்னலெனத்தோன்றிமறை வெறுவாழ்க்கையுட்பட்டிப்
பன்னலமுழிந்தாராய்ப் பதிகின்றபர்வியர்க

நுன்னல்கொடிதெனத்தீய தண்டமுன்போலுறப்பெற்றுப்
பின்னன்முடிநம்முளாற் பின்புநலப்பார்முத்தி.

உரு-வது இரணியகருப்பன் முத்தலோர்முத்திபெற்றவத்தியாயம். உளந

(இ-ள்.) மின்னலைப்போற் காணப்பட்டு மறைகின்ற பொய் வாழ்க்கைக் குடன்பட்டு பலவிதசுகங்கலையுமிழந்தவர்களாகி பாபத்தில் முழுகுகின்றவர்கள், சிந்திப்பதற்கரிய கொடிய தண்டங்களை நீயடைந்ததுபோலடைந்து பின்னிழிக் குஞ் சடையையுடைய நமது கருணையினாலே பின்பு முத்தியடைவார்கள். எ-று.

ஆதலினீபலதுன்புமடைந்து புனிதம்படைத்தாய்
காதலினென்னுபதேசங் கருத்துறக்கொள்ளெனப்புகன்று
பாதாமிறருமரிதி பதிந்தமரும்பெருமுத்தி
யாதரத்திம்புகச்செய்தா னருளுறினம்ற்றிஃதரிதோ.

(இ-ள்.) ஆதலினால் நீ பல துன்பங்கலையுமடைந்து, பின் பரிசுத்தத்தை யடைந்தனை இப்போது நான் செய்யப்போகின்ற உபதேசத்தை யன்போடு மனதில் சிந்தித்துக்கொள்வாயென்று உபதேசித்துப் புண்ணியவானாகிய தருமரிதி விரும்பியடைந்த முத்திலையில் இரணிய கருப்பனும் அன்போடு சேரும்படி செய்தருளினார். திருவருளைப்பெற்ற லிம்முத்திலைகிடைப்பதருமையன்று. எ-று.

இல்லறத்தினிருந்தாலுந் துறவறத்தினிருந்தாலுந்
சொல்லறத்தின்வழியின்று தொங்குமறைமுடிபுணர்ந்து
நல்லறத்தராவானி னுடுபெரும்பந்தமெனு
மல்லறச்செம்பரிதியின்மே லறவிளங்கிக்கதியடைவார்.

(இ-ள்.) இல்லற நிலையினின்றாலும், துறவறநிலையினின்றாலும் அதன்தனு ளுக்கு விதித்த தருமவழியில் நின்று வேதாந்த மகாவாக்கியார்த்தத்தை குருமுக மாகவறிந்து, உத்தமோத்தம தருமமாகிய சீவகாருணியம் பாசவயிராக்கியமுதலி யவற்றை அநுஷ்டிப்பாராயின் தம்மைப்பற்றிய பந்தமாகிய இருளொழியத் தக்க ஞானமாகிய சூரியோதயத்தாற் பிரகாசித்து முத்தியடைவார்கள். எ-று.()

முன்னுமுயன்றிராக மொய்த்தபலபொருளீட்டிக்
கொன்னும்வறிதேபுதைத்துக் கொடாதிருந்ததோடத்தாம்
பின்னுமருநாகுழப்பர் பெரும்பொருளாலடையன்றான்
மன்னுமஃதென்றுணரா மாக்களுக்கென்னுரைப்பதுவே.

(இ-ள்.) சிந்தித்தும் முயற்சித்தும் அரிதாகக் கிடைக்கும்பொருளை மிகவுஞ் சம்பாதித்து அச்சத்தோடு வீணாகப் புதைத்துச் சம்பாத்திரத்திற் கொடாமற் போய்விட்ட பாவத்தினாலே கொடிய நரகத்தில் முழுகுவார்கள். பெரும்பொ ருளாலடைந்த பிரயோசனம் நிலைத்த நரகமென்று அறியாத மனிதர்களுக்கு எடுத்துக் கூறுவதென்னையுள்ளது. எ-று.)

(நாஅ)

மருமலர்நீர்வளக்காசி மாநகர்வாழ்வோரென்று
மருமறையாதிகளுணர்ந்த வந்தணராதியர்தம்பாம்
பெருமையுறக்கொடுப்பதுவே பெருந்தருமவற்றுள்ளு
மிருமைபுறுமதியையரா விழுங்குநாளினிதினித்தல்

(இ-ள்.) வாசனை தங்கிய மலர்களையுடைய கங்காதீர்த்த வளப்பமுள்ள தும் மகிமையுள்ளதுமாகிய காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவருக்கும், அரியவேத மாதிகலைகளையுணர்ந்த பிராமணர் முதலியார்க்கும் பெருமையடையுமாறு கையிலுள்ள, பொருளைக் கொடுப்பதுவே அரிய தருமமாகும். அவ்வாறு செய் யுந் தருமத்துள்ளும் பெருமை வாய்ந்த சந்திரனை இராகு தீண்டிற் கிரகண புண்ணியகாலத்திலும். எ-று. (நக)

அரவுபரிதியைத்தீண்டு மன்னதினங்கொடுத்திடலால்
விரவுபலனுறுமடங் கதிகமாய்மிக்குபருந்
கரவுதவிர்மரணமுறு காலத்திற்கொடுத்திடலாற்
பரவுபலனனந்தமடங் கென்றுகைக்கும்பன்மறையும்.

(இ-ள்.) கேதுக்கோள் சூரியதேவரைத் தீண்டும் சூரியகிரகண புண்ணி யகாலத்திலே தானஞ்செய்தால் நூறுமடங்கு அதிகபலனுண்டாகும். வஞ்சனை யை ஒழிக்கின்ற மரணகாலத்தில் சம்பாத்திரதானஞ்செய்தால் ஒன்றுக்கு அன ந்த மடங்கு அதிகபலனென்று வேதங்கூறும். எ-று. (சம)

மறையவராயிருந்தாலு மற்றோராயிருந்தாலு
நிறையவுளத்தைந்தெழுத்து நிகழ்திருவெண்ணீறணிந்து
பொறைமலியுங்கண்மணியும் பூண்டமைவார்பாற்கொடுப்பி
னறைதாமுற்றிடுங்கொல்லோ வவரளவேபயனளவும்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் தானம் வாங்குபவர் பிராமணரானாலும், மற்றை வருணத்தாராயினும் மனதைத் திருவருளால் நிறைவிக்கும் பஞ்சாட்சரத்தை உச்சரித்து அறிவை விளக்குந் திருவெண்ணீற்றைத்தரித்து பொறுமையை நிறைவிக்கும் உருத்திராக்ஷமாலைபூண்டு இருப்பவர்களுக்குக் கொடுத்தால், உண் டாகும் பலன் எடுத்துரைக்க முடியுமோ அப்பெரியோர்களின் மகிமையைப் போற்பயனும் அளவுபடாததாகும். எ-று. (சக)

கன்றுதலில்வளம்பொலியுந் காசிரகர்வாழ்வாரு
ணன்றுதெரிந்திந்திரிய நாசஞ்செய்தமர்வார்பா
லொன்றுகொடுப்போமெனமுன் னுரைத்துப்பின் கொடாராயிற்
றுன்றுகொடுநகரமெலாந் துளைந்திடுவரசத்தியமே.

(இ-ள்.) கிலேசத்தை மாற்றுகின்ற வளப்பங்கள் நிறைந்த காசித்தலத்தில் வ்ாசஞ்செய்பவர்களுக்குள் உண்மையுணர்ந்து இத்திரிய லீக்கிரகஞ்செய்த பெரி யோர்களுக்கு ஒருபொருளைக் கொடுப்பதாக வாக்குத்தத்தஞ்செய்து பின்பு கொடாமற்போவாரானால் நிறைந்த மகாநகங்களுல்லாவற்றிலு முழுதித்துயர முறுவார்கள் இவ்வாற்றை சத்தியமாகும். எ-று. (சஉ)

தீராதபர்தகங்கள் செய்தாலுங்கலிகாலத்
தோராதபெருங்கழுவாய் கொடையன்றியுண்டுகொலோ
வாபாதவின்பமெலாம் வருவிக்குங்காசியின்மற்
றாராதபெரும்பலன மற்பதானமும்பெரிதாய்.

உரு-வது இரணியகருப்பன் முக்லோர்முத்திபெற்றவத்தியர்யம். உரு

(இ-ள்.) பிராயச்சித்தத்தாலொழிக்கப்படாத பெரும்பாவங்களைச் செய்தாலும், இக்கலியுகத்தில் ஆராய்ந்தறிதற்கரிய பிராயச்சித்தமாவது கொடுத்தல் லாமல் வேறேயுண்டோ. (இல்லையெனில்) கிடைத்தற்கரிய சுகங்கெல்லாவற்றையும் கொடுக்கும் காசித்தலத்தில் சிறியதானமும் பெரிதாக வளர்ந்து நிறைந்த முத்தியின்பத்தைத் தரும். எ-று. (சங்)

எண்ணிறந்தபெரும்பொருளை யிட்டியகனிலம்புதைத்துக் கண்ணிறந்ததுயரமெலாங் காலனியற்றிடப்படுவார்
மண்ணிறந்தபுகழ்பாரப்பி வான்முழுதுங்கைக்கொள்ளார்
பண்ணிறந்தமொழியார்க்கே பதைத்துருகிச்சோருவார்.

(இ-ள்.) கணக்கில்லாத அதிக திரவியங்களைச் சம்பாதித்துப் பூமியிற் புதைத்துவைத்துச் சிந்திப்பதற்கரிய துயரங்களெல்லாவற்றையும் இயமன் செய்ய உடன்படுவார்கள். (தருமங்களைச்செய்து) உலகமுழுவதும் பரவி அப்பாற்படத் தக்க புகழை விரித்துத் தேவபுவனங்கள் யாவுங்கைக்கொண்டு சுகமனுபவிக்க மாட்டார்கள். கானத்தை அப்பாற்படுத்தும் மொழிகளையுடைய மடவார்களுக்கே மனம் பதைத்துருகி வாடுவார்கள். எ-று. (சச)

அராவணிசெஞ்சடைப்பெருமா னடிமலர்போற்றார்பகலு
மிரவுமுயன்றிரிதாக விரும்பொருணேடிப்புதைப்பார்
தராதலத்திற்பெரும்புகழந் தழைதருவானத்திருப்பும்
விராவலம்புரிதரா ரவற்குரைத்தல்வீண்படுமே.

(இ-ள்.) சர்ப்பாபரணரும் சிவந்த சடையையுடையவருமாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடித் தாயரையைத் துதிக்கமாட்டார்கள். இரவும் பகலுமுயற்சித்துப் பெரும்பொருளை அரிதாகத் தேடிப் புதைப்பார்கள். உலகத்தில் பெருங்கிரத்தியும் போகங்கள் நிறைந்த சுவர்க்காதிபுவனங்களில் லுசித்தலையுஞ் செய்விக்கும் தருமங்களைச் செய்யமாட்டார்கள். இவர்களுக்குத் தருமரகசியங்களைப் போதித்தல், வீணாகும். எ-று. (சரு)

மின்னுகருமுகில்சார்ந்து மேற்றவழும்பொழிலுமித்து
மன்னுபெரும்புகழ்க்காசி மாநகர்வாமொருமறையோன்
பன்னுமருமறையாதிப் பற்பலநூல்களுமுணர்ந்தோன்
றுன் னுமருந்தவத்துயர்ந்தோன் றாயகுணத்தலைகின்றோன்.

(இ-ள்.) மின்னலைச்செய்யுங் கரியமேகங்கள் நெருங்கி மேலே தவழப் பெற்ற சோலைகளைச் சூழக்கொண்டு நிலைபெற்றிருக்கும் பெரும்புகழ்மைந்த மகத்தாகிய காசித்தலத்தில் வாழ்கின்ற ஒரு பிராமணன், விரிவாகக்கூறும் அரியவேதமாதிரி பலவாயுள்ள நூல்களையுந் தெரிந்தவன். பற்பலவாகிய அரியதவங்களாலுயர்ந்தவன். பரிசுத்தமமைந்த குணமே வடிவாக நிற்பவன். எ-று. (சசு)

அந்தநெடும்புகழ்மறையோற் காகியபுத்திரரிருவர்
சந்த்மிகுகலியாண விராமனொருதனையன்பேர்
முந்தவெழுதனப்பிரியன் மொழிந்ருமற்றையனும்
மிந்தமகார்தமக்கெல்லா மிருந்ருசெய்தளித்து.

(இ-ள்.) பெரும்புகழுள்ள அந்தப் பிராமணனுக்கு இரண்டு புத்திரர்கள்
பிறந்தார்கள் அழகு மிகுந்த ஒரு புதல்வனுக்குக் கலியாணராமனென்று பெயர்.
மற்றொருவனுக்குத் தனப்பிரியனென்று பெயர் இந்தப் புத்திரர்களிருவருக்குந்
தனது ஆஸ்தியை இரண்டு பங்கு செய்து கொடுத்து. எ-று. (சஎ)

தந்தைதுறவறஞ்சார்ந்து தடங்கங்கைப்புனலாடி
நிந்தையறுநடைபயின்று நிரம்புநவைந்தெழுத்தெண்ணி
யந்தையறுத்துயர்நூனத் தமைந்தகிலநாயகன்மன்
முந்தையருடலைக்கொண்டு முத்தியடைந்தின்புற்றான்.

(இ-ள்.) பிதா துறவறத்தையடைந்து பெருமைபொருந்திய கங்காதீர்த்தத்
தில் ஸ்நாநஞ்செய்து குற்றமற்ற நல்லொழுக்கத்திற்பழகி பஞ்சாட்சரத்தைச்
சதாகாலமும் உச்சரித்து அகங்காரத்தைக் கெடுத்து மேலாகிய ஞானத்தைப்
பெற்று விசுவநாதருடைய முதன்மையான திருவருளை மேற்கொண்டு முத்தி
யின்பத்தைப்பெற்றனன். எ-று. (சஅ)

ஒருமைந்தன்மந்தையென வோங்கியநன்னெறிநின்றே
யருமந்ததவந்தான் மாசாரமநுட்டித்துத்
தருமந்தன்வசமாகத் தம்பிரானருள்பெற்றுத்
திருமந்தியாதளிக்குந் தெய்வமாக்கதியடைந்தான்.

(இ-ள்.) ஒரு குமாரன் பிதாவைப்போலப் புகழ்பெற்ற நல்லொழுக்கத்தி
லிருந்து, அரிம தேவாமிர்தம்போன்ற சுவங்களையும் உத்தமதானங்களையும் நீதி
யாசாரங்களையும் வீடாதுசெய்து சிவதருமங்களைத் தன் வசப்படுத்த விசுவநாத
ருடைய திருவருளைப்பெற்றுச் சிவாமந்த வாழ்வைத் தடையின்றிக் கொடுக்குந்
தெய்வத்தன்மையுள்ள முத்திபெற்றனன். எ-று. (சக)

மற்றொருவனனுத்துணையும் வயங்குமறஞ்செய்யானாய்ப்
பெற்றமுயர்த்தவனடிகள் பேணுனாய்ப்பொருளனைத்தும்
பற்றமையநிலத்திருவிப் பாவியெனப்பட்டிடிந்து
செற்றமகல்குகியுற்றான் செப்பியதன்றுணைவன்போல்.

(இ-ள்.) மற்றொரு குமாரன் விளக்கமுறுந்தருமம் அணுவளவுஞ் செ
ய்யாமலும் இடபக்கொடியையுடைய சிவபிதான்திருவடிகளை விரும்பாமலும் எல்
லாப்பொருளையும் பூமியிலழுந்தப்புகைத்துப் பாவியென்று சொல்லுமாறு
மரணத்தையடைந்து களங்கமற்றமுத்தியைத் தனதுசகோதரனடைந்தது போ
ன்றடைந்தனன். எ-று. (ரு)

உரு-வது இரணியகருப்பன்முதலோர்முத்திபெற்றவத்தியாயம். உள்ள

காசிரகர்தன்னிடத்துக் கலந்தவுயிர் தமக்கருளும்
வாசிதனையாரேயோ வருத்துனாக்கும்வன்மையினர்
பேசியினியாவதெவன் பிறங்குறுமப்பதிசாரார்
சீசியெனப்பலரிகழுஞ் செய்கையுராகுவரென்றான்.

(இ-ள்.) காசித்தலமானது தன்னிடத்தில் வந்த ஆன்மகோடிகளுக்கு அது
க்கிரகஞ் செய்யுந் தன்மையை அளவிட்டுரைக்கவல்லவர்கள் யாவர் இனிமேற்கூ
றுவதென்னே விளக்கமுற்ற அத்தலத்தையடையாதவர்கள் இழிவுநோக்கிப்பலரும்
இகழப்படுஞ் செய்கையுடையவர்களென்று சூதமுனிவர் கூறினார். எ-று. (ருக)

இரணியகருப்பன் முதலோர் முத்தியடைந்த வத்தியாய
முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் உரு-க்கு திருவிருத்தம். (கூசுய)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபத்தாறாவது விட்டுணுசருமனுப தேசம்பெற்ற வத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புண்ணியம்புரிந்தான்போலும் பாதகம்புரிந்துளானு
ண்ணினன்முத்தியென்று நவின்றனையெதெவ்வாறந்
தண்ணியகுணத்தாயிந்தச் சங்கைதீர்த்தருடியென்று
கண்ணியமுனிவர்கேட்பக் கழறுதலுற்றான்சூதன்.

(இ-ள்.) புண்ணியஞ் செய்தவனைப்போல் பாதகஞ்செய்தவனும் முத்தி
யடைந்தானென்று கட்டளையிட்டர் அதுஎவ்வாறுகக்கடும் சாந்த குணமுள்ள
மகாமுனிவரோ இந்தச்சந்தேகத்தை ஒழித்தருள்வீரென்று பெருந்தன்மையுள்ள
சவுகராதிமுனிவரர் கேட்கச் சூதமுனிவர் சொல்லத் தொடங்கினர். எ-று. (க)

பாதகம்புரிந்தான்கால வயிரவர்பரிவினாற்று
நோதகவனைத்துமேற்று நுவலரும்புனிதனாகி
மேதகவுடையமூர்த்தி விச்சுவநாதன்செய்யும்
போதகவுபதேசத்தாற் புகுந்தனன்முத்திமாதோ.

(இ-ள்.) தீவினையைச்செய்த பிராமணகுமாரன் காலவயிரவக் கடவுள்
அன்பினாற் செய்த தண்டனைகளெல்லா வற்றையு மனுபவித்துச் சொல்லுதற்
கரிய பரிசுத்தத்தை யுடையனாகி மேன்மையுள்ள விசுவநாதர் செய்யுஞானோப
தேசத்தைப்பெற்று முத்தியடைந்துனன். எ-று. (உ)

பளசருங்காசுவைகிப் பாதகம்புரிந்தாரெல்லாம்
வளரருட்செல்வக்கால வயிரவர்தண்டஞ்செய்யத்
தளர்வர்பின்புனிதராகித் தாரகமனுவுங்கேட்டுக்
கிளரொளிமுத்திவீடு கெழுமிவீற்றிருப்பரன்றே.

(இ-ள்.) குற்றமற்ற காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்து தீவினையைச் செய்
தவர்களியாவரும் வளர்கின்ற அருட்செல்வத்தையுடைய காலவயிரவர் செய்யுந்
தண்டனையால் தளர்ச்சியுற்றுப் பின்னர் பரிசுத்தராகி விசுவநாதருபதேசித்தரு
ளந் தாரகமந்திரத்தைப் பெற்று பேரொளியால் விளங்கும் முத்திவீட்டில்
நிலைபெற்றிருப்பார். எ-று. (ங)

மன்னியபுகழ்சாஸ்கால வயிரவர் தண்டஞ்செய்யா
தன்னியமில்லா முத்தி யடைவதெவ்வாறென்பீரேற்
பன்னியஞாவன்பாத பங்கயம்பணிந்துபோற்றி
நன்னியமத்துரின்று நான்மறைமுடிவுதேர்ந்து.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற புகழமைந்த காலவயிரவர் தண்டனை செய்யப்பெ
றுது அன்னியமாகிய மோட்சத்தைப் பெறுவது எவ்வாறென்று முடிவர்க
ளே கேட்பீர்களானால் உபதேசித்த ஆசாரியன் பாததாமரைகளை வணங்கித்து
சித்து நான்குவேதங்களின் முடிவையும் அறிந்து நல்லொழுக்கங்களிற் பவருது
நின்று. எ-று. (சு)

பச்சிளமுலையர்பாகப் பரம்பரனாயவெங்கள்
விச்சுவநாதன்பாத மேதகத்தியானஞ்செய்து
கச்சமிலறத்துட்டம்மா லியன்றனகடைப்பிடித்து
ரிச்சலுமொழுகுவாரே லடைகுவர்நேரோமுத்தி.

(இ-ள்.) பசுமையும் இளமையுமுள்ள குலங்களையுடைய பார்வதிதேவியா
ரை வரம்பாகத்திற் கொண்டிருக்கும் எமது பரம்பொருளாகிய விசுவநாதர்
திருவடிகளைச் சதாகாலமும் தியாரித்து அளவில்லாத சிவதருமங்களுள் தம்மாற்சு
மொனவற்றை உறுதியாகப்பிடித்துத் தினந்தோறும் தவறாதனுஷ்டிப்பாராயின்
(அக்காலவயிரவர் தண்டனையின்றி) நேரோமுத்தியடைவார்கள். எ-று. (ரு)

பரம்பொருளபகரித்தல் பரதாரகமனஞ்செய்தல்
வரமிதபரமனிந்தைவயக்குதல் கடுஞ்சொற்கூறல்
விரவுபொன்னுதிவாங்கி மீட்டுதவாமைபின்ன
தரமுளோர்வடுகப்புத்தே டண்டிக்கப்படுவர்மாதோ.

(இ-ள்.) அன்னியர் பொருளையபகரித்தல் பிறர்மனைவியணுக்கடுதல் மே
ன்மைமிகுந்த பரமசிவநிந்தை செய்தல், கடுஞ்சொற்களைச் சொல்லுதல், பொ
ன்முதலியவைகளை வரங்கி மீட்டுமவருக்குக், கொடாதிருத்தல் இவ்வாறாயுள்ள
பாதகங்களைச் செய்பவர்கள் வயிரவக்கடவுளாற் தண்டிக்கப்படுவார்கள். எ-று. ()

வெஞ்சினம்பொருளாக்கொள்வோர் விடுபடாப்பொருமையாள்வோர்
வஞ்சகநட்டோர்பாலும் வயக்குவோர்பிறருறஞ்சி
நெஞ்சநெக்குருகாரெங்க ணின்மலப்பெருமான்ருளே
தஞ்சமென்றடையாரின்னோர் தண்டிக்கப்படுவர்மாதோ.

(இ-ள்.) கொடுங்கோபத்தையே பொருளாகக் கொண்டவர்களும், விட்
டுநீங்காப் பொருமையுடையோர்களும், நம்பினவரிடத்து வஞ்சகத்தைச் செய்ப
வர்களும் அன்னியர்படுந் துயரத்தைக்கீண்டு மனமிரங்காதவர்களும், நின்மலரா
கிய எமதுசிவபெருமான்திருவடியே அடைக்கலமென்று பற்றாதவர்களும், ஆகி
யஇவர்களெல்லாம் வயிரவக்கடவுளாற் தண்டிக்கப்படுவார்கள். எ-று. (எ)

உயர்ந்தவாச்சிரமம்பெற்று முரியதாமொழுக்கம்பேணு
தயர்ந்துமுன்விட்டயாவு மதுசரித்தவா விக்கொண்டும்
பெயர்ந்தும்வேறெண்ணாக்கிப் பீறரிழித்திவான்செல்வார்
நயந்தபவடுகப்புத்தே டண்டிக்குப்படுவார்நானும்.

(இ-ள்.) மேலாகிய ஆச்சிரமநிலையடைந்தும் அவ்வாச்சிரமத்துக்குரிய நல்
லொழுக்கங்களை விரும்பாது மறந்தவராகி முன்னேவிட்ட போகங்களியாவை
யும் அனுசரித்துப் பற்றிக்கொண்டு மறந்தும் பாவமென்றெண்ணாதவராகி
அன்னியர் நிந்திக்குமாறு நடப்பவர்கள். துயரமுறும்வண்ணம் வயிரவக்கடவுளா
ற்றண்டிக்குப் படுவார்கள். எ-று. (அ)

மட்டலர்க்கிழுவன்போல்வா நெக்கியசருமன்மைந்தன்
விட்டுணுசருமனென்பான் மேதகுதந்தைபாலே
பட்டபன்மறையுமோர்ந்தான் பளகறுகுணத்துமிக்கா
னட்டநன்கியற்றும்பெம்மா னுமலர்ப்பதமுட்கொள்வான்.

(இ-ள்.) வாசனைவீசுகின்ற தாமரைமலருக்குரியவனாகிய பிரமதேவனை
யொத்த எக்கியசருமன்குமாரன் விஷ்ணுசருமனென்னும் பெயருடையோன்
மேலானதந்தையினிடத்திற் பதவிகளைத்தரும் பலவேதங்களையும் அறிந்தவன்
குற்றமற்றகுணத்தில் மேம்பட்டவன் நடனத்தை உயிர்கள் நன்மையடையுமாறு
புரியும் சபாநாயகரது நற்றாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளை மனதில்கிந்திப்ப
வன். எ-று. (க)

இன்னமுங்கற்கவேண்டு மியல்பினதெதுகானென்று
பன்னரும்விண்டுசன்மன் றந்தைபாற்பரிந்துகேட்க
வன்னவன்வித்தையொன்றுண் டதுதெரிந்தவன்மற்றெல்லா
நன்னயத்தொடுதெளிந்தா நென்மனார்நன் னூல்வல்லார்.

(இ-ள்.) மேலும்ஓர்சிந்தறியவேண்டிய தன்மையுள்ளது எந்நூலென்று,
சொல்வதற்கரிய விஷ்ணுசருமன் தந்தையாகிய எக்கியசருமனக்கேட்க, அவன்
வித்தை யொன்றிருக்கின்றது அதைத்தெரிந்தவன் எல்லாநூல்களிலுள்ள நூட்
பங்களையுந் தெளிந்தவனாவனென், நல்லநூல்களில் வல்லவர்கள் கூறுவார்க
ளென்று கூறினான். எ-று. (க0)

அந்தவித்தையினெஞ்ஞானம் மகன்றிடாதமர்வனீசன்
சந்தமற்றவனைநிந்தை சாற்றுவோர்நரகில்விழ்வார்
முந்தமற்றுடம்பைநிந்தை மொழிந்திடுவாரான்மாவை
யெந்தமுடநுநிந்தித்த லியற்றிடமாட்டாரென்னில்.

(இ-ள்.) அந்த வித்தைகிடைத்தால் மகாதேவர் அவனைவிட்டு எக்கால
மும் லீலகாது விரும்பியிருப்பர். சாந்தசம்பத்துள்ள அம்மஹாநுபாவனை நிந்தி
ப்போர் நரகத்தில் முழுகுவார்கள் சுகதுக்கத்திற்கு முன்னிற்குத்தேகத்தை அறி
ஞர் நிந்திப்பார்கள். ஆன்மாவை எந்தமுடரும் நிந்தைசெய்யமாட்டார்கள். எ-று.

உள் - வது விட்டுணுசரும் னுபதேசம்பெற்றவத்தியாயம். உள்அக

தேகியானவற்குநானுந் தேகத்துமானமுண்டாந்
தேகியேதுக்கமெல்லாந் செறிகுவனிந்தைகூறி
லாகியனானியர்க்குந் துக்கமுண்டாமேன்மூட
ராகியபலர்க்குஞ்சொல்ல வேண்டுமோவறிதிமைந்த.

(இ-ள்.) தேகத்தை யபிமானித்திருக்குஞ் சீவான்மாவுக்குத் தினந்தோறும் அத்தேகத்தி லபிமானமுண்டாகும் அச்சேவனே பலவாகிய துயரங்களாவும் நெருக்கப்படுவன். ஒருவனிந்தித்தால் மேலோராகியனானவர்களுக்குந் துயரஞ் சம்பவிக்குமானால் மூடராகிய பலருக்குந்கிலேசமுண்டாகுமென்று நான் கூறி வேண்டுமோ அவசியமுண்டாகுமென்று விஷ்ணுசருமனாகிய குமாரனே அறி வாயாக. எ-று. (கஉ)

ஆதலினிந்தைதுக்கங் கொடுப்பதற்கையமில்லை
நோதகநிந்தைசெய்தோ னுவன்றதம்பிதிர்க்களோடும்
வீதருநாகில்வீழ்வன் முதல்புகழ்வினோத்தநிந்தை
பூதரங்குறுகவல்லே புகுத்திடுந்துக்கமெல்லாம்.

(இ-ள்.) ஆனபடியால் நிந்தையானது சந்தேகமில்லாது துயரத்தைக்கொ டுக்கும் அன்னியர்மனம் வருந்தும்படி நிந்திப்பவன் தன்னுடைய பிதிர்க்களோ டும் கொடிய நரகத்திடைமுழுவன் கிரோதாயுகத்திற்செய்த நிந்தை, மலையுஞ்சிறி தென்றுசொல்லுமாறு எல்லாத்துயரங்களையும் விராவில் உண்டாக்கும். எ-று.

அறையிரண்டுக்கத்துநிந்தைக் காமொருபக்கந்துக்க
முறைதுவாபரத்துநிந்தை முகிழ்க்குமோர்மதியிற்றுக்கங்
கறைகெழுகலியினிந்தை காணுமெப்போதுந்துக்க
மிறைதருநிந்தையாரு மொழித்திடன்மேன்மையாமால்.

(இ-ள்.) சொல்லத்தக்க கிரோதாயுகத்தில் நிந்தையானது ஒருபட்சமாகிய பதினைந்துநாளளவும் துயரத்தையுண்டாக்கும். மூன்றாவது துவாபரயுகத்தில் நிந்தையானது ஓர்மாதத்தளவும் துயரத்தை யுண்டாக்கும் குற்றம்பொருந்திய கலியுகத்தில் நிந்தையானது சதாகாலத்திலும் துயரத்தையுண்டாக்கும். (ஆதலால்) அச்சத்தைத்தருகின்ற நிந்தையை எல்லோரும் நீக்கவிடுதலே மேன்மையா கும். எ-று. (கச)

சுகமில்லைத்தருமமில்லை துன்னியதானமில்லைத்
திகழ்தருவிரதமில்லைத் தீர்த்தயாத்தினாயுமில்லை
யகநெகிழொழுக்கமில்லை யருந்தலவாசமில்லை
யிகழ்வினாலுணர்ச்சியில்லை நிந்தனையியற்றுவார்க்கே.

(இ-ள்.) நிந்தனைசெய்யுந் தொழிலிற்பழகினவர்களுக்குச் சுகம்கிடையாது தருமமும் அவ்வாறேயாம் பலவாகிய தானங்களில்லை விளக்கமுற்ற விரத

மும் அத்தன்மையேயாம். தீர்த்தயாத்திரை நேரிடாது மண்ம் உருகுகின்ற நல்
லொழுக்கமும் அவ்வண்ணமேயாம். அரியதலவாசங் கிடைக்கமாட்டாது நல்
லசாஸ்திரவிசாரணையும் நேரிடாது. எ-று. (கரு)

இம்பரினகுடனென்பா னிட்டியோர்நூறுசெய்யா
வுப்பருளிறைவனாகி யுறுசுகனாகும்போதி
லம்பர்மாமுனிவர்நிந்தை யறைதலின்மலைப்பாம்பாகி
வம்பலரிசுழமிட்டு மண்மிசைவிழ்ந்தான்மன்னே.

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்தில் நகுஷனென்னும் அரசன் நூறு அசுவமேதயாக
ஞ்செய்து தேவேந்திரபதவிக்குப்பேரம் நானுவிதசுகங்களையு மனுபவிக்குங்கா
லத்து அவ்விடத்திலே மஹாமுநிவரை நின்றித்தப்படியால் மலைப்பாம்பாகி எக்
காலும் புதிதாகவிளங்கும் பழிமொழியைப் பிறர்சொல்லுமாறு பூமியின்மீது
வீழ்ந்தான். எ-று. (கசு)

மறையினைநிந்தித்தாலு மறைமுதற்பொருளாயுள்ள
கறைமிடற்றிறைவன்றன்னைக் கருத்துநிந்தித்தாலு
மிறையவனடியார்தம்மை நிந்தித்தல்கூடாதென்று
மறைதருகமுவாயிந்த நிந்தனைக்ககிலத்தின்றே.

(இ-ள்.) (துதிப்பதற்குரிய) வேதங்களை நின்றித்தாலும் வேதத்துக்கு முதற்
பொருளாகிய காளகண்டத்தைபுடைய சிவபெருமானைப் புத்திபூர்வமாக நிந்தி
த்தாலும் சிவனடியார்களை ஒருக்காலும் நிந்தைசெய்யக்கூடாது. இந்நிந்தனை
க்குலகத்திற் பிராயச்சித்தங்கிடையாது. எ-று (கசு)

பதசாரம் வேதநிந்தைக்குஞ் சிவநிந்தைக்கும் பிராயச்சித்தமுள்ளதாகலின்,
நின்றித்தாலு மென்றும் சிவனடியார் நிந்தைக்கோர்நூலிலும் பிராயச்சித்தம் விதி
க்கவில்லையாகலின் கழுவா யகிலத்தின் மென்றுங் கூறினார்.

பரசிவனடியார்நிந்தை பண்ணுமாபாவிதன்னைக்
கரவிறக்கோறல்வேண்டுங் கரைந்தமற்றதுமுற்றாதேல்
விரவுபொன்வீசியேனுங் கோறலேவிதியாமன்ன
தரமுமுற்றாதேலன்னு னீருந்தவூர்தணந்துசெல்க.

(இ-ள்.) பரமசிவன் றிருவடினைச் சிந்திக்கும் அடியார்களை நிந்தைசெ
ய்யுங்கொடியபாவியைநிந்தித்த பாவமப்போதேபோகும்படிக்கொலைசெய்யவேண்
டும். சொல்லிய அந்தப்பிராயச்சித்தஞ்செய்ய முடியாதெனில், பிறருக்குப்பெ
ரும்பொருள் கொடுத்தாவது கொலைசெய்வத்தலே வேதவிதியாகும். அவ்வாறு
ஞ்செய்வதற்குக் கூடாதாயின் அப்பாதகனிருந்தவனுக் கடந்தப்பாற்செல்லக்
கடவன். எ-று. (கஅ)

வெள்ளியநீறுபூசி விளங்குகண்மணிகள்பூண்டு
தள்ளியவினையார்தம்மைச் சரித்திடுமடியார்தம்மை
யெள்ளியபாவிலார்த்தை யேற்றிடுசெவியினுடு
கொள்ளியபுருக்குவங்கங் கூற்றுவுள்கவிழ்த்துமொத்தும்.

உசு - வது விட்டுணுசரும னுபதேசம்பெற்றவத்தியாயம். உஅஅந

(இ-ள்.) வெண்மையுள்ள விபூதியைத்தரித்து அருளைவிளக்கும் உருத்திரா ட்சமாலையணிந்து கிரியைகளை முழுதுமொழித்த ஞானிகளையும் அக்கிரியை களைத்தழுவிக்கொண்டு உல்கோடுகநாமாகச் சஞ்சரிக்குஞ் சிவனடியார்களை யும் நிந்தைசெய்கின்ற கொடும்பாவிகளுடைய வார்த்தையைக்கேட்ட செவி களுக்குள்ளே இயமன் கொடிய சூடுள்ளாயத்தை யுருக்கிக்கவழித்துப் பின்னர் தண்டிப்பன். எ-று. (கக)

விரித்துரைசெய்வதென்னை வித்தகனடியரானே
ருரித்தறக்காலதேச விரோதத்தாலொழுக்கநீத்துச்
சரிப்பினுஞ்சரிப்பரன்னார் தஞ்செயனோக்கியானுள்
சிரித்தலுங்கூடாதென்னிற் செப்புவதிதன்மேலுண்டேர.

(இ-ள்.) விரித்துக் கூறவேண்டிய தென்னையுள் சிவனடியவரானோர்கள் தங்களுக்குரிய தொழிலைவிட்டுக் காலதேசவிரோதங்களா லொழுக்கந்தவறிச் சஞ்சரித்தாலுஞ் சஞ்சரிப்பார்கள். அவர்களுண்மையறியாது செய்கையைப்பார்த் துச் சற்றும் நகைக்கக்கூடாதென்று பெரியோர்கள் கூறுவார்களானால் இதற்கு மேற் சொல்லத்தக்கதொன்றுளதோ, எ-று. (உ௦)

இன்னுமொன்றுரைப்பதுண்டா விரும்புகழ்க்காசிமுதூர்
மன்னுநல்வாழ்க்கையோரை மறவியினிந்தித்தாலுங்
கொன்னும்வெந்நாகமெல்லாங் குளிந்திடவழிந்தாநிற்ப
ருன்னுமற்றதனிற்றிய தொன்றுமின்னுநரிமைந்த.

(இ-ள்.) இன்னமும் அருமையாகச் சொல்லத்தக்கதொன்றுள்ளது பெரு ம்புகழுள்ள அநாதியாகிய காசித்தலத்தில் நிலபெற்று வாசஞ்செய்பவர்களை மறதியினால் நிந்தைசெய்பவர்கள், அச்சத்தைத்தருங் கொடியநரகங்களெல்லாவற் றினு மூழ்கிக் கிடப்பார்கள் சிந்திக்கத்தக்க இக்கொடுமையைப்பார்க்கிலுங் கொடி தாயுள்ளது வேறொன்றுமில்லையென்று விஷ்ணுசருமனாகிய குமாரசனே அறியக் கடவாய். எ-று. (உ௧)

மறைமுதலடிகண்மேய மாத்தலந்தோறுமேவு
நிறைபுகழுடையார்தம்மை நீடுநிந்தனைசெய்தாலுங்
கறைதபுகாசிவாழ்வார் தமைநிந்தைகரையலாகா
தறைபடவின்றுநாளு மளற்றிடையமுத்துமாற்றால்.

(இ-ள்.) வேதங்கட்கு மூலகாரணராகிய சிவவிரான் வீற்றிருக்கும் மகிமை யுள்ள தலங்கடோறும் விரும்பி வசிக்கும் பெரும்புகழுள்ள அடியார்களை நிந்தித் தாலு நிந்திக்கக்கூடவர். குற்றமற்ற காசிப்பதியில் வசிப்பவர்களை நிந்தித்தால் எக்காலத்திலுங் கொடிய நரகத்திடை மூழ்க்க்கிடப்பாராதலால் ஒருக்காலு நிந்தை செய்யலாகாது. எ-று. (உ௨)

கங்கைகுழ்காசிமேவிக் கணப்பொழுதிருந்தாரேனு
மங்கவர்தம்மையெங்க எகிலநாயகனெயென்று
பங்கமில்வழிபாடாற்றிப் பத்தியும்ப்யமுமேவிக்
சிங்கவில்குறிப்பினிப்பார் சிவகதிக்கணியரானார்.

(இ-ள்.) கங்கநதி குழப்பெற்ற காசித்தலத்தையடைந்து, கணகாலம் வசிப்
பாரானாலும் அவர்களை நமது விசுவநாதனன்றே பாவனைசெய்து அவர்களுக்
குக் குற்றமற்ற வழிபாடு புரிந்து பயபத்திவைத்து அவர்கள் திருவுள்ளக் குறி
ப்பினின்று பணிபுரிபவர்களை மேலாடிய முத்திக்கதிக்காரிகளாவார்கள். எ-று.)

தொலைவருங்காசிமேவுஞ் சுகரங்கமுதைனாளி
யலைதருகிருமிகிட மாதியபலவுங்கண்டா
னிதைருசிவபிரான்செய் நிகரருட்குரியவென்றே
மலைவறவானுளோரும் வணங்கின்மற்றுரைப்பதென்னே.

(இ-ள்.) அடங்காமகிமையுள்ள காசித்தலத்தில் வாழும் பன்றி, வேசரி,
சுணங்கன், சஞ்சரிக்கும்புழு, கோழ்ப்புழுமுதலிய பலவற்றையும் பார்த்தால் நித்
தியராகிய விசுவநாதர் பாலிக்கும் ஒப்பற்ற தாரகமந்திரோபதேசத்திற்கு அதிகார
முள்ள ஆன்மாக்களென்று மதித்துச் சந்தேகமின்றிச் சுவர்க்கலோகவாசிகளும்
வணங்குவார்களானால் நாம் கூறுவதையாது. எ-று. (௨௪)

காசியைநினைக்கமுத்தி காசியென்றுரைக்கமுத்தி
காசிபைக்காணமுத்தி காசியைச்சூழமுத்தி
காசியில்வசிக்கமுத்தி காசியைக்கேட்கமுத்தி
காசியின்வசிப்போர்தம்மைக் கண்தொழ்ந்திடுதன்முத்தி.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தைச் சிந்தித்தவர்களுக்கு முத்தியுண்டாகும். காசித்
தலமென்று சொன்னவர்களுக்கு முத்தியுண்டாகும். காசித்தலத்தைத் தரிசித்த
வர்களுக்கு முத்தியுண்டாகும். காசித்தலத்தைப் பிரதட்சணஞ்செய்தவர்களுக்கு
முத்தியுண்டாகும். காசித்தலத்தில் வசிப்பவர்களுக்கு முத்தியுண்டாகும். காசித்
தலமென்று கேட்டவர்களுக்கு முத்தியுண்டாகும். காசித்தலத்தில் வசிப்பவர்
களைத் தரிசித்து வணங்கினவர்களுக்கு முத்தியுண்டாகும். எ-று. (௨௫)

ஒளிகெழுகாசிவாழ்வா ருருத்திரசொருபொன்றே
யளிகெழுமனத்துட்கொள்ளா வன்புசெய்திடெல்லேண்டுங்
களிகெழுமனையவன்பாற் கதித்தெழுபவர்பாரேனும்
வெளிகெழுமின்பமுத்தி மேவுவர்மெய்யிதாமால்.

(இ-ள்.) 'விளக்கம்பொருந்திய காசித்தலத்தில் வாழ்பவர்களை உருத்திர
சாரூப்பியமுடையோர்களைப்பதாசுவே அன்புபொருந்திய மனதில் மதித்து
அவர்களுக்குப் பணிபுரிதல்வேண்டும். விரும்புதற்குரிய அவ்வாறான அன்பினால்
அதிகரிக்கின்றவர்கள் தீவினையுடையோராயினும் பரமாகாநிலையிலுதிக்கும்
ஆரத்தமயமாகிப் முத்தியைப்பெறுவார்கள் இஃதுண்மையாகும். எ-று. (௨௬)

உசா - வது விட்டுனுசரும் துபதேசம்பெற்றவத்தியாயம், உஅஅரு

வளமலிகாசிமேய வாழ்க்கையர்மனேசேயாதி
யுளமலிபல்லோர்மந்நி முதுமபிமா னந்ததே
களமலியாப்பொன்கொண்டு பாதுகாத்திடுதல்வேண்டுங்
குளமலிதியானமுற்றே ராவரக்குணமிக்கோரே.

(இ-ள்.) ஞானவளப்பம் நிறைந்த காசித்தலத்தில் விரும்பி வாசஞ்செய்
பவர்கள், மனைவி புத்திரர் (சுற்றத்தார் நண்பினர்) முதலாயினோரிடத்து அபிமா
னிப்பதைவிட்டு அப்போதப்போது கிடைக்கும் திரவியங்களைச் சாதுக்களுக்
குக் கொடுத்துத் தருமத்தைக் காத்தல்வேண்டும். அவ்வாறு காக்குங் குணமுடை
யோர் புருவமத்தியில் தியானிக்கத்தக்க பரமாகாச நிலைமுடைந்த பெரியோர்
களுக் கொப்பாவர்கள். எ-று. (உஎ)

சங்கவெண்குழையானெல்லா வுயிர்களுந்தழுவியுயர்வான்
றுங்கமிக்கருளிச்செய்த சுருதியாகமபுராண
மங்கவையனைத்துமோர்ந்து மப்பிரமாணமென்பார்
சிங்கவினரகமெல்லாஞ் சென்றுசென்றனைதேற்றம்.

(இ-ள்.) வெள்ளிய சங்கக்குண்டலங்களை யணிந்த சிவபிரான் எல்லாச்
சேவர்களும் விதியைத்தழவி மேன்மைபடையும்பொருட்டு மிக்க பரிசுத்தத்தோடு
திருவாய்மலர்ந்த வேதாகமபுராணங்களெல்லாவற்றையும் அறிந்திருந்தும் அவை
களை அப்பிரமாணமென்று கொள்பவர்கள், குறைவற்ற பெருநரகங்கள் முழு
வதுஞ் சென்று சென்று முழுகுதல் சத்தியமாகும். எ-று. (உஅ)

மறைமுழுதுணர்ந்தாரேனு மகம்பலபுரிந்தாரேனுங்
குறைவறுதானமெல்லாங் கொடுத்தற்கூர்ந்தாரேனு
நிறைபெருந்தீர்த்தமெல்லா நிரம்புறத்துணர்ந்தாரேனுங்
கறையுறுமொருபொய்கூறிற் கடுநரகமுந்துவாரே.

(இ-ள்.) வேதங்கள் முழுவது முணர்ந்தவராயினும், அனேகயாகங்கள் செய்
தவராயினும், மஹாதானங்களெல்லாவற்றையுங் கொடுத்துப் பெரிய தருமங்க
ளால் உயர்ந்தவராயினும், மகிமைநிறைந்த எல்லாத்தீர்த்தங்களிலும் விதி நிரம்ப
ஸ்காருஞ் செய்பவராயினும், பெருங்குற்றத்தைத்தரும் ஒரு பொய்கூறுவார்களா
யின் மேற்கூறிய புண்ணியங்களிழந்து கொடிமீ நரகத்திலழுந்துவார்கள். எ-று. (உஅ)

பொருளுலோபத்தினும் புரிதருவினோதத்தானு
மருடபவுயிரையோம்பி வாழுதற்பொருட்டினு
மிருளுறுமொருபொய்கூறி னெடுத்திடுபவங்கடோறுந்
தெருடபவந்துபற்றிச் செயிர்மிகவினையாநிற்கும்.

(இ-ள்.) பொருள் செலவாகுமென்னும் உலோபத்தினாலவது விரும்பத்
தகும் வினையாட்டினாலவது மயக்கத்தையொழித்து உயிர்களைப், பாதுகாத்து

வாழ்வித்தத்தினாலாவது மயக்கத்தைத்தருகின்ற ஒரு பொய்கூறுவானாயின் அடித்தடுத்துவரும் பிறவிகடேறும் ஞானத்துக்கு வீரோதவகைகளாகச் சூழ்ந்து பல துன்பங்களையும் விளைவித்து நிற்கும். எ.று. (௩௦)

பொய்மையேபாவமெல்லாம் விளைதருபுயியாகும்
பொய்மையேபிறவியெல்லாம் புகப்புரிவித்துமாகும்
பொய்மையேவறுமையெல்லாம் போதரப்புரிவதாகும்
பொய்மையேநரகமெல்லாம் புகுதர்புகுத்தாநிற்கும்.

(இ-ள்.) பொய்கூறுதலே பாவங்களெல்லாவற்றையும் விளைவிக்கின்றபுயியாகும். பொய்கூறுதலே பிறவி யெல்லாவற்றிலும் புகச்செய்கின்ற வினையாகும். பொய்கூறுதலே தரித்திரங்களெல்லாவற்றையும் பொருந்தச் செய்வதாகும். பொய்கூறுதலே எல்லாநரகங்களிலும் புகுமாறுபொருத்துவிப்பதாகும். எ.று. (1)

ஏனைநல்லொழுக்கமுற்ற விருப்பினுமின்மைசெய்பு
மூனமினீன்றாண்மாட்டு மருவருப்பொருங்குசெய்பு
மானமிக்கவராஞ்சான்றோர் மருங்குநான் புகல்வதென்னே
பீனமார்பொய்மைகூற லெற்றைக்கும்பொல்லாதாகும்.

(இ-ள்.) பொய்கூறுதல், மற்றைய நல்லொழுக்கங்கள் பூரணமாகவிருப்பினும் அவைகளை யில்லாதனவாகச் செய்யும் அன்றியும் குற்றமற்ற தாயாரும் அருவருக்குமாறு செய்விக்கும். மிக்வு பெருமையுள்ளோராகிய சாதுக்களிடத்துக் கூறுதலால் வருந்துயரத்தையான் கூறவேண்டியதியாது? இழிவு நிறைந்த அப்பொய்கூறுதல் எவ்விடத்துந் துன்பமேயுண்டாக்கும். எ.று. (௩௨)

பொய்யுளான்மறந்தோர்மெய்மை புகலினும்பொய்மையாகு
முய்யுமாறென்றுமில்லை யுறுதியென்பதுஞ்சாராது
கொய்யுமாமலர்ப்பூஞ்சோலை சூழ்குவலயத்துநாளு
நையுமாறெதுசெய்தாலும் பொய்நவிலாமைவேண்டும்.

(இ-ள்.) பொய்சொல்லுபவன், தன்னை மறந்து ஓர் மெய்கூறுவானாயின் அதுவும் பொய்யாகமுடியும். அவன் பிழைக்கும்வழி எக்காலுமில்லை. உத்தம நடை எப்போதுங்கிட்டாது. பறித்தற்குரிய பெருமைதங்கிய மலர்களையுடையதும் பொலிவுள்ளதுமாகிய சோலைகள் சூழப்பெற்ற பூமியில் வருந்தத்தக்க பாதகங்களை நிரந்தரம் எதுசெய்தாலுஞ்செய்க. பொய்யொன்றுமே. சொல்லாதிருத்தல் வேண்டும். எ.று. (௩௩)

திருவள்ளரையோத்தியாளுந் திறலசிச்சந்திரன்ருன்
மருவளர்நாடுநீத்தும் வளநகர்நீத்துமற்றை
புருவளர்மனையேயாதிச் செல்வநகலொருங்குநீத்துங்
கருவளர்பொய்மைகூறற் கஞ்சபுகழித்தான்சன்மம்.

உசு - வது விட்டுணுசரும ஓபதேசம்பெற்றவத்தியாயம். உஅ அள

(இ-ள்.) திருமாத வளரப்பெற்ற அயோத்தியாபுரியை அரசாரும் வல்லமையுள்ள அரிச்சந்திரமகாராஜன் வாசனை வளர்கின்ற உய்யானங்கையுடைய நாட்டைத் துறந்தும் வளமுள்ள நகரத்தைத் துறந்தும் அழகுவாய்ந்த மனைவியையும், புத்திரனையும், மற்றுமுள்ள செல்வங்களையும் ஒருமிக்கத்துறந்தும் பிறவியை வளர்க்கின்ற பொய்குறலொன்றிற்குப் பயந்து தனது சன்மங்கழித்து விட்டனர். எ-று.

(௩௪)

ஓரிடத்தினுன்கூடாத பொய்மையையும் பர்வேந்தன்
சேரிடத்திடைச் சொற்றாலுந் திசைமுகன்செங்கண்மாயோ
னரிடத்திடைச் சொற்றாலு மூழியுமழிதராது
பாரிடைப்பொலியுங்காசிப் பதிவயிற்சொல்லொணாதே.

(இ-ள்.) ஓரிடத்திலுஞ்சொல்லக்கூடாத பொய்யை தேவர்க்கரசனாகிய இந் திராவிடத்துச் சொன்னாலுஞ்சொல்லக்கடவன் பிரமணிடத்தானாலுந்திருமாலிடத் தானாலும் இன்னும் யாரிடத்தாயினுஞ் சொன்னாலுஞ் சொல்லக்கடவன் ஊழி காலத்தும் அழியாது பூமியின்கண் விளங்குங் காசிப்பதியினிடத்துச் சொல்லா திருக்கக்கடவன். எ-று.

(௩௫)

பொய்மையெவ்விடைச்சொற்றாலும் போக்கிடுங்கழுவாயுண்டு
மெய்மையெபொலியுங்காசிப் பதியிடைவிளம்புவாரோ
லம்மையோடப்பனாகி யகிலமும்படைத்துக்காக்குங்
கொம்மையெவ்விடையானாலுங் கூடுமேர்கழுவாயாற்ற.

(இ-ள்.) பொய்யை யெவ்விடத்துச்சொன்னாலு மப்பாவத்தை நீக்கத்தும் பிராயச்சித்தமுண்டு. சத்தியமே பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்ற காசித்தலத்திற் சொல்லுவார்களானால் எல்லாவுயிர்களுக்குந் தாய்தந்தையாகவிருந்து சகலபு வனங்களையும் படைத்துக் காப்பவரும் வலிமையும் வெண்மையுடைய ரிஷப த்தை வாகனமாகக்கொண்டவருமாகிய சிவபிரானாலும் பிராயச்சித்தஞ் செய்யக் கூடாது. எ-று.

(௩௬)

கூற்றுவன்றண்டமில்லைக் கோள்செயுந்திங்குமில்லை
மாற்றருமசனிடீய வளிமழையராக்கள்செய்யுஞ்
சாற்றரும்வருத்தமில்லைத் தரித்திரஞ்சற்றுமில்லை
யேற்றமார்மெய்யேகூறிப் பொய்யிணையிரித்துளார்க்கே.

(இ-ள்.) மேன்மேலுயர்ந்த சத்தியத்தைமொழிந்து பொய்யைப்பறந்தோ மெம்படி செய்பவர்களுக்கு இயமனாச்செய்யுந்தண்டனையில்லை. நபுக்கிரகதோஷ மில்லை. பேதிப்பதற்கரிய இடியினால் வருத்தமில்லை. பெருங்காற்றாற்றான் ப மில்லை. பெருமழையாலுபாதியில்லை. சர்ப்பங்களாற்றுயரமில்லை. சுற்றுத்தரித்திர மில்லை. எ-று.

(௩௭)

எடுத்தசன்மத்துமேன்மை யெவ்வளவிற்குந்தபோதுங்
கடுத்தவைமாற்றலன்றிக் கழிந்தசன்மத்துஞ்செய்ய
வடுத்தபுண்ணியங்களெல்லா மழித்திடும்பொய்னமென்னிற்
றெடுத்தமேற்பிறப்பினாற்றுந் தொழிவினையுரைப்பதென்னே.

(இ-ள்.) இப்போதெடுத்த பிறிவிக்கு எவ்வளவு பெருமையிருந்தபோதி
லும் கோபித்தப் பெருமைகளைக் கெடுப்பதுமன்றி முன்போன அந்த பிறவி
யிவஞ்செய்த பெரும்புண்ணியங்களெல்லாவற்றையும் அழித்துவிடுவது பொய்
மென்றுசொன்னால் மேலேவரும் பிறவியிற்செய்யும் புண்ணியங்களை இப்
பொய் கெடுக்குமென்பதை நான் கூறவேண்டியதில்லை. எ-று. (நாஅ)

(ப-ம்.) நிகழ்காலத்திலே கூடும்பொய் இறந்தகால புண்ணியத்தையும்
நிகழ்காலபுண்ணியத்தையும் எதிர்காலபுண்ணியத்தையும் கெடுத்து நரகத்திலிரு
த்துமென்பார் உரைப்பதென்னே என்று கூறினார்.

வாதராயனனென்றோது மாமுனியாதினாளிற்
போதமார்தரவீரொன்பான் புராணங்களருளிச்செய்தா
னாதரத்தனையமேலோ னானுரைபெற்றுலகமுய்யக்
காதலினுபுராணங் கண்டனர்த்தத்தம்பேரால்.

(இ-ள்.) வேதவியாசொன்று பெரியோராலெடுத்துவைக்கப்படும் மகாமு
னிவர் கேட்பவர்களுக்கு ஞானமுண்டாகப், பதினெண்புராணங்களையும் ஆதி
காலத்திற் றிருவாய்மலர்ந்தனர். மேலோராகிய அவ்வியாசமுநிவரநாமதிபெற்
றுக்கொண்டு உலகத்தார் கடைத்தேறும் வண்ணந் தங்கள் தங்கள் பெயரால்
விரும்புடன் உபபுராணங்களைச் செய்தனர். எ-று. (நாஈ)

பதினெண்புராணங்களாவன மச்சம், கூர்மம், வராகம், வாமனம், பிர
மம், வைணவம், பாகவதம், சைவம், இலிங்கம், பௌஷிகம், நாரதீயம், காரூ
டம், பிரமகைவர்த்தம், கார்த்தம், மார்க்கண்டேயம், ஆக்கிரேயம், பிரமாண்டம்,
பத்ருமம் என்பனவாம். இவற்றுள் சைவம், கார்த்தம், இலிங்கம், கூர்மம், வாம
னம், வராகம், பௌஷிகம், மச்சம், மார்க்கண்டேயம், பிரமாண்டம் இவை
பத்துஞ் சிவபுராணமேயாம். நாரதீயம், பாகவதம், காரூடம், வைணவம்
இவை நான்கும் விஷ்ணுபுராணமேயாம். பிரமம், பத்ருமம் இவைபிரண்டும்
பிரமபுராணமே யாம். பிரமகைவர்த்தம் சூரியபுராணமாம். ஆக்கிரேயம் அக்
ஷிபுராணமாம். அன்றியும் கார்த்தம், ஆக்கிரேயம், சைவம், கூர்மம், மச்சம்,
“இலிங்கம் இவை தாமதபுராணமாம். பிரமாண்டம், பிரமகைவர்த்தம், மார்க்
கண்டேயம், வாமனம், பிரமம், பௌஷிகம் இவைராசதபுராணமாம். பாக
வதம், பத்ருமம், வராகம், வைணவம், காரூடம், நாரதீயம் இவைகள் சாத்துவிக
புராணமாம். உபபுராணம் பதினெட்டாவன. உசனம், கபிலம், காளி, சந்ரு
மாரீயம், சாம்பவம், சிவதன்மம், செளரம், தைர்வாசம் நந்தி, நரசிங்கம்,
நாரதீயம், பாரசரீயம், பார்க்கவம், ஆங்கிரம், மாரீசம், மானவம், வாசிட்டம்,
வாருணம் இவை அவ்வவர் பெயரால்விவங்கும்.

உசு-வது விட்டுணுசரும் னுபதேசம்பெற்றவத்தியாயம். உஅஅக்

விசுழ்தருமுபுராணத் தொகையுமீரொன்பான்செப்பிற்
புகுழ்தருமிப்புராணம் புகன்றதுமெற்றுக்கென்னி
விசுழ்தருதன்மைநீங்கி யாவருமியற்றுதீமை
யசுழ்தருவிதிவிலக்காய்ந் தருங்கதியடைதற்கன்றோ

(இ-ள்.) விளக்கமுற்ற உபுராணத்தொகையும் கூறுமிடத்துப்பதினெட்
டேயாகும். புகழ்பெற்ற விப்புராணங்களைக்கூறியது யாது நிமித்தமெனின் அறி
யாமையைக் கெடுத்து யாவர்களும் செய்கின்ற தீமையைப்போக்கத்தக்க விதி
யையாராய்ந்து விலக்கையொழித்து அரியமுத்தியை யடைதற்பொருட்டே
யாம். எ-று. (சு0)

இருவகைநாலொன்பானென் றிசைத்திடுபுராணந்தம்மு
ளொருவகையீரொன்பானுள் யாதானுமொன்றையோர்வார்
கருவகையனைத்துநீத்துக் காலனூர்பாசந்தப்பித்
திருவகையெல்லாமேவிச் செழுங்கதிக்கிறைவராவார்.

(இ-ள்.) இருவகையாகக்கூறிய புராணம் முப்பத்தாறனுள் ஒரு வகை
யிலுள்ள பதினெண்புராணத்துள் யாதானுமொர்புராணத்தை அன்போடறிய
த்தக்கவர்கள் எல்லாப்பிறவிகளையு மொழித்து இயமனால்வீசப்படும்பாசத்தை
நீக்கிச் சிவஞானச்செல்வத்தை யடைதற்கேதுவாகிய சாலோகாதிபத முத்திகளை
யடைந்து மேலாகிய மோட்சபூமிக்கரசராவார்கள். எ-று. (சக)

திருத்தகுசிவபுராண சிரவணவிசேடந்தாலே
யுருத்தகுபாவநீங்கும் புண்ணியமொருங்குமேவு
மருத்தகுபத்திவாய்க்கு மாதேவனருளுண்டாகுந்
கருத்தகுதீமையெல்லாங் கழன்றுமேற்கதியுண்டாமால்.

(இ-ள்.) சிறப்புற்ற சிவபுராணத்தைக் கேட்டலாகிய விசேடசாதனத்
தாலே கோபித்து வருத்தத்தக்க பாவங்கள் விலகிப்போம். எல்லாப்புண்ணியங்
களுங்கூடும். அரிய உண்மைப்பத்தி திடைக்கும் சிவபெருமான் றிருவருள்
விளங்கும். பிறவியைத்தரத்தக்க தீமைகளையாவும் விலகி மேலானமுத்தி சித்திக்
கும். எ-று. (சஉ)

மறைகளாகமமோர்ந்தாலும் வண்புராணங்களோரா
துறைவனேலவற்றாலாகும் பயனவற்குதவாதாகு
நிறைதருபுராணமோர்ந்து நிகழுமற்றவையோராத
குறையுள்ளனெனி னுமேலாந் தன்மையிற்கூடச்செழியும்.

(இ-ள்.) வேதாகமங்களையறிந்திருந்தாலும் ஞானவளத்தையுடையபுராண
ங்களையறியாதிருப்பானாயின் அவ்வேதாகமங்களை யறிந்ததனாலையும் பிரயோ
சனம் அவனுக்கு நேரிடாதாகும் இன்பநிறைவைத்தருகின்ற புராணங்களையறி
ந்து விளக்கமுற்ற அவ்வேதாகமங்களை யறியாத குறைவையுடையவனுமில்லை.
இப்புராண உணர்ச்சியானது மேலாகிய முத்தியிற்கூடும்படி செய்விக்கும். எ-று.

புராணங்களோராதார்க்குப் புகல்சிவபத்தியில்லை.
விராவுபல்விதிவிலக்கு மேதகத்தேநிதலில்லை
யராவணிசுடையெம்மண்ண லாரருட்கலப்புமில்லைத்
தராதலம்புகழுங்காசித் தலத்தினும்வாழ்க்கையில்லை.

(இ-ள்.) புராணங்களை யறியாதவர்களுக்குச் சாதுக்களாலெடுத்துரைக்கும் சிவபத்தியுண்டாகமாட்டாது. பல உபாயங்களாகக் கூறியவிதிகளும் விலக்குகளும் செவ்வையாகத் தெரியமாட்டாது. சர்ப்பாபரணத்தை யணிந்த சடாபாரத்தையுடைய எழுது சிவபெருமான் றிருக்கருணைகூடக்கமாட்டாது. உலகத்தாராம் றுதிக்கப்பெற்ற காசித்தலத்திலும் வாசஞ்செய்யநேரிடாது. எ-று. (1)

புண்ணியக்காசிவாழ்க்கை பொருந்திய வறவோரெல்லாம்
தண்ணியசிவபுராணந் தகவுணர்ந்தவரோவென்னி
லெண்ணியவிச்சன் மத்தே புணர்தரானினுமுன்ன
மண்ணியபிறப்பினுய்ந்தா னென்பதற்கையமின்றே.

(இ-ள்.) புண்ணியவடிவமாகிய காசித்தலவாழ்க்கையைப்பெற்ற தருமவாண்களெல்லோரும் மனதைக்குளிர்விக்கும் சிவபுராணங்களை முறையாக உணர்ந்தவர்களோ வென்று கேட்பீர்களானால் சிந்திப்பதற்குரிய இப்பிறவியில் தெரியாதவர்களாயிருந்தாலும் முன்னுள்ள பிறவிகளில் ஆராய்ந்திருப்பார்களென்பதற்கு யாதொரு சந்தேகமில்லை. ஈ-று. (சரு)

புராணங்களுணர்ந்தோர்க்கல்லாம் புண்ணியக்காசிவாழ்வும்
பராவுநீர்க்கன்கையாட்டும் பழமறையெடுத்துக்கூறும்
விராமலர்க்குமுலிபாக விச்சுவநாதப்பெம்மா
னராலேவாளிர்சிலம்பிற்பாத சேவையுமமையாவன்றே.

(இ-ள்.) புராணங்களை விதியாக ஆராய்ந்தவர்களுக்கல்லாமல் மற்றையர்களுக்குப் புண்ணியவடிவான காசித்தலவாசமும் துதிபெற்ற கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நானமும் அநாதியாயுள்ள வேதங்களாலெடுத்துரைக்கப் பெற்றவரும் மலர்கள் நெருங்கிய அளகபாரத்தையுடைய அன்னபூரணியாரை வாமபாகத்திலுடையருமாகிய விசுவநாதப்பெருமான் சர்ப்பங்கள் சூழ்ந்து ஒளிரப்பெற்ற சிலிப்பணிந்த பாதசேவையும் நேரிடாவாம். எ-று. (சசு)

மந்த்ணமானவெல்லாம் வகுத்துனக்குரைத்தேனென்று
தந்தைதான் ருளிச்செய்யி விட்டுணுசருமன்றமுதா
வெந்தைநின்னருளானியான்மற் றெய்தரும்பேறுபெற்றேன்
முந்தைவல்வினையுநீத்தேன் முத்தியுமுற்றேனென்றுன்.

(இ-ள்.) இரகசியமான எல்லாப்பொருள்களையும் உனக்குவிரித்துக்கூறினேனென்று புகாஷாகிய எக்கியசருமன் கட்டியபிட (குமாரனாகிய) விஷ்ணு

உசா-வது விட்டுணுசரும் னுபதேசம்பெற்றவத்தியாயம். உாகுக

சுருமன் வணங்கி என்றந்தையே தேவரீர்கருணையாற் கிடைத்தற்கரிய இரகசியப் பேற்றையானடைந்தேன். முற்பிறவியிற்செய்த கொடுவினைகளைக் கடந்தேன். முத்திரிலையும் பெற்றேனென்றனன். எ-று. (சஎ)

தரைபுகழ்பெருமைவாய்ந்த சவுனகமுனிவனாதி
வரைவில்பன் முனிவீர்காசி மான் மியமனந்தமின்னுந்
தினாதவழிகிலந்தாங்குஞ் சேடனென்பவனுந்தேர்ந்தென்
னுரையளவாமோவென்பானென்னில்பாருரைப்பாரொன்றான்.

(இ-ள்.) உலகத்தாராற் புகழப்பெற்ற பெருமைதங்கிய சவுனகராதியான அளவிலலாத முனிவர்களே காசித்தலமகிமை யிப்போது கூறியதன்றி யின் னுமநந்த முன்னன. அலைகளையுடைய கடலாற் சூழப்பெற்ற உலகத்தைச்சுமக்கும் ஆதிசேடனென்பவனுமாராய்ந்து என்னுனாக்க அளவுபடுமோவென்று சொல்லுவானாஞ் யாவவொடுத்துக்கூற வல்லவர்களென்று சூதமுநிவர் கூறினார். ()

சூதமாமுனிவனின்ன சொற்றலுந்தொழுதுபோற்றிப்
போதமாமுனிவரெல்லாம் புந்தியுண்மகிழ்ச்சிபூத்து
வேதமாமுதலவெனங்கள் விச்சுவநாதன்மேய
காதல்கூர்காசிமேன்மை கரிசறநின்னாற்கேட்டு.

(இ-ள்.) சூதமகாமுநிவர் இவ்வாறாகக் கூறியவளவில் ஞானமுள்ள சவுனக ராதிமுநிவர்களெல்லோரும் வணங்கித்ததித்து மனதிற் களிகூர்ந்து வேதங்க ளாற் பிரதிபாதிக்கப்படும் முதற்கடவுளாய் எமது விசுவநாயகர் விரும்பியெழுந் தருளி யிருக்கப்பெற்ற காசித்தலமகிமையைத் தேவரீராற் குற்றமறக்கேள்வி யுற்று. எ-று. (சக)

புண்ணியம்படைத்தேரமேலாம் போதமுமுற்றேழுத்தி
நண்ணியவழியுங்கண்டோ நாடுமாநந்தமுற்றே
மெண்ணியவெண்ணியாங்கே யெய்தினங்குழைவொன்றில்லோந்
தண்ணியகுணத்தாயென்று தாழ்ந்தனர்துதித்துவாழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) நாங்கள் எல்லாப்புண்ணியங்களையும் பெற்றோம். மேலாகிய ஞா னத்தையும்டைந்தோம். முத்திசாதனத்திலுள்ள மார்க்கங்களையுங் கண்டோம். சூறிக்கத்தக்க ஆநந்தாறுபவத்தை யடைந்தோம். நினைத்தவைகளை நினைத்தவா றே தேவராற்பெற்றுக்கொண்டோம். எங்குக்கு யாதொருகுறையுமில்லை. கா ந்தகுணநிதியெயன்று சூதமகாமுநிவரைத் துதித்துவணங்கினவர்களாகிச் சவுனக ராதிமுநிவர்கள் காசித்தலத்தில் வாழ்ந்திருந்தார்கள். எ-று. (சூ)

வாழ்த்து.

கார்பூத்தபொழிலுடுத்த காசிரகர்வாழ்கநெடுங்கங்கைவாழ்க
ஏர்பூத்ததுண்டி தண்டபரணிவயிரவர்கொற்றியின்னோர்வாழ்க
நார்பூத்தவன்னபூரணியகிலே சனும்வாழ்கவயந்துமன்று
ணீர்பூத்தமுடியனையா னடநவில்குஞ்சிதபாதநீர்வாழ்க.

(இ-ள்.) மேகங்கள் தவழுஞ் சோலை சூழ்ந்த ஸ்ரீகாசிநகரமானது வாழக் கடவது. நீண்ட கங்கைநதி வாழக்கடவது. அழகு பொருந்திய துண்டிவிநாயகரும், தண்டபாணியாகிய குமாரக்கடவுளும், வைரவழர்ந்தியும், துர்க்காதேவியும், இவர்போன்ற வேளைய தேவர்களும் வாழக்கடவர். அன்புருவமாகிய வன்னபூரணித்தாயும், ஸ்ரீவிசுவேசுவரமூர்த்தியும் வாழக்கடவர். ஜலவடிவம் பொருந்திய கங்கை தவழுஞ் சடைமுடியையுடைய வந்த விசுவநாதரது ஆந்த நடம்பயிலுங் குஞ்சிதபாதமும் நிலைபெற்று வாழக்கடவது. எ-று. (ருக)

என்குக் காசியை வாழ்கவென்றது அழியாவாழ்க்கையை விரும்பினோர்க்கு அதுவே தாரகமாய் நிற்கல் கருதியென்க. காசியிலிறந்தால் முத்தியென்று வேதஞ்சொல்லுகையால், தில்லையைக்காணலாலும், திருவாரூர்த் திறத்தலாலும், அருணையை நினைத்தலாலு முண்டாகு முத்தியை நோக்கக் காசியிலிறக்க நேரு முத்தி யுசித்தமன்றெனின், அஃதொன்றே யுசிதமுத்தியாதலமையும். தில்லையைக் கண்டபேர் உடனே தேகம்விடக்கண்டதில்லை. ஒருதரமேயன்றிப் பலதரமொருவனவன் வாணுண்முடிவுக்கு எத்தில்லையைக்காணக்கூடும். ஒருதரங்கண்ட போதே யவன்முத்தனாவெனினின், பின்னர்ப்பாவஸம்பவங்களுக்கிடமுண்டாத விழுக்காம். அங்ஙனமின்றி, எல்லாவிதபாவங்களுந்தங்கி வாழவிடஞ்செய்திருப்போரை யாண்டெண்ணிமுடியாதே! அப்பாவங்களுக்குப் பயனையவரடையார் கொல்லோ? அடைவாரொனின், முன்றடைவகளிற் தில்லையைக்கண்ட பயன்யாதுசெய்ய? பின்னருண்டாகு மெல்லாப்பாவங்களையு முன்செய்த தரிசனபல னென்றே தேய்த்துயிடுமெனின், அப்போது பலதரம்தரிசிப்பதற்குப் பலனெய்தக்கிடையாமையும், ஒருதரம் தரிசித்ததேபோதுமாகையாற்பின்னரிசைத்வழியெல்லாம் பாவங்களே யிட்டலாமென்கையும், அப்பாவங்களெல்லாம் புண்ணியமாமென்கையுமேயன்றே போதரும்? இதை மேலோர்கொள்ளாராகையாற் தில்லையை வாணுண்முடிவிற காணப்பெறுவாரே முத்தராதலமையும். இப்படியேயன்றே பிறக்க முத்தியாகியவாருரையும், நினைக்கமுத்தியாகியவருணையையுங் கொள்ளாநிற்பர் பெரியோர்? இன்னவஸம்பவங்களிறக்க முத்தியாகிய காசியிலெண்ணவிடஞ்செய்யாமையா லிஃதொன்றே ஸௌகரிய முத்தியாதல் தெளிந்திக. தில்லைத்தரிசுனமுதலிய கிடைத்த பின்னரோர்ப்பாவமு மொருவனெய்தாதவழியவற்றாலவனடையு முத்தியுசிதமெனின், காலாதீதத்தலவை பயக்கு முத்தியை நோக்க வப்போகையுபயக்குங் காசி முத்தியே யெற்றம் பெறும் பீருகஜ்ஜாபாலோபநிடம் முதலியன காசிப்பதியொன்றினையே யெல்லே பரிமாணமுதலியவற்றாலெடுத்துக் கூறுகையானுமேலுண்மை நிலையுதல்பெறும். பிறபதிகளுக்கெற்றம் பகரவேண்டிநோர் காசியையும், பிறதீர்த்தங்களுக்கேற்றம் பகரவேண்டிநோர் கங்கையை யு முவமைகூறுதலானு மவ்வுண்மை வெளிப்படும். இனிக்குங்கை, துண்டி, தண்டபாணி, வயிர்வர், கொற்றி, அன்னபூரணி, அகிலேசன் முதலினோரை வாழ்கவென்றது இன்னோர்க் காசிப்பதியி லிடம்பெற்றவராதவிடுனென்க. இவருள், கங்கை யக்காசியையுடைந்த மாந்மியம் வாமனபுராணம், திராமாயணம், பாரதம், பாகவதமுதலிய நூல்களாற்கண்டறிச.

பாகவதத்திற் சிவன்சடையினின்றுமிழ்ந்து காசியிற்பெருகிய கங்கையைவிஷ்ணு பதியென்றுகூறியதுண்டேயெனின், விஷ்ணுபதம் என்று ஆகாசத்துக்கோர்பெயராகையாலவ்வாகாயத்தினின்று சிவனார் சடையிலது இறங்கினகாரணங்கருதியபோது தோஷமாகாதென்க. விஷ்ணுவினுடைய பாதத்திலிருந்தே கங்கையுண்டானபோது சிவன்றரித்தாரென்று கூறும் வசனங்களுண்டேயெனின், திரிதியஸ்கந்த முதலிய சிலவிடங்களில்விபரீதப் பொருளை மூடராயுள்ளபேர் கொள்வரேயன்றிப் பஞ்சமஸ்கந்தத்தில் கங்கோற்பத்தி, தத்தாரணமுதலியவற்றைப்பாஹுன்யமாய்க்கூறு முண்மையைக்கண்டறிந்த விவேகிகள் மயங்கிக்கூறாநென்க. விஷ்ணுபாதத்திலிருந்து கங்கைபெருகியதுண்டேயெனின், அவ்விஷ்ணுபாதகங்கையைப் பாஞ்சராத்திரிகள் மூன்றுவிதமாக முரணிக்கூறுவர். திரிவிக்கிரமன்பாதத்தைப் பிரமன்றனது கமண்டலுஜலத்தாலலம்பியபோது அதைச் சிவன்றரித்தாரெனவும், திரிவிக்கிரமன் பாதத்திலிருந்தே கங்கைபிறந்து பிரவகித்தபோது அதைச்சிவன்றரித்தாரெனவும், திரிவிக்கிரமன் றனதுபாதத்தை மேலே நீட்டியபோது, அவனதுகட்டைவிரலூர்த்தவாண்டகடாகத்தையுடைத்துப்பேதித்தலாலந்தவழியாய்க் கங்கை யந்தலோகத்தினின்றும் பிரஸரித்தபோது அதைச்சிவன்றரித்தாரெனவும் பிதற்றுவதேயாம். இவற்றுள்ளெந்த விதத்தாலாவது விஷ்ணுபாதத்தில் கங்காஸம்பந்த முண்டாயிருத்தலாலிதையே சிவன்றரித்தாரொன்பாரொனின், விஷ்ணுபாதகங்கைக்குப் பூபதனம்வாமனகல்பத்திலும், பகேரதனால் பிரம்ஹலோகத்தினின்றுங் கொண்டுவரப்பட்டிச் சிவனால் தரிக்கப்பட்ட பாகேரிக்குப் பூபதனம் வராககல்பத்திலுமென்று வாமன முதலிய புராணங்களிற் படிக்கப்பட்டிருத்தலால் வீரோதமுண்டாதலக. இவற்றின் விரிவைச் சித்தார்த்தத் நாகரம் (சிவபாரமயப்பிரதரிசிபிறி) பரக்கக்கண்டு தெளிக.

மேல், துண்டி, தண்டபாணி முதலினோர் காகியை யடைந்தமான்மியங் காகிமாஹாத்மியத்தாலினிதுவிளங்கும். இங்ஙனநிற்க, காகியையும், காகிவாசமூர்த்திகளையும் வர்த்தத்தத்தொடங்கியம்மட்டே நிறுத்தாமல் ஆந்தரூடேசனது குஞ்சிதபாதத்தையுந் தில்லை ஞாபகந்தோன்ற வாழ்த்தியதென்னையெனின், ஆக்கியோரதுபாசனமூர்த்தியென்பது தோன்றவழிக. அல்லதூஉம், முத்திஸ்தானமாகியகாகியை வாழ்த்திமுடிக்குங்காலிக்காசியுதவு முத்தியையே தம்மைத் தரிசித்தன்முதலியவற்றுவதவுந்தில்லைமுதலியவற்றையு மொரோ வழியெடுத்துக்காட்டவேண்டுமென்பதுசிதம்பெற்றமையாலுமறிக. இதனால், தியாகராஜப்பெருமானையும், அருணகிரிப்பெருமானையும் வாழ்த்துநொன்பதுஞ் சொல்லாமேயனையும், முதலுங்கடையுஞ்சொன்னமையா லிடையிற்போந்தனவுஞ் சொல்லப்பட்டனவென்பதே ஸித்தமாகையால். இன்னும் விரிக்கிற்பெருகும்.

வாணுறைதியாகராசராயிங்கூகொடுவந்தவள்ளல்போலுந், தேனுறைகாக்கயிலையம்போதமிழ்குக் கொடுவந்தசெவ்வன்போலு, மாணுறைகாசியினின்றுமந்தனஞ்செந் தமிழ்த்தேயம்வரக்கொணர்ந்தமீனுறைநீர்த்துறைசையிற்சுப் பிரமணியமுனிவர்பிரான்மெய்ச்சிர்வாழ்க.

(இ-ள்.) பூர்வத்திற் புத்திரப்பேறு வேண்டி விஷ்ணுவிறை பூசித்துத் தேவர்திரணி டத்தில் வைக்கப்பட்ட தியாகராஜப்பெருமான் முதலிய சத்தவிடங்கனாயுந் தேவலோகத்திலிருந்திப்பூமியிற் கொணர்ந்து திருவாரூர் முதலிய வுத்தமகோத்திரங்களிற் பிரதிட்டித்தவள்ளலாகிய முசுருந்த சக்கிரவர்த்தியைப்போலவும், தேன்பொருந்திய மலர்களையுடைய சோலைசூழ்ந்த ஸ்ரீகையாத்தில் (ரோளரவாகமத்தில், பாசவிமோசனபடலத்தில், துவாதசசூத்திரமாய் அநுஷ்டேபுச்சந்தசாக) நிலைபெற்று விளங்கிய சிவஞானபோதமென்னும் ஸித்தாந்த சாதிரத்தை யிப்பரதகண்டத்திற்கொண்டுவந்து ஸாம்சித்தராகிய மெய்கண்டதேவருக்குபதேசித்தருளிய சிவஞானச்செல்வராகிய பரஞ்சோதி முனிவரைப்போலவும், சத்திரிபாதத்துத்தமராகிய மானுக்கள்வசிக்கும் பெருமையையுடைய காசியினின்றும்ந்தந் (காசியினது மகிமைகளையுணர்ந்துங்) காசிரஹஸ்யமென்னும் பிரபந்தத்தை யிந்தத்தமிழ்நாட்டிற்கொண்டுவந்தருளிய மீன்கள் பொருந்திய நீர்வளப்பதையுடைய திருவாவடுதறையென்னுந் திவ்யகோத்திரத்தினிலைபெற்றுவசிக்கும் முநிவர் பெருமானாகிய ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகமூர்த்தியினது அழியாத வெல்லாச்சிறப்புகளும் வாழ்க்கடவன. ஏ-று.

உசு-வது விட்டுணுசரும னுபதேசம்பெற்ற
வத்தியாயமுற்றியது.

ஆக, அத்தியாயம் உசு-க்கு கூடிய திருவிருத்தம் தயிஉ.

காசிரகசிய முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீமச்சிவாய சற்குருசுவாமிகள் திருவடிவாழ்க.

